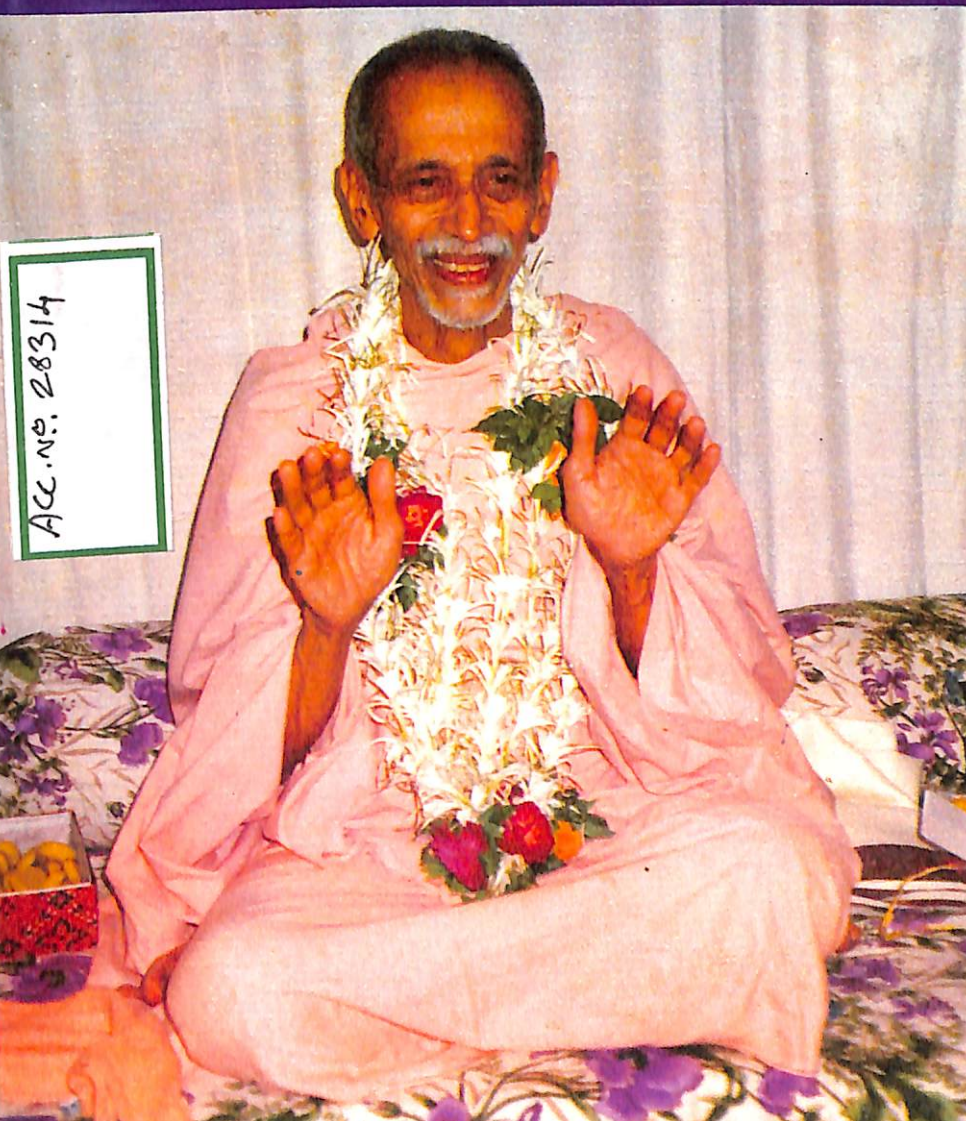

விடுதலைக்கு ஓர் அறைகூவல் [A CALL TO LIBERATION]

முத்தமிழ்ப்பண்ணை - அரங்கராசன்

விடுதலைக்கு ஓர் அறைகூவல்

அருளியவர் :

ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தா

தமிழாக்கம்

திரு. C. கனகராஜன்

வெளியிடுவோர் :

தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம்

சிவானந்தா ஆஸ்ரமம்

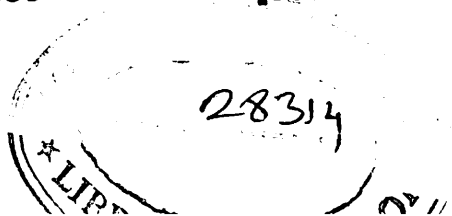
சுவாமி சிவானந்தா சாலை

இராசிபுரம், நாமக்கல் மாவட்டம்

விலை]

2000

[50.00

தமிழ் வெளியீடு - 120

All Rights Reserved by
THE DIVINE LIFE TRUST SOCIETY

Sivananda Nagar - 249 192.

Himalayas (U.P) INDIA

First Edition : 2000

Translation of :

" A CALL TO LIBERATION "
in Tamil

Printed out of the magnanimous donation of

Sri SKM. MAEILANANDAN

Chairman and Managing Director

SKM Animal Feeds and Foods (India) Limited

Erode- 638 002.

Typeset by : Printshop, Madurai. Ph : 743981

Printed at : The Orient Processors, Sivakasi.

ஆசியுரை

சற்குரு ஸ்ரீசுவாமி சிவானந்தா அவர்களுக்கு வணக்கம்.

பல ஆண்டுகளாக எண்ணற்ற குருதேவரின் தமிழ் நூல்களை வெளிட்டு குருமஹராஜ் சுவாமி சிவானந்தா அவர்களின் புனிதமான ஞானயக்ஞப் பணியை இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம் முறையாகவும், ஒழுங்காகவும், திட்டமிட்டும் நடத்தி வருகிறது.

அடியேன் ரிஷிகேஷ் சிவானந்தா ஆஸ்ரமத்தில் குருதேவர் மகாசமாதியில் தினசரி விடியற்காலையில் ஆற்றிய உரையின் தொகுப்பாகிய 'A CALL TO LIBERATION' என்னும் இந்நூலை திரு. C. கனகராஜன் அவர்கள் எளிய தமிழில் மிக அருமையாக மொழி பெயர்த்துள்ளார்கள்.

இந்நூலை மிகச் சிறந்த முறையில் மதுரை பிரின்ட் ஷாப் நிறுவனத்தினர் டைப் செட் செய்து கொடுத்துள்ளனர். சிவகாசி தி. ஒரியண்ட் பிராஸஸ் பிரஸ் உரிமையாளர்கள் மிகச் சிறந்த முறையில் அச்சடித்துக் கொடுத்துள்ளனர்.

இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க ஞானயக்ஞப் பணிக்கு முழு மனதோடு ஆதரவு அளித்து வரும் ஈரோடு ஞானதான வள்ளல் திரு. SKM. மயிலானந்தன் அவர்கள் இந்நூல் அச்சிடுவதற்கு வேண்டிய பொருளுதவியை அன்போடு செய்துள்ளார்கள்.

இப்புனித பணியைச் செய்த நல்ல ஆன்மாக்கள், இந்த ஆன்மீக போதனைகளைப் படிப்பவர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் எல்லாம்வல்ல இறைவன் தெய்வீக அருளைப் பொழிய வேண்டுமெனப் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்.

சுவாமி சிவானந்தா

ஓம்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

i)	ஆசியுரை	iii
1.	நிலையான அழைப்புக்கு பதில் அளிப்பீர்	1
2.	இறுதி மூச்சு உள்ளவரை	4
3.	குருவின் இதயம்	7
4.	குரு பக்தி	11
5.	குரு சிஷ்ய யோகம்	17
6.	குரு-சிஷ்ய உறவின் சாராம்சம்	22
7.	அகந்தை உணர்விலிருந்து மாறுபட்ட ஆன்மீக விழிப்புணர்வு	30
8.	பெருங்கருணையும் சுயமுயற்சியும் வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு ஆதாரம்	36
9.	விழிப்புற்ற சாதகன் பயன்தரும் செயலில் ஈடுபட வேண்டும்	41
10.	உண்மையான சீடன்	47
11.	உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் தெய்வீகப் பண்பு வியாப்பித்திருக்கச் செய்யுங்கள்	50
12.	குருதேவர் உங்களுடன் இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்	55

13.	குருதேவரின் எழுச்சியுட்டும் அறைகூவல்	60
14.	வாழ்வதற்காக இறத்தல்	65
15.	அனைத்தையும் அருட்பிரசாதமாக ஏற்கும் ஊடுருவிப்பாயும் பார்வை	71
16.	கடவுள், உலகம், ஆத்மா ஆகியவைகளுடன் நமக்குள்ள உறவு	77
17.	அருள் ஒளி பரப்பும் ஆத்மா என்று ஏன் நீங்கள் அழைக்கப்படுகிறீர்கள்?	82
18.	குருதேவரின் உபதேசம்	88
19.	தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்வது எப்படி?	92
20.	ஆன்மீக வாழ்க்கையில் அடிப்படை விஷயங்களை அறிவு பூர்வமாக ஆய்வு செய்யுங்கள்	94
21.	பந்தம் எது? முக்தி எது?	97
22.	மகத்தான வெற்றி எது?	102
23.	இந்தப் பிறவியிலேயே முக்தி கிடைக்குமா?	104
24.	அனைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளின் சாரம்	107
25.	அறவாழ்க்கைக்கு உண்மையான அடிப்படை	110
26.	நல்லொழுக்கத்தை ஒருபோதும் கைவிடாதீர்கள்.	113
27.	மறுபிறவிக்கு ஒர் அழைப்பு	117

28.	உண்மை, அஹிம்சை மற்றும் தூய்மையின் சிறப்பு	122
29.	உண்மை	134
30.	முதற்படி	138
31.	குறிக்கோளைத் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளுங்கள்	143
32.	கடவுளை அடைவதற்கான ஆர்வத்தை அதிகரித்தல்	147
33.	தொடர்ந்து இருக்கும் உற்சாகம்	151
34.	இன்று முன்னேறிடு, உயர்ந்து செல்	153
35.	குருதேவர் தனது உயரிய நிலையை எப்படி அடைந்தார்?	157
36.	நீங்கள் அவசரப்படுகிறீர்களா?	161
37.	நம்பிக்கை, விசுவாசம், வாழ்க்கை மற்றும் செயல்	167
38.	நம்பிக்கையுடன் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சி	170
39.	இறைவன் உங்கள் வழிகாட்டி, நண்பன் மற்றும் தத்துவ போதகர்	175
40.	தடைகளுக்கு மத்தியில் பரம்பொருளைக் காணுங்கள்	178

41.	தினசரி வாழ்க்கை நமக்குள் நிகவும் ஆன்மீகப் பயிற்சிக்கு ஒரு சோதனை	182
42.	வினைக் கொள்கையின் தாற்பரியம்	186
43.	பகுத்தறிவு	188
44.	உங்கள் பகுத்தறிவைப் பக்குவமாகப் பயன்படுத்துதல்	193
45.	பயிற்சியும் அமைதியான மனநிலையும்	197
46.	அத்வைதத்தில் துவைதம்	200
47.	நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்களோ அதுவாக ஆகிறீர்கள்	205
48.	உங்கள் விருப்பம் என்ன?	209
49.	உண்மையுடன் வாழ விரும்புங்கள்	214
50.	உங்களுக்கு எது வேண்டும்? கடவுளா? மாயையா?	220
51.	உங்களது உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்துங்கள்	223
52.	உடனடியாக விடுதலை பெற வழி	226
53.	விடுதலைக்கு புலனடக்கம் அவசியம்	233
54.	தன்னைத்தானே வெற்றி கொள்ளுதல்	235
55.	தன்னை வெளிப்படுத்த மறுப்பது தனக்குத்தானே வன்முறை இழப்பதாக ஆகுமா?	239

56.	பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள் : ஆத்ம பரிசோதனை செய்	245
57.	உங்களது உள்நோக்கங்களை எப்போதும் ஆய்வு செய்யுங்கள்	248
58.	ஒரு வெளிப்படையான கேள்வியை உங்களுக்கு நீங்களே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்.	253
59.	ஆத்ம பரிசோதனை	257
60.	வேதத்தின் பார்வையில் வாழ்க்கை	261
61.	கருணைக்கும் தெய்வீக சக்திக்கும் இடையிலான இணக்கம்	265
62.	ஒரு இந்திய ஹிந்துவின் இஷ்ட தெய்வம்	269
63.	சனாதன வைதிக தர்மத்தின் உயிர்மூச்சு	273
64.	நமது உபநிஷத ஞானிகளின் மகத்தான கண்டுபிடிப்பு	277
65.	வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாக உள்ள தியாகம்	282
66.	காலத்திலும், இடத்திலும் பிரம்மம்	285
67.	அனைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளுக்கும் மையமாக உள்ள நோக்கம்	287
68.	ஆன்மீகப் பிரச்னையில் ஆணிவேர்	292
69.	விழிப்புணர்வை வெளிப்படுத்தும் ஒளி எது	296

70.	நீங்கள் அதுவாக இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்	301
71.	10,000 ஞானோதயங்களின் சாம்ராஜ்யம்	307
72.	ஆத்மாவில் நிலைத்திருங்கள்.	311
73.	மகத்தான உண்மைகளை அறிந்துகொள்வது எப்படி	315
74.	உண்மையைக் கடைப்பிடியுங்கள்.	318
75.	நிலையில்லாமையும் நீங்கலும்	324
76.	நீங்கள் எதுவாக இருந்து எதைச் செய்கிறீர்கள் என்பதே முக்கியம்.	327
77.	ஆன்மீக வாழ்க்கை	330
78.	உங்கள் மனநிலையை அறிந்து விழிப்புடன் இருங்கள்.	333
79.	உங்களிடம் இருப்பதை சிறப்பாக பயன்படுத்துங்கள்	341
80.	விடுதலைப் பெற மனத்தை மாற்றுங்கள்	345
81.	அகில உலகம் மற்றும் புறஉலகத்துடன் நமது உறவு	349
82.	மனத்தைக் கடந்து நிலைத்திருங்கள்	354
83.	வாழும் யோகம்	360

84.	பிரார்த்தனை மூலம் மனதை உள்முகமாகத் திருப்பதல்	363
85.	மனத்தின் போக்கை நீங்கள் முடிவு செய்யுங்கள்	367
86.	மனம் ஒரு பிரச்சனையாக இருப்பதற்காகக் கொடுக்கப்படவில்லை	371
87.	பிளவுபடாத அன்பு	375
88.	விடுதலை தரும் பக்தி	381
89.	நம்பிக்கை வாழ்க்கையாக வேண்டும்	384
90.	இறைவன் திருவடியில் நாம் எப்படி பக்தி செலுத்த வேண்டும்	387
91.	நிலைநிறுத்தும் நம்பிக்கை	390
92.	இறைவனின் அழைப்புக்குத் தகுந்தவாறு இயங்குங்கள்	396
93.	உறுதியான தீர்வு	398
94.	உண்மையாக சரணடைதலும் வழிபடுதலும்	403
95.	தெய்வீகத் தன்மை நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டும்	407
96.	மகத்தான இலக்கை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லுங்கள்	410
97.	வினைபற்றிய உண்மை	416

98. பந்தத்தில் பிணைக்கும் செயலில் சிக்காமல் இருப்பது எப்படி?	417
99. விடுதலை அளிக்கும் பணி	419
100. பிறருடைய சுக, துக்கங்களில் பங்கு கொள்ளுங்கள்	425
101. சக்தி வாய்ந்த சுயநலமின்மை	430
102. சிக்கலின்மையே விடுதலை	432
103. நல்லதையே நாடி செயல்படுக	437
104. நீங்கள் வாழத் தகுந்த வாழ்க்கை	441
105. கடவுளுக்காக வாழ்வதே வாழ்க்கை	444
106. இறைவன் இருப்பதற்கு நீங்களே சாட்சி	447
107. நீங்கள் நல்லவராக மாறிக் கொண்டிருக்கிறீர்களா?	451
108. உங்களிடத்தில் தெய்வீக இயல்பு வளருகிறதா?	457

“விடுதலைக்கு ஓர் அறைகூவல்”

1. நிலையான அழைப்புக்கு

பதில் அளிப்பீர்!

கண்ணுக்குத் தெரியும் எண்ணற்ற அலைகளுக்குத் தோற்றுவாயாக, ஆதாரமாக, இறுதியில் அடைக்கலம் தருவதாக சமுத்திரம் இருக்கிறது. சமுத்திரம், தனது மேற்பரப்பைச் சீர்குலைக்கும் எண்ணற்ற அலைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், கம்பீரமான, ஆழங்காண முடியாத, அளவிடற்கரிய சமுத்திரமாக இருக்கிறது. அதுபோல அனைத்து உயிர்களுக்கும் மூலசக்தியாக, ஆதார சக்தியாக, விளங்குகிற, அனைத்து உயிர்களும் இறுதியில் சென்றடைகிற உன்னதமான, நிலையான எங்கும் நிறைந்திருக்கிற பரம்பொருளுக்கு, ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அளவிடற்கரிய நிலையான பரமாத்மாவுக்கு எனது வணக்கத்தை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

எண்ணற்ற பிரபஞ்சங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருக்கும் பரம்பொருள், பரமாத்மா இரண்டற்ற ஒன்றாக, மகா அமைதியாக ஆழ்நிலை மௌனமாக, கற்பனைகளைக் கடந்து நிற்கும் பரம்பொருளாக, அனுவிற்கு அனுவாய், புலன்களுக்கு அப்பாலாய், இருந்தும் மறைந்தும் உளதாக, மனம் மற்றும் புத்தி அறிந்துகொள்ள முடியாததாக உள்ளது. உங்கள் ஜீவனின் மையமாக அந்தப் பரம்பொருள் உள்ளது. அதுவே உங்களின் உண்மைநிலை - நிஜ ஸ்வரூபம்.

நமது வாழ்வில் நம்மை மேலும் கீழும் தள்ளிக் குழப்புகிற, திசை மாற்றுகிற, குறுகிய ‘நான்’ எனும் எண்ணத்தைக் கைவிடுங்கள். உண்மையிலேயே நீங்கள் யார் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். இந்தக் குறுகிய ‘நான்’ என்பது நீங்கள் அல்ல.

உத்திஷ்ட, ஜாக்ரத, நிபோதத - எழுமின், விழிமின் ஞான ஒளி பெறுமின் என்று நமது வேதகால ரிஷி, முனிவர்கள் கூறிய சொற்கள் எப்போதும் உங்கள் உணர்வில் கலந்திருக்கட்டும், இதயத்தில் நிறைந்திருக்கட்டும்; உங்கள் அறிவை நெறிப்படுத்தி உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதற்கும் வழிகாட்டட்டும்.

தெய்வீக உணர்வு, பரம்பொருளைப் பற்றிய தெளிவு, ஆத்மஞானம், ஆத்ம அனுபவம் ஆகியவற்றை நோக்கிப் படிப்படியாக முன்னேறிச் செல்லும் வாழ்க்கை இதுதான். இதைவிடச் சிறந்ததான, உயர்ந்ததான வாழ்க்கை எதுவும் இல்லை. அனைத்து உயிர்களும் இறுதியாக அடையும் உன்னதமான அனுபவம் இது. அதை நீங்கள் உங்கள் விருப்பப்படி பிரம்மஞானம் என்றோ கிறிஸ்து ஞானம் என்றோ சடோரி என்றோ பரமதாவோ என்றோ நிர்வாண நிலை என்றோ அழைத்துக் கொள்ளுங்கள். எப்படி அழைத்தாலும் அந்தப் பரம்பொருள் ஒன்றுதான். இரண்டற்ற ஒன்றாக உள்ள அந்தப் பரம்பொருளைப் பற்றிய அனுபவம் உங்களை நிரந்தரமாகப் பந்தங்களிலிருந்து விடுவிக்கிறது. இந்த உலகில், பெயர்களும் உருவங்களும் என்றும் இருப்பதாகக் கருதி அவற்றுடன் பந்தப்பட்டிருக்கிற சுற்பனை நிலையிலிருந்து உங்களை இந்த அனுபவம் விடுவிக்கிறது.

ராணி மதலசா இளவரசியான தனது குழந்தையைத் தொட்டிலில் கிடத்தித் தாலாட்டுப் பாடுகிறபோது பின்வருமாறு கூறினார் : “நீ தூய்மையானவள், ஞானம் உடையவள், குற்றமற்றவள். மதிப்பில்லாத ஒன்றை மதிக்கிற, உண்மையில்லாத ஒன்றை அறியாமையால் உண்மை என்று கருதுகிற மாயை என்னும் உறக்கத்திலிருந்து நீ விழித்தெழு. இப்படி உறங்குவது மிகப் பெருந் தவறு. இந்த உறக்கம் ஆத்ம மறதி என்னும் இருள்”.

இந்த அழைப்புக்கு நீங்கள் செவி சாய்க்க வேண்டும். இது உபநிஷதங்கள் விடுக்கும் அழைப்பு. மாயை எனும் இந்த ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்து விடுபடுங்கள். நீங்கள் பூரணத்துவம் உடையவர். உங்களது உடல் மற்றும் மனத்தோற்றப் பொலிவுக் குள்ளே சக்திமிக்க தெய்வீக விழிப்புணர்வைப் பரப்பும் ஒளிக்கேந்திரமாக நீங்கள் ஜ்வலிக்க வேண்டும். நீங்கள் தெய்வீகத் தன்மை பெற்றவர் என உணர்ந்து விழித்திருங்கள். இதில் உறுதியாக இருங்கள். உங்கள் வாழ்க்கை இந்த தெய்வீகத் தன்மையின் வெளிப்பாடாக அமையட்டும்.

இதுதான் உபதேசம்; இது மட்டுமே உபதேசம். இதுதான் நற்செய்தி; இது மட்டுமே நற்செய்தி, விழித்திருங்கள், இந்த அழைப்புக்குச் செவி சாயுங்கள். உங்கள் தெய்வீக இயல்பை வெளிப்படுத்துங்கள். நீங்கள் எதுவாக இல்லையோ அதுவாக இருப்பதாக நீங்கள் கற்பனை செய்து கொண்டு உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதிலிருந்து விடுபட்டு உங்களின் உண்மைத் தன்மையை ஆற்றலுடன் வெளிப்படுத்துங்கள். கண்ணீருக்கு மத்தியில் இந்த தற்காலிக உலகில் மின்னல் எனத் தோன்றி மறையும் பெயர்களுக்கும் உருவங்களுக்கும் மத்தியில் நீங்கள் இப்போதே இங்கேயே ஆற்ற வேண்டிய கடமை இதுதான். உங்களது உண்மை இயல்பு எனும் அஸ்திவாரத்தில் நீங்கள் உறுதியாக நிலைத்து இருக்க வேண்டும்.

உண்மை ஒருபோதும் மாறுவதில்லை. நீங்கள் நீங்களாகவே இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்களது உண்மை இயல்பில் நிலைத்திருங்கள். நீங்கள் உண்மையில் எத்தகையவர் என்பதை நடைமுறை வாழ்க்கையில் வெளிப்படுத்துங்கள். அப்போது வாழ்க்கை, உண்மையான வாழ்க்கையாக அமைகிறது.

இந்த அழைப்புக்குச் செவிசாய்ப்பது தங்களின் மகத்தான பணியாக, பெருமைக்குரிய பணியாக அமையட்டும். இது நீங்கள் உற்சாகத்துடன் செயற்படுத்தும் கடமையாக அமையட்டும். இந்த சம்ஸார வாழ்க்கை என்னும் தண்ணீருக்கும் சேற்றுக்கும் நடுவில் மலரும் தாமரையைப் போல நீங்களும் பேரானந்த வாழ்க்கையை அடையுங்கள். நீர்க் குமிழிகளுக்கு மத்தியில் வைரமென சுடர்விட்டுப் பிரகாசிப்பவராக நீங்கள் இருங்கள். உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருப்பவர்களுக்கு மத்தியில் விழித்திருப்பவராக நீங்கள் இருங்கள். சோம்பியிருப்பவர்களுக்கு மத்தியில் சுறுசுறுப்பாக இருங்கள். செயலற்றிருப்பவர்களுக்கு மத்தியில் செயல் துடிப்பு உள்ளவராக இருங்கள். இவ்வாறு கண்ணில் காணும் காட்சிகளுக்கு அப்பால் கடந்து செல்லுங்கள். உண்மைப் பொருளுடன் ஒன்றியிருங்கள். இவ்வாறு குறிக்கோளை அடைந்த வெற்றிக் களிப்புடன் வாழ்க்கையைக் கொண்டாடுங்கள்!

2. இறுதி மூச்சு. உள்ளவரை

ஆன்மீக வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவது என்பது அரிதாகக் கிடைக்கும் அருட்பேறு ஆகும். இது மிகவும் நல்லது. இதில் சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபடுவது இரண்டாவது அருட்பேறு ஆகும். இது மிக மிக நல்லது. ஆனால் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் விடாமுயற்சியுடன் இடையறாது ஈடுபட்டு தொடர்ந்து முன்னேறுவது மகத்தான நலவாழ்வு ஆகும். இந்த நிலையை அடைவது என்பது அருட்பேறு என்னும் மணிமகுடம் தூட்டப் பெறுவது ஆகும்.

ஒருவர் பின்வருமாறு உறுதி மேற்கொள்ளுகிறார். “எது வந்தாலும் வரட்டும், என் உடலில் இறுதி மூச்சு இருக்கும்வரை நான் ஆன்மீக சாதனை என்னும் பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்லமாட்டேன்”. தெய்வீக

வாழ்க்கை வாழ என்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்ள வேன். குறிக்கோளை அடைவதில் எப்போதும் நான் கவனமுடன் இருப்பேன். எனது முயற்சியில் தளர்ச்சி அடையமாட்டேன். முயற்சியைக் கைவிட்டுவிடும் பேச்சுக்கு இடமே இல்லை.”

“எனது இறுதி மூச்சு உள்ளவரை நான் ஜிக்குகவாக, ஒரு சாதகனாக இருப்பேன். இதில் என்ன சோதனை வந்தாலும் எதிர்கொள்வேன். வாழ்நாள் முழுவதும் நான் ஒரு யோகியாக வாழ்வேன். நான் வேறு ஏதேனும் ஒன்றில் உறுதியில்லாமல் இருக்கக்கூடும். ஆனால் இதில் உறுதியாக இருப்பேன். மற்ற அனைத்தும் முடிவு செய்யப்படாமல் இருக்கக் கூடும். ஆனால் இந்த முடிவு இறுதி முடிவு. எனது வாழ்க்கை ஆன்மீக வாழ்க்கையாகத்தான் இருக்கும். எனது குறிக்கோள் ஆன்மீகத்தில் உயர்நிலை அடையும் குறிக்கோள். இதில் நான் உறுதியாக இருக்கிறேன். எனது வாழ்வின் கேந்திரத்தில் இருந்து என்னை ஆட்டுவிப்பவராக இறைவன் இருப்பான். எனது வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக, தெய்வத்துடன் இரண்டறக் கலக்கும் வாழ்க்கையாக அமையும்”.

இவ்வாறு, ஒருவர் ஆழ்ந்து சிந்தித்து வைராக்கியத்துடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் ‘செய் அல்லது செத்து மடி’ என்ற அணுகுமுறையை தனது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தால் ஆன்மீக வாழ்வில் அரிய சாதனைகளை நிகழ்த்திப் பெரும் புகழ் பெறுவார். இது வளமான, நலமான வாழ்க்கையாகும். உன்னதமான அருட்பேறு ஆகும். இத்தகைய சாதகர் வெற்றி பெறுவது உறுதி. வெற்றி அவருக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இதில் ஐயம் அல்லது தடுமாற்றம் இல்லை. பரம்பொருளுடன் ஒன்றிவிட்ட ஒருவருடன் பரம்பொருள் ஒன்றிவிடுகிறது. பரம்பொருளை

அடைவதற்காகவே வாழ்வது அல்லது சாவது என்ற வைராக்கியத்துடன் வாழும் ஒருவருடன் கடவுள் கலந்துவிடுகிறார். இது உறுதி. உலகில் வேறு எதுவும் எனக்கு வேண்டாம். கடவுள் மட்டுமே வேண்டும் என்று நினைக்கிற ஒருவருக்கு கடவுள் தன்னைக் கொடுக்கிறார்; முழுமையாகக் கொடுக்கிறார். இது உண்மை.

ஆகவே, இதைத் தோந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு உங்களுக்கு இருப்பதை எண்ணி மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். இந்த வாய்ப்பு உங்களை அழைப்பதை எண்ணி ஆனந்தம் அடையுங்கள். இறைவனிடத்தில் சரண் அடைந்து இறைவனுக்காகவே வாழ்நாள் முழுவதும் வாழ்கிற ஒரு பக்தனிடம் இறைவன் எப்பொழுதும் இருக்கிறான். இதுவே தெய்வ நெறி. இதை எண்ணி மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். “என்னிடத்தில் தன்னைக் கொடுப்பவருக்கு நான் என்னைக் கொடுக்கிறேன்”. இது இறைவனின் அறிவிப்பு ஆகும்.

ஆகவே, இதுதான் வாழ்க்கை, இதுவே சமயம், இதுவே மகத்தான வாய்ப்பு. ஒவ்வொரு நாளும் இந்த மகத்தான பொன்னான வாய்ப்பு மற்றும் உன்னத அருட்பேறு பற்றிய விழிப்புணர்வுடன் வாழுங்கள். இப்படிச் செய்தால் எந்நாளும் இன்பமே, துன்பமில்லை.

“துணிவு உடையவனே வெற்றி பெறுகிறான்” என்ற கருத்து மேலை நாடுகளில் நிலவுகிறது. “வீரன் ஒரு முறை சாகிறான், கோழை பலமுறை சாகிறான்” என்றும் சொல்லப்படுவது உண்டு. ஒரு முறை மட்டுமே ஏற்படும் மரணம், வெற்றியில் மட்டுமே நிகழுகிறது. அது துணிவுடையவர்களுக்குச் சூட்டப்படும் புகழ் எனும் மணிமகுடம். மனிதனின் இத்தகைய தைரியம், அர்ப்பணிப்பு, மரணத்தை எதிர்கொள்ளும் துணிவு ஆகிய பண்புகள் மற்ற துறைகளைவிட ஆன்மீகத் துறையில் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது.

நீங்கள் இத்தகைய தகுதியுடையவர்களாக ஆவதற்கு இறையருளும் குருதேவர் அருளும் கிடைக்கட்டும். தத்துவ மேதையிடம் வந்து சேரும் இரும்பு இரும்பாக இருப்பதில்லை. அது தங்கமாக மாறுகிறது. சுவாமி சிவானந்தரின் அன்பிற்குரிய அருளாளர் பூஜ்ய குருதேவர் உயரிய வாழ்க்கையை மாற்றி அமைக்கிற ஆன்மீகக் கருத்துக்களை நேரில் கேட்கும் வாய்ப்பை இறைவன் உங்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறான். இதில் பொருள் இருக்கிறது. இவ்வாறு தொடர்புக்கு வந்ததைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சோதனைகளிலிருந்து வெளிப்பட்டு வீரராகத் திகழுங்கள். உங்களது வாழ்நாளின் இறுதிவரை ஆன்மீக வாழ்க்கையைத் துணிவுடன் வாழ்ந்து வெற்றிவாகை சூடுங்கள்!

3. குருவின் இதயம்

ஆண்டுதோறும் கொண்டாடப்படும் ஒரு திருநாளை நாம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்மிடத்தில் உள்ள ஆன்மீக இருளை அகற்ற ஞான ஒளிபரப்புகிற, உண்மையில்லா நிலையிலிருந்து உண்மை நிலைக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லுகிற, மீண்டும் மீண்டும் நிகழும் பிறப்பு இறப்பு என்னும் சுழற்சியிலிருந்து நம்மை விடுவித்து, நிரந்தரமான மரணமில்லாப் பெரு வாழ்வுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லுகிற மகான்களை நாம் வழிபடும் நாள் அந்த நாள். இதை குருபூர்ணிமா என்று சொல்லிக் கொண்டாடுகிறோம். இந்த உலகியல் தளையிலிருந்து விடுபட்டு பேரானந்தம் - பெருவாழ்வு வாழ்ந்துகொண்டு மற்றவர்களையும் இந்த உலகியல் தளையிலிருந்து விடுவிக்க வழிகாட்டும் ஞானியர்களை இந்த நாளில் நாம் வணங்குகிறோம்.

இந்த குருநாதர்களின் இதயங்களில் இருப்பது என்ன? அவர்கள் அடைய வேண்டியதை

அடைந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் இனி. எதற்காகவும் பாடுபடத் தேவையில்லை. ஆயினும் அவர்கள் தம்மை இடையறாத பணியில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களே, இதற்கு என்ன காரணம்? அவர்கள் செய்ய வேண்டிய அனைத்தையும் செய்துவிட்டார்கள். அடைய வேண்டிய அனைத்தையும் அடைந்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு இனி எந்த விருப்பமும் இல்லை, ஆசை எதுவும் இல்லை, தேவை எதுவும் இல்லை, எந்த நோக்கமும் இல்லை, எந்த சங்கல்பமும் இல்லை.

இவ்வாறு அவர்கள் பூரண திருப்தியுடன் இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் இனிச் செய்வதற்கு எதுவும் இல்லை. அவர்கள் இதயம் நிறைந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு எந்த ஆசையும் இல்லை. ஆகவே, இறைவன் அவர்களுக்கு முன்னால் எண்ணற்ற பிரபஞ்சங்களைக் கொண்டுவந்து வைத்து “இதை எடுத்துக் கொள்” என்று சொன்னாலும் அதை அவர்கள் ஏற்க மறுத்துப் பின்வருமாறு பதிலளிப்பார்கள் : “இறைவா அவற்றை நீயே வைத்துக்கொள். நீ எனக்குப் பெருமளவில் அருள் புரிந்திருக்கிறாய். நீ என்னிடத்திலிருந்து ஆசையை முற்றிலுமாக அகற்றிவிட்டாய். முற்றிலும் பற்றில்லாமல் இருக்கவும், பூரணத் திருப்தி கொள்ளவும், அடைய வேண்டிய அனைத்தையும் முழுமையாக அடைந்திடவும் நீ எனக்கு அருள்புரிந்திருக்கிறாய். இறைவா, இதைவிடச் சிறப்பாக நீ எப்படி எனக்கு அருள் புரிய முடியும்?”

இப்படி தமக்குத் தேவையான அனைத்தையும் பெற்றுத் திருப்தியுடனும் அமைதியுடனும் இருக்கும் இவர்கள், இனி செயல்படத் தேவையில்லை என்ற நிலையில் இருக்கும்போது இவர்களை செயல்படத் தூண்டுவது எது? இந்த குருநாதர்களின் இதயங்களில் இருப்பது பற்றி இந்திய நாட்டு ஆன்மஞானிகள் என்ன கூறுகிறார்கள்? அவர்கள் கூறுவது இதுதான்: இந்த

குருநாதர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு எண்ணம், ஒரு நோக்கம், ஒரு விருப்பம் இருக்குமானால், அது, ஆன்மீகத்தின் உயர் குறிக்கோளைத் தாம் அடைந்து பூரண திருப்தியுடன் இருப்பதுபோல மற்ற சாதகர்களும் இருக்கவேண்டும் என்பது தான்.

அவர்களது இந்த விருப்பம் இயல்பானது. மனம், புத்தி, எண்ணம், உணர்ச்சி அனைத்தையும் கடந்தது. ஏனெனில் அவர்கள் இவற்றைக் கடந்து இருப்பவர்கள். தாம் பெற்ற இன்பம் பெருக இவ்வையகம் என்ற வகையில் இறையருளால் தாம் பெற்ற உயரிய பூரண ஆன்மீக நிலையை மற்ற சாதகர்களும் பெற வேண்டும் என்று அன்புடனும் நல்ல எண்ணத்துடனும் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இந்த ஒரே எண்ணம் தான் அவர்களைச் செயல்படத் தூண்டுகிறது.

ஆகவே, நாம் அவர்களது எண்ணத்தைப் புரிந்துகொண்டு நம்மால் முடிந்தவரை அவர்களைப் போல ஆக முயற்சிக்க வேண்டும். அவர்கள் நம் முன் வைத்துள்ள லட்சிய வாழ்க்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும். அவர்கள் சொற்படி நடக்கவேண்டும். இங்கேயே, இப்பொழுதே இந்த உடம்புடன் முக்தி பெற, ஜீவன்முக்தர்களாக ஆகிட நாம் முயற்சிக்க வேண்டும்.

இதுவே, சிறந்த குருபூர்ணிமா வழிபாடாக இருக்கும், குருபக்தியை மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமையும். அவர்களைப் போல ஆகிட பக்தி சிரத்தை யுடன் இடையறாது முயற்சி செய்யுங்கள். “எனது முயற்சி மற்றும் விருப்பத்தால் இது ஒரு போதும் நிகழாது. ஏனெனில் எனது பலவீனமும் குறைபாடுகளும் இதற்குத் தடையாக இருக்கின்றன. ஆகவே தாங்கள் தங்களது அனவிலாக் கருணையினாலே இதை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்” என்று அவர்களை நினைத்துப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்.

அவர்கள் உங்களுக்கு அருள்புரிய ஆயத்தமாக இருக்கின்றனர். மிகச் சிறந்த ஆன்மீகத் தலைவரான ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், “எனது இந்த உடல் மூலம் நிகழ்த்தப்பட்ட சாதனையில் பதினாறில் ஒருபங்கு நீ செய்தால் போதும். அதன்மூலம் நீ பூரணத்துவம் அடைவாய். நீ முக்தி பெறுவாய். நீ அனைத்துக் கவலைகளையும் கடந்து இருப்பாய். நீ உற்சாகமும் ஆனந்தமும் அடைந்து இருப்பாய்” என்று கூறியருளியிருக்கிறார்.

பூரண நிலை அடைந்த இந்த மகான்கள் மற்றவர்களும் அந்த நிலையை அடைய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். மனிதகுலம் தெய்வநெறி எனும் உயரிய குறிக்கோளை நோக்கி விழிப்புடன் முன்னேறிச் செல்லவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அவர்கள் தொடர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு, இணைந்து அவர்களின் வழிநடக்க பக்தி சிரத்தையுடனும் நன்றி உணர்வுடனும் முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஆகவே, இது உங்களின் மிகச்சிறந்த வழிபாடாக, பக்தியாக இருக்கட்டும். இப்படிச் செய்தால் இந்த குருபூர்ணிமா விழா இந்த உலகியல் வாழ்க்கையின் ஒரு சடங்காக இல்லாமல், உங்களுக்குள் சச்சிதானந்த விழிப்புணர்வு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் திருப்பு முனையாக, குறிப்பிடத்தக்க ஆன்மீக சாதனையாக அமையும். வாழ்க்கை, இப்படித்தான் அமைய வேண்டும். திருவருளாலும் குருவருளாலும் உங்களது வாழ்க்கை இப்படிப்பட்டதாக அமையட்டும். கடவுள் உங்களுக்கு அருள் புரியட்டும்.

4. குரு பக்தி

கடவுளை நமக்குத் தெரியாது. கடவுளை நாம் பார்த்ததில்லை. கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை மறுக்க முடியாத வகையில், பகுத்தறிவுக்கு ஏற்ற வகையில் வேதாந்தம் வலியுறுத்துகிறது. “ஆம், கடவுள் இருக்கிறார் இருக்கவேண்டும். அப்படித்தான் அறிவு சொல்லுகிறது. கடவுள் என்று ஒருவர் இல்லை என்று சொல்லுவது பகுத்தறிவு அல்ல. கடவுள் இருக்கத்தான் வேண்டும்” என்ற கருத்து ஆராய்ச்சியின் மூலம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. கடவுள் புனிதமானவர், பூரணர், தூய்மையானவர், உயரிய பண்பாளர் என்று சமய நூல்கள் விளக்குகின்றன. ஆயினும் கடவுளை நாம் மனத்தளவில் மட்டுமே எண்ணிப் பார்க்கிறோம். நாம் கடவுளைக் கண்டதில்லை; அவரைத் தொட்டுப் பார்த்ததில்லை; அவரை ருசித்துப் பார்த்ததில்லை; அவரை நுகர்ந்து பார்த்ததில்லை. நாம் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறோம், அவ்வளவுதான் அவரை நாம் நினைக்கமுடியும், கற்பனை செய்து பார்க்கமுடியும், அவ்வளவுதான்.

ஒரு தனிமனிதனின் வாழ்க்கையில் புனிதத்தன்மை, பரிசுத்தம், தூய்மை, பெருந்தன்மை, உதாரகுணம், நல்லெண்ணம், நன்னடத்தை, நல்லொழுக்கம், நல்லியல்பு, நல்ல உணர்வு, நல்ல எண்ணம், நற்செயல் ஆகிய அசாதாரணமான பண்புகளை நாம் பார்க்கிறபோது இதை தெய்வீகமான பண்புகள் என்று கருதவேண்டும் என நமது முன்னோர்கள் நமக்குக் கற்பித்திருக்கிறார்கள். “மனிதன் தெய்வீகப் பண்புகளுடன் வாழ முடியுமானால், தெய்வம் இருப்பது உண்மை. சாதாரணமாக மனிதனிடத்தில் பார்க்க முடியாத பண்புகள் எங்கிருந்து அவனிடம் வந்து சேர்ந்தது?” என்று நாம் கேட்கிறோம். இந்த தெய்வீகமான, புனிதமான, தூய்மையான பண்புகளை

நாம் பார்க்கிறபோது, “ஆம், கடவுளை நான் பார்த்ததில்லை. ஆனால் கடவுள் தன்மையைப் பார்த்திருக்கிறேன். அறநூல்களும், ரிஷி முனிவர்களும், சமய நூல்களும் தெய்வீகப் பண்புகளாகக் குறிப்பிட்டுள்ள வற்றை வழக்கத்துக்கு மாறுபட்ட அசாதாரண நிலையில் தனிமனிதனிடத்தில் பார்க்கிறேன். இந்த மனிதனை நான் பார்க்கிறேன். இவரை எனக்குத் தெரியும். இவரைப் பார்த்தபிறகு கடவுள் இருக்கிறார் என்று என்னால் உறுதியாகச் சொல்ல முடிகிறது. கடவுள் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்று என் அறிவுக்குப்படுகிறது” என்று உணரத் தொடங்குகிறோம். வேத பரம்பரையில் குரு அத்தகைய ஜீவன். குரு, நமது கண்கண்ட கடவுள். கடவுள் குரு மூலம் நமக்குக் காட்சி அளிக்கிறார்.

அங்குமிங்கும் அலைந்து, தன்னையிழந்து நிற்கும் ஜீவாத்மாவை மீண்டும் அதன் மூலசக்தியாக பரமாத்மாவுடன் குருநாதர் இணைத்து வைக்கிறார். பரமாத்மாவுடன் நம்மை இணைத்து வைக்கும் குருநாதருடன் நாம் இணைந்து வாழ வழிகாண வேண்டும். அந்த வழி குரு கிருபையைப் பெறும் வழியாக அமையும். குருவின் ஞானத்தை, புனிதத் தன்மையை, தூய்மையை, ஆன்மீக வளர்ச்சியை நாமும் அடைய வகை செய்யும் வழியாக அது அமையும்.

அந்த வழிதான் குருபக்தி. இதனை வலியுறுத்துவதுபோல் ஸ்வேதாஸ்வதார உபநிஷத்தில், “யஸ்ய தேவே பரா பக்தி: யதா தேவே ததா குரேன தஸ்யதே க்திதா ஹ்யர்த்தா: ப்ரகாசந்தே மஹாத்மன:” என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. “நீங்கள் கடவுளி டத்தில் உயர்ந்த அளவில் பக்தி கொண்டிருந்தால், அதே அளவில் குருநாதரிடத்திலும் பக்தி கொண்டிருந்தால் அறநூல்களின் உயரிய உண்மைகள் உங்களுக்குப் புரியும்” என்பது இதன் பொருள். இந்த வகையில்

கடவுள் குருநாதருக்குத் தந்து அருளிய தெய்வீகப் பண்புகளை குருநாதர் சீடனுக்குத் தந்து அருள இந்த வழிமுறை உதவுகிறது.

ஆகவே, குரு நமக்குத் தர விரும்புவதைத் தருவதற்கு ஒரு வழிமுறையை நாம் வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வழிமுறைதான் குருபக்தி. இதில் அகந்தைக்கு இடம் இல்லை. “நான் குருபக்தியில் சிறந்து விளங்குகிறேன்” என்ற எண்ணம் வந்துவிட்டால் பக்தி இல்லாமற்போகிறது. அனைத்தும் வீணாகிவிடுகிறது. நீங்கள் அன்பு மற்றும் பக்தியின் வடிவமாக ஆகிவிட வேண்டும். ஒரு மனிதன் தான் பக்தி கொண்டிருப்பதாகக் கருதக்கூடாது. சிலர் அத்தகைய பக்தி கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நுண்ணிய ஆன்மீக அகங்காரமாக ஆகிவிடுகிறது. ‘நான்’ எனும் அகந்தையை அகற்றவே குரு இருக்கிறார். குருபக்தி, அகந்தையை வளர்க் குமானால், அதன் நோக்கமே தோற்றுப் போய்விடுகிறது.

உண்மையான குருபக்தி இருக்கும் இடத்தில் அகந்தை இருக்காது; பணிவு இருக்கும். சபரி பக்தியின் ஸ்வரூபம். சபரி ராமனிடத்தில் ஆழ்ந்த பக்தி கொண்டிருந்தான். ஆனால் அப்படிப்பட்ட பக்தி கொண்டிருப்பதாக அவள் எண்ணியிருக்கவில்லை. ஹனுமான் தன்னை சிறந்த ராம பக்தன் என்று எண்ணியிருக்கவில்லை. ராம பக்தி அவனது இயல்பு. ஹனுமான் ராமபக்தியின் வடிவமாக இருந்தான். பிருந்தாவனத்தில் இருந்த கோபியர்கள் தம்மை சிறந்த கிருஷ்ண பக்தைகள் என்பதாகக் கருதிக் கொள்ளவில்லை. “கிருஷ்ணன் போற்றுதலுக்கு உரியவன், எங்களுக்கு வேறு எதுவும் தெரியாது. கிருஷ்ணனைப் போற்றி வணங்குவது தவிர எங்களால் வேறு எதுவும் செய்ய இயலாது”. கிருஷ்ண பக்தியில் நாங்கள் கரைந்துவிட்டோம்; நாங்கள் அதுவாக ஆகிவிட்டோம்.

அதிலிருந்து நாங்கள் தனித்திருக்கவில்லை. அதை எங்களிடமிருந்து பிரித்துவிட்டால் நாங்கள் இறந்து விடுவோம்” என்று கோபியார்கள் கூறினார். அவர்களிடத்தில் கிருஷ்ண பக்தி இருந்தது; அகந்தை இல்லை.

குருபக்தி அதிகரிக்கும் அளவுக்கு குருவிடம் கொண்டிருக்கும் மதிப்பும் அதிகரிக்கிறது; குருவருளும் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. எந்த அளவுக்கு குருவின் குறிக்கோள்களையும் நோக்கங்களையும் நமது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க விரும்புகிறோமோ, குருவின் உபதேசங்களை எந்த அளவுக்கு விருப்பத்துடனும், உறுதியுடனும் நம்பிக்கையுடனும் நமது தினசரி வாழ்க்கையில் முழுமையாகக் கடைப்பிடிக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு குருவருள் நமக்குக் கிடைக்கும். “மரியாதை செலுத்துவதைவிட பணிந்து நடப்பது சிறந்தது” என்று குருதேவர் அடிக்கடி சொல்லுவார். வெறும் உணர்ச்சி வசப்படுவதை விவேகானந்தர் கடுமையாகக் கண்டித்தார். இதனால் நாம் முதுகெலும்பில்லாதவர்களாக, குறிக்கோளை மறந்தவர்களாக ஆகிவிட்டோம். இது நம்மை அழித்துவிட்டது என்று அவர் கூறுகிறார்.

உண்மையான பக்தியை உபநிஷத்துக்கள் எப்படி விளக்குகின்றன? ஒரு சீடன், குருவிடம் பாடம் கேட்க சிறுவனாக இருக்கும்போது வந்தான். வேள்விக்கு குச்சிகளை சேகரித்து வருவது அவனது வேலை என்று குரு அவனிடம் சொன்னார். சீடன் இந்த வேலையை கேள்வி கேட்காமல் செய்து வந்தான். பச்சை மரத்தில் குச்சிகளை வெட்டக்கூடாது என்று குருநாதர் கட்டளை யிட்டிருந்தார். ஆதலால் அவன் பகல் முழுவதும் காய்ந்த விறகைத் தேடி அலைந்து அவற்றை சேகரித்துக் கொண்டு மாலையில் திரும்பிவந்தான். குரு அவனுக்கு ஒரு போதும் உபதேசம் செய்யவில்லை. இப்படிப் பல

ஆண்டுகள் கடந்தன. காலத்தை மறந்து அந்தச் சீடன் கடமை ஆற்றி வந்தான். ஒரு நாள் அந்தச் சீடன் தான் முதுமை அடைந்துவிட்டதையும் தனது தலைமுடியும் தாடியும் நரைத்துவிட்டதையும் உணர்ந்தான். கண்ணீர் விட்டுக் கதறினான்: “இது என் தலைவிதியா? ஆயுள் முழுவதும் கடந்துவிட்டது. ஆனால் குரு இன்னும் பிரம்மஞானத்தை உபதேசிக்கவில்லையே”.

இவ்வாறு அந்தச் சீடன் இளம் வயது முதல் முதுமைக் காலம் வரை குருவுக்குத் தொண்டு செய்தான். அவனது குருபக்தி அத்தகையது.

மற்றொரு சீடனுக்கு குருவின் மாடுகளை மேய்த்து வருமாறு கட்டளை இடப்பட்டது. அவன் நாள் முழுவதும் மாடுகளை மேய்க்க வேண்டியிருந்தது. அவனுக்கு மதிய உணவு தயார் செய்து வைக்கும்படி குரு தனது மனைவியிடம் கூறவில்லை. பசு மாட்டின் பாலைக் கறந்து சாப்பிடும்படியும் சீடனிடம் கூறவில்லை. ஆகவே சீடன் நாள் முழுவதும் பட்டினி கிடந்தான். தண்ணீர் மட்டும் குடித்துத் தாகத்தைத் தணித்துக்கொண்டான். இவ்வாறாக பல நாட்கள், மாதங்கள், வருடங்கள் கடந்தன.

மற்றொரு சீடனிடம் குருவின் வயலை உழுது பயிரிட உத்திரவிடப்பட்டது. வயலுக்கு நீர் பாய்ச்சி அது கசிந்து வெளியேறாமல் பார்த்துக்கொள்ள ஆணையிடப்பட்டது. ஒரு நாள் சீடன் பசுல் முழுவதும் வேலை செய்தபின் வரப்பில் நீர் கசிவதைக் கண்டான். சிறிதளவு கனி மண் மூலம் அந்தக் கசிவை அடைக்க முயற்சித்தான். ஆனால் முடியவில்லை, தொடர்ந்து தண்ணீர் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தது. பல முயற்சிகள் மேற்கொண்டும் பலனளிக்காமற் போன தால் சீடன் தானே வரப்பில் படுத்துக் கொண்டான். இப்போது தண்ணீர் வெளியேறுவது நின்றுவிட்டது. இரவுப் பொழுது வந்தது. ஆனால் சீடன்

ஆசிரமத்துக்குத் திரும்பி வரவில்லை. குரு கவலைப்பட்டடு பல சீடர்களுடன் அந்த சீடனைத் தேடிப் போனார். இறுதியில் அந்த சீடன் வரப்பில் படுத்து நீர் வெளியே செல்லாமல் தடுத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்.

அவர்களின் குருபக்தி அத்தகையதாக இருந்தது. இது வெறும் உணர்ச்சி அல்ல; உண்மையான குருபக்தி. அதற்குப் பின்னே இரும்பை ஒத்த பலம் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னே சாத்வீக உறுதிப்பாடு இருக்கிறது. இந்தச் சம்பவங்கள் குருபக்திக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக நமது அறநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. அவர்களைப் போன்று இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைத்துப் பரம்பரைகளையும் சார்ந்தவர்களாய் இருக்கின்றனர். குருபக்தி எத்தகைய தன்மை உடையது என்பதை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள். குருபக்தி என்பது வெறும் மனித உணர்ச்சி அல்ல, அது தெய்வீக சக்தி.

சீடன், இத்தகைய குருபக்தியுடன் வாழ்ந்து, குருவிடம் பணிந்து, அவர் சொல்படி நடந்து அவர் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வந்தால் அவனுக்கு குருவருள் தானாகக் கிடைத்து ஞான ஒளி பெறுகிறான். இந்த ஒளி குருவிடமிருந்து சீடனுக்கு மின் ஒளிபோல வந்து சேருகிறது. ஒரு வயதான சீடர் அழுது கொண்டிருக்கிறார். குருபத்னி அவரை குருவிடம் அழைத்துச் செல்லுகிறார். அவர் ஏன் அழுகிறார் என்பதை குருவிடம் விளக்கிச் சொல்லுகிறார். அப்போது அந்த அன்பரிடம் குரு, “என்ன! ஏன் அழுகிறீர்கள்? உங்களுக்கு ஞானத் தெளிவு ஏற்படவில்லையா?” என்று கேட்கிறார். உடனே அந்தச் சீடர் ஞானத் தெளிவு பெறுகிறார். இது எப்படி நிகழ்ந்தது? அந்தச் சீடர் சுயநலத்தை முழுமையாகத் துறந்துவிட்டார். பூரணமாகத் தியாகம் செய்திருக்கிறார். “நான் குருநாதரைச் சரண் அடைந்துவிட்டேன். நான்

அவருக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும். இது எனக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரும் பேறு” என்ற எண்ணம் சீடரின் இதயத்தில் நிறைந்திருக்கிறது.

இவ்வாறு, குருவருளை அதிகமாகப் பெறச் சரியான வழி உயரிய, வீரம் நிறைந்த குருபக்தி ஆகும். வீரம் நிறைந்த குருபக்தி கொண்டிருக்கும் சீடன் குருவிடம் மகத்தான அன்பும், மதிப்பும் வைத்திருக்கிறான். குருவிடத்தில் பணிவு கொண்டு அவரது எண்ணங்களை நிறைவேற்றப் பாடுபடுகிறான். குருவருளைப் பெற இதுவே சிறந்த வழி ஆகிறது. இதன் மூலம் சீடன் ஆன்மீகப் பார்வை கிடைக்க பரம்பொருளைக் கண்டு கொள்ளுகிறான்.

இது ஒரு பரம்பரை. ஆழ்ந்த நிலையிலுள்ள குரு சிஷ்ய உறவின் மூலம் சீடன் குருவிடமிருந்து அதிக நன்மை பெறமுடியும். நமது அறநூல்களிலிருந்தும், முற்கால சீடர்களிடமிருந்தும், பக்தர்களிடமிருந்தும் குரு சிஷ்ய உறவு பற்றி அறிந்துகொள்ளுகிறோம். இப்படியாக மகத்தான ரகசியத்தை நாம் அறிந்து கொள்ளுகிறோம். இதன் பலனை நாம் அனைவரும் அடைவோமாக.

பழங்காலந்தொட்டு இன்றுவரை வாழ்ந்து வரும் பிரம்ம - வித்யா - குருநாதர்களின் அருள் உங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும். ஒரு உதாரணமான சீடன் எப்படி இருக்க வேண்டும், உண்மையான சீடனின் பண்புகள் யாவை என்பவை பற்றித் தாங்கள் ஆழ்ந்து சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும்.

5. குரு சிஷ்ய யோகம்

ஜீவாத்மா பரம்பொருளை நோக்கிச் சென்று, அதன் அருகில் சென்று பிறகு பரம்பொருளுடன் ஒன்றிப் போய்விடுகிறது. ஸ்பரிசத்தின் மூலம்தான் தத்துவவாதியின் கல் இரும்பைத் தங்கமாக மாற்றுகிறது. அந்தக்

கல்லை, இரும்பிலிருந்து நூலிழை தூரம் தள்ளி வைத்திருந்தாலும் இரும்பு எப்போதும் இரும்பாகவே இருக்கும். தத்துவவாதியின் கல் எவ்வளவுதான் சக்திமிக்கதாக இருந்தாலும் அதன் ஸ்பரிசம் உலோகத்தின் மீது ஏற்படாதவரை அந்தக் கல் தனது சக்தியை வெளிப்படுத்த முடியாது.

இது நமக்கு மகத்தான உண்மையை விளக்குகிறது. ஒரு மனிதன் தன்னை மாற்றி அமைக்கும் ஆன்மீக சக்தி படைத்த மகானை நெருங்கிச் சென்று சரணடையும் போதுதான் அந்த மனிதன் ஆத்மஞானம் பெறுகிறான்; தெய்வீக நிலை அடைகிறான்; மாற்றி அமைக்கப்படுகிறான். குருநாதரின் அருளை உச்சபட்சமாக அடையும் வழி, நம்மை அவருடன் இணைத்துக் கொள்ளுவதுதான். நாம் அதை சிரத்தையுடன் செய்கிறோம்; உன்னதமான பக்தியுடன் (பரபக்தி) செய்கிறோம்.

குரு சிஷ்ய உறவுக்கு வேறு ஏதேனும் வழிமுறை இருக்கிறதா? ஆம் ஒரு வழிமுறை இருக்கிறது. இதனை குருதேவர் தொடர்ந்து திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார். “மதித்துப் போற்றுவது நல்லது. கீழ்ப்படிதல் மிகவும் நல்லது” என்று குருதேவர் சொல்லுவார். பக்தி நல்லது. பக்தியை வெளிப்படுத்தும் அறிகுறி என்ன? நீங்கள் உண்மையிலேயே குருபக்தி உடையவர் என்பதை நடைமுறை வாழ்வில் நிரூபிப்பது எது? குருவின் உபதேசங்களை நடைமுறையில் சிரத்தையுடன் கடைப்பிடித்து வாழ்வதன் மூலம் குருபக்தியை நிரூபிக்க முடியும்.

குரு நமக்குக் காட்டும் பாதையில் நடப்பது உண்மையான அன்பு அல்லது பக்தியின் அறிகுறி ஆகும். அதுதான் பக்தி. பக்தி என்பதற்கு சேவை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். குரு பக்தி என்பது குருவுக்குத் தொண்டு செய்வது ஆகும். ஒருவர் தனது

குருவுக்குச் செய்யும் மிகப் பெரிய தொண்டு எது? குருவைப் போல ஆகிட முயற்சிப்பதுதான்; அவர் சொல்லியபடி செயல்படுவதுதான். இதன்மூலம் குரு சிஷ்ய உறவு மேலும் பலப்படுகிறது. குருவின் உபதேசத்தின் படி நீங்கள் வாழ்கிறபோது குருவுடனான உங்கள் உறவு பலப்படுகிறது. குருவுடன் நீங்கள் ஆழ்ந்த யோசனையில் ஈடுபடுகிறீர்கள்.

சீடன், தன்னை குருவின் வடிவமாக எண்ணிக்கொண்டு, குருவின் உபதேசத்தின்படியும் கட்டளைகளின்படியும் வாழும்போது குரு சிஷ்ய யோகம் மேலான ஆழ்நிலையில் உள்ளது. ஆகவேதான் பகவத் கீதையின் கடைசி ஸ்லோகத்தில் சஞ்சயன், “யத்ர யோகேச்வர: கிருஷ்ணோ யத்ர பார்த்தோ தனுர்த்த:!, தத்ர ஸ்ரீர் - விஜயோ ஸ்ரீர் - தத்ருவோ நீதிர் - மதிர் - மம” (யோகேஸ்வரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் எடுத்துக்காட்டான சீடனாகிய அர்ஜுனனும் எங்கு இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் வளமும், வெற்றியும், மகிழ்ச்சியும் கொள்கைப் பிடிப்பும் இருக்கும் - இது எனது கருத்தாகும்). குருவின் உபதேசத்தின்படி நடந்து அவரது கட்டளையை நிறைவேற்றும்போது அனைத்தும் அற்புதமாக இருக்கும், அனைத்தும் புனிதமாக இருக்கும், அனைத்தும் அருட்பேறு பெற்றதாக இருக்கும். இதில் திருப்தியும் வெற்றியும் கிடைப்பது உறுதி. குரு சிஷ்ய யோக நிலை இவ்வாறு இருந்தால் அனைத்தும் இவ்வாறு நிகழ்வது உறுதி.

இந்த மிக முக்கியமான உண்மை பகவத்கீதையில் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்கத்தில் அர்ஜுனன் ஒரு சீடனுக்குரிய பண்புக்கு முரணாகப் பேசுகிறான். “நான் போரிடமாட்டேன்” என்று அவன் கூறுகிறான். முதலில் அவன் அறியாமையில் இருப்பதால் குருவின் உபதேசம் சரியானதா என்ற வினாவை எழுப்புகிறான்.

அவன் மாயையில் இருக்கிறான். அவன் தன்னிடத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுக் கொண்டவனாக இருக்கிறான். அவன் தனக்குத் தானே அடிமையாக இருக்கிறான். அவன் தனது சொந்த உணர்ச்சிகள், மனக் கிளர்ச்சிகள், ஆசைகள், விருப்பு வெறுப்புக்கள், பந்தம், மாயை இவற்றில் சிக்கித் தவிக்கிறான். வெகு விரைவில் அவன் தனது தவறை உணருமாறு செய்யப்படுகிறான். இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் அவன், “சிஷ்யஸ் தே அஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபன்னம்” - நான் உனது சிஷ்யன். நான் உன்னைச் சரண் அடைந்திருக்கிறேன். தயவு செய்து எனக்கு உபதேசம் செய். தயவு செய்து எனக்கு வழி காட்டு. தயவு செய்து என்னிடத்தில் ஞானப்பிரகாசம் ஏற்படச் செய். தயவு செய்து எனக்குத் தலைமை தாங்கிச் செல். நீ இப்படிச் செய்யாவிட்டால் நான் வழிதவறிப் போய்விடுவேன்” என்று கூறுகிறான். இவ்வாறு குருவிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கிறான்.

இப்போது அங்கேயே மாற்றம் ஏற்படுகிறது. அர்ஜுனன் “நான் செய்வது சரி” என்று பிடிவாதம் பிடிப்பதை நிறுத்திவிட்டான். அது மாயை என்பதை உணரத் தொடங்கிவிட்டான். கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை நோக்கி, “உனக்கு என்ன ஆயிற்று? இது என்ன வகை மோகம் (மாயை)? உன்னைப் பிடித்திருப்பது என்ன வகை விரக்தி? உனக்கு வெட்கமாக இல்லையா? விழித்தெழு! இதை நிறுத்து!” என்று சொன்னார். இந்த உபதேசம் அவனுக்குள் வேலை செய்யத் தொடங்கியது. “நான் செய்வது முட்டாள் தனமான செயல். இது தவறு” என்று அவன் உணர்ந்தான். “நான் நானாக இல்லை. இதற்காக நான் வருந்துகிறேன். கிருஷ்ணா, நான் உன் திருவடியில் சரணடைந்துவிட்டேன். எனக்கு நல்வழி காட்டு” என்று அர்ஜுனன் சொன்னான்.

இவ்வாறு, அப்பொழுதிலிருந்து இந்த உறவு உறுதி பெற்று நீடித்தது. இந்த நிலையில் அர்ஜுனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் உபதேசங்களைக் கேட்க ஆவல் கொண்டிருந்தான். ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் வழிகாட்டுதலைப் பெற விரும்பினான். ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் உபதேசங்களை கவனமுடன் கேட்கவும், அவரிடமிருந்து நிறைய விஷயங்களைக் கற்றுக் கொள்ளவும் ஆர்வம் கொண்டான். அவனது ஆர்வமும் சிரத்தையும் கேள்விகளாக வெளி வந்தன. அர்ஜுனன், ஸ்ரீகிருஷ்ணரிடம், “கண்ணா, இது எனக்கு விளங்கவில்லை. நீ இதையும் சொல்லுகிறாய், அதையும் சொல்லுகிறாய் எனக்கு குழப்பமாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து என்மீது இரக்கமும் கருணையும் கொண்டு எனக்கு இதைத் தெளிவுபடுத்து” என்று கேட்கிறான். அவன் சந்தேக விளக்கம் பெற விரும்பினான்; உண்மையை அறிந்துகொள்ள விரும்பினான். ஆரம்பத்திலிருந்தே அர்ஜுனன் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறான்; ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்.

ஆகவே, குரு சிஷ்ய உறவு விருப்பத்துடன் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறபோது தான் கீதோபதேசம் தொடங்குகிறது. “நான் உனது சீடன். உன் திருவடிகளில் நான் சரணடைகிறேன். இந்த மாயையை அகற்று. எனக்கு எது நல்லது என்பதை எடுத்துச் சொல்” என்று அர்ஜுனன் கேட்கிறான். இறுதியில் இந்த குரு சிஷ்ய உறவு பூரணமாக ஏற்பட்டதன் நற்பயனாக நமக்கு அழகான கடைசி ஸ்லோகம் கிடைக்கிறது. இந்த குரு சிஷ்ய உறவின் பலன் என்ன, குரு சிஷ்ய யோகமா? முக்தி பெறத் துடிக்கும் ஆத்மாவுக்கும் முக்திக்கு வழிகாட்டும் ஞானியாகிய குருநாதருக்குமிடையில் ஏற்படும் அகத் தொடர்பா? இதன் சிறப்பு கீதையின் கடைசி ஸ்லோகத்தில் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய பணியும், ஒன்றிய நிலையும்

இருக்கும்போது முழுமையான அருள்நிலையும், அனைத்துச் செல்வங்களும், வளமும் வெற்றியும் கிடைக்கின்றன.

ஆகவே, திருவருளாலும், குருதேவரின் அருளாலும் குருசிஷ்ய உறவு பற்றிய முக்கியமான விஷயத்தை இங்கு சிந்திக்கிறோம். சீடன் குருதேவருடன் எந்த அளவுக்கு ஒன்றியிருக்கிறானோ அந்த அளவுக்கு அவனுக்கு ஞானம் பிறக்கிறது. குருதேவரும் சீடனிடம் கனிவுகொண்டு, “என்னிடம் இருப்பதெல்லாம் உனக்கு உரியது. வா, அதை ஏற்றுக் கொள்” என்று கூறுகிறார். சீடன் குருவிடத்தில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொள்ளுகிறபோது இது சாத்தியமாகிறது.

இப்படி சீடன் குருவுடன் உயரிய நிலையில் ஒன்றியிருப்பதே பக்தி - பரபக்தி ஆகும். மேலும் அவருடன் ஒன்றியிருப்பது என்பது குருவின் உபதேசங்களின்படி நடப்பதாகும்; அவர் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதாகும். இத்தகைய உறவு இருக்கும்போது சீடன் குருவின் மறுவடிவமாக ஆகிவிடுகிறான். குருவின் உபதேசங்களையும் கட்டளைகளையும் ஏற்று அவற்றின்படி ஆர்வத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் செயல்படுகிறான். இதுவே கிடைத்தற்கரிய அருட்பேறு ஆகும். சீடனின் சிறப்பு இதுதான். சீடனாக இருப்பது (சிஷ்யத்வம்) என்பது என்ன? அது ஒருவர், குருவின் கட்டளை, உபதேசம், மற்றும் ஆணையின் வடிவமாக ஆகிவிடுவது தான்.

6. குரு-சிஷ்ய உறவின் சாராம்சம்

மனித வாழ்க்கையின் உன்னதமான, இறுதியான, மிக முக்கியமான, உயர்ந்த குறிக்கோள் இறைஞானம் பெறுவதே என்று புனித பூமியான இந்தியா நமக்கு வலியுறுத்தியிருக்கிறது. அதன் பழம்பெரும் ஞானமும் நடைமுறை ஆன்மீக அனுபவமும் ஸ்வர்க்கத்தையும்

நரசுத்தையும் கடந்திருக்கின்றன. பாவ புண்ணியங்களைக் கடந்து உயர்ந்து நிற்கின்றன. அது அத்வைத நிலையிலுள்ள, முக்குணங்களையும், முரண்பாடானவைகளையும் கடந்துள்ள பரம்பொருளை அறிந்து உணர்ந்து அனுபவிக்கும் நிலையை அடைந்திருக்கிறது. அனைத்து மதங்களிலும் மையக் கருத்தாக உள்ள இதனை அடைய கவனமுடன் வகுத்து சோதித்து அறியப்பட்ட விஞ்ஞான ரீதியிலான வழிமுறைகளை நமது புனிதநாடு கண்டுபிடித்து நமக்குத் தந்திருக்கிறது. இந்த வகையில் உலக நாடுகள் அனைத்தும் நமக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ள நிலையை அது தோற்றுவித்திருக்கிறது.

இந்த ஆசிரமம் அமைந்துள்ள நிலப் பரப்பில் உங்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாதது உண்மையில் இருக்கிறது. மனிதன் தெய்வீகத் தன்மையுடையவனாக இருக்கிறான். இங்கு வாழ்க்கை என்பது இறைஞானம் பெறுவதற்கான வழிமுறை என்று கருதப்படுகிறது. இங்கு ஒவ்வொரு செயலும் இந்த வழிபாட்டின் ஒரு அங்கமாகக் கருதப்படுகிறது; வாழ்க்கை முழுவதும் யோகமாக ஆகிறது. இந்த பூமியில் பல தலை முறைகளாக ரிஷிமுனிவர்கள் துறவு, எளிமை, தவம், பிரார்த்தனை, பக்தி, வழிபாடு ஆழ்நிலை தியானம் நிறைந்த ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். அவர்கள் இறை அனுபவம் பெற்று இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை நமக்கு நிரூபித்துக்காட்டியிருக்கின்றனர். இந்த வழி நல்வழி என்றும் வலியுறுத்தியிருக்கின்றனர். அவர்களைப் போல பயிற்சி செய்தால் அதே அனுபவத்தை நீங்களும் நானும் ஒவ்வொருவரும் பெறமுடியும்.

இவ்வாறு, ஆன்மீக வாழ்க்கை என்பது நடைமுறை சாத்தியமானது. இது உண்மை; பொய்யல்ல. அவர்களின் வாழ்க்கை மூலம் முற்காலத்தில்

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மை தலைமுறை தலை முறையாக மீண்டும் மீண்டும் நிரூபிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது சோதித்தறியப்பட்டது. குறை காணப்படாதது. இது உண்மை என்றும், ஆதார பூர்வமானது என்றும், நம்பத் தகுந்தது என்றும் நடைமுறைக்கு ஏற்றது என்றும் நற்பலன்களை அளிக்கக்கூடியது என்றும் தொடர்ந்து நிரூபிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

உங்கள் வாழ்க்கையின் தனிச்சிறப்பு யாதெனில் நீங்கள் இந்தப் பாரம்பரியத்துக்குச் சொந்தக்காரர் என்பதுதான், இத்தகைய பாரம்பரியத்தில் உதித்த நீங்கள் இந்த உயர்ந்த குறிக்கோளை ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி வாழ்வதுதான். ஆன்மீக வாழ்க்கையில் படிப்படியாக முன்னேறி பரம்பொருளை, முக்தியை, ஆன்மீகப் பூரணத்துவத்தை அடையும் பெரு விருப்பத் துடன் நீங்கள் செயல்படுகிறீர்கள். இப்படி நீங்கள் வாழ்வதன்மூலம் நமது ரிஷிமுனிவர்களின் தவ வாழ்க்கை பயனுள்ளது என நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “நமது வாழ்க்கையை உயரியதாக அமைத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை மகான்களின் வாழ்க்கை நமக்கு அடிக்கடி நினைவுபடுத்துகிறது”. இந்த மகான்களைப் பின்பற்றி அவர்களின் உபதேசங்களின்படி யாரும் நடக்க வில்லையெனில், இவர்கள் வாழ்ந்ததன் பயன் என்ன? அந்த நிலையில் இந்த மகான்களின் வாழ்வும் வாக்கும் வீணாகப் போகிறது.

ஆனால் உண்மை நிலை அது அல்ல. இன்றும் கூட, உலகம் முழுவதும் சாதகர்கள் அவர்களின் உபதேசங்களைப் பின்பற்றி, அவர்கள் காட்டிய வழியில் முன்னேறி நற்பயன் அடைந்து வருகின்றனர். அவர்களது துறவு, தவம், அமைதி, தனிமை, சுயநலமறுப்பு, ஆழ்ந்த ஆன்மீக தியானங்கள் ஆகியவற்றின் சிறப்பை நமது வாழ்க்கையின் மூலம் உலகுக்கு விளக்கிச் சொல்லுகிறோம். இந்த வகையில்

நாம் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொண்டு வாழ்க்கையின் பழம்பெரும் குறிக்கோளை நிறைவேற்றப் பாடுபட வேண்டும்.

ஆனால் அந்த மகத்தான குறிக்கோளின் உண்மைப் பொருளை மனதார நம்புவது இந்த வாழ்க்கையின் சாரம் ஆகும். அந்தக் குறிக்கோளை அடைய விரும்புவதும் அதற்கான விலையைக் கொடுக்க ஆயத்தமாக இருப்பதும் இந்த வாழ்க்கையின் சாரம் ஆகும். இந்தக் குறிக்கோளை அடைய விரும்பும் சாதகன் தான் எனும் அகந்தையிலிருந்து விடுபட வேண்டும். அற்பத்தனமான அனைத்தையும் விட்டுவிட வேண்டும்; இந்த தற்காலிக உலகியல் வாழ்க்கையை உதறித் தள்ளிவிட்டு முன்னேற வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியம். “வாழ்க்கையில் கட்டுண்டிருப்பவன் அதை இழக்கிறான், வாழ்க்கையைத் துறப்பவன் அதைப் பாதுகாக்கிறான்”. “சிறுமைத்தனமான ‘நான்’ எனும் அகந்தையை அகற்று. வாழ்வதற்காக சாவை ஏற்றுக்கொள். தெய்வீக வாழ்க்கையை நடத்து. அனைத்து மகான்களும் இதே உண்மையைத்தான் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை வெவ்வேறு வார்த்தைகளில் விளக்கியுரைத்திருக்கிறார்கள். “நான் என்னும் அகந்தையை அகற்ற உலகைத் துறப்பவன் நிரந்தர வாழ்க்கையைப் பெறுகிறான்”. “குருதேவா, எனக்கு முக்தி எப்போது கிடைக்கும்?” என்று கேட்கும் சீடனுக்கு, ‘நான்’ இல்லாமற் போகும்போது” என்று குருதேவர் பதிலளிக்கிறார். இதன் பொருளைப் புரிந்து கொண்ட சீடன் கூறுகிறான் : “நான் இல்லாமற்போனால், நான் முக்தி அடைவேன்”.

ஆகவே, நமது முன்னோர்கள், “குரு சிஷ்ய உறவின் மூலம் இதை அடையமுடியும்” என்று சொன்னார்கள். தத்வித்தி ப்ரணிபதேன பரிப்ரஸ்னேன சேவாயா. “ஒரு குருவிடம் செல்.

அவரது திருவடியில் அமர்ந்து அவர் பெற்ற ஞானத்தை உனக்கு உபதேசம் செய்யுமாறு பிரார்த்தனை செய்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குரு இவ்வாறு சொல்லுகிறார் : “பந்தம் எனும் அறியாமையை உன்னிடத்திலிருந்து அகற்றி உனக்கு ஞானதானம் செய்ய நான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான், உனது கண்ணில் இடையூறாக இருப்பதை நீக்கி கண் நோயை குணப்படுத்தி, உனக்கு நல்ல பார்வை கிடைக்குமாறு செய்யும் கண் டாக்டர்”. இதை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாத நோயாளி, “இல்லை, இல்லை. என் கண்ணில் உள்ள எதையும் நீக்கிவிடாதீர்கள். அது என்னுடையது. அது எனது அங்கம். அதை அகற்றாமல் எனக்கு நல்ல பார்வை கிடைக்கச் செய்யுங்கள்”, என்று சொல்லுகிறான். அதற்கு பதிலளிக்கும் டாக்டர், “அதுமுடியாது. அது அகற்றப்பட வேண்டியதுதான். அது உங்களுக்குத் தேவையில்லை. அது உங்கள் எதிரி, நண்பன் அல்ல. அது உங்களுக்குத் தீமை செய்யக்கூடியது. நன்மை செய்யக்கூடியது அல்ல. அதன் தொல்லையிலிருந்து நீங்கள் விடுபட வேண்டும். அது உங்கள் கண் பார்வைக்குத் தடையாக இருக்கிறது. ஆகவே அதை அகற்றிவிட்டால் நீங்கள் மீண்டும் நன்றாகப் பார்க்கமுடியும். இந்தவகையில் நான் உங்களுக்கு உதவிதான் செய்கிறேன். இருட்டு உள்ள இடத்தில் ஒளியைக் கொண்டு வருகிறேன். இருட்டுக்குக் காரணமாக உள்ள இடையூறை அகற்றுகிறேன்.

ஆகவே, குருவின் சாராம்சம் அல்லது சிறப்பியல்பு பந்தம், கவலை, துன்பம் ஆகியவற்றைத் தரும் அறியாமையை அகற்றுவதுதான். சீடனின் குணப் பண்பு, தன்னை அறியாமை என்னும் இருளிலிருந்து விடுவித்துக்கொண்டு ஞான ஒளி பெற பெருவிருப் பமும் பேரார்வமும் கொண்டிருப்பது ஆகும். ஞான

ஒளி பெற வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் ஆழ்ந்த விருப்பமும் ஒரு சீடனுக்கு இல்லை என்றால் அவன் தன்னை சீடன் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் தகுதியை இழந்துவிடுகிறான். சீடன், தடைகளைத் தகர்த்து முக்தி பெற பெருவிருப்பம் கொள்ளவில்லையென்றால் நூறு குருநாதர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் அவரைக் கரை சேர்க்க முடியாது.

இறுதியாக, தியாகம் என்பதன் உட்பொருள் ஒருவர் தன்னைத் தியாகம் செய்வதுதான். ஒருவர் தன்னிடமிருந்து 'நான்' 'எனது' என்ற எண்ணத்தை வேருடன் அகற்றிவிட வேண்டும். ஏனெனில் அதுவே அறியாமைக்கு ஆதாரமாகிவிடுகிறது. மாயை, அகங்காரம் என்ற வடிவில் உயிர்களுக்குள் புகுந்து விடுகிறது. மனிதன், தன்னை இந்த உடல் என்று கருதிக் கொள்ளுகிறான். இது அறியாமையின் இயல்பு. ஆகவே சீடன் தன்னை தனது உடலுடன் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளும் அறியாமையிலிருந்து விடுவித்துக்கொண்டு தனது உண்மை வடிவத்துடன் (நிஜஸ்வரூபத்துடன்) தன்னை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளாதவதில் விருப்பம் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் குரு சத்குருவாகவோ சாக்ஷாத் பகவானாகவோ இருந்தாலும் சீடனை உயர்த்த ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

ஆக, குருவின் கடமை சீடனின் அறியாமை இருளை அகற்றுவதாகும். சீடனின் கடமை அந்த அறியாமையை அகற்ற விரும்புவதாகும். இத்தகைய இருவரும் சந்திக்கும் போது நற்பயன் விளைகிறது. அகந்தை வடிவில் உள்ள அறியாமை இருளை அகற்ற சீடன் ஏங்க வேண்டும், விரும்ப வேண்டும். இத்தகைய விருப்பமுள்ள சீடன் அகந்தை எனும் அறியாமையை அகற்ற அருள் புரியுமாறு குருவை அணுகிப் பிரார்த்திக்கின்றான்.

நமது கண்ணில் ஏதாவது விழுந்துவிட்டால், அதனால் சரியாகப் பார்க்க முடியவில்லை என்றால்

நாம் யாராவது ஒருவரைப் பார்த்து, “என் கண்ணில் ஏதோ ஒன்று விழுந்துவிட்டது. அது என்னவென்று பார்த்து அதை அகற்றிவிடுங்கள்” என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். ஒருவருக்கு உடலில் ஒரு கட்டி வந்து அதனால் வலி ஏற்பட்டால் அவர் உடனே டாக்டரை அணுகி அந்தக் கட்டியை அறுவை சிகிச்சை மூலம் அகற்றச் சொல்லுகிறார். வேதனையிலிருந்து விடுபட விரும்புகிறவர், அந்த வேதனையைப் போக்கக் கூடியவரை நாடிச் செல்லுகிறார். வேதனை தருவதை அகற்ற விருப்பத்துடன் கட்டுப்படுகிறார்.

ஆகவே, முக்தி பெறுவதில் பேரார்வம் இருக்கவேண்டும். அதற்குத் தடையாக இருப்பதை அகற்ற விருப்பம் கொள்ள வேண்டும். சீடனிடம் இந்த ஆர்வம் இருந்தால் அகந்தை - அறியாமை அகற்றப்படும். இல்லையென்றால் எத்தனை சத்குரு வந்தாலும் அதை அகற்றமுடியாது. இதுதான் ஆன்மீகச் சூழ்நிலை.

ஜீவாத்மா பந்தத்திலும் மாயையிலும் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த சிக்கலிலிருந்து அது விடுபட குரு உதவுகிறார். குரு விஷய உறவு மற்றும் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான விஷயம் இதுதான்.

“அகந்தையும், அகங்காரத்தையும் அகற்றிவிடுங்கள்” “ஒளியைக் கொண்டு வரவேண்டும், இருளை அகற்ற வேண்டும்”, என்று குரு சீடருக்கு முக்கியமான விஷயத்தை உபதேசிக்கின்றார்.

இதுபற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். ஆன்மீக வாழ்க்கையின் மையக் கருத்து, ஆன்மீக சாதகனின் வாழ்க்கையின் மையக் கருத்து குருவை நாடுவதும் அவரது உதவியால் அறியாமை இருளை அகற்றுவதும் தான். ஆன்மீகப் பாதை வேதாந்தமாயினும், ராஜயோகம் அல்லது பக்தியோகம் அல்லது

கர்மயோகம் ஆயினும் அடிப்படை விஷயத்தை கவனத் திற்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் இதை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அகந்தையை அகற்றும் இந்த ஆன்மீக சாதனைக்கு குருதேவர் பொருத்தமான உதாரணபுருஷராக விளங்கினார்.

ஒவ்வொரு சாதகனும் இந்த எளிய உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அகந்தை நமது எதிரி. அது நமது பிரச்னை. அது நம்மை சம்சாரக் கடலில் - பந்தத்தில் ஆழ்த்துகிறது. அகந்தையை நாம் விரும்பக் கூடாது; அதை வளர்க்கக்கூடாது. அகந்தையை அகற்ற நீங்கள் விரும்பவில்லையென்றால், முக்தியை அல்லது மன அமைதியை அல்லது மகிழ்ச்சியை நீங்கள் மறந்துவிட வேண்டியதுதான். அகந்தையை வளர்த்துப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்; ஆனால் தெய்வீகமான, ஆன்மீகமான, நன்மையான அனைத்தையும் மறந்து விடுங்கள். உங்கள் விருப்பத்தின்படி உங்கள் வாழ்க்கை அமையும். அகந்தையை அகற்ற விருப்பமில்லாத நீங்கள் ஆன்மீகத் துறையில் ஏழையாகவே இருப்பீர்கள்.

அகங்காரத்தை வைத்துக்கொண்டு ஆண்டவனை அடைய முடியாது. அவை ஒன்றுக்கொன்று முரணான வடதுருவம் மற்றும் தென்துருவம் போன்றவை. இதுதான் உண்மை. இதனை மனதில் கொள்ள வேண்டும். இதனைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். புத்தி, சிந்தனை, விவேகம் இவற்றின் துணையுடன் இதை சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

கடவுள் உங்களுக்கு உள்ளுணர்வையும் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றலையும் தந்திருக்கிறார். வாழ்நாள் மிகவும் குறுகியது. ஆகவே இந்தக் குறுகிய கால அளவில் சிறந்த சீடனாக வாழ குருதேவர் உங்களுக்கு உதவுகிறார். நாட்களும், வாரங்களும், மாதங்களும் வருடங்களும் பறந்து ஒடுகின்றன. நாம் அதை எளிதாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆர்வமாக இருங்கள்,

சிரத்தையுடன் செயல்படுங்கள். ஆன்மீக வாழ்க்கை மற்றும் யோகத்தை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

7. அகந்தை உணர்விலிருந்து மாறுபட்ட ஆன்மீக விழிப்புணர்வு

குருதேவர் அருகில் இருக்கும்போது எதை வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்கிறீர்கள்? நீங்கள் இருக்கும் தெய்வ சந்நிதியில் நீங்கள் எதைக் கேட்கிறீர்கள்? தொலைவில் இருக்கிறதா, அருகில் இருக்கிறதா என்ற கேள்விக்கே இடமில்லாமல் உங்களுக்குள் அமர்ந்திருக்கும் தெய்வத் திடம் நீங்கள் எதைக் கேட்கிறீர்கள்? அது உங்கள் அருகில் இருக்கிறது, உங்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் அருகில் இருக்கும்போது அர்ஜுனன், “நான் உனது சீடன். உனக்குள் வந்து புகுந்திருப்பவர்கள் யார் என்று எனக்குச் சொல்” (சிஷ்யாஸ் தே’ஹம் சாதி மம் த்வம் ப்ரபன்னம்) என்று கேட்டான். இதற்கு பதிலளித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணர், “மகான்களுக்கும் ஞானிகளுக்கும் அருகில் இருக்கும் போது அவர்களை மதிக்கவேண்டும், அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும். அவர்களிடமிருந்து சத்விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஜிக்ஞாசவாக இரு” என்று கூறுகிறார். ஜிக்ஞாச என்றால் ஞானதாகம் உடையவன் என்று பொருள்.

நான் இப்போது பெற்றிருக்கும் ஞானம் போதாது, நான் இன்னும் நிறைய விஷயங்களைக் கற்றுக் கொண்டு பூரண ஞானம் பெற வேண்டும் என்று எண்ணுவோரிடத்தில்தான் ஞானதாகம் இருக்கிறது. எவருடைய வாழ்க்கை எளிமையும் பணிவும் உடையதாக இருக்கிறதோ அவர்தான் தான் கற்றுது போதாது என்று கருதுவார். எனக்கு எல்லாம் தெரியும் என நினைப்பவர் மென்மேலும் விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்ள இயலாது.

இதுபற்றி குருதேவர் பின்வருமாறு சொல்லுவது வழக்கம்.

“தாகம் உடைய மனிதன் ஒரு குழாயிலிருந்து தண்ணீர் குடிக்க விரும்பினால் குனியத்தான் வேண்டும். ஆகவே நீங்கள் ஞானியாக விரும்பினால் உங்களிடத்தில் உள்ள குறைகளை முதலில் உணர வேண்டும், பணிவுடன் பழக வேண்டும், தன் முனைப்புடன் எனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று நினைக்கக் கூடாது”. இவ்வாறு குருவை மதித்துப் போற்றவும், அவருக்குத் தொண்டு செய்யவும், குருவைப் பணிந்து தனக்கு ஞான உபதேசம் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளவும் அர்ஜுனனிடம் சொல்லப்பட்டது. ஞானத்தைப் பெறும் வழி இதுதான்.

“அகந்தை உணர்வு என்பது ஒன்று; ஆதம் விழிப்புணர்வு என்பது மற்றொன்று. தனது உண்மைத் தன்மையை அறிந்து விழிப்புணர்வு பெறுவது விரும்பத்தக்கது. அகந்தை உணர்வு விரும்பத்தக்கதல்ல. அது முன்னேற்றத்துக்குத் தடை ஆகும். இந்த இரு உணர்வுகளையும் தரம் பிரித்துப் பார்க்க ஒவ்வொரு வரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அர்ஜுனன் சுய விழிப்பு உணர்வு பெற்றபோது ஆன்மீக சாதகனாக மாறினான். அவன் மிகவும் நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் இருந்தான். படைக்குத் தலைமை ஏற்றுள்ள அவனுக்கு இளவரசன் என்ற முறையில் சில கடமைகள் இருந்தன. குழம்பிய நிலையில் இருந்த அர்ஜுனன், தனது உள்ளத்தின் உண்மை இயல்பை உணர்ந்து கொண்டு பகவான் கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, “கண்ணா, எனக்கு வழிகாட்டு. நான் குழப்பம் அடைந்து இருக்கிறேன். எனது எஜமானனே, என்ன செய்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை”.

ஆக, இதுதான் ஆதம் விழிப்புணர்வு. பலம் பெற்றிருக்க வேண்டியவன் பலவீனனாக இருப்பதை

உணருகிறான். அவன் தனது அறிவு அரைகுறை அறிவு என்பதை அறிந்திருந்தான். ஆகவே, கண்ணன், தனக்கு உபதேசம் செய்து நல்வழி காட்டவேண்டும் என அர்ஜுனன் விரும்பினான். தான் கண்ணனின் சீடன் என்பதையும் உணர்ந்திருந்தான்.

நான் ஒரு சீடன் என்று பெருமிதம் கொள்ளுவதும் ஒரு வகையில் அகங்காரம் ஆகிறது. ஆனால் அது ரஜோகுண அகங்காரம் அல்ல. தன்னைப் பற்றி அகங்காரம் கொள்ளாமல் தனக்கு ஒரு தேவை இருப்பதை அவன் உணருகிறான். இந்த விழிப்புணர்வுடன் அர்ஜுனன் பகவான் கிருஷ்ணனை நெருங்கிச் செல்ல முடிந்தது.

உபநிஷத் முதலில் 'எழுமின்' (உத்திஷ்ட) என்றும் பிறகு 'விழிமின்' (ஜாக்ரத) என்றும் சொல்லுகிறது. அது ஏன் 'விழிமின், எழுமின்' என்று சொல்லவில்லை? ஏனெனில் 'எழுமின்' என்ற சொல் தமோகுணத்தை உதறித் தள்ளச் சொல்லுகிறது. 'விழிமின்' என்ற சொல் சத்துவ குணத்தில் விழிப்புற்றிருக்கச் சொல்லுகிறது. கீதையின் ஆரம்பத்தில் பகவான் கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், "க்ஷத்ரம் ஹ்ருதய தெளர்பல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்ட பரந்தப" எதிரிகளை எரித்துச் சாம்பலாக்கக் கூடியவனே உன் இதயத்தில் உள்ள மோசமான பலவீனத்தை அகற்று) என்று கூறுகிறார். ஆகவே அவர் உபநிடம் சொல்லுவதுபோலவே 'எழுந்திரு' (உத்திஷ்ட) என்று அறைகூவல் விடுக்கிறார்.

இந்த உபநிடத வாக்கியத்தின்படி நாம் எப்படிச் செயல்படவேண்டும் என்பதை கீதையின் நிறைவில் அர்ஜுனன் நமக்குக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறான். "ஸ்திதோஸ்மி . . . கரிஷ்யே வசனம் தவ" (நான் உறுதியாக இருக்கிறேன். உன் உபதேசப்படி செயல்படுவேன்) என்று அர்ஜுனன் பகவான்

கிருஷ்ணரிடம் கூறுகிறான் இப்படித்தான் நீங்கள் செயல்பட வேண்டும். “நான் தமோகுணத்தை விட்டுவிட்டேன். நான் இப்போது விழிப்பு நிலையில் இருக்கிறேன். ஏனெனில் நான் உண்மையை அறிந்துகொண்டேன். இப்போது எனக்குள்ளே ஒரு விழிப்பு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. நான் உனது உபதேசத்தின்படி செயல்படுவேன்” என்று அர்ஜுனன் சொன்னான். நாமும் இவ்வாறே செயல்பட வேண்டும்.

ஆகவே, ஆன்மீக வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு இந்த உள் விழிப்புணர்வு மிகவும் முக்கியம். நீங்கள் எங்கு இருந்தாலும் இந்த விழிப்புணர்வு தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும். இது நம் மனதை ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் பக்குவப்படுத்துகிறது. “நான் எப்போதும் விழிப்புற்றிருந்தால், சிந்திக்கத் திறம்படைத்த மனிதநிலையை அடைந்துவிட்டால் என் வாழ்க்கையில் விவேகம் இருக்கவேண்டும். நான் ஒரு செயலில் இறங்குவதற்கு முன் அது பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். உயர்ந்ததை நல்லதை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். நான் மிருக இயல்பை விடுத்து ஒரு லட்சிய மனிதனாக வாழவேண்டும். எனக்குக் கிடைத்த இந்த மனிதப் பிறவியை என்னால் முடிந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவேன். எனக்கும் இந்த மனித குலத்துக்கும் நற்பயன் கிடைக்கும் வகையில் செயல்படுவேன்”. இந்த விழிப்புணர்வே, பூரணத்துவத்தை நோக்கி, லட்சிய இலக்கை நோக்கி மனிதன் முன்னேறிச் செல்லத் தூண்டுகிறது.

இந்த விழிப்புணர்வில் அகங்காரம் இல்லை, இது அகங்காரம் இல்லாத சுய விழிப்புணர்வு. ஒருவர் தன்னை பிராமணன் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் போது அவரிடம் சத்துவ குணமும் இருக்குமானால் குலத்தில் உயர்வு என்ற எண்ணம் வராது. மாறாக அவர் இதில் விழிப்புற்றிருப்பார். “நான் ஒரு

பிராமணன். ஆகவே, லட்சியத்துக்கு, தர்மத்துக்கு மாறாக பிராமணனாகிய நான் செயல்பட முடியாது” என்று அவர் எண்ணம் கொள்ளுகிறார். ஆகவே, இந்த விழிப்புணர்வு, மனிதனை ஒவ்வொரு நாளும் முன்னேற்றம், குறிக்கோள் ஆகியவற்றை நோக்கி உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இந்த சுய விழிப்புணர்வு, அகங்காரம் அல்ல. இது முன்னேற்றத்துக்குத் தேவையான அடிப்படையான குணம் ஆகும். இது விழிப்பு நிலை. இது ஒருவர் தனக்கு உள்ளே விழிப்புற்றிருக்கச் செய்கிறது. இது, மனிதன் விழிப்புற்றிருக்க உபநிஷதம் விடுக்கும் அழைப்புக்கு ஏற்ப வாழும் நிலை. இந்த விழிப்பு நிலையில் குறிக்கோளை அடையும் ஆர்வமும், ஒரு பணிவு கலந்த ஞானமும் கலந்திருக்கிறது. இந்த விழிப்பு நிலையில் இருக்கும் மனிதன், “நான் ஒரு பிராமணன். ஆனால் பிராமணனுக்குரிய குணநலன்கள் என்னிடத்தில் பூரணமாக இல்லை. அந்த நிலையை அடைய நான் அதிகமதிகமாக உழைக்க வேண்டும். என்னிடத்தில் பல குறைகள் இருக்கின்றன; பலவீனங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றைப் போக்கி, நான் உண்மையான பிராமணனாக வாழ முயற்சிக்க வேண்டும்” என்று எண்ணுகிறான்.

ஆன்மீக சாதகனின் நிலையும் இது போலத்தான் உள்ளது. ஒருவர் சாத்வீக விழிப்புணர்வு கொண்டிருந்தால், “நான் ஒரு ஆன்மீக சாதகன். ஆனால் இந்தப் பாதையில் வெற்றி நடைபோடத் தேவையான குணநலன்கள் என்னிடத்தில் முழுமையாக இல்லை. ஆகவே தொடர்ந்து நான் எனது குணப் பண்புகளை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் நான் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும்” என்று எண்ணுகிறார். இந்த விழிப்பு நிலை சாத்வீகமானதாக இருப்பதால் எப்போதும் இதில் பணிவு கலந்து

இருக்கிறது. இந்த நிலையில் உள்ள ஒருவர் தனது குறைகளை அறிந்து கொண்டு அவற்றைப் போக்கி நற்குணங்களைப் பெறுவதில் படிப்படியாக முன்னேற்றம் பெறுகிறார்.

உங்களுடைய உயரிய ஆன்மீக நிலை பற்றி, நீங்கள் தெய்வீக நிலை பற்றி இப்போது நாம் சிந்திக்கவில்லை. நாம் எங்கு இருக்கிறோமோ, நாம் எந்தத் துறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோமோ அந்தத் துறை பற்றிய விழிப்புணர்வு நமக்கு இருக்க வேண்டும். ஒருவர் மாணவனாக இருக்கலாம் அல்லது ஆன்மீக சாதகராக இருக்கலாம் அல்லது இல்லறவாசியாக இருக்கலாம் அல்லது துறவியாகவோ சீடனாகவோ இருக்கலாம். அவரவர் தான் இருக்கும் நிலையில் விழிப்புற்று இருக்க வேண்டும். இந்த நிலை இலக்கைப் பொறுத்தவரை கீழ்நிலையாக இருந்தாலும் இந்த நிலையிலும் விழிப்புற்றிருப்பது விரும்பத்தக்கது. உண்மையில் பூரண விழிப்பு நிலையின் ஆரம்ப நிலை இது. இந்த நிலை படிப்படியாகப் பூரண விழிப்பு நிலைக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும். அந்த நிலையில் நீங்கள் உங்களது உண்மை இயல்பான தெய்வீகத்தை உணருகிறீர்கள். கீழ்நிலையிலிருந்து படிப்படியாக உயர்ந்த அந்த நிலையை அடைகிறீர்கள்.

நாம் தொடர்ந்து அந்த ஆன்மீகப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டு விழிப்பு நிலை அடைய முயன்றால் நிறைவில் நீங்கள் பூரண விழிப்பு நிலையை அடைவீர்கள். உங்களுடைய உண்மையான ஆன்மீக, தெய்வீக இயல்பைப் பற்றி அறிந்துகொண்டு அந்த நிலையில் நிலைத்திருப்பீர்கள். அந்த நிலையினை நீங்கள் அடைவது உறுதி. அதுவரை உங்களுக்காக அது காத்திருக்கும்.

நாம் எங்கு, எப்படி இருக்கிறோம் என்பது பற்றி அறிந்துகொள்ள முதலில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

பரிணாம வளர்ச்சிக்கு சீரான முன்னேற்றத்திற்கு, நமது ஆளுமை வளர்ச்சியின் படிப்படியான உயர்வுக்கு இது மிகவும் முக்கியமான தேவையாகும், கடவுள் உங்களுக்கு அருள்புரியட்டும்.! நீங்கள் தமோருணத்திலிருந்து விடுதலை பெற இறைவன் அருள் புரியட்டும். கடவுள் உங்களுக்குள் விழிப்புணர்வைத் தந்து அதில் நீங்கள் நீடித்து நிலை பெற்றிருக்க இறைவன் அருள்புரியட்டும்.

8. பெருங்கருணையும் சுயமுயற்சியும் வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு ஆதாரம்

பிரபஞ்சம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கிற நமக்கு நிலையான மூலாதாரமாக இருக்கிற, இன்று கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிற, நாம் இறுதியில் சென்று அடைய வேண்டிய பரம்பொருளைப் பணிந்து வணங்குகிறேன். நமக்கு உண்மையிலேயே சொந்தமாக உள்ள இடத்தை வணங்குகிறேன். அது எப்போதும் நமக்குச் சொந்தமான இடம், நமக்கு உரிமையுள்ள சொத்து, இந்தப் பரம்பொருளான தெய்வீகக் கருணை நமது வாழ்க்கையில் நாம் ஈடுபடும் அனைத்துப் பணிகளிலும் வழிகாட்டி வெற்றியைத் தரட்டும்.

தெய்வீகக் கருணை உங்களுக்கு வழிகாட்டி, பரம்பொருளை அடைவதற்குப் பயனுள்ள அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையாக உங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றி அமைக்கட்டும். இதற்காக அரிதான மனிதப் பிறவி உங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. முத்தியும் தெய்வீகப் புரணத்துவமும் அடைவதற்குத் தேவையான தெய்வீகப் பெருங்கருணையை மனிதனுக்குப் பரம்பொருள் வழங்கி அருளியிருக்கிறது. அதுபோல, நமது இந்த வாழ்க்கையில் பரம்பொருள் நமது அன்புக்கும் வணக்கத்துக்கும் உரிய குருவாகவும் வந்து கருணை பொழிந்திருக்கிறது. ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்தால் குரு கருணையின் வடிவமாக இருப்பதை உணரலாம்.

தெய்வீகக் கருணையும் பரம்பொருளும் தான் சாதகனுக்கு குருவாக வந்து அருள்புரிகின்றன. வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை அடைய நமக்கு பரம்பொருள் வழிகாட்டுகிறது. ஆகவே தான் குருவை பிரம்மாவாகவும், விஷ்ணுவாகவும், சிவனாகவும் போற்று கிறோம். மனிதன் ஏதேனும் ஒரு வழியில் முயற்சித்தால், அவன் ஆன்மீக வழியில் செல்ல, ஒரு முழுக்ஷுவாக மாற பரம்பொருள் வழிகாட்டுகிறது. அதற்கு வேண்டிய குணநலனை மனிதனுக்கு அருளுகிறது.

பரம்பொருள், சாதகனுக்கு ஞான ஒளி பெற்றுத் திகழும் குருவின் ஆன்மீகத் தொடர்பினை ஏற்படுத்தித் தருகிறது. இதுவே பரம கருணை. நமக்குத் தேவை இதுதான். இந்த தெய்வீகக் கருணையைப் புரிந்துகொண்டு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது சாதகனின், முழுக்ஷுவின், ஜிக்ஞாசுவின், யோகியின் கடமை ஆகும். ஆகவே, இந்த புருஷார்த்தம் அல்லது ஆன்மீக சாதனை சாதகனின் வாழ்க்கையில் முதலிடம் பெறுகிறது.

இந்த உண்மை பல வழிகளில் நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “இருபது பொன்னான திறமைகள்” என்ற அருளுரையில் இது சிறப்பாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குரு நீண்ட பயணம் செல்லத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக தனது மூன்று பணியாளர்களைத் தன் அருகில் அழைத்து, “நான் நீண்ட பயணம் செல்லுகிறேன், திரும்பி வருவதற்குப் பல நாட்கள் ஆகும். ஒவ்வொருவருக்கும் நான் இருபது பொன்னான திறமைகளைத் தருகிறேன். அவற்றை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார். அதன் பிறகு குரு புறப்பட்டுச் செல்லுகிறார். கொடுக்கப்பட வேண்டியதைக் கொடுத்தாகிவிட்டது. குறை ஒன்றுமில்லை, குருவின் கருணை பூரணமாகக் கிடைத்திருக்கிறது.

ஆகவே, குருவின் இந்தக் கருணையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவது ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு அவசியமாகும். கிடைத்திருக்கின்ற இந்தக் கருணையை அங்கீகரித்து அதனை மிகச் சிறந்த அளவில் முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதே ஆன்மீக சாதனை ஆகும். கருணை, அதன் அங்கீகாரம், சுயமுயற்சி மூன்றும் ஒருங்கிணைந்திருக்கும் இடத்தில் அருள், வெற்றி, செல்வம் அனைத்தும் பூரணமாக நிறைந்திருக்கும். அடைய வேண்டிய உயரிய நிலை அடையப்படும்.

பகவத் கீதையின் இறுதி அத்தியாயத்தில் இந்த உண்மை விளக்கப்படுகிறது. பரம்பொருளின் கருணையும் அதனை சாதனையின் மூலம் முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் முயற்சியும் இதில் தெளிவாகக் கூறப்படுகிறது. நிறைவாக நாம் அடைய வேண்டிய நன்மை இதுதான். பகவத் கீதையின் இந்த கடைசி ஸ்லோகத்தின் பொருளை நாம் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும்.

ஒரு தனிமனிதன் ஆன்மீக வாழ்க்கையைத் தொடங்குவதற்கு முன் அவனது மனநிலை எப்படி இருக்கிறது என்பதை பகவான் கிருஷ்ணர் பகவத் கீதையின் முதல் அத்தியாயத்தில் விளக்குகிறார். அப்போது மனிதனின் இதயத்தில் எதிரும் புதிருமான குணங்கள் இருக்கின்றன. தெய்வீக குணம் இருக்கிற இதயத்தில் தெய்வத்தன்மையற்ற குணங்களும் இருக்கின்றன. ஆன்மீகப் பண்புகள் இருக்கிற இதயத்தில் அதற்கு மாறான குணங்களும் இருக்கின்றன. கடவுள் சிந்தனை இருக்கிற இதயத்தில் உலகியல் சிந்தனையும் இருக்கிறது. இந்த குணங்கள் ஒன்றையொன்று வெல்லப் பார்க்கிறது. ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபடுவதற்கு முன்பாக மனிதனின் மனநிலை இப்படிப்பட்டதாக இருக்கிறது.

ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக விழிப்புற்றிருக்கும் மனிதன் இந்த பிரச்னைக்குத் தீர்வு காணுகிறான், உயர்நிலை, அருள்நிலை அடைகிறான். இடையறாத கடும் உழைப்பின் மூலம் கடவுளின் கருணையைப் பெற முழுமையாக ஆயத்தமாகிறான். வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவதன் ரகசியம் இதுதான்.

கடவுளின் கருணையை வீணாக்காமல் முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஆன்மீக வழியில் கடுமையாக உழைக்கும்போது உயரிய அருள்நிலை கிடைக்கிறது.

இதை நன்கு சிந்தித்துப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் நாம் அனைவருமே அரிய சொத்தான கடவுளின் கருணையைப் பெற்றிருக்கிறோம். இதனால் நமது வாழ்க்கை வளம் பெற்றிருக்கிறது. நமக்கு இந்த வளமான வாழ்க்கையைத் தந்தருளிய பரம்பொருளாகிய இறைவன், நாம் இதை எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஆன்மீகப் பாதையில் முன்னேறிச் செல்லு கிறோம் என்பதை கவனித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக் கிறார். கடவுளின் கருணையை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வாழும் வாழ்க்கையே ஆன்மீக வாழ்க்கை ஆகும். இதனை ஆன்மீக சாதனை. அப்யாசம், யோகம் என்றும் சொல்லுகிறோம்.

ஆகவே, உங்களது ஆன்மீக விருப்பத்துக்கு, பக்திக்கு, ஆன்மீக லட்சியத்தில் உங்களுக்கு உள்ள ஈடுபாட்டுக்கு கடவுளின் கருணை துணை நிற்கிறது. நமக்குக் கிடைத்த கடவுளின் அருளை பக்தி, சிரத்தையுடன் நமது செயலில் பயன்படுத்தும்போது ஞானத் தெளிவு ஏற்படுகிறது. திருவருளும் குருவருளும் நமக்குத் தொடர்ந்து கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதுபோல மனிதனும் தொடர்ந்து ஆன்மீகப் பாதையில், முன்னேறிச் சென்றால், இதற்காக தினசரி கடுமையாக

உழைத்தால் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை அடைய முடியும்.

ஆன்மீக வாழ்க்கையில் நமக்குள்ள ஈடுபாட்டை உறுதிப்படுத்த வேண்டியது முதல் தேவையாகும். இந்த ஈடுபாடு ஒவ்வொரு நாளும் இருக்க வேண்டும்; எப்போதும் இருக்க வேண்டும்; தொடர்ந்து நீடித்திருக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் அற்புதம் நிகழ்வதை நீங்கள் அனுபவத்தில் உணருவீர்கள். பிறகு உங்களை எதுவும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

உலகம் முழுவதும் ஆன்மீக நிலையில் கடந்த காலத்திலும் இப்பொழுதும் உயர்ந்திருப்பவர்கள் இப்படித்தான் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள்; செயல்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் தமது உறுதியில் ஒரு நாளும் தளர்ச்சியற்றதில்லை. அவர்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் தமக்குள்ள ஈடுபாட்டை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தி லட்சியப் பாதையில் உறுதியுடன் முன்னேறிச் செல்லுகின்றனர். இந்த ஒன்றுதான் தேவை. ஆன்மீகப் பாதையில் முன்னேறவேண்டும் என்ற சிரத்தையினை துடிப்பு, ஏக்கம், நீடித்திருக்க வேண்டும்; ஒவ்வொரு நாளும் இருக்க வேண்டும், இடையறாது இருக்க வேண்டும். அதன் பிறகு தான் அற்புதங்கள் நிகழும்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் ஆன்மீக முன்னேற்றத்துக்கு அழைப்பு வந்துவிட்டது. ஆதரவு காட்டி அரவணைக்கும் கரம் உங்களை நோக்கி வருகிறது. அதைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த அழைப்புக்கு செவிசாய்த்துச் செயல்படுங்கள். குருவருளையும் திருவருளையும் பெற்று ஆன்மீகக் குறிக்கோளை அடையுங்கள். சாதகராகிய, ஜிக்ஞாசவாகிய, முமுகுஷுவாகிய உங்களது வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவதற்கான வழி இதுதான். தெய்வீக அழைப்புக்கு நீங்கள் எப்படி செவிசாய்க் கிறீர்கள், தெய்வீகக் கரத்தை எப்படி பிடித்துக்கொண்டு முன்னேறுகிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான்

உங்களுக்கு உன்னத அருட்பேறு கிடைக்கும். அந்த நிலையை அடைகிறவரை ஒய்வின்றி உழையுங்கள். ஒருபோதும் மனந் தளர்ந்து நின்று விடாதீர்கள். இனிமேல் செயல்படலாம் என்று எண்ணாமல் இப்போதே செயல்படத் தொடங்குங்கள்.

9. விழிப்புற்ற சாதகன் பயன்தரும் செயலில் ஈடுபட வேண்டும்

பிரபஞ்சம் முழுவதும், உலகம் முழுவதும் பரவியிருக்கும் பரம்பொருளைப் பணிந்து வணங்குகிறேன். பரம்பொருளின் வடிவமாக, உலக ஆசானாக, உலக ஆன்மீக குருவாக, வழிகாட்டியாக உள்ள குருதேவரைப் பணிந்து வணங்குகிறேன்.

குரு நமக்குள் ஞான ஒளியும் விழிப்புணர்வும் தோன்றச் செய்கிறார். ஆதலால் அவர் குருவாக மதிக்கப்படுகிறார். ஜீவாத்மா பரமாத்மாவை அடைவது வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். இந்தக் குறிக்கோளை அடைய குரு வழிகாட்டுகிறார். இந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்கான செயல்முறைகளையும் வழிமுறைகளையும் குரு நமக்குக் கற்றுத் தருகிறார். ஜீவாத்மா சுயமறதி, அறியாமை, அறிவின்மை, உடலோடு தன்னை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளும் தன்மை என்னும் மாயையிலிருந்து விடுபட குரு வழிகாட்டுகிறார்.

குரு நம்மை விழிப்புறச் செய்வதுடன் விழிப்புற்ற நாம் நடைமுறை வாழ்வில் இந்த விழிப்பு நிலையைப் பயன்படுத்தவும் வழி காட்டுகிறார். ஒருவர் தனது ஆத்ம மறதியிலிருந்து, தனது குறிக்கோளை அறியாத அறியாமையிலிருந்து விடுபட்டு விழிப்புற்றிருக்கும் நிலையில், உயர்நிலை அடைய அந்த விழிப்பு நிலையைப் பயன்படுத்தாவிடில் அந்த விழிப்பு நிலை பயனற்றதாகிவிடுகிறது. ஆகவேதான் பகவத் கீதையின் நிறைவில் அர்ஜுனன், “கரிஷ்யே - நான்

செயல்படுகிறேன்” என்று கூறுகிறான். “இல்லை நான் இதைச் செய்யமாட்டேன். போரில் ஈடுபடமாட்டேன்” என்று முதலில் சொன்ன அர்ஜுனன் இறுதியில், “உன் விருப்பப்படி நான் செயல்படுவேன்” என்று கூறுகிறான். இது, “உத்திஷ்ட ஜாக்ரத ப்ராப்ய வரானனிபோதத்” (எழுமின், விழிமின் அறிஞர்களை அணுகி ஞான ஒளி பெறுமின்) என்ற உபநிடத வாக்கியத்தை செயற்படுத்துவதாகும். சோர்ந்து போயிருந்த அர்ஜுனன் இப்போது விழிப்புற்று போரிட ஆயத்தமாகிவிட்டான்.

விழிப்புணர்வும் செயலும் கலந்ததே சாதனை. அது அப்யாசம் எனப்படும். ஜீவாத்மா பரமாத்மாவை நோக்கி உயர்ந்து செல்லுவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் செயல்முறையே யோகம் ஆகும். இவையிரண்டும் சேர்ந்து யோகாப்யாசம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆகவே குரு சாதகனை விழிப்புறச் செய்பவர், உற்சாகப்படுத்துபவர். அவர் நமது வழிகாட்டி. நாம் நடக்கும் பாதையில் அவர் ஒளி பாய்ச்சுகிறார். ஆனால் அந்தப் பாதையில் உறுதியுடன் நடக்க வேண்டியது சிஷ்யனின் கடமை ஆகும். சிஷ்யனின் பண்பு செயலிலும் பணிவிலும் இருக்கவேண்டும். “நீ எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேனோ அப்படித்தான் நீ இருக்க வேண்டும். நீ எப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேனோ அப்படித்தான் நீ செயல்பட வேண்டும்” என்று குரு உபதேசம் செய்கிறார். அர்ஜுனன், ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டு “உன் விருப்பப்படி செயல்படுகிறேன் - கரிஷ்யே” என்று சொல்லி வில்லைக் கையில் ஏந்தி போரிடத் தயாரானதுபோல குருவின் சொல்லுக்கு சிஷ்யன் சாதகன் அல்லது ஜிக்ஞாசு கட்டுப்பட்டு நடப்பதே யோகம் ஆகும். காலத்தின் தேவையாக இருந்த செயலில் - போரில்

அர்ஜுனன் ஈடுபட்டான், வெற்றியும் பெற்றான். 18 நாட்கள் தொடர்ந்து போரிட்டதால் வெற்றி கிட்டியது.

ஆகவே, சக்தி அனைத்துக்கும் மூலாதாரமாக இருப்பது பராசக்தி என்பதை சாதகன் உணர்ந்து ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபட வேண்டும். “இறைவா, உனது விருப்பம் நிறைவேற்றப்படும். உனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றத் தேவையான அளவுக்கு செயலில் ஈடுபட எனக்கு மனோபலத்தைக் கொடு”, என்று சாதகன் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். சிஷ்யன் ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபடும்போது அகங்காரம் கொள்ளக்கூடாது. “இறைவா, உனது பரம கருணையினால் இந்தப் பணியை என்னால் செய்யமுடிந்தது”. ந ஹம் கர்த்தா ஹரி : கர்த்தா த்வத் பூஜா கர்மா சகிலம் (நான் எதையும் செய்யவில்லை. செய்பவன் ஹரி. நான் செய்யும் அனைத்துப் பணிகளும் உனக்குச் செய்யப்படும் வழிபாடு ஆகும்.)

தாயார், உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் குழந்தைக்காக அன்புடன் உணவு தயாரிக்கிறார். பிறகு குழந்தையை எழுப்புகிறார். குழந்தையின் முன்பு உணவை வைத்து சாப்பிடச் சொல்லுகிறார். இப்போது குழந்தைதான் சாப்பிட வேண்டும். “குதிரையை இரண்டு பேர் ஆற்றுக்கு அழைத்துச் செல்லலாம். ஆனால் இருபது பேர் முயன்றாலும் குதிரை தண்ணீரைக் குடிக்குமாறு செய்ய முடியாது” என்று ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. குதிரைதான் தானாக முயன்று தண்ணீரைக் குடிக்கவேண்டும்.

ஆகவே, ஆன்மீக சாதனை, சாதகன் சென்று அடைய வேண்டிய எல்லைக்கோடு. யோகியின் எல்லைக் கோடு யோகாப்யாசம். பக்தனின் எல்லைக்கோடு பக்தி மற்றும் வழிபாடு. தியான யோகியின் எல்லைக்கோடு, புறத்தே அலையும் மனதை அகத்தில் இழுத்து மனத்தின் மையத்தில் நிறுத்தி,

பரமாத்மாவை நோக்கி உயரச் செய்வதாகும். ஒருவர் தனது பணியில் பக்தியுடன் ஈடுபட்டு, அந்தப் பணியைச் செய்யும்போது தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை கடவுளை நினைத்திருந்து, அந்தப் பணியை பகவானின் வழிபாடு என நினைத்துச் செய்து இறுதியில் அதனை பகவானுக்கே அர்ப்பணம் செய்துவிடுவது கர்மயோகியின் எல்லைக்கோடு ஆகும்.

ஆக, ஆன்மீக வாழ்க்கை, யோகம், சாதனை என்பதெல்லாம் சாதகன் அல்லது யோகி, அல்லது பக்தன் சரியான, பொருத்தமான, ஆன்மீகப் பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவது ஆகும். புற உலகில் ஆண்டவனின் அழைப்புக்குச் செவிசாய்த்து செயலில் ஈடுபட்டு அதன் பலனை அனுபவிக்கிறோம். இதே போல் மனத்தைப் பக்குவப்படுத்தும் செயலிலும் நாம் ஈடுபட வேண்டும். நீங்கள் விரும்புகிறீர்களோ இல்லையோ தெய்வகுணம் உங்கள் மனித குணமாக அமைந்திருக்கிறது. மனத்தின் குணம் புறத்தே அலைவது. ஆகவே அது உங்களை பல்வேறு உலகியல் நடவடிக்கைகளில் கட்டாயமாக ஈடுபடச் செய்கிறது. இதனை கீதையில் கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். இது தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கிறபோது நீங்கள் ஏன் புத்திசாலித் தனத்துடன் மனத்தை தெய்வீக இலக்கை நோக்கிச் செலுத்துக் கூடாது? ஏன் புத்திசாலித் தனத்துடன் அதனை ஆன்மீகமயமாக ஆக்கக் கூடாது? ஏன் நீங்கள் புத்திசாலித்தனத்துடன் செயல்பட்டு உங்களைப் பரம்பொருளுடன் இணைக்கும் கருவியாக மனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது?

இப்படி செயலில் ஞானம் தோன்றுவது யோகம் ஆகும். - யோகா: கர்மஸு கௌசலம். "நான் செயலில் ஈடுபட நேரிட்டால், நான் அதனை முட்டாள்தனமாக எனது பிரச்சனையாக ஆக்கிக் கொள்ளாமல் இருப்பேனாக. அது என்னை மேலும் பந்தத்திலும்

சுயமறதியிலும் ஆழ்த்திட அனுமதிக்காது இருப்பேனாக. மாறாக என்னிடத்தில் அகத்திலும் புறத்திலும் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டும். இதன்மூலம் எனது செயல்கள் அனைத்தும் எனது தெய்வீகக் குறிக்கோளை நோக்கி அழைத்துச் செல்வதாக அமையட்டும்”.

இப்படிச் செயல்படுகிற ஒருவர் கர்மயோகியாக மட்டுமின்றி ஞானயோகியாகவும் ஆகிறார். இவரது செயலில் ஞானம் நிறைந்திருக்கிறது. இவர் ஆண்ட வனை அடைய வேண்டும் என்ற ஆவல் கொண்டிருப்பதால் தனது செயலை உயரிய இலக்கை நோக்கிச் செலுத்துவதாக அமைத்துக் கொள்ளுகிறார். பரம் பொருளை அடைய வேண்டும் என்ற தாகம் அதில் இருக்கிறது. அதில் பக்தி இருக்கிறது. இவரது அனைத்துப் பணிகளிலும் பக்தியும் ஞானமும் இயல்பான உந்து சக்தியாக அமைந்திருக்கின்றன.

ஆகவே, உண்மையான யோகி, பல செயல்களுக்கு மத்தியில் ஒரு ஞானியாக, ஒரு பக்தராக, ஒரு யோகியாகவே இருப்பார். இதற்கு மாறாக இருக்கமாட்டார். ஆகவே ஆன்மீக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் செயல்கள், யோகசாதனையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் செயல்கள், இந்த உலகம் மற்றும் உலகப் பொருட்கள் மீது பற்றுக் கொண்டு அவற்றை அனுபவிக்க விரும்பும் மனிதர்களின் செயல்களைப் போன்றதல்ல. உலக பந்தத்திலும் சிற்றின்ப வேட்கையிலும் உழலும் மனிதர்களின் செயல்கள், மென்மேலும் இருளிலும், பந்தத்திலும் அவர்களை ஆழ்த்துகின்றன. ஆனால் விழிப்புற்ற, ஞானம் பெற்ற மனிதர்களின் செயல்கள், ஆன்மீக நடவடிக்கைகளாக, ஞானம், பக்தி, யோகம் ஆகியவற்றின் ஆதாரத்தில் அமைந்த பணிகளாக, வைராக்கியமும் பற்றற்ற தன்மையும் நிறைந்த பணிகளாக அமைந்திருக்கின்றன.

அது முற்றிலும் மாறுபட்ட செயல்முறை. சாதகர்களை முக்தி பெறச் செய்யும் வழிமுறை, ஆன்மீக செயல்முறை, இறைநெறிச் செயல்முறை, ஞானம் நிறைந்த செயல்முறை; விழிப்பு நிலையையும் உயரிய குறிக்கோளையும் மையப் புள்ளியாகக் கொண்ட செயல்முறை. ஆக, இந்த செயல்முறையின் அகவடிவம் ஆன்மீகம், ஆன்மீக வாழ்க்கையை யோக வாழ்க்கையை, ஆன்மீக சாதனையை மேற்கொண்டுள்ள அனைவரிடத்திலும் இந்த செயல்முறையைக் காணலாம்.

ஆகவே, உங்கள் வாழ்க்கையில் பக்தி, ஞானம், யோகம் ஆகிய மூன்றும் கலந்திருக்கட்டும். உங்கள் பணிகள் அனைத்தும் இறைஞானம் பெறுவதற்கான சாதனையாக அமையட்டும். உங்கள் பணிகள் உங்களை கடவுளை நோக்கி உயர்த்துவதாக இருக்கட்டும். இதன்மூலம் ஒவ்வொரு வினாடியும் நீங்கள் இறைவனுடன் இணைந்திருக்க வழி பிறக்கட்டும்.

இந்த வாழ்க்கையின் மையப் புள்ளியான இந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் வகையில் உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் - உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி மட்டுமல்ல, உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் - அமையட்டும். உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் தெய்வீக வாழ்க்கையாக அமையட்டும்.

இந்தக் குறிக்கோளை நோக்கிச் செல்ல சிரத்தையுடனும் ஞானத்துடனும் பணியாற்றுங்கள். உங்களைச் சுற்றி மின்னலெனத் தோன்றி மறையும் உலக விஷயங்களால் பாதிக்கப்படாமல் இருங்கள். அவை அப்படியே இருக்கும். ஆனால் மாற்றம் உங்களுக்கு நிகழும். நீங்கள் இந்தப் புற உலகத்தை மாற்ற முடியாது. ஆனால் உங்களுக்குள் ஒரு நல்ல மாற்றத்தைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆன்மீக வாழ்க்கை வெற்றி பெறுவதற்கான ரகசியம் இதுதான்.

10. உண்மையான சீடன்

நமது வாழ்க்கையை தெய்வீக வாழ்க்கையாக மாற்றி அமைக்க குருதேவர் விரும்புகிறார். அவர் விரும்புவது தெய்வீக வாழ்க்கையை, இங்கு அவரை தரிசிப்பதன் மூலம், நாம், நமக்குள் உறங்கும் தெய்வத்தன்மையை மீண்டும் விழிப்புறச் செய்ய உற்சாகம் பெறுகிறோம். நமது உண்மை நிலையை நாம் உணர்ந்து விழிப்புற அவர் கருணைபுரிகிறார். நமது உண்மை இயல்பான தெய்வீக இயல்பை நமக்குள்ளேயிருந்து வெளியில் கொண்டு வருகிறார்.

நமக்கு உள்ளும் புறமும் இருக்கும் தெய்வத் தன்மையை நாம் அறிந்துகொள்ள விடாமல் மறைக்கும் திரையை அகற்றும் கேந்திரம் இது. எங்கும் நிறைந்திருக்கிற, எல்லையில்லாத, நிலையான பரம்பொருளின் அம்சமாக நாம் இருக்கிறோம். இதனை நாம் உணரத் தடையாக இருக்கும் திரையை அகற்றும் கேந்திரம் இது. பரம்பொருளின் அம்சமாக நாம் இருப்பதால் அதன் இயல்பை நமது இயல்பாக ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம்.

புறத் தோற்றத்தில் நாம் வேறுபடலாம். நமக்குள் மறைந்துள்ள உண்மை இயல்பு நம் அனைவருக்கும் ஒன்றுதான். நாம் உண்மையான தெய்வீகத் தன்மை உடையவர்கள். இதை அங்கீகரிக்கும் திறமையும் நமக்குள் உறங்கும் தெய்வீகத் தன்மை நமது உண்மை இயல்பு என்ற விழிப்புணர்வு ஏற்படச் செய்வதற்காகக் கடுமையாக உழைக்கும் திறமையும் நமக்கு இருக்கிறது. இந்த தெய்வ நிலையை வெளிப்படுத்தவும் மற்ற உலகியல் இயல்புகளை வெளிப்படுத்தாதிருக்கவும் நாம் திறமை பெற்றிருக்கிறோம்.

ஐந்து கர்ம இந்திரியங்களும், ஐந்து ஞான இந்திரியங்களும், ஐந்து பிராணன்களும் புறஉலகில் மனிதனை அலைக்கழிக்கின்றன. மனம், புத்தி, அகந்தை,

நினைவு, கற்பனை, எண்ணம், உணர்ச்சிகள் ஆகியவை மனிதனின் செயல்பாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. ஒரு சாதகன் இந்தக் குறையுடைய, கீழியியல்புடைய, தோன்றி மறையும் மனித இயல்புகளை ஏற்க மறுக்க வேண்டும். தனது உண்மை இயல்பை எப்போதும் வலியுறுத்த வேண்டும். நீங்கள் பரம்பொருளின் அம்சம். இதை நீங்கள் எப்போதும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். உங்களுடைய தெய்வீகத் தன்மையை இடையறாது வலியுறுத்தும் முயற்சியில் நீங்கள் தீர்மானமாக, உறுதியாக இருக்க வேண்டும். தெய்வமாகக் காட்சி அளிக்கும் ஆன்மீக குருவின் உண்மையான சீடனின் குணநலன்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். குருவிடம் நமக்குள்ள பக்தியை வெளிப்படுத்தும் முறை இதுதான்.

“அவர் எனது குரு. அவர் எனது ஆன்மீக ஆசான். நான் அவரைப் பின்பற்றிச் செல்லுகிறேன்” என்று சொல்லி குருவுக்குச் செலுத்தும் உண்மையான வணக்கமாக இதுமட்டுமே இருக்கமுடியும். நமது உண்மை இயல்பான தெய்வீக இயல்பை இடையறாது, தொடர்ந்து, மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இது தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்வதாகும். இதுதான் யோக-வேதாந்தம். இதுதான் குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜியின் ஆன்மீக சாதனை.

நாம் ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபட, அவரது தவம், துறவு, ஆத்மஞானம் ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடாக அவர் இந்தப் புனித ஆசிரமத்தை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார். நாம் சிவானந்த சாதனையில், தெய்வீக வாழ்க்கை சாதனையில் நமது தெய்வீக இயல்பை வெளிப்படுத்தும் சாதனையில் நம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்ள குருதேவர் நமக்கு இந்த ஆசிரமத்தை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார். உங்களுக்குள் இருக்கும்

உங்களது உண்மை இயல்பான தெய்வீக இயல்பை வெளிப்படுத்தும் செயல்முறைக்கு இந்த ஆசிரமம் பயன்படுமானால் இதனை நீங்கள் நன்கு புரிந்து கொள்ளுவீர்கள். நீங்கள் அறிவும் நெடுநோக்கும் உடையவர். இதை நன்கு புரிந்து கொள்ளுவீர்கள். இல்லையெனில், குருதேவர் தனது ஞானச் சுடரொளியின் மூலம் உங்கள் கண்களை மறைக்கும் அறியாமை என்னும் இருளை அகற்றினாலும் நீங்கள் உண்மை நிலையைக் காண விரும்பாமல் கண்களை மூடிக் கொள்வீர்கள்.

அக்ஞான திமிராந்தஸ்ய ஞானாஞ்ஜன சலாகயா; சக்ஷுருன் மீலிதம் யேன தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நம : (தனது தெய்வீக ஞானத்தால், அறியாமை எனும் இருளால் குருடாக இருந்த கண்களைத் திறந்து ஞான ஒளி பெறச் செய்த குருவை வணங்குகிறேன்)

உலகின் உண்மைநிலை, பிரபஞ்சம், சூழ்நிலை, நமது வாழ்க்கை அமைப்பு இவற்றின் உண்மை நிலை அறிந்து அங்கீகரிக்கும் ஆர்வம் இருந்தால், சாதகனுக்கு குரு ஞானக் கண் கொடுத்தது பயனுடையதாக இருக்கும். கண் பார்வை கிடைத்தபிறகும் பார்க்க வேண்டியதை பார்க்காமல் இருந்தால் அந்தக் கண் பார்வை கிடைத்ததற்கு அர்த்தமேயில்லை.

ஆகவேதான் நமது முன்னோர்கள், “எழுமின், விழிமின், நல்ல பார்வை பெற்று வாழ்மின்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் இப்போது இருக்கும் இடத்தின் சூழ்நிலையை நீங்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும். அப்போது அனைத்தும் அர்த்தமுள்ளவையாகத் தெரியும். அனைத்தும் விலைமதிப்பற்றதாகத் தெரியும். உங்கள் எண்ணம், சொல், செயல் மூலம் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு வினாடியும் தாங்கள் தங்களது உண்மைத் தன்மையான தெய்வீகத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதற்கு உண்மையான , தெய்வீக

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு உங்களைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தும் உதவும்.

ஆக இந்த ஆசிரமத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பூஜ்ய குருதேவரின் சீடனாக இருப்பதில் உள்ள அர்த்தம் இன்று சொற்பொழிவின் மூலம் உங்களுக்கு விளக்கப் பட்டுள்ளது. தாங்கள் தங்களது உண்மை இயல்பான தெய்வீகத் தன்மையை மறக்காதிருக்க வேண்டும் என்பது இந்த உரையாடலில் வலியுறுத்தப்பட்டது. தெய்வீகத்தை வெளிப்படுத்த உருவாக்கப் பட்டுள்ள இந்த ஆசிரமத்தின் உள்ளும் புறமும் அனைவருக்கும் அருளாசி வழங்குங்கள். உங்களைக் காணவரும் அனைவரையும் ஆசீர்வதியுங்கள்.

குருதேவரின் உண்மை சீடனாக வாழ்வதற்குரிய திறவுகோலாக அமைந்துள்ள சொல் தெய்வீகம். உங்கள் வாழ்க்கை நம்பத்தக்கதாக, பயனுள்ளதாக, உண்மையானதாக ஆகிடப் பயன்படும் சொல் தெய்வீகம். குருதேவருக்கும் உங்களுக்கும் இடையில் உள்ள உறவை சுருக்கமாகச் சொல்லும் வார்த்தை தெய்வீகம். நீங்கள் தெய்வீகத் தன்மை உடையவர். உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக அமையட்டும். உங்களது எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள், சொற்கள், செயல்கள் அனைத்தும் தெய்வீகமானதாக அமையட்டும்.

11. உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் தெய்வீகப் பண்பு வியாபித்திருக்கச் செய்யுங்கள்

எங்கும் நிறைந்திருக்கிற முடிவில்லாத நிலையான எல்லையற்ற பிரபஞ்ச ஆத்மாவே, எப்பொழுதும் மாறிக்கொண்டிருக்கின்ற மின்னலெனத் தோன்றி மறையும் பெயர்களையும் வடிவங்களையும் கொண்ட இந்த உலகிற்கு அப்பால் இருக்கின்ற பரம்பொருளே! உன்னை வணங்குகிறேன். அதிர்ஷ்டம் இல்லாதவர்கள்

உன்னைக் காண முடிவதில்லை; அல்லது உணர முடிவதில்லை. பந்தத்தில் உழல்பவர்களும் வக்கிரபுத்தி உடையவர்களும் உன்னை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். பிடிவாதக்காரர்கள் நீ இருப்பதையே மறுக்கிறார்கள். பரம்பொருளே நீ பூரணன்; இரண்டற்ற ஒன்றாக இருப்பவன்.

இவையனைத்தும் பிரம்மாவின் பல வடிவங்கள். நாம் பார்க்கின்ற, கேட்கின்ற, தொடுகின்ற, ருசிக்கின்ற அல்லது நுகர்கின்ற அனைத்திலும் அதே பிரம்மம் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரம்மம்தான் நேற்று இருந்த அனைத்திலும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. இன்று இருக்கும் அனைத்திலும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாளை இருக்கும் அனைத்திலும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். அனைத்துப் பொருள்களிலும் இந்த ஒரே பரம்பொருள் வாசம் செய்கிறது : “இந்தப் பரம்பொருளைப் பேச்சினால் விவரிக்க முடியாது. ஆனால், அது பேச்சை விவரிக்கிறது. அதுவே பிரம்மம். இங்கு மக்கள் வழிபடுவது அல்ல. எது மனத்தால் அறியப்பட முடியாததோ, எது மனத்தை அறிந்து கொள்கிறதோ, அதுவே பிரம்மம் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். மக்கள் இங்கு வழிபடுவது பிரம்மம் அல்ல. எது பார்வையின் மூலம் அறிந்து கொள்ளப்பட முடியாததோ, எது பார்வையை அறிந்து கொள்கிறதோ அதுவே பிரம்மம். இங்கு மக்கள் வழிபடுவது பிரம்மம் அல்ல. எது காதால் கேட்கப்பட முடியாததோ எதனால் காதுகள் கேட்கும் சக்தி பெறுகின்றனவோ அதுவே பிரம்மம். மக்கள் வழிபடும் இது பிரம்மம் அல்ல”.

இதுதான் உண்மை. மிகச் சிறந்த ஆன்மீக அனுபவம் பெற்ற ஞானியர்கள் அறிவித்துள்ள அனுபவம் இதுதான். ஆண்டவர் ஒருவர்தான்; வேறு ஒருவர் இல்லை என்ற மர்மமான உண்மையை

மகத்தான தெய்வ ரகசியத்தை அவர்கள் வெளிப் படையாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். பல தெய்வங்கள் இல்லை, ஒன்றுதான் பலவாகக் காட்சி அளிக்கிறது. இதனைக் கேட்க வேண்டும், ஜாக்கிரதையாக கவனிக்க வேண்டும், இதை ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். இதை தொடர்ச்சியாக ஆழ்ந்து தியானிக்க வேண்டும்.

இப்படி இறைவனைப் பற்றிக் கேட்பதும் சிந்திப்பதும், தியானிப்பதும் அனுபவத்தில் வரவேண்டுமானால் நாள் முழுவதும் நமது பணிகள் ஆத்ம பாவத்துடன் நாராயண பாவத்துடன் செய்யப்பட வேண்டும். ஒரே பரம்பொருள் எங்கும் நிறைந்து இருக்கிறது; அனைத்திலும் வாசம் செய்கிறது, அனைத்திலும் ஊடுருவி நிற்கிறது, அனைத்துக்கும் ஆதாரமாக இருக்கிறது. இந்த உணர்வு எப்போதும் நம்மிடத்தில் இருக்கவேண்டும். இந்த உணர்வை ஆன்மீக பாவம், திவ்ய பாவம், தெய்வீக பாவம் என்று சொல்லுவார்கள்.

கேட்டல், சிந்தித்தல், தியானித்தல் என்பவை உடல் அளவில், மனத்தளவில், உயர் மனத்தளவில் மேற்கொள்ளப்படும் செயல்முறைகள். இந்த செயல்முறைகள் மனத்தளவில் ஆனவை; மனங் கடந்தவை அல்ல.

உணர்ச்சி மட்டுமே, பாவம் மட்டுமே உங்களை மனத்தைக் கடந்து அழைத்துச் செல்லும் சக்தி உடையது; உயரிய விழிப்பு நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் ஆற்றல் உடையது. காதால் கேட்காமல், மனதால் எண்ணாமல், பகுத்தறிந்து முடிவுக்கு வராமல் உண்மையிலேயே பரம்பொருளை நீங்கள் அனுபவத்தில் அறிந்துகொள்ளும்போது, நீங்கள் இந்த உலகைக் காணவும், அறிந்து கொள்ளவும் அது ஆதாரசக்தியாக இருக்கிறது.

வாழ்க்கையை நீங்கள் நோக்கும்போது பாவம் உங்கள் வாழ்வின் நிரந்தர அம்சமாக இருக்கும்போது, காலை முதல் மாலை வரை ஒவ்வொன்றையும் எதிர் நோக்கும்போது ஏதோ ஒன்று நிகழ்கிறது. விஷயங்கள் மாறுபட்ட நிலையில் உங்கள் முன் தோன்றுகின்றன. படிப்படியான செயல்முறைகள் உங்களைப் பரம்பொருளிடம் அழைத்துச் செல்லாது. இந்த பாவம்தான் உங்களை பரம்பொருளிடத்தில் சேர்க்கும். ஆழ்ந்த தியானம் கூட உங்களை பரம்பொருளிடம் கொண்டு சேர்க்காது. மனம் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிடுகிறது; செயல்படுவதில்லை. மனத்தைக் கடந்து நீங்கள் கொண்டு செல்லப்படுவதில்லை. மனத்தளவில் இருப்பதும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் மட்டுமே. இருபத்து நான்கு மணி நேரமும் நீங்கள் தியானத்தில் மூழ்கியிருக்க முடியாது.

ஆகவே, கடவுள் பலர் அல்ல; அவர் ஒருவரே என்ற தெய்வீக பாவம் உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் வியாபித்திருக்க வேண்டும் - ஏகோ தேவ: ஸர்வபூதேஷு கூட : ஸர்வவ்யாபி ஸர்வபூதாந்தராத்மா, கர்மாத்த்யக்ஷ : ஸர்வபூதாதிவாஸ: (அனைத்து உயிர்களிலும் வாழ்பவர் ஒரே கடவுள். அவர் எங்கும் பரவியிருக்கிறார். அனைத்து உயிர்களிலும் அவர் அந்தராத்மாவாக இருக்கிறார். அவர் நமது அனைத்துச் செயல்களையும் நடத்தி வைக்கிறார். அனைத்து உயிர்களிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.)

கடவுள் அனைத்து உயிர்களிலும் அனைத்துப் பொருட்களிலும் மறைந்து இருக்கிறார். உங்களது தெய்வீக பாவம், புறத்தோற்றங்களுக்குள் ஊடுருவிச் சென்றால்தான் உள்ளிருக்கும் பரம்பொருளைக் கண்டு அனுபவிக்கமுடியும். உங்களது புலன்களால் புறத்தோற்றத்தையும் பெயர்களையும் தான் கண்டறிய முடியும். அவற்றின் சக்தி அவ்வளவு தான். தெய்வீக

பாவம் தான் உள்ளே ஊடுருவிச் சென்று ஒரு பொருளின் மையப் புள்ளியை அடையும்.

இதில்தான் தீர்வு இருக்கிறது. இதில்தான் நல்வழி பிறக்கும். புறத்தே உள்ள தடைகளைக் கடந்து உள்ளே சென்று அனைத்து உயிர்களுக்குள்ளேயும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற பரம்பொருளைக் காண வழி பிறக்கும்.

இந்தப் பார்வை, தெய்வீக பாவம் மற்றும் உணர்ச்சியின் மூலம் வளர்க்கப்பட வேண்டும். குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாவின் உபதேசங்களின் மையக் கருத்து இதுதான்: அனைத்தும் தெய்வீகமானது. அனைத்தையும் தெய்வீகமானதாகப் பாருங்கள். அனைவரிடத்திலும் தெய்வீக பாவத்துடன் பழகுங்கள். அனைத்திலும் ஆண்டவன் இருப்பதை அறிந்து கொண்டு உங்களின் கடுமையான உழைப்புக்கு மத்தியிலும் நீங்கள் கடவுளை நினைத்துக் கொண்டிருங்கள். அனைத்திலும் ஆண்டவன் இருப்பதை அறிந்து கொண்டு தெய்வீக வாழ்க்கை வாழுங்கள். சுதந்திரமாக இருங்கள்.

குருதேவரின் அறைகூவல் இதுதான். நாம் அவரது சிஷ்யர்கள் என்றால் இந்த அழைப்புக்கு நாம் செவி சாய்க்க வேண்டும். உண்மைச் சீடன் என்று நிரூபிக்கும் வழி இதுதான். குருதேவரின் அழைப்புக்கு செவி சாயுங்கள். “நான்” எனும் அகந்தையை அகற்றுங்கள். வாழ்வதற்காக மரணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். தெய்வீக வாழ்க்கை நடத்துங்கள்.

ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு வினாடியும் குருதேவரின் இந்த தெய்வீக அழைப்புக்கு செவிசாய்த்து தெய்வீக பாவத்துடன் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ வேண்டும். உங்கள் மனத்தையும் புத்தியையும் கடந்து சென்று, உங்களுக்குள் இருக்கும் இறைவனைக் காணுங்கள்.

இந்த உலகத்தை கடவுளின் வடிவமாகப் பாருங்கள். இதில் தான் நமது விடுதலை இருக்கிறது. இதில்தான் நமது ஆன்மீக வாழ்க்கையின் வெற்றி இருக்கிறது. ஆகவே, உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக அமைய திருவருளும் குருவருளும் துணைபுரியட்டும்.

12. குருதேவர் உங்களுடன் இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்

அன்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய பூஜ்ய குரு மகராஜ் சுவாமி சிவானந்தாஜி அவர்களை வணங்குகிறேன். அவர் இப்போது நம்முடன் இருக்கிறார். நாம் தேர்ந்தெடுத்துள்ள ஆன்மீக சாதனையில் அவர் நமக்கு வழிகாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். தன்னலமற்ற தொண்டு, ஜபம், கீர்த்தனை, கலந்துரையாடல், கருத்தாய்வு, நூல்களைக் கற்றறிந்து புத்தியின் மூலம் புதிய விஷயங்களைக் கண்டறிதல், குருதேவரின் உபதேசங்களைக் கேட்டறிதல் போன்று நாம் எந்தப் பணியில் ஈடுபட்டாலும் குருதேவர் நம்முடன் இருக்கிறார். இந்த உலக வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை நிறைவேற்றி நாம் உயர்வு பெறவும் நன்மை பெறவும் அருள்நிலை அடையவும் அவர் நமக்குத் துணைபுரிகிறார். .

குருதேவர் நம்முடன் இருக்கிறார் என்று நாம் உணரும்போது, நாம் நமது வாழ்க்கையை நல்வாழ்க்கையாக அமைத்துக் கொள்ளுகிறோம். உண்மை, நன்னடத்தை, ஒழுக்கம், கருணை, அன்பு ஆகிய பண்புகள் நிறைந்ததாக நமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளுகிறோம். பிறகு சக்தி மிக்க, உற்சாகந் தரும், எழுச்சியூட்டும் அவரது உபதேசங்களின்படி நாம் சொல், செயல், சிந்தனையில் தூய்மையைக் கடைப்பிடித்து துறவு வாழ்க்கை வாழ ஆர்வம் கொள்ளுகிறோம்.

அவர் இந்தப் புனித சமாதி மண்டபத்தில் மட்டும் இருப்பதாகக் கருதவேண்டாம். இந்தக் காலை ஆன்மீக நிகழ்ச்சி நிறைவுற்றதும் நீங்கள் உங்களது அறைக்குச் செல்லும்போது குருதேவர் உங்களுக்குப் பின்னால் வருகிறார். அறைக்குள் நுழைந்ததும் குருதேவர் அங்கு இருப்பதை உணருவீர்கள். அவரது எண்ணத்தை நீங்கள் பிரதிபலிப்பதால் உங்கள் எண்ணத்தில் அவர் இருக்கிறார். குருதேவர் காலை 5 மணி முதல் 6 மணி வரையிலான இந்த 60 நிமிடங்கள் மட்டும் நம்முடன் இருப்பதாகக் கருதாதீர்கள். அவர் ஆசிரமத்தின் எல்லா இடங்களிலும், எப்போதும், காலை முதல் இரவு வரை இருந்து வருகிறார்.

குருதேவரின் சாந்நித்யத்தை சரியாக நீங்கள் புரிந்துகொண்டால் இன்னும் நூறு மடங்கு அதிகமாகவே அவர் நம்முடன் இருப்பதை உணருவீர்கள். உங்களுக்கு மறதி, கவனக்குறைவு இருக்கும்போதும் குருதேவர் உங்களுடன்தான் இருக்கிறார். ஆனால் நீங்கள் அவர் இருப்பதை உணர முடியாத நிலையில் இருக்கிறீர்கள். உங்கள் அறையில் வாசல் கதவையும், ஜன்னல் கதவுகளையும், மூடிவிட்டால் காற்று வராது. அதுபோல குருதேவர் இருப்பதை நீங்கள் உணராவிட்டால் உங்களை உயர்த்தக்கூடிய, உற்சாகமூட்டக்கூடிய ஆன்மீக ஆதரவை, ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குப் பயன்படும் செல்வாக்கை இழந்துவிடுவீர்கள்.

ஆகவே, நாம் தெரிந்து செய்தாலும் தெரியாமல் செய்தாலும் விளைவு ஒன்றுதான். நமது வளர்ச்சிக்குத் தேவையான, முக்கியமான, மதிப்புமிக்க விரும்பத்தக்க அவசியமான ஆதரவைத் துண்டித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஆகவே, நம்மிடமுள்ள செல்வத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு நமக்குத் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும். நமது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு வினாடியிலும் அதைப்

பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதில் தொடர்ந்து விழிப்புற்று இருக்கவேண்டும். சீடனின் முக்கியமான குணங்களில் இதுவும் ஒன்று. குருதேவர் உங்களுக்கு அருகில் இருப்பதை, உங்களுக்கு உற்சாகந்தரும் ஆதாரசக்தியாக இருப்பதை நீங்கள் தொடர்ந்து, சிரத்தையுடன், கவனமுடன், பொறுமையுடன் உணர்ந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில் ஆன்மீக வயலில் அறுவடை செய்ய முடியாது.

ஒரு விவசாயி வயலில் விதை போடுகிறார். விளைச்சலுக்கு அது அவசியம். ஆனால் அது மட்டும் போதாது. ஆனால் விவசாயி அதன் பிறகு கடுமையாக உழைக்க வேண்டும், அளவில்லாமல் உழைக்க வேண்டும், அறுவடை செய்கிறவரை ஒவ்வொரு நாளும் உழைக்க வேண்டும். விதைத்ததை இடையறாது விழிப்புடன் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் தன்னுடைய தேவன் இங்கேயே, இப்பொழுதே தன்னுடன் இருப்பதாக உணருகிறார்: “நான் இரவில் உறங்கும் போது அவர் என் அருகில் இருக்கிறார். என்னை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார். நான் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது அவர் என் அருகில் இருக்கிறார். நான் எனது தினசரிக் கடமைகளைச் செய்ய வெளியில் செல்லும்போதும் அவர் என் அருகிலேயே இருக்கிறார்”. இந்த விழிப்புணர்வுதான் ஒருவரை மகத்தான குருவின் சீடனாக மாற்றுகிறது.

குருவின் பார்வையில் இருக்கிற நாம், குருவின் உண்மையான சீடன் என்ற முறையில் நமது தினசரி வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நாம் இவ்வாறு சிந்தித்துச் செயல்படுகிறோம்: “குருதேவர் இதுபற்றி என்ன நினைப்பார்? என் அருகில் இருக்கும் அவர் இந்த நேரத்தில் நான் எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்று நினைப்பார்? நான் எனது குறிக்கோளாக

வைத்திருக்கிறபடி குருவின் உபதேசங்களை நான் சரியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் எப்படி விரும்புவார்?''.

ஆகவே உண்மையுள்ள சீடனின் பண்பு குருதேவர் தன்னுடன் எப்போதும் இருப்பதை உணர்வது தான். அவர் குறிக்கோளாகவும், உபதேசமாகவும் இருக்கிறார். அவர் வழியாகவும், வழிக்கு ஒளியாகவும் இருக்கிறார். குருவின் உபதேசங்கள் நமது வழிக்கு ஒளிபாய்ச்சுகின்றன. உயரிய ஆன்மீகப் பண்புகளின் வடிவமாக வாழும் குருவின் வாழ்க்கை நமக்கு வழியாகவும் அமைகிறது. “எனது குரு வாழ்ந்தபடி நானும் வாழ வேண்டும். அவர் பேசியபடி, நடந்தபடி நானும் பேசவேண்டும் நடக்க வேண்டும்” என்ற எண்ணம் நம் மனதில் உறுதியாக இருக்கவேண்டும்.

மகான்களாகிய குருமார்கள் ஒருபோதும் கடந்த காலத்தவராக இருந்ததில்லை. அவர்கள் இன்றும் இருக்கிறார்கள்; நாளையும் இருப்பார்கள். அவர்கள் எப்போதும் எந்நாளும் நம் மத்தியில் இருக்கிறார்கள். குரு நம்மிடையே இல்லாத நாள் இல்லை, அவர் ஒருபோதும் நீக்கப்படுவதில்லை. அவர் எங்கும் எப்பொழுதும் இருக்கிறார். நீங்கள் எப்போதும் அவரிடத்தில் இருக்கிறீர்கள். அவர் எப்போதும் உங்களிடத்தில் இருக்கிறார். காலம் மற்றும் இடத்தின் ஆதரவு இதற்குத் தேவையில்லை.

ஆகவே குரு தொடர்ந்து நிரந்தரமாக நம் அருகில் இருப்பதை உணருங்கள் : “குரு என் வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து வருகிறார். அவர் என் உயிரில் கலந்து என் வாழ்க்கை முழுதும் என்னுடன் இருக்கிறார். அவர் காலையில், பிற்பகலில், மாலையில், இரவில் - அனைத்துப் பொழுதிலும் என்னுடன் இருக்கிறார். நான் அவரது ஆலயத்துக்கு அல்லது சமாதிக்குச் செல்லும்போது மட்டுமின்றி நான் எங்கு சென்றாலும்

அவர் என்னுடன் இருக்கிறார். நானே அவர் இருக்கும் ஆலயம். அவர் எனக்குள் இருந்து தொடர்ந்து பிரகாசிக்கிறார். வெளி உலகில் நான் சரியான பாதையில் செல்ல வழிகாட்டுகிறார். எனக்கு உள்ளே இருந்துகொண்டு நான் சரியான திசையில் செல்ல வலியுறுத்துகிறார்”.

உண்மையான டீனாக இருப்பதற்கும் வெற்றிகரமான ஆன்மீக வாழ்க்கை நடத்துவதற்கும் இந்த உணர்வு மிகவும் முக்கியம். குருவருளால் மிகவும் அதிகபட்ச பலனை நாம் அடைய இதுதான் வழி. சிரத்தைமிக்க சாதகனுக்கும் குருவுக்கும் இடையிலான நுட்பமான, இணையற்ற உறவுபற்றிய ஆன்மீக உண்மை இதுதான். நமக்கு மூலாதாரமான பரம் பொருளுடன், நாம் எதிலிருந்து வந்தோமோ இறுதியில் எதனுடன் சேரப் போகிறோமோ அந்தப் பரம் பொருளுடன், மகத்தான, நிலையான, எல்லையற்ற பூரணப் பரம்பொருளுடன் நம்மை இணைக்க குரு அவதாரம் எடுத்து வந்திருக்கிறார்.

ஜீவாத்மா தெய்வீக பூரணத்துவத்தை அடைவதற்கு தனக்குள்ளே பெறுகின்ற பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய ஆன்மீக உண்மை இதுவாகும். ஜீவாத்மாவின் நிலையான இடமாக, ஜீவாத்மாவுக்கு உண்மையிலேயே சொந்தமான இடமாக உள்ள பரமாத்மாவிற்கும், இந்தப் புற உலகில் அலைந்து கொண்டிருக்கும் ஜீவாத்மா விற்கும் இடையில் உள்ள இடைவெளியை அகற்றி இருவரையும் இணைத்து வைப்பவர் குரு ஆவார். ஆகவே, பிரபஞ்ச ஆத்மாவின் அன்பும் கருணையும் தன்மூலம் வெளிப்படுகிறவாறு குரு செயல்படுகிறார். இந்தப் பரம்பொருளின் கருணையையும் அருள்வாக்கையும் உலகில் பரவச் செய்வதே உண்மையான டீனுக்கு அழகாகும். இத்தகைய இருவரும் ஒருங்கிணையும்போது ஆன்மீக மறுமலர்ச்சி

மற்றும் ஆன்மீக மறுபிறவி என்னும் அற்புதம் நிகழ்கிறது.

“உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் உங்களுடன் இருப்பதற்கு சங்கல்பம் செய்து கொண்டிருக்கும் கடவுளின் அன்பு கலந்த கருணையை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கடவுளின் கருணையையும், அருளையும் பெற்றிருக்கின்ற நீங்கள் அதன் மதிப்பை உணர்ந்து பயன்படுத்திக் கொண்டு உங்களுக்குள் செயல்துடிப்புள்ள உண்மைச் சீடனாக உருவாவீர்களாக. இந்த இரண்டையும் உணர்ந்து வாழ்ந்து அருள்நிலை அடைவீர்களாக.

13. குருதேவரின் எழுச்சியுட்டும் அறைகூவல்

இந்த அதிகாலையில் நடைபெறும் ஆன்மீகக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டிருக்கின்ற உங்கள் அனைவருக்கும் உலகியல் நிலையில் மட்டுமின்றி ஆன்மீக நிலையில் உயர்வு பெற இறைவன் தந்திருக்கின்ற தெய்வீக வாய்ப்பு எனக் கருதி இந்தப் புதிய நாளில் அடி எடுத்து வையுங்கள்.

காலையில் உடல் எழுந்து, உடல் சம்பந்தமான பணிகளில் விழிப்புடன் ஈடுபடுவதுபோல, உங்கள் உண்மை இயல்பான ஆத்மாவின் மூலம், ஆத்மாவில் ஆன்மீக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி ஆன்மீக நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு உங்களுடைய உண்மை ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்து கொள்ளவும் நீங்கள் பாடுபட வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் காலைப் பொழுதில் இதனை உணர்ந்து செயல்பட கடவுள் உங்கள் மீது கருணையைப் பொழிந்திருக்கிறார்.

நீங்கள் காலையில் விழித்தெழும்போது உடல் மட்டும் உறக்கத்திலிருந்து எழுந்திருக்கவில்லை; நீங்கள் ஆன்மீக விழிப்புணர்வும் பெறுகிறீர்கள். உங்களின்

உண்மை இயல்பை, எப்போதும் நீடித்திருக்கும், மாறாதிருக்கும் ஆத்மாவாக நீங்கள் இருப்பதை உணருகிறீர்கள். பிறப்பு இறப்பு இல்லாத பரம்பொருளைப் போலவே நீங்களும் இருப்பதை உணருகிறீர்கள். நீங்கள் சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளாக இருப்பதை உணருகிறீர்கள். ஒவ்வொரு நாளும் காலைப்பொழுதை ஆன்மீக விழிப்பு மிக்கதாக புதிய மறுபிறவி அடைந்ததாக ஆக்குங்கள். இதன் மூலம் இறை அனுபவம் என்ற இறுதி நிலையை அடைய ஒவ்வொரு நாளும் உயர்வு பெறுங்கள். ஒவ்வொரு நாளும் உங்களை ஆன்மீக ரீதியாக உயர்த்துகிறது. நீங்கள் பந்தத்தில் சிக்காதவர் என்பதை உணரும் இறுதிக் குறிக்கோளை நோக்கி முன்னேறி ஆன்மீக உயர்வு பெறுகிறீர்கள். நீங்கள் எப்போதும் சுதந்திரமாக, எப்போதும் தூய்மையாக இருப்பதை உணருகிறீர்கள். எனக்கு பிறப்பும் இல்லை, இறப்பும் இல்லை; எனக்கு பந்தம் இல்லை; நான் முக்தியை நாடவில்லை. நான் பிறப்பு இறப்பு இல்லாத, நிலையான, பழமையான, காலத்தைக் கடந்து நிற்கிற, அழியாத, எப்போதும் காட்சி தருகிற பரம்பொருளின் தன்மை பெற்று அதனுடன் ஒன்றியிருக்கிறேன்.

இதுவே உங்கள் பார்வையாக இருக்கட்டும். இந்தப் பார்வை உள்முகமாகத் திரும்பட்டும். அழியும் இந்த உடலுக்குள் அழியாத ஒன்று இருப்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு இத்தகைய பார்வை இருக்கவேண்டும் என்று தான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் விரும்பினார். “விநஸ்யத்ஸு அவிநச்யந்தம் ய: பச்யதி ஸ பச்யதி - அர்ஜுனா! அழியும் ஒன்றுக்குள் அழியாத ஒன்று இருப்பதைப் பார். இந்த உடலைக் கடந்து இருக்கும் ஒன்று இந்த உடலுக்குள் இருக்கிறது. ஒருபோதும் இல்லாமல் இருந்ததில்லை. அது எப்பொழுதும் இருக்கிறது; எப்பொழுதும் இருக்கும்.

நிலையற்ற இந்த உடலுக்குள் நிலைத்திருக்கும் ஒன்று இருக்கிறது. நீ இந்தப் பார்வையுடன் இதைக் கண்டு கொள். இந்த ஞான அனுபவமும், ஞான விழிப்புணர்வும் பெற்றுக்கொள். நீ சுதந்திரமானவன் என்பதை அறிந்துகொள்” என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் மூலம் நமக்கு அழைப்பு விடுக்கிறார். பார்வையை உள்முகமாகத் திருப்பச் சொல்லுகிறார். பந்தம் - முக்தி (விடுதலை, சுதந்திரம்) என்பவை உங்களுக்குள் அர்த்தமில்லாத வார்த்தைகள். ஏனெனில் நீங்கள் எப்போதும் தூய்மையான, எப்போதும் சுதந்திரமான, எப்போதும் பரிபூரணமான ஆத்மாவாக இருக்கிறீர்கள் - நித்ய முக்த பரிபூர்ண ஆத்ம தத்வம்.

இவ்வாறு உங்கள் சுதந்திரமான, நிலையான பிறப்பு இறப்பற்ற, உண்மையான இயல்பை உணர்ந்து ஆனந்தம் அடையுங்கள். இந்த உண்மையை குருதேவர் தனது சங்கீத உபதேசத்தின் மூலம் உங்களுக்கு உணர்த்தியிருக்கிறார்.

சிதானந்த சிதானந்த சிதானந்த ஹம்
ஹர் ஹல்மே அல்மஸ்த் சச்சிதானந்த ஹம்
அஜரானந்தா அமரானந்தா அசலானந்தா ஹம்
நிர்பய ஒனர் நிஸ்சிந்தா சிதானந்த ஹம்
கைவல்ய கேவல குதஸ்த ஆனந்த ஹம்
நித்ய சுத்த சித்த சச்சிதானந்த ஹம்

நாம் இந்தப் பாட்டில் உள்ள சுருத்தை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுவதில்லை. எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நான் சத் - சித் - ஆனந்தமாக இருக்கிறேன் என்று குருதேவர் கூறுகிறார். ‘எந்தச் சூழ்நிலையிலும்’ என்பதை நாம் புறச் சூழ்நிலையுடன் சம்பந்தப்படுத்திப் பார்க்கிறோம்.

‘எந்தச் சூழ்நிலையிலும்’ என்று குருதேவர் குறிப்பிடுவது உலகச் சூழ்நிலை பற்றியது அல்ல - நாம் கேட்கும் செய்தி என்ன, மக்கள் நம்மை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பது பற்றியது அல்ல. இப்படி சம்பந்தப்படுத்துவது விஷயத்தை தவறாகப் புரிந்துகொள்ளுவதாகும். ‘எந்தச் சூழ்நிலையிலும்’ என்பது உங்கள் சொந்த ஆத்மாவைக் குறிக்கிறது. உங்கள் உடல் ஆரோக்கியமாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், உட்கார்ந்திருந்தாலும் நின்று கொண்டிருந்தாலும், வேலை செய்து கொண்டிருந்தாலும் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும், உங்கள் உணர்வுகளும் எண்ணங்களும் எப்படி இருந்தாலும், மகிழ்ச்சியாக இருந்தாலும் வருத்தமாக இருந்தாலும், அமைதியாக இருந்தாலும் கிளர்ச்சியுற்றிருந்தாலும், மனம் குவிந்திருந்தாலும் அலைபாய்ந்தாலும், உங்கள் புத்தி பிரச்சனைகளை உண்டாக்கினாலும், பிரச்சனைகளைத் தீர்த்தாலும் - நிறையோ குறையோ எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நான் சத் - சித் - ஆனந்தமாக இருக்கிறேன். நான் நிலைத்திருக்கும், தூய, பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பரம்பொருள்”.

இது சிதானந்தம். இது சச்சிதானந்தம் என்று சொல்ல அவசியமில்லை. ‘சத்’ என்றால் நிலைத்திருப்பது. நீங்கள் இருப்பதை வலியுறுத்துவது தேவையற்றது. நீங்கள் இருப்பதாக இன்னொருவர் சொல்லுவதற்குத் தேவையில்லை. நீங்கள் இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் நீங்கள் அந்தப் பெயரில் அல்லது இந்தப் பெயரில் இருப்பதாக எண்ணுகிறீர்கள். ஆண், அல்லது பெண்ணாக, இளைஞனாக அல்லது முதியவராக இருப்பதாக எண்ணுகிறீர்கள். இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர் அல்லது அந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என எண்ணுகிறீர்கள்.

இங்குதான் பிரச்னை தொடங்குகிறது; நீங்கள் அழுது புலம்புகிறீர்கள்.

ஏனெனில் நீங்கள் இருப்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருந்தாலும் உங்கள் அரைகுறை அறிவு உங்களை மயக்கி பிரச்னைகளை உண்டாக்குகிறது. ஆகவே நீங்கள் தூய விழிப்புணர்வாக, ஆனந்த ஸ்வரூபமாக, மாறாத, மாற்றமுடியாத தூய ஞானமாகவும் ஆனந்தமாகவும், பூரணமாகவும் இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் 99.95% அல்ல 100% ஞானியாகவும் ஆனந்த ஸ்வரூபியாகவும் இருக்கிறீர்கள். ஆகவே விழித்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உங்களை யாரோ என்று கருதவேண்டாம். நீங்கள் நீங்களாகவே இருப்பதை விழிப்புற்று அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

இங்கு அமர்ந்திருக்கும் நாம் ஞானஜோதியின் பிரகாசத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; நாம் புறக் காட்சிகளைப் பார்ப்பதை விடுத்து அகக் காட்சிகளைப் பார்க்கத் தூண்டும் குரலைக் கேட்கிறோம். நமது உடல், மனம், நினைவு, கற்பனை ஆகியவை எந்த நிலையில் இருந்தாலும் நீங்கள் எப்பொழுதும் நீங்களாகவே இருக்கிறீர்கள். உங்களது உண்மை நிலையை எதனாலும் மாற்ற முடியாது.

இது, முற்காலத்து ரிஷிமுனிவர்கள் மட்டுமின்றி இக்காலத்து ஞானியர்களும் விடுத்துள்ள மிகப் பெரிய அழைப்பு; மனித குலத்துக்குத் தந்துள்ள அருட்பிரசாதம். அன்பிற்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய சுவாமி சிவானந்தாஜி, நாம் இங்கும் அங்கும் பார்ப்பதை விடுத்து நாம் நாமாக இருப்பதைக் கண்டுகொள்ள நமக்கு அழைப்பு விடுத்தார். “அமைதியாக இருங்கள். நான் நானாக இருக்கிறேன் என்று அறிந்துகொள்ளுங்கள்” என்று அவர் நமக்கு உபதேசம் செய்தார். மனம் அமைதி அடையச் செய்யுங்கள். உணர்ச்சிகள் அமைதி அடையச்

செய்யுங்கள். புலன்கள் அடங்கி அமைதி அடையச் செய்யுங்கள். உங்களுக்குள் உருவாகியிருக்கும் இந்த அமைதியில் நீங்கள் நிலையான, தூய, பூரண சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளாக இருப்பதை உணருங்கள்.

இவ்வாறு அதிகாலை வழிபாடு மற்றும் அருளுரையால் நாம் பயன் பெற்றோம். இத்துடன் இங்கு நமது கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருக்கும் அருட்சக்தி, “நீ எப்போதும் நீயாகவே இருக்கிறாய். நீங்கள் எதுவாக இருக்கிறீர்களோ, இதைத் தவிர ஒருபோதும் வேறு எதுவாகவும் இருந்ததில்லை. காரணம், உங்கள் ஜீவனின் உண்மைப் பொருள் அதுவாகும்” என்று தினமும் 24 மணி நேரமும் நம் காதுகள் கேட்க முடியாத அளவில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. இதனாலும் நற்பலன் பெற விரும்புவோமாக.

நாம் விழிப்புற சொல்லாமற் சொன்ன இந்தச் செய்தியை ஏற்றுக் கொள்ளுவோம். விழிப்புறவோம். எப்போதும் விழிப்புடன் வாழ்வோம், நடப்போம், பணிபுரிவோம். மீண்டும் உறக்க நிலைக்குத் திரும்பிச் செல்லாதிருப்போம். விழிப்புடன் வாழ்க்கை நடத்துவோம். உடல் எங்கு இருந்தாலும், அது எப்படிச் செயல்பட்டாலும் மனம் எங்கு அலைபாய்ந்தாலும், அது என்ன செய்தாலும் அது பற்றிக் கவலைப்படாமல் நாம் எப்போதும் விழிப்புடன் இருப்போம். நமக்கு உள்ளே எந்த நிலை இருந்தாலும், நாம் எப்போதும் விழிப்புடன் இருப்போம்.

14. வாழ்வதற்காக இறத்தல்

எங்கும், எல்லா காலங்களிலும் பூரணாக இருக்கின்ற பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். நமக்கு உள்ளும், புறமும், மேலும், கீழும், நம்மைச் சுற்றியும் எப்போதும் மாறாத உண்மைப் பொருளாக இருந்து வருகின்ற

பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். எண்ணற்ற பிரபஞ்சங்களைத் தன்னிடமிருந்து தோற்றுவித்து அதற்குள் வாழ்ந்து மீண்டும் தனக்குள்ளேயே ஈர்த்தக் கொள்கின்ற காரணப் பொருளாக, மூலாதாரமாக, தோற்றுவாயாக இருக்கின்ற பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். அந்தப் பரம்பொருள் ஆணும் அல்ல, பெண்ணும் அல்ல, வேறு எதுவும் அல்ல என்று நாம் கூறுகிறோம். நமது முன்னோர்கள் அந்தப் பரம்பொருள் இதுவாக அல்லாமல் அதுவாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். இப்படிச் சொல்வதிலும் குறை இருக்கிறது என்று கருதிய தட்சிணாமூர்த்தி எதுவும் பேசாமல் இருந்துவிட்டார்.

ஒரு நதி தான் நதி என்ற தன்மையை இழந்து சமுத்திரத்துடன் இரண்டறக் கலந்துவிடுகிறபோதுதான் அதனால் சமுத்திரத்தின் அளப்பரிய, எல்லையில்லாத, கரைகாண முடியாத நிலையில் சமுத்திரம் உள்ளதை உணரமுடியும். அதன் பிறகுதான் ஆறு என்ற தன்மையை இழந்து விடுகிற போது சமுத்திரத்தில் இரண்டறக் கலந்துவிடுகிறபோது அந்த அளப்பரிய, எல்லையில்லாத, கரைகாணமுடியாத நிலையில் சமுத்திரம் இருக்கிறது என்பதை நதி கருத்தளவில் இல்லாமல் அனுபவத்தில் தெரிந்து கொள்கிறது. அளவிடற்கரியது, அளவிடற்கரியதாக இருப்பதை அனுபவத்தில் உணர்கிறது. கரை காண முடியாதது, தான் கரை காண முடியாததாக இருப்பதை அனுபவத்தில் உணர்கிறது.

ஏனெனில், இந்த அனுபவத்தைக் கேட்பதற்கு யாருமில்லை. இப்போது நதியில்லை. “இது எனக்கு முன்பு தெரியாது, இப்பொழுதுதான் தெரியும்” என்று சொல்வதற்கு நதி இல்லை. இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில்தான் குருதேவர் அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டுவார். “நான் எப்பொழுது இல்லாமல்

போகிறேனோ அப்பொழுது நான் சுதந்திரமாக இருக்கிறேன்” என்பதுதான் அந்த வாக்கியம்.

ஒருவர் இல்லாமல் போகிறபோது இன்னொரு வருக்கு விளக்கிச் சொல்லுவதற்கு அவசியம் இல்லாமல் போகிறது. பரம்பொருள் பூரணமாக எங்கும் பரவி நிற்கிறது. உள்ளும் புறமும் இருக்கிறது. உங்கள் ஜீவனின் ஒவ்வொரு அணுவினும் கலந்திருக்கிறது.

ஒருவர் தன்மீது அன்பு கொண்டிருக்கும் வரை தன்னைத்தானே பாராட்டும் வரை, தனக்குத்தானே அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறவரை, தனக்குத் தானே அடிமைப்பட்டிருக்கும் வரை தன் புலன்களுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கும்வரை துன்பப்பட்டதான் வேண்டும். தனது சுமையைத்தானே சுமக்க வேண்டி வரும். ஒருவர் தன்னை முழுமையாக இறைவனிடம் சரணாகதி அடையும்பொழுது சுமை அகன்றுவிடுகிறது; சிறை வாழ்க்கை இல்லாமல் போகிறது. இப்பொழுது அந்த மனிதன் அடிமை அல்ல. சுதந்திரமானவன். அவன் தன்னைத்தானே கஷ்டப்படுத்திக் கொள்ள அவசியம் இல்லை. இப்போது அமைதியும், ஆனந்தமும் கைகூடுகிறது. நீங்கள் கட்டுண்டவர்களாக உங்களைக் கருதிக் கொள்வதிலிருந்தும் நீங்கள் குறையுடையவர் வரையறுக்கப்பட்ட ஆயுளைக் கொண்டவர் என்றும், உங்களுக்குக் கவலைகளும், வேதனைகளும், துன்பங்களும், வருத்தங்களும் இருக்கின்றனவென்றும் அமைதியின்மை, கிளர்ச்சி, தொல்லைகள் இவற்றையெல்லாம் கடந்து வரவேண்டும் என்றும் நீங்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கின்ற மாயையிலிருந்து விடுபட்டு நீங்கள் சுதந்திரமாக வெளிவரமுடியும் என்ற கருத்து சுவாமி சிவானந்தரின் இதயத்தில் தீவிரமாக இருந்து வந்தது. உங்களுக்குள் ஒளி மறைந்திருக்கிறது. உங்களுக்குள் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் கடவுள் இருக்கிறார். உங்களுக்குள் அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மா இருக்கிறது.

உங்களுக்குள் பேரானந்தக் கடல் இருக்கிறது. உங்களுக்குள் உற்சாகத்தின் ஊற்று இருக்கிறது. நீங்கள் மாயையிலிருந்து விடுபட்டு இதனை அறிந்து, உணர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டும் என்று குருதேவர் விரும்பினார்.

“நான் எனும் அற்ப எண்ணத்தைக் கொன்றுவிடுங்கள். வாழ்வதற்காக இறந்துவிடுங்கள். தெய்வீக வாழ்க்கை நடத்துங்கள்” என்று குருதேவர் கூறினார். மகத்தான, உண்மையான நான் பிரச்னைக்குரியதல்ல; அதனால் எந்தத் தொல்லையும் இல்லை. ஒருவரின் உண்மை இயல்பு (நிஜஸ்வரூபம்) பேரானந்தம்; உண்மை இயல்பு அமைதி, உண்மை இயல்பு அனைத்து இருளுக்கும் அப்பால் பிரகாசிக்கும் பேரொளி. இந்த உலகம் கண்டதெல்லாம் இந்தச் சிறிய ‘நான்’ தான். எப்போதும், எல்லாக் காலத்திலும் இந்தச் சிறிய ‘நான்’ பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, நோய், வேதனை ஆகியவற்றால் வருந்திக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே, குருதேவர் நாம் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்; ஆனந்தம் நிறைந்த வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்; அகந்தை முற்றிலுமாக அகற்றப்பட்டு குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்ட நிலையில் நாம் வாழவேண்டும் என்று விரும்புகிறார். இப்படி வாழும்போது நீங்கள் உங்களது உண்மை ஸ்வரூபத்தில் பிரகாசிக்கிறீர்கள். “உனக்குள் இறைவன் மறைந்திருக்கிறார். உங்களுக்குள் அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மா இருக்கிறது. உங்களுக்குள் பேரானந்தக் கடல் இருக்கிறது. உங்களுக்குள் உற்சாக ஊற்று இருக்கிறது. இந்த அற்பமான நான் எனும் அகந்தையைக் கொன்றுவிடுங்கள். வாழ்வதற்காக இறந்துவிடுங்கள். தெய்வீக வாழ்க்கை நடத்துங்கள்” என்று குருதேவர் பாடிய போது அகந்தையைக் கொன்று, வாழ்வதற்காக மரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் தவிர தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்வது

என்பது பகற் கனவாகவே போய்விடும் என்று அவர் நமக்கு உணர்த்தினார்.

ஆகவே, அற்பமான 'நான்' எனும் அகந்தையை அகற்றிவிட்டு உண்மையிலேயே 'நான்' யார் என்பதை அறிந்துகொண்டு அதில் நிலைத்திருப்பது தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ மிகவும் அவசியமாகும். இதனை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். 'நான் அங்கிருக்கும் போது நீ அங்கு இல்லை. நீ அங்கு இருக்க வேண்டுமென்றால் நான் வெளியேறிவிடுவேன்' இதுதான் அடிப்படை விஷயம்.

“அன்பு வழி மிகவும் குறுகலானது. இதில் இருவர் நுழைய முடியாது” என்று கபீர் சொன்னார். கவலைகளைக் கடந்து பேராணந்தத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும் இந்த அன்புப் பாதையில் ஒருவர் மட்டுமே செல்ல முடியும். ஆகவே ஒருவர் தன்னை இழந்தால் தவிர தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ முடியாது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதுவே மிகப் பெரிய நலம். இது மிகச்சிறந்த அருட்பேறு. நான் இல்லை என்று நீங்கள் நினைக்கும்போது தான் உண்மையில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். நான் இருக்கிறேன் என நீங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறவரை உண்மையில் நீங்கள் இல்லாமற் போகிறீர்கள்.

ஆகவே இறைவா உனதருளால் எனக்கு ஜோதி தரிசனம் கிடைக்கட்டும். இது கண்ணால் காண்பதற்கு அரிய பேரொளி; இந்த உலக ஒளி அல்ல. எங்கும் ஒளியின்றி இருள் நிறைந்திருக்கும்போது இந்த ஒளி பிரகாசிக்கிறது. இது விழிப்பு நிலை. இந்த ஒளி வெளியில் எதற்கும் வெளிச்சம் தருவதில்லை, உங்களுக்குள் ஆத்ம ஜோதி பிரகாசிக்குமாறு செய்கிறது.

உங்களைச் சுற்றி இருள் இருந்தாலும் உங்களுக்குள் இந்த ஒளி இருந்தால் நீங்கள் பிரகாசித்துக்

கொண்டிருப்பீர்கள். தன்னை அழித்துவிட்டு உண்மையில் தான் யார் என்பதை உணர்ந்து அந்த நிலையில் இருப்பதே பேராணந்தம் அடையும் வழி என்ற விழிப்புணர்வே உள்ளத்தில் ஒளியாகச் சுடர்விடுகிறது. ஒன்று இல்லாமற்போகிறபோது அதன் உண்மை நிலை உணரப்படுகிறது. இதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாதவரையில், இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கிறவரையில் நான் எனும் அற்ப எண்ணத்தை அழிக்காத வரையில் நீங்கள் உண்மையில் யார் என்பது அறியப்படாமலேயே இருக்கும்.

அனைத்துப் பிரச்னைகளுக்கும், கவலைகளுக்கும், தொல்லைகளுக்கும், விரகத்திக்கும் காரணமாக உள்ள 'நான்' எனும் அற்ப எண்ணமாகிய இருளை அகற்றி உள்ளத்தில் உண்மை ஒளியை ஏற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தை நாம் புரிந்துகொண்டு விழிப்படைய, உன்னதமான, நிலையான, ஆன்ம ஒளிபரப்பும் பிரம்மமான அன்புக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய குருதேவர் நமக்கு அருள்புரியட்டும். நாம், நமக்குள் தெய்வீக ஒளியை உருவாக்கி, இருளுக்கு அப்பால், ஒளிக்கு ஒளியாகத் திகழும் ஜோதி மையமாகத் திகழ நமது முன்னோர்கள் நமக்கு அருள் புரியட்டும்.

“ஒளியில் நான் இருக்கிறேன். எனக்குள் ஒளி இருக்கிறது” இந்த அற்புதம் இந்த இரு வரிகளுடன் நின்றுவிடவில்லை. மூன்றாவதாக, முக்கியமானதாக ஒன்றும் சொல்லப்படுகிறது. “நானே அந்த ஒளியாக இருக்கிறேன்” என்பதுதான் அது. நாம் இந்த மகத்தான உண்மையை எப்போதும் ஆழ்ந்து சிந்திப்போம். இந்த உண்மையில் வாழ்ந்திருப்போம். அருள்நிலையின் மகுடத்தைச் சூட்டி மகிழ்வோம். இதை என்றோ அல்ல, இன்றே செய்வோம்; இப்பொழுதே செய்வோம்!

15. அனைத்தையும் அருட்பிரசாதமாக ஏற்கும் ஊடுருவிப் பாயும் பார்வை

உன்னதப் பரம்பொருளை, நிலையான பிரபஞ்ச தெய்வீகப் பரம்பொருளை, பரமாத்மாவை வணங்குகிறேன். அந்தப் பரம்பொருளின் தெய்வீகக் கருணை உங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும். அந்தப் பரம்பொருள் இங்கேயே, இப்பொழுதே உங்களுக்குள் மையம் கொண்டிருப்பதை அந்தக் கருணை உங்களுக்கு உணர்த்தட்டும். அந்தப் பரம்பொருள் இந்த உலகத்தை, பிரபஞ்சத்தை, கற்பனையைக் கடந்து நிற்கிறது, காலத்தைக் கடந்து நிலைத்து நிற்கிறது. அதுமட்டுமின்றி அந்தப் பரம்பொருள் நமது மனதுக்கும், புத்திக்கும் என்றும் எப்போதும் எட்டுவதாகவும் உள்ளது. ஏனெனில் அது உங்களுக்குள் வாழும் பரம்பொருள். உங்கள் இதயத் தாமரையின் மையத்தில் அமர்ந்திருக்கும் உண்மைப் பொருள். அது உங்கள் அருகில் இருக்கும் உண்மைப் பொருள்.

மனிதர்களும், பொருட்களும், விலங்குகளும், தாவரங்களும், மலைகளும், நதிகளும், நகரங்களும், கிராமங்களும் உள்ள இந்த உலகில் நீங்கள் எங்கு சென்றாலும் அங்கெல்லாம் இறைவன் இருப்பதைக் காண்பீர்கள். ஏனெனில் இறைவன் இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறான். ஒவ்வொரு அங்குல நிலத்திலும், பொருட்களின் ஒவ்வொரு அணுவிலும் ஆண்டவன் இருக்கிறான். அனைத்துப் பொருட்களுக்குள் ஆதார சக்தியாக ஆண்டவன் இருக்கிறான். ஆண்டவன் அனைத்துப் பொருட்களிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறான்.

இந்த உலகின் எந்த மூலைக்குச் சென்றாலும் நீங்கள் இறைவனுடன் இருப்பதை உணருவீர்கள். அங்கு உங்களில் இறைவனும் இறைவனில் நீங்களும்

இருப்பதைக் காண்பீர்கள். ஆண்டவன் உங்களது உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால்வரை அருள் வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சிக் கொண்டிருப்பதைக் காண்பீர்கள். நீங்கள் கடவுளிடத்திலும் கடவுள் உங்களிடத்திலும் வாழ்வதைக் காண்பீர்கள். இதுவே உண்மை. உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் தெய்வீகம் நிறைந்திருக்கிறது; கலந்திருக்கிறது.

இறை தத்துவம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது. இந்த உண்மை நிலையில் வாழ்ந்திருப்பது என்பது, மரணத்துப் பின் என்றில்லாமல் இங்கேயே இப்பொழுது இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து வாழ்ந்திருப்பது ஆகும். கோடி தூரியப் பிரகாசம் போல இறைவன் உங்களுக்குள் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கிறான். இன்று, இங்கே நீங்கள் வாழும் வாழ்க்கையின் மையப் புள்ளியான உண்மை இதுவாகும்.

உங்கள் இதயத்தில் இறைவன் இருக்கும்போது இருள் எப்படி வந்து சேரும்? அந்த ஜோதியின் முன் சோம்பியிருப்பது எப்படி முடியும்? உங்களிடத்தில் எப்போதும் ஒளியிருக்கிறது என்றும் உங்களுக்குள் இருள் இல்லையென்றும், விழிப்பு நிறைந்த பகலில் நீங்கள் இருப்பதாகவும் சோம்பல் என்ற இருட்டில் இல்லை என்றும் நீங்கள் உணர்ந்திருந்தால், நீங்கள் ஆன்மீக விழிப்புணர்வுடன் இருக்கிறீர்கள் என்று பொருள். உபநிஷத்தில் உங்களது முன்னோர்கள் “எழுமின், விழிமின்” என்று சொல்லியிருப்பதற்கு ஏற்ப உங்களது அக இயல்பு அமைந்திருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

தெய்வீக விழிப்புணர்வு மையங்களாக நீங்கள் நடமாட வேண்டும். நீங்கள் செல்லுமிடமெல்லாம் உங்களிடமிருந்து இந்த தெய்வீகம் பரவும். உங்களது சொல், செயல், சிந்தனையின் மூலமும், நீங்கள் வாழும் வகையிலும் இந்த தெய்வீகம் வெளிப்படும். அன்பிற்கும்

வணக்கத்திற்கும் உரிய குருதேவர் இந்த சாதனையைத் தான் விரும்பினார். இந்த இலக்கை நோக்கி அவ்வப்போது குருதேவர் உங்களை உந்தித் தள்ளுகிறார். நீங்கள் பாதை மாறினால் உங்களை சரியான பாதையில் கொண்டு செல்லுகிறார். உங்கள் மயக்கத்தைப் போக்கி விழிப்படையச் செய்கிறார்.

இந்த ஆசிரமத்தில் அமைதியான வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உங்களுக்கு அவர் நிறைய வாய்ப்புக்களைத் தருகிறார். நீங்கள் ஆன்மீகத்தில் வளர்ச்சி பெற பல சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கித் தருகிறார். சிரத்தைமிக்க சாதகர்கள் பலரை ஆசிரமத்துக்கு வரச் செய்கிறார். இதன்மூலம் உங்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கை செயலூக்கமும், விழிப்பும், துடிப்பும் உள்ளதாக ஆகிட வகை செய்கிறார்.

இதை நீங்கள் அசௌகரியமாகக் கருதாமல், எதிர்மறையில் நோக்காமல், இதனால் பயனில்லை எனக் கருதாமல் இதை ஒரு வரப்ரசாதமாக ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது? ஆசிரமத்துக்கு வரும் இந்த சாதகர்கள் வெறும் பார்வையாளர்களாக வரவில்லை. அவர்கள் பக்தர்கள், ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபடுவதில் ஆர்வம் உடையவர்கள், இறை அன்பர்கள், ஆன்மீக வளர்ச்சியில் முழுமை பெற உங்களைப் போலவே விருப்பம் கொண்டிருப்பவர்கள். ஆகவே, அவர்கள் சமயச் சார்பில்லாத பணிகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு ஆசிரமத்துக்கு வந்து ஒன்றிரண்டு வாரங்கள் தங்கி அவர்கள் இதயத்திலிருந்தும் மனத்திலிருந்தும் ஆர்வத்திலிருந்தும், வைராக்கியம் மற்றும் விவேகத்திலிருந்தும் தோன்றும் ஆன்மீக ஆதரவுகளை இந்த ஆசிரமத்தில் இடம்பெறச் செய்கிறார்கள்.

அவர்கள் இங்கு வந்து தங்குவதன் மூலம் ஆசிரமத்தின் ஆன்மீகச் சூழ்நிலையை மேம்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே குருதேவர் அருகில் நிரந்தரமாகத்

தங்கியிருப்பவர்கள் இந்த காலகட்டத்தில் ஒரு விசேஷ அனுக்ரகத்தைப் பெறுகின்றனர். நம்மால் முடிந்தவரை அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. அவர்கள் அருகில் சென்று அவர்களுக்குத் தன்னலமற்ற தொண்டு செய்வதன் மூலம் நாம் நம்மை புனிதப்படுத்திக் கொள்ளுகிறோம். நாம் தன்னலமற்ற தொண்டு செய்வதற்கு வாய்ப்புத் தருகிறவர் கடவுளே ஆவார் என்று உபநிஷத்துக்கள் கூறுகின்றன. நாம் தொண்டு செய்யும் வாய்ப்பை அளிக்கும் சாதகர் நாம் நம்மை சரிசெய்துகொள்ளவும், பிறருடன் இணங்கிச் செல்லவும் உதவுகிறார். இது மிகப் பெரிய ஆன்மீக சாதனை ஆகும்.

ஆகவே இது ஆக்கரீதியான, பயனுள்ள பார்வை. நீங்கள் எந்தச் சூழ்நிலையில் இருக்க நேர்ந்தாலும் இந்தப் பார்வை உங்களை ஆன்மீகப் பாதையில் முன்னேறச் செய்யும். இப்படி சரியாக, ஆக்கரீதியாக, ஊடுருவிப் பார்த்தால் உங்களுக்கு வந்து சேரும் அனைத்தும் நலமாகவே ஆகும். உங்களுக்கு எது நேர்ந்தாலும் அது உங்களது ஆன்மீக வாழ்க்கையை, தரத்தை உயர்த்தும். இந்த நோக்குடன் விஷயங்களை அணுகுங்கள். கிடைக்கும் வாய்ப்பைப் புரிந்துகொண்டு அதன் உதவியுடன் உயர்வு பெற முயற்சி செய்யுங்கள். நீங்கள் இங்கு வந்திருப்பது ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ்வதற்காக. உடல் சுகம் பேணவோ, உலகியல் வாழ்க்கை வாழவோ நீங்கள் இங்கு வரவில்லை. இங்கு நீங்கள் வாழ விரும்பும் வாழ்க்கையில் தவம் என்பது தவிர்க்கமுடியாத அம்சம்.

சிருஷ்டியின் தொடக்கத்திலிருந்து, ஆன்மீக வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரையில் - அது எந்தப் பரம்பரையைச் சார்ந்திருந்தாலும், அதில் தவம், எளிமை சுயக்கட்டுப்பாடு ஆகியவை இல்லாமல் இருந்ததில்லை. இது நம்மை உள்ளிருந்து ஊக்குவிக்கும் அம்சம் ஆகும்.

உண்மையான ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு இது தவிர்க்கமுடியாத தேவை ஆகும். இந்த எளிமையும் தவறும் அறிவுபூர்வமாக விவேகத்துடன் அனுஷ்டிக் கப்படுகிறது.

இங்கு குருதேவர் ஆசிரமத்தில் உருவாக்கித் தரப்படும் சூழ்நிலையை நீங்கள் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு ஏற்றுக்கொண்டு, அங்கீகரித்து, பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது நீங்கள் வெற்றி வீரராகத் தோன்றுவீர்கள். வெற்றி பெறுவீர்கள். அப்போது நீங்கள் உண்மையான யோகியாக, உண்மையான பக்தராக ஆகிறீர்கள்.

ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு புறச் சூழ்நிலையைவிட நீங்கள் அமைத்துக்கொள்ளும் அகச் சூழ்நிலையே மிகவும் முக்கியம். புறச்சூழ்நிலை பாதிக்காத அளவுக்கு அகச் சூழ்நிலையை நீங்கள் உருவாக்கிக் கொண்டால் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் ரகசியத்தை நீங்கள் கற்றுக் கொண்டுவிட்டீர்கள் என்று அர்த்தம். புறச் சூழ்நிலையால் பாதிக்கப்படாமல் நீங்கள் உள்ளுக்குள் அமைதி அடைந்து இருக்கிறீர்கள். உங்கள் அகவளர்ச்சியின் மூலம் ஆண்டவனில் நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள்; மோட்ச சாம்ராஜ்யத்தில் இருக்கிறீர்கள்.

இதை நீங்கள் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு உங்கள் அகத்தில் ஆன்மீக வளர்ச்சி முழுமையாக இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ளுவதில் கவனமாக இருங்கள். உங்கள் வாழ்க்கை உங்கள் கைகளில் இருக்கிறது. உங்கள் உலகை, உங்கள் சூழ்நிலையை நீங்களே தோற்றுவிக்கிறீர்கள். பரம்பொருள் உங்கள் இதயத்தில் உங்களின் உண்மை வடிவமாக இருந்து பிரகாசிக்கிறது என்று கூறும் உபநிஷத்துக்கள் இந்த ஜோதிப் பிரகாசத்தில் நிலைத்திருக்குமாறு உங்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறது.

உங்களுக்குள் தெய்வீக ஜோதி எப்போதும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கட்டும். நீங்கள் ஒரு வினாடிகூட கடவுளிடமிருந்து விலகி இருக்காதீர்கள். கடவுளோடு எப்போதும் ஒன்றி இருங்கள். உங்களது செயல், அசைவு அனைத்திலும் ஆண்டவன் உடன் இருக்கட்டும். நீங்கள் கடவுளில் வாழ்கிறீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கையின் ஆணிவேராக கடவுள் இருக்கிறார்.

இவ்வாறு வாழ்க்கை நடத்துங்கள். இந்தப் புற உலகம் உங்களுக்கு என்ன செய்யப் போகிறது? கடவுளிடம் ஒவ்வொரு வினாடியும் பேசுங்கள். புற உலகிற்கு செவி சாய்க்காதீர்கள். நமது யோகிகளும், ரிஷி, முனிவர்களும் நம் முன் வைத்திருக்கிற மகத்தான உதாரணம் இது. குருதேவரின் இந்த ஆசிரமம் நீங்கள் உங்களை ஆன்மீக நிலையில் உயர்த்திக்கொள்ள போதிய, தேவையான வாய்ப்புக்களை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது. இதை சரியாகப் பார்த்து, ஏற்று பயன்பெற வேண்டியது உங்கள் கடமை ஆகும்.

உங்கள் அருள்நிலையை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ள இறைவன் உங்களுக்கு அருள்புரியட்டும். உங்களிடத்தில் இருக்கும் அளவிடற்கரிய செல்வத்தை நீங்கள் கண்டு கொள்ள இறைவன் உங்களுக்கு அருள் புரியட்டும். இந்தச் சரியான பார்வையின் மூலம், நீங்கள் உங்களை உயர்த்திக்கொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள். ஆன்மீக வளர்ச்சியின் பூர்ணத்துவத்தை, தூய்மையடைந்து முக்தி என்னும் உன்னத அருளைப் பெறுங்கள். அமைதியும் ஆனந்தமும் அடையுங்கள். அதை இங்கேயே, இப்பொழுதே, இந்த வாழ்க்கையிலேயே, இந்த இடத்திலேயே அடையுங்கள்!

16. கடவுள், உலகம், ஆத்மா ஆகியவைகளுடன் நமக்கு உள்ள உறவு

இந்த உலகில் உள்ள ஆன்மீக சாதகர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் நான்கு விஷயங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. இவற்றை நாம் எதிர்கொள்ளுவதைப் பொறுத்து நமக்கு மனஅமைதி, மனம் ஒருநிலைப்படுதல், ஆன்மீக முன்னேற்றம் ஆகியவை கிட்டும். இந்த நான்கு விஷயங்கள் யாவை? இவற்றுடன் நாம் எந்த அளவுக்கு சம்பந்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி குருதேவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்.

முதல் விஷயம் எண்ணற்ற பெயர்கள் வடிவங்கள், மலைகள், சமுத்திரங்கள், நட்சத்திரங்கள், கிரகங்கள், தூரியன், சந்திரன், ஆறுகள், காடுகள், செடிகொடிகள், தாதுப்பொருட்கள், மழை, காற்று ஆகியவை அடங்கிய உலகம்.

இரண்டாவது, உயிரினங்கள் - ஊர்ந்து செல்லும் ஜந்துக்கள், பறவைகள், மிருகங்கள், மற்றும் நமது சக மனிதர்கள். நாம் தினசரி பிறரிடமிருந்து பல அணுகு முறைகளை, தாக்குதல்களை, அதிர்வுகளை, சூழ்நிலை களை எதிர்கொள்ளுகிறோம்.

மூன்றாவது விஷயம் நீங்கள்தான். நீங்கள் உங்களிடம் எப்படி நடந்து கொள்ளுகிறீர்கள் என்ற விஷயம் ஆகும். உங்களை நீங்களே தினசரி சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. உங்கள் மனோ நிலையை, உள்ளிருக்கும் ஜீவனை, மனத்தை, உணர்ச்சிகளை, ஆசைகளை, கற்பனைகளை, திட்டங்களை, அச்சங்களை, கவலைகளை, மனக் குமுறல்களை, மன ஏக்கங்களை, பகையுணர்ச்சிகளை, கோபத்தை, விரக்தியை, நினைவுகளை, மூச்சுத் திணறலை நீங்கள் தினசரி சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதில் நீங்கள் உங்களையே எதிர்கொள்ளுகிறீர்கள்.

நான்காவதாக, இந்த அனைத்தையும் உருவாக்கிய ஜீவனை எதிர்கொள்ளுகிறீர்கள். இதற்கு மேல் நீங்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் பற்றி கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். நமக்கு இந்த உலகம் மட்டுமே தெரியும்.

இந்த விஷயங்களை நாம் எப்படி அணுக வேண்டும் என்பதற்கு நம்மிடம் வழிமுறை ஏதேனும் உள்ளதா? குருதேவர் இது விஷயத்தில் நமக்கு அறிவுரை வழங்கியிருக்கிறார்களா? வழிகாட்டியிருக்கிறார்களா? ஆம், நிச்சயமாக வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள்.

நாம் உடனடியாக எதிர்கொள்வது சக மனிதர்களையும், குரங்குகள், நாய்கள், பசுக்கள், கொசுக்கள், ஏறும்புகள் போன்ற விலங்குகளையும், பூச்சிகளையும் இவர்களுடன் நீங்கள் பழகும்முறை எதிர்மறையாகவும் உடன்பாடாகவும் இருக்கிறது. எந்த ஒரு மனிதனுக்கும் எந்த ஒரு பிராணிக்கும் துன்பம் செய்யாதீர்கள். உங்களால் அதிகபட்சமாக எத்தனை உயிர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியுமோ அத்தனை உயிர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள். எத்தனை வழிகளால் முடியுமோ அத்தனை வழிகளால் நன்மை செய்யுங்கள். எத்தனை இடங்களில் எந்தச் சூழ்நிலையில் நன்மை செய்ய முடியுமோ அவ்வாறே நன்மை செய்யுங்கள். உங்களைச் சுற்றி இருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக நன்மை செய்யமுடியும், உதவமுடியும் என்று சிந்தித்துச் செயல்படுங்கள். ஆகவே நீங்கள் வாழும்வரை உங்களைச் சுற்றியிருப்பவர்களுக்குத் தன்னலமற்ற தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற பொன்னான குறிக்கோளை குருதேவர் அருளியிருக்கிறார்.

இரண்டாவதாக, உங்கள் முன்தோன்றி உங்களை திசை திருப்பிவிட்டு மறைந்துவிடும் விஷயங்களிலிருந்து

நீங்கள் உங்களை எப்படிச் காத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள் என்பது முக்கியமானதாகும்.

“கண்ணால் காண்பதையே நம்பமுடியும். நான் என்னைச் சுற்றி இருக்கும் இந்த உலகத்தைப் பார்க்கிறேன். எனக்கு உண்மையில் தெரிந்தது இதுதான். இதற்கு அப்பால் ஒன்று இருப்பதாக முட்டாள்தனமாக என்னால் கற்பனை செய்துகொள்ள முடியாது. அப்படிச் செய்வது மூடநம்பிக்கை ஆகும்” - இப்படி தர்க்கம் செய்து, பகுத்தறிவு பேசி நிலையற்ற, மாறுகிற, தற்காலிகமான, தோன்றி மறையும் விஷயங்களை உங்கள் உணர்வில் கலந்திருக்கச் செய்திருக்கிறீர்கள்.

இவை ஏற்கனவே உங்களை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றன. அவை உண்மையானவை அல்ல, கனவில் தோன்றும் காட்சிகளைப் போன்றவை. அவை வெறும் காட்சிப் பொருட்கள், அவ்வளவுதான். நீங்கள் ஆழ்ந்த ஆய்வு, தியானம், சத்தங்கம், தத்துவசிந்தனை ஆகியவற்றின் மூலம் ‘கண்ணால் காண்பதே மெய்’ எனும் மாயையை விலக்க வேண்டும்.

பெயர்களும், வடிவங்களும் நிறைந்த இந்த புறத் தோற்றத்தை வேதாந்தம் எனும் அணுகுண்டு மூலம் தான் சரி செய்ய வேண்டும். நீங்கள் இவற்றைப் பார்த்து, “நீ எதுவுமில்லை, நீ பூஜ்யம். நீ என்னை முட்டாளாக்க முடியாது” என்று சொல்லுங்கள். இவ்வாறு நீங்கள் அறிவு, ஆழ்ந்த ஞானம், அகப்பார்வை, விவேகம், ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு இவற்றால் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும். கற்பனை கடந்த ஜோதியாகவுள்ள பரம்பொருளுடன் உங்களை நீங்கள் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கும்போது மாய உலகின் தற்காலிகப் பெயர்களும் வடிவங்களும் உங்களை கவர்ந்து இழுத்து திசை திருப்பப் பார்க்கின்றன. அவற்றிற்கு இணங்க மறுத்துவிடுங்கள்.

ஒரு உண்மையான வேதாந்தி, கற்பனை கடந்த ஜோதியாக உள்ள பரம்பொருளை உண்மை என்று நம்புகிறார்; அதுவே நிலையானது என்றும் முதலும் முடிவும் அற்றது என்றும் அனைத்துக்கும் ஆதாரமாக உள்ளது என்றும், அனைத்துக்கும் இறுதிக் குறிக்கோளாக உள்ளது என்றும் மற்றவை அனைத்தும் நீர்க்குமிழி போலத் தோன்றி மறையக்கூடியவை என்றும் நம்புகிறார். இந்த மன உறுதி உலக மாயையிலிருந்து உங்களை விடுவிக்கும். உலகில் நம் கண்ணில் தோன்றுவதெல்லாம் பாவைவனத்துக் கானல்நீர் போன்றவையாகும். தத்துவ மேதைகளும் ஞானிகளான வேதாந்திகளும் இந்த உலகில் நாம் இப்படித்தான் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என நமக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

மூன்றாவது விஷயமாக உங்களை, உங்கள் மனநிலையை எப்படி சமாளிக்கப் போகிறீர்கள்? உங்களை நீங்கள் வெற்றி காண வேண்டும். உங்களது புலன்களையும், புலன்வழி ஆசைகளையும் அடக்கவேண்டும். ஆசைகளுக்கு ஏற்ப ஆடும் உங்கள் மனதைக் கட்டுப்படுத்தி வைக்கவேண்டும். மனம் கடந்த காலத்தைப் பற்றியும் எதிர்காலத்தைப் பற்றியும் கற்பனை செய்து கொண்டிருக்கும். இதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். கடந்த காலம் ஆதிக்கம் செலுத்துவதும் எதிர்காலம் அடிமைப்படுத்துவதும் தவறானது, துரதிர்ஷ்டவசமானது.

ஆகவே உங்களை நீங்கள் அடக்கியாள வேண்டும். நீங்கள் சுய கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டும். புலன்களை கட்டுப்படுத்தி, ஆசைகளை அடக்கி மனத்தை வெல்ல வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டும். மனம், ஆசைகள், எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள், நினைவுகள் கற்பனைகள் ஆகியவை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் உங்களை

வைத்துக்கொண்டு உங்களை ஒரு பொம்மையாக வைத்து அவற்றின் பாட்டுக்கு ஏற்ப நடனமாட வைத்துவிடக் கூடாது. அவை இழுத்த இழுவைக்குச் செல்லும் பரிதாபப் பிராணியாக நீங்கள் ஆகிவிடக் கூடாது. ஒருபோதும் இந்த நிலை வரக்கூடாது.

ஆகவே நீங்கள் சுய கட்டுப்பாட்டுடன் இருந்து மனத்தை வென்று, ஆசைகளை அடக்கி, புலன்களையும் அதன் ஆசைகளையும் அடக்கி வாழவேண்டும். நீங்கள் உங்களை ஆளும் எஜமானனாக இருக்கவேண்டும். அடிமையாக இருக்கக்கூடாது.

இப்போது நான்காவது விஷயம். பரம்பொருளுடன் உங்கள் உறவு எப்படி இருக்க வேண்டும்? இதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. இதயத்தால், மனத்தால், ஆத்மாவால் முழுமையாக கடவுளை நேசிப்பது ஆகும். ஆண்டவனிடத்தில் ஆழ்ந்த பக்தியும் அளவிலா அன்பும் கொள்ள வேண்டும். ஆழ்ந்த பக்தியுடனும் அளவிலா அன்புடனும் இறைவனை வணங்கவே நாம் இங்கு இருக்கிறோம்.

இந்த வறட்சியான உலகத்தில் நமக்கு ஆதாரமாக, வளப்படுத்தும் சக்தியாக ஆண்டவன் இருக்கிறான். அவனிடத்தில், ஆழ்ந்த பக்தியும் அளவிலா அன்பும் செலுத்துங்கள். கடவுளுடன் நமக்கு இருக்க வேண்டிய உறவு இதுதான். இது அனைத்துக் கட்டளைகளுக்கும் மேலானது ஆகும். ஆண்டவன் படைத்துள்ள அனைத்து உயிர்களுக்கும் நீங்கள் அன்பு செலுத்தலாம். ஆனால் முதலில் சொல்லுதற்கு அரிய பக்தியும், அன்பும் ஆண்டவனிடத்தில் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

நாம் ஆண்டவனில் ஒரு அங்கம். நமக்கு எல்லாம் அவனே. ஆகவே நாம் கடவுளுடன் உறவு வைத்துக்கொள்ளும் முறையானது கடவுளிடத்தில் சிரத்தையுடன், இதயபூர்வமாக பக்தி செலுத்தி

சொல்லுதற்கரிய அளவிலா அன்பு செலுத்துவதுதான். கடவுள் நமக்குச் சொந்தம். நாம் கடவுளுக்குச் சொந்தம். நமக்கு எல்லாம் இறைவனே. நாம் அவரின் பிரிக்கப்பட முடியாத அங்கம். ஆகவே நாம் நமது அன்பை முழுமையாக ஆண்டவன் திருவடியில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இது மட்டுமே பரம்பொருளுடன் நாம் கொண்டிருக்க வேண்டிய உறவு ஆகும்.

நாம், கடவுள் உருவாக்கிய உலகில், கடவுள் தோற்றுவித்த உயிரினங்களுக்கு மத்தியில் சாதாரண நிலையிலிருந்து உயர்ந்து உயரிய ஆன்மீக, தெய்வீக நிலையை அடைவதற்கு குருதேவர் இவ்வாறு வழிகாட்டியிருக்கிறார்.

ஆகவே, உங்களைப் பொறுத்தவரையில் உங்களுக்கு நீங்கள் எஜமானனாக இருங்கள். ஆழ்ந்த பக்தி, கருணை, ஞானம் மற்றும் புலனடக்கத்துடன் வாழ்க்கை நடத்துங்கள். கடவுளிடம் ஆழ்ந்த பக்தியும் உயரிய அன்பும் கொண்டிருங்கள். சக மனிதர்களிடமும் அனைத்து உயிர்களிடத்தும் முழுமையான அன்பு, கருணை, இரக்கம் கொண்டு அவர்களுக்கு நற்பயன் விளையும்படி தன்னலமற்ற தொண்டு செய்யுங்கள். 'பிரம்ம சத்யம் - ஜகன்மித்யா' (பிரம்மம்தான் உண்மை; உலகம் உண்மையில் இல்லை) என்ற உயரிய தத்துவத்தையும் ஞானத்தையும் பெறும் உயரிய குறிக்கோளிலிருந்து நீங்கள் அணுஅணுவும் விலகிவிடக் கூடாது.

17. அருள் ஒளி பரப்பும் ஆத்மா என்று ஏன் நீங்கள் அழைக்கப்படுகிறீர்கள்?

அருள் ஒளி பரப்பும் ஆத்மாவே! தெய்வத்தின் அன்புக் குழந்தைகளே! ஒவ்வொரு நாளும், இந்த சமாதி மண்டபத்தில், குருதேவர் உடனிருக்க, நீங்கள் இங்கு கூடும்போது கீர்த்தனை பாடுகிறீர்கள், குரு

ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லுகிறீர்கள், சாந்தி பாடம் பாராயணம் செய்கிறீர்கள். பிறகு சிறிது நேரம் அமைதியாக அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். உடல் அசையாமல் இப்படி அமைதியாக அமர்ந்திருப்பதை நாம் தியானம் என்று சொல்லுகிறோம்.

யோக வாழ்க்கையின் இந்தக் கட்டத்தில் நமக்குள் மூன்று விஷயங்கள் இருப்பதைக் காணலாம். முதலாவது, தியானிக்கப்படும் பொருள். அது தெய்வீகம், கடவுள், அது நிலையானது, எல்லையற்றது, எப்போதும் தூய்மையாக இருப்பது, கண்ணில் தோன்றும் காட்சிகளுக்கு அப்பால் இருப்பது. எதுவும் இல்லாதபோது அது இருக்கிறது. இரண்டாவது தியானம் செய்யும் முறை. தியானம் செய்யப்படும் பொருள்மீது நமது கவனம் தொடர்ந்து, இடையறாமல் இருக்க வேண்டும். இவையிரண்டும் தெளிவாகப் புரிகிறது. மூன்றாவது விஷயமான தியானம் செய்பவர் பற்றித் தெளிவாகப் புரியவில்லை. தியானம் செய்வது யார்? தியானம் செய்பவர் தான் செய்வது பற்றி என்ன நினைக்கிறார்? என்ன உணர்வுடன், என்ன நோக்கத்துடன், என்ன பாவனையுடன் நீங்கள் தியானம் செய்கிறீர்கள்?

தியானத்தின் நிறைவில் எப்போதும் நீங்கள் தெய்வக் குழந்தைகளே என்று அழைக்கப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் ஏன் எப்போதும் இப்படி அழைக்கப் படுகிறீர்கள்? உங்கள் தியானத்துக்கும் இதற்கும் ஏதாவது தொடர்பு உண்டா? குருதேவர் தவறாமல் இப்படி அழைத்ததன் சிறப்பு என்ன? இந்தப் பழக்கம் வேத காலத்திலிருந்து வருகிறது. ச்ருண் வந்து ஸர்வே அம்ருதஸ்ய புத்ரா: (அமரத்துவம் பெற்ற குழந்தைகளே, கவனியுங்கள்) என்று வேதத்தில் சொல்லப்படுகிறது. இதே முறையில்தான் நீங்கள் அழைக்கப்படுகிறீர்கள். உங்களை இப்படி

அழைப்பதற்கும் தியானத்தின் மூலம் நீங்கள் பெறும் பயனுக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது.

‘அருள் ஒளி பரப்பும் ஆத்மாவே’, தெய்வக் குழந்தைகளே!’ என்றெல்லாம் உங்களை அழைப்பது, தியானத்திற்குப் பின் நீங்கள் எதை அடைய வேண்டுமோ அதைக் குறிப்பிடுவதாகும். தியானத்திற்குப் பின் நீங்கள் கண்ணில்படும் காட்சிகளுக்கு அப்பால் சென்று உங்களது உண்மை ஸ்வரூபத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். “நான் அமரத்துவம் பெற்றவன், அருள் ஒளி பரப்பும் தெய்வப் பிறவி. பரமாத்மாவில் நான் ஒரு அங்கம். நான் காலத்தையும், இடத்தையும் கடந்து நிற்பவன். எனக்கு உடலோ, மனமோ இல்லை. எனக்கு பிறப்பும் இல்லை, இறப்பும் இல்லை” என்ற எண்ணத்தில் நீங்கள் ஆழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

“இருப்பது எதுவும் இல்லை. எனக்கு எதுவும் சொந்தமில்லை. நான் உடலோ மனமோ அல்ல. நான் அமரத்துவம் பெற்றுள்ள ஆத்மா” என்று குருதேவர் சொல்லுவது வழக்கம். விஷயத்தை குருதேவர் எதிர்மறையாக இப்படிச் சொல்லுகிறார். உண்மைப் பொருளை விளக்க இப்படி இல்லை, இல்லை என்று சொல்லி விளக்குவது ஒரு முறை. குருதேவர் ஒரு அடிமுன்னே சென்று இதனை உடன்பாட்டளவிலும் விளக்குகிறார் : “சிதானந்த ஹம், ஹர் ஹல்மே சச்சிதானந்த ஹம் அஜாரானந்த ஹம், அமரானந்த ஹம், கைவல்ய கேவலு குதஸ்த ஆனந்த ஹம், நித்ய சுத்த சித்த சச்சிதானந்த ஹம் - நான் இதுவாக இருக்கிறேன். நான் எப்போதும் தூய்மையாக இருக்கிறேன். நான் எப்போதும் பூரணத்துவம் பெற்றிருக்கிறேன். நான் சத் - சித் - ஆனந்தமாக இருக்கிறேன். நான் எப்போதும் சுதந்திரமாக இருக்கிறேன். இமயமலையைப் போலவும், மேரு மலையைப் போலவும் அசைக்க முடியாதவனாக

நான் இருக்கிறேன். நான் ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்வு நிலையில் உறுதியாக இருக்கிறேன். நான் நிலை மாறாதவன், இடம் பெயராதவன்”.

குருதேவர் எழுந்து நின்று இந்தப் பாடலைப் பாடுவதைக் காணும் பேறு பெற்றவர்கள், சாதகர்களிடத்திலே நல்ல மாற்றத்தைக் கொணரும் ஆற்றல் அவரிடமிருந்து வெளிப்படுவதை உணர்ந்திருக்கலாம். அவர் முகம் எப்படிப் பிரகாசித்தது! வார்த்தைகள் அவரது வாயிலிருந்து எவ்வளவு சக்தியுடனும் உறுதியுடனும் வெளிப்பட்டன! இவர் இதை தெய்வீக சிகிச்சை என்றார். ஆகவே உங்களது உண்மைத்தன்மையை அவர் இப்படி உடன்பாட்டளவில் விளக்கிச் சொன்னார்.

சில நேரங்களில் தியானம் செய்யும்போது உடல்கள் அசைவின்றி இருக்கின்றன. ஆனால் நமக்குள்ளே மனம் அலைபாய்ந்து அமைதி இழக்கிறது. மனம் இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் சுற்றி வருகிறது. தியானம் செய்பவர், தியானம் செய்யும் முறை, தியானம் செய்யப்படும் பொருள் ஆகிய மூன்றும் இணக்கமாக ஒருங்கிணைக்கப்படுவதில்லை. கங்கை தங்கு தடையின்றி ஓடி சமுத்திரத்தில் கலப்பதுபோல தியானம் செய்கிறவர் தியானம் செய்கிற பொருள்மீது தொடர்ந்து இடையறாது கவனம் செலுத்த வேண்டும். உடல் அசைவின்றி இருக்கலாம். ஆனால் மனம் அலைபாய்ந்துகொண்டே இருக்கிறது.

தியானத்தின் நிறைவில் உங்களை ‘அருள் ஒளி பரப்பும் ஆத்மாவே’, ‘தெய்வக் குழந்தைகளே’ என்றெல்லாம் அழைப்பதற்குக் காரணம் இந்த நிலை தலைகீழாக மாறவேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தத்தான் உங்கள் உடல் நூறுவிதமாக அசையலாக, தொடர்ந்து பல பணிகளில் ஈடுபடலாம். ஆனால் உங்களுக்குள் நீங்கள் குதஸ்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில்

உறுதியாக நிலைத்து இருக்க வேண்டும். மனம் மேருமலை போல அசையாதிருக்க வேண்டும்.

உங்களுக்குள் உறுதியான ஆத்ம விழிப்பு நிலை தோன்ற வேண்டும். (ஆத்ம ஸ்திதி). உங்கள் மனம் முழுமையாக, அசைக்க முடியாத அளவில் பரம்பொருளிடத்தில் வேருன்றி இருக்க வேண்டும். உறுதியான ஆத்ம விழிப்பு நிலை இருக்க வேண்டும். நீங்கள் நிலையான, பிறப்பற்ற, பரிபூரண தெய்வீகப் பரம்பொருள் என உணரவேண்டும். இந்த மன நிலையில் நீங்கள் ஆயிரம் பணிகளில் ஈடுபட்டாலும் நீங்கள் பாதிக்கப்போவதில்லை. உங்களுடைய நிலையான, மாறாத நிலையிலிருந்து நீங்கள் ஒரு மயிரிழை அளவிற்குக்கூட விலகிப் போகமாட்டீர்கள். ஏனெனில் அதுவே உண்மைநிலை அதை மாற்றமுடியாது. அது மாற்றப்பட முடியாதது.

இந்த நிலையில் நீங்கள் உறுதியாக இருந்து கொண்டு, உலகில் பயணம் செய்து நல்ல தொண்டுகள் அனைத்தையும் செய்யுங்கள். உங்களால் முடிந்த அனைத்து வழிகளிலும் தொண்டு செய்யுங்கள். எவ்வளவு அதிகமான பேர்களுக்கு, எவ்வளவு அதிகமான இடங்களில் தொண்டு செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். உங்களது வாழ்க்கை முழுவதையும் நிலையான பரம்பொருளை அடையும் நோக்கில் உயர்த்திக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கை கீழ்நோக்கி வீழ்ச்சியுறாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களது நிஜ ஸ்வரூபத்தில் நிலைத்து நின்று அனைத்தையும் உயர்த்துங்கள். நீங்கள் உண்ணும்போதும், உறங்கும்போதும், நீர் பருகும் போதும், உட்கார்ந்திருக்கும்போதும், நிற்கும்போதும், சுவாசிக்கும் போதும் ஒவ்வொரு வினாடியும் உயர்ந்து செல்லுங்கள், பரம்பொருளில் ஒன்றி இருங்கள்.

இதுதான் நிபந்தனை. உடல், மனம், புலன்கள், கைகள், கால்கள் ஆகியவை வெளியில் பணிகளில் ஈடுபட்டாலும் உங்களுக்குள் ஆத்ம விழிப்புணர்வு எப்போதும் இருக்கவேண்டும். இதுதான் உங்கள் அந்தஸ்தாக அகக்காட்சியாக இருக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு நீங்கள் உள்ளத்தில் உறுதியாக இருந்து, ஆத்மாவில் வேரூன்றி இருந்தால், வெளியில் நீங்கள் செய்யும் தன்னலமற்ற தொண்டு, குருசேவை, மனிதகுலத்துக்கு ஆற்றும் தொண்டு ஆகியவை உங்கள் வாழ்வைச் சீராக்கி, உயர்த்த, சாத்வீகப் பாதையில் செலுத்தும். இறுதியில், நீங்கள் உங்களது வாழ்க்கையை இவ்வளவு உயரிய நிலைக்கு மேம்படுத்திக் கொள்ளு வீர்கள். நீங்கள் அனைத்தையும் ஆன்மீகமயமாக ஆக்கிவிடுவீர்கள். பக்குவப்படாததாக எதுவும் இருப்பதில்லை, ஆன்மீகத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாக எதுவும் இருப்பதில்லை. அனைத்தும் ஆன்மீக மயமாகிறது. உங்களது அனைத்துப் பணிகளும் யோகமாக ஆகி விடுகிறது. உங்கள் வாழ்க்கை ஆன்மீக வாழ்க்கையாக ஆகிவிடுகிறது.

நீங்கள் தினசரி இவ்வாறு நினைவுபடுத்தப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் இந்த உடல் அல்ல, மனமும் அல்ல. பிறப்பு, இறப்பு என்னும் சுழலில் சிக்கித் தவிக்கும் ஜீவாத்மா அல்ல. நீங்கள் நிலையான குதஸ்த ஆத்மா. நீங்கள் எப்போதும் சுதந்திரமாக, தூய்மையாக, பூரணமாக செம்மையாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இந்த விழிப்புணர்வுடன் இருக்கவேண்டும். உங்களது உடல் உன்னதமான, உயரிய, தன்னலமற்ற தொண்டில் ஈடுபட்டும். உங்களுக்குள் இருக்கும் இந்த விழிப்புணர்வு காரணமாக வெளியில் செய்யும் பணிகளையும் உயர்ந்ததாக தெய்வீகமானதாக ஆக்குங்கள்.

நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு பணியும் எங்கும் எப்போதும் நிறைந்திருக்கிற இறைவனுக்குச் செய்யும்

வழிபாடு ஆகும் என்று மகான் ஆதிசங்கரரர் கூறியிருக்கிறார் : யத்யத் கர்ம கரோமி தத்தத் அகிலம் சம்போ தவ ஆராதனம் (இறைவா, நான் எந்தப் பணிகளைச் செய்தாலும், அவை உனக்கு நான் செய்யும் வழிபாடு ஆகும்). இது பற்றிச் சிந்தித்து உங்கள் வாழ்க்கையை தெய்வீக வாழ்க்கையாக மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். இதை நீங்கள் இங்கேயே, இப்பொழுதே செய்வதற்கு திருவருளும் குருதேவரின் கருணையும் உங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும்.

18. குருதேவரின் உபதேசம்

பல குருமார்கள் சாதகர்களுக்குப் பல்வேறு வழிகளைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சிலர் சங்கீர்த்தனம் மூலம் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். சிலர் சக்தி பாடம் மூலம் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். சிலர் குண்டலினி யோகம் மூலம் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். சிலர் பாரம்பரியமாக கடைப்பிடித்து வரப்படும் சுய கட்டுப்பாடு, பிரார்த்தனை வழிபாடு, ஸ்வாத்யாயம் மற்றும் தியானம் ஆகியவற்றின் மூலம் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். இப்போது நமது மனதில் ஒரு கேள்வி எழக்கூடும். குருதேவர் நமக்கு எந்த வழியைக் காட்டியிருக்கிறார்? அவரது வாழ்க்கை மற்றும் சக்திமிக்க சாந்நித்யம் ஆகியவற்றை நம் வாழ்க்கையிலும் நமது வாழ்க்கை மூலமாகவும் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தலாம்?"

குருதேவர் நமக்குத் தெளிவாக வழிகாட்டியிருக்கிறார். அவர் சொன்னார் : “நீங்கள் தெய்வீகமானவர். ஆகவே, நீங்கள் நீங்களாகவே இருங்கள். உங்களுடைய தெய்வீகத் தன்மையை உணர்ந்து தெய்வீக வாழ்க்கை வாழுங்கள். உங்கள் வாழ்வின் தொடக்கம் தெய்வீகம். ஆகவே தெய்வ அனுபவம் பெறுவதை இறுதிக் குறிக்கோளாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள்

எங்கிருந்து வந்தீர்களோ அங்கு மீண்டும் சென்று அடைய வேண்டும். நீங்கள் சென்று அடைய வேண்டிய மகத்தான இடம் அதுதான்.

ஆகவே, குருதேவர் தெய்வீகமான, தெய்வீகம் என்ற சொற்களை வலியுறுத்தினார். நீங்கள் இயல்பாகவே தெய்வீகத் தன்மை உடையவர். நீங்கள் சதையும் எலும்பும் உள்ள கூடு அல்ல. நீங்கள் தூய்மையற்ற, அமைதியற்ற, எப்போதும் மாறிக் கொண்டிருக்கிற மனம் அல்ல. நீங்கள் ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்ட, நம்பமுடியாத, சில சமயம் விவேகமாகவும் சில சமயம் விவேகமின்றியும் செயல்படுகிற புத்தியும் அல்ல. நீங்கள், உடல், மனம், புத்தி மூன்றுக்கும் அப்பால் நின்று தெய்வீகக் குழந்தையாகப் பிரகாசிக்கிறீர்கள். இருளைக் கடந்து ஒளிக்கு ஒளியாக உள்ள தெய்வீக ஒளியின் கடராகப் பிரகாசிக்கிறீர்கள். பரந்து, விரிந்து, கிடக்கும் கரைகாணமுடியாத கடலைப்போல சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளின் விழிப்புணர்வாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் பரமாத்மாவின் ஒரு அம்சம் தெய்வீகம் உங்களது பிறப்புரிமை. தெய்வீக விழிப்பு ணர்வும் அனுபவமும் மீண்டும் பெற வாழ்க்கை ஒரு வாய்ப்பாகிறது. ஆகவே உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக அமையட்டும். தெய்வீகம் உங்களது குறிக்கோள். தெய்வீகம் உங்கள் அடிப்படை இயல்பு. தெய்வீகம் உங்கள் வாழ்க்கையில் நிறைந்திருக்க வேண்டும். ஆகவே உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக அமைந்திருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

இப்போது குருதேவர் நாம் முன்னேறிச் செல்ல தெளிவான, குறிப்பான பாதையை காட்டியிருக்கிறார். வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு மூன்று கொள்கைகளையும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். எல்லோரிடத்திலும் அன்பும், கருணையும் செலுத்துவது, சொல், செயல், சிந்தனையில்

சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பது, தினசரி வாழ்க்கையில் உயரிய, தூய நடத்தையும், ஒழுக்கமும் கொண்டிருப்பது ஆகிய கருத்துக்களை அவர் நமக்கு வலியுறுத்தியிருக்கிறார்.

இந்த மூன்று கொள்கைகளையும் நாம் பின்பற்ற வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். உலகின் அறநூல்களில் அடங்கியுள்ள உபதேசங்களின் சாரம் இதுதான். இறையடியார்கள், இறைதூதர்கள் அனைவரும் இந்த விஷயங்களை உபதேசித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மூன்று கொள்கைகளும் அறநெறி, யோகம், வேதாந்தம், ஆன்மீகம் மற்றும் இறை அனுபவம் ஆகியவற்றுக்கு அடிப்படையாக உள்ளன. அவர் இந்த விஷயங்களை உபதேசிக்கும் போது ஐயம் எதுவுமின்றி தெளிவாகச் சொன்னார். நாம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையும் ஐயத்துக்கு இடமின்றி தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்.

தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத்தில் ஒருவரை அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ள அவர்கள் அஹிம்ஸை, சத்தியம், தூய்மை ஆகியவற்றை கடைப்பிடிப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்தார். ஒருங்கிணைந்த முன்னேற்றத்திற்கு முளையும், இதயமும், கையும் இணக்கமாக வேலை செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். நமது தினசரிப் பணிகளை ஆன்மீகமயமாகவும் தெய்வீகமாகவும் ஆக்க வேண்டும் என்றார். நமது உணர்வுகள், சிந்தனை, சுயகட்டுப்பாடு அனைத்தும் ஆன்மீகமாகவும் தெய்வீகமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். இறைவனிடத்தில் நம்பிக்கை மற்றும் பக்தி கொண்டு தொண்டு செய்வது, தியானத்துக்கு உகந்த வகையில் புலன்களை அடக்கி, மனதை கட்டுப்படுத்தி ஒருநிலைப்படுத்தல், தத்துவ விஷயங்களை அறிந்து கொள்ளும் விழிப்பும் ஆர்வமும் கொண்டிருத்தல்

ஆகியவை ஒரு மனிதனிடத்தில் சமமாக இருக்க வேண்டும் என்று குருதேவர் விரும்பினார்.

ஆகவே குருதேவர் இவ்வாறு வாழும் ஆன்மீக சக்தியை உருவாக்கி நமக்காக விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அவர் இந்த சக்தியாக வேலை செய்கிறார். அவர் தெய்வீக வாழ்க்கை எனும் ஒளியில் பிரகாசிக்கிறார். இந்தக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்பவர் குருதேவரைப் போற்றுகிறார் என்று அர்த்தம். அவர் தனது குறிக்கோளை அடைவது உறுதி. இதில் ஐயமில்லை. உடனடியாகவோ, விரைவிலோ அவர் குறிக்கோளை அடைவது உறுதி.

ஆகவே சிவானந்தர் வழியில் நடப்பது என்பது தெய்வீகத்தைக் கடைப்பிடிப்பது ஆகும். உங்கள் வாழ்வில் அனைத்து நிலைகளிலும், அனைத்து விஷயங்களிலும் தெய்வீகத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள். தெய்வீகம் என்றால் என்னவென்று அறிந்து கொள்ளவும் அதற்கு மாறானது எது என்பதை அறிந்து கொள்ளவும் அறநூல்கள் அனைத்தையும் படிக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த தெய்வீகம் என்ற ஒரு கொள்கை, நமது வாழ்க்கையை உன்னதமானதாக ஆக்கவும், நம்மை கடவுளை நோக்கி அழைத்துச் செல்லவும், நமது வாழ்வில் இறையருள் நிறைந்திருக்கச் செய்யவும் போதுமானது.

குருதேவர் இதைத்தான் நமக்குத் தந்து அருளியிருக்கிறார். நாம் இதைத்தான் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் நமது வாழ்க்கையை வளப்படுத்த வேண்டும். இது, குருதேவர் அழைப்புக்குச் செவி சாய்ப்பதாக இருக்கும்; அவரது உண்மைச் சீடனாக இருக்கிறோம் என்பதை வெளிப்படுத்துவதாகவும் இருக்கும். இதை உபதேசிக்கவே அவர் வந்தார். இது நமது பாரம்பரியம் இந்தப் பாரம்பரியத்தின் மீது உரிமை கொண்டாடுவோம். நாம்

நமது பிறப்புரிமையைக் கோரி, தெய்வீகம் எனும் நமது உண்மைத் தன்மையில் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிப்போம்.

19. தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்வது எப்படி?

ஒருவர் தெய்வீக வாழ்க்கை நடத்த வீட்டை விட்டு குடும்பத்தை விட்டு, தொழிலை விட்டு வெளியேற வேண்டியதில்லை. தெய்வீக வாழ்க்கை பற்றி குருதேவர் செய்த உபதேசத்தின் மையக் கருத்து இதுதான். உண்மையில் விட்டுவிட வேண்டியது அகங்காரம். “நான் இந்த உடல்” என்றும் நான் அப்படிப்பட்டவன், இப்படிப்பட்டவன் என்றும் சொல்லுவதை விட்டு விடவேண்டும். உடல் மீது உள்ள பற்றை, சுயநலத்தை விருப்பு வெறுப்புக்களை விட்டுவிட வேண்டும்.

இதுதான், உங்கள் வாழ்க்கையை தெய்வீகமானதாக ஆக்குகிறது; பிரம்மாவினால் படைக்கப்பட்ட மனிதனின் இயல்பில் உள்ள தெய்வீகமில்லாத அம்சங்களை அகற்றிவிடுகிறது. தெய்வீக வாழ்க்கைச் சாதனையின் முக்கிய முயற்சியாகவும் இது அமைகிறது.

வாழ்க்கை தெய்வீகமானதாக ஆகிட உங்களுக்குள் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும்; வெளியில் அல்ல. உடல், மனம், எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள், ஆசைகள், கற்பனைகள், நினைவுகள் ஆகியவற்றிலிருக்கும் உங்கள் கவனத்தை வேறு நிலைக்கு, உயர்நிலைக்கு உண்மையான விழிப்பு நிலைக்குத் திருப்புகிறீர்கள். “அஹம் ஆத்மா நிராகார: ஸர்வவ்யாபீ ஸ்வபாவத - நான் ஆத்மா, வடிவம் இல்லாதவன், இயற்கையாக எங்கும் பரந்து இருக்கிறேன்” என்று உறுதியாகச் சொல்லுகிறீர்கள்.

அதுதான் தெய்வீக வாழ்க்கை. தெய்வீக வாழ்க்கைச் செய்தியின் மையக் கருத்து இதுதான். நான், எனது என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட வேண்டும். உடலுடன் விருப்பு, வெறுப்புக்கள், கோபம்

இவற்றுடன் உங்களை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. முக்தி என்பது புலன்களிலிருந்து விடுதலை பெறுவது ஆகும். மனதில் எழும் ஆசைகளுக்கு அடிமை ஆகாமல் விடுதலை பெறுவது ஆகும். புலன்வழி ஆசைகளுக்கும், மனத்திற்கும் அதில் தோன்றும் எண்ணற்ற கற்பனைகளுக்கும், ஐயங்களுக்கும் ஆசைகளுக்கும் அடிமையாகிக் கிடப்பதை நிறுத்த வேண்டும். நீங்கள் உடலுக்கு மேற்பட்ட தெய்வீக இயல்பு உடையவர் என்பதை நீங்கள் உணருவதுதான் தெய்வீக வாழ்க்கை.

தினசரி, காலை முதல் மாலை வரை உங்களது இந்த இயல்பான நிலையை வெளிப்படுத்துவதே தெய்வீக வாழ்க்கை. உள்ளுக்குள் மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்ட பிறகு வெளியிலும் அந்த மாற்றம் வெளிப்படுகிறது. நீங்கள் வெளிப்படுத்தும் இயல்புகள் அற்பமானதாகவோ, தனி நபரின் விருப்பு, விருப்புக்கள், மற்றும் கருத்துக்களைக் கொண்டதாகவோ இருப்பதில்லை. மாறாக நீங்கள் வெளிப்படுத்தும் இயல்பு உயர்ந்ததாக, தெய்வீகமானதாக இருக்கிறது. உங்கள் சிந்தனை தெய்வீகச் சிந்தனையாக இருக்கிறது, உங்கள் உணர்வு தெய்வீக உணர்வாக இருக்கிறது, உங்கள் பேச்சிலும் செயலிலும் தெய்வீகம் நிறைந்திருக்கிறது. உங்கள் தினசரி வாழ்க்கை தெய்வீகமானதாக இருக்கிறது.

இப்படி உங்களுக்கு உள்ளே ஏற்படும் மாற்றத்தின் மூலம் வெளியிலும் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. ஏனெனில் உங்களது சொல்லும் செயலும் வாழ்க்கையும் முன்போல இல்லை. நீங்கள் மாறுபட்ட மனிதராக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உடலுடன் உங்களை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளாமல் இறைவனுடன் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள். “நான் கடவுளின் ஒரு அங்கம். தெய்வீகம் எனது உண்மை இயல்பு. நான் தெய்வீகத் தன்மையில் இருப்பது எனது இயல்பான வாழ்க்கை. ஆகவே தெய்வீகத்தை வெளிப்படுத்துவது எனது

இயல்பான கடமை ஆகும். இவ்வாறு சிந்திப்பதன் மூலம் ஒருவர் புதிய வாழ்க்கையை, புதிய பார்வையை, புதிய உணர்வைத் தோற்றுவிக்கிறார். தான் செய்யும் அனைத்திலும் ஒரு புதுமையை வெளிப்படுத்துகிறார். இந்த மாற்றம் உள்ளுக்குள் ஏற்படுகிறது, மனிதனின் தோற்றப் பொலிவை மாற்றி அமைக்கிறது.

இப்படி மாற்றியமைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வு மூலம் உங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகம் எந்த அளவுக்குப் பயன்பெறுமாறு செய்யலாம்? இதுபற்றி நீங்கள்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். வழிகாட்டிக் கொள்கை இதுதான்; ஒவ்வொரு வினாடியும் உங்களது ஒவ்வொரு செயல்மூலமும் தெய்வீகம் வெளிப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு வினாடியும் ஒவ்வொரு செயலிலும் இந்தப் புதிய பக்குவநிலை இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

விழிப்புடன் இருங்கள். எச்சரிக்கையுடன் இருங்கள். நீங்கள் செய்வதெல்லாம் உங்களது தெய்வீகம் மற்றும் இறை இயல்பின் வெளிப்பாடு தானா என்று உறுதி செய்துகொள்ளுங்கள். இது நீங்கள் நீங்களாகவே இருக்க முயற்சிப்பது ஆகும். இது ஒரு வித்தியாசமான விழிப்புணர்வு பெற்று உயர்ந்த நிலையை அடைவதாகும்!.

20. ஆன்மீக வாழ்க்கையின் அடிப்படை விஷயங்களை அறிவுபூர்வமாக ஆய்வு செய்யுங்கள்

இந்த உலகில் மாறிக்கொண்டிருக்கிற, தோன்றி மறையும் பெயர்களுக்கும் உருவங்களுக்குப் பின்னால் என்றும் மாறாமல் நிலையாக இருக்கும் ஒரே பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். அதிலிருந்து திருவருள் பெருகி வரட்டும்; நமது வாழ்க்கை மற்றும் செயல்களால் அந்தத் திருவருளைப் பெறும் தகுதி உடையவர்களாக ஆவோம். குருதேவரின் கருணையால்

உங்கள் இதயத்தில் உள்ளுணர்வு பொங்கி எழுந்து ஆன்மீக வாழ்க்கையின் அடிப்படை விஷயங்களை நீங்கள் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைக்கட்டும்.

கடவுளின் கருணை எப்போதும் இருக்கிறது. நிபந்தனையின்றிக் கிடைக்கிறது. இவை ஒரு நேரம் தரப்பட்டு மறுநேரம் நிறுத்தப்படுவதில்லை. இதை அறிந்திருப்பதும் அறியாதிருப்பதும் நம்மைப் பொறுத்த விஷயம். அதை ஏற்றுக் கொள்ளுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் கண்களை மூடிக் கொண்டிருப்பதும் நம்மைப் பொறுத்த விஷயம். தெய்வீகக் கருணையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாலும் இல்லாவிட்டாலும் நாம் அதில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். தெய்வீகக் கருணை எப்போதும் இருக்கிறது, நிறைய இருக்கிறது நிபந்தனையின்றி இருக்கிறது. கடவுள் கருணை வடிவானவர். கடவுள் கருணைக் கடல்.

கடவுளின் கருணை மேலிருந்து கீழிறங்கி வரவேண்டும் என்பதோ நாம் அதனை அடைய மேலே செல்லவேண்டும் என்பதோ தேவையில்லை. ஒரு வினாடி கூட அது மறுக்கப்பட்டதில்லை, இல்லாமற் போனதில்லை, கிடைக்காமல் போனதில்லை. ஒவ்வொரு சாதகனின் வாழ்க்கையிலும் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில் ஒரு மாற்றம் நிகழத் தொடங்குகிறது. துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த மாறுபட்ட நிலை தொடருவதில்லை. சிறிது காலத்துக்குப் பிறகு நிலை தலைகீழாக மாறுகிறது. ஒருவர் தன்னையும் அறியாமல் புறப்பட்ட இடத்துக்கே திரும்பச் செல்லுகிறார்.

ஆன்மீக வாழ்வின் சாரமாக ஆன்மீக வாழ்வில் சில அடிப்படை விஷயங்கள் இருப்பதை ஒவ்வொருவரும் உணரவேண்டும். அவை ஆரம்பமும் அடிப்படையும் ஆகும். இவை ஆன்மீக வாழ்வின் அடிப்படையாக தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை இருக்கவேண்டும். குழந்தை பிறந்ததும் சுவாசிக்கத்

தொடங்குகிறது. அது சுவாசிக்கத் தொடங்கவில்லையெனில் அது சுவாசிக்குமாறு செய்ய முயற்சிக் கப்படுகிறது. இந்த சுவாசம் வாழ்நாளின் இறுதிவரை நீடிக்கிறது. ஏனெனில் மூச்சு வாழ்வின் ஆதாரம்.

ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு ஆரம்பமாகவும் அஸ்திவாரமாகவும் உள்ள விஷயங்களை சாதகன் புறக்கணிக்க முடியாது. சாதகர்களில் சிலர் தொடக்கத்தில் ஆன்மீகப் பயிற்சிகளில் ஆர்வமாக ஈடுபடக் கூடும். சில நாட்கள் கழித்து அதில் ஆர்வம் குறையும், அல்லது முழுமையாக அந்த முயற்சியைக் கைவிட்டுவிடுவார்கள். எளிய வாழ்க்கை ஒரு உதாரணம். இது அவ்வப்போது வேறுபடும், மாறுபடும். புத்திசாலியாகவுள்ள ஆன்மீக சாதகர்கள், ஆன்மீக வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விஷயங்களில் மாறக் கூடியவை, மாறக்கூடாதவை எனப் பிரிந்து அறிந்து கொள்ளுகின்றனர். அவர்கள் தமது ஆன்மீக வாழ்க்கை முழுவதும் அடிப்படையான விஷயங்களைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். இது வெற்றியையும் இறுதியில் இறை அனுபவத்தையும் தருகிறது.

இந்த அடிப்படையான ஆன்மீக விஷயங்களை நாம் தொடர்ந்து பாதுகாத்துப் பின்பற்றி வந்தால் கடவுளின் கருணை நமக்குத் தொடர்ந்து கிடைக்கும். கருணை எப்போதும் தீவிரமாகச் செயல்படுகிறது. அது நமக்கு ஆதார சக்தியாக இருந்து படிப்படியாக நம்மை கடவுளை நோக்கி முன்னேறச் செய்கிறது. கருணை நமக்குத் தொடர்ந்து கிடைத்து வருகிறது. உதவி வருகிறது. காரணம் கடவுளின் கருணை நமக்குத் தொடர்ந்து கிடைக்கும் வகையில் நமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஆன்மீக வாழ்க்கை பற்றிச் சிந்தியுங்கள். ஆன்மீக வாழ்வில் மாறக்கூடிய, மாறாத அடிப்படை விஷயங்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்யுங்கள். ஆன்மீக

வாழ்வுக்குத் தேவையான அடிப்படை விஷயங்களை உறுதியுடன் இடையறாது பின்பற்றுங்கள். இப்படிச் செய்தால் எந்நாளும் இன்பமே, துன்பமில்லை. கடவுளின் கருணை உங்களுக்கு எப்போதும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த அடிப்படை விஷயங்கள் என்னவென்று சிந்தித்து கடவுளின் கருணையால் அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இதை முயன்று பெறுவோம். கடவுளின் கருணை, உங்களுக்கு உன்னத அருள்நிலை, இறை அனுபவம், முக்தி, பேரானந்தம், அமைதி, ஞானப்ரகாசம் ஆகியவற்றை அருளட்டும்!

21. பந்தம் எது? முக்தி எது?

அனைத்துச் சமய வாழ்க்கையின் குறிக்கோளும் முக்தி பெறுவதுதான். அதை அடையும்வரை மனிதனுக்கு ஞானத் தெளிவு இல்லை; அவர்கள் அஞ்ஞான இருளில் அடைபட்டுக் கிடக்கிறார்கள். விடுதலை பெறாதவரை ஒருவன் அடிமைத் தளையில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். ஞான ஒளி பெறும் வரை ஒருவன் உறக்கத்தில் இருக்கிறான்; இருளில் இருக்கிறான்; உண்மை நிலையை உணராமல் இருக்கிறான்.

ஞான ஒளிபெறுவது என்றால் என்ன? மனிதர்கள் அனைவரையும் கட்டிப் போட்டிருக்கும் இந்த இருளின் தன்மை என்ன? இதிலிருந்து மனிதனை விடுவித்து விழிப்புறச் செய்ய வேண்டியதன் அவசியம் என்ன? நோயின் காரணத்தை அறிந்து கொள்ளாமல், நோயை குணப்படுத்த முடியுமா? “நான் எனும் அகங்காரம் மடியும் போது நிரந்தர வாழ்வு என்னும் பிறவி எடுக்கிறோம்” என்று அஸிஸியின் புனித பிரான்சிஸ் தனது பிரபலமான பிரார்த்தனையின் நிறைவில் கூறுகிறார். மற்றொரு ஞானி, “எப்பொழுது ‘நான்

இறக்கிறேனோ அப்பொழுது நான் விடுதலை பெறுகிறேன்” என்று கூறுகிறார். ஆகவே, ஒரு தனி மனிதன் பெயர், உருவம், பிறந்த தேதி, குறிப்பிட்ட உயரம், எடை, தோற்றப் பொலிவு, அகங்காரம் இவற்றுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டிருக்கும் வரை அவன் இருளில், பந்தத்தில், அறியாமையில், உறக்கத்தில் மூழ்கியிருக்கிறான். இவற்றிலிருந்து அவன் விடுபடுகிறவரை அவன் விடுதலை பெறுவது, உண்மைநிலை அறிந்து உயர்வது என்பது பகல் கனவுதான்.

“சிறுமைத் தனமாக ‘நான்’ என்று எண்ணுவதை விட்டுவிடு. வாழ்வதற்காக இறந்துவிடு. உனக்குள் இறைவன் ஒளிந்திருக்கிறார். அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மா உனக்குள் இருக்கிறது. பேரானந்தக் கடலும் உற்சாக ஊற்றும் உனக்குள் இருக்கிறது” என்று குரு மகராஜ் கூறியருளியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்மால் இதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நமக்குள் இருக்கும் இறைவனை நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நமக்குள் இருக்கும் அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மாபற்றி நமக்குத் தெரியாது. பேரானந்தமும், மகிழ்ச்சியும் எங்கோ இருக்கிறது. நாம் எப்போதும் துக்கத்திலும், விரக்தியிலும் உற்சாகமின்மையிலும் ஆழ்ந்திருக்கிறோம். ஏன்?

நீங்கள் ‘நான்’ எனும் எண்ணத்தில் சிக்கியிருப்பதால், உங்களுக்குள் இருக்கும் இறைவனை, அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மாவை, உற்சாகத்தின் ஊற்றை, பேரானந்தக் கடலை அனுபவித்து அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்று குருதேவர் கூறுகிறார். இது, நெருப்பைக் காண முடியாதபடி புகை மறைத்திருப்பது போன்றதாகும். உள்ளிருக்கும் நெருப்பை நாம் காண முடிவதில்லை. வெளியில் உள்ள புகை மற்றும் இருட்டைத்தான் நம்மால் காணமுடிகிறது.

ஆகவே, நான் எனும் எண்ணத்தில் நீங்கள் ஆழ்ந்திருப்பதால் உங்களால் ஆனந்தத்தை, உற்சாகத்தை, உங்களுக்குள் இருக்கும் இறைவனைக் காண முடியவில்லை என்று குருதேவர் கூறுகிறார். ஆக, இதிலிருந்து விடுபடும் வழி எது? 'நான்' எனும் அகங்காரத்தை அழிப்பதுதான். இந்த 'நான்' எனும் அகந்தையை எப்படி அழிப்பது? தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்வதன் மூலமே இதைச் செய்யமுடியும். ஆகவே பிரச்சனையையும், அதற்குரிய தீர்வையும் குருதேவர் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். 'நான்' எனும் எண்ணத்தால் என்றும் நிலைத்திருக்கும் உண்மையை உங்களால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே என்றும் நிலைத்திருக்கும் உண்மையை நீங்கள் கண்டு உணரவேண்டுமானால், முழுமையான பேரானந்தத்தில் மூழ்கியிருக்க வேண்டுமானால், இந்தச் சிறுமதியில் உதிக்கும் 'நான்' எனும் எண்ணத்தை அகற்ற வேண்டும். 'நான்' எனும் அகந்தையை அகற்றுவதற்கான வழி தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்வதுதான்.

பழம்பெரும் இந்திய சமய மற்றும் ஆன்மீக வரலாற்றில் மகத்தான இடத்தைப் பெற்று விளங்கும் வேத வியாசர், "ஜீவாத்மாவின் ஆன்மீக பிரச்சனை பற்றி நான் சுருக்கமாக உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஒரு ரகசியத்தை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். பந்தத்தைக் குறிக்கும் இரண்டு சொற்கள் 'நான்', 'எனது' என்பவையாகும். முக்தியைக் குறிக்கும் இரண்டு சொற்கள் 'நானல்ல', 'எனதல்ல' என்பவை ஆகும்" என்று கூறியிருக்கிறார்.

"இஸ் தேஹ் கோ மை மன்னா யஹ் சப்ஸே படா பாப் ஹை (இந்த உடலை 'நான்' என்று எண்ணுவது மிகப் பெரும் பாவம். மற்ற அனைத்துப் பாவங்களும் இதன் குழந்தைகள். "இது பாவங்களுக்கெல்லாம் தந்தை)". நமது மனம், எண்ணங்கள், அக உணர்வு,

நம்மைப் பற்றிய உணர்வு ஆகியவற்றில் 'நான்' ஆதிக்கம் செலுத்தினால், குறிப்பாக இந்த 'நான்' தாமோ குணம் மற்றும் ரஜோகுணம் பெற்று தன்முனைப்பு, வலுத்தாக்குதல், வன்முறை, சுயநல வேட்டை, விருப்பு, வெறுப்புக்கள், வஞ்சனை, ஏமாற்றுதல், குறுகிய மனப்பான்மை, நேர்மையின்மை, பொய்மை ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டால் ஆன்மீக வாழ்க்கை அஸ்தமனம் ஆகிவிடும்.

ஆகவே நமது முன்னோர்கள், "இறைவா என்னை மரணத்திலிருந்து அமரத்துவநிலைக்கு அழைத்துச் செல் - ம்ருத்யோர் மா அம்ருதம் கமய" என்று சொன்னார்கள். இது உடலை பற்றிச் சொன்னதல்ல ஏனெனில் உடல் அமரத்துவநிலை அடையப் போவதில்லை அமரத்துவத்துக்கும் இந்த உடலுக்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாக எந்த அறநூலும் சொல்லவில்லை "நீங்கள் மண்ணிலிருந்து தோன்றி மண்ணுடன் கலந்து விடுகிறீர்கள்". ஆகவே அமரவாழ்வுக்கும் இந்த உடலுக்கும் சம்பந்தமில்லை.

பிறகு மரணம் என்பது எது? அகந்தை நிறைந்த வாழ்க்கை ஆன்மீக வாழ்க்கையை சாகடிக்கிறது. கடவுள் உணர்வு இல்லாதபோது, அந்தக்கரணத்தில் அகந்தை குடிகொண்டிருக்கும்போது நாம் ஆன்மீக மரணத்தை சந்திக்கிறோம். அப்போது நாம் வாழ்ந்திருப்பதில்லை. அப்போது உடலும், மனமும் செயல்பட்டாலும் நாம் உடலளவில் ஆரோக்கியத்துடன் இருந்தாலும் ஆன்மீக அளவில் நாம் மரணத்தை அடைந்து இருக்கிறோம்.

"கடவுளை நினைத்திருப்பதுதான் வாழ்க்கை. கடவுளை மறந்திருப்பது மரணம்". அதுபோலவே ஆன்மீக வாழ்க்கையின் அமரத்துவ நிலையை அறிந்திருப்பதே வாழ்க்கை; மறந்திருப்பது மரணம்.

“ஆன்மீக மரணத்திலிருந்து எங்களை இறை உணர்வு, இறை அனுபவம் நிறைந்து அமரத்துவ வாழ்க்கைக்கு அழைத்துச் செல்வாயாக” என்று வேதத்தில் பிரார்த்தனை செய்யப்படுகிறது.

ஆகவே, இதுதான் சிறந்த பிரார்த்தனை. இந்தப் பிரார்த்தனையின் உட்பொருள், நம்மை அகந்தை மற்றும் சுயநலத்திலிருந்து விடுவிப்பதாகும். ஏனெனில் சுயநலமும், தன்முனைப்பும் உடையவர்கள் பிறர் கருத்தை மதிப்பதில்லை. இது மாயை, சம்ஸாரம்; இதுதான் பிரபஞ்சம்; இந்த பந்தத்தில் தான் நாம் கட்டுண்டிருக்கிறோம். தெளிவான பார்வை, அனுபவம், அங்கீகாரம் இவற்றில் விடுதலை தொடங்குகிறது.

ஆக, இந்த நிலையில் மரணம் எது? மரணமிலாப் பெருவாழ்வு எது? பந்தம் எது? முக்தி எது? அசத் எது? சத் எது? பொய் எது? உண்மை எது? மனிதன் தான் எனும் அகந்தையுடன் இருப்பது பொய்மை. இதிலிருந்து விழிப்புற்று நாம் உயர்வது என்பது பிரபஞ்ச ஆத்மாவின், தெய்வீக இயல்பின், ஆதியும் அந்தமுமில்லாத, நேரத்தையும் காலத்தையும் கடந்து நிற்கிற, பெயரும் உருவமும் இல்லாதிருக்கிற, பிறப்பு இறப்பு இல்லாத உண்மைப் பொருளின் பிரிக்கப்பட முடியாத அங்கமாக நாம் இருக்கிறோம் என்ற உணர்வு பெறுவதுதான்.

இந்த விழிப்பு நிலையே உண்மை நிலை. இந்த விழிப்புணர்வே, ஒளியாகும்; இதுவே அமர வாழ்வு ஆகும்; இதுவே விடுதலை ஆகும். இது கைவல்ய சாம்ராஜ்யத்தின் உச்சநிலை ஆகும். நாம் இந்த நிலையை அடைய முடியாதபடி செய்திருப்பது, அகந்தையும், சுய நல வாழ்க்கையும் தான். “நான் பூஜ்யம்; மற்ற அனைத்தும் முக்கியம்” என்பது உண்மையான ஆன்மீக சிந்தனை. ஏனெனில் மற்ற அனைத்தும் இறைவனின் வெளிப்பாடு. இதுவே

உண்மையான பார்வை; ஆன்மீக சாதகர் தன்னைப் பற்றியும், பிறரைப் பற்றியும், அனைத்துப் பொருட்களைப் பற்றியும் கொண்டிருக்கும் சரியான பாதை ஆகும்.

22. மகத்தான வெற்றி எது?

அகந்தையை வெல்லுவதைவிடச் சிறந்த பணி எதுவும் இல்லை. இது தவிர்க்க முடியாதது. இது மிகப் பெரிய தடை. இது உங்களின் அனைத்து நன்மைகளுக்கும், அருள்நிலைக்கும், மேன்மைக்கும் குறிக்கீடாக உள்ளது.

வெகு காலத்துக்கு முன்பு, “உண்மை வெற்றி எது? ஒரு பேரரசன் படையுடன் சென்று எதிரிப் படையுடன் போரிட்டு வெற்றி காண்பதா? அல்லது தன்னைத் தானே வெல்லுவதா?” என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. தன்னைத் தான் வெல்லுவதே உண்மையான வெற்றி என்று நமது முன்னோர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். எதிரிப் படையை வென்று ஒரு நாட்டின் எல்லைகளை விஸ்தரிப்பது உண்மை வெற்றி அல்ல என்றும் தன்னைத்தான் வெற்றி கொள்வதே உண்மை வெற்றி என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

“நான் இறந்தபின் நான் விடுதலை பெறுகிறேன்” என்றும் “மனோ புத்தி அஹங்கார சித்தானி நாஹம் (நான் மனம் அல்ல, புத்தி அல்ல, அகங்காரம் அல்ல, சித்தமும் அல்ல)” என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே அகந்தையை உண்மை என்று நினைப்பது அறியாமை ஆகும். அகந்தையுடன் உங்களை சம்பந்தப் படுத்திக் கொள்ளுவது அஞ்ஞானமாகும்; மிகப் பெரும் அவித்யை (கல்வியறிவின்மை) ஆகும். மிகப்பெரும் துன்பமாகும். இதன்மூலம் ஒவ்வொருவரும் தானும் துன்பப்பட்டு பிறரையும் துன்பத்தில் ஆழ்த்துகிறார்கள்.

இது மறை பொருள் ஆகும். துன்பம், வேதனை, அதிருப்தியைத் தோற்றுவிக்கும் வெறுப்பு, நல்லிணக்கமின்மை, மோதல், சண்டை இவற்றுக்குக் காரணம் நாம் மிகப் பெரும் எதிரிக்கு, பந்தத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதுதான். அகந்தை நம் வாழ்வில் ஆதிக்கம் செலுத்த நாம் அனுமதிக்கும் போது எதிரிக்கு மண்டியிட்டு நாம் தோல்வி அடைகிறோம்; நம்மை நாமே பந்தத்தில் ஆழ்த்திக் கொள்ளுகிறோம்; நம்மை நாமே அடிமையாக்கிக் கொள்ளுகிறோம்.

நீங்கள் ஒரே நேரத்தில் இரு திசைகளில் நடக்கமுடியாது. தனிமனிதனின் வாழ்க்கையில் தினசரி அகங்காரம் ஆட்சி செய்வதால் உலகம் முழுவதும் அல்லல்பட்டு அழுது புலம்புகிறது. இதைப் புரிந்து கொண்டால் ஞானம் பிறந்துவிட்டது என்று பொருள். அகந்தையை வெல்லும் முயற்சி தொடங்கிவிட்டது என்று பொருள். இதனைப் புரிந்துகொண்டால் பந்தங்களிலிருந்து நீங்கள் விடுபடுகிறீர்கள். நீங்கள் முன்னேற்றத்தையும் முக்தியையும் நோக்கி நடைபோடுகிறீர்கள். நிச்சயமாக வெற்றிபெறும் அளவில் முன்னேறிச் செல்லுகிறீர்கள்.

நீங்கள் ஒளியை நோக்கி முன்னேறுகிறீர்கள். “தமஸோ மா ஜ்யோதிர் கமய - அஞ்ஞான இருளிலிருந்து ஞான ஒளிக்கு எங்களை அழைத்துச் செல்வாயாக”. வெற்றிக் கனியைப் பறிக்கும் அற்புதமான நேரத்தை நீங்கள் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இனி ஒரு போதும் உறக்கத்தில் மூழ்கமாட்டீர்கள். நீங்கள் இனி ஒருபோதும் இருளில் சிக்கிக் கொள்ளமாட்டீர்கள். நீங்கள் இனி ஒருபோதும் அறியாமையில் சிக்கிக் கொள்ளமாட்டீர்கள். இதுவே உண்மை! ஒரு முறை, இரு முறை, மூன்று முறை இதுவே உண்மை!

நீங்கள் உண்மையிலேயே உன்னத அருள் நிலையைப் பெற விரும்பினால், உங்கள் வாழ்க்கையில் உண்மையிலேயே வெற்றி பெற விரும்பினால், நீங்கள் உண்மையிலேயே அருளாசி பெற விரும்பினால், இந்த வாழ்க்கையிலேயே முக்தி பெற விரும்பினால், இந்த வாழ்க்கையிலேயே ஜீவன் முக்தராக ஆக விரும்பினால் இது பற்றி நீங்கள் சிந்தித்து உண்மைப் பொருள் மீது மனத்தை ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

உங்களிடம் தங்கத் திறவுகோல் உள்ளது. இப்படித் திறவுகோலைப் பெற்ற சாதகர், ஓய்ந்திருக்காமல் இந்தச் சாவியினால் பூட்டைத் திறந்து எங்கும் எப்போதும் சுதந்திரமாக இருக்க முயன்றால் அவர் அருட்பேறு பெற்றவர் ஆவார். ஆன்மீக வாழ்வில் இது மகத்தான முன்னேற்றம், மகத்தான வெற்றி!

23. இந்தப் பிறவியிலேயே முக்தி கிடைக்குமா?

அண்மையில் நான் டெல்லி சென்றிருந்தேன். அங்கு நான் தங்கியிருந்த வீட்டுக்காரரின் மகள் நள்ளிரவில் போன் செய்தார். அவர் நன்கு படித்தவர். என்னிடம் ஒரு கேள்வி கேட்டு விளக்கம் பெறுமாறு அவரது பெற்றோரிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது நான் எழுந்து “நானே அவரிடம் பேசுகிறேன்” என்றேன்.

அவர் என்னிடம், “சுவாமிஜி, இந்த உலகில் உண்மையான மகிழ்ச்சி எங்கும் கிடைப்பதில்லை. சுவாமிஜி, இந்தப் பிறவியிலேயே முக்தி பெறுவது என்பது உண்மையிலேயே சாத்தியமானதா?” என்று கேட்டார்.

இந்தக் கேள்விக்கு பதிலளித்த நான், “கடவுளை அடைய உங்களிடம் தீவிர ஆசை இருந்தால், முக்தி பெறும் விருப்பம் இருந்தால், இந்த விருப்பம் உங்கள்

இதயத்தில் அனைத்து விருப்பங்களிலும் முதலாவதாக இருந்தால், நீங்கள் ஏங்குவது இதற்காகத்தான் என்றால், இந்தப் பிறவியிலேயே நீங்கள் முக்தி அடைவது சாத்தியம்தான்.

“முக்தி பெறுவது உங்கள் முதல் விருப்பமாக இருக்குமானால், இது உங்கள் இதயத்திலும், மனம் மற்றும் புத்தியிலும் நிறைந்திருக்குமானால், உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் இந்த விருப்பம் நீடிக்குமானால் இந்தத் தணியாத தாகம் தொடர்ந்து நீடிக்குமானால், மற்ற அனைத்து விருப்பங்களும் இரண்டாவதாக வருமானால், நீங்கள் இந்தப் பிறவியிலேயே முக்தி பெறுவதை இந்த உலகில், எந்த சக்தியாலும் தடுக்க முடியாது, இது உறுதி!

“நடைமுறை வாழ்க்கையில் இது சாத்தியமா என்று சிந்திப்போம் ஒருவர் எதன்மீதும் ஆசைப்படக்கூடாது, எதற்காகவும் வேலை செய்யக் கூடாது என்று பொருள் கொள்ளலாமா? இது முற்றிலும் தேவையானது அல்ல. முற்றிலும் சாத்தியமானதும் அல்ல. நீங்கள் இந்த பூமியில் இந்த உடம்போடு இருக்கிறவரை உங்களது உணவு, உடை, இருப்பிடத்துக்காக நீங்கள் வேலை செய்யத்தான் வேண்டும். ஏனெனில் இந்த உடலுக்கு அவை மிகவும் தேவை. நீங்கள் உங்கள் உடலின் ஆரோக்கியத்தைப் பேணும் அளவுக்கு வசதியுடன் இருக்கவேண்டும். உடல் நலக் குறைவு உங்கள் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கக்கூடாது. ஏனெனில் இந்த உடலில் வாழ்ந்துதான் முக்தி பெற முயல வேண்டும்.

ஆகவே, உடலுக்கு வேண்டிய குறைந்தபட்சத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதும், அந்த உடல் ஒய்வெடுக்கவும் சாதனைபுரியவும் ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு ஆன்மீக முன்னேற்றம் பெறுவது குறைந்தபட்சத் தேவையாகும். இதனை யாரும்

மறுக்கமுடியாது. உள்ளத்தளவில் பற்றுக்களை விட்டு விட்டாலும், வெளியில் உயிர்வாழ்ந்து முக்தி பெற முயற்சிப்பதற்குத் தேவையான பணிகளில் ஈடுபடுவது அவசியம். இப்படிச் செய்தால் ஆன்மீக முன்னேற்றத்துக்கு இந்த உடல் தடையாக இருக்காது. பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்திக் கடக்க இது படகாகப் பயன்படுகிறது. தெய்வீக வாழ்க்கைப் பாதையில் சரியான சாலையில் உங்களை சுமந்து செல்லும் ரதமாக இது இருக்கிறது. இது நீங்கள் விடுதலை பெற உதவும் கருவியாக இருக்கிறது.

“இதை நீங்கள் இந்தக் கோணத்தில் பாருங்கள். ஆன்மீகச் சார்பற்ற ஒரு விஷயத்தை ஆன்மீகத்தின் அங்கமாக ஆக்கிக் கொள்ளமுடியும். அகவாழ்க்கைக்குத் துணை செய்வதாக புறவாழ்க்கை அமையமுடியும். புறவாழ்க்கை தவிர்க்க முடியாததாக ஆகிறது. அகவாழ்க்கையுடன் ஒன்றியதாக அமைந்திருக்கிறது.

“ஆகவே, உங்கள் வாழ்க்கையின் எந்தப் பகுதியும் உங்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் எல்லைக்கு உட்பட்டதாகவே அமைந்திருக்கிறது. சரியானபடி சிந்தித்து சரியானபடி வாழ்ந்தால் தினசரி இருபத்து நான்கு மணி நேரமும் நீங்கள் வாழும் வாழ்க்கை முழுவதும் ஆன்மீக மயமாக இருக்கும். கடவுளை நோக்கிச் சென்று விடுதலை பெற முன்னேறும் பரந்த இயக்கத்தின் ஒருங்கிணைந்த அங்கமாக இது அமைகிறது.

“குருதேவர் இதைத்தான் உபதேசித்திருக்கிறார். பிரித்துப் பார்க்காதீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் ஆன்மீக சாதனை புரியவும், முக்தி பெறவும், ஞானம் பெறவும் மட்டுமே கவனம் செலுத்த வேண்டும். இவ்வாறு நீங்கள் இதயத்தால் மனத்தால், ஆத்மாவால் நாட்டம் கொண்டால் விடுதலை பெறுவது நூற்றுக்கு நூறு உறுதியாகும். நீங்கள் பெறுவதற்குத் தகுதியான

எதையும் உலகில் எந்த சக்தியும் உங்களிடமிருந்து பறித்துவிட முடியாது. ஏனெனில் தணியாத வேட்கை மூலம் நீங்கள் அதைப் பெற்றுவிடுகிறீர்கள்”.

மகத்தான கட்டளை எதுவென்று ஒரு குருவிடம் கேட்டபோது அவர் பின்வருமாறு பதிலளித்தார் : “பரம்பொருளிடம் முழுமனதுடன் அன்பு செலுத்து. சிறுமதி படைத்த ‘நான்’ எனும் அகந்தையை அகற்றுங்கள். எப்போதும் பரம்பொருளை நினைத்து அவரிடம் இதயபூர்வமாக அன்பு செலுத்துங்கள்”.

பிறகு உங்களின் தன்மை பற்றி இறைவன் தீர்ப்பு வழங்கமாட்டார். “இதோ எனது பக்தன் ஆயுள் முழுவதும் எனக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்” என்று அவர் கூறுகிறார். பிறகு அவர் உங்களுக்கு தெய்வீக, கற்பகத் தருவாக இருந்து நீங்கள் நினைப்பதையெல்லாம் தந்து அருளுகிறார். கடவுள் இத்தகையவர். இத்தகைய கடவுளைத்தான் நீங்கள் வழிபடுகிறீர்கள். அவர் உங்களுக்கு தீர்ப்புச் சொல்லுவதில்லை; உங்களை தண்டிப்பதில்லை, உங்கள் மீது கோபமோ வெறுப்போ கொள்ளுவதில்லை.

அவர் உன்னதப் பரம்பொருள், “நீ இதயப் பூர்வமாக விரும்பும் எதுவும் உனக்குக் கிடைக்கும். நீ என்னை அடைய விரும்பினால் நான் உன்னுடையவனாக ஆகிவிடுவேன்” என்று அவர் கூறுகிறார். சிரத்தை மிக்க சாதகனுக்கும் அனைத்தையும் இயக்கி சாதகனுக்கு ஆதரவாக இருந்து சாதகனின் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் இறைவனுக்கும் இடையிலான உண்மைச் சூழ்நிலை இதுதான்.

24. அனைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளின் சாரம்

பரம்பொருளை அடையும் குறிக்கோளைப் பற்றி எப்போதும் நினைத்திருப்பதும், அது பற்றிய

விழிப்புணர்வில் நிலைத்திருப்பதும், அனைத்து யோக மார்க்கங்களுக்கும் மையமான செயல்முறையாக சாதனையாக உள்ளன.

நீங்கள் எதனை அடைய விரும்புகிறீர்களோ அது ஏற்கனவே உங்களிடத்தில் இருக்கிறது. அது உங்கள் அந்தராத்மாவாக இருக்கிறது. அது உங்களுக்குள் அமைதியாக இருக்கிறது; மறைந்திருக்கிறது. சர்வ பூதாந் தராத்மா (அனைத்து உயிர்களுக்குள்ளேயும் இருக்கும் ஆத்மா) நீங்கள் நாடுவது, அழியும் உடலுக்குள் இருக்கும் அழியாப் பரம்பொருள், நீங்கள் அதை நாடி இருப்பதும் அது உங்களை நாடி இருப்பதும் பக்தியோகம், கர்மயோகம், தியானம் மற்றும் வேதாந்தத்தின் மையமாக இருக்கும் சாராம்சம் ஆகும்.

பரம்பொருளை நோக்கித் தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்லுவது அனைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளுக்கும் மையமாக இருக்கும் சாராம்சம் ஆகும். கடவுளில் வாழ்ந் திருங்கள். இது நம்மை அனைத்துப் பாவங்களிலிருந்தும் அஞ்ஞானத்திலிருந்தும், அறியாமையிலிருந்தும், நான் இன்னும் கடவுளை அடையவில்லை இனிமேல்தான் அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலிருந்தும் விடுவிக்கிறது. இறைவன் உங்களுக்குள் இருக்கும்போது அவரை இன்னும் நான் அடையவில்லை என்று சொல்லுவதில் அர்த்தமில்லை.

அவர் தொலைவில் இருந்தால், நான் அவரை அடைய வேண்டும், அதற்காகப் பாடுபட வேண்டும், அவர் அருகில் செல்ல வேண்டும், பிறகு அவரை அடைய வேண்டும் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. “ஈஸ்வர : சர்வபூதானாம் ஹ்ருத்தேஸே அர்ஜுனா திஷ்டதி (அர்ஜுனா! அனைத்து உயிர்களின் இதயத்திலும் இறைவன் இருக்கிறான்)”. “உனக்குள் இறைவன் மறைந்திருக்கிறார். உனக்குள் அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மா இருக்கிறது. உனக்குள்

உற்சாகத்தின் ஊற்று இருக்கிறது. உனக்குள் பேரானந்தக் கடல் இருக்கிறது. உனக்குள் உன்னதப் பரம்பொருள் இருக்கிறது” என்று நாம் நம்புகிறபோது, கடவுள் எங்கோ தொலைவில் இருப்பது போலவும் நாம் நீண்ட பயணம் செய்து அவரை அடைய வேண்டும் என்பது போலவும் பேசுவதில் அர்த்தமில்லை.

இந்தத் தவறான எண்ணத்தைக் கைவிட ஒன்று தேவைப்படுகிறது. இந்தத் தவறான எண்ணத்தைக் கைவிட உங்களுக்குள் பார்வையைச் செலுத்துங்கள். “இந்த ஞானத் தெளிவு ஜீவனின் மையம். கடவுளிடத்தில் நான் எப்போதும் வாசம் செய்கிறேன் சச்சிதானந்தத்தில் நான் எப்போதும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்” என்று சொல்வது வாழ்க்கையின் குறைந்தபட்ச உண்மை ஆகும். அனைத்து உயிர்களிலும் இறைவன் இருக்கிறான். இறைவனிடத்தில் அனைத்து உயிர்களும் இருக்கின்றன.

நீங்கள் ஒரு தனிச் சிறப்புடைய ஜீவன், உங்களால் இதுபற்றிச் சிந்திக்க முடியும்; தொடர்ந்து செய்யும் மனனம், சாதனா, அப்யாசம் ஆகியவற்றின் மூலம் விழிப்புணர்வு பெறமுடியும். மற்ற உயிர்கள் இவ்வாறு சிந்தித்துச் செயலாற்றி ஞானச் சுடரொளி பரப்பும் விழிப்பு நிலையை அடைந்திருக்கவில்லை. மனிதன் மட்டுமே இந்த மகத்தான உண்மையை, வாழ்க்கையின் மையமாக உள்ள உண்மையை அறிந்துணர முடியும்.

நிறைவில் அனைத்து யோக மார்க்கங்களும் அனைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளும், உபாசனா முறைகளும் இந்த விழிப்புணர்வை அடைவதற்காகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த விழிப்பு நிலையில் தொடர்ந்து இருப்பதும் இந்த விழிப்பு நிலை நீடித்து நிலைத்திருக்குமாறு செய்வதும் பக்தி, தியானம், ஞானம், உபாசனா ஆகும். இது தான் ஆன்மீக வாழ்க்கை.

கடவுளின் கருணையாலும் குருதேவர் அருளாலும் பரம்பொருளுடன் ஒன்றியிருக்கும் நிலை, இங்கேயே, இப்போதே பிரசாதமாகக் கிடைக்கட்டும். இதுவே குறிக்கோள் என்ற விழிப்பு நிலையில் இருங்கள். அடைய வேண்டிய பரம்பொருள் ஏற்கனவே நமக்குள் இருக்கிறது. இந்த விழிப்பு நிலை நமக்குள் இருக்க நாம் பிரார்த்திக்க வேண்டும். இது இங்கிருந்து அங்கு சென்று அடைவதில்லை. இங்கேயே, இப்போதே அடைவதாகும்.

25. அறவாழ்க்கைக்கு உண்மையான அடிப்படை

உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களிலும் வாழ்ந்து மனித குலத்தை இணைத்து வைத்திருக்கும் பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். நாம் பல விஷயங்களில் வேறுபட்டிருந்தாலும் ஒரு விஷயத்தில் ஒன்றுபட்டிருக்கிறோம். அதாவது நம் அனைவரின் இதயத்திலும் இறைவன் வாழுகிறான். “உங்களுக்குள் இறைவன் மறைந்திருக்கிறான். உங்களுக்குள் அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மா இருக்கிறது”. ஏகோ தேவ. ஸர்வ பூதேஷு கூட: (இறைவன் ஒருவன் தான். அவன் எல்லா உயிர்களுக்கு உள்ளேயும் ஒளிந்து வாழ்கிறான்). நமக்குள் வாழும் இந்தப் பொதுவான சச்சிதானந்தப் பரம்பொருள் நம்மை ஒன்றுபடுத்தி வைத்திருக்கிறது.

உள்ளிருக்கும் பரம்பொருளைப் பற்றிச் சிந்தித்து அங்கீகரித்து, படிப்படியாக கிரகித்துக் கொண்டால் வெளியில் தோன்றும் அனைத்தும் உண்மையில் இல்லாதவை என உணருவீர்கள். வெளியில் தோன்றும் பொருளுக்கும் நமக்கும் பொதுவாக எதுவும் இல்லை. அவை நம்மிலிருந்து வேறுபட்டவை. அனைத்து உயிர்கள் மற்றும் ஆண்டவனின் படைப்புக்களுடன் நாம் உறவு கொள்ளும்போது இவ்வாறு சிந்தித்தால் அனைத்து உயிர்களையும் இணைக்கும் பொது

சக்தியாக நீங்கள் விளங்குவீர்கள். உயிர்களிடத்தில் நல்லிணக்கம் ஏற்படுத்தும் சக்தியாக நீங்கள் விளங்குவீர்கள்.

கண்ணாடியின் முன் நாம் நிற்கும்போது அதில் நம் உருவம் தெரிகிறது. ஆனால் உண்மையில் நாம் அதுவல்ல. நம் கண்ணுக்குத் தெரியாததாக நாம் இருக்கிறோம். அதை உணர்ந்து அறிகிறோம். நம்மை இணைக்கும் ஒன்றை இறைவன் என்கிறோம். அது அந்தராத்மா (உள்ளுறையும் இறைவன்). அனைவரிலும் இந்த ஒரே இறைவன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.

அறவாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக இந்த உண்மை உள்ளது. இது அன்புக்கும் நற்பண்புக்கும் அடிப்படையாக உள்ளது. நாம் ஏன் பிறரை மதிக்க வேண்டும்? உங்களுக்குள் இறைவன் நீங்கள் மதிக்கும் அன்பருக்குள்ளும் இருக்கிறான். ஆகவே நாம் பிறரை மதிக்க வேண்டும்? நாம் கோவில் அல்லது சர்ச்சில் இறைவனை வணங்குகிறோம். அதே இறைவன் மனித உருவில் நம் கண்முன் தோன்றும் போது நாம் எப்படி அந்த மனிதனை மதிக்காமல் இருக்கமுடியும்? நமக்கு மகிழ்ச்சி தரும் இறைவன் பிறருக்கும் மகிழ்ச்சி தருவான். நம்மை வேதனைப் படுத்தும் ஒரு விஷயம் பிறரையும் வேதனைப்படுத்தும். நம்மைச் சுற்றி உள்ள சூழ்நிலையில் எதை நாம் விரும்புகிறோமோ அதைத்தான் பிறரும் தம்மைச் சுற்றி உள்ள சூழ்நிலையில் விரும்புகிறார்கள்.

ஆகவே, அறவாழ்க்கை, நன்னெறி, அன்பு, கருணை, தொண்டு, பணிவு, நற்பண்பு, நேர்மை ஆகியவற்றுக்கு உண்மையான அடிப்படை ஆன்மீக அனுபவமாகும். கடவுள் ஒருவரே; அவர் எங்கும் இருக்கிறார் என்ற உண்மையை இந்த அனுபவம் நமக்கு உணர்த்துகிறது. “நான் எனது படைப்புக்கள் மூலம் அனைத்து திசைகளிலிருந்தும் உன்னை நோக்கி வருகிறேன். எனது படைப்புக்களை உனக்கு முன்னால்

வைத்திருக்கிறேன். நீ எப்பொழுதும் என்னை மறக்காமல் இருக்க இப்படிச் செய்திருக்கிறேன். நான் உன்னிடமிருந்து தொலைவில் இல்லாதிருக்கவும், உனக்கு அறிமுகமில்லாததுபோல் காட்சி அளிக்காதிருக்கவும் இப்படிச் செய்திருக்கிறேன். நீ என்னை வாழ்நாள் முழுவதும் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறாய். ஆகவே நான் உனக்கு நான் அறிமுகமாகியிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு நாளும் நீ என்னைப் பார்க்கிறாய்”.

குருதேவர் நமது கண்களைத் திறந்து இந்தப் பார்வையைத் தந்திருக்கிறார். ஒளிந்திருக்கும் இறைவனை அனைத்து உயிர்களிலும் காணவும், இந்த உண்மையை நமது வாழ்வின் அடிப்படையாகக் கொள்ளவும் குருதேவர் நமக்கு உபதேசித்திருக்கிறார். இத்தகைய வாழ்க்கை புனிதமான வாழ்க்கை; அனைத்து உயிர்களையும் மதித்து வாழும் வாழ்க்கை. இத்தகைய வாழ்க்கையின் மூலம் தான் இனிய, விரும்பத்தக்க அழகான மனித உறவுகள் ஏற்படமுடியும்.

இது, தற்காலத் தேவை; இன்றைய உலகின் தேவை. மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எப்படிப் பழகுவது என்பதை அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒன்றுபட்டிருப்பதை அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். சர்வதேச அளவில் இணக்கமுடன் வாழத் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். நமது பழக்க வழக்கங்கள் ஆன்மீக சம்பந்தமில்லாதவைகளாக இருக்கின்றன. நாம் பரஸ்பரம் சண்டையிலும் மோதலிலும் ஈடுபடுகிறோம். சமய உணர்வு சமயத்திலிருந்து போய்விட்டது. நாம் வெளியில் இறைவனை வழிபடுகிறோம். ஆனால் நமக்குள் இருக்கும் இறைவனை அறியாதிருக்கிறோம். இன்று உலகம் இருக்கும் நிலைக்கு இதுதான் காரணம்.

சாதகர்களாகிய நாம் இதே தவறைச் செய்து இதே சிக்கலில் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும். ஒரளவுக்குத்தான் நம்மை உலகைத் திருத்தமுடியும்.

ஆனால் நம்மை நாம் முழுமையாக மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள முடியும். உலகைக் கண்டு நாம் வருத்தப் படலாம் ஆனால் அதைத் திருத்த முடியாது. ஆனால் பொய்மையிலிருந்து உண்மைக்கும், இருளிலிருந்து ஒளிக்கும் மரணத்திலிருந்து மரணமிலாப் பெரு வாழ்வுக்கும், மனித நிலையிலிருந்து தெய்வ நிலைக்கும் நம்மால் உயரமுடியும். இந்த நிலையை நாம் அடைந்தே தீர வேண்டும்.

26. நல்லொழுக்கத்தை ஒருபோதும் கைவிடாதீர்கள்

ஞானமார்க்கம் ஒருவருக்கு மகிழ்ச்சியையும் அமைதியையும் தருகிறது, பெயரும் புகழும் அடையச் செய்கிறது, தெய்வீகப் பூரணத்துவமும் முக்தியும் அடையச் செய்கிறது. அறிவிழந்து செயல்படுவது, இத்துறையில் அழிவையும், துரதிர்ஷ்டத்தையும், மகிழ்ச்சியின்மையையும், வீழ்ச்சியையும் தோல்வியையும் ஏற்படுத்தும். ஞானமார்க்கத்தில் நன்கு முயன்று உழைத்து அறிவிற் சிறந்து விளங்கி வெற்றி பெறும் நோக்கில் சாதனையைத் தொடங்கியவர் அறிவிழந்து செயல்படக் கூடாது.

மனிதன் தெய்வநிலை அடைய வேண்டும். இதுவே இறைவனின் திட்டம். தெய்வாம்சம் ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் உள்ளது. ஏனெனில் மனிதனுக்குள் மறைந்திருக்கும் உண்மைத் தன்மை இறை இயல்பு ஆகும். ஜீவாத்மா பரமாத்மாவின் அங்கம், ஆகவே மனிதன் கவலை அடைவதோ, தோல்வி அடைவதோ கடவுளின் திட்டத்தில் இல்லை. பூரணத்துவம் பெறுதல், விடுதலை அடையும் வகையில் வெற்றிப் பயணம் செய்தல், கவலைகளையும் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் கடந்து நிரந்தர அமைதியும் ஆனந்தமும்

அடைதல் ஆகியவைதான் இறைவனின் திட்டத்தில் உள்ளது.

புத்திசாலியான சாதகன் இதை எப்போதும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு இறைவனின் திட்டத்தை செயல்படுத்தும் வகையில் முன்னேறிச் செல்லுகிறான். தனக்குள் மையம் கொண்டிருக்கும் இறைவனை அறிந்துணரும் வகையில் ஊக்கமுடன் உழைக்கிறான். அகத்தில் இருப்பது, மனிதனல்ல, தெய்வம், மனிதநிலை அல்ல, தெய்வீகம்.

ஆகவே புத்திசாலி நன்னெறியின் வழியில் நடக்கிறான். நன்னெறியில் நடப்பதே புத்திசாலித்தனம் என்பதை அவன் அறிந்து கொண்டிருக்கிறான். நற்பண்புகளும் ஆன்மீகப் பழக்கங்களும் மனிதனை விடுதலை பெறச் செய்கின்றன என்றும் அதற்கு மாறான, எதிரான பழக்கவழக்கங்கள் மனிதனை பந்தத்திலும் துன்பத்திலும் ஆழ்த்துகின்றன என்று கிருஷ்ண பகவான் கூறியிருப்பதை அவன் அறிந்திருக்கிறான். பகவான் இதை இன்னும் வலியுறுத்திச் சொல்லும்போது காமம், கோபம், பேராசை ஆகியவை மனிதனை நரகத்துக்கு அழைத்துச் செல்லுகின்றன என்று குறிப்பிடுகிறார். அவை மனிதனின் ஆன்மீக இயல்பை அழிக்கின்றன. ஆகவே, அவற்றை விட்டுவிட வேண்டும்.

கடவுள் முக்திக்கும் வழிகாட்டியிருக்கிறார்; வீழ்ச்சி அடையும் வழியையும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். நாம் புத்திசாலித்தனமான சாதகர்களாக செயல்பட்டு விடுதலை பெறும் வழியில் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும். நல்வழியில் நடப்பதை ஒருபோதும் நிறுத்திவிடக் கூடாது. ஆசை, காமம், பேராசை, அச்சம், கொலை மிரட்டல் ஆகியவை உங்களைத் தாக்கினாலும் நீங்கள் நல்வழியிலிருந்து ஒருபோதும் விலகிச் செல்லக்கூடாது.

நல்வழியில் தடையாக, அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் அனைத்தையும் அகற்றிவிட வேண்டும். தோற்றத்தில் அழகாகவும் இனிமையாகவும் தோற்றமளிக்கும் ஒரு பொருளுக்கு உள்ளே விஷம் என்னும் அபாயம் இருக்கலாம். அது இனிமையாக இருந்தாலும், விஷம், உயிரைக் கொன்றுவிடும். ஆகவே அதைப் புறக்கணித்தாக வேண்டும். எவ்விடை கொடுத்தேனும் நல்வழியில் நடப்பதே புத்திசாலித்தனம்.

நல்வழியில் நடப்பது வெறும் உணர்ச்சி மட்டுமல்ல, மன எழுச்சி மட்டுமல்ல, இனிய கலை உணர்வுமிக்க விருப்பமாகும். மேலும் யோகம் மற்றும் வேதாந்த நோக்கில் அது அறிவியல் ஆகும்.

நற்பண்புகள்தான் மனத்தில் உள்ள ஆன்மீகத்துக்குப் புறம்பான விஷயங்களை சுட்டெரிக்கின்றன. நற்பண்புகள் எனும் நெருப்பாலன்றி வேறு எதன் மூலமும் தீய சம்ஸ்காரங்களையும் வாசனைகளையும் எரித்துச் சாம்பலாக்க முடியாது.

நற்பண்புகள் தூய்மைப்படுத்தும் சக்தி; தெய்வீக சக்தி. கர்மங்கள் அனைத்தும் ஞானத்தால் எரிக்கப் படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுபோலவே ஆன்மீகத்துக்குப் புறம்பான சம்ஸ்காரங்களும் வாசனை களும் நற்பண்புகள் எனும் பெருநெருப்பால் சாம்பலாக் கப்படுகின்றன. தெய்வீகத்தின் வழியில் தடையாகவுள்ள அனைத்தையும் நற்பண்பு எனும் நெருப்பு அழித்துவிடுகிறது.

நற்பண்புகளைப் பின்பற்றுவது விஞ்ஞான பூர்வமானது. ஏனெனில் நற்பண்புகள் சத்வ குணத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன. மூன்று குணங்களில் சத்வகுணம் தான் மனிதனை உயர்த்துகிறது.

வேதாந்திகளும் நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடிக்கு மாறு வலியுறுத்துகிறார்கள். இதன் மூலம் நாம் நமது

ஜீவனின் அடித் தளத்துக்குச் சென்று அசுத்த சம்ஸ்காரங்களை எரித்துவிட முடியும். ராஜயோகமும் நற்பண்புகளை வலியுறுத்துகிறது. ஏனெனில் நற்பண்புகள் மனதைப் பக்குவப்படுத்தி, சீராக்குகின்றன. மனம் ஒருநிலைப்பட இது அவசியம். இத்தகைய மனநிலையில் தியானம் செய்யவும் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தவும் முடிகிறது.

சொற்பொழிவுகள் கேட்கப்படுகிற, ஸ்வாத்யாயம் மூலம் அறிந்து கொள்ளுகிற ஆன்மீக விஷயங்கள், நுட்பமான, தூய்மையான, சாத்வீகமான மனதில்தான் இடம் பெறும்.

ஆகவேதான் ஒவ்வொருவரும் நல்வழியைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது. நாளை இறக்கப்போகும் ஒருவருக்குக் கிடைத்த கடைசி வாய்ப்பைப் போலக் கருதி நல்வழியை பின்பற்ற வேண்டும். ஒருவர் நூறு ஆண்டுகள் வாழப் போகிறார் என்று கருதுவதுபோல, பொறுமையுடன் ஞானத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும். ஏனெனில் ஞானம் பெறுவதில் அவசரப்படக் கூடாது. விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளுவதும், புத்தி வளர்ச்சி அடைவதும் படிப்படியாகவே நிகழும். ஆனால் புத்திசாலிக்கு கிடைத்திருப்பது ஒரே வாய்ப்பு; இதை நழுவவிடக்கூடாது என்பது போலக் கருதி நற்பண்புகளை நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கிறார். நற்பண்புகளை காலங்கடத்தாமல் உடனே பின்பற்றுங்கள், தயங்காதீர்கள். நல்ல எண்ணத்துக்கும் நல்ல செயலுக்குமிடையில் கால இடைவெளி இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

இது மகத்தான தேவை. நற்பண்புகளால் ஞானம் பிறக்கிறது. உங்கள் வாழ்க்கையின் வெற்றியும், வளமான வாழ்வும் ஞானத்தால் கிடைக்கிறது. நீங்கள் அமைதி, பேரானந்தம், தெளிவு, அமரத்துவம், விடுதலை

ஆகியவற்றைப் பெற ஞானம் உத்திரவாதம் தருகிறது. ஆகவே, எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நற்பண்புகளைப் பெறுவதை விட்டுவிடக் கூடாது.

27. மறுபிறவிக்கு ஓர் அழைப்பு

ஒரு மனித வாழ்க்கை, ஒரு மனிதப் பிறவி மறுபிறவிக்கு விடுக்கும் ஓர் அழைப்பு ஆகும். “மனிதன் மீண்டும் பிறக்காமல் இறைவனின் சாம்ராஜ்யத்தைக் காணமுடியாது”. மன்னனும் ஆன்மீகத்தில் நாட்டமுடையவனுமான நிகோடெமஸ் ஒரு நாள் இரவில் ரகசியமாக வந்து ஏசுநாதரைப் பார்த்து கேள்வி கேட்ட போது அவனுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் ஏசுநாதர் இவ்வாறு கூறினார். “மனிதன் கிழவனாகிவிட்ட பிறகு எப்படிப் பிறக்கமுடியும்?” என்று மன்னன் கேட்டான். “அவன் மீண்டும் தனது தாயின் வயிற்றுக்குள் புகுந்து மீண்டும் பிறக்க முடியுமா?” என்றும் அவன் கேட்டான். அவனுக்கு பதிலளித்த ஏசுநாதர், “நான் உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன். ஒருவன் நீரிலும் ஆவியிலும் பிறக்காவிட்டால் இறைவனின் சாம்ராஜ்யத்துக்குள் நுழைய முடியாது” என்று கூறினார்.

தண்ணீர் தூய்மைப்படுத்தும் சாதனம். ஆகவே தண்ணீரில் பிறக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஒருவர் மலத்திலிருந்து (தூய்மையின்மையிலிருந்து) விடுபட்டு சித்த சுத்தி (மனத்தூய்மை) அடைய வேண்டும் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும். நீங்கள் தூய ஜீவனாக உருவாக வேண்டும். ஞானஸ்நானம் அளிப்பதும் இதனடிப்படையில்தான். அனைத்துப் பாவங்களையும் கழுவிவிட்டு பாவமற்ற தூய ஜீவனாக வெளிவர வேண்டும்.

தீயும் தூய்மைப்படுத்தும் சாதனம். இலங்கையிலிருந்து திரும்பிய சேதை தனது தூய்மையை நிரூபிக்க

தீக்குளித்தாள். நெருப்பு அவளைத் தீண்ட வில்லை. தனது தூய்மையை நிரூபித்தவாறு அவள் நெருப்பிலிருந்து வெளியே வந்தாள். அவளது தூய்மை நிரூபிக்கப்பட்டதால் அவளது தலைமுடியில் ஒன்றைக்கூட தீ எரிக்க முடியவில்லை. அவளது ஆடையை நெருப்பு எரிக்கவில்லை.

நமது தீமிதித் திருவிழா அசுத்தங்களை, தெய்வீகத்துக்கு மாறானவற்றை எரித்துச் சாம்பலாக்கி விட்டு ஒரு தூய ஆத்மாவாக வெளிவருகிறோம் என்பதைத்தான் நமக்கு உணர்த்துகிறது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏசுநாதர் குறிப்பிட்ட மறுபிறவியும் இதுபோலத்தான்.

இது தூய்மையின்மையிலிருந்து தூய்மைக்கு மறுபிறவி எடுப்பதாகும்; பூமி, உடல், உலகப் பொருட்கள் பற்றிய உணர்விலிருந்து ஆன்மீக விழிப்புணர்வுக்கு மறுபிறவி எடுப்பதாகும்; தண்ணீரிலிருந்தும் ஆவியிலிருந்தும் புதிய ஜீவனாகத் தோன்றுவதாகும். ஒருவர் தன்னை பரம்பொருளுடன் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளுவதாகும்; காலத்தையும் இடத்தையும் கடந்த ஆன்மீக ஜீவனாக வெளிப்படுவதாகும். பிறப்பு இறப்பின்றி பெயர் மற்றும் உருவம் இன்றி, ஆன்மீக ஜீவனாக இருப்பதாகும்; அழுக்கு அல்லது அசுத்தம் இன்றி எப்போதும் சுதந்திரமாக, பூரணத்துவம் பெற்று தெய்வீக நிலையில் இருப்பதாகும்; ஞானமும், விழிப்புணர்வும் பெறுவதாகும்.

இவ்வாறு நீங்கள் உண்மையில் எதுவாக இருக்கிறீர்களோ, அதுவாக பிறக்கிறீர்கள். உங்களது உண்மைத் தன்மையைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். நீங்கள் பழைய நிலையை விடுத்து மறுபிறவி எடுத்திருக்கிறீர்கள். இப்போது உங்களை நிலையான பரம்பொருளுடன் இணைத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள்; நிலையற்ற இந்த உலகுடன் உங்களை இணைத்துக் கொள்ளு

வதில்லை. ஆன்மீகப் பரம்பொருளுடன் உங்களை இணைத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். உலகியல் விஷயங்களில் தோன்றி மறையும் விஷயங்களில் உங்களை இணைத்துக் கொள்ளுவதில்லை.

ஆன்மீக சாதகன் தினசரி மறுபிறவி எடுக்க வேண்டும். தினமும் புதிய விழிப்புணர்வுத் தூய்மையில் உயர்நிலையும் அடையவேண்டும். அழுக்கான, கரடுமுரடான, ஆன்மீக சம்பந்தமில்லாத தெய்வீக சம்பந்தமில்லாத அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு தூய்மை, ஆன்மீகம் மற்றும் தெய்வீக நிலையை அடையவேண்டும். நீங்கள் அடைய விரும்பும் பரம்பொருளாகவே ஆகும் வரை நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறவி எடுக்கிறீர்கள். நீங்கள் பிரம்மமாக பிரபஞ்ச ஜீவனாக இருக்கிறீர்கள். இறைவனுடன் ஒன்றி இருக்கிறீர்கள். பரமாத்மன் கலந்துவிடுகிறீர்கள். இறைவனின் பரிபூரணத் தூய்மையையும், தெய்வீக இயல்பையும் பெறுகிறீர்கள்.

இவ்வாறு, விவேகமும் புத்திகூர்மையும் உடைய மனிதர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் காலைப் பொழுதில் மறுபிறவிக்கு அழைப்பு விடுக்க வேண்டும். இரவுப் பொழுதில் என்ன செய்வது? மறுபிறவிக்காக காலைப் பொழுதில் விடுக்கும் அழைப்பை விட இரவுப் பொழுதில் அதிகமாக அழைப்பு விடுக்க வேண்டும். காலையில் இருளிலிருந்து ஒளிக்கும் செயலின்மை யிலிருந்து முன்னேற்றமான, பயனுள்ள செயலுக்கும் பயணம் செய்கிறோம். இரவு வந்ததும் கண்ணில் தோன்றி மறையும் பலவற்றை விடுத்து ஆதாரசக்தியாக நமக்குள் இருக்கும் இறைவனிடம் திரும்பி வருகிறோம். இரவு வந்ததும் உலகம் மறைந்துவிடுகிறது. நீங்கள் உங்கள் ஈடுபாடு, நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு இரண்டற்ற ஒன்றாக அமைதியாக இருக்கும் பரம்பொருளுடன் சேர்ந்துவிடுகிறீர்கள்.

இது உண்மையில் உற்சாகந்தரும் மறுபிறவி. இதில் ச்சிதானந்தமாக உள்ள பரம்பொருளுடன் ஒன்றி விடுகிறோம். பலவற்றை விடுவித்து ஒன்றுடன் இணைகிறோம். மனம் மற்றும் புலன்களின் கோரிக்கைகளிலிருந்து விடுபட்டுப் புலன்களின் கோரிக்கை இல்லாத இடத்துக்குச் செல்லுகிறீர்கள். நீங்கள் உங்களின் சொந்த இடத்துக்குத் திரும்பி வந்து உற்சாகமாக இருக்கிறீர்கள்.

ஆவி பிரியும் போது உடல் நிரந்தரமாக மரணத்தைத் தழுவுகிறது. உறக்கம் தற்காலிக மரணம் உடலில் சுவாசம் ரத்த ஒட்டம் எல்லாம் சரியாக இருப்பதைத் தவிர மற்றபடி நீங்கள் இறந்தவர்களாகவே இருக்கிறீர்கள். மருத்துவ ரீதியாக உடல் ரீதியாக நீங்கள் இறக்காமல் இருக்கலாம். ஆனாலும் தற்காலிக மரணத்தை நீங்கள் தழுவுகிறீர்கள். நிரந்தர மரணத்துக்குப் பின் நீங்கள் மறுபிறவி எடுக்கும்போது புதிய சூழ்நிலையில் புதிய மனநிலையில் புதிய ஜீவனாகத் தோன்றுகிறீர்கள். ஆனால் தினசரி உறக்கத்தில் நிகழும் மரணத்திற்குப் பிறகு நாம் நமது சொந்த நிலைக்குத் திரும்பி வருகிறோம்.

மேலும் தற்காலிக மரணம் எனும் உறக்கத்திலிருந்து நீங்கள் விழிக்கும்போது புதிய உண்மையைக் காணுகிறீர்கள். நீங்கள் கங்கைக் கரையில் நின்று கொண்டிருந்தால் ஒவ்வொரு வினாடியும் நீங்கள் புதிய கங்கையைப் பார்க்கிறீர்கள். நீங்கள் முதலில் பார்த்த அதே கங்கையைத் தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக எண்ணுகிறீர்கள். ஆனால் ஒரு நிமிடத்துக்கு முன்னர் நீங்கள் பார்த்த தண்ணீர் அடுத்த நிமிடம் கீழே பாய்ந்து ஒடிவிடுகிறது. இப்போது நீங்கள் முற்றிலும் புதிய நதியைப் பார்க்கிறீர்கள். அதுபோல நீங்கள் ஒவ்வொரு காலைப் பொழுதிலும் புதிய உலகத்தை மாறியிருக்கும் உலகத்தைக் காணுகிறீர்கள்.

நீங்கள் தினசரி காலையில் விழித்தெழும்போது உத்திரகண்டத்தில், சிவானந்த ஆசிரமத்தில், எங்கும் நிறைந்திருக்கும் குருதேவர் முன்னிலையில் விழித்தெழுகிறீர்கள். முன்பைவிட மாறுபட்ட சிறப்புநிலையில் நீங்கள் விழித்தெழுகிறீர்கள். இந்த மறுபிறப்பு சாதனையாக மாற வேண்டும். உங்கள் சாதனையில் தளர்ச்சி இருக்குமானால் இந்தப் புதிய பிறவியில் தளர்ச்சி இல்லாமல் இருக்கட்டும். உங்கள் சாதனையில் பாசாங்கு இருக்குமானால் புதிய பிறவியில் அது இல்லாமல் இருக்கட்டும். நீங்கள் அரைகுறையாக சாதனையில் ஈடுபடாமல் முழுமனதுடன், சிரத்தையுடன் சாதனையில் ஈடுபட வேண்டும்.

விழிப்பு நிலை, தெய்வீக வாழ்க்கை எனும் மறுபிறவியை உருவாக்கித் தரட்டும். இந்த மறுபிறவி முழுமையான உண்மைநிலையை அடைய வழிவகுக்கிறது. பரம்பொருளை அறிந்து உணரவும் ஒருவர் தனக்கும் இந்த உலகுக்கும் உண்மையாக இருக்கவும், தனக்கும் இந்த உலகுக்கும் நேர்மையாக இருக்கவும் விழிப்பு நிலை எனும் மறுபிறவி தெரிவிக்கிறது. இது தூய்மையான தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான அழைப்பு. நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உண்மை, நடத்தையிலும் ஒழுக்கத்திலும் தூய்மை, தெய்வீகக் கருணை, இறைவனால் படைக்கப்பட்ட எந்த உயிருக்கும் இன்னா செய்யாமை ஆகிய பண்புகளுடன் வாழ்வதற்காக விடுக்கப்பட்ட அழைப்பு ஆகும்.

ஆகவே நாம் ஒருமுறை, இருமுறையல்ல மீண்டும் மீண்டும் பிறப்போம். இத்தகைய மறுபிறவிக்கு இனி அவசியமில்லை எனும் நிலை வரும்வரை மீண்டும் மீண்டும் பிறவி எடுப்போம். பிறகு நாம் முழுமையாக தெய்வீக நிலையை அடைகிறோம். இதைத்தான் குருதேவர் விரும்பினார். தனது சீடர்களும் பக்தர்களும்

முழுமையான தெய்வீகத் தன்மையுடன் வாழவேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்.

இதை நீங்கள் உங்களது இதயத்தில் பதித்துக்கொண்டு அவ்வாறே வாழ்க்கை நடத்துங்கள். நீங்கள் தெய்வத் தன்மை உடையவர். இதை அறிந்துகொண்டு அந்த நிலையில் இருங்கள். தெய்வீக ஒளியை பரப்பிக் கொண்டிருங்கள். ஆன்மீக விழிப்பு ணர்வு உங்களிடத்தில் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கட்டும். உங்களுக்கு திருவருள் கிட்டுவதாகுக.

28. உண்மை, அஹிம்ஸை மற்றும் தூய்மையின் சிறப்பு

(அ) உண்மை

நீங்கள் சத்தியம் போற்றும் சாதகர்கள்; அறம் போற்றும் அன்பர்கள். தர்ம ப்ரேமி என்று சொல்லுகிறார்கள். தர்மப்ரேமி என்றால் அறத்தின் மீது அன்பு செலுத்துபவர் என்று பொருள். அனைத்து அற வாழ்க்கைக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது சத்தியமாகும். ஒழுக்கம், நேர்மை, உண்மை அனைத்தும் ஒரே பொருளையே தருகின்றன. “தர்மத்தை அழிப்பவன் தர்மத்தால் அழிக்கப்படுகிறான்”. என்று மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது ஒருவன் தர்மத்தை அழித்து அதர்ம வழியில் நடக்கும்போது அந்த அதர்மமே அவனை அழிக்கிறது. அவனை அழிப்பதற்கு வெளியிலிருந்து எந்த சத்தியும் தேவையில்லை. அதர்மமான அவனது நடவடிக்கைகளினால் அவன் தனக்குத்தானே அழிவையும், துன்பத்தையும் தேடிக் கொள்கிறான்.

ஆனால் தர்மத்தை யார் காப்பாற்றுகிறார்களோ அவர்களை தர்மம் காப்பாற்றுகிறது. எங்கு தர்மம் இருக்கிறதோ அங்கு அனைத்திலும் வெற்றியே

கிட்டுகிறது. இந்த தர்மத்துக்கு ஆதாரமாக சத்தியம் இருக்கிறது. சத்தியம் உன்னதமான தர்மம். ஏனெனில் இறைவன் சத்தியத்தின் வடிவிலிருக்கிறான். நாம் சத்தியத்தை பின்பற்றும் சாதகர்கள். சத்தியம் உயரிய வாழ்க்கைக்கு நுழைவாயில். சத்தியம் தர்மத்தின் ஆத்மா. அறவாழ்க்கை மற்றும் நன்னடத்தைக்கு அடிப்படையாக இருப்பது சத்தியம். ஆகவே சத்தியத்தைக் கடைபிடிப்பது வாழ்க்கையில் உன்னதமான வெற்றியைப் பெறுவதற்கு மிகச் சிறந்த அஸ்திவாரம் அமைப்பது ஆகும். சத்தியத்தை வணங்குவது காலத்தின் தேவை.

உண்மையைக் கடைபிடிப்பது மிகச் சிறந்த சாதனை. உண்மை பேசுவது மிகச் சிறந்த ஒழுக்கம். உண்மை மிகச் சிறந்த எளிமை. உண்மை மிகப் பெரும் விரதம். உண்மையை கடைபிடிப்பது இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிக் கப்படும் அனைத்து மலர்களைக் காட்டிலும் சிறந்த மலராகும். உண்மையெனும் மலரால் இறைவனை வணங்கினால் இறைவன் பெருமளவில் கருணை புரிகிறான். ஆகவே உண்மையை கடைப்பிடிப்பது மிகவும் அவசியமாகும். எல்லாவற்றையும் விட மிகவும் விரும்பத்தக்கதாகும். ஆகவே உண்மையைப் பற்றி சிந்தித்து அதனை போற்றுவர்கள். இதன் மூலம் மிகச் சிறந்த நன்மைகள் வந்து சேரும்.

இந்த கலியுகத்தில் உண்மை புறக்கணிக்கப்படுகிறது. ஆகவே மனிதர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்கிற ஒருவன் உண்மையே பேச விரதம் கொண்டிருப்பவன் உண்மை எனும் எளிமையை அனுஷ்டிப்பவன் கலி தரும் கஷ்டத்தை கடந்து செல்லும் சக்தி பெறுகிறான். இருள் உண்மை எனும் ஒளியால் விரட்டப்படுகிறது. பின் உண்மையை பின்பற்றுவது இந்த யுகத்தின் மிகச் சிறந்த தவமாகும். உண்மை தூய்மைப்படுத்தி உயர்த்துகிறது. சாதகன்

தனக்குத் தடையாக உள்ள அனைத்தையும் கடந்து முன்னேறிச் செல்ல ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவனுக்கு உண்மை எனும் சக்தி உதவுகிறது. ஆகவே உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் பெரும் பயன் அடையலாம். மிகச் சிறந்த நன்மை பெறலாம்.

ஆகவே புத்திசாலியான சாதகன் தன் வாழ்க்கை முழுவதும் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்கிறான். உயர்ந்து முன்னேறுவதற்கான அனைத்து வழிகளுக்கும் இது நுழைவாயிலாகும். இது நன்னடத்தைக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது. ஆகவே அன்பிற்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய குருதேவர் தனது ஆன்மீக குடும்பத்தில் உறுப்பினர் களாக சேர்கிறவர்களுக்கு நிபந்தனையாக விதித்திருந்த மூன்று கொள்கைகளில் உண்மையும் ஒன்று. “உண்மையைப் பின்பற்றி ஜ்வலிக்கும் அன்பரே, இறைவனைக் காணத் துடிக்கும் சாதகரே, வருக. நான் தங்களை எனது ஆன்மீகக் குடும்பத்தின் அங்கத்தினராக ஆக்குகிறேன்” என்று குருதேவர் சொன்னார். ஆகவே, நாம் ஆன்மீக வாழ்க்கையிலும் உலகியல் வாழ்க்கையிலும் உண்மைக்கு உள்ள மதிப்பையும், பெருமையையும், தேவையையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உலகியல் வாழ்க்கை உங்களுக்கு ஏற்றதாக இருந்தால் ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு அது ஆதரவாக இருந்தால், அதில் உண்மையைச் சேர்த்து, இரண்டையும் இணக்கமுடையதாக ஆக்கிவிட வேண்டும்.

உண்மை மற்றும் அறநெறிகளின் அடிப்படையில் ஆன்மீகம் உருவாயிற்று. ஒரு நல்ல வாழ்க்கை மூலமும், நீதிநெறி மற்றும் அறநெறியை குறிக்கோளாகக் கொண்ட ஒருவரது வாழ்க்கை மூலமும் தெய்வீக அனுபவமும் பூரணத்துவமும் ஏற்படுகிறது. இது அறிவுக்குப் பொருந்தாத தூய்மை வாதம் அல்ல. இது மங்களகரமான, அழகான, புனிதமான சூழ்நிலையில் உருவாகும் அறிவுக்குப் பொருத்தமான அறநெறிக்

கொள்கை; ஒரு நன்னெறி. நன்னடத்தை நல்லொழுக்கம், நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் உயரிய மனப்போக்கு, வாழ்க்கையை அணுகும் முறை ஆகியவையெல்லாம் உண்மையான பண்பாடு, உண்மையான கல்வி, உண்மையாக விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்ளுதல் ஆகியவற்றிலிருந்து உருவாகின்றன.

(ஆ) அஹிம்ஸை

எனக்கு ஏற்படும் அனுபவம் மற்றும் உணர்வு மற்றவர்களுக்கும் ஏற்படும் எனப் புரிந்துகொள்ளும் நற்பண்பில் ஆன்மீகம் உருவாகிறது. “எனக்குப் பிடிக்காத, எனக்கு சாதகமில்லாத, எனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடிய அல்லது என்னால் விரும்பத்தகாத எதையும் நான் பிறர்மீது சொல் அல்லது செயல் அல்லது சிந்தனையால் திணிக்கமாட்டேன். அவர்களும் என்னைப் போன்றவர்கள். அவர்களுக்கும் உணர்ச்சிகள் உள்ளன. ஆகவே எனது நலனில் நான் அக்கறை செலுத்துவதுபோல அவர்கள் நலனிலும் அக்கறை செலுத்தவேண்டும். “இப்படி ஒருவர் மற்றவர்களைத் தனக்கு சமமாக மதித்து அவர்களிடம் நியாயம், நேர்மை, பரிவு, அன்பு, கருணை ஆகிய பண்புகளுடன் பழகவேண்டும். இப்படிப் பழகும் ஒருவர் பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடிய பிறர் நலனுக்குக் கேடு விளைவிக் கக்கூடிய, எதையும் செய்வதில்லை மனிதாபிமானத்தின் சாராம்சம் இதுதான். “நான் பிறரைத் துன்புறுத்தினேன். நான் அப்படிச் செய்யக் கூடாது” என்ற உணர்வு மனிதர்களுக்குக் கீழான உயிரினங்களிடத்தில் இல்லை. இவை மற்ற பிராணிகளைக் கொன்று தின்கின்றன. இதனால் இயல்பாகவே ஒரு பிராணி மற்றொரு பிராணியைக் கொல்லுவதும் அழிப்பதும் நிகழுகின்றன. ஆகவே இனிய குரலுடைய அழகிய பறவை இதயமற்றதாக

இருக்கிறது. அது காற்றில் பறக்கும் அப்பாவி வண்ணத்துப் பூச்சியை திடீரென்று பிடித்துக் கொள்ளுகிறது. பூச்சி பெரியதாக இருந்தால் சிறகடித்துப் பறந்தால், அதைத்தனது அலகால் பிடித்து, மரம் அல்லது சுவர் போன்ற கெட்டியான ஒன்றின்மீது மோதி, விழுங்கிவிடுகிறது. மனிதனைத் தவிர மற்ற பிராணிகள் இப்படி படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யானை, ஒட்டகம், குதிரை போன்றவை இதற்கு விதிவிலக்கான மிருகங்கள். ஆனால் பெரும்பாலும் ஒரு பிராணி மற்றொரு பிராணியை அடித்துத் தின்கிறது. 'நான் மற்ற பிராணிகளைத் துன்புறுத்தி அவற்றுக்கு வேதனை தருகிறேன்; அவற்றை அழிக்கிறேன்' என்று அவை எண்ணுவதில்லை. மனிதகுலத்தில் இப்படி எண்ணுவது உண்டு. இது மனிதப் பண்பின் சாராம்சம்.

வேதாந்த தத்துவம் மற்றும் யோக சாஸ்திரத்தின்படி இது ஆன்மீக வளர்ச்சியின் காரணமாக நிகழுகிறது. மனிதன் ஆன்மீக ரீதியாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறான். ஆகவே அவன் பிறரிடத்தில் அன்பும் கருணையும் செலுத்த முடிகிறது; மற்றவர்களின் உணர்வுகளை மதிக்க முடிகிறது; பிறரைத் துன்புறுத்தக்கூடாது, வேதனைப்படுத்தக்கூடாது, காயப்படுத்தக்கூடாது, அழிக் கக்கூடாது என்று எண்ண முடிகிறது. மனிதன் தெய்வநிலைக்கு உயருகிறவரை இந்தப் பண்புகள் வளர்க்கப்பட வேண்டும். கருணையின் உச்சநிலையான அஹிம்ஸையும், ஜீவகாருண்யமும் ஏகநாதரால் உபதே சிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "தனது நண்பன் உயிரைக் காக்க தனது உயிரைத் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கும் ஒருவரின் அன்பைவிட உயர்ந்ததான அன்பை இந்த மனித உலகில் பார்க்கமுடியாது", என்று ஏகநாதர் சொன்னார்.

ஒருவர் வெளிப் பார்வைக்கு அஹிம்ஸையைப் பின்பற்றுவவராகவும் பிறரைத் துன்புறுத்தாதவர்

போலவும் பிறருடன் சண்டையிடாதவர் போலவும் காட்சியளிக்கலாம். ஆனால் அவர் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் பிறரைத் துன்புறுத்தக் கூடும்; பிறருடன் சண்டையிடவும் கூடும், மேல்நாட்டு சமுதாயத்தில் “மனத்தளவில் சித்திரவதைப்படுத்துதல்” என்பது பற்றிக் கேள்விப்படுகிறோம். சில நேரங்களில் நீதிமன்றங்களில் விவாகரத்துக்கு இது காரணமாகக் காட்டப்படுகிறது. “தந்திரமான பல வழிகளில் என் கணவர் என்னை மனத்தளவில் சித்திரவதைப் படுத்தியிருக்கிறார்; என்னை நிந்தித்து, அவமதித்து என்னை வேதனைப்படுத்தியிருக்கிறார்” என்று நீதிமன்றத்தில் சொல்லப்படுவதுண்டு. ஆக இப்படி தந்திரமாக மனத்தளவில் பிறருக்கு கவலை, அச்சம், துன்பம் தருவதும் அஹிம்ஸைக்கு விரோதமானதாகும். பிறர் மீது முரட்டுத்தனமாக வெளிப்படையாகவோ அல்லது தந்திரமாகவோ தாக்கித் துன்புறுத்துவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜி ஒரு படி மேலே சென்று, பின்வருமாறு கூறினார். “செயலன விலோ அல்லது மனத்தளவிலோ முரட்டுத்தனமாகவோ வெளிப்படையாகவோ அல்லது தந்திரமாகவோ பிறருக்குத் துன்பம் செய்யமாட்டேன் என்று சபதம் எடுத்துக் கொண்டால் மட்டும் போதாது; மாறாக ஒருவர் பிறரிடம் ஆக்கரீதியாக, செயலனவில் கருணைகாட்ட வேண்டும், அன்பு செலுத்த வேண்டும். பிறரது இன்ப துன்பங்களில் பங்கேற்க வேண்டும்”.

கடவுளைப் பற்றிய நமது கருத்து இதுதான். கடவுள், கருணைக் கடல், அனைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளும், அனைத்து யோகப் பயிற்சிகளும், அனைத்து ஆன்மீக சாதனைகளும் இறைவனை நோக்கிச் செல்லுவதற்கான, இறைவனிடம் திரும்பி வருவதற்கான, இறைவனிடம் தொடர்பு கொள்ளுவதற்கான, இறைவனை அனுபவிப்பதற்கான, இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்திருப்

பதற்கான முயற்சிதான். இது தொடர்ந்து செய்யப்படும் முயற்சியாகும். இதன்மூலம் சாதகன் மனத்தளவில் முன்னேற்றம் பெறுகிறான்; இறைத்தன்மை பெறுகிறான். தெய்வீகம் எனும் குறிக்கோளை நெருங்கிச் செல்லுகிறான். கடவுளின் தன்மையை, கடவுளைப் பற்றிய தனது கருத்தை, கடவுளிடமிருந்து தான் எதிர்பார்ப்பதை எடுத்துச் சொல்ல அவன் முயற்சிக்கிறான்.

இது ஒரு மனிதனை கீழ்நிலையிலிருந்து மேல்நிலைக்கு உயர்த்துவதாகும், மனித நிலையிலிருந்து தெய்வநிலைக்கு உயர்த்துவதாகும். மனிதனிடத்தில் இந்த மாற்றம் எந்த அளவுக்கு ஏற்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு சாதகன் பரம்பொருளை நெருங்கிச் செல்லுகிறான். இது யோக சாதனையில் மனத்தளவில் ஏற்படும் முன்னேற்றம். கடவுளை நோக்கிச் செல்லுவது என்பது யோகப் பயிற்சிக்குள் அடங்கியிருக்கிறது. இதுதான் உண்மையான யோகம். இதுவே யோகத்தின் மூச்சுக் காற்று, இதயம் ஆகும். ஆன்மீக வாழ்க்கையில், யோகப் பயிற்சியில் இந்த மாற்றம் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் நிகழுகிறது.

ஆகவே நாம் இறையியல்புக்கு மாறான அனைத்தையும் விட்டுவிட வேண்டும். இறையியல்புக்கு ஒத்துவராத எதுவும் கடவுளை நோக்கி மேற்கொள்ளப் படும் ஆன்மீகப் பயணத்தில் இடம் பெற முடியாது. இதை அறிந்துகொள்ள ஆழ்ந்த புலமையோ தத்துவ ஞானமோ தேவையில்லை. இருட்டில் இருந்துகொண்டு வெளிச்சத்தைப் பெற முடியாது. நீங்கள் விளக்கின் அருகில் சென்றால் இருள் தானாக விலகிப் போகும்.

உண்மை, கருணை, அன்பு ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து செல்லுகின்றன. ஏனெனில் நீங்கள் அன்பும், கருணையும் செலுத்தும்போது நீங்கள் உங்கள் உண்மை இயல்பான

இறைத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறீர்கள். நீங்கள் இறைவனின் அங்கமாக இருப்பதை வெளிப்படுத்துகிறீர்கள். இதுதான் உங்களது உண்மையான வாழ்க்கை. மனத்தாலோ, பேச்சாலோ, செயலாலோ நீங்கள் இறைத்தன்மைக்கு மாறாகப் போனால், நீங்கள் உங்களது உண்மைத் தன்மையிலிருந்து விலகிச் செல்லுகிறீர்கள் என்று பொருள். உங்களது உண்மைத் தன்மையை நீங்களே மறுக்கிறீர்கள் என்று பொருள். அப்போது உங்கள் வாழ்க்கை போலி வாழ்க்கையாக ஆகிவிடுகிறது. நீங்கள் தெய்வீக அன்பு மற்றும் சுருணைகொண்டு ஆன்மீகரீதியாக வளர்ச்சி அடையாவிட்டால் இதுபோல நிகழுகிறது. இதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இது பற்றித் தெளிவாகச் சிந்தித்து உறுதியுடன் செயல்பட வேண்டும்.

(இ) தூய்மை

ஆத்மா அல்லது பரமாத்மா நித்ய, நிரஞ்சன, நிர்மல, சுத்த, சத்வ பரம்பொருள். அவர், தூய்மை மற்றும் புனிதத் தன்மையின் இருப்பிடம். ஆகவே தான் ராஜ்யோகத்தின் தொடக்கத்தில் நியமங்களைக் கடைப்பிடிப்பதன் ஒரு பகுதியாக சாதகன் அகத்திலும் புறத்திலும் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று மகரிஷி பதஞ்சலி வலியுறுத்துகிறார். நாம் ஆத்மஞானம் பெற மூன்று விஷயங்கள் தடையாக உள்ளன என்று வேதாந்தம் கூறுகிறது. இந்தத் தடைகளை மலம், விசேஷபம், ஆவரணம் என்று வேதாந்திகள் கூறுகிறார்கள். விசேஷபம் என்பது மனம் தொடர்ந்து அலைபாய்ந்து அமைதியற்றிருப்பது. ஆவரணம் என்பது உண்மையை மறைக்கும் திரை. ஆகவே ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கு இடையில் தடையாக நிற்கும் இந்த மூன்றும் படிப்படியாக விலக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நித்ய

பரம்பொருளை அடைவதற்குத் தடையாக உள்ளவற்றை நீக்குவதே ஆன்மீக சாதனை என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

குருதேவர், “தூய்மைப்படுத்து, ஒருநிலைப்படுத்து, தியானம் செய், ஆத்மஞானம் பெறு” என்று இதை சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட்டார். மலத்தை அகற்றுவது தூய்மைப்படுத்தல் ஆகும். விக்ஷேபத்தை அகற்றுவது மனதை ஒருநிலைப்படுத்துவது ஆகும். பரம்பொருளைப் பார்க்கவிடாமல் செய்யும் ஆவரணம் எனும் திரையை அகற்ற தியானம் உதவுகிறது. இதன் மூலம் ஆத்மஞானம் பெறமுடியும்.

மனத்தூய்மை இல்லாத மனிதனிடத்தில் தூய்மையற்ற ஆசை, கோபம், பேராசை, தீவிர காமம், அகந்தையின் அறிகுறியான ஆணவம், பொறாமை ஆகியவை குடிகொண்டிருக்கின்றன. இவை விடுதலை பெற ஆத்மஞானம் பெறத் தடையாக உள்ள ஆறு விஷயங்கள் - காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாத்சர்யம். பகவத் கீதையில் பகவான் கிருஷ்ணன், “காமம், கோபம், பேராசை ஆகிய மூன்றும் மனிதனின் எதிரிகள் என்றும் இவற்றை மனித இயல்பிலிருந்து அகற்றவேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். “த்ரிவிதம் நரகஸ்யேதம் த்வாரம் நாசன் - மாத்மன: காமக்ரோதஸ் - ததா லோபஸ்தஸ்மா. தேதத் த்ரயம் த்யஜேத் (காமம், கோபம், பேராசை மூன்றும் மனிதனை நரகத்துக்கு இழுத்துச் செல்லுகின்றன. ஆகவே மனிதன் இவை மூன்றையும் விட்டுவிட வேண்டும்)”.

ஆகவே, மாயையிலும், வேண்டாத பழக்க வழக்கங்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் மனிதனை அதிலிருந்து விடுவித்து தூய்மை பெறச் செய்வது ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு அடிப்படைத் தேவையாகும். மனிதன், பொறுமையான பயிற்சி, பணிவு, பிரார்த்தனை,

சத்சங்கம், பெரியோர் இணக்கம், உயர்ந்த குறிக்கோளைப் பின்பற்றுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் இந்த வேண்டாத பழக்கவழக்கங்களை விட்டுவிட சிரத்தையுடன் முயற்சிக்க வேண்டும்.

சுயகட்டுப்பாடு இதற்கு அடிப்படைத் தேவையாகும். விஷயங்களை உளப்பூர்வமாகப் புரிந்துகொண்டு, தினசரி இது பற்றி சிந்தித்து, ஆத்ம பரிசோதனை செய்வது அவசியம் ஆகும். தூய்மை பெற வேண்டும் என்ற தாகம் இருக்க வேண்டும். தூய்மையின் வடிவமாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஏக்கம் இருக்க வேண்டும். புனிதத் தன்மையுடன் இருக்கவேண்டும் என்பதில் ஆவல் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதன்மூலம் தான் இறைநிலையை அடைவதற்கான சக்தியைப் பெறமுடியும். “ஸ்வர்க்கத்தில் இருக்கும் உனது தந்தை தூய்மையானவர், நீயும் தூய்மையானவனாக இரு”.

மனிதன், தூய்மை பெறுவதில் விருப்பம் கொள்ள வேண்டும்; தெய்வீக இயல்புடன் வாழ தாகம் கொள்ள வேண்டும். குறைகளையெல்லாம் போக்கித் தனக்குள் நல்ல மாறுதலை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதில் உறுதி கொள்ள வேண்டும். புனிதத்துவமும் தூய்மையும் நிறைந்த வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்ற ஆசை கொள்ள வேண்டும். சாதகன், சுரடுமுரடான பாதையைக் கடக்கவும், தமோ குணத்தையும் ரஜோ குணத்தையும் தாண்டிச் செல்லவும், அற்பமான ஆன்மீக சம்பந்தமில்லாத, தெய்வீக சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களை விட்டொழிக்கவும் இந்த நற்பண்புகள் உதவுகின்றன. வேண்டாத குணங்களை விட்டொழிக்க சங்கற்பம் செய்த சாதகன் பின்வருமாறு எண்ணுகிறான்: “அறியாமையிலும், குருட்டுத்தனத்திலும் உழலுபவர்களுக்கும் உலகம் மட்டுமே உண்மை என்று நினைப்பவர்களுக்கும் புலன் நுகர்ச்சி கிடைத்தற்கரிய பேறு என்று கருதுவோர்க்கும், அது விரும்பத்தக்கது

என்று எண்ணுவோருக்கும் இது தேவைப்படலாம்; இதை அவர்கள் ஏற்கலாம். ஆனால் நான் இதை விரும்பவில்லை, ஏற்றுக்கொள்ளவும் மாட்டேன்” இவ்வாறு உண்மையான சாதகன் விழிப்புடன் இருக்கிறான். மற்றவர்கள் உயரிய ஆன்மீக வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை அறியாமல் உறங்கிக் கிடக்கிறார்கள்.

விழிப்பு நிலையில்தான் ஒருவர் தெய்வீகத் தன்மையையும், தெய்வீகப் புனித இயல்பையும் பெறவேண்டும். இந்த நிலை அடைய சாதகன், ஆத்ம பரிசோதனை, பிரார்த்தனை, சத்தங்கம், அறநூல்களை வாசித்தல், நாமஜபம், லட்சிய பக்தி ஆகியவற்றின் மூலம் பொறுமையாக முயற்சிக்க வேண்டும். இதன்மூலம் வெற்றிகரமாக ஆன்மீகத் தூய்மை ஏற்படுகிறது.

இந்த முக்கியமான ஆன்மீக சாதனையை நீங்கள் சரியாக நோக்கினால் இது உங்களுக்கு மிகவும் எளிதாகக் கிட்டும் என்று எண்ணத் தொடங்குகிறீர்கள். இது உங்களுக்கு இயல்பாக வரவேண்டும். ஏனெனில் நீங்கள் தூய்மையின் உருவம்; எப்போதும் தூய்மையாக இருக்கும் ஆத்மா- நித்ய சுத்த ஆத்மன். “நான் ஆத்மா, எப்போதும் தூய்மையாக இருக்கிறேன். நான் தெய்வீகப் பரம்பொருளின் அங்கம், என்னிடம் தூய்மை சிறப்பாக, முழுமையாக இருக்கிறது”.

இப்படி நீங்கள் உங்களை உங்களது உண்மையான, உயரிய ஆன்மீகத் தன்மையுடன் இணைத்துக் கொண்டால், உங்களைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளுவதில் இயல்பான வளர்ச்சி அடைகிறீர்கள், இந்தத் தூய்மையை உங்கள் சொல், செயல், சிந்தனை மூலம் வெளிப்படுத்துகிறீர்கள். “இயல்பாகவே நான் தூய்மையாக இருக்கிறேன், ஏனெனில் நான் எப்போதும் தூய்மையாக இருக்கும் ஆத்மா”. இந்த

உண்மை மனதில் நிலைநிறுத்தப்படுமானால், இந்த உண்மை உறுதி செய்யப்படுமானால், நீங்கள் உங்களை உங்களது உண்மை இயல்புடன் இணைத்துக் கொண்டால், தற்காலிகமான உங்களது உண்மை இயல்பாக இல்லாதவற்றுடன் உங்களை இணைத்துக் கொள்ளாதிருந்தால், நீங்கள் உங்களது உண்மை இயல்பில் வளர்ச்சி பெறுவதும் உங்களது உண்மைத் தன்மையை உங்களது சொல், செயல், சிந்தனை மூலம் வெளிப்படுத்துவதும் இயல்பாகவே நிகழும். நீங்கள் உங்களது உயரிய ஆன்மீக இயல்பை உணர்ந்து விழிப்புற்று முன்னேறுவதும், உங்கள் வாழ்க்கையில் இந்த உங்களது உண்மைத் தன்மையை இயல்பாக வெளிப்படுத்துவதும் உங்களது உண்மையான, பயன்தரும் அகவாழ்க்கை மற்றும் சாதனையின் ரகசியம் ஆகும்.

வானவில் வண்ணமயமாகக் காட்சியளிக்க பயிற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. வெண்ணெய் மிருதுவாக இருப்பதற்கு பயிற்சி செய்யத் தேவையில்லை, தீ எரிப்பதற்கும், தூடாக இருப்பதற்கும் பயிற்சி எடுக்கத் தேவையில்லை. சர்க்கரையும் தேனும் இனிப்பாக இருக்க விசேஷ சாதனையும் யோகமும் பயிலத் தேவையில்லை. இவ்வாறு ஒருவர் தனது மாற்றப்பட முடியாத உண்மை இயல்பை வெளிப்படுத்த சிறப்புப் பயிற்சி பெறத் தேவையில்லை.

நீங்கள் யார் என்பது பற்றிய விழிப்புணர்வு உங்களிடம் இருக்க வேண்டியது அவசியம், பிறகு நீங்கள் யார் என்பதை நீங்கள் இயல்பாக வெளிப்படுத்தமுடியும். தூய்மையிலும் ஆன்மீகத்திலும் வளர்ச்சி பெறும் ரகசியம், வாழ்க்கையில் இறை அனுபவம் பெறும் வகையில் முன்னேறிச் செல்லும் ரகசியம் இதுதான்.

ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான இந்த உண்மைகள் பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தினசரி இறைத்தன்மையில் வளர்ந்து வளம் பெறுவோமாக. ஒவ்வொரு நிமிடமும் உங்களது ஒவ்வொரு செயல் மூலமும் ஒவ்வொரு எண்ணம் மூலமும் உங்களது இறைத்தன்மை வெளிப்பட்டும். இது இயல்பாக நடக்கட்டும். இது மகிழ்ச்சி தருவதாக இருக்கட்டும். ஒருவர் தனது உண்மைத்தன்மையில் இயல்பாக இருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரும் அனுபவமாகும்!

29. உண்மை

நமது வாழ்க்கையை தெய்வீக வாழ்க்கையாக அமைத்துக் கொள்ள உதவும் விஷயம் ஏதேனும் உள்ளதா? போற்றுதலுக்குரிய, உலகியலுக்கு அப்பாற்பட்ட, நிலையான சுதந்திரம் உடைய, அச்சமற்ற, பூரணத்துவம் உடைய, எதிலும் குறைவில்லாத நமது சொந்த இடத்துக்கு நாம் முன்னேறிச் செல்லுவதற்கு நமது சொல், செயல், சிந்தனை ஆகியவை உதவியாக, சாதகமாக, ஆதரவாக இருக்குமாறு செய்யும் ஏதேனும் ஒரு விஷயம் உள்ளதா?

ஆம், நமக்கு ஆக்கரீதியாக உதவும் ஒரு விஷயம் இருக்கிறது; நம்மை குறிக்கோளை நோக்கி அழைத்துச் செல்லும் சாதகமான ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. நேரடியான வழிமுறைகளில் அதுவும் ஒன்று. அந்த விஷயம் உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பதுதான். மனித உலகில் இறைவன் உண்மை வடிவில் இருக்கிறான். கடவுள் ஆன்மீக மகத்தான உண்மையாக இருக்கிறார். இந்த மண்ணுலகிலும் அவர் உண்மையின் வடிவில் காட்சி தருகிறார்.

உண்மையையும் நேர்மையையும் கடைப்பிடிப்பவன் இறைஞானம் பெறும் குறிக்கோளை நோக்கி வேகமாக

முன்னேறுகிறான். உண்மை வழி நடக்கும் இந்த அன்பருக்கு கடவுள் கருணைபுரிகிறார். உண்மை வழி நடப்பதில் அந்த அன்பருக்கு உதவுகிறார். தெய்வீகப் பூரணத்துவத்தை இந்த அன்பர் வெற்றிகரமாக அடைய அவர் அருளாசி வழங்குகிறார்.

ஒருவருக்கு அறிவு, விவேகம், திறமைகள் இருந்தும் அவர் நேர்மையின்றி, உண்மையைக் கடைப்பிடிக்காமல் இருந்தால் அவர் நெடுந்தாரம் பயணம் செய்யவேண்டும். கடவுள் அவரிடத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறார். ஏனெனில் அந்த மனிதர் கடவுளை தன் வாழ்க்கையிலிருந்து விலக்கிவிட்டார்.

“எந்த இதயத்தில் அன்பு இருக்கிறதோ அங்கு இறைவன் இருக்கிறார். எந்த இதயத்தில் அன்பு இல்லையோ அங்கு இறைவன் இருக்கமாட்டார்” என்று ஒரு பழமொழி உள்ளது. மிகச் சிறந்த பண்பாகிய உண்மை பற்றியும் இவ்வாறு கூறலாம். “உண்மை இருக்கும் இதயத்தில் இறைவன் இருக்கிறார். பொய், வஞ்சகம், மறைத்தல், ஏமாற்றுதல், நேர்மையின்மை, கபடம், பாசாங்கு, போன்ற உண்மைக்கு விரோதமர்ன குணங்கள் இருக்கும் இதயத்தில் இறைவன் இருக்கமாட்டார்”.

நமது முன்னோர்கள் உண்மையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருந்தனர். ஆகவே, ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ விரும்புகிறவர்கள், முதலில் உண்மையை நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் வலியுறுத்தினர். மகாபாரதத்தின் சாந்தி பர்வத்தில் பீஷ்மர் உண்மையின் சிறப்பு பற்றிப் பேசுகிறார். கடவுளை அடைவதற்காக வாழும் வாழ்க்கையில் உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பது தவிர்க்க முடியாதது என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். “வஞ்சகம் இல்லா இயல்பை கடவுள் விரும்புகிறார்”.

இக்காலத்தில் வணக்கத்துக்கும் அன்பிற்கும் உரிய குருதேவர் உண்மை பற்றிப் பின்வருமாறு கூறினார் :
 “உண்மையைவிடச் சிறந்த மதம் இல்லை. உண்மையை விடச் சிறந்த பண்பு இல்லை. உண்மையைவிடச் சிறந்த தர்மம் இல்லை. உண்மையைவிடச் சிறந்த சொத்து இல்லை. உண்மையே கடவுள். கடவுள்தான் உண்மை. உண்மை இருக்கும் இடத்தில் அஹிம்ஸை இருக்கிறது. பூரணமாக அஹிம்ஸை இருக்கும் இடத்தில் உண்மை இருக்கிறது. உண்மையும் அஹிம்ஸையும் இறைவனின் இரு அம்சங்கள். உண்மையே கடமை. உண்மையே அமைதி. உண்மையே யோகம் உண்மையே பூரணமானது, உண்மை உன்னதமான புகலிடம். மிகுந்த பக்தியுடன் உண்மையை வணங்குங்கள்”.

இவ்வாறு குருதேவர் உண்மை பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். தினசரி வாழ்வில் உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பதும் வாழ்வதும், அகவாழ்க்கையிலும் புறவாழ்க்கையிலும் உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பதும் நமது மனத்தளவிலும், பேச்சளவிலும் செயலளவிலும் உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பதும் உண்மைக்குச் செலுத்தப்படும் மிகச் சிறந்த வணக்கமாகும்.

உண்மையை அடைவது அதைக் கடைப்பிடிப்பதைப் பொறுத்தது. ஒருவர் பொய்யில் வாழ்ந்துகொண்டு உண்மையை அடைய முடியாது. இது உண்மையைப் பற்றிய சுருக்கமானக் கருத்து. ஒருவர் உண்மையைச் சிரத்தையுடன் பின்பற்ற விரும்பவேண்டும். உண்மையின் உருவமாக மாறிட முயற்சிக்க வேண்டும். “நீதி நெறிப்படி வாழ்வதில் தாகமும் வேட்கையும் கொண்டிருப்பவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்” என்று ஏகநாதர் கூறினார். ஒன்றைப் பெறுவதற்கு நம்மிடம் தாகமும் வேட்கையும் முயற்சியும் இருக்க வேண்டும். அது தானாகக் கிடைக்காது, எவரும் உழைக்காமல் பயன்பெற முடியாது என்பது வெளிப்படையான

உண்மை. நாம் இந்த உண்மையை உணரத் தவறுகிறோம். எல்லாம் நமக்குத் தாமாக வரவேண்டும் என்று நினைக்கிறோம்.

நாம் நமது அகந்தை துது, வஞ்சகம், கபடம் ஆகியவற்றை நாம் அடைய விரும்பும் இறைவனிடம் அர்ப்பணித்துவிட வேண்டும். நமது நண்பனாக, பாதுகாவலராக, ஒளியாக, நமக்கு விடுதலை தருபவராக நம்மை மீட்பவராக யாரைக் கருதுகிறோமோ அந்த இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். “உண்மை வழியில் நாங்கள் நடக்க அருள்புரியுங்கள். உங்கள் கருணையைப் பெறும் அளவில் தூய்மையான நல்வழியில் நடக்க அருள்புரியுங்கள். இந்த நற்குணத்துக்கு விரோதமான அனைத்தையும் எங்களிடமிருந்து அகற்றிவிடுங்கள். பொய்மை, துது, நேர்மையின்மை, கபடம், போலித்தனம் ஆகியவற்றை எங்களிடமிருந்து அகற்றிவிடுங்கள். உங்களது உன்னதமான தூய இயல்புக்கு மாறான, ஆன்மீகத்துக்குப் புறம்பான, தெய்வீகத்துக்குப் புறம்பான குணங்களை எங்களிடமிருந்து அகற்றிவிடுங்கள். எங்களை உங்கள் கைகளில் ஒப்படைக்கிறோம். நாங்கள் உங்களிடம் சரண அடைகிறோம். நமக்கிடையே தடையாக உள்ள அனைத்தையும் அகற்றி, தங்களின் அருட்பார்வையைப் பெறுமளவில் நாங்கள் நடப்பதற்கு அருள்புரியுங்கள்.

ஆகவே மையக் கருத்தான உண்மையை நாம் பின்பற்றுவோம். இதன் மூலம் தான் நமக்கு ஒளியும் விடுதலையும் கிடைக்கும். உங்கள் வாழ்க்கை இந்த உன்னதக் கொள்கைக்கு ஆதரவாக இருக்கட்டும். இந்த உன்னதக் கொள்கை உங்கள் வாழ்க்கைக்கு ஆதரவாக இருக்கட்டும். உண்மையைப் பின்பற்றும் ஒருவரை யாரும் தோற்கடிக்கமுடியாது. உண்மை ஒருவருக்குக் கேடயமாக மட்டுமின்றி கோட்டையாகவும் இருந்து பாதுகாக்கிறது.

உண்மையின் மூலம் இவ்வளவு நன்மைகளையும் அடையலாம். உண்மையை வணங்குகிறவர்களுக்கு, உண்மையின் வடிவமாக வாழ்பவர்களுக்கு உண்மையைப் பாதுகாப்பவர்களுக்கு, அதை தமது வாழ்வில் செயலிலும் ஆதரிப்பவர்களுக்கு நிறைய நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. இதுதான் உண்மையின் சிறப்பு. இதில் ஆச்சரியமில்லை. ஏனெனில் இறைவனே உண்மையின் உருவில் காட்சியளிக்கிறார்.

நாம் அதுவாக ஆகிவிட வேண்டும். அதிலிருந்து நாம் அனைத்தும் பெறுகிறோம். அது நமக்குள் இருக்கிறது. நாம் அதுவாக ஆகிவிட்டால் பிறகு அனைத்தும் தாமாக நம்மை வந்து அடைகின்றன. எந்த உண்மைப் பொருளை அறிந்துகொண்டால் விடுதலை பெறலாமோ அந்த உண்மைப் பொருளில் நாம் இணைந்திருந்தால் அனைத்தும் நமக்குக் கிடைக்கும்.

30. முதற்படி

நாம் ஒவ்வொருவரும் கடவுளை எப்படிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்? கடவுளுடன் நமக்கு உள்ள உறவு என்ன? கடவுளுக்கு நம்மிடம் உள்ள உறவு என்ன? கடவுள் பூரணன்; நாம் அதில் ஒரு அங்கம், இவ்வாறு அறநூல்கள் கூறுகின்றன. அவர் எங்கும் இருக்கிறார், நமக்கு உள்ளேயும் வசிக்கிறார், அவர் நமது நிரந்தர நண்பன். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அவர் நமக்குத் தோழன்.

நீங்கள் எப்போதும் தனியாக இல்லை. உங்களுடன் யாராவது ஒருவர் நிரந்தரமாக இருக்கிறார் என்றால் அது இறைவன்தான். அவர் ஆயுள் முழுவதும் நிரந்தரமாக நெருங்கிய தோழனாக இருக்கிறார். அவர் நிரந்தர மௌனசாஷி. அவருக்கு உங்களைப் பற்றிய அனைத்தும் தெரியும்; அவர் உங்களை மிகவும் நன்றாக

அறிவார். இது மட்டுமன்றி உங்களைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாத விஷயமும் அவருக்குத் தெரியும்.

உங்களைப் பற்றிய பல விஷயங்கள் மனதில், நினைவில், உள்ளுணர்வில் மறைந்திருக்கின்றன. அவை உங்களுக்குத் தெரிவதில்லை; திடீரென்று ஒருநாள் அதைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறீர்கள்; ஆச்சரியப் படுகிறீர்கள், “என்ன! இப்படி ஒன்று எனக்குள் இருக்க முடியுமா? இப்படியொன்று எனக்குள்ளிருந்து வரமுடியுமா?” ஏனெனில் இவை உங்களுக்குள் இருட்டில் இருக்கிறது. அது உங்களுக்குத் தெரியாது; ஆனால் இறைவனுக்குத் தெரியும். அவருக்குத் தெரியாதது எதுவும் இல்லை.

அவர் முழுமையாக உங்களை அறிவார். உங்களிடமுள்ள குறைபாடுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் அவர் உங்களை முழுமையாக சகித்துக் கொள்ளுகிறார். உங்களது செயல்களுக்குத் தகுந்த பலனை பாரபட்ச மின்றித் தருகிறார். அவர் சட்டத்தை உருவாக்கி யிருக்கிறார். ஆனால் அவர் தண்டிப்பதுமில்லை; பாராட்டுவதுமில்லை. சட்டம் தன் வேலையை முழுமையாகச் செய்கிறது.

அவர் உங்களது குறைபாடுகளை அறிந்து சகித்துக் கொள்ளுவதுடன் அது பற்றிக் கவலைப்படுவதுமில்லை; கணக்கில் கொள்ளுவதுமில்லை. அவற்றை ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுகிறார். உங்களது நற்பண்புகள் அனைத்தையும் அவர் அறிவார். அவற்றை கவனித்து, கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார். குறைபாடுகளை நாம் சரி செய்து கொள்ள நம்மிடமே விட்டுவிடுகிறார்.

ஆனால் பிரச்சனையைத் தீர்க்க அவர் உதவியை நாடினால், உதவி செய்ய அவர் ஆயத்தமாக இருக்கிறார். அவர் உங்களது நிரந்தர நண்பன், மௌனசாക്ഷி. எப்போதும் பொறுமையாக இருப்பவர்;

எப்போதும் சகிப்புத்தன்மையுடன் இருப்பவர்; உங்களைப்பற்றி நீங்கள் அறிந்து வைத்திருப்பதைவிட அதிகமாக அறிந்து வைத்திருப்பவர்; அதுமட்டுமின்றி அவர் உங்களது வழிகாட்டி, நண்பர், நல்லணவற்றை எடுத்துரைப்பவர். அவர் உங்களை நல்ல வழியில் அழைத்துச் செல்ல விரும்புகிறார். நீங்கள் அவரைக் கேட்டால், அவரை நோக்கிச் சென்றால், அவரது சொல் கேட்டால் அவர் உங்களின் சிறந்த நண்பனாக வருகிறார். உயரிய விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலை அவர் உங்களுக்குத் தருகிறார்.

உதவியை நாடுவோருக்கு அவர் உதவுகிறார். பல நேரங்களில் நீங்கள் கேட்காவிட்டாலும் அவர் துன்பத்தைத் தந்து உதவுகிறார். அவர் வருகிறார். தீயதில் நல்லதாக அவரது அருள் கிடைக்கிறது. பிறகு நீங்கள் இதுபற்றித் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுகிறீர்கள். “அந்தத் தீமை எனக்கு எப்படி நன்மையாக வந்து முடிந்தது! கடவுள் எனக்கு என்ன செய்கிறார் என்று கேட்டேன். ஆனால் அவர் எனக்கு உதவி செய்ய முயன்றதுபற்றி எனக்குத் தெரியாது”.

ஆதரவின்றி இருப்பவர்களை அவர் ஒருபோதும் கைவிட்டதில்லை. உதவி நாடி வந்தவருக்கு உதவாமல் அவரைத் திருப்பி அனுப்பியதில்லை. அவர் நமது பிரார்த்தனையை எப்போதும் கேட்கிறார். நமக்கு உதவ அவர் எப்போதும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார். நாம் கேட்பதைத் தருகிறார். அவர் உங்களுக்கு ஆயுட்காலத் தோழனாக மட்டுமின்றி அதற்கு மேலான நிலையில் இருந்து உங்களுக்கு உதவுகிறார். அவர் உதவி செய்யும் தோழன், கருணைபுரியும் தோழன், உங்களைப் புரிந்து கொண்டு இரக்கங் கொள்ளும் தோழன். இவை அனைத்தும் மேலாக அவர் நமக்குச் சிறப்பாக அருள்புரிகிறார்.

ஆனால் அவரை நோக்கி நாம் முதல் அடி எடுத்துவைக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். அவர் நம் இதயத்தில் வாழ்கிறார் என்பதை அங்கீகரிப்பதும் நமது உடல் அவரது நடமாடும் கோவில் என்று எண்ணுவதும் அவரை நோக்கிச் செல்ல நாம் எடுத்து வைக்கும் முதல் அடி ஆகும். இதற்குத் தகுதியும், தூய்மையும் உடையவராக நாம் நம்மைத் தயார் செய்து கொள்ளவேண்டும். கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் பின்வருமாறு கூறுகிறார் : “இறைவா நீ என் உயிருக்கு உயிராய் இருக்கிராய். எனது இந்த உடலை நான் எப்போதும் தூய்மையாக வைத்திருப்பேன். எனது அங்கமெல்லாம் உனது ஸ்பரிசத்தை நான் உணர்ந்து அனுபவிக்கிறேன். எனது இதயத்தை நான் தூய்மையாக வைத்திருப்பேன். இந்த உடம்பாகிய ஆலயத்தில் நீ அமரும் சிம்மாசனம் எனது இதயம் நான் அறிவேன்”.

இந்த அளவுக்கு அவர் நம் அருகில் இருக்கிறார். இதையறிந்து நாம் நமது இதயத்தைத் தூய்மையாக வைத்திருக்கிறோம். இதையறிந்து இறை இயல்புக்கு மாறான தெய்வீகமற்ற, ஆன்மீக சம்பந்தமில்லாத, சாத்வீகமில்லாத, புனிதமற்ற அனைத்தையும் இதயத்துக்கு வெளியே தள்ளிவிடுகிறோம். “உயர்வாக அல்லாத எதையும் அனுமதித்து இறைவனின் இருப்பிடத்தை அசுத்தமாக்கமாட்டேன். ஏனெனில் அவருக்குத் தகுந்த இடத்தைத் தருவது எனது உரிமை. அவர் தங்கும் இடத்தை ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு க்ஷணமும் புனிதமாக, சுத்தமாக, தூய்மையாக வைத்திருப்பது எனது உரிமை. நான் யார்? அவர் யார்? ஆயினும் அவர் எனக்குள் வந்து தங்குகிறார். எத்தகைய சிறப்புரிமை, எத்தகைய சிறப்பான அருளாசி! இதைப் பெற எனக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது?” என்று நாம் சொல்லுகிறோம்.

இவ்வாறு ஒருவர் பயபக்தியுடனும் நன்றியுடனும் அக்கோவிலை, அதன் கருவறையை புனிதமாகவும், சுத்தமாகவும், தூய்மையாகவும் வைத்திருக்கத் தன்னாலான அனைத்தையும் செய்கிறார். ஒரு பக்தன், சாதகன் அல்லது யோகி இடையறாத முயற்சி, சிரத்தை, ஊக்கம், மகத்தான ஆசை மூலம் இதயத்தை தூய்மையாக வைத்திருக்கப் பாடுபடுகிறார். அப்படித் தூய்மையாக் கப்பட்ட இதயத்தில் கடவுளை அங்கீகரிக்கும் ஞானம் உதயமாகிறது.

தூய இதயம்தான் கடவுளின் சிறப்பை அங்கீகரிக்க முடியும். மகத்தான இதற்கு முன்னால் மற்றவை யெல்லாம் எவ்வளவு அற்பமாக, உபயோகமற்றதாக உள்ளன! இதை உணரும்போது பற்றற்ற நிலை உருவாகிறது. “இத்தனை ஆண்டுகளாக நான் தவறான பாதையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறேனே”. இந்த பயனற்ற பொருட்களுக்குப் பின்னால் எத்தனை பிறவிகளாக நான் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை இறைவன் அறிவார். எவ்வளவு பெரிய தவறு இழைத்து விட்டேன்! இனி ஒருபோதும் இப்படிச் செய்யமாட்டேன். பட்டது போதும்” இவ்வாறு உபயோகமற்றவைகளிலிருந்து உங்களை விடுவித்துக் கொண்டு இறைவனை நாடிச் செல்லுகிறீர்கள். ஆக, இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதன் மூலம் பக்தியும், துறவும் ஏற்படுகிறது. துறவின் மூலம் ஒருவர் மகத்தான அமைதி அடைகிறார். அமைதியே கடவுள், அமரத்துவம் துறவின் மூலம் கிடைக்கிறது.

இறைவன் நமக்குள் தூய்மைக்கான நாட்டத்தைத் தோற்றுவிக்கிறார். தூய்மையின் மூலம் பக்தி ஏற்படுகிறது. பக்தியின் மூலம் பற்றற்ற தன்மை, வைராக்கியம் ஏற்படுகிறது. பற்றற்ற தன்மையின் மூலம் துறவு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. துறவின் மூலம் இறுதியில் அடைய வேண்டியது அடையப்படுகிறது.

சாதகன் அமரத்துவத்தையும் அமைதியையும்
அடைகிறான்.

31. குறிக்கோளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்

உன்னதப் பரம்பொருளை, நிலையாக உள்ள, மாறாமல் நீடித்திருக்கும் பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். ஒரே உண்மைப் பொருளாகவுள்ள பரம்பொருளை வணங்குகிறேன்.

பரம்பொருளை நாம் அறிந்துணர நம்மை அழைத்துச் செல்லும் பாதை வாழ்வில் உறுதி தரும் பாதை; வாழ்க்கைக்குரிய முக்கியத்துவத்தையும் அர்த்தத்தையும் உணர்த்தும் பாதை; நமக்கு பலம் தந்து அனைத்துத் தவறுகளிலிருந்தும் நம்மை விடுவிக்கும் பாதை. அது ஜீவாத்மாவுக்கு ஒரு நோக்கத்தைத் தருகிறது. இந்த நோக்கம் பலம் பெறும் ரகசியம், அதுவே பலம்.

நிச்சயமான நிலையே பலம். நிச்சய நிலை வழியில் உள்ள தடைகளை அகற்றுகிறது. நிச்சயமற்ற நிலை, பலவீனம். அது வாழ்வின் இழுபறி நிலைக்கு வழிவகுக்கிறது. நிச்சயமற்ற நிலையில் இருப்பது காட்டு வழியில் செல்லும் ஒரு யாத்திரிகன் ஆயுதமின்றி, பாதுகாப்பின்றிச் செல்லுவது போலாகும். அல்லது போர்க்களத்தில் நிற்கும் போர்வீரன் ஆயுதமின்றி இருப்பது போலாகும்.

நிச்சயமான நிலை ஒருவருக்குத் தெளிவான நோக்கையும் தடைகளைத் தாண்டிச் செல்லும் ஆற்றலையும் தருகிறது. தான் அடைய வேண்டியதைப் பற்றி அறிந்துள்ள சாதகனுக்கு இது ஒரு பலம். குறிக்கோள் தெளிவாக இருக்கும்போது, பாதை தெளிவாகத் தெரியும்போது, செல்லவேண்டிய திசையில் உறுதியாகச் செல்லுகிறோம். அப்போது வாழ்க்கை,

குறிக்கோளை நோக்கி முன்னேறும் சக்திமிக்க இயக்கமாக ஆகிறது. ஆகவே நாம் எதற்காக உழைக்கிறோம், எதை நாடுகிறோம் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். தெளிவான திட்டமும் நோக்கமும் நமக்குத் தேவை.

தடுமாற்றமோ குழப்பமோ இருக்கக்கூடாது. சிந்தனையில் தெளிவு இருக்கவேண்டும். உபநிடதங்களில் ஒரு உவமை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேதாந்திகள் இதை அடிக்கடி தியானிக்கின்றனர்; ஜிக்ஞாசுவாக உள்ளவர்கள் அடிக்கடி இதை நினைக்கின்றனர்; ப்ரணவோ தனு: சரோ ஹி ஆத்மா ப்ரம்மா தல்லக்ஷயம் உச்யதே அப்ரமத்தேன வேத்தவ்யம் சரவத் தன்மயோ பவேத் (ஓம் என்பது வில், ஜீவாத்மா, அம்பு, இலக்கு, பிரம்மம், இலக்கை, நோக்கி விழிப்பாக அம்பை எய்ய வேண்டும். அம்பு தவறாமல் இலக்கைத் தாக்குவது போல சாதகன் பிரம்மத்துடன் சேரவேண்டும்).

இங்கு முக்கியமான சொல், அப்ரமத்தா (எச்சரிக்கையாக, ஜாக்கிரதையாக, விழிப்பாக). குழப்பமில்லாத, அடைய வேண்டிய இலக்கைப் பற்றி சரியாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிற மனிதனிடம் சந்தேகம் இல்லை. அவனிடம் நிச்சயமற்ற தன்மை இல்லை. மனதில் சிறிதளவுகூட சந்தேகமில்லை. அவன் உறுதியாக இருக்கிறான். அவன் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குப் பின் செயலில் இறங்கியிருக்கிறான். ஆகவே தயக்கம் எதுவும் இல்லை. தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்ட இலக்குடன் அவன் முழுமையாக ஒன்றியிருக்கிறான். ஒவ்வொரு பக்தனும், ஒவ்வொரு ஜிக்ஞாசுவும், ஒவ்வொரு யோகியும், ஒவ்வொரு வேதாந்தியும், ஒவ்வொரு சாதகனும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். சந்தேகம் சிறிதளவுகூட இல்லாத நிலையை அவன் அடைய வேண்டும்.

நீங்கள் அம்புகளாக இருக்கிறீர்கள் என்று சுலோகம் கூறுகிறது. நீங்கள் சரியாக இலக்கை நோக்கி விரைந்து சென்று தாக்கவேண்டும். உன்னதக் குறிக்கோளை நோக்கி ஒரே திசையில் செல்லவேண்டும். வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக விளக்கி பயனுள்ள தாக்கும் தெய்வீக இலக்கை அடைய வேண்டும். இனி எந்த ஐயமும் இல்லாமல் அம்பைப் போல விரைவாக, நேராகச் சென்று குறிக்கோளை அடையுங்கள்.

எது அம்பைச் செலுத்துகிறது? வில், வில் சக்தியுடன் எவ்வாறு அம்பை உந்தித் தள்ளுகிறது? ஒம் என்ற பிரணவ ஒலியுடன். 'ஒம்' மனிதனுக்குள் ஏற்பட்டுள்ள ஆன்மீக விழிப்புணர்வை சுட்டிக் காட்டுகிறது. உடல் விழித்திருந்தாலும், உறக்கத்தில் இருந்தாலும் கனவு கண்டுகொண்டிருந்தாலும் நீங்கள் ஆன்மீக ரீதியாக விழித்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு உறக்கம் இல்லை. நீங்கள் எப்போதும் விழிப்புடன் இருக்கிறீர்கள். இந்த விழிப்பு நிலையில் அம்பு சரியாக இலக்கை அடைகிறது; நீங்கள், பிரம்மத்தை இறை அனுபவத்தை தவறாமல் அடைகிறீர்கள். ஆத்மஞானமும், ஞான ஒளியும், கவலைகளைக் கடந்த பேரானந்தமும் பெறுகிறீர்கள். அதுதான் உங்கள் இலக்கு. இந்த உன்னத இலக்கை அடைந்து அதில் இரண்டறக் கலந்துவிட வேண்டும்.

நிச்சயமற்ற நிலை, தடுமாற்றம், குழப்பம், தயக்கம் ஆகியவை இல்லாதிருந்தால் இந்த நிலையை அடையமுடியும் : "இந்த எனது வாழ்க்கையில் நான் எதை அடையவேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். இதுபற்றி நன்கு சிந்தித்துவிட்டேன். இதனால் விளையும் சாதக, பாதகங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்துவிட்டேன். இந்த உலகம் எப்படிப்பட்டது என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன். இந்த உலகின் போலித்தனத்தையும், சிறுமையையும் புரிந்து

கொண்டேன். இந்த உலகில் அனைத்தும் தோன்றி மறைவதையும், அழிவதையும், கலைந்து போவதையும் கண்டுகொண்டேன். இப்போது நான் திரும்பிவிட்டேன். நான் அடைய வேண்டியது எது என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன்.

“இந்த அற்பமான பூஜ்யமான உலகில் சிறப்பு எதுவும் இல்லை என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன். இந்தப் பண்படுத்தப்படாத உலகின் மூலம் நான் நித்திய ஜோதியை, அருளொளியை அடைய முடியும் என்பதை அறிந்துகொண்டேன். நான் எனது சக்தியையும், நிலைச் சக்தியையும், வாழ்க்கை முழுவதையும் ஒன்று திரட்டி, இவற்றை விருப்பத்துடன், மகிழ்ச்சியுடன், மகத்தான உற்சாகத்துடன், சிரத்தையுடன் ஆர்வத்துடன் மகத்தான குறிக்கோளை அடைவதற்காக அர்ப்பணிக்கிறேன்.

“நான் இப்படித்தான் இருக்கிறேன். அம்பு வேகமாகச் சென்று இலக்கை அடைவதுபோல நானும் வேகமாகச் சென்று இலக்கை அடைய முயற்சிக்கிறேன். இதுதான் எனது வாழ்க்கை. இப்படித்தான் நான் இதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். எனது வாழ்க்கையில் நான் இந்த அம்புபோல வேகமாக முன்னேறி தவறாமல் உன்னதமான குறிக்கோளை அடைவேன். அந்தக் குறிக்கோள் பிரம்மநிலை, கடவுள் அனுபவம் ஆகும்”.

இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் தமது வாழ்க்கையைப் பற்றி அறிந்துகொண்டு மகத்தான இலக்கை நோக்கி விரைவாக முன்னேற வேண்டும். உண்மையான சாதகன் மற்றும் சிறந்தயோகியின் தினசரி வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதின் சாரமாக இது இருக்கிறது. அவன் இந்த நிலை அடைய எப்போதும் ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறான். குறிக்கோளை அடைவதற்கு உதவும் எதனையும் அவன் ஏற்கிறான்; அதற்கு உதவாதவற்றை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறான்.

இதுவே வாழ்க்கையின் வெற்றியாகும். இது ஒரு பயனுள்ள வாழ்க்கை. இந்த வாழ்க்கையில் நிச்சயமற்ற தன்மை குறைவாகவும், உறுதியான நோக்கம் அதிகமாகவும் உள்ளது. இத்தகைய வாழ்க்கை தான் ஒருவருக்கு மகிழ்ச்சி, திருப்தி, உற்சாகம் ஆகியவற்றைத் தருகிறது.

32. கடவுளை அடைவதற்கான ஆர்வத்தை அதிகரித்தல்

எங்கும் பரந்திருக்கும் இறைவனை வணங்குகிறேன். அந்த இறைவனிடமிருந்து நாம் வேறுபட்டவர்கள் அல்ல. அந்த இறைவனிடத்தில் நாம் வசிக்கிறோம். அந்த இறைவன் நமக்குள் இருக்கிறான். நம் உயிருக்கு உயிராக இருக்கிறான். நம் கண்ணுக்குக் கண்ணாக, காதுக்குக் காதாக, மூச்சுக்கு மூச்சாக பிராணனுக்குப் பிராணனாக, மனதுக்கு மனதாக இதயத்துக்கு இதயமாக, நம் வாழ்வின் சாராம்சமாக இருக்கிறான், அத்தகைய இறைவனை வணங்குகிறேன்.

“ஏகோ தேவாஹ ஸர்வபூதேஹ் கூட: ஈஸ்வர ஸர்வபூதாகும் ஹ்ருத்தேசே அர்ஜுன திஷ்டதி” - “பரம்பொருள் அனைத்து உயிர்களிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது”. “அர்ஜுனா! ஈஸ்வரன் அனைத்து உயிர்களின் இதயங்களிலும் வாழ்கிறான்”. ஆகவே, நாம் பரம்பொருளிலிருந்து ஒருபோதும் பிரிந்திருக்க வில்லையென்றும், அவரிடமிருந்து துண்டிக்கப்பட வில்லையென்றும், தொலைவில் இல்லையென்றும் நமது அறநூல்கள் கூறுகின்றன. நமது பரமலக்ஷியமாக மனித வாழ்வின் உயர்ந்த குறிக்கோளாக உள்ள பரம்பொருளை நாம் அடைய விரும்புகிறோம். உண்மையில் அதிலிருந்து நாம் ஒருபோதும் பிரிந்திருக்கவில்லை.

நாம் அதை உயரியது அல்லது மிகவும் உயர்ந்தது என்று குறிப்பிடும்போது, அது எங்கோ வெகு தொலைவில் இருப்பது போலவும் அதை அடைய நெடுந்தூரம் பயணம் செய்ய வேண்டும் என்றும் நினைக்கிறோம். நாம் எப்போதும் நெடும் பயணம் பற்றிச் சிந்திக்கிறோம். நமது முன்னோர்கள் இது பற்றிக் குறிப்பிடும் போது இந்தப் பயணம் நமக்குள் நிகழும் பயணமாக இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். நாம் நெடுந்தூரம் பயணம் செய்ய வேண்டியதில்லை. ஆனால் வழியில் உள்ள தடைகளைத்தான் அகற்ற வேண்டும். நமக்குள் இருக்கும் கடுமையான தடைகளை அகற்ற வேண்டும். மிகப் பெரும் தடையாக நாமே இருக்கிறோம். தெய்வீகப் பரம்பொருளுக்கு முரணான சில தடைகள் நமக்குள் மாயத்திரையாக இருந்து நம்மை திசை திருப்புகின்றன. கடவுளைக் காணமுடியாதபடி மறைக்கின்றன. கடவுளை அனுபவிக்க முடியாதபடி இடையூறாக உள்ளன.

மேலும் நமது மனம் ஆசையால் உந்தப்பட்டு, புறப்பொருள்களை அனுபவிக்க ஆர்வம் கொண்டு வெளியே ஓடுகிறது. மகிழ்ச்சி, அமைதி, திருப்தி ஆகியவை புறப்பொருள்களை அனுபவிப்பதால் கிடைக்கிறது என்று மனம் தவறாகக் கற்பனை செய்துகொள்ளுகிறது. இதனால் அது வெளியே தவறான திசையில் ஓடுகிறது. நமக்கு நெருக்கமானவர்கள் தொலைவில் இருப்பதாகக் கற்பனை செய்கிறோம். உண்மை அதுவல்ல.

உலகப் பொருட்களை உடமையாக்கிக் கொண்டு, அவற்றுடன் தொடர்புகொண்டு அனுபவிப்பதே நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்று நினைக்கும் மனத்தின் போக்கை மாற்றி அமைப்பதே ஆன்மீக சாதனையின் தவிர்க்கமுடியாத அங்கம் ஆகும். மனம் சாதகனை திசை திருப்பி மயக்குகிறது. ஆனால் சாதகன் தான்

மயங்கியிருப்பதை அறியாதவனாக இருக்கிறான். இது மனம் செய்யும் தந்திரம். மாறாக, சாதகன் தான் தெளிவாகவும், பகுத்தறிவுடனும், நியாயத்துடனும் இருப்பதாக மற்றவர்களிடம் கூறி வாதிடுவான்.

ஆக உலகம் பொய்மையில் சிக்கித் தவிக்கிறது. அவர்கள் உண்மைக்கு மாறாகச் செல்வதை உணரமுடியாதபடி மனம் அவர்களைக் குழப்புகிறது. மேலும் அவர்கள் சரியான பாதையில்தான் போய்க்கொண்டு இருப்பதாக மனம் அவர்களை நம்பச் செய்கிறது. இது மாயையின் வேலை. நமக்குள் இருக்கும் பரம்பொருளை நாம் அடைய முடியாதபடி மாயை நம்மை திசை திருப்புகிறது. சத்சங்கம், ஸ்வாத்யாயம் மூலம் இந்த மாயையிலிருந்து விடுபட முடியும்; மாயத் திரையை விலக்கமுடியும்; அறியாமையை அகற்றி, அந்நவொளி பரவச் செய்யமுடியும். இதன் மூலம் நாம் கடவுளை நோக்கிப் பயணம் செய்கிறோம்.

கடவுள் இங்கே இருக்கிறார், என் அருகில் இருக்கிறார், எனக்குள் இருக்கிறார் என்று நீங்கள் நம்ப வேண்டும், இந்த நம்பிக்கை மாறாததாக, தொடர்ந்து நீடிப்பதாக இருக்க வேண்டும். கடவுள் எனக்குள் இருக்கிறார். அவர் என்னிடமிருந்து ஒருபோதும் பிரிந்து இருக்கவில்லை. இரண்டாவதாக, இறைவன்தான் உண்மையான மகிழ்ச்சியை, அமைதியை திருப்தியைத் தரமுடியும் என்றும் நீங்கள் நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டும். பேறு எந்த சக்தியும் இவற்றைத் தர முடியாது.

மூன்றாவதாக, உண்மையான மகிழ்ச்சியைத் தரும் இறைவன் தான் வாழ்க்கையில் மிகவும் உயர்வாக மதிக்கத்தக்கவர் என்றும் நீங்கள் நம்பவேண்டும். இறைவனை விடச் சிறந்த, மதிப்புமிக்க முக்கியத்துவம் பெற்ற பொருள் எதுவும் இல்லை.

கடவுளை அடைவதை நமது வாழ்க்கையின் முக்கியக் குறிக்கோளாகக் கொண்டால், “நான் இப்பிறவியில், கடவுளை அடைய வேண்டும். இறப்பதற்குள் கடவுளை அடைந்து இறைஞானம் பெறவேண்டும்” என்ற ஏக்கம், தாகம் நம்மிடம் இருந்தால் பிறகு நிச்சயமாக இந்த வாழ்க்கையிலேயே இந்த உடலிலேயே இந்த உடல் மூலமாகவே இறை அனுபவம் பெறலாம். இதில் ஐயமில்லை.

புற உலகம் எவ்வளவுதான் ஏமாற்றுவதாக இருந்தாலும், குழப்பம் உடையதாகவும், அபத்தமானதாகவும் இருந்தாலும், மனித குலம் எவ்வளவு அக்கிரமமாகச் செயல்பட்டாலும் அதுபற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். உங்களுக்கு உள்ளே எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொண்டால் போதும். கடவுள் இருப்பதை நீங்கள் நம்பும் போது, அவர் உங்களுக்கு அருகில் இருப்பதை அவர் உங்களுக்கு நன்கு அறிமுகமாகியிருப்பதை நீங்கள் உணரும்போது, அவர் ஒருவர்தான் உன்னதப் பரம்பொருள் என்று நீங்கள் உணரும்போது, அடையத் தக்கவர் அவர் ஒருவரே என நீங்கள் நம்பி அவரை அடைய சிரத்தையுடன் முயற்சிக்கும்போது நீங்கள் உண்மையில் கடவுள்தன்மை பெற்றுவிடுகிறீர்கள்.

பிறகு நீங்கள் இறை அனுபவம் பெறுவதை எதுவும் தடுக்கமுடியாது. அந்த அனுபவத்தை நீங்கள் உடனடியாகவும் பெறலாம், சிறிது காலம் கழித்தும் பெறலாம், ஆனால் அந்த அனுபவத்தை நீங்கள் அடையப்போவது உறுதி, இதில் ஐயமில்லை.

ஆகவே, “இறைவா, எனக்கு அனைத்தும் நீ தான்; எனக்கு எல்லாம் நீ தான். உன்னை அடைவதுதான் எனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்” என்று நம் அருகில் நமக்கு உள்ளே இருக்கும் இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்.

33. தொடர்ந்து இருக்கும் உற்சாகம்

நிலையாகவுள்ள, எல்லை கடந்து எங்கும் பரவியிருக்கிற உயரிய அத்வைத பரம்பொருளை, உலகில் உள்ள அனைத்துப் பொருட்களிலும் உயிர்களிலும் வாழ்வதன் மூலம் தான் இருப்பதை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற பரம்பொருளை வணங்குகிறேன்.

சமுத்திரம் இருக்கிறது, அதனால் அலை இருக்கிறது. சமுத்திரம் இல்லை என்றால் அலையும் இருக்காது. தூரியன் இருப்பதால் ஒளி இருக்கிறது. தூரியன் இல்லை என்றால் ஒளி இருக்காது; இந்த உலகில் ஒரு ஒளிக்கதிர்கூட இருக்காது. அதுபோல இறைவன் இருக்கிறான் இறைவன் ஒருவனே. அவன், இரண்டற்ற ஒன்றாக, சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளாக இருக்கிறான். ஆதலால் உலகில் உயிர்களும், அனைத்துப் பொருட்களும் இருக்கின்றன. இவற்றை இறைவனிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாது.

இறைவன் ஒருவனே என்றும் நிலைத்து இருக்கிறான். ஆதி அந்தமில்லா அந்தப் பரம்பொருளின் ஒளியில் அனைத்து உயிர்களும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அனைத்து உயிர்களுக்கும் முதலும், நடுவும் முடிவுமாக உள்ள பரம்பொருளை நாம் வணங்குவோமாக.

இந்த விஷயங்களை அறிந்துகொண்டு ஆர்வத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாக இருக்கும் சாதகர்களுக்கு இவற்றை எடுத்துரைப்பது அவசியம் என்று எண்ணிய பூஜ்ய குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜியை வணங்குவோமாக.

கேளுங்கள், அது கொடுக்கப்படும். தேடுங்கள், அது கிடைக்கும். கதவைத் தட்டுங்கள், திறக்கப்படும். சாதனை பெறுவதற்கான நிபந்தனை இதுதான். விஷயங்களை

ஏற்றுக்கொள்ள ஆர்வம் இருக்க வேண்டும். அறிந்து கொள்ள ஆசை இருக்க வேண்டும். நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் ஆர்வம் இருக்க வேண்டும். அப்போது விரும்பியது கிடைக்கும். பரம்பொருளை அடையவேண்டும் என்ற ஆர்வம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும். அதற்குமுன் தேவையான நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். விரும்பியது கிடைக்கும்வரை பொறுமையாகக் காத்திருக்க வேண்டும். விரும்பியதை வெற்றிகரமாக அடைவதற்கான வழி இதுதான்.

ஆகவே, சாதகனை, ஜிஞ்ஞாக - விஷயங்களை அறிந்து கொள்ளுவதில் வேட்கை உடையவன் என்கிறோம். சாதகனிடம் இந்த தாகம், ஏக்கம் இருக்க வேண்டும். தொடர்ந்து இந்த ஆர்வத்துடன் முன்னேறி ஞான ஒளி பெற வேண்டும். இதற்குத் தகுதி உடையவனாகத் தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த ஏக்கமும் ஆர்வமும் நீடித்திருக்க சாதகன் எப்போதும் உற்சாகமாக இருக்கவேண்டும். ஆர்வம் குறைந்தால் உற்சாகம் குறையும். நீங்கள் ஆபத்தில் சிக்கிக் கொள்ளுவீர்கள். உற்சாகமும் ஆர்வமும் மனிதனுக்குக் கவசமாக இருக்கிறது. அவை சக்தியைத் தருபவையாக உள்ளன. இதன் மூலம் சாதகன் எந்தச் சூழ்நிலையையும் எதிர்கொள்ள முடியும், எந்தவிதத் தடைகளையும் தாண்டிச் செல்லமுடியும்.

ஆகவே, ஆன்மீகப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டு பரம்பொருளை அடைவதில் வெற்றிபெற ஆக்கரீதியான ஈடுபாடு அவசியம் தேவை. அனைத்திலும் ஆக்கரீதியான நோக்கு இருக்க வேண்டும். கடவுளின் கருணையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மகிழ்ச்சி, உற்சாகம், ஆர்வம் மற்றும் ஆவலுடன் முன்னேறிச் செல்லவேண்டும். இறைவனை

அடையவேண்டும் என்ற தாகத்தைத் தவிர வேறு எதற்காகவும் நீங்கள் ஏங்கக்கூடாது; வேறு எதனையும் விரும்பக்கூடாது, வேறு எதைப்பற்றியும் கவலைப்படக்கூடாது.

ஆன்மீகத் தாகம் தணிவதற்கும் ஆன்மீகப் பயிற்சிக்குப் பலன் கிடைப்பதற்கும், ஞானி ஒளியினை வெற்றிகரமாகப் பெறுவதற்கும் இது உத்தரவாதம் தருகிறது. உங்களில் ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையிலும் இவ்வாறு நிகழட்டும்.

34. இன்று முன்னேறிடு, உயர்ந்து செல்

ஒருவர் பரம்பொருளை அடைய சிரத்தையுடன் விரும்புகிறார். அவரது இதயத்திலும் மனத்திலும் இந்த விருப்பம் நிறைந்திருக்கிறது. இதனை அடையவே அவர் வாழ்கிறார், சுவாசிக்கிறார், உழைக்கிறார், சிந்திக்கிறார் உணருகிறார். இப்படி அவர் அமைதியாகவும் உறுதியாகவும் பரம்பொருளை நோக்கி முன்னேறினால், வாழ்க்கையில் எதையும் விட இதையே அவர் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதினால், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒருவரின் இதயத்திலுள்ள அன்பு முழுவதையும் திரட்டி பரம்பொருளிடம் செலுத்தினால், பரம்பொருளின் அருகில் செல்லுவதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டறிவதில் மனம் இரவு பகலாகச் சிந்திக்குமானால் நாம் அந்தப் பரம்பொருளை நோக்கி முன்னேறி அதை அடைவதை உலகின் எந்த சக்தியும் தடுக்கமுடியாது. ஆனால், இப்படி நாம் முன்னேறிச் செல்லும்போது நம் உடலின் ஏதேனும் ஒரு அங்கம் எதிர்திசையில் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும், எச்சரிக்கையுடனும் விழிப்புடனும் இருக்கவேண்டும்.

நீங்கள் கடுமையாக உழைத்து முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும்போது திடீரென்று தவறான பாதையில்

சென்றால் முன்னேற்றம் தடைப்படும். நீங்கள் மீண்டும் புறப்பட்ட இடத்துக்கே வந்து சேருவீர்கள்.

இந்தியாவில் மலைப் பகுதிகள் பலவற்றில் சரக்குகளைக் கொண்டு செல்ல குறுகிய அளவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ரயில்பாதையில் ஒடும் ரயில்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். வழக்கமாக ரயில் பாதையில் இரண்டு தண்டவாளங்கள் தான் இருக்கும். மலை ரயில் பாதையில் மூன்றாவது தண்டவாளம் ஒன்றும் இருக்கும். அதில் பற்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு பெட்டியிலும் மூன்றாவது சக்கரம் இருக்கிறது. அத்துடன் பல் சக்கரம் உள்ளது. செங்குத்தான மலைப் பாதையில் ரயில் பின்னோக்கி வரக்கூடும். அப்போது மூன்றாவது சக்கரம் கீழே செலுத்தப்படுகிறது. அது மூன்றாவதாக மத்தியில் உள்ள தண்டவாளத்தில் அமர்ந்து அதை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ளுகிறது. ரயில் பின்பக்கமாகச் செல்வதைத் தடுக்கவே இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இப்போது நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கும். நீங்கள் குறிக்கோளை நோக்கி முன்னேறினால் மட்டும் போதாது. அந்த முன்னேற்றம் தடைப்படாமல் இருக்க ஒரு வழி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். உங்கள் ஞானம், பொது அறிவு, புத்திசாலித்தனம் இவற்றைப் பயன்படுத்தியும், ஸ்வாத்மாயம், சத்சங்கம், பெரியோர்களின் உபதேசங்களைக் கேட்டல், சிந்தனை செய்தல், விவேகமுடன் செயல்படுதல், ஆராய்ச்சி செய்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் வழிகாட்டுதல் பெற்று முன்னேற்றம் தடைப்படாமல் செல்லுவதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டறிய வேண்டும். வண்டி பின்னோக்கிச் செல்லுவதுபோல் நீங்களும் பின்னோக்கிச் செல்லாத வகையில் விழிப்புடனும் உறுதியுடனும் செயல்பட வேண்டும்.

நமது பயணம், முன்னோக்கி, மேல் நோக்கி, குறிக்கோளை நோக்கிச் செல்லுவதாகவும், திசை மாற்றம் இல்லாததாகவும், தடம் புரளாததாகவும் இருக்கவேண்டும். ஆகவேதான், பயிற்சியின் மூலம் வைராக்கியத்தை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பகவான் கூறியிருக்கிறார். பயிற்சிக்கு வைராக்கியத்தின் சக்தி மிக்க, பயனுள்ள ஆதரவு தேவை. “நான் பாதுகாப்பாக, விழிப்புடன், துடிப்புடன் செயல்பட்டு பயணம் நேரான திசையில் நிகழுமாறும் மாறான திசையில் நிகழாதவாறும் பார்த்துக்கொள்ளுகிறேன்”.

இதுவே முயற்சியின் பலன். ஆர்வம் கலந்த ஏக்கம், தணியாத தாகம், நீடித்த உற்சாகம், எனது வாழ்க்கை இப்படித்தான் அமைந்திருக்கும், வேறு மாதிரியாக அமையாது என்ற உறுதிப்பாடு ஆகியவற்றுக்குக் கிடைத்த பலன். இது மிகக் கடுமையான பணி எனத் தோன்றுகிறது. ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. இதை கடுமையான பணியாக அல்லாமல், எளிய, சாத்தியமான பணியாக ஆக்கிக் கொள்ள உங்களால் முடியும். எப்படி?

கடவுள் தனது ஞானத்தால், அன்பினால், கருணையினால், அமரத்துவத்தை நோக்கி, தெய்வீகப் பூரணத்துவத்தை நோக்கி நீங்கள் நிகழ்த்தும் பயணத்தை சிறு சிறு பகுதிகளாக, தனித்தனி நாட்களில் செய்வதாக எளிமைப்படுத்தித் தந்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட கால அளவினை உடையதாக உள்ளது. இடைப்பட்ட காலத்தில் நீங்கள் ஒய்வெடுத்துக் கொள்ளலாம்; புதுத் தெம்பைப் பெறலாம். வாழ்க்கை முழுவதும் செய்ய வேண்டியதை ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவில் செய்து முடிக்க முடியாது. ஒரு பகுதியை ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவில் செய்துமுடிக்கலாம்.

ஆகவே ஒரு நேரத்தில் ஒரு நாளில் மட்டும் திருப்தி அடையுங்கள். உங்கள் மனதைத் தயார் செய்து

கொள்ளுங்கள் : “இன்றைய நாள் தெய்வீக நாள். இன்றைய பணி கடவுளை மையம் கொண்ட பணி. கடவுள் எனது தந்தை. நான் அவரது அம்சம். இன்று நான் அவரது பிரதிபிம்பமாக இருக்கப்போகிறேன். கடவுள் தெய்வீகமானவர்; நானும் அப்படியே இருக்கிறேன். இன்று ஒவ்வொரு வினாடியும் தெய்வீக நிறைந்ததாக இருக்கும். இந்த ஒரு நாள் போதுமானது. இந்த தினத்தை நிறைவான நாளாக ஆக்கும் வகையில் நான் செயல்படுவேன். இந்த நாளை இனிய இணக்கமுடைய நாளாக ஆக்க ஒவ்வொரு வினாடியும் நான் முயற்சிப்பேன்.

“நான் இதைச் சிரத்தையுடன், நேர்மையுடன் ஊக்கமுடன் செய்ய முயற்சிப்பேன்; எனது முழு சக்தியையும் இதற்காகப் பயன்படுத்துவேன். இதில் நான் களித்திருப்பேன், உற்சாகமாக இருப்பேன், இந்த நாளை அழகிய நாளாக, அனைவருக்கும் ஆனந்தம் தரும். நாளாக ஆக்கி மகிழ்ச்சி அடைவேன். இதனால் என்னுள்ளே எனக்கு மகிழ்ச்சி கிடைக்கிறது. எனக்கு வெளியே பிறருக்கு மகிழ்ச்சி கிடைக்கிறது. ஏனெனில், அது புனிதமான, அருள் பெற்ற, ஒளிமயமான, அழகிய, தெய்வீகமான அனைத்தையும் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறது”. இவ்வாறு உங்கள் சக்தி முழுவதையும் வெளிப்படுத்துங்கள். ஆர்வம் சிரத்தை, உற்சாகம் அனைத்தையும் முழுமையாக வெளிப்படுத்துங்கள். நீங்கள் செய்ய வேண்டியது இதுதான்.

ஆன்மீக வாழ்க்கை பற்றிச் சிந்திக்கும் போது முழு ஆண்டு, நீண்டகாலம், மாபெரும் போராட்டம், நீண்ட பயணம் என்றெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டாம். அதை முற்றிலும் ஆன்மீக மயமானதாக, உயர்ந்ததாக, புனிதமானதாக ஆக்குங்கள். பிறகு எளிதாக, பயனளிக்கும் வகையில் வெற்றி பெறுவதற்கான வழி பிறக்கும்.

இதுதான் ரகசியம். இதை அனைவராலும் சாதிக்க முடியும். இன்றையப் பொழுதை இனிய பொழுதாக்கக் கடுமையாக உழையுங்கள். இந்த நாள் இறைவன் தந்த வரபிரசாதம். இந்த நாளை, இன்றையப் பொழுதை இனியதாக ஆக்க மேற்கொள்ளும் முயற்சியில் நீங்கள் வெற்றி பெற திருவருள் கிடைக்கட்டும்.

35. குருதேவர் தனது உயரிய நிலையை எப்படி அடைந்தார்?

குருதேவரிடத்தில் தன்னலமறுப்பு, தொண்டு பக்தி, தெய்வீக அன்பு, பிரார்த்தனை, வழிபாடு அனைத்தும் அசாதாரணமாக இணைந்திருந்தன. ஒழுக்கம், சுயகட்டுப்பாடு, மனத்தை வெல்லுதல், மனதை ஒருநிலைப்படுத்தல், ஆழ்ந்த தியானம் ஆகியவை அவரிடத்தில் அசாதாரணமாக இணைந்திருந்தன. அவர் ஹடயோகத்தில் சிறந்து விளங்கினார்; மகாதபஸ்வி; நாமசங்கீர்த்தனம் பாடுவதில் வல்லவர். அவர் பக்தனாக, ஞானியாக, கர்மயோகியாக, மனத்தை வென்ற ராஜயோகியாக விளங்கினார். அவர் எப்படி அனைத்திலும் சிறந்தவராக உருவானார்? இதற்காக அவர் என்ன செய்தார்?

அவரும் மற்றவர்களைப் போலவே ஆங்கிலத்தை பயிற்றுமொழியாகக் கொண்ட பள்ளியில் படித்தார். மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்துத் தேறினார். மலேசியாவில் டாக்டர் தொழில் செய்தார். இங்கு வெற்றிகரமாகத் தொழில் செய்து முன்னேறினார். அவரது ஆன்மீக வாழ்க்கையும், ஆழ்ந்த தியானமும், இறை ஞானமும் அவரை உலகம் போற்றும் ஞானியாக உயர்த்தியது. அவர் நிகழ்த்திய சாதனைகளால் நாம் பயன்பெற்று வருகிறோம். அவரது வாழ்க்கையின் மூலமும், உபதேசங்கள் மூலமும் இந்தியாவிலும், உலகம் முழுவதும் நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான அன்பர்கள் பலன் பெற்றிருக்கின்றனர்.

அவர் செய்தது என்ன? இறைவன் தனக்குத் தந்து அருளியதை அவர் மிகச்சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டார். மிகவும் கவனமுடன் அதை வளர்த்துக் கொண்டார். பகவத் கீதையின் பதின்மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் பகவான் கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், “இந்த உடல் வயலைப் போன்றது” என்று கூறினார். வயல் என்பது நிலப்பகுதி. அது வளம் பெற்றிருக்கிறது. அதில் நீங்கள் பயிர் செய்தால் நல்ல விளைச்சல் கிடைக்கும். இந்த நிலத்தின் வளத்தை நீங்கள் எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறீர்களோ, அந்த அளவிற்கு நீங்கள் விளைச்சலைப் பெருக்கமுடியும். அதன் மூலம் மென்மேலும் பல நன்மைகளை அடையமுடியும். ஒரு நிலத்தை விளைச்சலுக்கு ஏற்றதாக எவ்வாறு மனிதன் உருவாக்கிக் கொள்கிறான்? நிலத்தைக் கவனிக்காமல் போட்டுவிட்டால் அதற்குப் போதிய அளவிற்கு நீர் பாய்ச்சாவிட்டால், போதிய அளவிற்கு உரம் போடாவிட்டால் அது விளைச்சலைத் தராது. அந்த நிலம் வறண்டு போகும். ஆனால், அந்த நிலத்திற்கு நீர்பாய்ச்சி உரம் போட்டால் அற்புதமான விளைச்சலைக் காணமுடிகிறது. இதனால், நிலம் மட்டும் வளம் பெறாமல் விதையும் வளம் பெறுகிறது.

ஆகவே, இறைவன் நமக்குக் கொடுத்திருப்பதை அதிகபட்சமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தேவையான அனைத்தையும் தயங்காமல், சோம்பேறிக் தனம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். கடுமையாக உழைக்க வேண்டும். இதன் மூலம், எதைச் சாதிக்க முடியுமோ, அதைச் சாதித்துக் காட்ட வேண்டும். இந்த உடல் என்னும் நிலத்தின் மூலம் பெருமளவுக்குப் பயிரை அறுவடை செய்யலாம். இதற்காக இறைவன் நமக்குத் தந்திருப்பனவற்றை நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு அதிகபட்சமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இதுதான் நமது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். நமக்கு வாய்த்திருக்கிற இந்த உடல், மனம், புத்தி மற்றும் தோற்றம், பொலிவு என்னும் வயல், நடுநிலை உடையதாக இருக்கிறது. அது நல்லதாகவும் இல்லை. கெட்டதாகவும் இல்லை. தெய்வத்தன்மை உடையதாகவும் இல்லை. அசுரத்தன்மை உடையதாகவும் இல்லை. உள்ளது உள்ளபடி இருக்கிறது. விளைச்சலைப் பெருக்கும் சக்தி அதனிடம் இருக்கிறது. நீங்கள் அதை எப்படிப் பயன்படுத்திப் கொள்கிறீர்களோ அந்த அளவுக்கு அது விளைச்சலைப் பெருக்கித் தரும். அது எதிரொலி போன்றது. நீங்கள் எழுப்பும் குரல் நல்லதாக இருந்தாலும், கெட்டதாக இருந்தாலும் அது, அதை அப்படியே திருப்பித் தருகிறது. நீங்கள் உருவாக்கியது உங்களுக்குத் திருப்பிக் கிடைக்கிறது.

நீங்கள் உழைப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் பலனைத் தருவதற்கு நிலம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் வாழ்க்கை எனும் கப்பலைச் செலுத்தும் மாலுமி. நீங்கள் உங்கள் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் எஜமானன். உங்களது குறிக்கோளை நீங்களே நிர்ணயித்துக் கொள்ள முடியும். எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு நீங்கள் இப்பொழுது திட்டமிடு கிறீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? உங்களது ரகசியமான எண்ணங்களின் தன்மை எப்படிப்பட்டது? அது பிறருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், உங்களுக்குள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இறைவனுக்குத் தெரியும். உங்களுக்குத் தெரியாததையும் கூட அவர் தெரிந்துவைத்திருக்கிறார்.

உங்களுடைய எதிர்காலம், உங்களுடைய குறிக்கோள், உங்களுக்காகவும், மற்றவர்களுக்காகவும் நீங்கள் உற்பத்தி செய்ய விரும்பும் பொருட்கள் ஆகியவை உங்களது ரகசியமான எண்ணத்தின் தன்மையைப் பொறுத்திருக்கிறது. இந்த ரகசியமான

எண்ணங்கள் மனிதர்களிடமிருந்து மறைக்கப் பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இறைவன் அவற்றை அறிந்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த உலகம் குறித்து உங்களது சிந்தனைகளும், செயல்பாடுகளும், மனப்போக்குகளும் எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. இந்த உலகில் உள்ள உலகியல் பொருட்கள் மற்றும் உயிர்களிடத்தில் உங்களது அனுபவமுறை எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தும் உள்ளது. உங்களுடைய நிகழ்காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும் இவை உருவாக்குகின்றன. இவை உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரலாம். அல்லது துன்பத்தைத் தரலாம். அது உங்களுக்குள் ஒளியை அல்லது இருட்டைத் தோற்றுவிக்கலாம். அது உங்களை சுவர்க்கத்திற்கு அல்லது நரகத்திற்கு அனுப்பலாம். ஆகவே, ஒரு நிலத்தை நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு வளப்படுத்துவதைப் பொறுத்து அந்த நிலம் உங்களுக்கு விளைச்சலைத் தருகிறது. ஆகவே, புத்திசாலித் தனத்துடன் செயல்படுங்கள். இந்த உண்மையை நன்கு புரிந்துகொள்ளுங்கள். இதைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவது குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். இதை அதிகபட்சமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். இதனால் நீங்கள் அதிகபட்சமாக நன்மைகளை அடையுங்கள். உங்களது உழைப்பு சரியான திசையில் சரியான நோக்கத்துடன் சரியான குறிக்கோளுடன் அமையட்டும். இதற்கு இறைவன் உங்களுக்கு அருள் புரியட்டும். இதிலிருந்து, உங்களுடன் வாழும் அனைவருக்கும் அளவிலா நன்மை கிடைக்கட்டும். வருங்காலத்தில் உங்களுக்கு அளவிலா புகழும், பேரானந்தமும் அமைதியும் ஞானத்தெளிவும் கிடைக்கட்டும். ஆழமாகச் சிந்தனை செய்யுங்கள். முடிவு செய்யுங்கள். நீங்கள் எப்படிப் பணியாற்றப் போகிறீர்கள்? நீங்கள் எந்த வகையில் உழைக்கப்

போகிறீர்கள்? கடவுள் உங்களுக்குத் தந்திருக்கிற இந்த நிலத்திலிருந்து எந்த அளவுக்கு விளைச்சலைப் பெருக்கப் போகிறீர்கள்? இதை நிலம் தீர்மானிக்க முடியாது. நிலத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள உழைக்கும் நீங்கள்தான் தீர்மானிக்க முடியும். உங்களது உடல் மற்றும் மனம் என்னும் நிலத்தை நீங்கள் அனைவருக்கும் நன்மை ஏற்படுகிற வகையிலும், அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிற வகையிலும் நீங்கள் உயரிய அருள்நிலையை அடைகிற வகையிலும் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டால் உங்களுக்குச் சேர வேண்டிய எதையும் உலகிலுள்ள எந்த சக்தியாலும் தட்டிப் பறிக்கமுடியாது. நீங்கள் உழைத்ததற்கான பலனை அனுபவிப்பதிலிருந்து தடுக்க முடியாது.

36. நீங்கள் அவசரப்படுகிறீர்களா?

ஆன்மீக வாழ்க்கை பற்றியும், ஆன்மீக சாதனை பற்றியும் அழியக்கூடிய பொருள்களிலிருந்து மாறுபட்டிருக்கிற வாழ்க்கையின் நிலையான பொக்கிஷங்கள் பற்றியும், மத்திய கிழக்கு நாட்டில் உதித்த தெய்வீக மதபோதகர் ஏசுநாதர், ஒரு கேள்வியை எழுப்பி, ஆணித்தரமாக விளக்குகிறார்: “ஆன்மீக வாழ்க்கையை இழந்துவிட்டு ஒரு மனிதன் உலகம் முழுவதையும் பெற்றுக் கொண்டாலும் அதனால், அவன் அடையப்போகும் நன்மை என்ன?”. இது அனைத்துக் காலங்களிலும் உலகில் வாழும் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் விடுக்கப்பட்ட மகத்தான கேள்விகளில் ஒன்றாகும். இது ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கு முன்னால் ஒரு அளவுகோலை வைக்கிறது.

இதேபோல, ஆதிசங்கரரும் ஏறக்குறைய இதே தான் இயற்றிய குரு பாதுகா ஸ்தோத்திரத்தில் ஒவ்வொரு ஸ்லோகத்தின் கடைசி வரியிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்:

“நீங்கள் உலகில் உள்ள செல்வம் அனைத்தையும் பெற்றிருக்கலாம். விரும்பும் அனைத்தையும் பெற்றிருக்கலாம். உங்கள் மனமும் இதயமும் முழுமையாக இறைவனிடம் ஒன்றியிருக்காவிட்டால், நீங்கள் உங்களுடைய ஆன்மீக குருவைப் பின்பற்றாவிட்டால் இவற்றால் நீங்கள் அடையப் போகும் பயனென்ன?”.

ஒவ்வொரு மனிதனும் இது பற்றி சிரத்தையுடன் சிந்திக்க வேண்டும். நமக்கு எதில் ஈடுபாடு இருக்கிறது? என்றும் நிலைத்திருக்கும் செல்வத்திலா அல்லது ஒடும் நதியைப் போல கடந்து செல்லும் வாழ்க்கையின் நிலையற்ற பொருள்களிலா? குருதேவர் இதனை, “வாழ்நாள் குறைவானது; காலம் பறந்து செல்கின்றது” என்று கூறுகிறார். மனிதன் சுவாசிக்கும்போது இழுத்துவிடுகிற ஒவ்வொரு மூச்சிலும் ஜீவாத்மா இந்த உடலில் வாசம் செய்யும் கால அளவு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. ஆகவேதான், உபநிஷத்தில் உத்திஷ்டத ஜாக்ரத ப்ராப்ய வரான் நிபோதத (எழுந்திருங்கள், விழித்திருங்கள், ஞானிகளை) நாடி ஞானத் தெளிவு பெறுங்கள் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த அழைப்பு உண்மையான, ஆர்வமுள்ள சாதகர்களின் செவிகளில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் எதையாவது சாதிக்கமுடியும். இந்த அழைப்புக்கு செவிசாய்க்காமல் இருந்தால் எதையும் சாதிக்க இயலாது.

இதுபோன்ற அறிவுரைகளுக்குப் பஞ்சமே இல்லை. துறவிகளும், ஞானிகளும், சித்தர்களும், மகான்களும் இந்த அழைப்பை விடுத்திருக்கின்றனர். அறநூல்களும், ஸ்ருதிகளும், ஸ்ம்ருதிகளும், புராணங்களும் இந்த அறைகூவலை விடுத்துள்ளன. இதை நீ புரிந்து கொள்வதற்கு முன்பாகக் காலம் பறந்து சென்றுவிடும் என்று அவர்கள் அனைவரும் நம்மை எச்சரித்திருக்கிறார்கள். “இரவும் பகலும், காலையும் மாலையும்,

இலையுதிர்காலமும், வசந்தகாலமும் மாறி மாறி மீண்டும் மீண்டும் வந்து செல்கின்றன. காலம் செல்லச் செல்ல நமது வாழ்நாள் குறைந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆயினும், அந்தோ மனிதனின் ஆசை அடங்கவில்லை. அது தொடர்ந்து நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கருத்து ஒவ்வொரு நாளும் உங்கள் இதயத்தில் மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

நடைமுறை ஆன்மீக வாழ்க்கையில் நாம் எவ்வளவு கவனமாகவும், அவசர அவசரமாகவும் செயல்பட வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிட்டுப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் குருதேவர் பின்வருமாறு எழுதினார் :
“உங்கள் வீடு தீப்பற்றி எரியும் பொழுது மதிப்புமிக்க உங்கள் வீட்டைக் காப்பாற்றுவதற்காக நீங்கள் எவ்வளவு துணிச்சலுடன், எவ்வளவு தைரியத்துடன், எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாமல் செயல்பட்டு தீயை அணைக்கிறீர்கள் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள்”. இது போல ஆசையிலிருந்தும், மாயையிலிருந்தும் நீங்கள் உங்களுடைய உண்மை ஸ்வரூபத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த உபதேசங்கள் வீணாகப் போய்விடக்கூடாது. இவை காட்டுக் கூச்சலாகப் போய்விடக்கூடாது. இவை பயனற்று போய்விடக் கூடாது. உங்களுடைய மனம் அற்பமான புலனின்பங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்குமானால் இந்த உபதேசங்கள் வீணாகப் போய்விடும். கவிஞர் ரபீந்திரநாத் தாகூர் தான் இயற்றிய ‘கீதாஞ்சலி’ என்னும் கவிதையில் கடற்கரையில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு குழந்தையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அந்தக் குழந்தை கடற்கரை ஓரத்தில் கிடைக்கும் கிளிஞ்சல்களை சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு மணல்வீடு கட்டி விளையாடி மகிழ்கிறது. ஆனால், கடல் நடுவே, கடலுக்கு அடியில் இருக்கிற விலை மதிக்க முடியாத முத்துகள் பற்றி அது ஒரு

போதும் சிந்திப்பதில்லை. அன்று பொழுது சாயும்பொழுது என்ன நிகழ்கிறது? கிளிஞ்சல்கள் கவனிப்பாரன்றி சிதறிக் கிடக்கின்றன. மண் வீடுகளை சமுத்திரத்தின் அலை அழித்துவிடுகிறது.

உங்கள் வாழ்க்கையும் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமா? உங்கள் வாழ்க்கையை வேடிக்கையிலும், விளையாட்டிலும், அற்பமான விஷயங்களை நாடி ஒடுவதிலும் செலவழிக்க வேண்டுமா? பதில் சொல்லுங்கள். சிந்தித்துப் பாருங்கள். “ஆன்மீக வாழ்க்கையை இழந்துவிட்டு உலகம் முழுவதையும் பெற்றுக்கொண்டாலும் அதனால் பயன் என்ன விளையப்போகிறது? என்ற மகத்தான கேள்விக்கு நீங்கள் அளிக்கும் பதில் என்ன? இந்தக் கேள்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்டு நாம் செயல்படுகிறோமா? பஜனை மண்டப வராண்டாவில் மணியொலி எழுப்பப்படுகிறபோது உங்கள் இதயம் நடுங்குகிறதா? ஒரு மணிநேரம் கடந்துவிட்டது, என் வாழ்நாள் குறைந்துவிட்டது என்று நீங்கள் எண்ணுகிறீர்களா? இந்த மணியோசை பற்றி நீங்கள் சிந்திப்பது இருக்கட்டும், முதலில் இந்த மணியோசையையாவது நீங்கள் காதில் கேட்கிறீர்களா? நாம் இந்த அளவுக்குக் கவனக் குறைவாக இருக்கிறோம். அற்பமான விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துகிறோம். நம்மைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். நம்மிடத்தில் விழிப்புணர்வு இல்லை. காலம் கடந்து செல்வது பற்றிய கவலை நம்மிடத்தில் இல்லை. ஒவ்வொரு நாளும் சூரியன் அஸ்தமிக்கும்பொழுது என் வாழ்நாளில் மேலும் ஒரு நாள் கழிந்துவிட்டதே என்று நாம் வருந்துவதில்லை. நமது நோக்கு கரடுமுரடாக, உபயோகமில்லாத தமோகுணம் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. நமக்கு முன்னால்

இருப்பதை நாம் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளமுடியாத அளவுக்கு நமக்குப் பார்வை மங்கியிருக்கிறது. எந்த விஷயத்தையும் நாம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் புரிந்துகொள்வதில்லை. காலம் நம்மைக் கடந்து செல்கிறது. ஆனால், அதுபற்றி நாம் கவலை இல்லாமல் இருக்கிறோம். கடவுள் நமக்குத் தந்திருக்கிற அரிய வாய்ப்பை, பொன்னான சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் புறக்கணிப்பதைவிடப் பெரிய விபத்து, தவறு, இழப்பு, குற்றம் வேறு ஏதேனும் இருக்க முடியுமா? கடவுள் தந்ததை பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் புறக்கணித்துவிட்டு, அற்ப விஷயங்களில் நாம் கவனம் செலுத்தினால் இதற்காக நாம் யாரைக் குறை சொல்ல முடியும்?

ஒரு நாள் ஏசுநாதர் தேவாலயத்திற்குள் நுழைந்த போது அங்கே சில வியாபாரிகளும், பணத்தைப் பறிமாறிக் கொள்கிறவர்களும் இருப்பதைக் கண்டு கோபமடைந்தார். அவர்களை அங்கிருந்து விரட்டிவிட்டார். “எனது பிதாவின் இல்லம் பிரார்த்தனைக்காகவே உள்ளது. ஆனால், நீங்கள் அதை கொள்ளைக்காரர்களின் கூடாரமாக ஆக்கிவிட்டீர்கள்” என்று அவர் கூறினார். தெய்வத் தந்தை வசிக்கும் உங்களது உடல் என்னும் ஆலயத்தைப் பொறுத்தளவில் நீங்கள் இப்படி நடந்துகொள்கிறீர்களா? இறைவன் இருக்குமிடத்தில் இருப்பதற்குத் தகுதி அற்ற விஷயங்களை உங்களது உடல் எனும் நடமாடும் கோவிலிலிருந்து விரட்டியடிக்க நீங்கள் உறுதியுடன் செயல்படுகிறீர்களா?

இதை நீங்கள் செய்கிறீர்களா? தூய்மைப்படுத்தும் இந்தப் பணியில் ஈடுபடுகிறீர்களா? இதற்குத் தேவையான உணர்வு உங்களிடம் இருக்கிறதா? கடவுள் அன்புடனும், கருணையுடனும் நமக்குத் தந்திருப்பவற்றை நாம் ஒதுக்கித் தள்ளுகிறோம். ஆயினும், கடவுள் நம்மை

மன்னித்துவிடுகிறார். இவ்வாறு கடவுள் நமக்குத் தந்திருப்பவற்றின் மதிப்பைப் புரிந்து கொள்ளாமல் நாம் காலத்தை வீணாக்கிவிட்டு, பிறகு வருந்துவதில் பயனில்லை.

தவறுகளைச் செய்துவிட்டு இறுதியில் வருந்துவதை உங்களது வாழ்க்கையாக்கிக் கொள்ளாதீர்கள். ஆகவே, “எழுந்திருங்கள், விழித்திருங்கள், ஞான ஒளி பெறுங்கள்” என்ற அழைப்புக்குச் செவிசாயுங்கள். உங்கள் தகுதியை, திறமையை, உண்மைத் தன்மையை நிரூபிக்க வேறுவழி இல்லை. நீங்கள் எஃகு போன்ற உறுதியுடையவரா? வைக்கோல் போன்று பலவீனமுடையவரா?

நாம் நம்மை ஆன்மீக சாதகர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டால், நாம் அமரத்துவம் பெற்ற தெய்வீகக் குழந்தைகள் என்று உண்மையிலேயே நம்பினால், உதட்டளவில் பேசாமல், செயலளவில் இதை மெய்ப்பிக்க வேண்டும். வாழ்க்கை அசையாமல் நின்று கொண்டிருக்கவில்லை. அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டால், அது உங்களுடையதாக ஆகிறது. இல்லையெனில், அது உங்களுக்குப் பயன்படாமல் போகிறது. வாழ்க்கை என்பது சோம்பேறித்தனமும், பகற்கனவும், வளமான கற்பனைகளும் நிறைந்தது அல்ல. வாழ்க்கை என்பது இரண்டு கைகளாலும் வரவேற்கப்பட்டு, செயலளவில் முழுமையாக பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

இதை மிகத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். அப்போதுதான் உங்களுடைய எதிர்காலத்தை ஒளிமயமானதாக உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். அப்பொழுது மட்டுமே உங்களுடைய நலனைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும். இதில் இறைவன் உங்களுக்கு அருள் புரியட்டும். நீங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் முன்னேறிச் சென்று உயர்வு பெற்று

இறைவனை அடைய குருதேவரின் வற்றாத உற்சாகம் உங்களுக்கு உதவி புரியட்டும்.

37. நம்பிக்கை, விசுவாசம், வாழ்க்கை மற்றும் செயல்

உங்களுக்கு உணவு மறுக்கப்படுமானால், உங்கள் உடல் பலம் குன்றுகிறது. உழைக்க முடிவதில்லை. உங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவில் உணவு தரப்படவில்லையென்றால் நீங்கள் பட்டினி கிடக்கிறீர்கள். அந்தக் கால அளவையும் தாண்டி தொடர்ந்து உணவு தரப்படாது இருக்குமானால் பட்டினியின் மூலம் நீங்கள் மரணமடைகிறீர்கள். ஆனால், ஒருவருக்குப் போதிய அளவுக்கு சத்தான உணவை நாம் கொடுத்தாலும், அதை அவர் ஜீரணிக்க முடியவில்லை என்றால், அவர் நோய்வாய்ப்படுகிறார், அவரது உடல் எடை குறைகிறது, பலவீனமும் அடைகிறார். மனிதன் உணவை ஜீரணிக்கக்கூடிய நிலையில் இருந்தாலும் அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஒரு நோயால் உணவுக்குழாய் உணவை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய துழ்நிலையில் இல்லையென்றால் அந்த மனிதன் பட்டினி கிடக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஊசியின் மூலம் அவருக்கு ஆகாரம் செலுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது. ஆகவே, உணவுப் பொருளை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, சாப்பிட்டு, ஜீரணித்து, உடலுக்கு வேண்டிய சக்தியாக மாற்றிக்கொள்கிற அளவில் ஆரோக்கியத்துடன் இருக்கும்போது தான் உங்களுக்கு உணவைத் தருவது பயனுள்ளதாக இருக்கிறது.

அதுபோல, ஒவ்வொரு நாளும் நாம் வாழ்வதும், பலம் பெற்றிருப்பதும், முன்னேறுவதும், நினைவாற்றல், எண்ணம், புத்தி, அறிவுக் கூர்மை, மனவளர்ச்சி போன்றவை நல்ல நிலையிலிருத்தல், ஆராய்ச்சி மற்றும் விவேகத்தால் இவற்றை வளர்த்துக் கொள்ளுதல்

ஆசியவை விஷயங்களை நாம் ஏற்று கிரகிக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. நமது படிப்படியான வளர்ச்சிக்குத் தேவையானவற்றைப் பெறுதல், நமது உலகைப் பற்றியும் புரிந்து கொள்ளுதல் - உலகப் பொருட்கள் மற்றும் மக்களின் இயல்புகளை அறிந்து கொள்ளுதல், மனித உறவுகளைப் புரிந்து கொள்ளுதல், எதைச் செய்ய வேண்டும், எதைச் செய்யக் கூடாது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் இவை யனைத்தும் நாம் இது சம்பந்தமான விஷயங்களை அறிந்து கிரகிக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது.

“நீங்கள் விஷயங்களைக் கேட்பதும் படிப்பதும் மட்டும் போதாது. அதுபற்றிச் சிந்திக்கவும் வேண்டும். நீங்கள் விஷயங்களைக் கேட்டு, படித்துச் சிந்தித்தால் மட்டும் போதாது. நீங்கள் அது பற்றி ஆழ்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நீங்கள் கேட்டுப் படித்து, சிந்தித்து, ஆராய்ந்து புரிந்து கொண்டால் மட்டுமே போதாது. அது உங்கள் இயல்பாக, உங்களுடையதாக ஆகிவிட வேண்டும். நீங்கள் அதுவாக ஆக வேண்டும்” என்று நமது முன்னோர்கள் அடிக்கடி சொல்லி இருப்பதில் அர்த்தம் இல்லாமலில்லை.

“ஒரு மனிதன் எதை நம்புகிறானோ, அதுவாகவே ஆகிறான்” என்று கீதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் கற்றுக் கொண்டவற்றை உங்களுடையதாக ஆக்கிக் கொள்வதும், அதுவாகவே மாறி விடுவதும் நீங்கள் எதுவாக ஆவதில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. “நான் நம்புகிறேன், நான் அறிந்து கொண்டிருக்கிறேன், நான் எதனை நம்புகிறேனோ அதுவாகவே நான் ஆகிவிடுவேன். ஏனெனில், அதுதான் உண்மை. நான் ஒன்றை நம்புகிறேன், எதுவாக நான் ஆக

விரும்புகிறேனோ, அதுவாக என்னை அது ஆக்கும் என்று உறுதியும், ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும் கொள்ளுங்கள்.

நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் உங்களது ஆன்மீகம் என்னும் பறவையின் இரண்டு சிறகுகள். நம்பிக்கையும், விசுவாசமும் உங்களது இரு கால்களாக செயல்பட்டு உங்களது இலக்கை நோக்கி அழைத்துச் செல்கின்றன. நம்பிக்கையும், விசுவாசமும் உங்களது இரு கரங்களாகச் செயல்பட்டு நீங்கள் எந்தப் பணியிலும் ஈடுபட்டு வெற்றி காண உதவுகின்றன. நம்பிக்கையும், விசுவாசமும் உங்களது இரு கண்களாகச் செயல்பட்டு, நீங்கள் எதையும் தெளிவாக, முழுமையாக. சரியாகப் பார்ப்பதற்கு உதவுகின்றன. நீங்கள் எதுவாக ஆக விரும்புகிறீர்களோ, அதுவாக ஆகி வெற்றி காண நம்பிக்கையும், விசுவாசமும் தவிர்க்கமுடியாத இரு அடிப்படை அம்சங்களாக இருக்கின்றன.

எவருடன் இணங்கி இருக்கும்போது உங்களுடைய விசுவாசம் அதிகரிக்கிறதோ, உங்கள் நம்பிக்கை தளராமல் உறுதிபெறுகிறதோ, அந்த நம்பிக்கையில் நீங்கள் நிலைத்து நிற்கிறீர்களோ அவரை நீங்கள் மீண்டும், மீண்டும் சந்தித்து இணங்கி இருக்க வேண்டும். பிறகு, ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடனும், விசுவாசத்துடனும் நீங்கள் எதை நம்புகிறீர்களோ, அதுவாக ஆக நீங்கள் உழைக்கிறீர்கள். அதன் பிறகு, அது உங்கள் சுவபாவமாக - இயல்பாக ஆகிவிடுகிறது. நீங்கள் அதுவாக ஆகிறீர்கள்.

உங்களின் உண்மை இயல்பை உங்களின் தினசரி பணிகளில் வெளிப்படுத்துங்கள். உங்கள் நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசத்தின் மூலம் எதுவாக ஆகியிருக்கிறீர்களோ, அதுவாக செயலில் வெளிப்பட கால இடைவெளியைத் தவிர்க்க வேண்டும். இல்லையெனில் நம்பிக்கை, விசுவாசத்தின் மூலம் நீங்கள் எதுவாக ஆகியிருக்கிறீர்களோ அது

தேக்கநிலை அடைந்து விடும். துடிப்பும் முன்னேற்றமும் உடைய நிலையை அடைய முடியாமற் போய்விடும். இப்போது தேக்கநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. செயல் இல்லை. இயக்கமில்லை. நீங்கள் செயல்படாமல் நின்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உயரிய பரம்பொருளை அடைந்துவிட்ட பிறகு அசையாமல் ஒரிடத்தில் இருக்கலாம் தவறில்லை. ஆனால், இடைவெளியில் அவ்வாறிருப்பது பரம்பொருளை நீங்கள் அடைய முடியாத நிலையை உருவாக்கும்.

ஆகவே, நீங்கள் தொடர்ந்து உங்களைப் பற்றி ஈவிரக்கமின்றி ஆய்வு செய்யுங்கள்: உங்களிடத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை, உறுதியான விசுவாசம் இருக்கிறதா? எதை நம்புகிறீர்களோ அதுவாக ஆகியிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் எதுவாக ஆகியிருக்கிறீர்களோ அதை வாழ்க்கையில் தினசரிப் பணிகளில் துடிப்புடன் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்துகிறீர்களா?

ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும், விசுவாசமும் கொண்டு வாழ்வதன் மூலமும், எதை நம்புகிறோமோ அதுவாக ஆகியிருப்பதன் மூலமும், எதுவாக ஆகியிருக்கிறோமோ அதை செயலில் வெளிப்படுத்துவது மூலமும் நீங்கள் வாழ்க்கையில் அடைய வேண்டிய உன்னதமான குறிக்கோளை அடைவீர்கள் - பரம்பொருளுடன் ஒன்றியிருப்பீர்கள்.

38. நம்பிக்கையுடன் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சி

ஆன்மீக வாழ்க்கை, ஆன்மீக உழைப்பு, ஆன்மீகப் பயிற்சி, யோகம், வேதாந்தம், ஆன்மீக சாதனை அனைத்தும் அறிவியல் அம்சங்கள். உலகியல் வாழ்வில் உடல் சம்பந்தமான அறிவியல் உள்ளது போல இதுவும் அறிவியல். உடல் சம்பந்தமான அறிவியலுக்கு குறிப்பிட்ட சில விதிமுறைகளும் சட்டங்களும் இருப்பது

போல இதற்கும் சில விதிமுறைகளும் சட்டங்களும் உள்ளன.

முயற்சி முறையாக இருந்தால் விரும்பியது அடையப்படும். ஒரிடத்தில் தண்ணீர் கிடைக்குமா என்று சோதித்துப் பார்த்து ஆலோசனை கூறும் நிபுணர், ஒரு விவசாயியிடம், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அங்கு கிணறு வெட்டினால் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார். அந்த விவசாயியும் அந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்தில் கிணறு தோண்டுகிறார். அந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்தில் நேராகக் கீழே ஆழமாகத் தோண்டப்படுகிறது. வேறு எந்தத் திசையிலும் தோண்டப்படுவதில்லை. இப்படித் தோண்டினால் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. வேறு எந்தக் கோணத்திலாவது கிணறு தோண்டினால் எத்தனை நூறடி தோண்டினாலும் தண்ணீர் கிடைக்காது.

குறிப்பிட்ட திசையில் செல்வதற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் இருக்கிறது. தவறான திசையில் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிக்கும் பலனிருக்கிறது. ஆனால், விரும்பிய பலன் கிடைப்பதில்லை.

அதுபோல, ஆன்மீக விஞ்ஞானத்திலும் சரியான திசையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்த அறிவியல் தெய்வீக அறிவியல். இந்த விஞ்ஞானம் காலம், இடம், இங்கு, அங்கு, இப்பொழுது, அப்பொழுது, பெயர், உருவம் அனைத்தையும் கடந்ததாக இருக்கிறது. ஏனெனில், இந்த விஞ்ஞானம் கால எல்லையைத் தாண்டி நிற்கின்ற நிலையான பரம்பொருளைத் தேடிச் செல்வதாகும். இடவரையறை இல்லாத அளவற்ற, எல்லையற்ற, அளவிடற்கரிய பரம்பொருளை இந்த விஞ்ஞானம் தேடிச் செல்கிறது.

உபநிஷத்துக்கள் இதை 'பரவித்யா'- நம் கண்ணுக்குத் தெரியும் அனைத்தையும் கடந்து நிற்கும்

விஞ்ஞானம் என்று சொல்லுகின்றன. ஆயினும், இந்த விஞ்ஞானத்தில் நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுகிறபோது, முயற்சி சரியான திசையில் மேற்கொள்ளப்படுகிற போது ஒருவர் தான் விரும்புவது குறித்து தடுமாற்றம் இல்லாதிருக்கும்போது பலன் எதிர்பார்க்கிறபடியே கிடைக்கிறது. உலகியல் துறையில் கிடைப்பது போலவே இதற்கும் பலன் கிட்டுகிறது.

இதற்காக ஒவ்வொருவரும் தொடர்ந்து தளராத முயற்சி செய்யவேண்டும். முதல் முயற்சியிலேயே எந்த விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பும் நிகழவில்லை. பயிர் ஒரே நாளில் விளைவதில்லை. ஒரு மரத்தில் குறிப்பிட்ட பருவத்தில் மட்டுமே பழம் கிடைக்கிறது. ஆகவே பலன் பெற விரும்பும் ஒருவர் பொறுமையுடன் தேவையான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். இதுவே அறிவுடமை. விஞ்ஞான சாதனைகள் திட்டமிட்ட ரீதியில்தான் நிகழும்; பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் இதை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றுதான் எண்ணத் தோன்றும். ஆகவே, இந்த விஞ்ஞானத்தில் எந்த முயற்சியும் வீணாகப் போவதில்லை. சிறிதளவு முயற்சிக்கும் கூட நிச்சயமாகப் பலன் கிடைக்கிறது.

ஆகவே தான், “பிரார்த்தனை செய்து கொண்டே பணியைச் செய்” என்று சொல்லப்படுகிறது. தொடர்ந்து பணி செய்யுங்கள். தொடர்ந்து பொறுமையாகப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். உங்கள் பணியில் வெற்றி கிடைக்கிறது. பிரார்த்தனைக்கும் பலன் கிடைக்கிறது. நீங்கள் செய்யும் பணியை அறைகுறையாக விட்டுவிடமாட்டீர்கள் என்று நீங்கள் செய்யும் பிரார்த்தனை உறுதியளிக்கிறது. அது உங்களுக்குச் சக்தியை, உணர்ச்சியை, ஆர்வத்தை, செயலூக்கத்தைத் தருகிறது. ஏனெனில், பிரார்த்தனையில் நம்பிக்கை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

இதன் மூலம் பணியில் வெற்றி கிடைக்கிறது. இந்த விசுவாசமும், நம்பிக்கையும் பணியை பயனுள்ளதாக ஆக்குகிறது. அவற்றைப் பிரிக்க முடியாது. அவை, பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று ஆதரவாக உள்ளன. இது ஒரு கலை, ஒரு விஞ்ஞானம்.

நம்பிக்கை, விசுவாசம் மற்றும் பக்தி இவை ஒரு கலையாகும். மனிதனின் அகஇயல்பை வெளிப்படுத்துவதாகும். மனிதனுக்குள் இருக்கும் தெய்வீக இயல்பை வெளிப்படுத்துவதாக ஆகும். முயற்சி ஒரு விஞ்ஞானம். அது தெய்வீகத்துக்குச் சம்பந்தம் இல்லாததாகத் தோன்றும். முயற்சி, உடல், மனம், புத்தி, உணர்ச்சிகள் இவற்றின் மூலமும், சில நுட்பங்கள் மூலமும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. மேற்போக்காகப் பார்த்தால் இது உலகியல் சம்பந்த முடையதாகத் தோன்றும். ஆனால், இது மனிதனுக்குள் இருக்கும் தெய்வீக சக்தியுடன் இணைக்கப் படுகிறபொழுது நம்பிக்கை, சிரத்தை என்ற கொள்கையுடன் இணைக்கப்படுகிற பொழுது ஞானம் கிட்டுகிறது. 'ஸ்ரத்தாவான் லபதே ஞானம்' (தெய்வத்திடம் முழு நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் ஒரு மனிதன் ஞானத்தைப் பெறுகிறான்.)

ஒரு மனிதன் எதை நம்புகிறானோ அதுவாகவே ஆகிறான். அதுவே அந்த மனிதனின் தோற்றப் பொலிவாக ஆகிறது. உங்கள் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் மீது அமைதியாக, உறுதியாக மனத்தளவில் நம்பிக்கை வைப்பது குறித்து பகவத் கீதையில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பிரார்த்தனையும், நம்பிக்கையும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. முயற்சி, உறுதிப் பாடு மற்றும் அமைதியான, பொறுமையான, விடா முயற்சியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அவை நம் கண் முன்னே பல அற்புதங்களை நிகழ்த்துகின்றன. விடாமுயற்சியும் பொறுமையும் நிச்சயம் தேவைப்

படுகிறது. ஏனெனில், விஞ்ஞானத்தின் மற்றப் பிரிவுகளில் முயற்சி வெற்றிபெற ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை காத்திருப்பது போல விஞ்ஞானத்தின் இந்தப் பிரிவிலும் முயற்சியில் வெற்றி பெற பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனைப் புரிந்து கொண்ட சாதகன் முயற்சியைக் கைவிடுவதில்லை. பொறுமையைக் கடைபிடித்து, அமைதியாக முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபடுகிறான். அவனது இந்த இடையறாத முயற்சியின் மூலம் ஆத்மஞானம் பெறுகிறான். இந்தத் தெய்வீக விஞ்ஞானத்துடன் தன்னை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புவன் தெய்வ நம்பிக்கை உடையவனாகவும், ஒரு யோகியாகவும் இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் யோக சாதனையின் அடிப்படை யோகப் பயிற்சியாகும். தொடர்ந்து முயற்சி செய்வது யோகத்தின் அக வடிவமாகும். நமது இந்த ஆன்மீக வாழ்க்கையின் உண்மைகளைப் பற்றி நன்கு சிந்தித்து குறிக்கோளை அடையும் ஒரு சிலரில் நீங்களும் ஒருவராக ஆகிவிடுங்கள். ஒரு மலையில் ஏறுபவன் தொடர்ந்து முயன்று முன்னேறுபவன்தான் சிகரத்தை அடைகிறான். ஏற்கனவே ஏறிவந்த தூரத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கிறவன் சிகரத்தை அடைவதில்லை. அப்படித் திரும்பிப் பார்ப்பது தேவையற்றது. தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்பவன் தனக்கும் சிகரத்துக்கும் சிறிதளவு தூரமே இருக்கிறது என்பதை அறிந்து மேலும் முன்னேறிச் சென்று சிகரத்தை அடைகிறான். “நான் அருகில் செல்கிறேன். சிகரம் இப்பொழுது என் அருகில் இருக்கிறது” என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் பார்வைதான் வெற்றியைத் தருகிறது.

39. இறைவன் உனது வழிகாட்டி, நண்பன் மற்றும் தத்துவ போதகர்

உயரிய, நிலையான பரம்பொருளை, நமது குறிக்கோளை, நமக்கு உள்ளே அமைதியாக இருந்து நம்மை ஆட்டுவிக்கும் பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். நமக்குள்ளிருந்து நம்மை ஆட்டுவிக்கும் இந்தப் பரம்பொருள் ஆயுள் முழுவதும் நமது தோழனாக இருக்கிறார். மேலும் அவர் எப்போதும் இருக்கும் மௌன சாஷி. அவருக்கு அனைத்தும் தெரியும். நமக்குள் ஒளிந்திருக்கும் உண்மையையும் அவர் அறிந்துகொள்ளுகிறார். நமது மனம், புத்தி, எண்ணங்கள், அச்சங்கள், கவலைகள், நிச்சயமற்ற நிலைகள், அகப்போக்கு, பெருமை, தவறான எண்ணம் ஆகியவை பற்றி அவருக்குத் தெரியும்.

நமது மனப்போக்கை அவர் மௌனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் பார்க்காது எதுவும் இல்லை. அனைத்தும் காணும் அவரது பார்வை, அனைத்தும் அறியும் அவரது தெய்வீக அறிவுக் கூர்மை இவற்றுக்கு முன்னால் நாம் தகுதி வாய்ந்தவர்களாக நிற்க வேண்டும். இதனால் எப்போதும் அவரைப் பார்த்து பயப்பட வேண்டாம். “நான் இதைச் செய்தேன், அதை எண்ணினேன், அவருக்கு இது முன்பே தெரியும்” என்று எண்ணி எப்போதும் கவலையில் மூழ்கி இருக்கத் தேவையில்லை. ஏனெனில், அதே நேரத்தில் இறைவன், உங்கள் வழிகாட்டியாகவும், நண்பனாகவும் தத்துவ போதகராகவும் இருக்கிறார். உங்களுக்கு அறிவுரை கூற எப்போதும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார். நீங்கள் சரியான திசையில் செல்ல உங்களுக்கு உதவிட அவர் எப்போதும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார். நீங்கள் தவறான திசையில் போகும்போது உங்களை தடுத்து ஆட்கொள்ள எப்போதும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார். நீங்கள் உயரிய

நன்மையும் நலவாழ்வும் பெறும் இடத்துக்கு உங்களை உற்சாகப்படுத்தி அழைத்துச் செல்லுகிறார்.

சில நேரங்களில், இதை அறியாமல் நாம் குற்ற உணர்வை வளர்த்துக் கொண்டு ஆலயம் செல்லவோ தெய்வத்தின் முன் நிற்கவோ தயங்குகிறோம். மனிதர்கள் இருக்குமிடத்தில் நாம் துணிவுடன் பிரார்த்தனைகள் செய்யலாம். ஏனெனில் நம் மனதுக்குள் என்ன நிகழுகிறது என்பது அந்த மனிதர்களுக்குத் தெரியாது. ஆனால் நாம் ஆலயத்தின் முன் நிற்கும்போது - நமது மனச்சாட்சி மழுங்கிப் போயிருந்தால் தவிர - நாம் நமது குறைகளை அறிந்து கொண்டிருக்கிறோம். எந்த இறைவன் முன் நிற்கிறோமோ அந்த இறைவனிடமிருந்து - எதுவும் மறைக்கப்படவில்லை என்பதை உணருகிறோம்.

இப்போது நாம் வினோதமான அசாதாரணமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். நமது நிலை, நமக்குத் தெரியும். நாம் இருக்கும் நிலை இறைவனுக்குத் தெரியும், ஆகவே இது இக்கட்டான சூழ்நிலையாக உள்ளது. சில நேரங்களில் நாம் படிப்படியாக சர்ச்சுக்கு அல்லது மதுதிக்கு அல்லது கோவிலுக்குச் செல்லுவதை தவிர்க்கிறோம். அப்படியே சென்றாலும் சட்ட விரோதமான செயலில் ஈடுபட்ட குற்றவாளி காவல் நிலையம் அருகில் செல்லும்போது நடுங்குவதுபோல நடுக்கம் கொள்ளுகிறோம்.

ஆகவே, நாம் படிப்படியாக சமய வாழ்க்கை யிலிருந்து விலகிச் செல்லக் கூடும். ஏனெனில், நமக்குள் இருக்கும் இறைவனுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்பதை நாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இறைவன் முன்னால் நிற்பதற்கு நாம் தயங்குகிறோம். இது மகிழ்ச்சிகரமான சூழ்நிலை அல்ல. ஏனெனில், எல்லாவற்றையும் நாம் இறைவனிடத்திலிருந்துதான் பெற வேண்டும்.

எனவே, இறைவனுடன் நமக்குள்ள அசாதாரணமான உறவின் மூன்றாவது அம்சம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டது போல, கடவுள் வாழ்நாள் முழுவதும் நமது தோழனாக இருக்கிறார், நமக்குள்ளே வசித்து வருகிறார். அவர் நமது வழிகாட்டி, நண்பன், தத்துவ போதகர். மேலும், ஒவ்வொருவரும் தமக்கே உரிய வழிபாட்டு முறையில் இறைவனை தந்தையாகவும், தாயாகவும், நண்பனாகவும், உறவினனாகவும் தமது நலன் நாடுபவராகவும் கருதி வழிபடுகின்றனர். இறைவன் உதவியற்றோர்க்கு உதவுபவராகவும், ஆபத்தில் இருப்போரைக் காப்பாற்றும் பவராகவும், வீழ்ச்சி அடைந்தவர்களைத் தூக்கிவிடுபவராகவும், தேவைப்படும் காலத்தில் உதவும் நண்பனாகவும் செயல்பட்டு அருள்புரிகிறார்.

ஆகவே, நிலையற்ற இந்த உலகத்தில் வாழும் மனிதனுக்கு எந்த நேரத்தில், எந்தச் சூழ்நிலையில் எது தேவைப்பட்டாலும், தந்து அருளும் கருணாமூர்த்தியாகவும் இறைவன் இருக்கிறார். நீங்கள் அழைத்ததும் அவர் ஒடி வருகிறார். மற்றவையெல்லாம் தாமதப் படலாம். ஆனால், இறைவன் தாமதம் செய்வதில்லை. இறைவனின் இந்த மூன்றாவது அம்சத்தினைக் கருத்தில் கொண்டு நாம் நமது குறைகளையெல்லாம் மறந்து அவர் முன்னால், நின்று, வணங்குகிறோம்.

ஐகத்தரு ஆதிசங்கராச்சார்யார் அம்பாள் மீது இயற்றிய ஒரு ஸ்தோத்திரத்தில் ஒவ்வொரு ஸ்லோகத்தின் கடைசி வரியிலும், “இந்த உலகில் தகுதியற்ற கெட்ட மக்கள் இருக்கலாம். ஆனால், ஒரு போதும் கெட்டதாய் இருந்ததில்லை” என்று குறிப்பிடுகிறார். இறைவனுடன் நமக்குள்ள உறவு இத்தகையதாக இருக்கிறது. கடவுள் உங்களின் நிரந்தர நண்பனாக இருக்கிறார். அவருக்கு உங்களைப் பற்றிய அனைத்தும் தெரியும். உங்களுக்குள்ளேயே அவர் இருக்கிறார்.

இருந்தாலும், அவர் உங்கள் வழிகாட்டியாகவும், நண்பனாகவும், தத்துவ போதகராகவும் இருக்கிறார். ஆகவே, நீங்கள் எப்படி இருந்தாலும் சரி, சிரத்தையுடனும், பக்தியுடனும், குழந்தை மனத்துடன் இறைவன் முன்பாகச் செல்லுங்கள். உங்கள் மனநிலையை அவரிடம் சமர்ப்பித்து விடுங்கள். எதையும் மறைக்காதீர்கள். குழந்தையைப் போன்று கள்ளம் கபடமற்றவராக இருங்கள். கடவுள் உங்கள் மீது கருணை புரிகிறார். நீங்கள் அனைத்துக் குறைகளையும் போக்கிக் கொண்டு, அனைத்துத் தடைகளையும் தகர்த்தெறிந்து, உயரிய அருள்நெறியை அடைந்து, வாழ்க்கையைப் பயனுள்ளதாக ஆக்கிக் கொண்டு, இந்த உலகில் எதற்காக நீங்கள் பிறவி எடுத்தீர்களோ, அந்த வாழ்க்கை இவட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வீர்கள்.

40. தடைகளுக்கு மத்தியிலும் பரம்பொருளைக் காணுங்கள்

எனக்கு உள்ளும் புறமும் பரந்து நிற்கும் இறைவா, உன்னை வணங்குகிறேன். உனது சந்நிதியில் அமர்ந்திருக்கும் சிரத்தையுடைய சாதகர்களுக்கு உனது கருணையைத் தந்து அருள்புரிவாய்! அவர்கள் இடையறாத ஆன்மீக வேட்கை கொண்டிருக்கவும், எந்தத் தடை வந்தாலும், எந்தக் கஷ்டம் வந்தாலும், பாதகமான எந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும் அவர்கள் இந்த ஆன்மீக வேட்கையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுவதில் உறுதியுடன் இருக்கவும் அருள்புரிவாய்!

அவர்கள் தடைகளைக் கடந்து செல்லும் வகையில், தமது தசை நாண்களை வலுப்படுத்திக் கொள்ளத் தேவையான கட்டுப்பாடுகளையும், தமக்குள் மறைந்திருக்கும் சக்தியை எழுப்பி, வெளிப்படுத்தி மாபெரும் குறிக்கோளை அடைவதற்குத் தேவையான

கட்டுப்பாடுகளையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணரும் வகையில் அவர்களுக்கு அகப்பார்வையை, ஞானத்தைத் தந்து அருள்வாயாக!

சாதகர்கள், பாதகமான சூழ்நிலையை பாதகமான சூழ்நிலையாகப் பார்க்காதிருக்கட்டும். தடைகளைத் தடைகளாகக் கருதாமல் இருக்கட்டும். அவர்கள் இவற்றை வாய்ப்புக்களாகக் கருதும் பார்வையை அவர்களுக்குத் தந்து அருள்வாயாக. அந்தத் தடையிலும் உன்னைக் காணும் பார்வையைக் கொடு. அந்தத் தடையில் உனக்கு எதிரான ஒன்று இருப்பதாகக் கருதாமல் இருக்கும் பார்வையைக் கொடு. ஏனெனில் நாங்கள் வேதங்கள் மற்றும் உபநிஷத்துக்களை விளக்கியருளிய ரிஷி, முனிவர்களின் பரம்பரையில் வந்தவர்கள், கடவுள் உயரிய, பூரணப் பொருளாக அனைத்தையும் கடந்து நிற்கும் அத்வைதப் பரம்பொருளாக (இரண்டற்ற ஒன்றாக) இருப்பதாக நம்புகிறோம். உலகில் நன்மை, தீமை, லாபம், நஷ்டம், தெய்வீகத்தன்மை, தெய்வீகமற்றத் தன்மை என்று இரு கூறாகப் பிரிப்பதை அந்தப் பரம்பொருள் அனுமதிப்பதில்லை.

ஸர்வம், கல்விதம், பிரம்ம ஏகமேவாத்வீத்யம் பிரம்ம பிரம்மைவ ஸத்யம் ஏகம் ஸத் - நமக்கு அனைத்தும் பிரம்மம்; பிரம்மம் ஒன்றே. அது இரண்டற்ற ஒன்றாக இருக்கிறது. பிரம்மம் மட்டுமே உண்மை. உண்மை ஒன்றே. ஆகவே, உனது கருணையால் கண்ணுக்குத் தெரியும் தடைகளிலும் மகத்தான பரம்பொருளைக் காணும் ஞானத்தை அவர்களுக்கு அருள்வாயாக.

உறுதியுடன் இருப்பவர்களுக்குத் துன்பங்கள் துன்பங்களாகத் தெரிவதில்லை. ஒரு ஆற்றில் படகை ஒட்டிச் செல்பவன் ஆற்றின் குறுக்கே படகைச் செலுத்த வேண்டுமானால் படகை அவன் வேகமாகச்

செலுத்தவேண்டும் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். ஆற்றில் தண்ணீர் வேகமாகப் பாய்ந்து செல்வதை அவன் இடையூறாகக் கருதுவதில்லை. அவனுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் ஆற்றை குறுக்கே சென்று கடக்க வேண்டும் என்பதுதான். அக்கரையை அடையும் வரை படகை வேகமாகச் செலுத்தவேண்டும் என்பதுதான் படகோட்டியின் மனதில் உள்ளது.

இந்த வகையில் உனது கருணையால் அவர்கள் உள்ளத்தில் உறுதி பிறக்கட்டும். வாழ்க்கையில் அவர்கள் சந்திக்கும் அனைத்தையும் சரியாகப் பார்க்கவும், சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவும், அனைத்திலும் நீ இருப்பதைக் காணவும் அருள்வாயாக! தடைகளை அவர்கள் தடைகளாகக் கருதாமல் வாய்ப்பாகக் கருதவும், இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திப் பணியாற்றுவதன் மூலமும் அவர்கள் பலமடங்கு பலம் பெற்றுத் திகழவும் அருள்வாயாக! இவ்வாறு உனது கருணை அவர்களிடத்தில் இந்த ஆக்கிரீதியான வழிகள் மூலம் ஆன்மீகப் பண்புகளாக வெளிப்பட்டும். இதன் மூலம் பூரணத்துவம் என்னும் மகத்தான இலக்கை அவர்கள் அடைவதற்குப் பயிற்சி பெறட்டும். ஒரு யோகி அல்லது ஒரு துறவி அல்லது ஒரு சாதகன் இந்தக் கடுமையான பாதையில் எதிர்நோக்கும் அனைத்து சோதனைகளையும் தனது ஆன்மீக வாழ்க்கையில் சந்தித்து உறுதிமிக்க யோகியாகவும், வேதாந்தியாகவும் வெற்றிகரமாக உருவாக்கிய அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய பூஜ்ய குருதேவருக்கு எனது அன்பு வணக்கங்களைச் சமர்ப்பிக்கிறேன். குருதேவர் முன்பைவிட அதிக பலம் பெற்றவராக, அறிவில் சிறந்தவராக, உறுதிமிக்கவராக வெளித்தோன்றினார். ஆனால், - அவர் சாதகரிடத்தில் எப்போதும் இரக்கம் கொண்டிருந்தார். ஏனெனில் சாதகர்கள் எவ்வளவு - கஷ்டங்களைக் கடந்து

வரவேண்டியிருக்கும் என்பதை அவர் தனது சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் அறிந்து கொண்டிருந்தார்.

துன்பப்படும் மனிதனின் இதயத்தில் கடவுள் இரக்கத்தையும் கருணையையும் இடம் பெறச் செய்கிறார். தனது வாழ்க்கையில் துன்பத்தை அனுபவித்த மனிதன் பிறர் துன்பப்படும் பொழுது அவர்கள் மீது இரக்கப்படுகிறார்.

சாதகர்களின் பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொண்டு அவர்கள் மீது இரக்கம் கொள்கிற அளவிற்குக் கடவுள் நமக்குக் கருணை புரியட்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நாம் நமக்குள்ளே விடாமுயற்சியையும், சக்திமிக்க உறுதிப்பாட்டையும் கொண்டிருப்பதற்கு அருள்புரியட்டும். ஏனெனில், இந்தக் கடுமையான ஆன்மீகப் பயணத்தில் இவை நமது நண்பர்களாகவும், உடைமைகளாகவும் இருக்கும். இந்த ஆன்மீகப் பயணம் குறைந்த தூரமே செல்லும் பயணம் அல்ல. நீண்ட நெடும்பயணம், குறிக்கோளை அடையும்வரை தொடர்ந்து செல்லும் பயணம்.

ஆகவே, சாதகனுக்குப் பொறுமையும், மனோபலமும் தேவைப்படுகிறது. சாதகன் பயணம் செய்யவேண்டிய தொலைவைப் பற்றி கவலைபடக் கூடாது. சேனநாட்டுத் தத்துவ மேதை ஒருவர், “மிக நெடும் பயணத்தின் தூரம் ஒரே ஒரு அடி மட்டுமே” என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த ஒரு அடியை விடாமல், நிறுத்தாமல் எடுத்து வைத்துப் பயணத்தைத் தொடருங்கள், தளர்ந்து நின்றுவிடாதீர்கள், நடுவழியில் ஓய்ந்து உட்கார்ந்து விடாதீர்கள், இன்பம் அல்லது திருப்தியை நாடி வழி தவறிச் சென்றுவிடாதீர்கள்.

ஒரு அடியைத் தொடர்ந்து வைத்துக் கொண்டே சென்றால், கடந்து செல்லும் பாதை எவ்வளவு கரடுமுரடாக இருந்தாலும் அடைய வேண்டிய

குறிக்கோளை அடைவது உறுதி. தெய்வீகப் பரம்பொருளை அடையும் நமது பிறப்புரிமையை நாம் கேட்டுப் பெறுகிற அளவிற்கு நாம் உருவாக்கப் படுகிறோம். இது தான் உண்மை.

41. தினசரி வாழ்க்கை நமக்குள் நிகழும் ஆன்மீகப் பயிற்சிக்கு ஒரு சோதனை

நான்கு யோகங்களையும் பயிலுவதற்கு தகுந்த வகையில் குருதேவர் வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்து அருள்புரிந்திருக்கிறார். உடல், மனம், புத்தி, ஆத்மா அனைத்துக்கும் பயிற்சி பெற இங்கு களம் அமைத்துத் தந்திருக்கிறார். சீழ்நிலையிலிருந்து மேல் நிலை வரை நீங்கள் உங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் இடமாக இது அமைந்திருக்கிறது. இது மனித நிலையிலிருந்து தெய்வநிலைக்கு உயரச் செய்யும் பரிணாம வளர்ச்சி மையும். இது மனிதத் தன்மைக்கும் தெய்வத்தன்மைக்கும் பாலமாக இருக்கிறது.

புஜ்ய குருதேவர் மதிப்புமிக்க அன்பளிப்பாகத் தந்திருக்கிற இந்த ஆசிரமத்தை இப்போதுள்ள நிலையில் அப்படியே பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறவர் களுக்கு, இந்த ஆசிரமம், அறிவொளி, முழுமையான பூரணத்துவம், விடுதலை, நிலையான பரமானந்தம் ஆகியவற்றை அடைவதற்கான ஏனியாகப் பயன்படும். இது எப்போதும் இப்படியே இருக்கும். சாதகர்கள் குறையுடைய மனிதப் பார்வையில் நோக்காமல் விழிப்புற ஆன்மீகப் பார்வையில், ஒளிபெற்ற தெய்வீகப் பார்வையில் இந்த ஆசிரமத்தை நோக்கி இங்கு வந்தால் நிறையப் பயன் அடையலாம்.

குருதேவர் இந்த ஆசிரமத்தை குறிப்பிட்ட இந்த நோக்கத்துக்காகவே உருவாக்கினார். நாம் வளர்ச்சி பெற இங்கு வசதியையும், வாய்ப்பையும் முழுமையாக உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார். நாம் எல்லா குற்றங்களையும்

களைந்துவிட்டு, ஏற்கனவே நாம் உருவாக்கியுள்ள கருத்துக்களை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, அபிப்பிராயங்கள், எண்ணங்கள், உள்ளுக்குள் உருவாகும் எதிர்ச் செயல்கள், தவறான எண்ணம், பாரபட்சம் என்னும் உங்களது மனித இயல்புகளைக் கடந்து ஆசிரமத்துக்கு வந்தால் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கும் பூரணத்துவம் பெறுவதற்கும் இந்த ஆசிரமம் ஒரு வரப்பிரசாதமாகக் கிடைத்திருப்பதை உணரலாம்.

சாதாரணமாக மனித வாழ்க்கையில் தடைகள், பிரச்னைகள், நமது முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் முட்டுக்கட்டைகள் என்பதாகத் தோன்றுபவையெல்லாம் திடீரென்று மதிப்புமிக்க சந்தர்ப்பங்களாக, வாய்ப்புக்களாக மாறிவிடும். அவற்றை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நம்மை சோதித்து அறிவதற்காக இவை தரப்பட்டுள்ளன. இவை அனுபவிப்பதற்காகவோ, தாங்கிக் கொள்ளுவதற்காகவோ தரப்படவில்லை. இவற்றைப் புரிந்துகொண்டு நமது வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காகவே தரப்பட்டுள்ளது.

நாம் ஒவ்வொருவரும் பல விஷயங்களை கடந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. பல விஷயங்களை ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நமது இலக்கை அடைய நாம் முன்னேறிச் செல்லவிடாமல் தடுப்பவற்றைக் கடந்து சென்று நாம் விடுதலை பெற வேண்டும்.

நாம் நமது வாழ்க்கையை இவ்வாறு ஆன்மீக நோக்கில் புரிந்துகொண்டால், தினசரி நிகழும் நமது எதிர்ச் செயல்கள் ஆக்கரீதியானவையாக ஆகும் : “இதில் எனக்காக என்ன இருக்கிறது? கடவுள் இதை ஒரு திட்டத்துடனும் ஒரு நோக்கத்துடனும் தான் கொடுத்திருக்கிறார். எந்த வகையில் இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு முன்னேறலாம்? இது என்னிடம் அர்த்தமில்லாமல் வரவில்லை” என்று

ண்ணவேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையை எதிர்நோக்க வேண்டும். இது அந்த நாளின் தேவை.

நமது புற வாழ்க்கையும், ஜபம், தியானம், ஆத்ம பரிசோதனை, மனத்தில் திட்டமிடுதல், சிந்தனை, மனதை ருதுநிலைப்படுத்தல் ஆகிய அகவாழ்க்கையும் நெருக்கமான தவிர்க்கமுடியாத தொடர்பு உடையவை. இது பரஸ்பரத் தேவை. நமது ஆன்மீகக் கட்டுப்பாடுகளின் உண்மைத் தன்மை, நற்பயன் அளிக்கக் கூடிய தன்மை, அதற்கான வாய்ப்பு இவற்றை சோதித்து அறிய காலை முதல் மாலை வரை உங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் தரப்படுகிறது.

நமக்குள் நாம் பயின்றிருக்கும் ஜபம், தியானம் இவற்றின் மூலம் நாம் பெறும் ஆன்மீகப் பண்புகளை வெளிப்படுத்த தினசரி வாழ்க்கை நமக்கு ஒரு வாய்ப்பாகக் கிடைத்திருக்கிறது. இது ஒரு சோதனைக் களம். ஒவ்வொரு நாளும் நாம் பெறும் ஆன்மீக முன்னேற்றம் நமக்குச் சொந்தமானதாக ஆகிறது. சோதனை செய்து இந்த முன்னேற்றத்தை நமக்குச் சொந்தமானதாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படி இது சோதித்து நிரூபிக்கப்படும் வரையில் இது நமக்குச் சொந்தமல்ல.

இவ்வாறு நீங்கள் செயல்படும்போது ஆன்மீகப் பாதையில் நீங்கள் ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைத்து முன்னேறும் போதும் அது உங்களுக்குச் சொந்தமான இயல்பாக ஆகிவிடுகிறது. இப்படி பெறப்படும் ஆன்மீகப் பண்புகள் உறுதியாக, உண்மையிலேயே உங்களுக்குச் சொந்தமானதாக ஆகிவிடுகிறது. இவ்வாறு உங்கள் தினசரி ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கும் தினசரி உலகியல் வாழ்க்கைக்கும் தவிர்க்க முடியாத தொடர்பு இருக்கிறது.

தினசரி வாழ்க்கை மூலம் உங்களது ஆன்மீக வளர்ச்சியை சோதித்து அறிய முடிகிறது. உங்களது தினசரி ஆன்மீக சாதனை மூலம் உங்களது தினசரி உலகியல் வாழ்க்கையில் உயர்வு ஏற்படுகிறது; நீங்கள் பண்பாட்டு அளவில் உயர்ந்து, சீரும் சிறப்பும் அடைந்து ஆன்மீக இயல்பு பெறுகிறீர்கள். இந்த வகையில் உங்களது செயலும், எதிர்ச் செயலும் தெய்வீகம் உடையதாக ஆகிறது.

ஆகவே நாம் நமது அகவாழ்க்கையையும், புறவாழ்க்கையையும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாதவையாகப் பார்க்கக்கூடாது; அவை ஒருங்கிணைந்து இருப்பதைக் காண வேண்டும். அவை வேறுபட்ட இரண்டல்ல; நாம் ஆன்மீக வளர்ச்சி பெற அவை ஒன்றுபட்டிருக்கின்றன

யாருக்கு இத்தகைய பார்வை இருக்கிறதோ அவர் சரியாக சிந்தித்துச் செயல்படுகிறார். அவர் வாழ்க்கையின் கலை மற்றும் விஞ்ஞான அறிவு பெற்று ஒருங்கிணைந்த செயல்முறை மூலம் ஆன்மீக வளர்ச்சி அடைகிறார். ஆகவே, நாம் இந்த ஆசிரம வாழ்க்கையைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நமது அக வாழ்க்கையையும் புற வாழ்க்கையையும் பண்படுத்தும் அனைத்து அம்சங்களையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நாம் எதற்காக வாழ்கிறோம். நம்மைச் சுற்றியுள்ள சூழ்நிலை எதற்காக இருக்கிறது என்பதை நாம் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள திருவருளும் குருவருளும் நமக்குத் துணையிருக்கட்டும். இதன் மூலம் நீங்கள் ஆன்மீக முன்னேற்றம் பெற்று இறுதியில் ஞான ஒளி பெற்று விடுதலை அடையுங்கள்.

42. வினைக் கொள்கையின் தாத்தபர்யம்

வினைக்கொள்கை பற்றியும், வினையின் பயனை அனுபவித்தல் பற்றியும் இன்று ஒவ்வொருவருக்கும் தெரியும். ஒரு காலத்தில் கிழக்கு நாடுகளில் மட்டுமே இந்தக் கொள்கை அறிந்து கொள்ளப்பட்டிருந்தது. ஆனால், இன்று உலகம் முழுவதும் இருக்கின்ற மக்கள் அறிந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். ஒரு செயலைச் செய்தவன் அதன் பயனை அனுபவித்தே ஆக வேண்டும் என்ற மகத்தான ஆன்மீகக் கொள்கையை இன்று ஒவ்வொருவரும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகியல் விஞ்ஞானத்தில் இந்தக் கொள்கை செயல்படுத்தப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். நீங்கள் ஒரு பணியைச் செய்யும் பொழுது அதற்கு உரிய பலன் கிடைக்கிறது. நீங்கள் ஒரு விதையை நிலத்தில் ஊன்றுகிறீர்கள். அந்த விதைக்குரிய செடி முளைத்து வளர்ந்து வருகிறது. அதுபோல, நீங்கள் ஒருவரிடம் தோழமையுடன் நடந்து கொண்டால், அவர் உங்களிடம் தோழமையுடன் நடந்துகொள்வார். நீங்கள் ஒருவரிடம் பகைமை பாராட்டினால், அவரும் உங்களிடம் பகைமை பாராட்டுகிறார். இந்த உலகம் ஒரு கண்ணாடி போன்றது. கண்ணாடியின் முன் எதை வைக்கிறீர்களோ, அதைக் கண்ணாடி பிரதிபலிக்கிறது. ஆகவேதான், “வினை விதைத்தவன் வினை அறுக்கிறான், தினை விதைத்தவன் தினை அறுக்கிறான்” என்று சொல்லப்படுகிறது.

இந்த வினைக்கொள்கை தினசரி நம் கண்முன் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இதை நாம் கவனிப்பதில்லை. நம் கண்முன் நடப்பதின் தாத்தபரியத்தை நாம் புரிந்துகொள்ளுவதில்லை. மனம், வாக்கு, மற்றும் உடலால் நாம் செய்யும் வினைகளுக்குத் தக்கபடி நமது வாழ்க்கை அமைகிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளுவதில்லை.

நாம் புத்திசாலியாக இருந்தால், நமது ஆன்மீக வாழ்க்கையில் நாம் சிரத்தையுடன் இருப்பது உண்மையானால் நாம் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி, “எனது மனம் இவ்வாறு எண்ணுகிறது. மறு வினாடி இந்த எண்ணத்தின்படி செயல்பட அது என்னைத் தூண்டும். நான் இப்படிச் செயல்பட்டால் எனது ஆன்மீக வாழ்க்கையில், குறிக்கோளை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லுவதில் என்ன விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்? இவ்வாறு ஒரு ஆன்மீக சாதகன் சிந்திக்கிறான். தனது செயல் உருவாக்கும் எதிர்விளைவுகள் பற்றி அவன் சிந்திக்கிறான்.

புத்திசாலியான ஒரு சாதகனின் குணம் இத்தகையது. ஏனெனில் இது அவன் வாழ்க்கையின் மகத்தான முயற்சி. ஆத்மஞானம் பெறுவது என்னும் குறிக்கோளை நோக்கி அவன் பயணம் செய்கிறான். அவன் தனது குறிக்கோளை நோக்கிச் செல்லும் பயணத்தில் மேலும் முன்னேற்றம் ஏற்படும் வகையில் அவன் சொல், செயல், சிந்தனை மூலம் செயல்படுகிறான். அவன் தனது குறிக்கோளை அடையமுடியாதபடி தடுக்கும் அல்லது திசை திருப்பும் எந்தப் பணியையும் அவன் செய்வதில்லை.

இதை எப்போதும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். நமது தோழனான, ஆன்மீக வாழ்க்கையில், சாதனையில் வெற்றிக்கு உறுதி அளிக்கும் இந்த வினைக் கொள்கைபற்றிய விழிப்புணர்வுடன் ஒவ்வொருவரும் வாழவேண்டும். ஆன்மீக வாழ்க்கையில் நாம் தவிர்க்கக்கூடிய துன்பங்கள், பிரச்னைகள் மற்றும் சிக்கல்கள் நீக்கிவிட இது உதவும். நாம் இதை சரியாகப் புரிந்துகொண்டு வாழ்ந்தால் நாம் தவறாது குறிக்கோளை அடைய இது வழிகாட்டும். இது பரம்பொருளின் விவேகம், அன்பு, நீதி ஆகியவற்றில் உதித்த ஒரு கொள்கை; தனது அம்சமான ஜீவாத்மா

நன்மை பெற வேண்டும் என்ற நோக்கில் உதித்த ஒரு கொள்கை.

நமது உழைப்புக்குப் பலன் கிடைக்கிறது. நாம் உழைக்காததற்குப் பலன் கிடைக்காமற் போகலாம், அல்லது கடவுள் நமக்கு அதன் பலனைத் தரலாம். ஆகவே, நாம் இறைவனிடத்தில், “இறைவா, நான் ஆசைகளை அடக்கவும், மனதைக் கட்டுப்படுத்தவும் எனக்கு அருள்புரிய வேண்டும்” என்று பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். அதே நேரத்தில் நாம் நமது ஆன்மீக பலத்தை வளர்த்துக்கொள்ள கடுமையாக உழைக்க வேண்டும். ஆன்மீக பலம் ஆசையை அடக்கவும் மனதைக் கட்டுப்படுத்தவும் உதவுகிறது.

இவ்வாறு வினை பற்றியும் வினையின் பயனை அனுபவிப்பது பற்றியும் நாம் அறிந்து வைத்திருப்பது, நாம் வெற்றி பெறவும், சாதனை புரியவும் குறிக்கோளை அடையவும் உதவுகிறது. நாம் ஆத்ம பலம் பெறவும், உடல் ஆத்ம பலத்தில் பங்கு பெறவும், ஆத்மாவின் குரலுக்கும் வினைக்கொள்கையின் குரலுக்கும் செவிசாய்த்து செயல்படவும் இறைவன் அருள்புரிவாராக.

43. பகுத்தறிவு

பகுத்தறிவின் மகுடமாக ஆதிசங்கரர் இயற்றி அருளிய விவேக சூடாமணி அமைந்திருக்கிறது. வேதாந்தம் கற்பதற்கு முதற்படியாக இதைக் கற்கவேண்டும். இதன்மூலம் ஆதிசங்கரர் சாதகனுக்கு பகுத்தறிவை வேதாந்தத்தின் பின்னணியில் அறிமுகப்படுத்துகிறார். உண்மைப் பொருள், காட்சிப் பொருள், நிலையானது, நிலையற்றது, ஆத்மாவுக்கு சம்பந்தமானது, ஆத்மாவுக்கு சம்பந்தமில்லாதது ஆகியவற்றை பகுத்தறியும் வகையினை அவர் இதன்மூலம் விளக்குகிறார்.

ஆன்மீக சாதகர்கள் விவேகம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஒன்றாக இருக்கும் பிரம்மத்துக்கும் தோன்றி மறைகிற, தற்காலிகமான, அழியக்கூடிய, இடத்தாலும் காலத்தாலும் வரையறுக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கும் இடையில் பகுத்தறிவதுடன் நிற்காமல் தினசரி வாழ்வில் இடையறாது உயரிய குணமான இந்த விவேகம் அல்லது பகுத்தறிவை நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

நாம் ஒரு லட்சியத்துக்காக வாழ்கிறோம். குறிப்பிட்ட சில கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே நாம் ஒவ்வொரு வினாடியும், ஒவ்வொரு காலடி எடுத்து வைக்கும்போதும் பகுத்தறிவுடன் பின்வருமாறு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். “எனது இந்த எண்ணம், உணர்ச்சி, சொல், செயல் ஆகியவை என்னைக் குறிக்கோளை நோக்கி அழைத்துச் செல்லுமா? அல்லது என்னை தவறான திசையில் அழைத்துச் செல்லுமா? நான் கடவுளை மையமாக்கக் கொண்டு வாழ இவை எனக்கு உதவுமா அல்லது நான் கடவுளை மறந்துவிட இவை வழிவகுக்குமா? கடவுளை மறக்கும்படி இவை என்னைத் தூண்டுமானால் இவற்றை நான் புறக்கணித்துவிடுவேன். ஆனால் நான் இறைவனுடன் இணைந்திருக்க இவை உதவுமானால் இவற்றை நான் வரவேற்பேன்; எனது வாழ்க்கையில் இவற்றுக்கு இடம் தருவேன்”.

தர்மதேவதையான எமதர்மராஜன் கடோபநிஷத்தில் நசிகேதனுக்கு இதை உபதேசிக்கிறான் : “நசிகேதா, ஒவ்வொரு ஜீவாத்மாவுக்கும், முன்னால் இரு வழிகள் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்று, மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது, கவரக்கூடியது, விளையாட்டுக் காட்டக்கூடியது, ஆசையைத் தூண்டக் கூடியது, ஒரு மனிதனை அவனது பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்லுமாறு செய்வது; மற்றொன்று நல்லது, நம்மை

உயர்த்துவது, ஆன்மீக ரீதியாக நம்மை உயர்த்தி புகழின் உச்சிக்கு அழைத்துச் செல்லுவது”.

ப்ரேயோ மார்க்கம் என்பது இனிதாகவும் வழிதவறச் செய்வதாகவும் உள்ளது என்றும் ஸ்ரேயோ மார்க்கம் என்பது கடுமையான வழி என்றும் ஆனால் நமக்கு மிக உயர்ந்த நன்மையைத் தருவது என்றும் எமதர்மராஜன் கூறுகிறான். விவேகமான சாதகன் எப்போதும் இவ்விரண்டையும் பகுத்தறிந்து கொள்ளுகிறான். நம்மை நல்வழியில் செலுத்தாமல் சுகத்தை மட்டும் தருவதை அவன் நிராகரிக்கிறான். ஏனெனில் இறுதியில் அது கவலையைத்தான் தரும் என அவன் அறிந்துகொள்ளுகிறான். மேற்போக்காகப் பார்க்கும் போது கஷ்டமானதாக, கவர்ச்சி இல்லாததாக இருந்தாலும் காலப்போக்கில் தன்னைக் கடவுளை நோக்கி, அழைத்துச் சென்று ஆன்மீகக் குறிக்கோளை அடைவதில் வெற்றி பெறுமாறு செய்யக் கூடியதை அவன் தேர்ந்தெடுக்கிறான்.

பகுத்தறிதல் என்பது உங்கள் தியான அறையில் அல்லது நூலகத்தில் நிகழ்வதல்ல! உங்கள் அறையில் நீங்கள் - கலை, விஞ்ஞானம், சரியாகப் பகுத்தறிவதன் தேவை, இயல்பு, முறை ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ளலாம். விவேக தூடாமணி, பகவத் கீதை, நடைமுறை வாழ்வில் பயன்படுத்தும் வகையில் குருதேவர் அருளியிருக்கும் நூல்கள் ஆகியவற்றைப் படிக்கலாம். ஆனால் பகுத்தறிவு என்பது காலை முதல் இரவு வரை மனிதன் விழித்தெழுந்தது முதல் உறங்கச் செல்லும்வரை இடையறாது செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாகும்.

ஆன்மீக சாதகர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய தவிர்க்கமுடியாத பயிற்சிகளாக நமது முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கும் நான்கு வகைப் பயிற்சிகளில் முதலாவதாகச் சொல்லப்படுவது பகுத்தறிவு அல்லது

விவேகம் ஆகும். அந்த நான்கும் விவேகம் வைராக்கியம், ஷட்சம்பத் (ஆறுவகை நற்பண்புகள்) முமுக்ஷுத்வம் (விடுதலை பெறுவதில் தணியாத ஆர்வம்) ஆகியவை ஆகும். மற்ற பயிற்சிகள் ஒரு பக்குவப்பட்ட மனப்போக்குடன் செய்யப்பட வேண்டியிருப்பதால் விவேகம் முதலில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

விவேகமின்றி, வைராக்கியம் வராது, வைராக்கியம், ஒரு உணர்ச்சி, நீர்க்குமிழி போன்று தோன்றி மறைவது. விவேகத்தைப் பயன்படுத்தி படிப்படியாக வைராக்கியம் உங்கள் அந்தக்கரணத்தில் நிலையாக இடம் பெறச் செய்யப்படுகிறது. சிலருக்கு வைராக்கியம் திடீரென்று ஏற்படுகிறது. அது அவர்களிடம் நிரந்தரமாகவும் இருக்கிறது, இது விதி விலக்காக, அரிதாக நிகழும் சம்பவமாகும்.

மாறாக எவ்வளவு கசப்பான அனுபவங்கள் ஏற்பட்டாலும் மனித மனம் முட்டாள்தனத்தில் வேரூன்றியிருக்கிறது; மாயையில் மூழ்கியிருக்கிறது. அதை மேல்நோக்கிக் கொண்டு வந்தால் மீண்டும் மீண்டும் அது பழக்கப்பட்ட தடத்தில், பள்ளத்தில் திரும்பிப் போய் விழுகிறது. காலங்காலமாக இருந்துவரும் பழக்கத்தில் அது மூழ்கிவிடுகிறது. மிகமிக அரிதாக ஒரு சிலரிடத்தில் மட்டும் வைராக்கியம் நெருப்பாக இருக்கிறது. அதிலிருந்து தீ கொழுந்து விட்டெரிகிறது. பொதுவாக, மனம் தனது இயல்பிலிருந்து எளிதில் மாறுவதில்லை.

ஆயினும் இடையறாது விவேகத்தை நன்கு பயன்படுத்தினால் மனப்போக்கை மாற்றமுடியும்; புற உலகில் அதற்கான ஈடுபாட்டை, புலன்களை அது புரிந்துகொண்டிருக்கும் தன்மையை மாற்ற முடியும். படிப்படியாக மனத்தை நமக்கு சாதகமாக மாற்றிக்

கொள்ளலாம். வலையில் சிக்கிக் கொள்ளாமல், அதை நமக்கு சாதகமானதாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆகவே நாம் மனத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், அதைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும், எப்போதும் விழிப்புடன் இருக்கும் புத்தி அதற்கு வழிகாட்ட வேண்டும். தொடர்ந்து அதற்கு சரியான திசையைக் காட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இறைவனை நோக்கிச் செல்லுமாறு அதற்குத் தொடர்ந்து வழிகாட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நீங்கள் பக்தராக இருந்தாலும், ஞானியாக இருந்தாலும் யோகியாக இருந்தாலும் கர்ம வீரராக இருந்தாலும் இதைச் செய்ய வேண்டும். இதற்கு முடிவேயில்லை. இது நமக்குள் நிகழும் ஆன்மீகப் பயிற்சி. நீங்கள் எங்கு இருந்தாலும், எப்படிப்பட்டவராக இருந்தாலும் நீங்கள் ஹிந்துவாக இருந்தாலும், கிறிஸ்தவராக இருந்தாலும், முஸ்லீமாக இருந்தாலும் அல்லது பௌத்த மதம், பார்சி மதம், சமண மதம் ஆகியவற்றைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் அவசியம் இதைச் செய்ய வேண்டும், இது தவிர்க்க முடியாதது.

ஆகவே, இந்த நிலையில் நீங்கள் புத்திசாலித் தனமாகச் செயல்பட்டு, பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி, சத்சங்கம், ஸ்வாத்யாயம், நற்சிந்தனை ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டால், ஆன்மீக விழிப்புணர்வு என்னும் மற்ற நிலை பற்றிய விழிப்புணர்வை படிப்படியாக உண்டாக்கலாம். நீங்கள் மனத்தை எந்த அளவில், எவ்வளவு வேகமாக ஆன்மீக நிலைக்கு உயர்த்துகிறீர்களோ அந்த அளவில், அவ்வளவு வேகமாக, வெற்றிகரமாக உங்களது ஆன்மீக வேட்கையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளமுடியும்.

44. உங்கள் பகுத்தறிவைப் பக்குவமாகப் பயன்படுத்துதல்

ஒரு சாதகர் தெளிவான நோக்குடன் இருக்கிறார். பகுத்தறியும் ஆற்றலும், விஷயங்களைத் தெளிவாக ஆய்வு செய்யும் ஆற்றலும் அவரிடம் இருக்கிறது. மேற்போக்காக, புறத்தோற்றத்தில் தாம் காணும் காட்சிகளுக்குப் பின்னே, அடிப்படையாக உள்ள விஷயங்களை அவர் ஆராய்கிறார். பெயருக்கும், உருவத்திற்கும் பின்னே இருக்கிற தத்துவத்தை அவர் ஆராய்ந்து பார்க்கிறார். அவர் எப்பொழுதும் இதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார். பொதுவாக, பகுத்தறிவு என்றால், நிலையானவை மற்றும் நிலையற்றவை, நித்தியமானவை மற்றும் அநித்தியமானவை, ஆத்மாவிற்கு சம்பந்தப்பட்டவை மற்றும் சம்பந்தப் படாதவை, பரம்பொருள் மற்றும் காட்சிப் பொருள் இவற்றைப் பகுத்து ஆராய்வதுதான் என்று பொதுவாக சொல்லப்படுகிறது. இது தொன்றுதொட்டு இருந்துவரும் வழிமுறையாகும். ஆனால், உண்மை நடைமுறை வாழ்க்கையில் யோகமார்க்கத்தில் பகுத்தறிவுக்கு இன்னும் மேலான முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது. ஒரு சாதகர் தனது ஆன்மீக சாதனைக்கு ஏற்கத் தகுந்தது எது, ஏற்கத் தகாதது எது பகுத்தறிவால் அறிந்து கொள்கிறார். ஏற்கத் தகுந்ததை ஏற்றுக் கொள்கிறார். ஏற்கத் தகாததைப் புறக்கணித்துவிடுகிறார்.

விஷயம் இத்துடன் முடிந்துவிடவில்லை ஒரு விஷயம் ஏற்கத்தக்கதாகவும் இல்லை, ஏற்கத்தகாததாகவும் இல்லை. அதற்கு உங்கள் தினசரி ஆன்மீக சாதனையில் இடந்தருவீர்களா? இங்கு பகுத்தறிவின் மூலம் இன்னொரு கேள்வி எழுகிறது. ஏற்றுக் கொள்ளத் தகுதியில்லாத விஷயம் இல்லையென்றால், அது சாதகனுக்குத் தேவையா? உங்கள் வாழ்க்கையை

தேவையற்றதைத் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய விஷயங்களால் மாசுபடுத்தப் போகிறீர்களா?

உங்கள் பகுத்தறிவை நீங்கள் பக்குவமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஒரு விஷயம் உங்களுக்குத் துன்பம் தராததாகவும் பாதகம் செய்யாததாகவும் இருந்தாலும், அது உங்கள் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்வதால் அது உங்களுக்குத் தேவையற்றது. அது எடுத்துக் கொள்ளும் உங்கள் நேரத்தை நீங்கள் சாதனைக்குப் பயன்படுத்தலாம். அந்த விஷயம் மேற்போக்காகப் பார்க்கும்போது ஆன்மீக சாதனைக்கு விரோதமானதாக இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால், உண்மையில் அது உங்களுக்கு விரோதமானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில், நீங்கள் உங்களது ஆன்மீக வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பை அபகரித்துவிடுகிறது.

ஆகவே, ஒரு உண்மையான சாதகர் தனது சாதனைக்கு மறைமுகமாக இடையூறு செய்வதாக இருந்தாலும், அவர் அதைத் தன் வாழ்வில் அனுமதிப்பதில்லை. “இது தேவைதானா?” என்ற கேள்வியை அவர் எப்பொழுதும் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறார். அது தேவையில்லாததாக ஆனால், தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தால் அவர் அதை ஏற்றுக் கொண்டு துன்பப்படுகிறார். இப்படி அவர் துன்பப்படுகிற நேரத்தில் தவிர்க்கமுடியாத அந்த விஷயத்தை ஆன்மீகத்தன்மை உள்ளதாக ஆக்குவதற்கு அவர் முயற்சிக்கிறார். அவர் அதற்கு ஒரு புதிய பாவத்தைக் கொடுத்து ஒரு குறிப்பிட்ட போக்கினைத் தந்து அதை இறைவன் திருவடியில் சமர்ப்பிக்கிறார். களைப்புக்கு மத்தியில் தவிர்க்கமுடியாத விஷயத்தை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுவதற்கு மத்தியில் அவர் இவ்வாறு இறைவனுக்கு இந்த விஷயத்தை நினைவுபடுத்துகிறார்.

ஆகவே, நாம் நமது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு துளியையும், நமது நேரத்தின் ஒவ்வொரு வினாடியையும் அதிகபட்சமாக நமக்குச் சாதகமானதாக ஆக்கிக்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். ஏனெனில், இதுதான் நம் கைவசம் உள்ளது. திசைமாறிச் செல்வது, குறுக்குவழியில் செல்வது ஆகியவையெல்லாம் சுகமானதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் பிறவி எடுத்து இது போன்ற சுகத்தை அனுபவிக்கவா? அல்லது ஒப்பிட்டுப் பார்க்கமுடியாத அளவுக்கு செல்வத்தைக் குவிக்கவா?

குறிக்கோளை நோக்கிச் செல்லும் பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்லுவது, குறிக்கோளை அடைவதில் தாமதத்தை ஏற்படுத்தும். நிறைய சக்தி வீணடிக்கப்பட்டு விட்டது. நிறைய நேரம் வீணடிக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த திசைமாற்றம், நமது பழக்கத்தின் காரணமாக ஏற்படும் குறை, தோல்வி, குற்றம் என்றால் நாம் ஒருபோதும் குறிக்கோளை அடைய முடியாது. அளவுக்கு அதிகமாக காலதாமதம் செய்வது குறிக்கோளிலிருந்து நம்மை வெகுதொலைவுக்குத் தள்ளிவிடும். பிறகு நமது வாழ்க்கை திடீரென்று முடிவுக்கு வந்துவிடும். ஏனெனில் ஆயுட்காலத்தை உங்கள் விருப்பப்படி நீடிக்க முடியாது.

ஆகவே பழக்கத்தின் காரணமாக நீங்கள் தோல்வி அடைந்துகொண்டே இருந்தால், நீங்கள் பந்தத்திலிருந்து விடுதலை பெறாமல், பூரணத்துவத்தை அடையாமல், உங்கள் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை அடையாமல் இறந்துவிடுவீர்கள். உங்களுக்கு இப்படி ஒரு சூழ்நிலை வரவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? இந்தக் கேள்வியை உங்களுக்கு நீங்களே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். இது பற்றிய ஆழ்ந்த சிந்தனை உங்கள் வாழ்க்கையில் புதிய விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவிக்கட்டும்; புதிய ஜாக்கிரதை உணர்வைத் தோற்றுவிக்க

கட்டும்; இனி இப்படி நடக்கவிடமாட்டேன் என்ற உறுதிப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கட்டும். மாறாக, நீங்கள் இந்த மகத்தான நிலையை அடைவதற்காக ஒவ்வொரு வினாடியையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

நாம் நமது மனத்தில் உயரிய ஆன்மீகக் கருத்துக்கள், உணர்வுகள், நோக்கங்கள் என்னும் விதைகளை ஊன்ற வேண்டும். நமது உள்ளம் எந்த அளவுக்குப் பக்குவப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் நமது குறிக்கோளை நாம் அடையமுடியும். “எண்ணத்தை விதைத்து செயலை அறுவடை செய்யுங்கள். செயலை விதைத்து பழக்கத்தை அறுவடை செய்யுங்கள். பழக்கத்தை விதைத்து ஒழுக்கத்தை அறுவடை செய்யுங்கள். ஒழுக்கத்தை விதைத்து உங்கள் குறிக்கோளை அறுவடை செய்யுங்கள்” என்று குரு மகராஜ் கூறுவது வழக்கம்.

ஆகவே சரியான எண்ணங்களையும் நோக்கங்களையும் மனதில் விதைப்பதும், உள்ளத்தைப் பக்குவப்படுத்துவதும் எந்த ஒரு சாதகனுக்கும் மிகவும் அவசியமானவையாகும். “வினை விதைத்தவன் வினை அறுக்கிறான், தினை , விதைத்தவன் தினை அறுக்கிறான்”, “மனிதன் எதனை நினைக்கிறானோ அதுவாகவே ஆகிறான்”. நமது மனம் பத்து திசைகளில் ஓடுவதற்கு அனுமதித்தால், பல வழிகளில் மனம் சிதறிப் போனால், அற்பமான விஷயங்களில் மனம் ஈடுபட்டால், சரியான சிந்தனை மற்றும் உணர்வுகள் என்னும் மதிப்புமிக்க விதைகளை சிரத்தையுடன் விதைப்பதற்கு நேரம் எங்கே இருக்கும்?

கடவுள் நமக்கு புத்தியைத் தந்திருக்கிறார்; நம்மை அவரது அம்சமாக ஆக்கியிருக்கிறார்; ஆழ்ந்த சிந்தனை, ஆராய்ச்சி, பகுத்தறிவு, நியாய உணர்வு, ஆகியவற்றை நமக்குத் தந்தருளியிருக்கிறார். இது வீணாகிப் போகவேண்டுமா?

ஆகவே, பரிபூரணமான, தெய்வீகமான உங்களது உண்மை இயல்பை அறிந்து அனுபவிக்க வந்துள்ள தெய்வீக ஒளிபரப்பும் அன்பர்களே, விழித்தெழுங்கள், ஆன்மீகப் பாதையில் முன்னேறிச் செல்லும் வகையில் செயல்படுங்கள். விழிப்புடன் இருங்கள். எச்சரிக்கையாக இருங்கள். உங்கள் மனம் உங்களை ஏமாற்றி, திசை திருப்பிவிட்டு முக்கியமான குறிக்கோளை நீங்கள் அடையமுடியாதபடி செய்துவிடும். ஆகவே மனம் இவ்வாறு செய்ய அனுமதிக்காதீர்கள்.

பிரதான சாலையில் செல்லுங்கள். குறுக்கு வழியில் செல்லாதீர்கள். நீங்கள் நடந்து செல்லும் பிரதானசாலை, உங்கள் குறிக்கோளை நோக்கி அழைத்துச் செல்லும் ஒரே பாதையாக அமையட்டும். வில்லிலிருந்து புறப்படும் அம்புபோல விரைந்து முன்னேறி குறிக்கோளை அடையுங்கள். அக்கம்பக்கம் பார்க்காதீர்கள். நேராகக் குறிக்கோளை நோக்கிச் சென்று அதனை அடையுங்கள். இதுதான் விவேகம். உண்மையான சாதகனின் அடையாளம் இதுதான். நீங்கள் அதுவாக ஆகுங்கள். இதில்தான் உங்களது லாபமும், நன்மையும், நலவாழ்வும் இருக்கிறது.

45. பயிற்சியும் அமைதியான மனநிலையும்

பகவான் கிருஷ்ணன் இந்த உலகிலும் இந்த உலகம் மூலமும் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் வெற்றியடையத் தேவைப்படும் விஷயங்களாக பயிற்சி மற்றும் வைராக் கியத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். அவை இரண்டையும் பிரிக்க முடியாது. அவை ஒன்றுக்கொன்று ஆதரவாக இருப்பவை. நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக பயிற்சியில் ஈடுபடுகிறீர்களோ அவ்வளவு அதிகமாக வைராக் கியம் ஏற்படுகிறது. நீங்கள் அதிகமாக வைராக் கியத்தைக் கைக்கொள்ளும்போது பயிற்சியின் மூலம் அதிக

முன்னேற்றம் ஏற்படுகிறது, நற்பலனும் கிட்டுகிறது. இவை இரண்டும் ஒரு பறவையின் இரு சிறகுகள்போல.

பகவான் கிருஷ்ணன் அருளிய தெய்வீக உபதேசத்தையும், பேரானந்தமும் அருட்பேறும் பெறுவதற்கு தேவைப்படும் விஷயங்களாக அவர் குறிப்பிட்டவற்றையும் குருதேவர் மனிதகுலத்துக்கு விடுத்த நிரந்தரச் செய்தியில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார் : பற்றற்றிரு. பற்றுக் கொண்டிரு. பற்றற்றிருப்பது வைராக்கியம். பற்றுக் கொண்டிருப்பது பயிற்சி. செய்வது, செய்யாமல் இருப்பது இரண்டும் நடைமுறைச் சமயத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. அவை இரண்டும் நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள் போல.

பிறருக்கு நன்மை செய்வது சமயத்தின் ஆக்கரீதியான விஷயம். பிறருக்குத் துன்பம் செய்யாமல் இருத்தல், பிறரைப் புண்படுத்தாமல் இருத்தல் அல்லது காயப்படுத்தாமல் இருத்தல் என்பது சமயத்தின் எதிர்மறையான விஷயம். சத்சங்கம் என்பது நல்லோர் இணக்கம். தீயவர்களின் உறவைத் தவிர்க்கும் இயக்கம். உங்களை நல்ல பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்ல வைக்கும் தீயவர்களின் தொடர்பைத் தவிர்க்கும் இயக்கம்.

ஆன்மீக வாழ்க்கையில் சாதனை, ஆத்மஞானம் ஆகியவற்றுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் உள்ளதோ அவ்வளவு முக்கியத்துவம் தீயவர்களின் தொடர்பைத் தவிர்ப்பதற்கும் உள்ளது. பகவான் கிருஷ்ணன், "தரிவிதம் நரகஸ்யேதம் த்வாரம் நாசானாம் ஆத்மஹ காமஹ க்ரோதஸ் ததா லோபஸ் தஸ்மாத் தேதத் த்ரயம் த்யஜேத் - (ஆத்மாவை நாசம் செய்து நம்மை நரசுத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் வாயில்கள் மூன்று. அவை காமம், கோபம், பேராசை ஆகியவை ஆகும். ஆகவே ஒவ்வொருவரும் இந்த மூன்றையும் விட்டுவிட வேண்டும்). மேலும் குருதேவர் பின்வருமாறு

கூறியிருக்கிறார் : “எங்களை அகந்தை, காமம், பேராசை, வெறுப்பு, கோபம், பொறாமை இவற்றிலிருந்து விடுதலை செய்யுங்கள்”.

ஆகவே, நமது அறநூல்கள் அனைத்தும் நல்லவைகளை வளர்த்துக் கொள்ளுவது குறித்தும் தீயவைகளை விலக்கிக் கொள்ளுவது குறித்தும் விளக்கியுள்ளன. நாம் பேயிலிருந்து விடுபட்டு கடவுளை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்பதைத்தான் சமயம் போதிக்கிறது. நீங்கள் ஒரே நேரத்தில் பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன் என்ற ரீதியில் செயல்பட முடியாது.

வேண்டாததைத் தவிர்ப்பது என்பது வெளியில் நடக்கும் செயல் அல்ல. வெளியில் தவிர்ப்பதற்கு எதுவும் இல்லை! ஏனெனில் அனைத்திலும் இறைவன் இருக்கிறான். அனைத்தும் பிரம்மம் : சர்வம் கல்பிதம் ப்ரம்மா. வேண்டாததைத் தவிர்ப்பது என்னும் இந்த சாதனை உங்களுக்குள், உங்கள் இதயத்தில், மனத்தில், குணத்தில் நிகழவேண்டும். காமம், கோபம், பேராசை ஆகியவை வெளியில் இல்லை. பாவம் அல்லது தீமை வெளியில் இல்லை. வேண்டாதது என்று கருதித் தவிர்க்க வெளியில் எதுவும் இல்லை. நமக்கு உள்ளே இருக்கும் வேண்டாத விஷயங்களைத் தவிர்த்துப் புறக்கணித்து விட்டால், வெளியில் அந்த வேலையைச் செய்ய அவசியம் இல்லை. பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவருக்கு யாருடன் பழகினாலும் ஒன்றுதான்.

உங்களுக்குள் நீங்கள் பண்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய, வளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய, பயிற்சி பெற வேண்டிய விஷயங்களும் இருக்கின்றன. உங்களின் உண்மைத் தன்மையை -- (தெய்வீகத் தன்மையை) ஊக்கத்துடனும் உறுதியுடனும் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்த பயிற்சி (அப்யாசம்) அவசியம்.

உங்களுக்குள் ஒரு குருகேதரப்போர் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே வைராக்கியம், அப்யாசம் (பயிற்சி) இரண்டும் உங்களுக்குத் தேவை. சாதகன் தனக்குள் ஒரு போரில் ஈடுபட்டிருக்கிறான். அவன் இருமுனைகளில் இந்தப் போரில் ஈடுபட்டிருக்கிறான். ஒன்று தனது உண்மை இயல்பை (ஸ்வரூபம்) பயிற்சி செய்வது, மற்றொன்று இதற்கு எதிரானவை குறித்து உணர்ச்சி வசப்படாமல் இருப்பது.

46. அத்வைதத்தில் துவைதம்

உன்னதப் பரம்பொருளை, கற்பனை கடந்த ஜோதியை, பூரணனை, பிரபஞ்ச தெய்வீக ஆத்மாவை வணங்குகிறேன். ஆண்டவன் சிறிதிலும் சிறிதாக, பெரிதிலும் பெரிதாக, சமீபத்திலும் சமீபமாக, தொலைவிலும் தொலைவாக ஒன்றாய், பலவாய் இருக்கிறார். உங்கள் தாய், தந்தை, உறவினர், நண்பர் ஆகியோரைவிட மிகவும் நெருக்கமானவராகவும், அன்பு செலுத்துபவராகவும் இருக்கிறார். அவர் உங்கள் உயிருக்கு உயிரானவராக இருக்கிறார்.

மேற்போக்காகப் பார்த்தால் இது முரண்பாடாகத் தோன்றும். ஆனால் உண்மையில் இது முரண்பாடு அல்ல. அவர் அனைத்து உயிர்களிலும் இருக்கிறார்.

எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஒரே பரம்பொருள் நமக்குப் பலவாகக் காட்சி தருகின்றது. பலவற்றில் ஒன்றாக இறைவன் இருப்பதை நமது முன்னோர்கள் நமக்கு விளக்கியிருக்கிறார்கள் : ஏகோ தேவ ஸர்வபுதேஷு கூட. இன்றைய உலகில் நாம் எங்கு பார்த்தாலும் பொருட்கள் ஒன்றில் இரண்டாக இருப்பதைப் பார்க்கமுடிகிறது. அதுபோல இந்த வாழ்க்கையிலும் நாம் ஒன்றில் இரண்டைப் பார்க்கிறோம். இது ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்பது குறித்து நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இதைப் புரிந்துகொண்டு நமக்கு சாதகமாகப்

பயன்படுத்திக் கொள்ளுவது குறித்துச் சிந்திக்க வேண்டும்.

இறைவன் படைப்பு முழுவதிலும் இந்த இருமை நிலை இருப்பதைக் காண்கிறோம். இங்கு ஒரு குடும்பத்தினர் வந்தால் புனித கங்கையில் குளித்துப் புண்ணியம் பெறுங்கள் என்று யோசனை சொல்லுகிறோம். அதேநேரத்தில் நதியின் ஆழத்திற்கும் போய்விடாதீர்கள், சங்கிலியைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று அவர்களை எச்சரிக்கை செய்கிறோம். இதன் பொருள் என்ன? கங்கையிடம் உங்களைப் புனிதப்படுத்தும் தெய்வீக ஆற்றலும் இருக்கிறது; உயிரைப் போக்கும் ஆபத்தும் இருக்கிறது.

வீட்டில் விளக்கு ஏற்றவோ அல்லது அடுப்புப் பற்ற வைக்கவோ தீக்குச்சி அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இதைப் பயன்படுத்துவதில் அஜாக்ரதையாக இருந்தால் பெரும் தீவிபத்து ஏற்பட்டுவிடும். நாக்கு ருசிபார்க்கும் ஆற்றலை இழந்துவிட்டால் உணவு ருசியற்றதாகிறது. அதே நேரத்தில் ஆன்மீக சாதகர்கள் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி வாழ விரும்பும்போது அவர்களுக்குப் பெரும் பிரச்சனையாக இருப்பது நாக்குதான். பார்வை இல்லையென்றால் உலகைக் காணமுடியாது. ஆனால் சாதகர்களுக்கு உண்மையான பிரச்சனையாக இருப்பது கண்தான்.

நமக்கு உற்சாகந் தந்து நாம் உயருவதற்கு வழிகாட்டும் சொற்பொழிவுகளை காதால் கேட்கலாம். நீங்கள் பஜனை, கீர்த்தனை, வேத பாராயணம் ஆகியவற்றைக் காதால் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடையலாம். அதே நேரத்தில் ஊழல், வீண் பேச்சு, புறங்கூறுதல் ஆகியவற்றைக் காதுகள் கேட்கும்போது சரிசெய்யப்பட முடியாத அளவுக்கு உங்களுக்குத் துன்பம் வந்து சேருகிறது. ஆகவே இந்தக் காது உங்களை இறை உணர்வு பெருமளவுக்கு உயர்த்தவும் செய்யும் அல்லது

உங்களது திசை திருப்பி மனக் கிளர்ச்சியிலும் குழப்பத்திலும் ஆழ்த்தலாம்.

ஒரு மனிதன் தனக்குத் தானே நண்பன்; தனக்குத் தானே எதிரி. இதை பகவத் கீதை சொல்லுகிறது. மனிதன் புலனடக்கத்துடன் இருக்கும்போது தனக்குத் தானே நண்பனாக இருக்கிறான். ஆனால் அவன் புலனடக்கத்துடன் இல்லாவிட்டால் அது அவனுக்குப் பெரும் தடையாக, பிரச்சனையாக ஆகிவிடுகிறது. ஆகவேதான் நமது ஞானிகள், நாம் நமது புலன்களை அடக்கி ஆளவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள். சில நேரங்களில் நீங்கள் கண்ணிருந்தும் குருடராக, காதிருந்தும் செவிடராக இருந்துவிடுவது நல்லது.

நமக்கு உள்ளும் புறமும் காணும் இந்த இருமை நிலைபற்றி குருதேவர் நமக்கு விழிப்புணர்வூட்டி எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார். கடவுள் இந்த உடலை வரப்ரசாதமாக நமக்குத் தந்திருக்கிறார். இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உயிர்களுக்கு நீங்கள் இந்த உடலால் நிறைய நன்மைகள் செய்யலாம். நீங்கள் சிறந்த நலன் பெற இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இன்னொரு வகையில் பார்த்தால் இந்த உடல் உங்களை பந்தத்தில் ஆழ்த்துகிறது, இது ஒரு சாபக் கேடாக வாய்த்திருக்கிறது. நீங்கள் மீண்டும் இதற்குள் வரக்கூடாது. மோகமும் பெறப் பாடுபடுங்கள். பிறப்பு இறப்பு எனும் சுழற்சியிலிருந்து விடுபடுங்கள். ஆகவே இந்த உடல் எதிரெதிரான இரு கொள்கைகளைக் கொண்டிருப்பது விளங்கும்.

மனத்தளவில் உள்ள இந்த முரண்பாட்டை கீதை விளக்குகிறது. எதிர்மறை நிலையிலிருந்து விடுமாறு பகவான் கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறார். மனத்தின் இந்த வெறுக்கத்தக்க, வருந்தத்தக்க துரதிர்ஷ்டமான நிலையிலிருந்து விடுபட்டு புத்திசாலித்

தனத்துடனும் பகுத்தறிவுடனும் செயல்பட அவர் அர்ஜுனனைத் தூண்டுகிறார்.

குழப்பத்தில் ஆழ்ந்து மனம் சோர்ந்திருந்த அர்ஜுனன், கிருஷ்ணரின் உபதேசத்தைக் கேட்டுப் புரிந்து கொண்டு ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் தெளிவான மனநிலையைப் பெறுகிறான். தடையாக இருந்த மனம் தெளிவும், உறுதியும், ஐயமில்லா நிலையும் பெற்று தேவையான பணியில் ஈடுபட ஆயத்தமாகிவிட்டது. ஆகவே இத்தகைய மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான சக்தி மனதில் இருக்கிறது என்பது விளங்கும். ஆகவே முரண்பாட்டுக்குத் தீர்வு காணும் திறவுகோல் ஜீவாத்மாவிடம், தனிமனிதனிடம் இருக்கிறது.

மனதுக்குள் உண்மையான மகாபாரதப் போர் நிகழுகிறது என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. நீங்கள் முரண்பாடுகளை முறியடிக்க வேண்டும். குழப்பமற்ற மனச் சமநிலையுடன் தனித்திருக்க வேண்டும்.

ஆன்மீகப் பாதையில் வெளியிலிருந்து நமக்கு சாதகமான சூழ்நிலையும், பாதகமான சூழ்நிலையும் தோன்றுவதாக நாம் கருதினாலும் உண்மையில் அவை நமக்கு உள்ளேயிருந்துதான் தோன்றுகின்றன. இவற்றை எப்படி அணுகுகிறோம், எப்படி ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம், எப்படி எதிர்கொள்ளுகிறோம், எப்படி புரிந்து கொள்ளுகிறோம் என்பது முக்கியம். நமது பிரச்சனைகள் வெளியிலிருந்து வருவதாக தோன்றினாலும் உண்மையில் அவை நமக்கு உள்ளேதான் உருவாகின்றன.

ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய உண்மை இது. இது வெற்றிக்கு வழி காட்டும். பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வை வெளியில் தேடக்கூடாது. ஏனெனில் அவை அங்கு இல்லை. பிரச்சனை அறநெறி பற்றியதாக இருந்தாலும், சமுதாயம் பற்றியதாக

இருந்தாலும், அல்லது ஆன்மீகம் பற்றியதாக இருந்தாலும் இதற்குத் தீர்வை நமக்குள்ளே தேடவேண்டும். ஏனெனில் பிரச்னை உண்மையில் வெளியில் இல்லை, உள்ளேதான் இருக்கிறது. இரண்டற்ற நிலைக்கு மூலாதாரம் நாம் தான். மனம் தான் இருமையையும் இருமையற்ற நிலையையும் தோற்றுவிக்கிறது. முரண்பாட்டைத் தோற்றுவிப்பதும் அதுதான், அதற்குத் தீர்வு காண்பதும் அதுதான்.

குழந்தையும், ஞானியும் இந்த உலகத்தை ஒரே மாதிரியாகப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தக் கவலையும் படுவதில்லை. அவர்கள் இருவரும் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படுவதில்லை. குழந்தையின் எளிமை, கள்ளங் கபடமில்லா மனநிலையைத் தாண்டி நாம் வளர்ந்து வருகிறபோது, ஆன்மீக வளர்ச்சியில் பக்குவநிலை அடைந்து ஆத்மஞானம் பெறாமல் இருக்கும்போது நாம் பிரச்னைகளுக்கும், குழப்பங்களுக்கும், சிக்கல்களுக்கும் காரணமாக இருக்கிறோம். இந்த நிலையில் நமக்குக் குழந்தையின் கள்ளங் கபடமற்ற உள்ளமும் இல்லை ஞானியின் ஞானத் தெளிவும் இல்லை.

ஆகவே இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் பொது அறிவு, எச்சரிக்கை, விழிப்புணர்வு ஆகியவை தேவைப்படுகிறது. எல்லாவற்றையும்விட நாம் முக்கியமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது யாதெனில் முரண்பாடும், தீர்வும் நமக்குள்ளேயே இருக்கின்றன என்பதுதான். ஆகவே நம்மிடத்தில் விவேகம், பொது அறிவு, விழிப்புணர்வு ஆகியவை எப்போதும் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் நமது விழிப்புற்ற வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு வினாடியும் இந்த முரண்பாட்டுடன்தான் நாம் நடமாடுகிறோம்.

இதை புத்திபூர்வமாக அல்லது மனப்பூர்வமாக தெரிந்து கொண்டால் மட்டும் போதாது. சாதகர்கள்

என்ற முறையில் நமது வாழ்க்கை முழுவதும் நாம் விடுதலை பெறுகிறவரை ஒவ்வொரு நாளும் இதை நம் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

நாம் இந்த ஞானத்தை வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்தி ஆன்மீக வாழ்க்கையில் தடையில்லா முன்னேற்றம் பெறவும், இறுதியில் அனைத்துப் பிரச்சனைகளையும் கடந்து செல்லவும் கடவுளின் கருணையும் குருதேவரின் அருளாசியும் துணைபுரியட்டும்.

47. நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்களோ அதுவாகவே ஆகிறீர்கள்

வாழ்க்கை மற்றும் அதன் விளைவு தனிமனிதன் நிலையாக, தொடர்ந்து ஒவ்வொரு க்ஷணப் பொழுதும் கொள்ளுகிற விருப்பத்தைப் பொறுத்து அமைகிறது என்று ஆத்மானுபவம் பெற்ற உபநிஷத் ஞானிகள் அறிவித்திருக்கின்றனர். நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்கள்?

இது வேதாந்தத்திலும் கடோபநிஷத்திலும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. உபநிஷதங்களின் சாரமாக விளங்கும் பகவத் கீதையிலும் இதுபற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்களோ அதுவாக ஆகிறீர்கள். யாரும் உங்களை எது குறித்தும் வற்புறுத்தவில்லை. உங்களை யாரும் கட்டாயப் படுத்தவில்லை. இந்த உலகின் புறச் சக்தி எதனாலும் இதைச் செய்யமுடியாது; செய்யவில்லை. அனைத்து சக்திகளும் உங்களுக்குள் இருக்கின்றன. அனைத்து சக்திகளுக்கும் ஆதாரசக்தியாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். இதை நீங்கள் எப்படி வெளிப்படுத்துவது என்பது குறித்து நீங்கள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

கடோபநிஷதில் யமன் நசிகேதனிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறான் : “நசிகேதா, ஒவ்வொரு நிலையிலும், ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் ஒவ்வொரு

தனிமனிதனுக்கும் முன்னால் இரண்டு வழிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று அறிவை நாதும் வழி; மற்றொன்று வெறும் சுகத்தை நாதும் வழி (ஸ்ரேயோ மார்க்கம், ப்ரேயோ மார்க்கம்).

மனித மனத்தில் எண்ணங்கள் தொடர்ந்து உதித்துக்கொண்டும் போய்க் கொண்டும் இருக்கின்றன. அவை நல்லவையாகவும் இருக்கலாம், தீயவையாகவும் இருக்கலாம். புத்திசாலி மனிதன் விழிப்புடன் இருந்து மனம் எந்த திசையில் போகிறது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அது சரியான திசையில் போனால் அதை ஊக்குவித்து தொடர்ந்து அந்த திசையில் செல்ல அனுமதிக்க வேண்டும். அது தவறான திசையில் சென்றால் அதைத் தடுத்து நிறுத்தி நலம் தரும் சரியான திசையில் செல்லுமாறு திருப்பிவிட வேண்டும்.

குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தர் இந்த உண்மையை, மனித வாழ்க்கையின் இதே உண்மையை தனக்கேயுரிய தனிச்சிறப்பான முறையில், “பற்றைவிடு, பற்றுக் கொள்” என்று சுருக்கமாகச் சொன்னார். உனக்கு வேண்டாததை மறுப்பதும் வேண்டியதை ஏற்பதும் உனது விருப்பம்.

உங்களுக்கு நன்மை தருவதைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள உங்களுக்குள்ள உரிமையை நீங்கள் தொடர்ந்து நிலைநாட்ட வேண்டும். அற்பமானதாகவும், தோன்றி மறையக்கூடியதாகவும் உள்ள இந்த உலகப் பொருட்களில் பற்றுக் கொள்ளாமல் இருங்கள். மனம் இறைவனின் திருவடித் தாமரையில் பதிந்திருக்குமாறு செய்யுங்கள். தீயதைப் புறக்கணித்து நல்லதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இதுதான் ஆன்மீக சாதனை என்று குருதேவர் அடிக்கடி வலியுறுத்தினார். ஆன்மீக வாழ்க்கையில் முன்னேறி குறிக்கோளை உறுதியாக அடைவதற்கான வழி இதுதான்.

நீ எதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறாயோ அதைப் பொறுத்து உன் வாழ்க்கை அமைகிறது. நீ எதை நினைக்கிறாயோ அதுவாக ஆகிறாய். கீதையில் நிறைவில் பகவான் கிருஷ்ணன் பின்வருமாறு அர்ஜுனனிடம் கூறுகிறார் :

“யதேச்சஸி ததா குரு (நீ விரும்புவதுபோல செயல்படு), இப்போது நீதான் முடிவு செய்ய வேண்டும். நான் சொல்லுகிறபடி செயல்படுவதா? அல்லது உன் மனம், சொல்லுகிறபடி, உன் விருப்பப்படி செயல்படுவதா? நீதான் இரண்டில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்”.

ஆகவே தனிமனிதனுக்கு தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை உள்ளது. நன்மை தீமைகளை அவன் ஆராயலாம். தனது அறிவாற்றல் மூலம் என்ன நிகழும் என்பதை சிந்தித்து அறியலாம். தனது சொந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையிலும் உலகில் தன்னைச் சுற்றி நடக்கும் சம்பவங்களைப் பார்த்து அறிந்த அனுபவத்திலும், தனது நியாய உணர்வு பகுத்தறிவு மற்றும் புத்திசாலித் தனத்தின் அடிப்படையிலும் ஆய்வுசெய்து ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்தால் அதனால் ஏற்படும் விளைவு எப்படியிருக்கும் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். அந்த விளைவு தனக்கு சாதகமாக இருக்குமா, பாதகமாக இருக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கலாம். அதன்பிறகு அதைத் தேர்ந்தெடுப்பது குறித்துச் சிந்திக்கலாம்.

இவ்வாறு நமது எதிர்காலத்தையும், நமது அனுபவத்தையும் நாமே உருவாக்கிக் கொள்ளுகிறோம். நாம் எதை நினைக்கிறோமோ அதுவாகவே ஆகிறோம். இதையொட்டி புராணத்தில் கதை ஒன்று சொல்லப்படுகிறது. மனிதனின் இடது தோளிலும் வலது தோளிலும் இரண்டு தேவதைகள் இருக்கின்றன. அவை எப்போதும் “அப்படியே ஆகட்டும், அப்படியே ஆகட்டும்” என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கின்றன. மனிதன் மனதில் எண்ணம் உருவாகின்றது, அது

பிறருக்குத் தெரியாது என்று அவன் நினைக்கிறான். சில நேரங்களில் மனிதனின் உள்ளத்தில் ஒளிந்திருக்கும் எண்ணத்தைப் பற்றி அவனுக்கே தெரியாது. ஆனால் அவன் தோள்கள் மீது அமர்ந்திருக்கும் தேவதைகள் அதை அறிந்துகொண்டு “அப்படியே ஆகட்டும்” என்று சொல்லி ஆசீர்வதிக்கின்றன.

நாம் தெய்வ சந்நிதியில் வாழ்கிறோம். நமது விருப்பத்தை உடனே பூர்த்தி செய்பவன் இறைவன்தான். ஆகவே நாம் தேவதைகளின் அருளால் விரும்பியதைத் தரும் கற்பகவிருட்சம், வைரம் என்பதையெல்லாம் கற்பனை செய்து பார்க்கிறோம். ஆனால் தேவதையின் முன்னால் நிற்கும்போது எதைக் கேட்கவேண்டும் என்பதில் நீங்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும்.

இறைவன் நமக்கு மிக உயரிய பொருளைத் தருகிறார். அதைவிடச் சிறந்த பொருள் இல்லை. அவ்வளவு உயரிய செல்வத்தைத் தரும் சக்தி படைத்த இறைவனிடம் அற்பமான பொருட்களைக் கேட்டு இந்த நல்ல வாய்ப்பை நீங்கள் இழக்கலாம்? நீங்கள் எதைக் கேட்கிறீர்களோ அதை இறைவன் தருகிறார்.

ஆகவே நம்மை வெளி எதிரிகளிடமிருந்து காத்துக் கொள்ளுவதுடன், நமது குறைகளையும் அறியாமையையும் போக்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஜீவாத்மா தீய குணங்களால் துன்பப்படுவதைவிட அறியாமையால் துன்பப்படுவதே அதிகம். தீய குணங்களால் ஓரளவுக்குத் தான் துன்பம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் அறியாமையில் அளவிலாத் துன்பம் ஏற்படுகிறது.

மனிதனின் அனைத்துத் துன்பங்களுக்கும் காரணம் அறியாமை என்று வேதாந்தக் கொள்கை கூறுகிறது.

இதன் காரணமாக மனிதன் தவறானவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான், பிறகு வருத்தப்படுகிறான்.

ஞானத்தால் மட்டுமே இறுதியாக விடுதலை அடைய முடியும். கடோபநிஷத்தில் அறியாமையை குழந்தைகளின் புரியாத் தனத்துடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. இந்தப் புரியாத் தனத்தால் மனிதன் கண்ணால் கண்டதே உண்மை என்றும் கண்ணால் காணாதது பொய் என்றும் கூறுகிறான். ஆகவே மனிதன் துன்பப்படுகிறான், பிறப்பு இறப்பு என்னும் முடிவிலா சுழற்சியில் சிக்கித் தவிக்கிறான்.

ஆகவே ஒருவன் விழிப்புணர்வு, ஆழ்ந்த சிந்தனை, நல்லவர்கள் தொடர்பு ஆகியவற்றின் மூலம் தனது தவறுகளைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவேதான் விடுதலைக்கு மிக முக்கியமான வழிகளுள் ஒன்றாக சத்சங்கம் போற்றப்படுகிறது. ஞானம் பெறும் முயற்சியில் நல்ல புத்தகங்களைப் படிப்பதும் உதவக் கூடும். தேவைப்படுவதெல்லாம் மனிதன் எளிமையும் பணிவும் கொண்டு வாழ்ந்து எதையும் கற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாக இருக்கவேண்டியதுதான்.

இதில் நீங்கள் எதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்களோ அதன்படி உங்கள் வாழ்க்கை அமைகிறது. ஆகவே நீங்கள் ஆழ்ந்து சிந்தித்து சரியானதை தேர்ந்தெடுத்து ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ்ந்து அருட்பேறு அடையுங்கள்.

நீங்கள் சரியானதைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், சரியான பாதையில் நடக்கவும் குருதேவர் உங்களுக்கு அருள் புரியட்டும். இந்த வகையில் நீங்கள் ஞானம், விழிப்புணர்வு, விவேகத்துடன் வாழ்ந்து குறிக்கோளை நோக்கி முன்னேறுங்கள்.

48. உங்கள் விருப்பம் என்ன?

நீங்கள் குருதேவரின் உபதேசங்களை உங்களது தினசரி வாழ்க்கையில் பின்பற்றி நீங்கள் இந்த

உடலைவிட்டுப் பிரிவதற்கு முன்னால் பரம்பொருளை அறிந்து, உணர்ந்து அனுபவித்து அதனுடன் ஒன்றியிருக்க வேண்டும்.

இது நடக்குமா நடக்காதா என்பது உங்களைப் பொறுத்தது. உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் பொறுத்தது. இது நீங்கள் எதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்களோ அதைப் பொறுத்து இருக்கிறது; உங்கள் அறிவாற்றலைப் பொறுத்து இருக்கிறது. இதை சரியாகப் புரிந்து கொண்டு தெளிவான நோக்குடன் செயல்படுவதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில், மனிதகுலத்தில் உங்கள் நிலை என்ன?

நீங்கள் மனிதகுலத்தில் பிறந்திருக்கிறீர்கள். மனிதனுக்குத்தான் விஷயங்களை புரிந்துகொண்டு, அது பற்றி ஆராய்ந்து, விவேகத்தைப் பயன்படுத்தி அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் அல்லது புறக்கணிக்கும் ஆற்றல் இருக்கிறது. மற்ற உயிர்களுக்கு ஒரு விஷயம் நல்லதா கெட்டதா என்று பகுத்தறியும் ஆற்றல் இல்லை.

பகுத்தறிவு, நியாயத்தின் அடிப்படையில் உள்ளது. இதை அநியாயமாகப் பயன்படுத்தினால் தீய விளைவுகள் ஏற்படும். இந்த நல்ல வாய்ப்பை மனிதன் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

யமதர்மராஜன் நசிகேதனிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறான் : “இது ஜீவாத்மா எதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறதோ அதைப் பொறுத்தது. ஒவ்வொருவருக்கும் முன்பும் இரு வழிகள் உள்ளன.

“முதலாவது, சுகமானது, புலன்களுக்கு திருப்தி தருவது, இந்தப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் மனிதன் கவர்ச்சியில் சிக்கி சுதந்திரத்தை இழப்பான். புலன்கள் இழுத்தபடி செல்பவனின் ஆசை அதிகரிக்கிறது. மற்றொன்று பின்பற்றுவதற்குக் கடினமானது, ஆனால் ஒருவருக்கு மிக உயர்ந்த நன்மையை, வீளத்தைத்

தரக்கூடியது. இவ்விரண்டில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுப்பது தனிநபரைப் பொறுத்தது”.

யமதர்மராஜன் மேலும் கூறுகையில், “மனித சமுதாயத்தின் பார்வை குறுகிய பார்வையாக இருக்கிறது என்றும் மனிதர்கள் ஆழ்ந்து சிந்திப்பதில்லை என்றும் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்துவதில்லை” என்றும் கூறுகிறான். ஆகவே கண்ணில் காண்பதே உண்மை என அவர்கள் கருதுவதாகவும், தோன்றி மறையும் பொருட்களுக்குப் பின்னால் அவர்கள் ஒடுவதாகவும் கூறுகிறார். உண்மைப் பொருளாகிய பரம்பொருளைப் பற்றிக் கொள்ளாமல் தற்காலிகமான, உண்மையற்ற பொருட்களை சிறுமதி படைத்தவர்கள் பற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள். இதனால் இவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து, இறந்து துன்பப்படுகிறார்கள்.

நசிகேதன் விஷயத்தை உடனே தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுகிறான். அவனுக்கு சரியான பார்வை தெளிவான நோக்கு இருந்தது. ஆகவே அவன் “அப்படியானால் எனக்கு சிறந்ததான, உயர்ந்ததான, நிலையான, மாறாத, அழியாத ஒன்றுதான் எனக்கு வேண்டும்” என்று கேட்டான்.

ஒவ்வொருவரும் நசிகேதனைப்போல இருக்க வேண்டும் என்று குருதேவர் விரும்பினார். நாம் அறிவாளியாக, தெளிவான நோக்கும், சிந்தனையும் உடையவர்களாக, விஷயங்களை வீரமுடன் தேர்ந்தெடுக்கும் பகுத்தறிவு உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். “நசிகேதனுக்கு இருந்த ஆர்வத்தை நீங்களும் பெறவேண்டும்” என்று குருதேவர் எப்போதும் சொல்லுவார்.

எந்த திசையில் செல்லுவது என்று முடிவு எடுக்கும் பொறுப்பை பகவான் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குக் கொடுத்துவிட்டார். மகாபாரதப் போருக்கு முன்னர்

கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லி “இதில் ஏதேனும் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்” என்று சொன்னார். இதைத் தேர்வு செய்வதில் அவர் அர்ஜுனனுக்கு உதவவில்லை. அர்ஜுனன் யாதவர் படைக்கு பதிலாக கிருஷ்ணனைத் தேர்ந்தெடுத்தான். படை தனக்குக் கிடைத்தது குறித்து துரியோதனன் மகிழ்ச்சி அடைந்தான். அர்ஜுனனை அவன் ‘முட்டான்’ என்று கருதினான். ஆனால் தெய்வத்தைத் தேர்ந்தெடுத்ததன் மூலம் அர்ஜுனன் தான் ‘புத்திசாலி’ என்பதை நிரூபித்தான்.

மனிதனின் செயல்களுக்கு மூலாதாரமாக இருப்பது மனித மனமும், அதில் இடம்பெற்று ஆதிக்கம் செலுத்தும் எண்ணமும்தான். இதில் நாம் விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும். இதை சரியாகப் புரிந்துகொண்ட புத்திசாலியான யோகி, எப்போதும் விழிப்புடன் இருக்கிறார். நாம் தேர்ந்தெடுப்பது ஒரு க்ஷணப் பொழுதிற்காக அல்ல; தினசரி காலை முதல் இரவுவரை நமக்கு நன்மைகிட்ட அதனைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம்.

இந்த விழிப்புணர்வும், தேர்ந்தெடுப்பதும் உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஒவ்வொரு க்ஷணப் பொழுதிலும் நிகழவேண்டும். ஒரு பஜனைப் பாடலில், “நீங்கள் நெடுஞ்சாலையில் நடந்து செல்லும் போது கவனமாக இருங்கள். ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைப்பதற்கு முன்னதாகவும் சரியான திசையில் தான் செல்லுகிறோமா என்று எச்சரிக்கையுடன் சிந்தித்துப் பாருங்கள்” என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆன்மீக வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறத் தேவையான வற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எச்சரிக்கையாக இருந்து, சரியானதைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது.

அதுபோல, பகவான் புத்தர் தனது சீடர்களுக்கும் பின்வருமாறு அறிவுரை கூறுகிறார் : “பிஷுக்களே! உங்களுக்கு நீங்களே ஒளியாக இருங்கள். மற்றவர் காலடிக்கு விளக்காக இருங்கள்” ஒளி உள்ளே இருக்கிறது, ஒளியில் பிரகாசித்து இருங்கள். அந்த ஒளி உங்கள் வாழ்க்கையிலும் உங்கள் வாழ்க்கை மூலமாகவும் பிரகாசிக்கட்டும். உங்கள் எண்ணம், சொல், செயலில் அது பிரகாசிக்கட்டும். நீங்கள் ஜோதி ஸ்வரூபம். உங்களின் உண்மை ஒளி மற்றவர்களின் பாதையில் நல்வழி காட்டட்டும்.”

உண்மையில் ஒளியாக இருக்கும் நீங்கள் பிரகாசிப்பீர்களா? பிறர் காலடிக்கு நீங்கள் விளக்காக இருப்பீர்களா? உங்கள் வாழ்க்கை, விழிப்புற்ற ஒளியாக இருக்குமா? மனிதகுலத்துக்குத் தொடர்ந்து ஒளியூட்டிக் கொண்டிருக்குமா? நீங்கள் செல்லுமிடமெல்லாம் மக்களுக்கு உங்கள் ஒளியால் வழிகாட்டுவீர்களா? அல்லது இந்தப் பொன்னான வாய்ப்பை இழந்து விடுவீர்களா? உங்களுக்குப் பாதகமான பள்ளத்தில் வீழ்ந்து விடுவீர்களா?

உங்கள் மனத்தின் கீழ் இயல்புக்கு நீங்கள் அடிமைப்பட்டுவிட்டால் உங்கள் வாழ்க்கை முரண்பாடு, இணக்கமின்மை, பொய்மை, ஆன்மீக இயல்பில்லாத தன்மை ஆகியவற்றின் மையமாக ஆகிவிடும். உங்களது தெய்வீக இயல்புக்கு மாறான குணங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையில் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கி விடுகின்றன; சூழ்நிலையை மாசுபடுத்திவிடுகின்றன. உங்கள் வாழ்க்கையிலும் மற்றவர்கள் வாழ்க்கையிலும் நிம்மதியில்லாத சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கின்றன. ஒளிக்கு பதிலாக எங்கும் இருள் பரவுமாறு செய்கின்றன.

ஆகவே நாம் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்து எங்கும் ஒளி பரப்ப முடிவு செய்வோம். இப்போதே இவ்வாறு

முடிவு செய்வோம். இந்த தெய்வீக ஒளியை கீழான மன இயல்புகள் கிரகணமாக வந்து மறைத்திட அனுமதிக்காதிருப்போம். நாம் ஒரு போதும் இதை அனுமதிக்கமாட்டோம். நாம் விழிப்புடன் இருப்போம். அதைத் தடுத்து நிறுத்துவோம். நாம் எத்தனை முறை தாக்கப்பட்டாலும் அத்தனைமுறையும் போராடி வெற்றி பெறுவோம். நமது உண்மை ஒளி மென்மேலும் பரவுமாறு செய்வோம். இதுவே நமது வாழ்க்கையாக இருக்கும்.

இவ்வாறு நாம் தேர்வு செய்கிறோம். நமது எஞ்சிய வாழ்க்கையில் நாம் தேர்ந்தெடுத்தது நமக்கு வழிகாட்டும். நாம் சரியான திசையில் முன்னேறிச் செல்லுவோம். நாம் கடவுள் விருப்பப்படி நமது உண்மைத் தன்மையில் இருப்போம்.

இது மகத்தான தேவை. இதுவே விவேகம். இதில் தான் உங்களுடைய உயரிய அருளியல் வளர்ச்சி இருக்கிறது. இதனை புத்திசாலித்தனமாகத் தேர்ந்தெடுங்கள். இப்படி நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்தது உங்கள் வாழ்வின் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு அடியிலும் உங்களுக்கு வழிகாட்டட்டும். நித்யமான தெய்வீகப் பரம்பொருளின் கருணையும் உங்களுக்குள் வாழும் குருவின் அருளாசியும் உங்களது நன்மையை நாடி நீங்கள் நல்லதை வெற்றிகரமாக தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு உதவட்டும்.

49. உண்மையுடன் வாழ விரும்புங்கள்

நேற்று, வேத மதத்தின் மையக் கருத்தைப் பற்றி சுருக்கமாக சிந்தித்தோம். அனைத்திலும் ஆண்டவன் இருப்பதை நமது ஞானிகள் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். ஈஸா வாஸ்யமிதம் ஸர்வம் யத் கிம்ச ஜகத்யாம் ஜகத் (இந்த உலகில் உள்ள அசையும் பொருள் அசையாப் பொருள் அனைத்திலும் ஆண்டவன் இருக்கிறான்).

இவ்வாறு அவர்கள் அறிவித்திருப்பதை ஹிந்துத்வம் மையக் கருத்தாகக் கொண்டிருக்கிறது.

பகவத் கீதையின் பதினோறாவது அத்தியாயத்தில்தான் பகவான் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு விசுவரூப தரிசனம் தந்தார். அர்ஜுனன் எங்கு நோக்கினும் அங்கெல்லாம் இறைவன் இருப்பதைக் கண்டான். அவன் எங்கு திரும்பினாலும், எங்கு பார்த்தாலும் கடவுளையே கண்டான். கடவுளைத் தவிர வேறு எதையும் காணவில்லை. இந்த பிரம்மாண்டமான, காட்சியைக் கண்ட அர்ஜுனன் மெய் சிலிர்த்துப் போனான்; ஆச்சரியப்பட்டான்.

ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரம்ம நேஹ நானஸ்தி கிஞ்சன (உண்மையில் இங்கு இருப்பது ஒவ்வொன்றும் பிரம்மம். அதைத் தவிர இங்கு வேறு எதுவும் இல்லை). இந்த விசுவரூப தரிசனம், வேதத்தின். பார்வையிலான மையக் கருத்து. வேதத்தின்படியான வாழ்க்கை முறை ஆகியவற்றின் பின்னணியில் நீங்கள் எப்படி வாழவேண்டும்? இது பற்றி ஸ்ரீமத் பாகவத மகாபுராணத்தில் பகவான் கிருஷ்ணன் விரிவாக விளக்கிக் கூறியுள்ளார். அவர் தனது மரணத்துக்கு முன்பாக உத்தவரிடம் இறுதிச் செய்தியை அறிவித்தபோது இது பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்.

இந்த விசுவரூப தரிசனத்தின் தாத்தபரியம் என்ன? இதனை நினைவில் வைத்து உங்கள் உணர்வில் எண்ணத்தில் பார்வையில் கலக்கச் செய்வது எப்படி. உலக வாழ்க்கையில் உங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வது எப்படி என்பது பற்றியெல்லாம் அவர் உபதேசித்தார். நாம் வாழ்ந்து, நடந்து, பேசவேண்டிய இந்த உலகில் உங்களது வாழ்க்கை, செயல்கள், தினசரிக் கடமைகள் இவற்றை எப்படி ஆன்மீகமயமாக ஆக்குவது என்பதற்கான விளக்கம் இந்த தரிசனம் மற்றும் உபதேசத்தின் மூலம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உங்கள் உடல் சம்பந்தமான அம்சத்தை ஆன்மீக மயமாக்க முடியுமா? ஆன்மீகத்தின் உயர்நிலையை அடையச் செய்ய முடியுமா? ஆம்; அதுமட்டுமின்றி நீங்கள் இறைவனைப் பெற விரும்பினாலும் அதுவும் தவிர்க்க முடியாததாகும். இல்லையெனில் நீங்கள் எப்போதும் அடிமட்ட உணர்வின் கைதியாகவே இருப்பீர்கள். நீங்கள் எப்போதும் இந்த உடலைப் பற்றிய உணர்வில் இருந்து அதே மட்டத்தில் இந்த உலகுடன் உங்களை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள். இந்த உடல் உணர்வு ஆன்மீக உணர்வாக மாற்றப்படுகிறவரை நீங்கள் உயர்வு பெற முடியாது. நீங்கள் உங்களது தினசரி வாழ்க்கையில் படிப்படியாக முன்னேறி இறைவனைத் தரிசிக்க வேண்டும்.

மாறிவரும் காட்சிகள் உங்கள்மீது ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டுமா? அல்லது உங்களுக்குள் இருக்கும் ஆன்மீக உண்மைப் பொருள் உங்கள்மீது ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டுமா? இதை நீங்கள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

எதைத் தேர்ந்தெடுக்கப் போகிறீர்கள்? எப்போதும் மாறிவரும் காட்சிகளை உங்கள் வாழ்க்கை மற்றும் செயலுக்கு அடிப்படையாக இருக்க அனுமதிக்கப் போகிறீர்களா? உங்கள் முன்னோர்களின் ஆன்மீக அனுபவத்தையும் உண்மையையும் வெளி உலகத்துடன் நீங்கள் கொள்ளும் உறவுக்கு அடித்தளமாக ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறீர்களா? உங்கள் முன்னோர்களின் ஆன்மீக அனுபவத்தையும் உண்மையையும் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம்தான் உங்கள் பார்வையும் வாழ்க்கைத் தரமும் உயரும். பிறகு நீங்கள் இறை அனுபவம் பெறுவீர்கள்.

இந்த உண்மையை நீங்கள் புறக்கணித்தால் நீங்கள் இருட்டில் சிக்கித் தவிப்பீர்கள், தள்ளாடுவீர்கள், இடறி விழுவீர்கள். மாறாக இந்த உண்மை ஒளியை ஏற்றுக்

கொண்டால் உங்கள் வாழ்வு முழுவதும் ஒளிமயமாக இருக்கும். இனி நீங்கள் இருட்டில் வாழமாட்டீர்கள்; நீங்கள் ஒளியில் நடப்பீர்கள். பிறகு நீங்கள், “நான் ஒளியில் இருக்கிறேன், ஒளி என்னிடத்தில் இருக்கிறது. நான் அந்த ஒளியாக இருக்கிறேன்” என்று அறிவிக்க முடிகிறது.

பிறகு உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் ஆன்மீக வாழ்க்கையாக ஆகிவிடுகிறது. இது நீங்கள் எதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. ஒளிக்கு முன்னால் நீங்கள் இருட்டில் வாழ விரும்புகிறீர்களா? அல்லது இருட்டிலிருந்து வெளியே வந்து இருட்டை வெறுத்து ஒதுக்கி மீண்டும் இருளில் மூழ்கமாட்டேன் என்று அறிவிக்க விரும்புகிறீர்களா? நீங்கள் “தமஸோ மா ஜ்யோதிர் கமய” - இல்லை, இனி ஒருபோதும் இல்லை. ஈஸாவாஸ்ய உபநிஷத் பகவத்கீதை, பாகவதம் ஆகியவற்றைப் படித்தபிறகு இந்த மூன்றிலும் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை தமது வாழ்வில் கடைப்பிடித்த குருதேவருடன் இருக்கும்போது “இனி ஒருபோதும் ஒளிக்கு மத்தியில் இருட்டில் வாழமாட்டேன். நான் எப்போதும் ஒளியில் வாழ்ந்திருப்பேன், ஒளியில் நடமாடுவேன், இறுதியில் ஞான ஒளி பெறுவேன்” என்று சொல்லுங்கள்.

நீங்கள் இத்தகைய உறுதியுடன் இருந்தால் நீங்கள் ஜீவன்முக்தராக ஆவதை இந்த உலகின் எந்த சக்தியாலும் தடுக்க முடியாது. தெய்வீகத்தன்மையும், உயர்ந்த நோக்கமும் கொண்டு ஒளி பரப்பி வாழ்வதை யாரும் தடுக்கமுடியாது. இந்த விழிப்பு இருக்கும்போது, அற்பமான, ஆன்மீகத்துக்கு புறம்பான எதுவும் தலை தூக்க முடியாது; இத்தகைய வாழ்க்கைக்குள் நுழைந்து துன்பம் இழைக்க முடியாது. அப்படியே நுழைந்தாலும் உடனே கண்டுபிடிக்கப்பட்டு மேலும் முன்னேறி வராமல் தடுக்கப்பட்டு வெளியே விரட்டப்படும்.

இத்தகைய ஆன்மீக வாழ்க்கையை நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்தால் இறையருளை, ஞான ஒளியை பிரார்த்தித்துப் பெறலாம்.

ஒவ்வொரு நாளும் பொழுது விடியும் போதும் நல்லதைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பணி நமக்கு வந்து சேருகிறது. இந்தத் தேர்ந்தெடுக்கும் பணி ஒவ்வொரு அடியிலும் ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் இருக்கிறது என்று கடோபநிஷத் கூறுகிறது. தேர்ந்தெடுக்கும் பணி உங்களுக்கு உள்ளும் புறமும் நடக்கிறது; உங்கள் எண்ணத்தில், உணர்வில், செயலில் நடக்கிறது. இதுவே உங்கள் உண்மைத் தன்மை.

தவறான வாழ்க்கையை உதறித் தள்ளாமல் இருப்பவன் இறைவனை அறியமுடியாது; அடைய முடியாது என்று கடோபநிஷத் கூறுகிறது. துறவு, சரியான நோக்கு, பற்றின்மை ஆகியவற்றின் மூலம் அமைதி பெறாதவன், மாயையிலிருந்து விடுபடாதவன் இறைவனை அடைய முடியாது. புறத்தே ஒடுகின்ற மனத்தை தனக்குள் திருப்பாதவனும், அமைதியின்மையையும், இடையறாது முன்னேறி புலன்வழிப் பொருட்களுக்கு மத்தியில் தன்னை இழந்து நிற்கும் தன்மையையும் கடந்து மனம் உள்முகமாகத் திரும்புமாறு செய்யாதவனும், இறைவனை அடைய முடியாது. மனத்தை உறுதியுடன் பிடித்து இழுத்துவந்து உள்ளே செலுத்தி ஆத்மாவில் ஒன்றியிருக்குமாறு செய்யாதவன் ஆத்மஞானம் பெற முடியாது.

இந்த நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற சாதகன், ஞான ஒளி பெறுகிறான். ஆகவே உண்மையில் உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு க்ஷணப் பொழுதிலும், நீங்கள் ஈடுபடும் ஒவ்வொரு செயலிலும் இறைவன் உங்கள் உடன் இருப்பதாக உணரும் வாய்ப்பு உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது.

“நான் கடவுளிடத்திலிருந்து வெகு வெகு தொலைவில் இல்லை. கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார். எனக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் இருக்கிறார். இதுதான் உண்மை. இந்த உண்மையை உணர்ந்து வாழ நான் பாடுபடுவேன்” என்று நீங்கள் உறுதி ஏற்றுக் கொண்டால் நீங்கள் அமரத்துவமும் விடுதலையும், தெய்வீகப் பூரணத்துவமும் அடைவீர்கள்.

நீங்கள் இப்படித் தேர்ந்தெடுக்கவே அனைத்து அறநூல்களும் அறைகூவல் விடுக்கின்றன. நீங்கள் இந்த நோக்குடன் வாழ்ந்து ஞான ஒளி பெற அறநூல்கள் அழைப்பு விடுக்கின்றன. உங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் உபநிஷத்துக்கள் விடுக்கும் மகத்தான, நிலையான அழைப்பு ஆகும்.

புறச் சூழ்நிலை பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். ஏனெனில் அகநோக்குத்தான் உங்களை மாற்றியமைக்கவும், புறச்சூழ்நிலையை சமாளித்து நீங்கள் எங்கும் இறைவன் இருப்பதைக் காணுமாறு செய்யவும் சக்தி படைத்திருக்கிறது.

இந்த உலகம் என்பது இல்லை, இருப்பது இறைவன் மட்டுமே. எங்கெங்கும் இறைவனே இருக்கிறான். நீங்கள் தெய்வீகத்தில் வாழ்கிறீர்கள். கண்ணுக்குத் தெரியும் உலகமும் மண்ணுலகச் சூழல்களும் நாம் உருவாக்கிக் கொண்டவை, நமது கற்பனையில் உதித்தவை. உண்மையில் பிரம்மம் மட்டுமே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

நாம் இந்த உண்மையில் வாழ்வோம். இந்த உண்மையை உறுதி செய்வோம். பொய்மையில் வாழும் தவறைச் செய்யாதிருப்போம். பொய்மையைப் புறக்கணித்து உண்மையை உறுதிப்படுத்து. இதுதான் விவேகம். இதுதான் ஆராய்ச்சி. நீங்கள் இந்த உண்மை நோக்குடன் உயர்வாக வாழ்ந்து இந்தப் பிறவியிலேயே,

இந்த உடம்புடனேயே உன்னத அருள்நிலை அடைய திருவருளும் குருவருளும் துணையிருக்கட்டும்.

50. உங்களுக்கு எது வேண்டும்?

கடவுளா? மாயையா?

நீங்கள் வாழும் இந்த உலகமும் உங்களைச் சுற்றி இருக்கும் பொருட்களும் மாயையின் படைப்புக்கள். மாயை உங்களைக் கவர்ந்து இருக்கிறது, ஆசை காட்டுகிறது, வெளியில் இழுத்துச் செல்லுகிறது, திசை திருப்புகிறது, சரியான திசையிலிருந்து உ விலகிச் செல்லுமாறு செய்கிறது; உங்கள் லட்சியத்திலிருந்து விலகிச் செல்லுமாறு செய்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் நீங்கள் காண்பதெல்லாம் கடவுளின் காட்சியே. கடவுள் பல வடிவங்களில் தோன்றுகிறார்; மகத்தான அளவில் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்.

முரண்பட்டது போலிருந்தாலும் உண்மையான கூற்றை நமது அறநூல்கள் தெரிவிக்கின்றன; இந்த இரு விஷயங்களையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஒரு நேரத்தில் பகவான் கிருஷ்ணர், “எனது மாயை மிகவும் கஷ்டமானது, முக்குணங்களாலானது, அதைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். பலர் அதன் கவர்ச்சி வலையில் சிக்கிக் கொள்ளுகின்றனர். திசை மாறிச் செல்லுகின்றனர். பிறப்பு, இறப்பு என்னும் சுழலில் சிக்கிக் கொள்ளுகின்றனர்” என்று கூறுகிறார். அதே கீதோபதேசத்தில் பதினோறாவது அத்தியாயத்தில் அவர் அர்ஜுனனிடம் “இந்த உலகின் உண்மை நிலையை கண்டு அறிந்துகொள்” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் பார்த்தான், எங்கு நோக்கினும் கடவுளை மட்டுமே பார்த்தான்.

ஆகவே முரண்பாட்டுக்கு மத்தியில் நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள். இதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

நீங்கள் கடவுளில் வாழ்கிறீர்களா? அல்லது உங்களைச் சுற்றியுள்ள மாயையின் பிடியில் சிக்கித் தவிக்கிறீர்களா? உண்மை என்ன? நீங்கள் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். கண்ணுடையோர் காணட்டும், காதுடையோர் கேட்கட்டும்.

முரண்பாடு இருக்கும். ஆனால் முரண்பாடு உண்மையில் முரண்பாடு அல்ல. பிரம்மமும் மாயையும் ஒருங்கிணைந்திருப்பதையே அது வலியுறுத்துகிறது. நீங்கள் காண வேண்டியதை நீங்கள் தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். உபநிஷத்துக்களில் முஞ்சா புல் பற்றி ஒரு கதை சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் புல்லின் உள்பகுதியை மேல்பகுதியிலிருந்து தனியே பிரித்து எடுத்துவிடலாம். இதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வில்லையென்றால் நீங்கள் மேல்பகுதியை மட்டுமே பார்த்துக் கொண்டிருப்பீர்கள்.

அதுபோல, அனைத்துப் பொருட்களிலும் மேல்பகுதி, திசை திருப்பி ஆசை காட்டி மோசம் செய்யும் மாயையாக உள்ளது. ஆனால் அவற்றிற்கு உள்ளே இருப்பது எங்கும் எப்போதும் இருக்கிற ஒரே இறைவன். ஆகவே, உங்கள் பார்வையை எந்தத் திசையில் செலுத்துவது என்பதை நீங்கள் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். உங்கள் பார்வைக்குத் தகுந்த காட்சி கிடைக்கும். நீங்கள் விவேகமின்றிப் பார்த்தால் புறக்காட்சி மட்டுமே உங்களுக்குத் தெரியும். விவேகத்துடன் பார்த்தால் உள்ளே ஒளிநிதிருக்கும் இறைவனைக் காணலாம்.

நீங்கள் விசேஷமான கண்ணுடன் பார்க்க வேண்டும். கீதையின் பதினோறாவது அத்தியாயத்தில் பகவான் அர்ஜுனனிடம் சாதாரணக் கண்ணால் அவன் காணமுடியாது என்று சொல்லி அசாதாரணமான கண் ஒன்றைக் கொடுத்தான். ஆகவே, இந்த நூற்றாண்டில் குருதேவர் நம் மத்தியில் அவதரித்து

நமக்கு சரியான பார்வையைத் தந்தார். அனைத்தையும் தெய்வீக நோக்கில் பார்க்கும் ஆற்றலைத் தந்தார். புறக்காட்சிக்கு உள்ளே மறைந்திருக்கும் இறைவனைக் காணும் சக்தியை நமக்குத் தந்து அருள்புரிந்திருக்கிறார். அவர் தனது எழுத்துக்கள் மூலமும், உபதேசங்கள் மூலமும் தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் மூலமும் நமக்கு அருளிய ஞானத்தின் மூலமும் நமக்குச் சரியான பார்வையைத் தந்து அருள்புரிந்திருக்கிறார்.

நீங்கள் கடவுளைத் தேர்ந்தெடுப்பதும், மாயையைத் தேர்ந்தெடுப்பதும் உங்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. அவை ஒருங்கிணைந்து இருக்கின்றன. அவற்றை நீங்கள் பிரிக்கமுடியாது. புத்திசாலியாக செயல்பட்டு, விழிப்புடன் இருந்து விவேகத்தைப் பயன்படுத்தி சாரமாக உள்ள கடவுளைக் காண வேண்டும். மாயை உங்களை திசை திருப்ப அனுமதிக்கக்கூடாது. நீங்கள் இப்படி வாழ்ந்தால் உலகம் உங்களை ஒவ்வொரு க்ஷணப்பொழுதும் உங்களை உயர்த்தும். உங்களை உற்சாகப்படுத்தி உயர்த்தவும், தெய்வீகத்தன்மை உங்களிடத்தில் இடம்பெறச் செய்யவும் அதனால் முடியும்.

ஆகவே, பரம்பொருளைப் பார்த்துப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள். கண்ணால் காணும் புறக் காட்சியில் மனம் ஈடுபட அனுமதிக்காதீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கை விழிப்பான பார்வை உடையதாக இருக்கட்டும். சாரமாக உள்ளதைக் காணத் தவறாமல் இருக்கட்டும். எப்போதும் பரம் பொருளையே காணட்டும் : ஸ ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்டந்தம் பரமேஸ்வரம் வினஸ்யத்ஸு அவினஸ்யந்தம் ய: பஸ்யதி ஸ பஸ்யதி (அனைத்து உயிர்களிலும் இறைவன் சமமாக வாசம் செய்வதைக் காண்பவன், அழியக்கூடிய பொருளுக்குள் அழியாப் பொருள் இருப்பதைக் காண்பவன்தான் சரியான பார்வை கொண்டிருக்கிறான்). இவ்வாறு பகவான் அறிவிக்கிறார்.

ஆகவே, நீங்கள் விவேகம் எனும் கண்ணுடன் வாழ்ந்தால், “நான் வாழ்கிறேன், அசைகிறேன், கடவுளிடத்தில் நான் வாசம் செய்கிறேன்” என்று நீங்களும் சொல்ல முடியும். கடவுள் பரம்பொருளாக உங்களுக்குக் காட்சி அளிப்பார். மாயை மறைந்து பின் சென்றுவிடும். கடவுள் எங்கும் இருப்பதை நீங்கள் அனுபவத்தில் காண்பீர்கள். தெய்வம் இப்படி இருப்பதை நீங்கள் அறிந்து கொண்டு பயன் பெறுவீர்கள். வாழ்க்கை உங்களுக்கு உபநிஷதமாக ஆகும். நீங்கள் இவ்வாறு வாழ்ந்து எப்போதும் அருள் பெற்று ஆனந்தம் அடையுங்கள்.

51. உங்களது உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்துங்கள்

உலகில் வாழ கடவுள் உங்களை அனுப்பியிருக்கிறார். நீங்கள் எதைத் தரப் போகிறீர்கள்? சிப்பி முத்தைத் தருகிறது; ஏனெனில் அது முத்தைத் தனக்குள் வைத்திருக்கிறது. தங்கச் சுரங்கம் தங்கத்தைத் தருகிறது; ஏனெனில் அது தங்கத்தைத் தன்னிடம் வைத்திருக்கிறது. உங்களது தனிப்பட்ட வாழ்க்கை மூலம் உங்கள் இயல்பின்மூலம் நீங்கள் எதைத் தரப் போகிறீர்கள். உலகிற்கு நீங்கள் தரும் அன்பளிப்பு என்ன? இதை நீங்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இந்த உலகில் நீங்கள் நீங்களாகவே வாழ்ந்திருக்க அளவற்ற வாய்ப்பும், சுதந்திரமும் உங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

ஒளி பரப்பும் சக்தி இருக்கும்போது இருளைப் பரப்புவதற்காக தனது அம்சமான ஜீவாத்மாவை அனுப்பிவைக்கவில்லை. தனது அன்பு, தூய்மை, அமைதி, கருணை, மனம், அழகு, நற்பண்புகளடங்கிய தெய்வீகத் தன்மை ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே தனது குழந்தைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து

அனுப்பியிருக்கிறார். வேறு எதையும் செய்வதற்காக அவர்கள் அனுப்பி வைக்கப்படவில்லை. உடன்பாடான, அனுகூலமான, அருள்பெற்ற, அழகிய பண்புகள் அனைத்தும் மேம்பட்ட, பூரணமான, அசலான இறையியல்பாக உள்ளன. அவர் உங்களுக்குள் இருக்கிறார். அவர் உங்கள் உருவில் காட்சி தருகிறார். இறையியல்பை போற்றுவதலுக்குரிய அளவில் வெளிப்படுத்துவீர்களா, அல்லது புறக்கணித்து விடுவீர்களா?

சீரிய நோக்குடன், புத்திசாலித்தனமாக, விவேக முடன் சரியானதைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சிறப்புரிமை உலகின் உயிர்களில் அரியதாகத் தோன்றியுள்ள மனிதனுக்கே உள்ளது. இது பற்றி நன்கு சிந்தித்து உள்ளிருக்கும் உண்மையுடன் இணக்கமாக இருந்து செயல்படுங்கள்.

நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை அழகானதாக அமைத்துக் கொள்ளமுடியும். அப்படியிருக்க அவ்லக்ஷணத்துக்கு ஏன் உங்கள் வாழ்க்கையில் இடந்தருகிறீர்கள்? உங்கள் வாழ்வில் நறுமணம் வீசச் செய்யமுடியும். அப்படியிருக்க அதற்கு மாறான ஒன்றை ஏன் உங்கள் வாழ்க்கையில் அனுமதிக்கிறீர்கள்? உங்கள் வாழ்க்கையை பிரகாசமானதாக, ஆக்கிக் கொள்ள முடியும். ஏன் இதை வேண்டாம் என்று ஒதுக்கித் தள்ளுகிறீர்கள்? உங்கள் வாழ்க்கையை நன்மைகள் நிறைந்ததாக, மங்களகரமானதாக, அழகியதாக அமைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும்போது ஏன் அப்படிச் செய்துகொண்டு நீங்களும் மகிழ்ச்சியாக இருந்து மற்றவர்களையும் மகிழ்விக்கக் கூடாது?

உங்களுக்கு இந்த வாழ்க்கை அருட்பிரசாதமாக பெரும் பேறாகக் கிடைத்திருக்கிறது. இதைப் புரிந்து கொள்ளாதிருப்பது பரிதாபமானதாகும். ஆகவே, ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதும்

உங்களுக்கு உள்ளேயிருக்கும் இந்த உண்மைப் பொருளை வெளிப்படுத்துவதில் சுவனமாக இருங்கள், உயர்ந்து, சிறந்து இருக்க விருப்பப்படுங்கள். உங்கள் உண்மை இயல்புடன் வாழ விருப்பப்படுங்கள். அருள்நிலையின் மூலாதாரமாக இருக்க ஆசைப்படுங்கள்.

இப்படி நீங்கள் தோர்ந்தெடுப்பதால் நீங்களும் அனைத்து உயிர்களும் நன்மை பெறலாம். இதனால் நீங்கள் வாழும் இன்றைய உலகம் நலம் பெறும். இதுவே உண்மை. இதுவே நல்ல வாய்ப்பு. உங்கள் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு நாளும் விவேகத்தை நிரூபித்துக் காட்ட வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது.

உங்களின் போற்றுதலுக்குரிய உண்மைத் தோற்றத்தை வெளிப்படுத்துங்கள். குருதேவரின் உபதேசங்கள் மூலம் நீங்கள் தெய்வீகத்தன்மை உடையவர் என்பதை உணர்ந்திருக்கிறீர்கள், அதை வெளிப்படுத்துங்கள்.

இறைவனும் குருதேவரும் வரப்பிரசாதமாகத் தந்துள்ள இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் போகிறீர்களா? மறுத்து ஒதுக்கிவிடப் போகிறீர்களா? நீங்கள் இப்படிச் செயல்பட வேண்டியது எப்பொழுதோ ஒரு முறை அல்ல. நீங்கள் உங்களது மனம், வாக்கு, உடலால் ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு கணப் பொழுதிலும், உங்களது ஒவ்வொரு செயலிலும் தொடர்ந்து இடையறாது இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நீங்கள் எடுக்கும் முடிவு ஏணிப்படிகளாக அமைந்து உங்களை அருள்நிலை, தெய்வீகப் பூரணத்துவம், விடுதலை எனும் உயர்நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லும். உன்னத குறிக்கோளை அடைய ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதும் நீங்கள் இந்த ஒளிமிகு ஏணியில் ஏறி

முன்னேற இறையருள் கிடைக்கட்டும். இந்த உறுதியுடன் செயல்பட்டு போற்றுதலுக்குரிய நிலையை அடையுங்கள்.

52. உடனடியாக விடுதலை பெறும் வழி

வேதத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த வாழ்க்கையின் உயரிய, உன்னதமான குறிக்கோள் மோக்ஷம் அல்லது விடுதலை அடைவதாகும். இந்தப் பிறவியில் நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும்போதே விடுதலை பெறலாம் - ஜீவன்முக்தி அடையலாம் என்று உறுதியாகச் சொல்லப்பட்டாலும், முக்தி, அடைவதற்கு அரியது, அது மிகத் தொலைவில் இருக்கிறது என்று கருதப்படுகிறது: “யத் கத்வா ந நிவர்த்ததே தத் தாம் பரமம் மம (அங்கு சென்றவர்கள் திரும்பி வருவதில்லை. அது எனது உன்னதமான இருப்பிடம்).

விடுதலை உடனடியாகப் பெறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதைப் புரிந்துகொள்ளாதவரை விடுதலை அடைவது கஷ்டம், அது எங்கோ இருக்கிறது என்ற எண்ணம்தான் தோன்றுகிறது. இந்த எண்ணம் பாரம்பரியமாக இருந்து வருகிறது. அதனருகில் நம்மால் செல்ல முடியாது என்ற எண்ணமும் தோன்றுகிறது.

இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இந்த உடலில் ஜீவாத்மா கட்டுண்டிருப்பதற்கு அஞ்ஞானம் மட்டும் காரணம் அல்ல. அற்பமான ஆனால் சக்திமிக்க பல விஷயங்கள் நம்மை இந்த உலகியல் சிந்தனையில், உணர்வில் கட்டிப்போட்டிருக்கின்றன. நாம் பிறந்தது முதல் அவை நம்மை இப்படி பந்தத்தில் ஆழ்த்தி வருகின்றன. இந்த உடனடி பந்தத்திலிருந்து நம்மை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் முதலில் நம்மை சுயநலத்திலிருந்து விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டும். உடலுடன் நம்மை

சம்பந்தப்படுத்திப் பார்ப்பது தவறான கருத்தை உருவாக்குகிறது. இதுதான் மாயை.

நான், இந்த உடல், இது உண்மை, இது முக்கியம் என்று எண்ணுபவன் சுயநலத்தில் மூழ்கிவிடுகிறான். சுயநலக்காரன் பிறரிடமிருந்து எப்போதும் எதையாவது எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். எதிர்பார்ப்பு இருந்தால் துன்பமும் இருக்கும் - எப்போதும் துன்பம் இருக்கும். இதனால் விருப்பு, வெறுப்பு ஆகியவையும் கோபமும் தோன்றுகின்றன. இவை அனைத்தும் சுயநலத்தால் விளையும் தீய குணங்கள்.

சுயநலத்தின் மிக முக்கியமான குறை எதிர்பார்ப்பு ஆகும். சுயநலக்காரன் பிறரிடமிருந்து, இந்த உலகத்திலிருந்து எதையாவது எதிர்பார்க்கிறான். இறைவன் படைத்த ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் அவன் எதையாவது எதிர்பார்க்கிறான். எதிர்பார்ப்பது, துன்பந்தரும். ஆகவே நீங்கள் உங்களை துன்பத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள விரும்பினால், வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்து சுயநலத்திலிருந்து நீங்கள் விடுபட வேண்டும்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் சுய நலம் கருதாமல், பிறர் நலம் பேணுபவராக இருந்தால் பிறரிடமிருந்து எதையும் கேட்காமல், பிறரிடமிருந்து எதையும் பெற்றுக் கொள்ளாமல் இருந்தால், பிறரிடமிருந்து எதையும் எதிர்பாராமல் பிறருக்கு அனைத்தையும் நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள். பிறகு எண்ணியதை எய்தவில்லையே, எதிர்பார்த்தது கிடைக்கவில்லையே என்ற ஏக்கத்திலிருந்தும் ஏமாற்றத்திலிருந்தும் நீங்கள் விடுபடுகிறீர்கள். ஆகவே எதிர்பார்த்தது கிடைக்காமல் ஏமாறும் துன்பம் உங்களுக்கு இப்போது இல்லை. அதை நீங்கள் வாழ்க்கையிலிருந்தே அகற்றிவிடுகிறீர்கள். நீங்கள்

உள்ளதைக் கொண்டு இருப்தி அடைகிறீர்கள், மகிழ்ச்சியுடன், உற்சாகத்துடன் இருக்கிறீர்கள்.

இந்த உடலின் கடுமையான, கொடுமையான கோரிக்கைகளிலிருந்து படிப்படியாக விடுதலை பெற நீங்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு தவம் செய்ய வேண்டும் என்று பதஞ்சலி அறிவுரை கூறுகிறார். பெருங்கஷ்டத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளவும், எளிமையாக வாழவும் நீங்கள் பயிற்சி பெறுங்கள்.

உங்கள் உடலுக்கு அளவுக்கு அதிகமாக சலுகை காட்டாதீர்கள். ஆடம்பரமாக வாழ்க்கை நடத்தாதீர்கள், வாழ்க்கை முழுவதும் மென்மையானவராக இருக்காதீர்கள். வசதியாகவும், ஆடம்பரமாகவும் இருக்க உடல் விடுக்கும் கோரிக்கைகளை ஏற்காதீர்கள். இதன் உச்சநிலையாக காலணி அணியாமல் வெறுங்காலுடன் நடக்கலாம். கடும் வெயிலில் தலையில் துணி போட்டுக் கொள்ளாமல் செல்லலாம். ஆகவே கொடுமையாக உங்கள் குரல் வளையைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த உடலிலிருந்து நீங்கள் விடுதலை பெறுங்கள்.

விடுதலை என்றால் என்ன என்பதை இது உங்களுக்கு உணர்த்துகிறது. உங்களது உணர்வில் கோசங்கள் எழுப்பும் கோரிக்கைகளுக்கும் இதே அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடியுங்கள். பிராண மய கோசம் பசி, தாகம் என கோரிக்கை எழுப்பும். மனோமய கோசம் உணர்ச்சிகள், ஆசைகள், சதிவேலைகள், கற்பனைகள், எதிர்காலத் திட்டங்கள் என்று கோரிக்கை எழுப்பும். நாற்றுக்கணக்கான வழிகளில் அவை உங்களைத் துன்புறுத்துகின்றன. இவற்றின் பிடியிலிருந்து நீங்கள் விடுபடாவிட்டால் உன்னத விடுதலையை எப்படி நீங்கள் எதிர்பார்க்க முடியும்? இந்தச் சிறு பந்தங்களிலிருந்தும் புலன்வழி இன்பங்களை நாடுவதிலிருந்தும் நீங்கள் உங்களை

விடுவித்துக் கொள்ளாவிட்டால் நீங்கள் எப்படி அபரோக்சு - அனுபூதியை எதிர்பார்க்க முடியும்?

உலக பந்தங்களிலிருந்து நம்மை மேலும் விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் உலக பந்தங்களில் கட்டுப்பட்டு இருக்கிறவரை அவை மனதை மாற்றி, நீங்கள் அவற்றின் பால் ஈடுபாடு கொள்ளுமாறு செய்கின்றன. உங்கள் மனமும் இதயமும் சிதறிக் கிடக்கிறவரை, பல்வேறு பொருட்களில் அவற்றின் கவனம் சென்று கொண்டிருக்கும்வரை, உங்களை இதயபூர்வமாக உன்னதப் பரம்பொருளிடம் ஒப்படைப்பது என்பது இயலாத செயல்.

நீங்கள் முழுமனதுடன் கடவுளை நேசிக்கவேண்டும். உங்கள் மனதால், ஆத்மாவால் முழு ஜீவனால் கடவுளை நேசிக்க வேண்டும். ஏசுநாதரின் கட்டளைகளில் தலையாய கட்டளை இது. இதற்கு நீங்கள் உலக பந்தங்களிலிருந்து உங்களை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். உலகப் பொருட்களின் கவர்ச்சியில் சிக்கி திசை மாறிப் போகாமல் இருக்க வேண்டும். “இறைவா, நீ படைத்தது எதுவும் எனக்கு வேண்டாம். உன்னையே நான் விரும்புகிறேன், உன்னை மட்டுமே அடைய விரும்புகிறேன். உனக்காக நான் ஏங்குகிறேன், உன்னிடத்தில் பக்தி கொண்டிருக்கிறேன். என் இதயத்தில் நீ நிறைந்திருக்கிறாய்” என்று பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். ஆத்மாவில் நிலைத்திருக்க (ஆத்ம நிஷ்டா) இது மிகவும் அவசியம்.

புலன்கள், தாம் விரும்பும் பொருட்களை நோக்கி உங்களை வலுவாக இழுத்துச் செல்லுவதிலிருந்து நீங்கள் உங்களை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். அனைத்துப் பொருட்களின் சாரமில்லாத் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எதை நாம் இன்பம் என்று நினைக்கிறோமோ, உண்மையில் துன்பமாக இருக்கிறது. நாம் எதை சுகம் என்று நினைக்கிறோமோ அது

உண்மையில் துக்கமாக இருக்கிறது. 'யே ஹி சம்ஸ்பர்ஸஜா போக துக்க - யோயை ஏவ தே' (தொடர்புகளால் கிடைக்கும் இன்பம் உண்மையில் துன்பத்தையே தருகின்றன). இந்த உண்மை நமக்கு மிக மிக வெளிப்படையாக, தெளிவாக, சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, சரியாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமக்குத் தகவலுக்காகவோ, நாம் அறிந்து கொள்ளுவதற்காகவோ இவை சொல்லப்படவில்லை பொருட்களில் இன்பம் அனுபவிக்கத் துடிக்கும் புலன்களுடன் நாம் கொள்ளும் உறவுக்கு இவை அடிப்படையாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டால் புலன்களை அடக்கும் வேலை எளிதாக நடக்கிறது. மகிழ்ச்சியின் மையை நாடி ஓட நீங்கள் விரும்புவதில்லை. துன்பத்தையும் வேதனையையும் தேடி நீங்கள் போவதில்லை. விவேகி இப்படிச் செய்வதில்லை. புத்திசாலி இவற்றை நாடிச் செல்லுவதில்லை. நீங்கள் புத்திசாலியாக விவேகியாக இருங்கள். துன்பம், மற்றும் வேதனைக்கு மூலகாரணமாக உள்ள பொருட்களில் இன்ப சுகம் தேடுவதால் ஏற்படும் துன்பத்திலிருந்து உங்களை விடுவித்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஆகவே, பொருட்களை நாடி, உங்களை இழுக்கும் புலன்களிலிருந்து உங்களை நீங்கள் விடுவித்துக் கொள்ளுங்கள். புலன்களை நாடி ஓடும் மனத்தின் போக்கிலிருந்து உங்களை விடுவித்துக் கொள்ளுங்கள். ஒழுக்கம், புலனடக்கம், மனக் கட்டுப்பாடு ஆகியவையும் உடனடியாக விடுதலை பெறுவது ஆகும். இது நீங்கள் பெறும் விடுதலை, உடனடியாக அடையும் விடுதலை. உடனடியாக அடையும் இந்த விடுதலையை நீங்கள் முதலில் புரிந்துகொண்டு அடையாவிட்டால் இறுதி விடுதலையை நோக்கி நீங்கள் முன்னேற முடியாது.

விடுதலை இங்கேயே இப்பொழுதே தொடங்குகிறது. இங்கேயே விடுதலை அடைய வேண்டும். கண்ணுக்குத் தெரியும் இந்த உலகம் ஒரு மாயை, ஒரு கனவு, ஒரு நீண்ட கனவு - இதில் பொருளில்லை, அர்த்தமில்லை, இது ஒரு நீர்க்குமிழி, இதன் மதிப்பு பூஜ்யம் - என்று நீங்கள் அறிந்துகொள்ளும்போது தான் உலகம் உண்மை என்ற துன்புறுத்தும் கருத்திலிருந்து நீங்கள் விடுபட முடியும். வேதாந்தம் மட்டும்தான் இந்தத் துன்புறுத்தும் கருத்திலிருந்து இங்கேயே இப்பொழுதே உங்களை விடுவிக்கமுடியும்.

இரண்டு உண்மை நிலைகளை நீங்கள் பின்பற்ற முடியாது. நீங்கள் பரம்பொருளை அடைய வேண்டும் என்று விரும்பும்போது அதற்குப் சீரீட்டியாக இன்னொன்று இருக்கமுடியாது. ஒன்று அது கடவுளாக இருக்கவேண்டும். அல்லது உலகமாக இருக்கவேண்டும். ஒன்று ஆத்மாவாக இருக்க வேண்டும் அல்லது ஆத்மாவுக்கு சம்பந்தம் இல்லாததாக இருக்கவேண்டும். படைக்கப்பட்ட அனைத்தும் மாயாஜாலம். உண்மை வேதாந்திக்கு, உண்மையான கடவுள் பக்தனுக்கு இந்த உலகம் மட்டுமல்ல, பிரபஞ்சத்தில் உள்ள லட்சக்கணக்கான உலகங்களும் மிகப் பெரும் பூஜ்யம்தான்.

நாம் நம்மை இப்போதே விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த உலகம் உண்மை என்ற கருத்திலிருந்து விடுபடுவது, உடனடியாக, முழுமையான அமைதியைத் தோற்றுவிக்கிறது. அந்தராத்மா இப்படிப் போவதா, அப்படிப் போவதா என்று தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக மனிதன் பூஜ்யத்தை, வெறுமையை, நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே அர்த்தமில்லாத, மதிப்பற்ற, சாரமில்லாத ஒன்றை நாடிப் போய் ஏன் அவதிப்படுகிறீர்கள்?

இவ்வாறு ஒருவர் தனக்குள் மூலஸ்தானத்தில் அமர்ந்துவிடுகிறார். அமைதி நிலவுகிறது. இந்த உலகம் உண்மை என நம்புகிறவரிடத்தில் அமைதி நிலவுவதில்லை. ஆனால் இந்த உலகம் ஒரு மாயையின் தோற்றம் எனப் புரிந்து கொள்ளுகிறவர்களிடத்தில் அமைதி நிலவுகிறது.

ஒருவர் தன்னை சுயநலம், , படைக்கப்பட்ட பொருட்களில் அன்பு செலுத்துதல், புலன்நுகர் பொருட்களின் சுகந்தேடுதல், கண்ணில் காண்ப தெல்லாம் உண்மை என நம்புதல் ஆகியவற்றிலிருந்து உடனடியாக விடுவித்துக் கொள்ளுவது மிகச் சிறந்த வரப்ரசாதமாகும். இதற்கு இங்கேயே இப்பொழுதே பலன் கிடைக்கிறது. நீண்டகாலம் காத்திருக்கத் தேவையில்லை, நெடுந்தொலைவு போகத் தேவையில்லை. பரம்பொருளைத் தவிர மற்ற அனைத்திலும் நீங்கள் கட்டுண்டு இருக்கிறீர்கள். இந்த நிலையிலிருந்து நீங்கள் விடுபடுவது நல்ல பலன் ஆகும்.

ஒவ்வொரு கணப் பொழுதும் உங்களை விடுவித்துக் கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு முறையும் சுவாசிக்கும்போது விடுதலை பெறுங்கள். நடக்கும்போது ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைக்கும்போதும் விடுதலை பெறுங்கள். உங்களுடைய தினசரி வாழ்க்கை உங்களை பந்தத்தில் ஆழ்த்தும் அனைத்திலிருந்தும் உங்களை விடுவித்துக் கொள்ளும் முயற்சியாக அமையட்டும். இது உங்களுக்குத் தெரிந்த சாதனை. பிறர் காணாத சாதனை. இறைவன் மட்டும் காணும் சாதனை. உடனடி விடுதலை பெறும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு படிப்படியாக பயன் பெற்று முன்னேற்றம் அடையுங்கள். இப்படி உடனடிப் பலன் பெறும் அருள்நிலைக்கு அளவில்லை, முடிவில்லை.

53. விடுதலைக்கு புலனடக்கம் அவசியம்

ஒரு மனிதன், விருப்பமுடன், சிரத்தையுடன் தனது கீழான இயல்புகளைக் கட்டுப்படுத்தி வெற்றி பெற்று, தனது விருப்பங்கல், உணர்ச்சிகள், புலன்வழி ஆசைகள் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி எஜமானனாகத் திகழ முயற்சிக்கவில்லையென்றால், ஆன்மீக வாழ்க்கை, ஆன்மீக அனுபவம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை என்று மனிதகுலத்தின் மகத்தான ஆசான்கள் ஆன்மீகம் பற்றி அருளியுள்ள உபதேசங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

புலன்களையும், மனத்தையும் கட்டுப்படுத்தி வைக்காவிட்டால் ஆன்மீக வாழ்க்கை என்பது வெற்றுப்பேச்சாக, கற்பனையாகப் போய்விடும், பயனற்ற முயற்சியாகப் போய்விடும்.

புலனடக்கமே திறவுகோல். ஒருவர் தனது தெய்வீக இயல்பு குறித்து விழிப்புற்று அதனை வெளிப்படுத்த தனது கீழான இயல்புகளைக் கட்டுப்படுத்தி வைக்க வேண்டியது அவசியம். யோகங்கள், யோகிகள், யோகம் பற்றிய நூல்கள் இதனை அறிவிக்கின்றன. மகத்தான வெற்றி என்பது ஒருவர் தன்னைத் தானே வெற்றி காண்பது ஆகும். இந்தக் கருத்து அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். ஒருவர் தனது ஆன்மீக வாழ்க்கைக்காகவும் சாதனைக்காகவும் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், இல்லையென்றால், ஒருவர் தொடர்ந்து தனக்கு எதிராக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று தான் கருதவேண்டும்.

இது சம்பந்தமாக நமது முன்னோர்கள் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றனர் : “புலனடக்கமும், கீழான மனித இயல்புகளான புலன்வழி விருப்பங்கள், உணர்ச்சிகள், ஆசைகள் ஆகியவற்றின் மீது கட்டுப்பாடும் இன்றி ஆன்மீக ஞானமும் விடுதலையும்

பெற முடியும் என்றால் சமுத்திரத்தில் மலை மிதப்பதும் சாத்தியமே”.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் கீழான, கரடு முரடான, மிருகத்தனமான இயல்புகள் உள்ளன. இவற்றிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள விரும்பாத ஒருவன் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் உயர்வு பெற முடியாது என்பதை நமது முன்னோர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கங்கைக் கரைக்குச் செல்ல வேண்டுமானால் இப்போது நீங்கள் உட்கார்ந்திருக்கும் இடத்தைவிட்டு எழுந்து செல்ல வேண்டும். நீங்கள் ரிஷிகேசம் அல்லது ஹரித்வார் செல்ல வேண்டுமானால் நீங்கள் சிவானந்த ஆசிரமத்தை விட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

இதிலிருக்கும் நியாயத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நம்மிடத்தில் புத்திசாலித்தனம், விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல், விவேகம், ஆய்வு செய்யும் ஆற்றல், புத்தக அறிவு, சத்சங்க அனுபவம் அனைத்தும் உள்ளன. நாம் இதனினும் மேலான உயரிய அனுபவம் பெற முயற்சிக்காமல் தேக்கநிலை அடைந்திருக்கிறோம். நாம் அடுத்த நிலைக்கு உயர வேண்டுமானால் ஒரு நிபந்தனையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதனை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இவ்வாறு புரிந்து கொண்டதன் அடிப்படையில், நமது மனிதஇயல்பு, நமது புலன்கள் அவற்றின் விருப்பங்கள், நமது மனம், அதன் விருப்பங்கள், அடங்காத ஆசை, ஆகியவற்றுடனான நமது உறவு அமைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். உலக இன்பத்தை (போகம்) அனுபவித்துக் கொண்டே விடுதலை (மோக்ஷம்) பெறுவது சாத்தியமல்ல. த்யாகேன ஏவ அம்ருதத்வ மானசு. (அமரத்துவ நிலை பற்றற்ற வாழ்க்கையின் மூலம் அடையப்படுகிறது) த்யாகத்

சாந்திர் அனந்தரம் (பற்றற்ற வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து அமைதி நிலவுகிறது.)

இதனைப் புரிந்து கொள்ளுகிறபோது நாம் ஆன்மீக வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறோம்; உண்மையிலேயே யோகம் பயிலத் தொடங்குகிறோம். இது யோகத்தின் ஆரம்பப் பாடமாகும். யோகம், நல்லொழுக்கத்தையும் புலனடக்கத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு சாதகன், ஒரு யோகி தனது புலன்களை அடக்கி ஆள்பவனாக இருக்கவேண்டும். பிறர் ஆட்டுகிறபடி ஆடும் பொம்மையைப் போல இருக்கக் கூடாது. இதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டிய வழிகளில் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

இந்த உண்மை பற்றிச் சிந்திக்கவும், இந்த உண்மையை செயற்படுத்தவும், இதிலிருக்கும் நியாயத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும், இதன் தேவை, முக்டியத்துவம், அளவிடற்கரிய பலன்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் கடவுள் உங்களுக்கு அருள் புரியட்டும். இதன் மூலம் உங்களுக்கு பெரும் பயன் கிடைக்கும். உயர் நலம் கிடைக்கும்.

54. தன்னைத் தானே வெற்றி கொள்ளுதல்

குருதேவர் நம்மை உயர்ந்த மதிப்புள்ள, முத்தாக உருவாக்கியிருக்கிறார், நம்மை விழிப்படையச் செய்திருக்கிறார். வாழ்க்கையின் உயரிய குறிக்கோளை அவர் நமக்குக் காட்டியிருக்கிறார். வாழ்க்கையின் பின்னால் ஆழ்ந்த அர்த்தமும் உயரிய நோக்கமும் இருக்கிறது. வாழ்க்கை என்பது உயிர் வாழ்வதல்ல, உழைப்பதல்ல; வாழ்க்கை என்பது குறிக்கோளை அடைவது, சாதனை புரிவது, புகழ்த்தக்கீ அளவில் நிறைவடைவது ஆகும்.

இதைப் புரிந்து உணர்ந்து வாழும்போது வாழ்க்கை வாழத் தகுதி உடையதாக ஆகிறது. ஒவ்வொரு நாள்

வாழ்க்கையிலும் ஒரு முக்கியத்துவமும் அர்த்தமும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் வீரச் செயல் புரிந்த ஊளாகிறது. ஒருவர் தனக்குள் இருக்கும் தீய குணங்களை எதிர்த்துப் போராடுகிறார். தனது தகுதியை வெளிப்படுத்த வாய்ப்பாக வந்ததுபோல் சுற்றுப்புற சூழ்நிலையில் தனக்கு பாதகமாகத் தோன்றும் சூழ்நிலையை எதிர்த்துப் போராடுகிறார்.

இந்தப் போராட்டத்தில் பெறும் வெற்றி மகத்தான வெற்றியாகும். பிறரை வெல்வது கடினமானதல்ல. அந்தஸ்து, அதிகாரம், செல்வம், ஆதிக்கம், பலம் ஆகியவை பிறரை வெல்ல உதவும். மேலும் பிறரை வெல்லவேண்டும் என்ற ஆர்வம், அகங்காரம், கௌரவம், சுயதிருப்தி, விவேகமின்றி, நியாயமின்றி சாதித்துவிட்டதாகப் பெருமை பேசுதல் ஆகியவையும் இதில் உதவி செய்யும். ஒட்டுமொத்த ஆய்வில் இவையெல்லாம் சாரமற்றவை, பயனற்றவை, எதிர்மறையானவை. இவையெல்லாம் மனிதன் தன்னைத் தானே வெல்லும் முயற்சியில் ஈடுபடும்போது உதவுவதில்லை.

ஒருவன் தன்னைத் தானே வெல்லுவதில் சிறப்பாகப் பேச எதுவுமில்லை. உலகில் உள்ள மற்றவர்களை விட தனது குறைகளைப் பற்றி அவன்தான் நன்கு அறிந்து வைத்திருக்கிறான். தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட சிலையை உலகமே பார்த்து வியக்கலாம்; ஆனால் தன் காலடியில் களிமண் இருப்பது அந்த சிலைக்குத்தான் தெரியும்!

ஆத்மபரிசோதனை இருக்குமிடத்தில் பணிவு இருக்கிறது. ஒருவன் தன்னைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிரத்தையுடன் ஆராயும்போது அவனது குறைகளை சரியாக அளவிட்டுவிடலாம். இந்த மதிப்பீட்டின் மூலம் தனது குறைகளை அறிந்து கொண்ட மனிதன், தன்னைச் சரிப்படுத்திக்கொள்ள ஊக்கமுடன் செயல்படுகிறான்.

ஆதம் பரிசோதனை நடைபெறாவிட்டால், பணிவு ஏற்படாவிட்டால் ஒருவன் தன்னிடத்திலுள்ள நல்ல குணங்களை மட்டும் பார்க்கிறான், பிறகு வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் தன்னை வெல்லுதல், ஆகியவை தடைப்பட்டு நின்றுவிடுகின்றன. அந்த மனிதனிடம் மெத்தனமும் போதும் என்ற எண்ணமும் வந்துவிடுகின்றன. ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு இதைவிடப் பெரிய ஆபத்து எதுவும் இல்லை. முன்னேற்றத்துக்கு பெரும் தடையாக இது அமைகிறது.

ஆதம் பரிசோதனை மூலம் மனதில் ஆர்வமும் உறுதியும் ஏற்படுகிறது: “இல்லை, நான் எனக்குள் இருக்கும் குறைகளை எதிர்த்துப் போரிடுவேன். எனக்கு வெளியில் இருக்கும் எதையும் எதிர்த்து நான் போரிடப் போவதில்லை. எனக்குள் இருக்கும் அனைத்துக் குறைகளையும் எதிர்த்துப் போரிடுவேன். இது ‘வாழ்வா சாவா’ என்ற போராட்டமாக இருக்கும். நான் போரிடுவேன், வெற்றி கொள்வேன், எதுவரினும் எதிர்கொள்வேன். எனது வாழ்க்கையின் நோக்கமே இதுதான். வெற்றி கிடைக்கும்வரை நான் ஓயமாட்டேன். நான் அடைய வேண்டிய பூரணத்துவம் எனக்குள் இருக்கிறது. ஆனால் அதை நான் மீண்டும் தேடிச் சுண்டுபிடிக்க வேண்டும். அதை மூடியிருக்கும் திரையை விலக்கவேண்டும். அதை மீண்டும் செயல்படத் தூண்ட வேண்டும். அவை வெளிக்கொணர வேண்டும். இதுதான் வாழ்க்கை.

மனித வாழ்க்கையில் தேடுதல் இல்லை, எதுவும் இழக்கப்படவில்லை, எல்லாம் கண்முன் இருக்கிறது. ஆனால் இருப்பதை அறிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு விழிப்புணர்வு நம்மிடத்தில் இல்லை. ஆக, காணுதல் இருக்கும், தேடுதல் இருக்காது, ஒரு தாத்தா தனது மூக்குக் கண்ணாடியை நெற்றிக்கு மேல் ஏற்றி வைத்துவிட்டு அதைக் காணோம் என்று தேடுகிறார். அதை

இழந்துவிட்டதாக நினைக்கிறார். ஆகவே, அவரிடம், “கண்ணாடி காணாமற் போகவில்லை உங்கள் நெற்றிக்குமேல் இருக்கிறது” என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை உள்ளது. அதுபோல நீங்களும் மீண்டும் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது, நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது, ஆத்ம மறதியைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இதுதான் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் சூழ்நிலை.

ஆகவே, இது நமக்குள் நடைபெறும் மர்மப் பயணம். ஒருபோதும் அடையப்படாத பொருளை அடைவதற்கான பயணம். எதை அடைய விரும்புகிறீர்களோ அதுவாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். எதுவாக ஆக விரும்புகிறீர்களோ அதுவாக ஏற்கனவே நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இதுவாக அல்லாமல் வேறு எதுவாகவோ இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நீடித்திருக்கும் இந்தத் தவறான கருத்தை மாற்றியமைக்க பெருமுயற்சி தேவைப்படுகிறது. மனிதன் தனது நிலையான உண்மை இயல்பை மறந்திருக்கிறான். தோன்றி மறையும் நிலையற்ற பொருட்களுடன் தன்னை தவறாக சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான். இந்த ஆத்ம மறதிக்கு முடிவுகட்ட இடையறாத விழிப்புணர்ச்சியின் மூலம் முயற்சி தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும்.

உங்களிடத்தில் தோன்றிய புதிய விழிப்புணர்ச்சியின் அடித்தளத்தில் கண்ணுக்குத் தெரியாத அருள் வெள்ளம் தொடர்ந்து, பாய்ந்து செல்லுகிறது. நீங்கள் சாப்பிடும் போதும் தண்ணீர் குடிக்கும்போதும், உறங்கும்போதும், வேலை செய்யும்போதும் அல்லது ஓய்வெடுக்கும்போதும் இந்த அருள் வெள்ளம் ஓடிக் கொண்டேயிருக்கிறது.

அனைத்து உபதேசங்களும் இதைத்தான் வலியுறுத்துகின்றன. இதை அவை ஞானம் என்று

சொல்லுகின்றன. உயர்ந்த ஞானம் ஆத்மஞானம். ஆகவே ஒருவர் உறங்குவோருக்கு மத்தியில் விழித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும், கவனமில்லாதவர்களுக்கு மத்தியில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். சோம்பேறித்தனம் உடையவர்களுக்கு மத்தியில் சுறுசுறுப்பாக இருக்கவேண்டும். பகலிலும், இரவிலும் எப்போதும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும்.

பழக்கத்தின் காரணமாக மீண்டும் மீண்டும் தோன்றி திசை திருப்பும் தவறான எண்ணங்களை அகற்றிவிட வேண்டும். இதற்கு கடும் முயற்சி தேவை. பிறவிகள் மூலமும், பழக்கம் மூலமும் மனிதனுக்குள் தோன்றியுள்ள கீழான இயல்புகளைப் போக்க வேண்டும். அதற்கு மாறான நற்பண்புகள் வெளிப்பட வேண்டும். மேலோங்கி நிற்க வேண்டும். உயரிய ஆத்ம விழிப்புணர்வு ஏற்பட வேண்டும்.

தவறுகள் தடுக்கப்பட வேண்டும். மனிதனின் அக இயல்புகளை உண்மை நெறிப்படுத்த வேண்டும். மனம் சச்சிதானந்தப் பொருளை நாடிச் சென்று கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

உங்கள் வாழ்க்கை ஒளிபெற்றதாக அமைய, உங்கள் வாழ்க்கை உண்மையான வாழ்க்கையாக அமைய விழிப்புணர்வுடைய வாழ்க்கையை குருதேவர் தங்களுக்குத் தந்து அருள்புரியட்டும்.

55. தன்னை வெளிப்படுத்த மறுப்பது தனக்குத் தானே வன்முறை இழப்பதாக ஆகுமா?

உயரிய, நிலையான, மாறாத பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். கற்பனை கடந்து நிற்கிற பூரணப் பரம்பொருளை, பிரபஞ்சம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கிற இறைவனை, உலகத்தின் அனைத்து மதங்களிலும், அனைத்து மதங்கள் மூலமும் வழிபாடு செய்யப்படுகிற

இறைவனை அனைத்து மதநூல்களிலும் போற்றப்படும்
 இறைவனை, அனைத்து வழிபாட்டுத் தலங்களிலும்
 போற்றி வணங்கப்படும் இறைவனை, அனைத்து
 மதங்களுக்குப் பின்னாலும், அனைத்து மதங்களைக்
 கடந்தும் இருக்கிற இறைவனை, அத்வைதப்
 பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். இறைவனை
 அடைவதற்காக நீங்கள் மேற்கொண்டிருக்கிற
 பயணத்தில் இறைவனின் தெய்வீகக் கருணை
 வழிகாட்டட்டும்! உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும்
 விழிப்புணர்வுடன் இறைவனை நெருங்கிச் செல்லும்
 இடையறாத, தொடர்ச்சியான முயற்சியாக ஆகுமாறு
 இறைவன் அருள்புரியட்டும்!

இது, ஆத்மா மனிதனுக்கு உள்ளே நிகழ்த்தும்
 பயணம்; வெளியில் நிகழ்த்தும் பயணம் அல்ல. இது
 ஒரு அசாதாரணமான பயணம். நீங்கள் சென்றடையும்
 இடம் உங்கள் வாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தொடங்கிய
 இடம். இறைவன் எங்கும் இருக்கிறான், எப்போதும்
 இருக்கிறான். இறைவனை அடைவதைவிட, கண்டு
 பிடித்து அனுபவிப்பது சிறந்தது. இந்தப் பயணம்
 இலக்கை அடையும் பயணம் அல்ல; அதை அறிந்து
 கொள்ளும் பயணம்; விழிப்புணர்வில் முன்னேற்றம்
 பெறும் பயணம்; உடல் அசைவின்றிச் செய்யும்
 பயணம்.

இந்தப் பயணத்திற்கும் மற்ற பயணத்துக்கும் உள்ள
 ஒற்றுமை, இரண்டும் எடுத்துக்கொள்ளும் கால அளவு
 தான். இந்தப் பயணத்தில் விழிப்புணர்வின்
 படிப்படியான வளர்ச்சியைப் பார்க்கிறோம். மங்கலாக
 எரியும் விளக்கு படிப்படியாக அதிக வெளிச்சம் தந்து
 இறுதியில் முழு அளவுக்கு எரிந்து ஒளி தருகிறது.
 உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனிதனை எழுப்பினால்
 எழுந்த பிறகும் அவன் தூக்கம் கலையாத நிலையில்
 இருக்கிறான். அரைத் தூக்கத்தில் இருக்கிறான்.

படிப்படியாக உறக்கம் கலைந்து அவன் முழு விழிப்பு நிலையை அடைகிறான். இனி அவன் உறங்குவதில்லை. அதுபோல இந்தப் பயணத்திலும் விழிப்புணர்வு படிப்படியாக ஏற்படுகிறது.

இது உங்கள் விருப்பப்படி நிகழும். விழிப்படைய வேண்டிய தேவை இருக்கிறது என்ற விழிப்புணர்வுடன் நீங்கள் பயணத்தைத் தொடங்கினால், வழியெங்கும் நீங்கல் விழிப்புணர்வுடன் இருப்பீர்கள். மாறாக நீங்கள் சோம்பலைத் தழுவிக் கொண்டால், உலகில் உள்ள எல்லா சக்தியும் சேர்ந்து வந்தாலும் உங்களை விழிப்படையச் செய்ய முடியாது!

விழிப்படைய வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தையும் கடவுளே விதைக்கிறார் - யஜேவைஷ வ்ருணிதே தேன ல்ப்ய: (பரமாத்மா யாரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறாரோ அவர் பரமாத்வைக் காணமுடியும். அவருக்கு பரமாத்மா காட்சியளிக்கிறார்). இந்த விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவிக்க நீங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது. இறைவனே, தான் தேர்ந்தெடுத்த பக்தனுக்குக் காட்சியளிக்கிறான். ஆக சுபேச்சா - ஆசை, ஜிஞாசு - தேடுதல், எல்லாம் இறையருளால் கிடைப்பவை. சச்சிதானந்த விழிப்புணர்வு உங்களுக்குள் ஏற்படுகிறது. அது இறைவனின் இயக்கத்தால் நிகழுகிறது, உங்களால் அல்ல.

நீங்கள் பிடிவாதமாக இருக்கும்வரை கடவுள் உங்களுக்குள் இயங்குவதை நீங்கள் தடை செய்கிறீர்கள். இத்தாலியின் மூத்த துறவி அஸிஸியின் புனித பிரான்சிஸ் தனது எளிய பிரார்த்தனையின் நிறைவில், “நாம் இறப்பதன் மூலம் நிலையான வாழ்வு பெறப் பிறக்கின்றோம்” என்று கூறுகிறார். அவர் இப்படிச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. நாம் அகந்தையை அழித்தால், நிலையான வாழ்க்கையைப் பெறுகிறோம். நிலையான வாழ்க்கை பெற நான்

எனும் அகந்தை அழிய வேண்டும். அதாவது அகந்தையுடன் வாழ்வது, வாழ்க்கையே அல்ல. அது நீடித்த வாழ்க்கைக்கு முரண்பாடானது. ஆகவேதான் ஏகநாதரும், “வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் அதை இழக்கிறார்கள், அதை இழந்தவர்கள் அதைப் பாதுகாக்கிறார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, நாம் வாழ்வதற்காக இறப்பதற்குப் பிரார்த்தனை செய்வோம்.

அன்பிற்கும் வணக்கத்திற்குமுரிய பூஜ்ய குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜி படிப்படியாக மரணத்தை எதிர்கொள்ளும் இந்த செயல்முறை பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார் : “உனக்குள் இறைவன் ஒளிந்து இருக்கிறான். உனக்குள் அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மா இருக்கிறது. உனக்குள் உற்சாகத்தின் ஊற்று இருக்கிறது. உனக்குள் பேரானந்தக் கடல் இருக்கிறது. நான் எனும் அற்ப அகந்தையைக் கொன்றுவிடுங்கள். வாழ்வதற்காக இறந்துவிடுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக அமையட்டும்.”

அகந்தையைக் கொல்லுவது யார்? உங்களது விசார யுக்த புத்தி, விவேகாத்மக புத்தி - உங்களது உயர்ந்த நிலை, உயர்வாகப் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல், விழிப்படைந்த புத்தி, தூய்மையாக்கப்பட்ட புத்தி, தூய மனம் ஆகியவற்றால் அகந்தை அழிக்கப்படும். ஆகவே நமது முன்னோர்கள் மனத் தூய்மையை வலியுறுத்துகிறார்கள். நமக்கு உள்ளே ஒளியும் இருக்கிறது; இருளும் இருக்கிறது.

இக்காலத்தில் மேற்கு நாடுகளில் இளைஞர்கள் பிரபலமான, முக்கியமான ஒரு சொற்றொடரை வெளிப்படுத்துகிறார்கள் : “நாம் செல்வோம், கடவுளை ஏற்போம்” காலங்காலமாக இருந்துவரும் அகந்தையை அகற்றுவதுதான் பற்றற்ற நிலை. இது கட்டுப்பாடும் ஆகும். இது யோகம் ஆகும். தொடர்ந்து தலைதூக்கி,

தன்னை வெளிப்படுத்தும் அகந்தையை அடக்குவதும் “இறைவா நான் உனது அடியார்க்குத் தொண்டு செய்யும் வாய்ப்பை எனக்குக் கொடு” என்று இறைவனிடம் பிரார்த்திப்பதும் ஒரே நேரத்தில் நிகழுகின்றன.

ஒருவர், தனது இயல்பான தன்மை வெளிப்படும்போது, அதனைத் தடுப்பது வன்முறை ஆகாதா? மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் அது வன்முறை என்றுதான் தோன்றும். நீங்கள் இதை விருப்பமின்றி, அரைகுறையாகச் செய்தால், நீங்கள் இப்படிச் செய்ய வற்புறுத்தப்பட்டால் அது வன்முறை ஆகும். அது மனத்தளவில் பல சூழ்நிலைகளைத் தோற்றுவிக்கும். இதை உற்சாகமாகச் செய்தால், அகந்தையை அகற்றுவதால் ஜீவாத்மாவுக்கு மகத்தான நன்மை வந்து சேரும் என்று அறிந்து செய்தால், இது மகத்தான துறவு ஆகும்.

மனிதன் தான் இருப்பதாகத் தவறாக எண்ணுவதும், இறைவன் மட்டுமே இருக்கிறான் என்ற உண்மையைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளத் தவறுவதும் அகந்தையின் சாரம். இந்தத் தவறான கருத்தை விட்டுவிடுவது தியாகம் ஆகும். இங்கு வன்முறை ஏதுமில்லை. ஏனெனில் இதைச் செய்ய நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். இது உங்களுக்கு சிறப்பாக நன்மையைத் தேடித் தரும் என்று நீங்கள் அறிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதில் நீங்கள் ஆர்வம் கொள்ளுகிறீர்கள். இதனை நீங்கள் உற்சாகத்துடன் செய்கிறீர்கள். விழிப்புணர்வுடன் செய்கிறீர்கள். சரியாகப் புரிந்துகொண்டு செய்கிறீர்கள். நானில்லை, கடவுள்தான் இருக்கிறார் என்ற விழிப்புணர்வு பெறுகிறீர்கள். இதனால் உங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று கருதுகிறீர்கள்.

இப்போது தன்னை வெளிப்படுத்துவது யார்நிலையில் நடக்கிறது. நான் இறைவனின் அங்கம் என்ற உணர்வு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இதை நான் அங்கீகரிக்காதவரை நான் கடவுளிடமிருந்து பிரிந்தே இருப்பேன். இதை எந்த அளவுக்கு அங்கீகரிக்கிறேனோ அந்த அளவுக்கு நான் கடவுளின் அங்கம் என்றும் நான் ஒருபோதும் கடவுளிடமிருந்து பிரிந்து நிற்கவில்லை என்றும் அறிந்துகொள்கிறேன். 'நான்' என்பதை உண்மையாக அறிந்து, விழிப்புற்றபின் இவ்வாறு உண்மை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

தன்னை வெளிப்படுத்துவதற்கு மறுப்பில்லை, தடையில்லை. இப்போது உண்மையாகத் தன்னை வெளிப்படுத்த வாய்ப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒருவர் தனது உயர்நிலையை வெளிப்படுத்துவதாகும். இது உங்களுடைய உண்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்தவதாகும். ஆக நோக்கம் நிறைவேறியிருக்கிறது. இது பயன்தரும் சமய வழிமுறை ஆகும். ஆக்கரீதியான ஆன்மீக வழிமுறை ஆகும். இது மகிழ்ச்சியையே தரும்; வருத்தத்தைத் தராது. உண்மையில் இது விடுதலை, தடை அல்ல.

ஆகவே இது வன்முறை அல்ல; அடக்குமுறை அல்ல; இது விடுதலை. இது ஒருவர் தனது விழிப்புநிலையை, தனது உண்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகும். ஆகவே இது ஆக்கரீதியான நலந்தரும் செயல்முறையாகும். இது முன்னேறும் இயக்கம், பிற்போக்கு இயக்கம் அல்ல. இது தேக்க நிலை அல்ல, இயங்குவதைத் தடுப்பதும் இல்லை. இது சக்தி மிக்க இயக்கம் - உயர்நிலையில், மனித நிலையில் இல்லை. ஜீவாத்மா செங்குத்தாகப் பயணம் செய்து குறிக்கோளை அடைகிறது. ஒருவர் இதைப் புரிந்துகொண்டு செயலில் இறங்குகிறார், குறிக்கோளை அடைந்த திருப்தியுடன் எப்போதும் இருக்கிறார்.

இதைப் பொறுமையுடன், ஊக்கமுடன் செய்ய வேண்டும். நமது சொல், செயல், சிந்தனையில் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதும் இது வெளிப்பட வேண்டும். பிறகு ஜீவாத்மா குறிக்கோளை நோக்கிச் செல்லும் போற்றுதலுக்குரிய பயணமாக வாழ்க்கை அமைய வேண்டும்.

இதுதான் சாதனை. இதுதான் யோகப் பயிற்சி. இது மிக உயரிய ஆன்மீக வாழ்க்கை. இது, அசையாமல் செய்யும் பயணம், உள்நோக்கிச் செல்லும் பயணம், வளர்ச்சியை இயல்பாகக் கொண்ட பயணம். இறுதியில் எங்கு சென்று நீங்கள் பயணத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமோ, அங்கிருந்து தான் பயணம் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கின்றன. கடவுள் இப்போதே, இங்கேயே இருக்கிறார். அவரைத் தேடி தொலைதூரம் செல்லவேண்டியதில்லை. நீங்கள் எங்கு இருந்தாலும் எப்படி இருந்தாலும், எந்த நேரத்திலும் இருந்தாலும் கடவுளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கருணாமூர்த்தியான கடவுள் இந்த நோக்கை உங்களுக்குத் தந்து அருளட்டும்! ஆத்மா ஒன்றாயிருக்கும் நிலையான உண்மை பற்றிய விழிப்புணர்வை நமக்கு ஊட்ட இங்கு பிறந்த ரிஷி முனிவர்களின் ஞானோபதேசத்திலிருந்து நாம் நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு உதவி பெறலாம். துறவிகளின் வாழ்த்துக்களும், ஞான ஒளியும் நாம் இந்த உண்மையை பரம்பொருளைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு கொண்டிருக்க உதவட்டும். இதுதான் சத்-வித்யா, உண்மைக் கல்வி.

56. பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள் :

ஆத்ம பரிசோதனை செய்

உங்களது வாழ்க்கையின் அமைப்பு, செயல்முறை, தரம் ஆகியவை பற்றி நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள

வேண்டுமானால் உங்களை நீங்களே ஆய்வு செய்துகொள்ள வேண்டும்; பரிசோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். நலம் நாடும் மாற்றங்கள் அனைத்தும் தற்சோதனையில்தான் ஆரம்பிக்கின்றன. தற்சோதனை இல்லையென்றால் முன்னேற்றமில்லை, குறிக்கோளை அடைவதும் சாத்தியமல்ல. குருதேவர் நமக்கு அருளியுள்ள இருபது முக்கிய ஆன்மீகக் குறிப்புகளின் இறுதியில், தினசரி நாம் ஆத்ம பரிசோதனை செய்துகொள்ளுவது பற்றியும் நம் குறைகளைப் போக்கிக் கொள்ளுவது பற்றியும் நாட்குறிப்பில் எழுதிவைக்குமாறு வலியுறுத்துகிறார். அதாவது, நீங்கள் உங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டும், திருத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

உங்களது கவலை, உங்களது பிரச்னைகள், தொல்லைகள், துயரங்கள் அனைத்துக்கும் நீங்களே காரணம். பிறருக்குத் துன்பம் இழைப்பதன் மூலம் அவர்கள் படும் துன்பத்துக்கும் நீங்களே காரணமாக இருக்கிறீர்கள். உங்கள் பொறுப்பை உணர நீங்கள் சுற்றுக் கொள்ள வேண்டும். “பிரச்னைக்குக் காரணம், எதுவோ, யாரோ, எந்தச் சூழ்நிலையோ அல்ல, அதற்கு நானே காரணம், குறை எனக்குள் இருக்கிறது.

இதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஒரு மனிதன் தனக்குத் தானே நண்பனாகவும், தனக்குத் தானே எதிரியாகவும் இருப்பதாக பகவான் கிருஷ்ணன் கூறியிருப்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். அவர் சரியாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நாம் பிரச்னைகளுக்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து நம்மைச் சரிசெய்து கொண்டால் பிறகு எல்லாம் சரியாகிவிடும்.

இதனைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். இது எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நீங்கள் குழந்தைத் தனமாகச் செயல்படாதீர்கள்.

உங்களிடம் இருக்கும் குறைகளுக்கு வேறு யாரோ அல்லது வேறு எதுவோ காரணம் என்று எப்போதும் சொல்லிக் கொண்டிருக்காதீர்கள். “காரணம் கண்டுபிடிக்க நான் வெளியில் செல்லமாட்டேன். முதலில் நான் என்னிடம் குறை இருக்கிறதா என்று பார்ப்பேன், இருந்தால், பொறுப்பேற்று என் குறைகளைச் சரி செய்துகொள்ளுவேன். பிறகு எல்லாம் சரியாகிவிடும்” என்று சொல்லுங்கள்.

ஆகவே, வளர்ச்சி பெறுங்கள், பக்குவம் அடையுங்கள், துணிந்து நில்லுங்கள், பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இது உங்கள் இயல்பானால், நீங்கள் முன்னேறுவதை யாரும் தடுக்கமுடியாது. நீங்கள் சீராக உயர்ந்து பூரணத்துவம் அடைவதை யாரும் தடுக்க முடியாது. விஷயத்தின் சாரம் இதுதான்.

வைராக்கியத்தின் துணை இருந்தால்தான் இறுதியில் சாதனையில் வெற்றி பெறுவது சாத்தியமாகும். வெற்றிகரமான வைராக்கியம் தற்சோதனையின் மூலமாக ஏற்படுகிறது. இல்லையெனில், இது சாத்தியமல்ல. உங்களுக்குள் ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்பட வில்லையெனில், ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் சிரத்தையுடன் ஆத்ம பரிசோதனை செய்யவேண்டும். உங்களது ஒவ்வொரு செயலிலும் சிந்தனையிலும் தற்சோதனை செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு செயலிலும் எதிர்ச் செயலிலும் தற்சோதனை செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் வைராக்கியம் ஏற்படாது.

வைராக்கியத்தை ஆத்ம விழிப்புணர்வு தாங்கி நிற்க வேண்டும். அதன் பிறகுதான் உங்கள் வாழ்க்கையின் வைராக்கியத்தை வெளிப்படுத்த முடியும். உங்கள் சாதனை வெற்றி பெறும். வைராக்கியத்தை குரு அல்லது கடவுள் உங்களுக்குத் தரமுடியாது, அல்லது எந்த ஞானியாலும் தரமுடியாது. அவர்கள் தமது

தாரணத்தின் மூலம் உங்களை உற்சாகப்படுத்தலாம், ஆனால் அவர்களால் வைராக்கியத்தை உங்களுக்குத் தருடியாது. இதற்காக சாதகன் விழிப்புடன் தொடர்ந்து பாடுபட வேண்டும்.

உண்மையான சாதகன் உறங்கமாட்டான். ஆகவே புத்திசாலியாக இருங்கள். உங்கள் மனதைப் பக்குவப்படுத்தி ஆத்மஞானம் அடையுங்கள்; இறையருள் பெறுங்கள். திருவருளும் குருவருளும் உங்களுக்குத் தாமாக வந்து சேரும்.

57. உங்களது உள்நோக்கங்களை எப்போதும் ஆய்வு செய்யுங்கள்

உங்கள் வாழ்க்கையின் இந்தக் கால கட்டத்தில் இன்றைய காலை நேரத்தில் உங்களுக்கு எது வந்து சேர வேண்டும் என்று இறைவன் நினைக்கிறானோ அதைப் பற்றி நாம் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளுவோம். இறைவனிடத்திலிருந்துதான் அனைத்து ஒலிகளும், வார்த்தைகளும், எண்ணங்களும் தோன்றுகின்றன. மனிதனின் அந்தராத்மாவுக்குள் கடவுள் நுழைந்து, அங்கு உறங்கும் கல்விக்கு அதிபதியான கலைமகளை விழிக்கச் செய்கிறார். உங்களுக்கு எதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இறைவன் கருதுகிறாரோ அதைத்தான் கொடுக்கமுடியும்.

அறிவிக்கப்படும் உண்மையை ஒவ்வொருவரும் தனது மனநிலை, தெளிவு, சிரத்தை, ஆர்வம், நேர்மை, உளவியலைப் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல், கிரகிக்கும் சாமர்த்தியம் ஆகியவற்றுக்குத் தகுந்தபடி ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். உபநிஷத்தில் சொல்லப்படும் ஒரு கதையைப் பற்றி நீங்கள் அனைவரும் அறிவீர்கள். ஞானம் பெறுவதற்காக பிரம்மாவிடம் ஒரு தேவனும் ஒரு அசுரனும் செல்கிறார்கள். பிரம்மா இருவருக்கும் ஒரே விஷயத்தை உபதேசம் செய்கிறார். ஒவ்வொரு

வரும் அதை தனது மனநிலைக்குத் தகுந்தவாறு கிரகித்துப் புரிந்துகொள்ளுகின்றனர். இது நிலையான, மாறாத உண்மை.

ஆக அறிவிக்கப்படுகிற உண்மையை சாதகன் தனது மனநிலைக்குத் தகுந்தபடித்தான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறான். மனம் சில நேரங்களில் அசாதாரண நிலையில் இருக்கிறது. அது தான் விரும்புவதை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு மற்றவற்றை சௌகரியமாகப் புறக்கணித்துவிடுகிறது. ஆக்கரீதியாகப் பார்த்தால் இது நல்லது தான் - அன்னப் பறவை தண்ணீரையும் பாலையும் பிரித்து பாலை மட்டும் பருகுவதுபோல. சில நேரங்களில் மனம் எதிர்மறையாக வேலை செய்கிறது. ஒரு விஷயம் நல்லதாக இருந்தாலும், அது தனது சௌகரியத்திற்கு ஒத்துவராவிட்டால் அதனைப் புறக்கணித்து விடுகிறது. மனத்தின் போக்கு இத்தகையது. அதன் செயல்பாட்டை ஒவ்வொருவரும் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். “உனது உள்நோக்கங்களை ஆராய்ந்து பார்” என்று குருதேவர், கர்மயோகம் பற்றிப் பாடும்போது மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துவார். சாதகன் முன்னேற்றம் பெற இது தவிர்க்கமுடியாதது. மனம் எப்போதும் ஏமாற்றக்கூடியது. மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் போது நல்லது, பண்புள்ளது, பாராட்டத்தக்கது எனத் தோன்றும் ஒரு செயலில் நீங்கள் ஈடுபடலாம். ஆனால் உங்கள் உள்ளெண்ணம் என்ன என்பது உங்களுக்கு மட்டுமே தெரியும். அல்லது அது உங்களுக்குத் தெரியாமற் கூட இருக்கலாம். உங்கள் மனத்தின் உள்நோக்கங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கவில்லையெனில் மனம் உங்களை ஏமாற்றிவிடும், திசை திருப்பிவிடும். அது உங்களுக்குத் தெரியாமலேயே நிகழ்ந்துவிடும்.

ஆகவே, நாம் தினசரி ஆத்ம பரிசோதனையில், தற்சோதனையில், உள்நோக்கத்தை ஆராய்வதில் ஈடுபட

வேண்டும் என்று குருதேவர் வலியுறுத்தினார். மணப்பக்குவம் இல்லாதவர்கள் உங்கள் செயலைப் பார்த்து பாராட்டினால் போதாது. அவர்கள் உங்களைப் பாராட்டலாம். அவர்கள் பார்வை மட்டமானது; எதையும் அவர்கள் ஆழ்ந்து பார்ப்பதில்லை. இந்த முட்டாள்களின் பாராட்டைப் பெறவா நீங்கள் இங்கு வந்திருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் பயிற்சி பெற்ற சாதகர். நீங்கள் ஆழ்ந்து சிந்தித்து உங்களை நீங்களே புரிந்துகொள்ள வேண்டும். “நான் ஏன் இதைச் செய்தேன்” எனது உள்ளெண்ணம் என்ன?” என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். உள்ளெண்ணமும் மறைந்திருக்கும் நோக்கும் எளிதாக தெளிவாகத் தெரியாது. ஆகவே மனத்தை ஆராய வேண்டும். உண்மையைக் கண்டறியும் நோக்கில் இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட வேண்டும்.

ஒரு பாஸ்போர்ட் அதிகாரி பாஸ்போர்ட்டை சரிபார்க்கிறார். ஒரு வங்கியின் காசாளர் (கேஷியர்) பணத்தை எண்ணிச் சரிபார்க்கிறார். அவர்கள் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் பணியில் ஈடுபடுகின்றனர். “உங்கள் உள்ளெண்ணத்தை எப்போதும் ஆராய்ந்து கொண்டிருங்கள் - எப்போதும்” என்று குருதேவர் கூறியிருக்கிறார். இவ்வாறு செய்யாவிட்டால் நீங்கள் இழப்புக்கு ஆளாகிவிடுவீர்கள். அனைவரும் நீங்கள் அறவழியில் செல்வதாகப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும், உண்மையில் நீங்கள் தீமை என்னும் பள்ளத்தில் மென்மேலும் மூழ்கிக் கொண்டிருப்பீர்கள். சில சமயம் நாம் இழிவான உள்நோக்கத்துடன் பிறருக்கு தானம் செய்வோம் அல்லது அன்பு செலுத்துவோம். நாம் யாருக்கு உதவுகிறோமோ அவர் நம் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டும் என்பது உள்ளெண்ணமாக இருக்கலாம்.

ஆகவே, நூறு சதவீதம் விழிப்புடன், ஜாக்கிரதையுடன், கவனமுடன், நேர்மையுடன், மேன்மையுடன், செயல்படுவது ஆன்மீக சாதகனுக்குத் தவிர்க்க முடியாததாகும். இந்த உலகின் அற்பமான விஷயங்களுக்கு மேற்பட்டு உயர்ந்து பரம்பொருளை அடைய விரும்பும் சாதகனுக்கு இது அவசியம் தேவை. ஆகவே உங்களது உள்ளெண்ணத்தை ஆய்வு செய்யுங்கள்.

இது மிகவும் கடினமான செயல். இதற்கு தியாக உணர்வு (பற்றற்ற தன்மை) தேவைப்படுகிறது. சுகமாகவும் சுவர்ச்சியாகவும், ருசியாகவும் தோன்றும் பொருட்களை தொடர்ந்து தியாகம் செய்ய வேண்டும். அதன் பிறகுதான் உள்ளெண்ணங்களை ஆய்வு செய்து ஆன்மீக ரீதியாக முன்னேற முடியும். இப்படித் தொடர்ந்து தியாகம் செய்ய உங்களுக்கு ஆன்ம பலம் வேண்டும். நசிகேதனுக்கு இருந்ததுபோன்ற உணர்வைப் பெற்ற சாதகனாக நீங்கள் இருக்கவேண்டும். வீட்டை விட்டு ரிஷிகேசம் வந்துவிடுவது மிகப் பெரிய தியாகம். ஆனால் இது தொடக்கம்தான். இங்கு மனத்தளவில் உண்மையான தியாகம் செய்யத் தேவையான பண்புகளைப் பெறத் தொடங்குகிறீர்கள்.

உங்கள் வாழ்நாளின் ஒவ்வொரு கணமும் - உங்களின் இறுதி மூச்சு இருக்கும்வரை நீங்கள் தொடர்ந்து இந்தப் பயிற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். இது சுகமாக இல்லை, ஆகவே யாரும் இதனைச் செய்ய விரும்புவதில்லை. சிலசமயம் இது நலம் தரும் வேதனையாகவும் இருக்கும். நீங்கள் உங்களுக்குள் ஒரு போரை நிகழ்த்த வேண்டும். அப்போதுதான் தியாகம் செய்யும் பண்பு உங்களிடம் தொடர்ந்து இருந்துவரும்; அது பழக்கமாக ஆகிவிடும். இது உங்களின் இரண்டாவது இயல்பாக ஆகிவிடுகிறது. அது துன்பத்தை மறந்துவிடுகிறது. தியாகம் உங்களின் இயல்பாக ஆகிவிடுகிறது. இனி எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை.

உங்களிடம் தியாக உணர்வு இருந்தால் நீங்கள்
சுத்தை விடுவது சுலபமாகிறது. ஆகவே ஒருவர் காமம்,
கோபம், பேராசை மூன்றையும் விட்டுவிட வேண்டும் -
"தஸ்மாத் ஏதத் த்ரயம் த்யஜேத்" உங்கள்
முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாக இருப்பவற்றை முதலில்
நீங்கள் தியாகம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு
முன்னதாக "எனது முன்னேற்றப் பாதையில் சில
தடைக்கற்கள் இருக்கின்றன" என்பதை நீங்கள் முதலில்
அறிந்து உணரவேண்டும்.

எனது நோக்கம் தெளிவாக இல்லையென்றால், அது
எனது வழியில் தடையாக நிற்கும் இரும்புச் சுவராகவே
இருக்கும். இதை தெளிவாக, உள்ளது உள்ளபடி
புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் இது
விஷயத்தில் உங்கள் அனுபவமுறை மாறும். "மட்டமான,
ஆன்மீகத் தன்மையற்ற எதுவும் என்னைச்
செயல்படுமாறு தூண்ட நான் அனுமதிக்கமாட்டேன்.
நான் இதை உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். எனது
கொள்கைக்கு, எனது சாதனைக்கு, எனது தெய்வீக
வாழ்க்கைக்கு விரோதமான எதுவும் எனது செயலில்
என்னைத் தூண்டுவதாக இருக்க அனுமதிக்கமாட்டேன்.
நான் அடைய விரும்பும் இறைவனைப் போலவே எனது
நோக்கமும் தூய்மையானதாக, புனிதமானதாக,
உயர்ந்ததாக, சிறப்பானதாக, பரிசுத்தமானதாக,
தெய்வீகமானதாக இருக்கிறதா என்று நான் சோதித்துப்
பார்த்துக்கொள்வேன்.

ஆகவே, குருதேவரின் அருளாணையை எப்போதும்
மனதில் வைத்துக் கொள்ளுவோம். நமது
உள்ளெண்ணங்களை எப்போதும் ஆராய்ந்து பார்த்துக்
கொள்ளுவோம். ஆகவே நாம் புத்திசாலியாக இருந்து
நம்மைத் துன்பத்திலிருந்து காத்துக்கொண்டு
குறிக்கோளை நோக்கி வேகமாக முன்னேறிச்
செல்வோம்.

58. ஒரு வெளிப்படையான கேள்வியை உங்களுக்குள் நீங்களே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்

ஒரு வினாடி சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் கங்கைக் கரையில் இருக்கும்போதோ அல்லது காட்டில் நடமாடும்போதோ அல்லது உங்கள் அறையில் அமைதியாக அமர்ந்திருக்கும்போதோ “உண்மையில் நான் எப்படிப்பட்டவன்? புறப் பொருள்களிடம் அக்கறை கொண்டவனா? அல்லது உள்நோக்கிச் சென்று ஆத்மானுபவம் பெறுவதில் விருப்பம் உடையவனா? புலனடக்கம் உடையவனா, புலனடக்கம் இல்லாதவனா? எல்லா உயிர்களும் இன்பமுடன் வாழ வேண்டும் என்று நினைப்பவனா, அல்லது பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் உண்டாக்கும் நோக்கும் போக்கும் உடையவனா? நான் பரோபகரியா? எனது நலனைவிட மற்றவர்களின் நலனை, மகிழ்ச்சியை, நன்மையை முக்கியமாகக் கருதுபவனா, அல்லது முதலில் எனது நலனைக் காத்துக்கொள்வதைப் பழக்கமாகக் கொண்டவனா? ஆம், நான் பிறருக்கு நன்மை செய்ய முயற்சிக்கிறேன். ஆனால் அதற்கு முதலாவதாக முக்கியத்துவம் தரவில்லை. இரண்டாவதாகத் தான் முக்கியத்துவம் தருகிறேன். கீதையின் பார்வையில் நான் தெய்வத்தன்மை உடையவனா, அசுரத்தன்மை உடையவனா? எனது குணம் சதவகுணமா, ரஜோ குமமா, தாமஸ குணமா? உண்மையில் நான் எப்படிப்பட்டவன்?

இப்படி உங்களை நீங்களே கேள்வி கேட்டுக் கொண்டு உங்களைப் பற்றி பாரபட்சமின்றி, வெளிப்படையாக ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறீர்களா? இப்படிச் செய்தால்தான் உங்களது செயல் உண்மையானதா, நல்லதா அல்லது வெறும்

நாடகமா என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள். ஏனெனில், நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளுவது கடினமான செயல் அல்ல. உண்மையில்லாத ஒன்றை உண்மையென நம்ப வைக்கும் மனோபாவம் நம்மிடத்தில் உள்ளது.

நாம் அறம் பேணுவோம். நாம் வேஷதாரிகள் அல்ல, நாம் வேண்டுமென்றே பிறரை ஏமாற்றுவவர் அல்ல, நம்மையுமறியாமல் அகந்தையின் காரணமாக ஏதேனும் சில தவறுகளை நாம் செய்திருக்கலாம். ஒவ்வொரு நாளும் நாம் ஏவுகணைகளைப் பறக்க விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் உயர்ந்து, தனிச் சிறப்புடன் விளங்க வேண்டும் என நினைக்கிறோம். உங்களுடைய அகங்காரத்தால் தீமை ஏற்படாது என்றால், நன்மையே செய்யுமென்றால் எவரும் பொறுமையாக இருந்து இதனை ஏற்றுக் கொள்ளு வார்கள். கடவுள் அல்லது மாயை அல்லது வினைக் கொள்கை இதனை உங்களுக்கு எதிராகப் பிடித்து வைத்திருக்கவில்லை. துரதிர்ஷ்டவசமாக அகந்தை பயங்கரமான விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கிறது. அவை தீங்கற்றவை அல்ல.

அகந்தை உணர்வு பிறருக்கு பயங்கரமாகத் துன்பம் தருகிறது. இப்படித் துன்பப்படுகிறவர் தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிற அளவுக்குக் கூட தூழ்நிலை மோசமாகிவிடுகிறது. ஆனால் இதற்குக் காரணமாக இருப்பவர், தான் தவறு செய்ததாகவே நினைப்பதில்லை. பிறர் நம்மைப் பார்த்து, அனுபவப்படுவது போல, நாம் பிறரைப் பார்ப்பதில்லை, அனுபவப்படுவதில்லை.

ஆகவே தற்சோதனை அவசியம் : என் மனநிலை எப்படி இருக்கிறது. அது போலித் தனத்தை முழுமையாகக் கைவிட்டுவிட்டதா? நான் தனித்து அமைதியாக இருக்கும்போது பிறருக்குத் தெரியாமல்

என் மனதுக்குள் என்ன நடக்கிறது? குருதேவர் சொல்லியபடி தினந்தோறும் நாம் இப்படிச் கேள்வி கேட்காவிட்டால் நம்மைப்பற்றி நமக்கே ஒன்றும் தெரியாமற்போய்விடும். ஏனெனில் மனம் எப்போதும் வெளியே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. புறப் பொருட்களைப் பார்த்து அறிந்து வைத்திருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு உள்ளே இருக்கும் உலகம் பற்றி அதற்கு எதுவும் தெரியாது.

ஆகவே நமது மனநிலை எப்படி இருக்க வேண்டும்? எப்போதும் மகிழ்ச்சியும் அழகும் உடையதாக இருக்கவேண்டும். முடிவில்லாமல் பிறருக்கு நன்மை செய்யும்படித் தூண்டும் சக்தியாக இருக்க வேண்டும். அது சத்தியம், சிவம், சுந்தரமாக (உண்மை, தெய்வீகம், அழகு) இருக்க வேண்டும். நமது முன்னோர்களின் உபதேசங்களிலிருந்து இந்தக் கேள்விக்கு எளிதாக விடை காணலாம். நமது உண்மை இயல்பு, கற்பனை கடந்ததாக, பூரணத் தன்மை கொண்டதாக, நிறையுடையதாக, அழகுடையதாக உள்ள பரம்பொருளின்இயல்பு. அதைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. நாம் மரத்தில் இலை இருப்பது போலவும், தூரியனில் கிரணங்கள் இருப்பதுபோலவும், கடலில் அலை இருப்பதுபோலவும், இசையில் ராகம் இருப்பதுபோலவும் நாம் பரம்பொருளிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட முடியாதவர்களாக இருக்கிறோம்.

உங்களுடைய எண்ணங்கள், பேச்சு, செயல் ஆகியவை நல்லவையாக, உண்மையானவையாக இருக்கவேண்டுமானால் உங்கள் மனநிலை எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதை நீங்கள் இப்போது அறிந்து கொண்டீர்கள். உங்களது உண்மை இயல்பு கடவுளின் இயல்பு. தெய்வீகம் உங்களது உண்மை இயல்பு. நீங்கள் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதற்கு இந்தக் குறிப்புகள் போதும் தெய்வீக நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லும்

நலையில் உள்ள சரியான வழிகாட்டும்
நகராட்டிகளாக இவை அமைந்துள்ளன.

தெய்வீகக் குழந்தைகளே! உண்மை இயல்பில்
நிலைத்து இருங்கள். பிறகு உங்கள் மனப்போக்கு
நானாக சரியாகிவிடும். நீங்கள் எப்போதும் உற்சாகமும்
அழகும் உடையவராக இருப்பீர்கள். பிறகு நீங்கள் இந்த
உலகில் இறைவனின் உண்மையான, சிறப்புக்குரிய
பிரதிநிதியாக இருப்பீர்கள். இதுதான் உங்கள் லட்சியம்.

இதைச் செய்ய உங்களால் முடியும்,
செய்யவேண்டும். எப்போதும் உங்கள் உண்மைத்
தன்மை பற்றி அறிந்து, விழிப்புற்று அதில்
நிலைத்திருந்து, அதனை வெளிப்படுத்துவதுதான்
உண்மையான சாதனை ஆகும். உங்கள் ஆன்மீக
சாதனை ஒரு இடம், ஒரு ஆசனம், ஒரு கடவுள், ஒரு
அறையின் ஒரு மூலை என்று சுருங்கிவிடக் கூடாது.
நீங்கள் எப்போதும், எங்கே இருந்தாலும் இந்த
சாதனையில் தொடர்ந்து ஈடுபட வேண்டும்.
இறைவனின் விருப்பப்படி, நீங்கள் எப்படி வாழ
வேண்டுமோ அப்படி வாழ்வதற்காக நீங்கள்
இயல்பாகச் செய்யும் சாதனையாக இது அமைய
வேண்டும்.

பொதுவான இந்த சாதனையுடன், தனிப்பட்ட
முறையில் உங்களுக்கென்று உள்ள அனுஷ்டானங்
களையும் நீங்கள் கடைப்பிடித்தால் நீங்கள் இந்தப்
பிறவியிலேயே பூரணத்துவமும் விடுதலையும்
அடைவீர்கள். இதை யாரால் தடுக்க முடியும்? யாராலும்
தடுக்கமுடியாது. இதைப் பெற நீங்கள் தகுதி
உடையவர்கள். இது உங்களுடையது.

59. ஆத்ம பரிசோதனை

கடவுளை இங்கேயே இப்பொழுதே தேடாமல் வேறு எங்கே தேடப் போகிறீர்கள்? வேறு இடத்தில், வேறு நேரத்தில் தேடிப் பெறலாம் என்பதெல்லாம் மாயை ஆகும். வேறு நேரம் என்று ஒன்று இல்லை. காலம் நீடித்து இருக்கிறது. நேரம் என்று ஒன்று இல்லை, இது தான் உண்மை.

அவ்வப்போது, இங்குமங்கும் உள்ளம் எதையாவது தோற்றுவிக்கிறது, இது மாயை. இந்த மாய வலையில் நீங்கள் சிக்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள். இறைவன் எப்போதும் இருக்கிறான், எங்கும் இருக்கிறான். ஆனால் நாம் இதை உணராமல் கடவுள் இங்கு இல்லை, அவரை அடைய நீங்கள் கடுமையாக உழைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இதற்குக் காரணம் நாம் உபநிஷத்துக்களைப் பற்றிப் பேசிவிட்டு அதைப் படித்து உண்மைகளை அறிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதுதான். சிறிய, படிப்பதற்கு எளிய முதல் உபநிஷத்தான ஈஸாவாஸ்ய உபநிஷத்தை யார் படிக்கிறார்கள்? நீங்கள் எப்போதும் இறைவன் சந்நிதியில் இருக்கிறீர்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள அந்த ஒரு உபநிஷத் போதும். இறைவன் அருகிலும் இருக்கிறான், தொலைவிலும் இருக்கிறான்; உள்ளேயும் இருக்கிறான், வெளியேயும் இருக்கிறான்; இறைவன் எங்கும் இருக்கிறான். இறைவன் ஒருவனே. இறைவன் தான் உண்மைப்பொருள்.

இந்த ஒரு மகத்தான உண்மையை வெளிப்படுத்த நமது முன்னோர்கள் “ஈஸாவாஸ்யமிதம் ஸர்வம் யத் கிஞ்ச ஜகத்யாம் ஜகத் (இந்த உலகில் அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள் அனைத்திலும் இறைவன் இருக்கிறான்) என்றும் “ஸர்வம் விஷ்ணு மயம் ஜகத்” (அனைத்திலும் விஷ்ணு இருக்கிறார்) என்றும்

“ஸ்ரீவம் கல்விதம் பிரம்ம” (உண்மையில் அனைத்தும் பிரம்மமாக இருக்கிறது) என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

கடவுளை மலை அல்லது குகைக்குச் சென்றுதான் தேட வேண்டும் என்ற தவறான எண்ணத்தை அகற்ற அவர்கள் விரும்பினார்கள். அங்கு நீங்கள் சென்றால், உங்களுக்குக் கிடைப்பது மனத்தின் நூற்றுக்கணக்கான நினைவுகளும், கற்பனைகளும், எண்ணங்களும்தான்.

நீங்கள் கடவுளை அடைய ஒவ்வொரு இடமாக மாறி மாறிச் செல்ல வேண்டியதில்லை. “கடவுளை ஏன் வெளியில் வீணாகத் தேடுகிறீர்கள்? அமைதியாக இருங்கள். நானே கடவுள் என்ற உண்மையை அறிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று குருதேவர் சொல்லி யிருக்கிறார். அவர் எப்போதும், “நான் இருக்கிறேன். ஏன் இங்கும் அங்கும் தேடுகிறாய்? நான் இருக்கிறேன், நன்றாக கவனி. நான் இருக்கிறேன்” என்று சொல்லுவார். கடவுள் இதைத்தான் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் இது செவிடன் காதில் சங்கு ஊதியதுபோல் ஆகிறது. இந்த உலகக் கவர்ச்சியில் நாம் மூழ்கியிருக்கிறோம். சக்திமிக்க மாயையின் கவர்ச்சியில் சிக்கியிருக்கிறோம்.

கடவுள் அழைக்கிறார். ஆனால் இந்த உண்மை அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இவ்வாறு அலட்சியம் செய்வது நாத்திகர்களோ, மாயையில் சிக்கியிருப்பவர்களோ, உலக பந்தங்களில் கட்டுண்டிருப்பவர்களோ அல்ல. ஆனால் இப்படிப் புறக்கணிப்பவர்கள் ஆன்மீக சாதகர்களும் கடவுளின் பக்தர்களும் தான்! சிந்திக்காமல் உங்களுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையில் ஒரு திரைபோட்டுக் கொள்ளுகிறீர்கள். ஏனெனில் மாயை உங்களை சரியாக சிந்திக்கவிடாது; விவேகத்துடன் செயல்படவிடாது; ஆத்ம பரிசோதனை செய்யவிடாது.

நீங்கள் ஒருபோதும் உங்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. உங்கள் மனநிலையை, உணர்வு நிலையை அறிந்து கொள்ளுவதில்லை. ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மணி நேரமும் நீங்கள் எத்தகைய நோக்குடன், பாவத்துடன் வாழ்கிறீர்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. ஆதம் பரிசோதனை என்பது உங்கள் தவறுகளைக் கண்டுபிடித்து சரிசெய்து கொள்ளுவது என்பது மட்டும் அல்ல. ஆதம் பரிசோதனை என்பது உங்களைப் பற்றி, உங்கள் உள்ளத்தைப் பற்றி, உங்கள் ஆன்மீக இயல்பைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுவதும் ஆகும். இதனை நாம் செய்தால், பிறகு நாம் எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்பதை அறிந்துகொள்ளுவீர்கள்.

கடவுள் எப்போதும் இருக்கிறார், எங்கும் இருக்கிறார். மனிதன் ஏன் கடவுளைப் பார்க்க மறுக்கிறான்? இதன் காரணத்தை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தப் பார்வையில் உள்ள குறை நீங்கும். சில நேரங்களில் விருப்பமின்மை காரணமாக இருக்கலாம். சில நேரங்களில் இத்தகைய பார்வையினால் ஏற்படும் விளைவுகள் தனக்கு அசௌகரியமாக இருக்கும் என்று மனிதன் நினைப்பது காரணமாக இருக்கலாம். சில நேரங்கள் இந்தப் பார்வையில் விருப்பம் இருந்தாலும் பழைய பழக்கங்களை விடமுடியாத காரணத்தால் விருப்பம் நிறைவேறாமல் போகிறது. அல்லது ஒருவர் வாழும் சூழ்நிலை அவரைத் தவறான பார்வை கொள்ளுமாறு செய்யலாம். தவறான நோக்கு எப்போதும் இருக்கிறது. பிறக்கும்போதே தவறான நோக்குடன் பிறக்கிறோம். தவறான நோக்கிலேயே நமக்கு உணவு ஊட்டப்படுகிறது. தவறான நோக்கிலேயே நாம் வளர்க்கப்படுகிறோம்.

ஆகவே, நமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் நாம் நம்மை சோதித்து அறிய வேண்டும். சத்சங்கத்தில் ஈடுபட வேண்டும். சிரத்தையுடன் அறநூல்களைப் படிக்க வேண்டும். இத்தகைய விழிப்புணர்வும் சரியான நோக்கும் உடையவர்களுடன் பழக வேண்டும். ஆன்மீக எண்ணம் கொண்டு ஆன்மீகப்பாதையில் நடப்பவர்களுடன் பழகவேண்டும். வேதப்பார்வை மற்றும் அனுபவத்தின் மையமாக உள்ள பரம்பொருளைப் பற்றிய தெளிவான உண்மையை அறியவிடாமல் செய்யும் தவறான நோக்கைப் போக்குவதற்கு இந்த செயல்முறை உதவியாக இருக்கும்.

ஆகவே நாம் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் முன்னேற கடுமையாக உழைக்க வேண்டும். எங்கும் எப்போதும் இருக்கிற பரம்பொருளை நெருங்கிச் செல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் உண்மையிலேயே வாழ்ந்தவர்களாக ஆவோம். இந்த நிலையில் நாம் கடவுளில் வாழ்கிறோம். நம்மில் கடவுள் வாழ்கிறார் மற்ற எதையும்விடவும், மற்ற யாரையும் விடவும் நாம் கடவுளுடன் ஒன்றியிருக்கிறோம்.

இந்த மகத்தான உண்மை, உங்கள் வாழ்க்கைக்கு சாதனைக்கு, ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு, தொடர்ந்து நீடிக்கும் விழிப்புணர்வுக்கு அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும். இது, ஆன்மீக சாதனை மற்றும் ஸ்வாத்யாயத்துக்குக் கிடைத்த பலன். ஒருவரது முழுமையான ஆன்மீக வாழ்வில் கிடைக்கும் பரிசு. சாதகன் கடவுளை மையமாகக் கொண்டு இயங்கும் போது, சாதகன் நிலையான ஒளியில் வாழ்ந்திருக்கும் போது சாதகனுக்கு உள்ளே நல்ல மாற்றம் ஏற்படுகிறது. மாறுபட்ட சூழ்நிலைக்குத் தக சாதகன் தன்னை சரிப்படுத்திக் கொள்ளுகிறான்.

அனைத்து சாதனைகளும் சாதகனின் உணர்வில் தகுந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகத்தான். ஆகவே

இதனைச் செய்யுங்கள், அனுபவம் பெற முயற்சி செய்யுங்கள். குருதேவர் அருளிய சமரஸப் பிரார்த்தனையின் கடைசி வரியில் உள்ளது உங்கள் வாழ்வில் உண்மையாகட்டும் : “நாங்கள் என்றென்றும் உன்னிடத்தில் நிலைத்திருப்போமாக”. அப்போது தான் இந்த வரிகள் அர்த்தமுள்ளவையாக ஆகும். படைக்கப்பட்ட அனைத்து உயிர்களிலும் இறைவன் இருக்கிறான் என்ற விழிப்புணர்வு பெற நீங்கள் ஆர்வத்துடன், சிரத்தையுடன் பாடுபட வேண்டும். எங்கும் பரந்து, நிறைந்து இருக்கிற பரம்பொருளில் நீங்கள் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதும் வாழவேண்டும். இதில் விழிப்புடன் இருங்கள். இதுதான் தெய்வீக வாழ்க்கை. நமக்குள் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் மையமாக இது இருக்கிறது. நமக்குள்ளே ஆன்மீக சாதனை, யோகம், பக்தி, ஆன்மீக ஞானம் அனைத்துக்கும் இது மையமாக இருக்கிறது.

60. வேதத்தின் பார்வையில் வாழ்க்கை

எந்தப் பரம்பொருளின் முன்னிலையில் இங்கு நாம் கூடியிருக்கிறோமோ எந்தப் பரம்பொருளின் முன்னிலையில் நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோமோ அந்தப் பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். நீங்கள் இதை அங்கீகரிக்கிறீர்களோ இல்லையோ, நீங்கள் இதை உணருகிறீர்களோ இல்லையோ இதை நீங்கள் அறிந்து கொண்டிருக்கிறீர்களோ இல்லையோ இது மாற்றப்பட முடியாத உண்மை ஆகும். உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதிலும் நீங்கள் இறைவன் முன்னிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

வேதத்தின் அடிப்படையில் மனிதன் வாழ்க்கையை நோக்கினால் அவன் அச்சமற்றிருக்கிறான். இத்தகைய

நோக்கு, மனிதன் மரணமிலா அமரத்துவ இயல்பு
கொண்டிருப்பதையும், அழியாத தெய்வீக இயல்பு
கொண்டிருப்பதையும், பெயர்களையும் வடிவங்களையும்
கடந்து நிற்பதையும், இடத்தையும் நேரத்தையும் கடந்து
நிற்பதையும் பிறப்பு இறப்பு இல்லாத, உயரிய
நிலையான, எப்போதும் மாறாத இயல்பு
கொண்டிருப்பதையும் உணர்த்துகிறது.

இதை அறிந்து, புரிந்து கொண்டு வேதக்
கருத்துக்களின்படி வாழ்கிற சாதகன் அச்சமற்றி
ருக்கிறான். அவன் மரணத்தைப் பார்த்து சிரிக்கிறான்.
ஏனெனில் அவனைப் பொறுத்தவரையில் மரணம்
என்பது பொருளற்ற சொல். சிறிதுகாலம் அவன்
சிறைப்பட்டிருந்த, சிறிது காலம் வாழ்ந்திருந்த, எலும்பும்,
சத்தையும் உள்ள உடலுக்குத்தான் மரணம் ஏற்படுகிறது.
இந்த மரணத்தை எதிர்கொள்ள அவன் எப்போதும்
ஆயத்தமாக இருக்கிறான்; “மரணம் வரட்டும். எனக்கு
என்ன கவலை? அதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று;
காலத்துக்கும் இடத்துக்கும் கட்டுப்பட்ட இந்த
உடலைவிட்டு ஆனந்தத்துடன் வெளியேறுவேன்”.

வேத, உபநிடதக் கருத்துக்களின்படி வாழ்கிறவர்
களின் உள்ளத்தில் அச்சமில்லை. ஆயினும் அவர்கள்
தமக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் உயர்ந்த முழுமையான
நலவாழ்வு கிடைக்க இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள
எப்போதும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள். “நாம் இங்கு
யாத்திரை செய்யும் பயணிகள்தான். கடவுள்
படைத்திருக்கும் உயிர்களுடன் வாழ்ந்திருந்து
அவர்களைச் கடந்து செல்லும் போது அவர்களுக்கு
நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு நன்மை செய்வோம்”.

“என்னைச் சுற்றி வாழ்கிறவர்களுக்கு என் மூலம்
அதிகபட்சமாக நன்மையும் அருட்பேறும் கிடைக்கும்”
என்பது தான் மகத்தான நோக்கம். வேதம் காட்டும்
லட்சிய வாழ்க்கை இதுதான். ஒருவர் இந்த உலகில்

வாழ்வது தனக்காக அல்ல, அனைவருக்கும் உயரிய நலமும் அருள் வளமும் கிடைக்குமாறு செய்வதற்காகத்தான்.

வேதத்தைப் பின்பற்றி வாழ்பவர் இந்த வாழ்க்கை தனக்கு வரப்பிரசாதமாகக் கிடைத்திருப்பதாகக் கருதுகிறார். அதன் மதிப்பு அவருக்குத் தெரியும். இதைப் பயன்படுத்திய உயரிய பரம்பொருளை அடைய முயற்சிக்கிறார்; தன்னைச் சுற்றியுள்ள மக்களும் அதிகபட்ச நன்மை பெற வகை செய்கிறார்.

“அனைத்தும் கடந்து செல்பவை, தற்காலிகமானவை என்பதை நான் அறிவேன். என்னுடைய தொடர்புகள் கணப் பொழுதுக்குத்தான் என்பதை நான் அறிவேன். ஆயினும் அவற்றிற்கு அர்த்தம் இருக்கிறது, முக்கியத்துவம் இருக்கிறது, ஆகவே நான் வாழ்க்கையை இருகைகளாலும் வரவேற்கிறேன். என் இதயத்தாரும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்க்கையை வரவேற்கிறேன். இறைவன் எனக்குத் தந்த அனைத்தையும் அனைவருடைய நன்மைக்காகவும் பயன்படுத்துவேன். இறைவனால் படைக்கப்பட்ட அனைத்து உயிர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்க வேண்டும். நல்வாழ்வு பெற்றிருக்க வேண்டும், மனிதனி டத்தில் வாழும் இறைவனுக்கு நான் தொண்டு செய்ய வேண்டும். இதன்மூலம் விராட் புருஷனான பரம் பொருளுக்கு நான் தொண்டு செய்கிறேன்”.

இப்படி நிலஉலகின் உண்மை நிலைபற்றிப் பேசுகிறோம், கற்பனை கடந்து உயர்ந்து நிற்கும் பரம்பொருளை அடையப் பறந்து செல்லத் துடிக்கிறோம். இது விந்தையான, நம்பமுடியாத இணைப்புத்தான்; ஆயினும் அற்புதமான, அழகிய இணைப்பு. வாழ்க்கையைப் பற்றியும் கவலையில்லை, மரணத்தைப் பற்றியும் கவலையில்லை. இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று அறிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இந்த

வினையாட்டை முடித்துக் கொண்டு தொடர்ந்து பயணம் செய்ய எப்போதும் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். இந்த நோக்கு உயரிய பார்வை எல்லோருக்கும் இல்லை. ஆகவே ஒருவர் பெருங்கருணைகொண்டு, இந்த உலகக் காட்சியின் தன்மையைப் புரிந்துகொண்டு அறியாமையிலும், மாயையிலும், அஞ்ஞானத்திலும் உழலும் மக்களுக்கு உதவ முன்வருகிறார். அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யவும், அவர்கள் மகிழ்ச்சி கொள்ளுமாறு செய்யவும், அவர்கள் அமைதியுடனும் இணக்கமாகவும் வாழவும், அன்புடனும் நட்புடனும் வாழவும் உண்மையானவற்றை, புனிதமானவற்றை, அழகானவற்றை தெய்வீகமானவற்றை அனைவரும் பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு ஊக்குவிக்கவும் அவர் பாடுபடுகிறார். மனிதன் தெய்வத்தன்மை உடையவன் என்பதை உணரவைக்கிறார்.

இவ்வாறு வேதத்தைப் பற்றிய நுண்ணறிவும் அதனடிப்படையிலான நோக்கும் நாம் அச்சமற்றிருக்கவும் நாம் சுதந்திரமானவர் என்று உணர்ந்திருக்கவும் அதே நேரத்தில் அனைவருடைய நல்வாழ்வுக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் தன்னலமற்று உழைக்கவும் ஊக்கந்தருகிறது. இது, வேதகால ரிஷிகள் தமது வாழ்க்கையின் நிறைவில் பெற்ற விந்தையான, அழகிய, உன்னத அனுபவமாகும்.

நீங்கள் அனைவரும் இந்த ஞானம் மற்றும் நோக்குடன் வாழுங்கள். இந்த நுண்ணறிவு மற்றும் உள்ளொளியுடன் வாழுங்கள். இவ்வாறு வாழ்ந்து இறைவன் படைத்த உயிர்களின் வாழ்க்கையை வளப்படுத்துங்கள். இறைவன் உங்கள் தொடர்புக்குக் கொண்டு வருகிற ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையையும் வளப்படுத்துங்கள். இருளில் ஒளியாக இருங்கள். கடவுளின் கருணை எப்போதும் உங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும்.

61. கருணைக்கும் தெய்வீக சக்திக்கும் இடையிலான இணக்கம்

ஆன்மீக ஞானிகள் அவதாரம் எடுத்து மனித குலத்தை துன்பத்திலிருந்து இன்பத்துக்கும், அமைதியின் மையிலிருந்து அமைதிக்கும், அறியாமை மற்றும் பந்தத்திலிருந்து ஞான ஒளி மற்றும் விடுதலைக்கும் அழைத்துச் செல்லுவது கடவுளின் கருணையால் நிகழுகிறது. கடவுளுடைய கருணையின் உருவமாக அவர்கள் அவதரிக்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் மகாபக்தரும் வேதாந்தியுமான இராமானுஜர் அருளிய விசிஷ்டாத்வைத தத்துவத்தின் படி தெய்வீக அன்னை கருணையின் உருவமாக மதித்துப் போற்றப்படுகிறாள். ஏசுநாதரும் கூட, “ஒருவர் என்மூலமாகத்தான் பிதாவை அடையமுடியும். வேறுவழியில் அடையமுடியாது” என்று கூறியிருக்கிறார். அதுபோலவே விசிஷ்டாத்வைதத்தைப் பின்பற்று பவர்கள்” தாயார் லக்ஷ்மியின் கருணையின்றி நாராயணனை அடையமுடியாது. நீங்கள் தாயார் லக்ஷ்மியிடம் சரணாகதி அடைந்தால் அவர் உங்கள் மீது கருணைகொண்டு உங்களை நாராயணனுக்கு முன்னால் கொண்டுபோய் நிறுத்துகிறார்.

இந்தியாவின் கிழக்குப் பகுதியில் - வங்காளத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் தெய்வீக அன்னை மகத்தான பிரபஞ்ச சக்தியாகக் கருதி வணங்கப்படுகிறாள். சக்தியை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுகிற சாதகர்கள் தெய்வீக அன்னையை ஆதிசக்தி என்றும், பராசக்தி என்றும், மகாசக்தி என்றும் போற்றி வழிபடுகின்றனர். இந்த எண்ணற்ற பிரபஞ்சங்களை தெய்வீக அன்னை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். ஆகவே தெய்வீக அன்னையின் சக்திபெற வழிபாடு செய்யவேண்டும்; ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கும்,

விடுதலைக்கும் இது அவசியம் தேவை. சக்தி வழிபாட்டின்படி தெய்வீக அன்னை விடுதலை அளிக்கிறாள்.

பரப்ரம்மம் பூரணத்துவம் பெற்றிருக்கிறது. அனைத்து செயல்களையும் கடந்திருக்கிறது; அது செயல்படாமல் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த பரப்ரம்மத்தின் அம்சமான தெய்வீக அன்னை செயல்படுகிறாள். இதில் முரண்பாடு இருக்கிறதா? ஆம் என்றால் இந்த முரண்பாடு இல்லாமல் செய்யமுடியுமா? இணக்கம் உண்டாக்க முடியுமா? கடவுளின் கருணையும், அறிவாற்றலும், ஆக்கல், அழித்தல், காத்தல், வழிகாட்டுதல், பந்தத்தில் ஆழ்த்துதல் அதே நேரத்தில் விடுதலை செய்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுகின்றன. இதில் இணக்கம் ஏற்படச் செய்ய முடியுமா? ஆம் அப்படிச் செய்ய இயலும்.

நீங்கள் அறிவாற்றல் மூலமும், சீரிய நோக்கின் மூலமும் உங்களுக்கு வழிகாட்ட ஒரு குரு தேவை எனக் கருதுகிறீர்கள். ஆனால் கடவுளின் கருணையால் உங்களிடத்தில் ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்படுகிறது. இந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யத் தடையாக இருப்பது நீங்கள்தான், வேறு யாரும்ல்ல என்று உணருகிறீர்கள். உங்களிடம் அகந்தை ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் இருந்தால், நீங்கள் விடுதலை பெறாமல் இருப்பதற்கு அதுவே காரணமாகிவிடுகிறது. இந்த உள்ளத்தைத் தொடுகிற மிக நுண்ணிய ஆராய்ச்சியும் சக்தியின் திருவிளையாடலே.

ஏனெனில் சக்தி கரடுமுரடாக, உலகியல் சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கத் தேவையில்லை. ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் என்ற விஞ்ஞானி காலம் - இடம் - பொதுத் தொடர்பு தத்துவத்தைக் கண்டறியக் காரணமாக இருந்தது இந்த சக்திதான். சக்தி மிக நுட்பமான உருவில் இருக்கிறது. கைகள் இயங்குவது, கால்கள்

நடப்பது, உடல் இயங்குவது அனைத்துக்கும் சக்தியே ஆதாரம். ஆனால் வேதாந்தம் சம்பந்தமான மிக உயர்ந்த ஆராய்ச்சிகளும் சக்தியின் வெளிப்பாடுதான்.

ஆகவே, ஒளியை நோக்கி, அமரத்துவத்தை நோக்கி, விடுதலையை நோக்கி நாம் முன்னேறுவதற்கு தெய்வீக அன்னையின் கருணையே காரணம். உங்களுடைய விவேகம், விசாரம் (ஆராய்ச்சி) ஆகியவற்றுக்கும் அன்னையின் கருணையே காரணம். இவ்வாறு உங்களுக்குள் இயங்கும் சக்தியும், உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் பெறும் கருணையும் ஒன்றுபோல இருக்கின்றன. இரு ஆறுகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே ஆறாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடுவது போல இவை இரண்டும் அற்புதமாக இணைந்திருக்கின்றன.

“விடுதலை, அதற்காக ஏங்குபவனுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதனை அடைவதற்காக சுயமுயற்சியில், ஈடுபட்டுத் தோற்றுப் போகிறவனுக்கே விடுதலை கிடைக்கிறது” என்று யோகவாசிஷ்டத்திலும், பகவத்கீதையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இக்கால ஆசான்களும் சொல்லியிருக்கின்றனர். சுயமுயற்சி சக்தியின் வெளிப்பாடு. அதுவே புருஷார்த்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சச்சிதானந்த நிலை அடைய உறுதி கொள்ளுவதும் விடுதலை பெறுவதற்குத் தேவையான நிபந்தனைகள் அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்ய உறுதி கொள்ளுவதும் சக்தியின் வெளிப்பாடு ஆகும்.

அனைத்து ஆன்மீக சாதனைகளும் தெய்வீக சக்தி மற்றும் கருணையின் வெளிப்பாடு ஆகும். அது ஞானயோக சாதனையாக இருந்தாலும் அல்லது பக்தியோக சாதனையாக இருந்தாலும் அல்லது கர்மயோக சாதனையாக இருந்தாலும் விடுதலை பெற தெய்வீகக் கருணையும் தெய்வீக அன்னையின் ஆற்றல் மிகு இயக்கமும் உடனே இணைந்து செயல்படுகின்றன.

இங்கு அவை பூரணமாக இணங்கியிருக்கின்றன. அவை முரண்பாடின்றி இருக்கின்றன. அவை ஒன்றில் இரண்டாக உள்ளன. இரண்டும் சமமாக இருக்கின்றன. ஒரு நேரத்தில் கருணை, செயல் திறனாகத் தோன்றுகிறது. மற்றொரு நேரத்தில் செயல்திறன், கருணையாகக் காட்சியளிக்கிறது. உத்திஷ்டத ஜாக்ரத ப்ராப்ய வரான் நிபோதத என்று சொல்லப்பட்டது புருஷார்த்தம் பெறுவதற்காக, எழுச்சி, பெறுவதற்காக, விழிப்படைவதற்காக, விடுதலை அடைவதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் செய்வதற்காக. இது உங்களுக்குள் இருக்கும் சக்தியை வெளிப்படுத்தவதற்காக விடுக்கப்பட்ட அழைப்பு. இந்த அழைப்புக்கு செவிசாய்த்து எழுந்து நிற்பதும், அறியாமை எனும் உறக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுவதும் தெய்வீகக் கருணையின் வெளிப்பாடு.

கருணை இருக்கும்போது, அழைப்பு விடுக்கப்பட்டால் மனிதன் அதற்கு செவிசாய்க்கிறான். உங்களுக்கு தெய்வீகக் கருணை கிடைக்காவிட்டால் உங்கள் மனதுக்கும், இதயத்துக்கும் எட்டுகிற அளவில் நூறு முறை அழைப்பு விடுக்கப்பட்டாலும் அது செவிடின் காதில் சங்கு ஊதியது போலவே ஆகும். யாரும் செவிசாய்க்கமாட்டார்கள். கருணை இருந்தால் அழைப்புக்கு உடனடியாக செவிசாய்க்கப்படுகிறது. உடனடி விழிப்பும், தேவையான செயலூக்கமும் வெளிப்படுகிறது.

கருணையும் செயல் துடிப்பும் மர்மமான, விவரிக்கமுடியாத அளவில் இணைந்திருப்பதன் விளைவாக நாம் இருக்கிறோம். ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவை இரண்டாக இல்லை என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம். ஒன்றின் இரு அம்சங்கள் என அறிகிறோம். தெய்வீகப் பணி, கருணை இருப்பதை

நிரூபிக்கிறது. கருணை, தெய்வீகப் பணி இருப்பதை நிரூபிக்கிறது.

இவையனைத்துக்கும் ஆதாரம் உங்களுக்குள் இருக்கும் தெய்வீகத் தன்மை. இது உங்களின் நிரந்தர நண்பன், உங்ளை ஒருபோதும் தவறாக திசை திருப்பாத வழிகாட்டி, நண்பன், தத்துவ போதகர். இறுதியாக ஆராய்ந்தால் அது உங்கள் சொந்த ஆத்மாவாக இருக்கிறது. கருணையும், சக்தியும் உங்களுக்குள் உங்களது ஆன்மீக மையமாக இருக்கின்றன. ஜீவாத்மா வாகிய நீங்கள் அந்த பரமாத்மாவுடன் இணைந்து வாழ்கிறீர்கள் இயங்குகிறீர்கள். பரமாத்மா உங்களுக்குள் அந்தராத்மாவாக இருந்து உங்களை இயக்குகிறது. இந்த மகத்தான மர்மத்தைப் பற்றி சிந்தனை செய்யுங்கள். சக்தியின் திருவிளையாடலுக்குக் களமாக ஆகுங்கள். அதன் கருணையை வெளிப்படுத்துவதற்கான களமாக ஆகுங்கள்.

ஒன்றில் இரண்டாக இருக்கும் இந்த இரு அம்சங்களும் ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையிலும் வெளிப்படுத்துகின்றன. கருணை உங்கள் வாழ்க்கையில் செயல்துடிப்புடன் வெளிப்படவில்லையென்றால் இன்று நீங்கள் இங்கு இருந்திருக்கமாட்டீர்கள். இது பற்றி ஒரு கணம் சிந்தியுங்கள்!

62. ஒரு இந்திய ஹிந்துவின் இஷ்ட தெய்வம்

கற்பனை கடந்த ஜோதியாக உள்ள உயரிய, புரணப் பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். கருணை, மன்னித்தல், நீதி, அன்பு ஆகிய பண்புகளை வெளிப்படுத்தும் இறைவனை வணங்குகிறேன். கடவுள் சில நேரங்களில் கருணையின் வடிவமாக வர்ணிக்கப் படுகிறார். அவரை க்ருபா நிதனா (கருணைக்

ஊஞ்சியம்) என்றும் தயா சாகர (கருணைக் கடல்) என்றும் போற்றுகிறோம்.

இறைவன் கற்பனை கடந்து நிற்கிறான், உண்மைப் பொருளாக இருக்கிறான். இரண்டற்ற ஒன்றாக இருக்கிறான். உருவமில்லாத இறைவன் உருவம் உடையவனாகவும் காட்சியளிக்கிறான். அனைவருக்கும் பொதுவான இறைவன் ஆசைகள், ஏக்கம், விவேக மின்மை, ஆராயும் திறனில்லாமை ஆகியவற்றுடன் அல்லற்படும் சிரத்தைமிக்க சாதகர்களுக்கு இறைவன் இஷ்ட தெய்வமாக - தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களுக்குச் சொந்தமானவராக ஆகிவிடுகிறார். இது ஒரு ஹிந்துவின் அனுபவம்.

அறியாமை என்னும் குழியில் விழுந்த தனிமனிதன் தனது தவறை உணர்ந்ததும் பிறர் உதவியை நாடுகிறான். அவன் இந்தக் குழியிலிருந்து தானாக வெளிவர இயலாது. ஆகவே யாராவது ஒருவர் மேலேயிருந்து கைகொடுத்துத் தூக்கிக் கரைசேர்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக கடவுள் அவர்களை நோக்கிக் கை நீட்டுவதாக ஒரு ஒவியத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. துன்பங்களுக்கும் துயரங்களுக்கும் மத்தியில் மனிதன் அபயக் குரல் கொடுக்கிறான். இறைவன் அவன் குரலுக்கு செவிசாய்த்து வந்து அவனைக் காப்பாற்றுகிறான்.

இந்திய ஹிந்து அனுபவப்படி இறைவன் அனைவருக்கும் பொதுவாக கற்பனை கடந்து நிற்கும் பூரணப் பொருளாகவும் இருக்கிறான். பக்தன் தன்னை இஷ்ட தெய்வமாகக் கொண்டு, உரிமையுடன் ஆன்மீக உறவு கொண்டாடி வழிபடவும் வகை செய்கிறான். ஆகவே இந்த இரு நிலைகளிலும் இருந்து பக்தர்களுக்கு வழிகாட்டுகிறான்.

பாகவத புராணத்தில், பக்தர்கள் இறைவனைத் தமது இஷ்ட தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடுவதும் கடவுள் அவர்களுக்குக் கருணை புரிவதும் விளக்கப் பட்டிருக்கிறது. சில நேரத்தில் பக்தர்களுக்கு துன்பங்கள் நேர்ந்தாலும் அது அவர்கள் நன்மைக்காகவே நிகழுகின்றன; கடவுளின் கருணையால் நிகழுகின்றன.

நரசிங்கப் பெருமாள் ஹிரண்யனை வதைத்த கதையில் ஒரு நுட்பமான விஷயம் சொல்லப் படுவதுண்டு. பெருமாள் ஹிரண்யனின் வயிற்றைக் கிழித்த பிறகு அவன் இதயத்தையும் கிழித்துப் பார்த்தார். ஏன் தெரியுமா? நரகத்துக்குப் போகப்போகும் இந்த அசுரனைக் காப்பாற்ற அவனிடம் ஏதேனும் ஒரு நல்ல விஷயமாவது இருக்கிறதா என்று பெருமாள் தேடினார். அவன் இதயத்தில் துளியளவாவது கருணை இருக்கிறதா என்று பார்த்தார்.

ஹிரண்யகசிபுவை முழுமையாகத் தண்டிக்காமல் அவனுக்கு சிறிதளவேனும் கருணைகாட்ட கடவுள் விரும்பினார். அதற்கு ஏதேனும் வழி இருக்கிறதா என்று பார்த்தார். கடவுள் தண்டனை அளிப்பதுபோல நமக்குத் தோன்றினாலும் அவர் தனது கருணையைக் காட்ட ஏதேனும் வழி, காரணம் இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவ்வாறு மர்மமாக, நாம் புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவில் இந்திய ஹிந்து அனுபவப்படி இஷ்ட தெய்வமாகக் காட்சியளித்து துன்பத்தில் சிக்கியிருக்கும் பக்தனை அதிலிருந்து மீட்கிறார். நிறைவாகப் பார்த்தால் கடவுள் ஒருபோதும் தண்டிப்பதில்லை, அழிப்பதில்லை. ஆனால் நாம் தான் நெருப்பை அள்ளித் தலையில் போட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

ஹிந்தியில் ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. மனிதன் கடவுளுக்கு அல்லது பேய்க்கு பயப்படத்

தேவையில்லை; மனம், வாக்கு, உடலால் தான் செய்யும் செயல்கள் பற்றித்தான் அவன் அச்சப்பட வேண்டும். நாம் நமது செயல்களில் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். இதை தெய்வீகமானதாக நல்லவையாக இருந்தால் நாம் அச்சப்படத் தேவையில்லை. நமது செயல்கள் இதற்கு மாறானதாக இருந்தால், நமது அழிவை நாமே தேடிக் கொள்ளுகிறோம்.

நம்மை யாரும் தண்டிப்பதில்லை. நாமே நமக்கு தண்டனையை வரவழைத்துக் கொள்ளுகிறோம். இறுதியில் நாம் ஆன்மீக முன்னேற்றம் பெறாமல் அழிவைத் தேடிக் கொள்ளுகிறோம். தீயமனம் (துர்புத்தி) நம்மை அழிக்கிறது. நல்ல மனம் (சத்புத்தி) கருணையையும் விடுதலையையும் நிச்சயமாகப் பெறுகிறது. சூரியன் கிழக்கில் உதித்து மேற்கில் மறைவதுபோல இது உறுதியானது.

அபி சேத் ஸதுராசாரோ பஜதே மம் அனன்யா பாக் ஸாது ரேவ ஸ மத்த்வ்ய: ஸம்யகம் வ்யவஸிதோ ஹி ஸ் க்ஷிப்ரம் பவதி தர்மாத்மா ச்வ்வச்சாந்திம் நிகச்சதி கௌந்தேய ப்ரதி ஜானிஹி ந மே பக்த : ப்ரணஸ்யதி (ஒருவன் மகாபாவியாக இருந்தாலும் அவன் வேறு யாரிடமும் பக்தி செலுத்தாமல் என்னிடம் பக்தி செலுத்தி வழிபட்டால் அவனையும் அறநெறிப்படி வாழ்பவனாகக் கருத வேண்டும். ஏனெனில் அவன் சரியாக சிந்தித்துச் செயல்படுகிறான். அவன் விரைவில் தர்மத்தின் வழியில் நடந்து நிலையான அமைதியை அடைவான். அர்ஜுனா, என்பது பக்தன் ஒரு போதும் அழிக்கப்படுவதில்லை.)

இவ்வாறு வழி தவறிப்போனவர்கள்கூட மனந் திருந்தி தம்மைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு இறைவனை நோக்கி வந்தால் அவர்கள்கூட புனிதமானவர்களாகக் கருதப்பட வேண்டும். அத்தகையவர்கள் ஒருபோதும்

அழிக்கப்படுவதில்லை. விரைவில் அவர்கள்
நல்லவர்களாக ஆவார்கள். தர்மத்தைப் பின்பற்றி
அமைதி அடைவார்கள். பசுவான் இவ்வாறு
உறுதியளிக்கிறார்.

கடவுள் இப்படிப்பட்டவர். அவர் மனிதனை
ஒருபோதும் தண்டிப்பதில்லை. கடவுளிடம் பயப்படத்
தேவையில்லை. அவர் அன்பு, கருணை, நீதி, நன்மை,
தெய்வீகம், அருள்நலம் ஆகியவற்றின் வடிவமாக
இருக்கிறார். ஆனால் நமது தவறுகள் மூலம் நமக்கு
நாமே துன்பத்தைத் தேடிக் கொள்ளுகிறோம். நமது
அறநூல்களைப் படிக்க மறுப்பதன் மூலமும் நமது
ஞானிகளும் ரிஷி முனிவர்களும், குருமார்களும் நமது
நலன் விரும்பி அருளியிருக்கும் உபதேசங்களின்படி
வாழ் மறுப்பதன் மூலமும் நமக்கு நாமே துன்பத்தை
தேடிக் கொள்ளுகிறோம்.

ஆகவே நாம் இதை உணர்ந்து ஞான ஒளிபெற
அறநூல்களைப் படிக்கவேண்டும். நாம் ஞான ஒளி
பெற்று அறவழியில் நடந்து தெய்வீக வாழ்க்கை
வாழ்ந்து அருள்நிலை அடைவோம். ஒம் தத் சத்.

63. சனாதன வைதிக தர்மத்தின் உயிர் மூச்சு

மகத்தான, நிலையான, பூரணத்துவம் நிறைந்த,
எங்கும் நிறைந்திருக்கிற, நமது வாழ்வின் உடனடி
உண்மையாக இருக்கின்ற பரம்பொருளை வணங்கு
கிறேன். அந்தப் பரம்பொருள் இரண்டற்ற ஒன்றாக
இருக்கிறது. அது எங்கும் நிறைந்திருக்கிறது. அந்தப்
பரம்பொருள் தொலைவில் இல்லை, நெருங்க முடியாத,
அடைய முடியாத தூரத்தில் இல்லை.

குருதேவர் ஸ்ரீராமனைப் பற்றிப் பாடிய பாடலில்
இது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் : “நம்பிக்கை, பக்தி,
மற்றும் பிரார்த்தனை மூலம் ராமனை அணுக முடியும்;

பிரத்தை, அன்பு மற்றும் பக்தி மூலம் ராமனை நெருங்கிச் செல்ல முடியும். ஜபம், கீர்த்தனை, மற்றும் நியாணம் மூலம் ராமனை அடைய முடியும். அனைவருடைய இறுதிக் குறிக்கோளும் ராமனை அடைவதுதான்”.

தூரியன் தனது ஒளியை உலகமெங்கும் பரப்பி இருப்பதுபோல பரம்பொருளும் எங்கும் பரவியிருக்கிறது. அனைத்துப் பொருட்களிலும் அது இருக்கிறது. அனைத்துப் பிரதான மதங்களும் இந்த உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. வைதிகமதம், “ஈசாவாஸ்யமிதம், பொருள், அசையாப் பொருள் அனைத்திலும் இறைவந் இருக்கிறான்.” “படைக்கப்பட்ட மனிதர்களிடத்தில் அல்லாவின் ஒளி இருக்கிறது” என்று இஸ்லாமிய மதம் அறிவிக்கிறது. “இறைவனின் சாம்ராஜ்யம் நமக்குள்ளே இருக்கிறது” என்று ஏகநாதர் கூறுகிறார். “கடவுள் மனிதனைப் படைத்து தனது ஆவியை அவனுக்குள் செலுத்தினார்” என்று யூதமதம் சொல்லுகிறது.

இறைவனின் மூச்சு, இறைவனின் ஆவி இறைவனின் படைப்புக்களில் உள்ளது; குறிப்பாக அறிவுஜீவியான மனிதனிடத்தில் உள்ளது. இதன் மூலம் மனிதன் அனைத்தையும் அறிந்துகொள்ளுகிறான், அனைத்துப் பொருட்களின் மர்மங்களையும் போக்குகிறான்.

ஆகவேதான் உபநிஷத், மனிதன் அனைத்தையும் அறிந்துகொண்டு தனது ஜீவனின் மையத்திலிருந்து சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கிறான் - பிரக்ஞானம் பிரம்ம என்று குறிப்பிடுகிறது. இதன்மூலம் தான் கண்ணால் பார்க்கமுடிகிறது, உருவங்களையும், நிறத்தையும் கண்டு அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது; காதால் கேட்க முடிகிறது; ஒளியை கிரகிக்க முடிகிறது. உணரமுடிகிறது, நுகரமுடிகிறது. இது இல்லையென்றால் எல்லாப்

புலன்களும் செயலற்றுப் போகும். இதன் மூலம் தான் மனம் நினைக்கிறது, இதயம் உணருகிறது. அறிவு, பகுத்தறிகிறது, ஆராய்கிறது, ஞானத்தை நோக்கி முன்னேறுகிறது. இந்தக் கொள்கை உண்மையில் பிரம்மம்.

அது ஆன்மீக இதயத்தில் முதல் அறிவாகப் பிரகாசிக்கிறது. நீங்கள் மற்ற எதையும் அறிந்து தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு முன்பாக “நான் இருக்கிறேன். நான் வாழ்கிறேன். ஆகவே நான் அறிந்து கொண்டிருக்கிறேன்” என்பதை அறிந்து கொள்ளுகிறீர்கள் பழம்பெரும் உபநிடதங்களில் “அறிந்து கொள்ளுகிறவர் இல்லாமல் அறிவை போதிப்பது சாத்தியமாகாது. நமக்குக் கொஞ்சம் தெரியும் என்று கொள்ளுகிறபோது அறிந்து கொள்ளுகிற ஒருவர் இருக்கிறார் என்பது ஐயத்திற்கிடமின்றி விளங்குகிறது” என்று ரிஷிகள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் “நான் இருக்கிறேன், நான் வாழ்கிறேன் என்பதை நான் அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஏனெனில் நான் இதை அறிந்துகொண்டு அங்கே இருக்கிறேன்” என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நான் இருக்கிறேன் என்ற விழிப்புணர்வுடன் இருப்பது பிரக்ஞையின் உடனடியான, முதலாவதான வெளிப்பாடு ஆகும்.

இந்த முதல் ஆத்ம விழிப்புணர்வு போதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. போதம் என்பது, தான் இருப்பதை அறிந்துகொள்ளும் விழிப்புநிலை. இவ்வாறு விழிப்புற்று இருக்கும் நிலையை நித்ய சுத்த, நித்ய புத்த, நித்ய முக்த, நித்ய பரிபூரண ஆத்மநிலை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. நீங்கள் நிலையான, தூய, களங்கமற்ற ஆத்ம தத்துவம்; நிலையான, தூய அறிவு; நிலையான விழிப்புணர்வு. இந்த உருவில் பிரம்ம தத்துவம் நமக்குள் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கிறது; அல்லாவின் ஒளியாக, பிதாவின் ஆவியாக

பப்போதும் உள்ளுறையும் பரம்பொருளாக, மகத்தான, அற்புதமான உண்மையாக இருக்கிறது. அருகிலும், சங்கும், நமக்குள்ளும் இருக்கிற பரம்பொருள் அமைதியின் ஸ்வரூபம். இதை அகற்றமுடியாது அது என்றும் நிலைத்திருக்கிறது. அதைத் தவிர வேறு எதுவும் நிலைத்திருப்பதில்லை. இதுதான் தெய்வீகமாக, அருள் நிலையில், அழகுடன் உங்களுக்குள் இருக்கிறது. உங்களுக்குள் இதுதான் இருக்கிறது. இது மட்டுமே இருக்கிறது.

இந்த அறிவுதான் உண்மையில் அறிவு ஆகும். மற்றவையெல்லாம் அறியாமை ஆகும். இதற்குக் குறுக்கீடாக வருவது அறியாமை. இது சம்ஸாரக் கடலிலிருந்து பிரபஞ்சத்திலிருந்து சாதகனுக்கு விடுதலை தரவே உள்ளது. இதை அறிந்துகொள்ளுவது என்பது, ஒருவர் தன்னை பந்தங்களிலிருந்து, உடனடியாக, விடுவித்துக் கொள்ளுவது ஆகும். இதனை அடைந்த ஒருவர் பூரணத்துவம் பெற்று அனைத்துக் கவலைகளிலிருந்தும் விடுபட்டிருக்கிறார். அச்சமின்மை, சுதந்திரம், உயரிய பரமானந்த நிலை மற்றும் விளக்க இயலாத அமைதியைப் பெறுகிறார்.

ஞானிகள் சத்யோ - முக்தி (உடனடி விடுதலை) பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் ஜீவன் முக்தி பற்றியும் பேசுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. அவர்கள் அந்த உயரிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த விழிப்பு உணர்வு என்னும் ஒளியில், அறிவொளியில் ஞானஜோதியில் அவர்கள் நுழையும்போது அந்தக் கணமே அவர்கள் விடுதலை பெற்று சுதந்திரமும், ஞான ஒளியும், அமைதியும், உற்சாகமும் அடைகின்றனர்.

பரம்பொருளை அனுபவிப்பது சனாதனா வைதிக தர்மத்தின் மையக் கருத்து. இது இந்த வாழ்க்கை முறை, வாழ்க்கை நிலை, அறிவு நிலை ஆகியவற்றின் மையக்

கருத்தாகவும், சாரமாகவும் உயிர்மூச்சாகவும், ஆத்மாவாகவும் இருக்கிறது. இது ஒளி பெற்று, ஞானத் தெளிவு பெற்றிருக்கும் நிலை, அடிப்படையான அறிவைப் பெற்றிருக்கும் நிலை.

விழிப்பு நிலை நிரந்தர உண்மை. இருளைக் கடந்து ஒளிக்கு ஒளியாய் இருந்து இது பிரகாசிக்கிறது. உங்கள் விழிப்புணர்வின் மையப் புள்ளியாக உங்கள் ஜீவனின் மையமாக அது சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கிறது. இந்த வாழ்க்கை என்ற நாடகத்தில் உங்களுக்கு உள்ளும் புறமும் நடப்பவற்றை இது சாക്ഷியாக இருந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

நாம் தினசரி காலையில் வணங்கும் பரம்பொருள், உங்கள் மீது கருணை பொழிந்து, இந்த ஞான விழிப்புணர்வாகத் தோன்றட்டும். உங்களுக்கு அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் கிடைக்கட்டும். ஞானஒளி தரும் மகிழ்ச்சி, சனாதன தர்மத்தில் நீடித்திருக்கிறது; சனாதன தர்மமாகவே இருக்கிறது. இது எப்போதும் உங்களிடத்தில் இருக்கிறது.

64. நமது உபநிஷத ஞானிகளின் மகத்தான கண்டுபிடிப்பு

உன்னதமான, நிலையான பரமாத்மாவை, அனைத்து உயிர்களிலும் பொருட்களிலும் இருக்கின்ற பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். இந்தப் பரம் பொருளின் மர்மமான, விவரிக்க முடியாத, புரிந்து கொள்ள முடியாத தெய்வீக சக்தி ஒவ்வொரு வினாடியும் எண்ணற்ற பிரபஞ்சங்களை ஆக்குகிறது. காக்கிறது, அழிக்கிறது. இதே சக்தி, படைக்கப்பட்ட பொருட்களை மாயத் திரையிட்டு மறைத்துவிடுகிறது. அவர் அந்தப் பொருட்களில் இருக்கிறார்; வேறு எதனையும் விட அவற்றின் அருகில் இருக்கிறார்; வேறு எதைக்காட்டிலும் அதிகமாக அவற்றிற்குச்

சாந்தமானவராக இருக்கிறார். ஆயினும் அந்தப்
பரம்பொருள் அறியப்படுவதில்லை, பார்க்கப்
படுவதில்லை.

இறைவன் நம் அருகில் இருந்தும் அவரை
உணராமல் இருக்கிறோம். எங்கும் இருக்கும் இறைவனை
நம் கண்ணால் பார்க்காதிருக்கிறோம். இது தான்
மாயை.

“இறைவன் இரண்டற்ற ஒன்றாக இருக்கிறார். -
ஏகமேவாத்விதியம் ப்ரம்ம்” இரண்டற்ற ஒன்றாக
உள்ள இந்தப் பரம்பொருள் என்றும் நிலைத்திருக்கிறார்,
எல்லைகளைக் கடந்து இருக்கிறார். அவர் ஒருவர் தான்
இருக்கிறார், இரண்டாவதாக யாரும் இல்லை. உலகில்
இருப்பதெல்லாம் அவரிடமிருந்து வந்தவை.

பரமாத்மாவின் அசாதாரணமான, விவரிக்க
வியலாத, எங்கும் நிறைந்திருந்தும் யாரும் காணமுடியாத
நிலையே மாயை ஆகும். இந்தக் குறையுடைய
விழிப்புணர்வே மாயை எனப்படுகிறது. மர்மமான
இந்த மாயை பிரம்மாவிலிருந்து உதிக்கிறது. இது
பிரகாசிக்கும் பரம்பொருளின் ஒளிக்கதிர்களை மறைத்து
விடுகிறது. இது பிரம்மாவிடமிருந்தே தோன்றும்
மர்மமான விஷயம்.

உங்களுக்கு வெளியில் பிரச்னை எதுவும் இல்லை,
உபநிடத ஞானிகளும், முனிவர்களும் கண்டுபிடித்த
விஷயங்களுள் முக்கியமானது இந்தக் கருத்தாகும்.
சாதகனின் பாதையில் இவனைத் தவிர வேறு யாரும்
தடையாக நிற்கவில்லை. கடவுள் என்று ஒன்றும்
சாத்தான் என்று ஒன்றும் இல்லை. அல்லா என்று
ஒன்றும் சைத்தான் என்று ஒன்றும் இல்லை.
ஜெஹோவா என்று ஒன்றும் பிசாசு என்று ஒன்றும்
இல்லை. உங்களுக்கு வெளியிலிருக்கும் எதிலிருந்தும்
நீங்கள் திருப்தி அடைவதில்லை. ஏனெனில் உங்களுக்கு

வெளியில் உள்ள எதுவும் உங்கள் விடுதலைக்கு விரோதமாக வேலை செய்வதில்லை.

உங்கள் விடுதலைக்கு விரோதமான விஷயங்கள் உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. இதற்குத் தீர்வு கண்டுபிடித்து செயற்படுத்த வேண்டும். அனைத்தும் இருக்கிறது. அவற்றைக் கண்டுகொள்ள வேண்டியது தான் தேவை. கண்களைத் திறந்து பாருங்கள். இது அச்சத்தைப் போக்குகிறது. நீங்கள் பிசாசைக் கண்டு பயப்படாதீர்கள், அது சக்திமிக்கது, அதிலிருந்து தப்பமுடியாது என்று எண்ணாதீர்கள்.

நீங்கள் நடுங்கத் தேவையில்லை. நீங்கள் அச்சப்படத் தேவையில்லை. வேறொரு சக்தியைக் கண்டுபிடித்து அதன் பாதுகாப்பில் இருக்கத் தேவையில்லை. கடவுளைப் போல சக்தியுள்ள ஒன்று படைக்கப்பட்ட அனைத்தையும் தன் பிடியில் வைத்திருப்பதாக எண்ணத் தேவையில்லை.

வேதநோக்கில் இத்தகைய கருத்துக்கு இடமில்லை. தர்மம் என்றும் கலிபுருஷன் என்றும் இரண்டு விஷயங்களைக் கூறுவதும் தற்காலிகமானது, ஆரம்பத்தில் தேவைப்படுவது. தெய்வசக்தி, அகரசக்தி என்று இரண்டாகச் சொல்லுவதும் தற்காலிகமாகத்தான்.

ஆகவே, உபநிஷத ஞானிகள், “இந்தக் கனவிலிருந்து விழித்தெழு, நீ எப்போதும் பந்தப்படவில்லை. நீ ஒருபோதும் குறையுடையவனாக இருந்ததில்லை, இருக்கப் போவதில்லை,- நீ நித்ய சுத்த, நித்ய புத்த, நித்ய முக்த, நித்ய பரிபூரண ஆனந்தமய ஆத்ம தத்துவம். இது, எவ்வளவு அற்புதமான கண்டுபிடிப்பு! எவ்வளவு துணிச்சலான அறிவிப்பு! எவ்வளவு மகத்தான உண்மை! இது பற்றிச் சிந்தித்தால் நீங்கள் உற்சாகம் பெறுகிறீர்கள், பேரானந்தம் அடைகிறீர்கள், அளவிலா உற்சாகம்

அடைகிறீர்கள். உங்களிடத்தில் எப்படிச் குறை இருக்கமுடியும்? உங்களிடத்தில் எப்படி பலவீனம் இருக்கமுடியும்? “நான் இருக்கிறேன், நான் எப்போதும் *தந்திரமாக இருக்கிறேன், பூரணமாக இருக்கிறேன், ஶாய்மையாக இருக்கிறேன்” என்ற எண்ணத்துடன் கூடிய தூய தெய்வீகத் தன்மையைத் தவிர வேறு எது உங்களிடத்தில் இருக்க முடியும்?

இதை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவேதான் குருதேவர் துணிவாக, ஆக்கரீதியாகப் பின்வருமாறு கூறினார் : “வருக, வருக, விடுதலை, பூரணத்துவம், பேரானந்தம் எல்லாம் உங்களது பிறப்புரிமை. ஏன் நீங்கள் தேவையற்ற முறையில் பந்தத்தில் சிக்கியிருக்க வேண்டும்? உன்னதப் பூரணத்துவமும் தெய்வீக அனுபவமும் உங்களது பிறப்புரிமை. இந்த உரிமையை இப்போதே இந்தக் கணமே கேட்டுப் பெறுங்கள். எப்போதாவது கேட்டுப் பெறலாம் என்று காலம் கடத்தாதீர்கள். உங்களுக்கு ஏற்கனவே சொந்தமாகவுள்ள ஒன்றை நீங்கள் பெறுவதற்குத் தடையாக எதுவும் இருக்கமுடியாது என்று குருதேவர் துணிவாக அறைகூவல் விடுத்துச் சொல்லுகிறார்.

நீங்கள் உங்களது உண்மைத் தன்மையை, உங்களது நிறைவான பூரணத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதை உலகில் உள்ள எந்தச் சக்தியாலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அது உங்களுக்குச் சொந்தம்! நீங்கள் சோம்பலையும், எதிர்மறைப் போக்கையும், அலட்சிய மனப் பான்மையையும் விடுத்து விழித்தெழுந்து துணிவுடன் உங்களது பிறப்புரிமையைக் கோரவேண்டும். நீங்கள் ஏற்கனவே எதுவாக இருக்கிறீர்களோ அதுவாகவே இருங்கள்.

ஆகவே, உங்கள் மனதை பிரம்மத்தை நோக்கித் திருப்புங்கள். அப்போது மாயை விலகிவிடும். நீங்கள்

மனதை பிரம்மத்திலிருந்து விலக்கும் போது ஜீவாத்மாவுக்கு விரோதமான மாயை, பிரச்னைகள், சிக்கல்கள் ஆகியவற்றில் அகப்பட்டுக் கொள்ளு கிறீர்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் நாம் தினசரி ஆத்ம பரிசோதனை செய்து எப்போதும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளை அறிந்துகொள்ள முயற்சி செய்யாததுதான். நமக்கு உள்ளே இருக்கும் உலகத்தைக் காண நேரமின்றி வெளி உலகில் சுறுசுறுப்புடன் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அனைத்து மாற்றங்களும், புதிய வாழ்க்கையும் ஆத்ம பரிசோதனையில்தான் தொடங்குகின்றன.

உத்திஷ்டத ஜாக்ரத ப்ராப்ய வரான் நிபோதத - எழுமின், விழிமின் குறிக்கோளை அடையும் வரை ஓயாது உழைமின் என்று நமக்கு நிறைவாக அறைகூவல் விடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதை இப்போதே செய்யுங்கள். உன்னதப் பரம்பொருளைச் சரண்புகுந்து இருங்கள்: மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாம் ஏதம் தரந்திதே (என்னைச் சரண் புகுந்தவர்கள் மட்டுமே மாயையைக் கடக்க முடியும்). இரண்டற்ற ஒன்றாக இருக்கும் பரம்பொருளே, உன்முகத்தை நான் தரிசிக்கும் வகையில் உன்முகத்தை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் மாயத் திரையை விலக்கு.

ஆகவே உன்னதப் பரம்பொருள் உங்கள் மீது கருணை கொண்டு உங்களுக்கு இப்போதே தரிசனம் தரட்டும். அன்பு மற்றும் கருணையின் வடிவமான பூஜ்ய சுவாமி சிவானந்தாஜியின் குருகிருபையால் நீங்கள் உங்களை நீங்களே கண்டு கொள்ளும் முயற்சியில் வெற்றி அடையுங்கள்.

65. வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாகவுள்ள தியாகம்

இந்த மண்ணுலகில் நமது வாழ்க்கை முழுவதற்கும் ஆதாரமாக இருப்பது தியாகம். பிறர் நலம் பேணித் தன்னலம் மறுப்பதன் மூலம் இந்த உலகம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆகாயத்தில் தோன்றும் மேகம் மழையாகப் பொழிந்து பூமிக்குத் தண்ணீரைத் தருகிறது. பூமி தன் பங்குக்கு தானியங்களையும், பழங்களையும், காய்கறிகளையும், புல்லையும் தந்து உயிர்களை வாழவைக்கிறது.

இவ்வாறு மேகம் அவசியமான மழையைத் தருகிறது. பூமி உணவைத் தந்து தியாகம் செய்கிறது. மேகங்கள் தம்மை மழையாகத் தருவதற்கு கடல் நீர் ஏராளமாக, எல்லையின்றி, அளவின்றித் தன்னை அர்ப்பணம் செய்து கொள்ளுகிறது. இவ்வாறு தியாகத்தின் மூலம் இந்த உலகம் காக்கப்படுகிறது. உலகிலுள்ள ஒவ்வொன்றும் அனைவருடைய மகிழ்ச்சிக்காகவும் நன்மைக்காகவும் பாடுபடுகிறது. அனைத்து உயிர்களும் வாழ்வதற்காகப் பாடுபடுகிறது.

நீங்கள் இறைவனிடம் சரணாகதி அடைந்தால் இறைவன் உங்களுக்கு சேவை செய்கிறான்; உங்களுக்காக எதையும் செய்கிறான். கடவுள் உங்களை அனைத்து பந்தங்களிலிருந்தும், பாவங்களிலிருந்தும், குறைகளிலிருந்தும், தவறுகளிலிருந்தும் விடுவிக்கிறார். மேலும் விடுதலை, முன்னேற்றம், தெய்வீகப் பூரணத்துவம் என்ற நிலையில் அவர் உங்களிடம் இடம் பெறுகிறார். “நீ உன்னை எனக்குத் தந்தால் நான் என்னை உனக்குத் தருகிறேன்”- இது இறைவன் தரும் நிலையான வாக்குறுதி.

ஆகவே நமது வாழ்க்கை யாகமாக ஆகவேண்டும். ஒருவர் தன்னைப் பிறருக்காக அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். இந்த வேள்வி உணர்வில் வாழ்க்கை

உயர்வு பெறுகிறது, பலன் பெறுகிறது, அருள்நிலை அடைகிறது. இதைப் புரிந்து கொண்டு இந்த வேள்வியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு இருப்பவன், அறிவுடையவன். எல்லோரும் நலமாக வளமாக வாழ வகை செய்வதன் மூலம் தனிமனிதன், தன் வாழ்க்கை நலமாகவும் வளமாகவும் அமைய வகை செய்து கொள்ளுகிறான்.

தொடர்ந்து இந்த வேள்வியில் ஈடுபடாதிருப்பதும் இந்த விதிமுறைக்கு முரணாகச் செயல்படுவதும், சுயநலமியாக இருப்பதும், உலகம் தனக்கு எல்லாம் அளிக்க வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பதும் தனி மனித வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்தைத் தடை செய்கின்றன. ஏனெனில் இந்த யாகம் தொடர்ந்து நிகழும் செயல்முறை. இது அமைதி, மகிழ்ச்சி, மற்றும் பூரணத்துவத்தை நோக்கி முன்னேறுவதாகும். இதற்கு மாறாக ஒருவர் உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் தனது நன்மைக்காகப் பாடுபட வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது வாழ்க்கையின் விதிமுறைகளுக்கும் இறைவனின் விருப்பத்துக்கும் முரணானதாகும்.

இப்படிச் செயல்படும் ஒருவர் தனக்குத் துன்பத்தையும், அமைதியின்மையையும், ஏமாற்றத்தையும் விரக்தியையும் வரவழைத்துக் கொள்ளுகிறார். உலகத்துக்கு நாம் தொண்டு செய்வதில்தான் நமது உயர்நலம் இருக்கிறது; உலகம் நமக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதில் அது இல்லை. வாழ்க்கையின் மையப் புள்ளியாகவுள்ள இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளாததால்தான் துன்பம் ஏற்படுகிறது.

ஆகவே, நலமும் வளமும் தெய்வீகத்தன்மையும் அருள்நிலையும் நமக்கு மட்டும் கிடைக்க வேண்டும் என்று இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்யாமல், அவை எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று

பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும் என்று நமது முன்னோர்கள் நமக்குக் கற்றுத் தந்திருக்கிறார்கள். அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கட்டும். அனைவரும் வளமான வாழ்வு பெறட்டும். அனைவருக்கும் யூணத்துவம் கிடைக்கட்டும். அனைவரும் துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டும். தெய்வீகமானது எது என்பதை அனைவரும் கண்டுகொள்ளட்டும். எவரும் கவலைப்படாமல் இருக்கட்டும். அனைவருக்கும் அமைதி கிடைக்கட்டும். இது வேள்வி அல்லது தியாகம் என்ற மகத்தான சட்டத்தை, மகத்தான உண்மையைப் புரிந்துகொண்டதன் வெளிப்பாடு ஆகும்.

நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டுமானால், மற்றவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைவதற்காகப் பணியாற்றுகள் என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நமக்கு உபதேசிக்கிறார். நீங்கள் அமைதி பெற விரும்பினால், மற்றவர்கள் அமைதி பெறப் பாடுபடுங்கள். கடவுள் உங்களுக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் தருவார் என்று நீங்கள் நினைத்தால் அவரது அன்பைப் பெற அனைத்து முயற்சிகளையும் செய்யுங்கள்.

நீங்கள் உலகத்தை எப்படிப் பார்க்கிறீர்களோ அப்படித்தான் உலகம் உங்களைப் பார்க்கும். இந்த மகத்தான உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். இந்த மகத்தான விதிமுறையை, தியாகம் எனும் வேள்வியைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். பிறகு இந்த விதிமுறையின்படி வாழ்ந்து நீங்கள் அருள் பெறுவீர்கள். நீங்கள் தியாகம் என்ற வேள்வி செய்து நீங்கள் வாழ்ந்தால், பணி செய்தால், உங்களுக்கு நலமும் வளமும் பத்துமடங்கு நூறு மடங்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும்.

66. காலத்திலும் இடத்திலும் பிரம்மம்

உன்னதப் பரம்பொருள், தெய்வீகப் பரம்பொருள், எண்ணம், பகுத்தறிவு, மற்றும் மனித மொழியில் பிரமிப்புை ஏற்படுத்துவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பரம்பொருள், காலத்தையும், கடந்து இருக்கும் தோன்றாப் பரம்பொருள், காலத்துக்கும், இடத்துக்கும் கட்டுப்பட்டிருக்கும் நாம் மனம் மற்றும் புத்தியை நாடி இருப்பது எப்படி? பரம்பொருளை நாம் காண்பது எப்படி?

இறைவன் சொல் மற்றும் சிந்தனைக்குள் அடங்காதவன், இது இயலாது எனத் தோன்றும். ஆனால் ஆன்மீகத்தின் உயர்நிலையை அடைந்தவர்கள், அபரோக்ச அனுபூதி அடைந்தவர்கள் இறைவனைக் கண்டு அனுபவித்து இருக்கிறார்கள்.

இது நமக்கு மகத்தான, அற்புதமான, முக்கியமான கண்டுபிடிப்பு. இதனை நாம் கிரகித்துக் கொண்டால் மிகப் பெரும் நலம் கிடைக்கும். இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொண்டு இதில் வாழ்ந்திருப்பது இதனடிப்படையில் நமது ஆன்மீக சாதனையை அமைத்துக் கொள்ளுவது நமக்கு நலம் சேர்க்கும். இது நமது ஆன்மீக வாழ்க்கையில் புரட்சிகரமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்.

அனுபூதி நிலையை அடைந்த மகான்கள் தமது அனுபவத்தை நம்முடன் பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உன்னதப் பரம்பொருளாகிய இறைவன், பூரண நிலையுடைய பிரம்மம், கற்பனை கடந்த ஜோதியாக, சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டவராக, மனத்தையும் புத்தியையும் கடந்தவராக, நிலையானவராக, எல்லையில்லாதவராக, அளவில்லாதவராக, ஆழங்காண முடியாதவராக உள்ள பரம்பொருள் ஒரு எல்லைக்குள் நின்று நமக்குக் காட்சி அளிக்கிறார். அவர் இப்படிச்

செய்யவில்லையெனில் நமது ஆன்மீக தாகம் தணிவது; நமது விருப்பம் பூர்த்தியாகாது; குரு - சிஷ்ய உறவு, ஆன்மீக சாதனை, யோகம், தியானம், ஆத்மானுபவம் எதற்கும் வாய்ப்பில்லை.

இந்த மகான்கள் கண்டுபிடித்த உண்மை இதுதான்: கற்பனை கடந்த ஜோதியாக, காலத்துக்கும் இடத்தும் அப்பாற்பட்டவராக உள்ள இறைவன், எல்லையற்ற நிலையான பரம்பொருளாகிய இறைவன், ஒரு காலத்திற்கும் இடத்துக்கும் கட்டுப்பட்டுக் காட்சியளிக்கிறான். அந்தக் காட்சி உங்கள் உருவில் வெளிப்படுகிறது. இதை சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

ஆகவே, நீங்கள் நீங்களாகவே இருங்கள். உங்களது வாழ்வில் உங்களது உண்மை இயல்பான தெய்வீகத் தன்மையை வெளிப்படுத்துங்கள். உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் நீங்கள் செய்யும் அனைத்துப் பணிகளிலும் தெய்வீகம் நிறைந்திருக்கட்டும். இறுதியில் மரணம் வரும்போது சிரித்துக்கொண்டே செல்லுங்கள். ஏனெனில் உண்மையில் மரணத்துக்கு அர்த்தமில்லை. உங்கள் வாழ்க்கைக்கு முடிவு இல்லை. நீங்கள் நிலைத் திருப்பவர்; காலத்தை வென்றவர்.

ஆகவே, நீங்கள் நீங்களாகவே இருங்கள். இறைவன் காலத்தாலும் இடத்தாலும் உங்கள் உருவில் வெளிப்படுகிறார் என்ற உண்மையை உணர்ந்து விழிப்புடன் இருங்கள். உங்களது உண்மைத் தன்மையை உங்கள் வாழ்வில் வெளிப்படுத்துங்கள்.

தெய்வீகத் தன்மையை உங்களைச் சுற்றி வாழும் மக்களிடத்தில் பரப்பும் வகையில் உங்கள் வாழ்க்கை அமையட்டும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழுங்கள். ஒளியுடன் வாழுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிமிடத்திலும் ஒவ்வொரு கணப் பொழுதிலும்

ஒவ்வொரு மூச்சிலும், எங்கும் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியையும் ஒளியையும் பரப்புகள்.

பிறகு மகிழ்ச்சியுடன், வெற்றிக் களிப்புடன் ஆன்மீக ஒளியைப் பரப்பிக்கொண்டு பயணத்தைத் தொடருங்கள். இப்படித்தான் வாழவேண்டும். இதுதான் வாழ்க்கை. இதைத்தான் நமது மகான்களும் ஞானியரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

67. அனைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளுக்கும் மையமாக உள்ள நோக்கம்

நிலையான பரம்பொருளை வணங்குகிறேன், என்றும் இருக்கும் பரம்பொருள் இன்றும் இருக்கிறது; அது நேற்று இருந்தது; நாளையும் இருக்கும். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத பரம்பொருள், நிலைத்து நீடிக்கும் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தமற்ற பரம்பொருள் ஒரு வினாடிக்கூட இல்லாமற் போகாது, இறைவன் எங்கும் இருக்கிறான். ஆகவே, நாம் வீட்டிலிருந்து கோவிலுக்கு அல்லது சர்ச்சுக்கு, அல்லது மதுதிக்குச் செல்லும் போது மட்டுமோ அல்லது கோவில் அல்லது சர்ச் அல்லது மதுதியிலிருந்து வீட்டுக்குத் திரும்பும்போது மட்டுமோ நாம் இறைவனை நோக்கிப் போகிறோம் என்று சொல்லமுடியாது. நாம் மனிதர்களை பொருட்களை பார்க்கும் போதும், கேட்கும்போதும், ருசி பார்க்கும் போதும், தொடும்போதும் நுகரும்போதும், நாம் சிந்திக்கும்போதும் உணரும்போதும் சொல், செயல், சிந்தனையால் நாம் செய்யும் அனைத்தின் மூலமும் நாம் இறைவனை நோக்கிச் செல்லுகிறோம்.

இறைவனை நோக்கிச் செல்லுகிறோம் என்பதைவிட இறைவனில் இருந்துகொண்டு நாம் சிந்திக்கிறோம், பேசுகிறோம், உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுகிறோம் என்று சொல்வது இன்னும்

பொருத்தமாக இருக்கும். ஏனெனில் நீங்கள் எப்போதும் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து இருக்கிறீர்கள். ஒரு அழகான, நீளமான தண்டு உடைய மலரை ஒரு தண்ணீர் நிரம்பிய தொட்டியில் போட்டுவிட்டால் அந்தத் தண்ணீர் அதற்கு ஆதரவாக இருந்து அதனை வளரச் செய்கிறது. அந்த மலர் புதிதாக, மலர்ந்திருக்குமாறு செய்கிறது. இந்த உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களின் நிலையும் இதுதான். இந்த நிலத்தில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் தமக்கு வேண்டிய உயிர்ச் சக்தியை தமக்கு ஆதாரமாக உள்ள இறைவனிடமிருந்து பெற்று உயிர் வாழ்கின்றன. ஏனெனில் அவை இறைவனில் இருக்கின்றன. மேலும் அவை இறைவனில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏனெனில், வாழ்க்கையே இறைவன்.

வாழ்க்கையின் ஆதாரம் இறைவன். அவர் உங்களுக்குள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே, நீங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அவர் சச்சிதானந்தப் பரம்பொருள். இறைவன் உங்களுக்குள் உணர்வாக (சித்) இருக்கிறார். ஆகவே, நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள், உணர்கிறீர்கள், நடக்கிறீர்கள், உயிர் வாழ்கிறீர்கள். நீங்கள் தொடர்ந்து ஆத்மசக்தியுடன் இருந்தால், இறைவனில் வாழ்ந்திருந்தால், விழிப்புணர்வுடன் இருந்தால் நீங்கள் தொடர்ந்து பேரானந்தத்துடன் இருப்பதை புரிந்து கொள்ளுவீர்கள்.

உடலளவிலும் மனத்தளவிலும் ஏற்படும் அனுபவங்கள் மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. ஏனெனில் இந்த உலகம், மாறுதல்களுக்குக் கட்டுப்பட்டது; ஒன்றுக்கொன்று முரணான விஷயங்கள் அடங்கியது. இந்த உலகில் இனிப்பும் கசப்பும், இன்பமும் துன்பமும், சுகமும் துக்கமும் உள்ளன. ஆனால் உங்கள் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாகவுள்ள ஜீவனுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. ஏனெனில் அது

காலத்தையும், இடத்தையும் கடந்து இருக்கிறது. அது தூய விழிப்புணர்வாக, ஜோதிஸ்வரூபமாக உங்களுக்குள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து எதுவும் மறைக்கப்படவில்லை. அது ஞானஸ்வரூபம் (ஞான வடிவம்).

இதைக் கண்டு கொள்ளுங்கள். இந்த மையத்தில் இருங்கள். நீங்கள் இதை மையம் கொண்டு இயங்குகிறீர்கள் என்பதையும், இதன் ஆதாரத்தில் இயங்குகிறீர்கள் என்பதையும், இதுவே உங்களின் ஆரம்பமும், நடுவும், அந்தமும் ஆகும் என்பதையும், உங்களுக்கு எல்லாம் இதுதான் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுகிறீர்கள். எல்லா உயிர்களும் இதில் வாழ்வதுபோல் நீங்களும் வாழ்கிறீர்கள்.

இது மனிதனின் உலக அனுபவங்களைக் கடந்து நிற்கிறது. இது வாழ்வின் ஆதார சக்தியாகவும் விழிப்புணர்வாகவும் இருப்பதுடன் விளக்க இயலாத பேரானந்தமாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே இதை அனுபவத்தில் அறிந்துகொண்ட மகான்கள், “பிரம்மம் பேரானந்த வடிவில் இருக்கிறது; பேரானந்தமாக மட்டுமே இருக்கிறது”.

நீங்கள் எப்போதும் இந்தப் பேரானந்தத்தில் வேரூன்றி நிற்கிறீர்கள். இதில் நீடித்து நிலைத்து இருக்கிறீர்கள். உங்களின் உண்மையான ஆன்மீகத் தன்மையுடன் பேரானந்தத்தில் வாழ்ந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உண்மையில் தூய ஆத்மாவாக இருப்பதை உணர்ந்தால் நீங்கள் பேரானந்தத்தில் நீடித்து நிரந்தரமாக இருப்பதை உடனே உணர்ந்து கொள்ளுவீர்கள். ஆகவே, உங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுவது முக்கியம். உங்களை நீங்கள் அறிந்து கொண்டால் பேரானந்தமே உண்மையானது என்றும், சுவலை என்பது இல்லை என்றும் அறிந்து கொள்ளுகிறீர்கள்.

மாபெரும் தத்துவ மேதைகளும், குருமார்களும், ஞானிகளும் நீங்கள் யார், உங்களது உண்மைத் தன்மை என்ன என்பது பற்றி உங்களுக்குச் சொல்ல முயற்சித் திருக்கிறார்கள். ஆத்மஸ்வரூபியான நீங்கள் ஆத்மாவுக்கு சம்பந்தமில்லாததிலிருந்து எப்படி உங்களை விடுவித்துக் கொள்ளுவது என்பது பற்றி ஆதிசங்கரர் விவேக சூடாமணியில் விளக்கியிருக்கிறார்.

ஆத்மாவுக்கு சம்பந்தமில்லாததிலிருந்து ஆத்மாவை விடுவிப்பது என்பது திடீரென்று நிகழக் கூடியது அல்ல. நீங்கள் படிப்படியாக முயன்று இந்த விடுதலையைப் பெற வேண்டும். நீங்கள் ஆத்மா என்பதை தொடர்ந்து உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆத்மாவுக்கு சம்பந்தமற்றவைகளை ஒதுக்கித்தள்ள வேண்டும். ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்த மில்லாதவை உலகில் எங்கும் இருக்கும். அதுபற்றி நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். கடவுளின் படைப்புகளில் ஒரு பகுதியான இவற்றுடன் நீங்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கவில்லை என்றும் நீங்கள் ஆத்மாவுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்றும் அதுவே உங்களின் உண்மைத் தன்மை எனவும் அறிந்துகொள்ளுங்கள். இப்படிச் செய்தால் உங்களிடத்தில் விழிப்புணர்வு ஏற்படுகிறது. அதில் நீங்கள் நிலைத்திருக்கிறீர்கள்.

ஆகவே, ஏனியில் ஒருவர் ஏறி உயரச் செல்வதுபோல நீங்கள் பூரணத்துவத்தின், பரம் பொருளின் அனுபவத்தைப் பெற பாடுபட வேண்டும். காற்று பலூன் தரையில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது விண்ணில் பறக்க வேண்டுமானால் இந்தக் கட்டை அவிழ்த்துவிட வேண்டும். அது மேலும் மேலும் உயரப் பறக்க வேண்டுமானால் பூமியுடன் அதற்கு எந்தப் பிடிப்பும் இல்லாமல் சுதந்திரமாக விட்டுவிட வேண்டும். அது விண்ணில் பறக்கத் தடையாக இருப்பவற்றை

அகற்றிவிட வேண்டும். அதுபோல நமது ஆன்மீக முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாக இருக்கும் அனைத்தையும் நாம் அகற்றிவிட வேண்டும்.

ஆகவே, முதலில் நீங்கள் பந்தத்திலிருந்து விடுபடவேண்டும். வெளியில் ஆன்மீகப் பயிற்சியில் நீங்கள் ஈடுபடும்போது, உள்ளிருந்து பந்தம் உங்களை கட்டுப்படுத்துகிறது. நீங்கள் எந்த வகையிலான ஆன்மீகப் பயிற்சியிலும் ஈடுபடலாம். ஆனால் அனைத்துப் பயிற்சிகளின் நோக்கமும் ஒன்றுதான். மனித உணர்வில், உலக உணர்வில், உடல் மற்றும் மனம் சம்பந்தமான உணர்வில் தவறாக உங்களைக் கட்டிப்போட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையிலிருந்து நீங்கள் விடுபட வேண்டும். இதுதான் அனைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளுக்கும் நோக்கமாக உள்ளது.

நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் ஆன்மீகப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டு வந்தாலும், உங்களது தினசரிக் கடமைகளில் ஈடுபட்டு வந்தாலும் பந்தத்திலிருந்து விடுபடும் முயற்சி தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும்.

இதுதான் உடனடித் தேவை. உங்களுக்குள் தோன்றியுள்ள விழிப்புணர்வு தொடர்ந்து, இடையறாது நடைபெறும் சாதனையாக இருக்க வேண்டும். பரம்பொருளை நோக்கிச் சென்று, பரம்பொருளில் நிலைத்திருந்து, நீங்கள் சச்சிதானந்தப் பரம்பொருள் என்ற உணர்வு பெற்றிருக்கும் சாதனையாக இருக்க வேண்டும்.

உங்களுக்கு இந்த சச்சிதானந்த விழிப்புநிலை ஏற்பட இறைவன் அருள்புரியட்டும். உடல் மற்றும் மனத்தின் வெளிப்பாடுகள், உங்களை இந்த உலக பந்தத்தில் ஆழ்த்தாமல் நீங்கள் தொடர்ந்து சாதனையில் ஈடுபட்டு, அகத்தில் சச்சிதானந்த விழிப்புணர்வு பெற்று

இருக்க உதவி புரியட்டும். கடவுள் உங்களுக்கு இந்தவர்ப்ராசத்தை அளிக்கட்டும். இந்த சாதனையை நீங்கள் இங்கேயே இப்போதே நிகழ்த்த இறைவன் அருள்புரியட்டும்.

68. ஆன்மீகப் பிரச்னையின் ஆணிவேர்

ஜீவாத்மா உலக உணர்வில் பந்தப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? உள்ளம் சம்பந்தமான இந்த விஷயத்தை, எலும்பும் தோலும் நிறைந்த கூட்டுக்குள் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கும் ஜீவாத்மாவின் பிரச்னையை, தொடர்ந்து அது எதிர்காலம் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் எண்ணத்தை, கற்பனையை, நினைவுகளை, திட்டங்களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது மிகவும் முக்கியம்.

உள்ளே பின்னப்பட்டிருக்கும் வலையில் நாம் சிக்கித் தவிக்கிறோம். இந்த மனம் மற்றும் உடல் சம்பந்தமான தோற்றங்களில் நம்மை இணைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். முழுமையாக இந் நிலையில் இருக்கிறோம். இது நமது சகஜநிலையாகிவிட்டது. இந்த உடல் மற்றும் மனம் பற்றிய உணர்வே நமக்குத் தெரிந்த உணர்வாக ஆகிவிட்டது. இது நமது இயல்பு நிலை ஆகிவிட்டது, வேதாந்திகள் இந்த நிலையை அசாதாரணமான நிலை அல்லது வழி தவறிய நிலை என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

சுவாமி விவேகானந்தர் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, உள்ளம் சம்பந்தப்பட்ட நுட்பமான இந்த விஷயத்தை மேலைநாட்டினருக்கு விளக்கிக் கூறுகையில், இதை “மயக்கப்பட்டவர்களை விடுவித்தல்” என்று கூறினார். “நான் ஆத்மா, நான் அமரத்துவம் பெற்றவன், எனக்கு இறப்பும் இல்லை, பிறப்பும் இல்லை எனக்கு பெயர் இல்லை, உருவம் இல்லை” என்று கூறுவதை சுய மயக்கம் என்று

மேல்நாட்டினர் வர்ணித்தனர். இவர்களுக்கு பதிவனித்து விவேகானந்தர் பின்வருமாறு கூறினார் : “மாறாக, நீங்கள் ‘நான் இந்த உடல், நான் மனிதன், நான் அப்படிப்பட்டவன், நான் இப்படிப்பட்டவன், நான் இந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன், நான் இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவன்’ என்று சிந்திக்கும் அளவுக்கு மயக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கிறீர்கள். ஒவ்வொரு பிறவியிலும் இப்படி தவறான சிந்தனையின் மூலம் மயக்கப்படுகிறீர்கள். இந்த மயக்கத்திலிருந்து உங்களை விடுவிக்க வேதாந்தம் விரும்புகிறது”.

இப்படி காலங்காலமாக தவறான சிந்தனையின் மூலம் நாம் எந்த நிலைக்கு ஆளானோம் என்பது பற்றிச் சிந்திக்க முயற்சிக்க வேண்டும். நமது உண்மைத் தன்மையிலிருந்து நாம் யார் என்ற விழிப்புணர் விலிருந்தும் நாம் விலகிச் சென்று நமக்கு சம்பந்த மில்லாதவற்றுடன் நம்மை இணைத்துக் கொள்ளும் நிலை என்று இதனை வேதாந்தம் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

நாம் அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மா. ஆனால் நாம் நம்மை பிறப்பு இறப்புக்கும், தொடக்கம் மற்றும் முடிவுக்கும் உட்பட்டவர்களாகக் கருதிக் கொள்ளுகிறோம். நாம் நமது உண்மை நிலையை மறந்து, தவறான உணர்வு கொண்டு நமது உண்மைத் தன்மைக்குப் புறம்பான ஒன்றுடன் நம்மை இணைத்துக் கொண்டிருப்பதை வேதாந்தம் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

இத்தகைய தவறான இணைப்பால், அகந்தை உருவாகிறது. தவறான உணர்வால் பந்தப்படுகிறோம். சுயநலம் பெருகுகிறது. அகந்தையே இதற்குக் காரணம். இதன்மூலம் மனிதன் சுயநலமியாக ஆகிறான். இதுதான் இன்றைய துன்பநிலை. ஒருவகையில் இது நமது உண்மை நிலையாகவும் தோன்றுகிறது. இது நோயுற்ற

நிலை. இது பவ ரோகம் (இடம் பெயரும் நோய்) எனப்படுகிறது.

மண்ணுலக வாழ்க்கையின் பந்தம் உங்களுக்கு வெளியில் இல்லை. இதை உருவாக்கியது நீங்கள் தான். உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. ஜம்புலன்களும் காணுகிற உலகம், பிரபஞ்சத்தை, சம்ஸார வாழ்க்கையை, உலகியல் வாழ்க்கையை அமைக்கவில்லை. நமக்குள் நமது உண்மைநிலை மறக்கப்பட்டு, அகந்தை மற்றும் சுயநலத்தால் தவறான உணர்வு கொண்டிருக்கும் நிலையும், சுயநலத்தால் பல விஷயங்களுடன் பந்தப்பட்டிருக்கிற நிலையும் தோன்றி யிருப்பதுதான் இதற்குக் காரணம்.

மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் மோதிக் கொள்ளுவதற்கும் சண்டையிட்டுக் கொள்ளுவதற்கும், கருத்து வேறுபாடுகளுக்கும், நல்லிணக்கமின்மை, வெறுப்பு, தவறான எண்ணம், பாரபட்சம், பொறாமை, சந்தேகம், கோபம் அனைத்துக்கும் இந்தத் தவறான உணர்வும் சுயநலமும்தான் அடிப்படைக் காரணம். இடம் மாறும் நோயிலிருந்து (பவ ரோக) அனைத்தும் தோன்றுகின்றன. பந்தம் நமக்கு வெளியில் இல்லை, உள்ளேதான் இருக்கிறது.

ஆகவே முதலில் இதை நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளாதவரை நீங்கள் கைவல்ய மோக்ஷம் அல்லது விடுதலை பெறமுடியாது. அவை வெறும் கற்பனையாகவே இருக்கும்.

நாம் வேதாந்தத்தை அறிந்திருந்தாலும் நம்மைப் பற்றிய உண்மை நிலையை அறிந்து கொள்ளாவிட்டால் ஆன்மீக வாழ்க்கைக்குள் நுழைய முடியாது. ஆன்மீக வாழ்க்கையில் இரு அம்சங்கள் உள்ளன. ஒன்று வேதாந்தக் கொள்கை; (வேதாந்த சித்தாந்த)

மற்றொன்று நடைமுறை உலகியல் நடவடிக்கைகள் (வியவஹார). வேதாந்தக் கொள்கைகள், உலகியல் நடவடிக்கைகளில் இடம் பெறாவிட்டால், அவை நமக்குச் சுமையாகிவிடும்.

நடைமுறை வாழ்க்கையில் அனுஷ்டிக்கப்படாத சித்தாந்தம் பயனற்றதாகிறது. உங்களது தினசரி ஆன்மீகப் பயிற்சிகளில், அன்றாட நடவடிக்கைகளில், சிந்தனையில், உணர்வில், உங்களைச் சுற்றியுள்ள சூழ்நிலை குறித்து உங்களது பிரதிக்கிரியை, நீங்கள் யாருடன் பழகவேண்டியிருக்கிறதோ அவர்களுடன் நீங்கள் கொள்ளும் உறவு ஆகியவற்றில் இந்த சித்தாந்தம் அனுஷ்டிக்கப்படாவிட்டால் அதனால் பயன் ஏதும் இல்லை.

ஜீவாத்மா, தனது ஆன்மீக சாதனையில் இந்த சித்தாந்தத்தைப் பயன்படுத்தி பரம்பொருளை நோக்கி முன்னேற இறைவன் ஒரு வாய்ப்பளித்திருக்கிறார்.

இந்த உலகியல் வாழ்க்கையில் நமது நிலை என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால் நமக்குள் ஆன்மீக பலத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளாவிட்டால் நாம் இழப்புக்கு ஆளாவோம். ஆன்மீக சாதனை என்பது காடுகளில் அல்லது குகையில் நிகழ்வுது என்று நாம் நினைப்பதால் நாம் அற்புதமான ஆன்மீக சூழ்நிலையில் இருந்தாலும் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருக்கிறோம். ஆன்மீக சாதனையை நாம் ஒரு குகையில் நிகழ்த்த விரும்பினால் அந்த குகை வெளியில் இல்லை, அது நமக்கு உள்ளேயே இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

நாம் இங்கேயே, இப்போதே, இந்த வழியில் உயர்வு பெற வேண்டும். இப்படியொரு வாய்ப்பு இனி கிடைக்காது. கடவுள் தந்த இந்த வாய்ப்பைப் புரிந்து கொண்டு பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் வழி தவறிப்

போனால் அதன்மூலம் நமக்கு நஷ்டம்தான் ஏற்படும். ஒவ்வொரு கணமும், ஒவ்வொரு நாள் காலைப் பொழுதும் இப்படியொரு பொன்னான வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கிறது. வேதாந்தக் கொள்கையை உலகியல் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்த உங்களுக்கு வாய்ப்புத் தரப்படுகிறது. இதுதான் நடைமுறை ஆன்மீக வாழ்க்கை ஆகும். இதுதான் யோகத்தையும் வேதாந்தத்தையும் செயலில் கடைப்பிடிப்பதாகும்.

69. விழிப்புணர்வை வெளிப்படுத்தும் ஒளி எது?

முற்காலத்தில் உங்களது முன்னோர்கள் மகத்தான, அசாதாரணமான, தனிச்சிறப்பான தாகம் கொண்டிருந்தனர்; தெரியாததைத் தெரிந்துகொள்ளவும் பார்க்காததைப் பார்க்கவும் தாகம் கொண்டிருந்தனர். மறைபொருளாக இருப்பதை கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் அப்பால் இருப்பதை அடைய அவர்கள் தணியாத தாகம் கொண்டிருந்தனர். தெரியாத ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள அவர்கள் விரும்பினர். அது இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ளாமலேயே அதைத் தேடினர்.

இப்படி ஒன்று இருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்ளாமலேயே அவர்கள் அதை தேடிச் செல்லுவதற்குத் தேவை என்ன இருக்கிறது? புலன்கள் மூலம் காண்பவை அனைத்தும் தற்காலிகமானவை, மாறக் கூடியவை, நிலையற்றவை, அழியக்கூடியவை என்று அவர்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டனர். அவர்கள் காணும் பொருட்கள் அனைத்தும் தொடர்ந்து ஒடிக் கொண்டே இருப்பதைப் பார்த்துவிட்டனர். அவர்கள் காணும் ஒவ்வொன்றும் முதலும் முடிவும் கொண்டு இருப்பதையும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு இருப்பதையும் அவர்கள் அறிந்துகொண்டனர். இவை

மாறிக்கொண்டே இருப்பதால் இவற்றை நம்பமுடியாது எனவும் அறிந்துகொண்டனர்.

இதில் அவர்களுக்கு திருப்தி இல்லை. “நிலையாக இருப்பது எது? மாறாத அழியாத பொருள் எது?” என்று அவர்கள் அறிந்துகொள்ள விரும்பினர். கண்ணுக்குத் தெரியாததைக் காண அவர்கள் பயணம் தொடங்கினர். இந்த ஆன்மீக வேட்கையின் மூலம் அவர்கள் பல விஷயங்களைக் கண்டுபிடித்தனர். இறுதியில், தாம் தேடும் பொருள் இருப்பதைக் கண்டு கொள்ளுகின்றனர். அதற்கு ஆரம்பமும் இல்லை, முடிவும் இல்லை. அது மாறாதது, அழியாதது, நிலையானது, காலத்தையும் இடத்தையும் கடந்து நிற்பது, அது நிலையானது, எல்லையற்றது, இதனையும் அவர்கள் கண்டுபிடித்தனர்.

நிலையற்ற பொருளுக்கு அப்பால் நிலையான பொருள் இருப்பதை அவர்கள் அறிவித்தார்கள். பார்க்கக்கூடிய பொருளுக்குப் பின்னால் பார்க்க முடியாததும் அழியக் கூடிய பொருளுக்குப் பின்னாலும் அப்பாலும் அழியாததும் இருப்பதை அவர்கள் அறிவித்தனர். விழிப்பு மற்றும் ஞானத்தின் ஒளியாக அது இருந்ததால் அவர்கள் அதனை ஒளிக்கு ஒளியாகவும், அனைத்து இருளுக்கும் அப்பால் இருப்பதாகவும், பிரகாசிக்கும் அனைத்துக்கும் ஆதாரமாக இருப்பதாகவும் அவர்கள் விளக்கினர். அது காரணமற்ற காரணம், மூலமற்ற மூலம், என்றும் நிலைத்திருப்பது.

இந்த கண்டுபிடிப்பையும் அனுபவத்தையும் எல்லாக் காலத்திலும் பயன்படுத்திக் கொள்ள அடுத்தடுத்த தலைமுறைக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளனர். இந்த விளக்கின் ஒளி மங்கி மறைந்ததில்லை; காரணம் அது அணையா தீபமாக உள்ளது. அதுதான் இன்று நாம் வாழும் இந்த உலகில் போற்றத்தக்க, உயரிய,

தூய்மையான, உன்னதமான தகுதிமிக்க, புனிதமான விஷயங்களுக்கு ஆதாரமாக உள்ளது. பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, நோய், நலிவு, வெறுப்பு, வன்முறை அதர்மம், குற்றப் பழக்கம், வஞ்சகம், நேர்மையின்மை மற்றும் தூர்க்குணம் விவேகமற்ற சாரமற்ற மனித வாழ்க்கையின் சாரமாக உள்ளது.

இன்று இருளில் மூழ்கிக் கிடக்கும் மனித சமுதாயத்துக்கு அது ஒளி தருகிறது. அதுவாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் நீங்கள் இருளைக் கடந்து சுய விழிப்புணர்வு பெற்று, நீங்கள் அந்த நித்யஜோதி ஸ்வரூபமாக இருக்கிறீர்கள் என்ற அனுபவம் பெற்று உயர்வடைய மனிதப் பிறவி, மனித வாழ்க்கை உங்களுக்கு ஒரு அரிய வாய்ப்பாகக் கிடைத்திருக்கிறது.

முற்காலத்தில், ஜோதி ஸ்வரூபமாக உள்ள உண்மைப் பொருளை உணர்த்த ஆசிரியர் மாணவர்களிடம் கேள்வி கேட்டு விளக்கம் அளிப்பார்.

“அன்பிற்குரிய மாணவனே, எல்லாப் பொருட்களையும் எதன்மூலம் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளுகிறோம்?”

“தூரிய வெளிச்சம் மூலம்”

“தூரிய அஸ்தமனத்துக்குப் பின்னர் இருள் தூழ்ந்து கொள்ளுகிறது. அப்போது பொருட்களை எதன் உதவியால் பார்க்கிறோம்?”

“சந்திர ஒளியின் உதவியால் பார்க்கிறோம்”

“சந்திரன் இல்லாத நாளன்று எப்படிப் பொருட்களைப் பார்க்கிறோம்”.

“நட்சத்திர ஒளியின் உதவியால் பார்க்கிறோம்”.

“மழைக்காலத்தில் மத்தியில் மேகக் கூட்டங்கள் நிறைந்த காரிருளில், சந்திரனும், நட்சத்திரமும் தெரியாத நாளில் எப்படிப் பொருட்களைப் பார்க்கிறோம்?

“நெருப்பின் ஒளியில் பார்க்கிறோம்”

“ஒரு மனிதன் சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும் இல்லாத காரிருளில் நிலவறைக்குள் படிகளில் இறங்கிச் செல்லுகிறான். அப்போது தீ காற்றில் அணைந்து விடுகிறது. இப்போது அந்த மனிதன் எதன் மூலம் அந்த பொருட்களைப் பார்க்க முடியும்? நிலவறையில் தான் நிற்பதையும் தான் படிகளில் இறங்கி வந்ததையும் தன்னைச் சுற்றி நான்கு பக்கங்களிலும் சுவர்கள் இருப்பதையும் அங்கு மற்ற பொருட்கள் இருப்பதையும் அந்த மனிதன் எப்படிச் காணமுடியும்?

“குருவே, முன்பு இவற்றைப் பார்த்த நினைவின் துணையுடன் இப்போதும் இவற்றைக் காணமுடியும்”

“அன்பு மாணவனே! நினைவின் மூலம், மனக்கண்ணால் பொருட்களைப் பார்ப்பது யார்? எந்த ஒளியின் உதவியால் மனக்கண் பொருட்களைப் பார்க்கிறது? அது யார்? கண்கள் திறந்திருந்தாலும் எதையும் பார்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் பெயர், வடிவம் எதுவும் இல்லாத சூழ்நிலையில் எந்த ஒளி மனிதனைப் பார்க்க வைக்கிறது?”

“அது உணர்வின் ஒளி. அது, கண்ணால் பொருட்களைப் பார்க்க முடியாதபோதும் உணர்வால் அறிந்து கொள்ளும் ஜீவன். அந்த ஜீவன் விழிப்பு நிலையில் இருக்கிறது. அதுவாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். வேறு எந்த ஒளியின் உதவியும் இல்லாமல் நீங்கள் பொருட்களை அறிந்து கொள்ள முடியும், பார்க்கமுடியும். அது ஞானத்தின் சாரம். அது பூரண ஞானம். அது ஆதி அந்தமற்றது. அதுவே உண்மைப் பொருள். அதுவே பிரம்மம்; காரிருளைக் கடந்து ஒளிக்கு ஒளியாய் அது இருக்கிறது. அது மட்டுமே உண்மை. அதுவாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்”.

நாம் அந்த ஒளியை, உண்மைப் பொருளை உணராமல் இருக்கிறோம். நாம் கண்ணில் காண்பதை மட்டுமே, பலவாக கண்ணுக்குத் தெரிவதை மட்டுமே உண்மை என நினைக்கிறோம். நாம் கண்ணால் பார்க்காத, இரண்டற்ற ஒன்றாக இருக்கிற பரம்பொருளை நாம் உண்மை என நம்புவதில்லை. இத்தகைய ஆன்மீக அறியாமையில் இருக்கிற உண்மையைக் காணமுடியாத நிலையில் இருக்கிற ஆன்மீக சாதகர்கள் எந்த ஒளியின் மூலம் உண்மைப் பொருளை அறிந்து கொள்வார்கள்?

இது முக்கியமான கேள்வி. அந்த ஒளி உண்மை ஒளி. உண்மை ஒளியின் துணைகொண்டு உண்மைப் பொருளை அறிகிறோம். அந்த ஒளி, தூய்மை ஒளி. தூய்மை ஒளியுடன் பிரகாசிப்பவர், பரிசுத்த பிரம்மமாக ஆகிறார். உண்மைப் பொருளை அறிந்து கொள்ளுகிறார். அந்த ஒளி தர்மத்தின் ஒளி. தர்மத்தைப் போற்றி, தர்மத்தைப் பின்பற்றுவோர் அதன் உதவியுடன் உண்மைப் பொருளை அறிந்து கொள்ளுகின்றனர்.

ஆகவே வழி தெரியாமல் தவிக்கும் சாதகர்களுக்கு உண்மை, தூய்மை, தர்மம் என்னும் விளக்கு ஒளி பாதையைக் காட்டி ஞான ஒளியை, ஆத்ம் ஞானத்தை, விடுதலையை அடையச் செய்கிறது. இருளைக் கடந்து ஒளிக்கு ஒளியாகத் திகழும் இறைவனுடன் நாம் கலந்துவிடும்வரை இந்த ஒளியைப் பயன்படுத்தி நம் வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்த ஒளிதான் தெய்வீக வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுகிறது. தினசரி வாழ்க்கையில் உண்மை, தூய்மை, தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் தெய்வீக வாழ்க்கை என்னும் ஆலயத்தின் மையத்தில் இந்த ஒளி இருக்கிறது.

எப்போதும் மாறிவரும் உலகில் என்றும் மாறாத இருக்கிற நிலையான உண்மைப் பொருளைப் பற்றி

இந்த காலைப் பொழுதில் சிந்திக்க நமக்கு வாய்ப்பளித்த பரம்பொருளுக்கு நமது இதயபூர்வமான நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவிப்போம். மாற்றங்கள் நிறைந்த மனித வாழ்க்கைக்கு மத்தியில் நிலையான, மாறாக, எப்போதும் மதித்துப் போற்றிப் பின்பற்றத்தக்க உண்மைகளைப் பற்றிச் சிந்தித்து அருள்நிலை அடைவோமாக!

70. நீங்கள் அதுவாக இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ளுதல்

“நீ அதுவாக இருக்கிறாய்” என்று உபநிஷத் அறிவிக்கிறது. இதை நீங்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“நீ” என்று உபநிஷத் குறிப்பிடுவது காதால் கேட்டு, மனதால் புரிந்து கொண்டு, புத்தியால் கிரகித்துக் கொள்ளும் உங்களை அல்ல. அப்படி யென்றால் இந்த அறிவிப்பே அர்த்தமற்றதாகிவிடும். ஏனெனில் ‘நீ’ என்று உபநிஷத் குறிப்பிடுவது உங்கள் உடலை என்று நீங்கள் கருதினால், இன்னும் நீங்கள் உங்களை இந்த உடல், மனம், புத்தி இவற்றுடன்தான் இணைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று பொருள். இந்த உணர்வில் நீங்கள் இருந்தால் உபநிஷத் தனது குறிக்கோளை அடையாமல் தோற்றுப் போகும். ஏனெனில் அது ‘நீ’ என்று சொன்னது உடல், மனம் மற்றும் புத்தியுடன் இணைந்துள்ள உங்களை அல்ல.

உபநிஷத் ‘நீ’ என்று சொல்லும்போது மனித மொழியைப் பயன்படுத்தவில்லை. ஆனால் தெய்வீக அனுபவத்தை உங்களுக்கு எடுத்துரைக்க விரும்புகிறது. உபநிஷத்துக்கள் சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், ஹிந்தி அல்லது எந்த ஒரு மொழியிலும் அறிவிப்புச் செய்ய வில்லை. அவை ஒரு அனுபவத்தைச் சொல்லுகின்றன. இந்த அனுபவத்தை நினைத்துப் பார்க்க முடியாது.

மனத்தால் அறிய முடியாது அல்லது புத்தியால் கிரகிக்க முடியாது; 'யதோ வாசோ நிவர்த்ததே அப்ராப்ய மனஸ ஸஹ' (பேச்சுக்கள் அனைத்தும் அந்த அனுபவத்தை நெருங்கமுடியாமல் மனத்துடன் திரும்பிவிடுகின்றன).

மனதும் பேச்சும் அதற்குள் நுழைய முடியாமல் அதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் திரும்பிவிட்ட நிலையில், அதை உடல் மற்றும் மனத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதாக நினைத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். இந்த வகையில் 'நீ' என்பது பற்றிய தெளிவு உங்களுக்குள் ஏற்படவில்லை. உபநிஷத்துக்கள் பிரம்மத்தைக் குறிப்பிடும்போது 'திரு' 'திருமதி' என்று சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொன்னால் அது அபத்தம். ஒரு பொருளின் உண்மைத் தன்மைக்கும் அதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளுவதற்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாடு மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் உள்ள வேறுபாடு.

ஆகவே, 'நீ அதுவாக இருக்கிறாய்' என்று உபநிஷத்துக்கள் குறிப்பிடும்போது 'நீ' என்பதை எந்த அர்த்தத்தில் அவை குறிப்பிடுகின்றன என்பதை நீங்கள் முதலில் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அவை குறிப்பிடுவது கண்ணால் காணக்கூடிய, பெயரும் உருவமும் உடைய நீங்கள் அல்ல. அவை கண்ணால் காணமுடியாத உங்களைக் குறிப்பிடுகிறது. கண்ணால் காணும் எதையும் அவை குறிப்பிடவில்லை. பிரம்மம் மறைபொருளாக உள்ளது. அதற்கு எல்லாம் தெரியும். அது அனைத்தையும் அறியும். அது கண்ணுக்குத் தெரியாத மறைபொருளாக உள்ளது. அது மட்டுமே நிலைத்திருக்கிறது. அதுவாகத்தான் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்.

அதுதான் உங்களுக்கு மூலாதாரம். உங்களுக்கு எல்லாம் அதுதான். அது கண்ணால் காணமுடியாதது. அதுதான் நீங்கள். நீங்கள் இந்த உலகத்தை அறிந்து

கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இந்த உலகம் உங்களை ஒருபோதும் அறிந்துகொள்ள முடியாது. உங்கள் தாயும் தந்தையும் கூட உங்களை அறிந்து கொள்ள முடியாது. 'நீ', 'அது' என்ற சொற்களின் உண்மையான அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளாதவரை அவர்களால் உங்களை அறிந்து கொள்ளமுடியாது.

ஆகவே, நீங்கள் நீண்டகாலம் கல்வி, பயிலுவதும் பிரம்மத்தை அறிந்தவரின் திருவடியில் அமர்ந்திருத்தலும் அவர் பிரம்மத்தைப் பற்றிச் சொல்லுவதைக் கேட்டலும் அவசியமாகிறது. அவர் மாயையைப் பற்றியும், உங்களைப் பற்றியும் அதனுடன் உங்களுக்குள்ள உறவு பற்றியும் சொல்லக் கேட்பது அவசியமாகிறது. குரு, மாயை இருக்கிறதா இல்லையா என்பது பற்றியும் பிரம்மத்துக்கும் உங்களுக்கும் உள்ள உறவு பற்றியும் நாள்தோறும் மாதக் கணக்கில், வருடக் கணக்கில் சொல்லும் போது, "குருஜி நான் இந்த உடல் அல்ல, மனம் அல்ல என்று சொல்லுகிறார். இதற்கு என்ன பொருள்? பிறகு நான் யார்?" என்று நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். குரு சொல்வதை கவனமுடன் கேட்க வேண்டும், ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும், அதையே தியானம் செய்ய வேண்டும்.

ரோம் ஒரே நாளில் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கடவுளைப் புரிந்து கொள்ள ஒரு ஆயுட் காலம் போதவில்லை. ஒரு நாளைப் பற்றி என்ன சொல்ல! அதே நேரத்தில் கண் இமைக்கும் நேரத்தில் கடவுளை அறிந்து உணரலாம் என்றும் அதற்கும் நேரம் ஆகாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விரு கருத்துக்களில் எதை உண்மையென்று கொள்ளுவது?

உலர்ந்த தீக்குச்சியை சொரசொரப்பான இடத்தில் உரசினால் அது உடனே தீப்பற்றிக் கொள்ளுகிறது. ஒரு சோப்புக் கட்டி மீது ஒரு பல்சூச்சியை உரசிப்

பாருங்கள், நெருப்புப் பற்றிக் கொள்ளுகிறதா, இல்லை! தீக்குச்சியின் தலைப்பகுதியை தயார் செய்ய என்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று எண்ணிப் பாருங்கள். பிறகு அதை ஒரு தகுதியான இடத்தில் உரச வேண்டும்.

சாதகன் ஆன்மீக நூல்களைப் படிப்பதன் மூலம், உண்மைக் கருத்துக்களைக் கேட்பதன் மூலமும் படித்ததையும், கேட்டதையும் சிந்திப்பதன் மூலமும் உங்களுக்குள் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் முழுமையாக ஆயத்தமாக இருக்கிறீர்கள். இந்த நிலையில் உபநிஷத்துக்கள் 'நீ அதுவாக இருக்கிறாய்' என்று சொன்னதன் உண்மைப் பொருளை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளுகிறீர்கள். 'நீ' என்பது எதைக் குறிக்கிறது என்பதையும் புரிந்து கொள்ளுகிறீர்கள். இந்த உலக வழக்கில் 'நான்' என்று எதைக் குறிப்பிடுகிறீர்களோ அதை உபநிஷத்துக்கள் குறிப்பிடவில்லை என்பதையும் மூன்று சரீரங்களையும், ஐந்து கோசங்களையும் (இரைகளையும்) கடந்து நிற்கிற, உறக்கம் விழிப்பு என்ற மாறுபட்ட அனுபவங்களைப் பெறாதிருக்கிற ஒன்றை உண்மையான 'நான்' என்பதை உபநிஷத்துக்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

“நான் நான்காவது உணர்வு நிலையில் இருக்கிறேன். விழிப்பு, கனவு, உறக்கம் என்று மாறி மாறி வரும் நிலைகளை சாக்ஷியாக இருந்து நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் விழிப்பு நிலையிலோ, கனவு நிலையிலோ, உறக்க நிலையிலோ, இல்லை. நான் உறங்கவேயில்லை. ஆகவே விழித்தெழ அவசியமில்லை. நிலையாக நான் நானாக இருந்து வருகிறேன். நான் அதுவாக இருந்து வருகிறேன். விழிப்பு எனது பெயர்”.

உபநிஷத்துக்களின் அறிவிப்புக்கு இதுதான் அர்த்தம். இதை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். அதே நேரத்தில் இதைப் புரிந்துகொள்வது கடினம். இது, உங்கள் உணர்வை தூய்மைப்படுத்தி பக்குவப் படுத்துவதில் நீங்கள் எந்த அளவுக்கு படிப்படியாக முன்னேறியிருக்கிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. இந்த உணர்வு உடல் மற்றும் மனத்தளவில் இருக்கிறது. இதை ஆன்மீக அளவில், தெய்வீக அளவில் நீங்கள் உயர்த்த வேண்டும். இப்படி நீங்கள் படிப்படியாக முன்னேறி உங்களுக்குள் இருக்கும் பேரானந்த சாம்ராஜ்யத்தை அடைய வேண்டும். இதுவே ஸ்வர்க்கம், இந்த ஸ்வர்க்கத்தில் நீங்கள் உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறீர்கள். 'அது' என்ற சொல்லின் பொருளை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளுகிற போது 'நீ' என்ற சொல்லின் பொருளை புரிந்து கொண்டு கிரகித்துக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

ஆகவே, இது நுட்பத்திலும் நுட்பமாக இருப்பதாக நமது முன்னோர்கள் கூறுகின்றனர். உங்கள் உணர்வு இந்த நுட்பத்தை அறிந்து கொள்ளுமாறு செய்ய வேண்டும். மாறாக, உங்கள் உணர்வு, விருப்பு, வெறுப்பு, மகிழ்ச்சி, துக்கம் என்று இந்த உடலுடன் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டிருந்தால் இந்த உயரிய நிலையை எப்படி அடைய முடியும்? நீங்கள் கற்பனையில், இனிய நினைவில் மூழ்கியிருக்கலாம். ஆனால் கற்பனை, கற்பனைதான், இனிய நினைவு, இனிய நினைவுதான். இது குழந்தை விளையாட்டு அல்ல.

இதை கிரகிப்பது என்பது இரும்பினாலான கடலையை மென்று தின்று ஜீரணிப்பதுபோல என்று ஒரு ஞானி கூறினார். இது சிறிய விஷயம் அல்ல. ஆகவே உங்களிடத்தில் பணிவு இருக்க வேண்டும், சிந்தனையில் தெளிவு இருக்க வேண்டும். இந்த

உண்மையைப் பற்றியும் நீங்கள் இருக்கும் நிலை பற்றியும் நீங்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, பணிவுடன், பொறுமையுடன், ஊக்கமுடன், மனோபலத்துடன் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள். முன்னேறுங்கள், தொடர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டே இருங்கள். ஒவ்வொரு கணமும், ஒவ்வொரு மணி நேரமும், ஒவ்வொரு நாளும் முன்னேறிச் செல்லுங்கள். உங்களை திசை திருப்பு முயலும் எதையும் அனுமதிக்காதீர்கள். திசை மாறாமல் நேர் வழியில் தொடர்ந்து முன்னேறுங்கள். நீங்கள் அங்குமிங்கும் பார்த்து வழி தவறிப் போகாமல் அதை நோக்கி, பிரம்மத்தை நோக்கி, அந்த மையத்தை நோக்கி, நீங்கள் எதில் வாழ்ந்திருக்கிறீர்களோ அதை நோக்கி நீங்கள் ஒவ்வொரு மூச்சிலும் பேச்சிலும் எதற்காக ஏங்குகிறீர்களோ அதை நோக்கி முன்னேறுங்கள்.

இதுதான் ஆன்மீக சாதனை. இதுதான் ஆன்மீக வாழ்க்கை. இதுதான் யோகப் பயிற்சி. இதுதான் தியானம். இதில் நிலைத்திருங்கள். இந்த சிந்தனையுடன் இருங்கள். ஆகவே தியானம் என்பது ஒவ்வொரு நிமிடமும் நாள் முழுவதும் செய்ய வேண்டியது. அது தனியாக நீங்கள் மட்டும் உங்கள் அறையில் இருக்கும் போது மட்டும் செய்வதல்ல. தியானம் இரவிலும் பகலிலும் செய்ய வேண்டியது; நீங்கள் வேலை செய்யும் போதும் அல்லது தொண்டு செய்யும்போது அல்லது கூட்டத்தில் இருக்கும் போது கூட தியானம் செய்ய வேண்டும். தியானம் நின்றுவிட்டால் உங்களது ஆன்மீக சாதனையும், முன்னேற்றமும் நின்றுவிடுகிறது.

நீங்கள் தியான அறையில் அமர்ந்திருக்கலாம்; ஆனால் உங்கள் எண்ணம் உலகத்தின் மத்தியில் இருக்கலாம். ஆகவே, இது விளையாட்டல்ல. சாதாரண விஷயம் அல்ல. இதற்குப் பணிவும் உண்மையைப்

புரிந்துகொள்ளும் சக்தியும் வேண்டும். இந்த 'நீ' எப்படி 'அது'வாக ஆக முடியும். அந்த 'நீ' உள்ளே இருக்கிறது. உபநிஷத்துக்கள் 'நீ' என்று சொல்லும்போது இந்த அர்த்தத்தில் தான் சொல்லுகின்றன.

ஆகவே, நாம் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளுவோம். நாம் இப்போது இருக்கும் நிலையைக் கண்டு அறிந்து கொள்ளுவோம். நாம் பரம்பொருளை புரிந்துகொள்ள விரும்பினால், உண்மையை கிரகித்துக் கொள்ள விரும்பினால், அடைய வேண்டிய இடத்தை அடைவதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

71. 10,000 ஞானோதயங்களின் சாம்ராஜ்யம்

இரண்டு தலைமுறைகளுக்கு முன்னதாக, கிழக்கு நாடுகளின் தத்துவம், சிந்தனை, ஆன்மீகம் இவற்றில் ஆர்வம் கொண்ட ஒரு அன்பர் - ஒரு எழுத்தாளர் இருந்தார். இவர் அடிக்கடி இந்தியாவுக்கும் திபெத்துக்கும் வருவார். ஆசிரமத்துக்கும் அடிக்கடி வருவார். ஒருமுறை குருதேவரை தரிசிக்க வந்தது என் நினைவில் இருக்கிறது. அவர் பல நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். அவரது ஒரு நூலுக்கு "10,000 புத்தர்களின் நாடு" என்று தலைப்பிட்டிருந்தார். எத்தகைய சிறப்பான தலைப்பு!

2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்து ஞானோதயம் பெற்ற ஒரு புத்தரைத்தான் நமக்குத் தெரியும். அவர் அரச குடும்பத்தில் பிறந்தவர், ஆடம்பரத்தில் வாழ்ந்தவர். அவர் எப்போதும் சுகத்தையே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கவும் துன்பம் என்றால் என்னவென்று அறியாதிருக்கும் அரண்மனையில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. நாளடைவில் அவருக்குத் திருமணம் ஆயிற்று, அவர்களுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது.

இதைவிடச் சிறப்பான வாழ்க்கையை யாரும் கற்பனை செய்து பார்க்கமுடியாது.

ஆயினும் இயல்பாகவே, தானாகவே, முன்னேற்பாடு எதுவுமின்றி அவரது இதயத்தில், மனத்தில் புத்தியில் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. அவர் சில நாட்சிகளைக் கண்டதும் வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். அதைப் புரிந்து, உணர்ந்து விழிப்புற்றார். இந்த விழிப்புணர்வு - ஞானோதயம் வாழ்க்கை முழுவதும் நிறைந்திருந்தது.

அவரது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட இந்தத் திருப்புமுனை, தான் அறியாததை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற தாகம் அவருக்கு ஏற்பட்டது. அரண்மனையின் ஆடம்பர வாழ்க்கையை உதறித் தள்ளிவிட்டு காட்டுக்குப் போனார். அறியாததை அறிந்துகொள்ளும் வேட்கையுடன் தனித்துப் பயணம் செய்தார். ஆனால் இந்தப் பாதை கவலையில்லாப் பெருவாழ்வுக்கு, உன்னத அருள் வாழ்க்கைக்கு அவரை அழைத்துச் செல்லும் என்று அவர் அறிந்திருந்தார்.

அவர் இந்த உலகத்தை நெருப்புப் பந்தாகப் பார்த்தார். அதன் உள்ளும் புறமும் உஷ்ணமாய் இருப்பதை அறிந்து கொண்டார். இங்கு துளியளவு கூட மகிழ்ச்சி இல்லை எனக் கண்டுகொண்டார். இந்த உலகில் மூன்று வகையான துன்பங்கள் இருப்பதை அறிந்து கொண்டார். (1) நம் கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகளால் ஏற்படும் துன்பம் (2) மற்ற வகையான வாழ்க்கையால் ஏற்படும் துன்பம் (3) பொறாமை, அகந்தை, கோபம், விரக்தி, ஏமாற்றம், அவநம்பிக்கை, வெறுப்பு, மனக்கசப்பு, அதிருப்தி மற்றும் நமக்குள் தோன்றும் இதுபோன்ற நூற்றுக்கணக்கான குணங்களால் நமக்கு நாமே ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் துன்பம்.

இந்த மனநிலை, மனதுக்கு அப்பாற்பட்டு எப்போதும் மாறாத பரம்பொருளாக, மகா அமைதியாக இருக்கும் ஜீவனைத் துன்புறுத்துகிறது. ஆத்மாவுக்கு சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களில் அதனை சிக்கவைக்கிறது.

ஆதி சங்கராசார்யார் தனது ஞான ஒளியும், உற்சாகமும் தரும் மகத்தான நூலாகிய விவேக சூடாமணியில் இதுபற்றி விளக்குகிறார். ஜீவன் எப்போதும் தனது நிஜஸ்வரூபத்தில் நிலைத்திருக்காமல் ஆத்மாவுக்கு சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுகிறபோது தவறுதல் காரணமாக, போதிய அளவுக்கு சிந்திக்காததால் நிலையானது எது நிலையற்றது எது என்று பகுத்தறியாததால், கண்ணால் காண்பதற்கும் உண்மை நிலைக்குமிடையிலான வித்தியாசத்தைப் புரிந்து கொள்ளாததால், ஆத்மா எது ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமில்லாதது எது என்று பகுத்தறியாததால் ஜீவன் கீழான உணர்வு நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறது. இந்த அடிப்படைத் தவறு காரணமாக, ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமில்லாதவற்றுடன் நம்மை இணைத்துக் கொள்ளுகிற அசல் பாவத்தால் நாம் அதுவாக இருக்கும் நிலையை மறந்து, நமது உண்மையான தெய்வீக இயல்பை மறந்து உலக விஷயங்களில் ஈடுபடுவதால் மூன்றாவது துன்பத்துக்கு ஆளாகிறோம். அகந்தையுடன் நம்மை இணைத்துக் கொள்ளுகிறோம். பூஜ்யமாக இருக்கும் அகந்தை அனைத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது.

இந்த மனிதப் பிறவி, நாம் விடுதலை பெறுவதற்கான கருவியாக நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் உடலுடன் நம்மை சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டு பந்தத்தில் சிக்கிக் கொள்ளுகிறோம். இந்த உலகில் அனைத்தும் பொய்யானது, நிலையற்றது,

பின்னல்போல் தோன்றி மறைவது, தற்காலிகமானது என்று அறிந்துகொண்ட சித்தார்த்தர் தனது பார்வையை தனக்கு உள்ளே திருப்பிவிட்டார். நாம் அதுபோலச் செய்யத் தவறிவிட்டோம். சித்தார்த்தர் பல பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆயினும் அவர் மகத்தான முடிவு எடுத்தார்.

கப்பலில் உள்ள திசைகாட்டும் கருவியின் காந்த ழுள்; பேய்க் காற்று அடித்தாலும், புயல் அடித்தாலும், கப்பல் அசைந்தாலும் ஆடினாலும் அமைதியாக நின்றாலும் வாடக்கு திசையைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும். அது போல சித்தார்த்தர் தனது மனதை குறிக்கோளில் நிலையாகப் பதிய வைத்தார்.

இந்த நிலையை படிப்படியாக முயன்று அடைய வேண்டும். ஏனெனில் 10,000 தடவை விழிப்புணர்வு ஏற்பட்ட பிறகுதான் ஆன்மீக சாம்ராஜ்யத்தை அடைய முடியும். ஏனெனில் ஒரு மனிதனின் பழக்கவழக்கங்கள் எளிதில் அவனை விட்டுப் போவதில்லை. அவை மீண்டும் மீண்டும் வந்து தாக்கி, விழிப்பற்ற நிலையிலும் தவறான உணர்விலும் மனிதனை ஆழ்த்துகிறது. ஆகவே மனிதனிடத்தில் உள்ள விழிப்புணர்வு தொடர்ச்சி அறுபடாமல் இருக்க வேண்டும். பரம்பொருளின், உண்மைப் பொருளின் ஆன்ம ஜோதி எப்போதும் மனிதனிடத்தில் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டு இருக்கவேண்டும்.

பந்தம் இல்லை, விடுதலைதான் உண்மைநிலை. நமக்கு உள்ளும் புறமும் ஒவ்வொரு அணுவிலும் அது இருக்கிறது. எங்கெங்கும் விடுதலை மட்டுமே இருக்கிறது. எங்கும் ஞானப்ரகாசம் மட்டுமே இருக்கிறது. பூரண தெய்வீக விழிப்புணர்வு மட்டும்தான் எங்கும் இருக்கிறது. ஏனெனில் அது பிரம்மம், அது தாவோ, அது எல்லையற்றது, எங்கும் இருப்பது.

மற்ற அனைத்தையும் பொய் என்று அறிவித்துப் புறக்கணிக்க வேண்டும். விழிப்புணர்வும், பூரணத் துவமும் பேரானந்தமும், உற்சாகமும், அருள்நிலையும் வாழ்க்கையில் மாற்றப்படமுடியாத அம்சங்கள். அதில் மனிதன் விழிப்புற்று இருக்க வேண்டும்.

ஆகவே நாம் 10,000 விழிப்புணர்வு சாம்ராஜ்யத்தில் இருப்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் அதுதான் ஆன்மீகத்தை உருவாக்குகிறது. உண்மையில் அதுவே ஆன்மீகம். ஒருவர் இந்த உடலுடனேயே இங்கேயே, இப்பொழுதே உன்னத அருள்நிலையை அடைய வேண்டும். இதுதான். ஆன்மீக வாழ்க்கை.

விழிப்புணர்வே உண்மை நிலை. விழிப்புணர்வு உங்கள் இயல்பு. இந்த விழிப்புணர்வு உங்களுக்கு உள்ளும் புறமும் எப்போதும் இருக்கிறது. அனைத்து உயிர்களிலும் இந்த விழிப்புணர்வு இருக்கிறது. இதனை உங்கள் அனுபவமாக ஆக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். இந்த வகையில் நீங்கள் பாக்கியவான்கள்.

72. ஆத்மாவில் நிலைத்து இருங்கள்!

உங்கள் ஜீவனின் உள்ளார்ந்த நிலை, சாரம், அடிப்படையான, நிலையான, மையமான கொள்கை ஆகியவை பரமாத்மாவின் நிலையைப் போன்றது. இரண்டும் எந்த வகையிலும் வேறுபட்டவையல்ல. பரமாத்மா ஜீவாத்மாவுக்கு மூலாதாரம். ஆனால் அதனுடன் ஏதோ சேர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த இரட்டை நிலை, ஆயினும் இப்படி சேர்ந்திருப்பவை இரண்டுக்கும் அடிப்படையாக உள்ள தெய்வீகக் கொள்கையை எந்த வகையிலும் மாற்றமுடியாது. ஆகவே அது அதுவாகவே இருக்கிறது. உண்மைப்

பொருளை மாற்ற முடியாது. ஆகவே அது எப்போதும்
நீரே மாதிரியாக இருக்கிறது.

உங்களுக்குள் பரம்பொருள் இருக்கிறது. அது
மாறாத உண்மைப் பொருளாக இருக்கிறது. அதுவாக
நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். மாறுகின்ற தற்காலிகமான
உலகப் பொருட்களுடன் உங்களுக்கு ஏற்படுகிற
தொடர்பு காரணமாக உங்கள் விழிப்புணர்வில் தேக்க
நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் போற்றுதலுக்குரிய
வகையில் சிறப்பான தாய்மையான நிலையில் உள்ள
உங்களது உண்மைத் தன்மையை நீங்கள் அறிந்து
கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுகிறது.
உங்களுடைய உண்மைத் தன்மையை நீங்கள்
உணராதபடி செய்வதை உபாதைகள் என்கிறோம்.
பார்வை, ஒலி, நுகர்தல், ருசித்தல், ஸ்பரிசம் ஆகிய
ஐந்தின் மூலமும், எண்ணம், உணர்வு, நினைவு, புத்தி
என்னும் நான்கின் மூலமும் இந்தத் தேக்கநிலை
ஏற்படுகிறது.

இந்த இரட்டை நிலையை நீங்கள் தெளிவாகப்
புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதில்தான் விடுதலையும்
அருள் நிலையும் இருக்கிறது. உங்கள் பிரச்சனைகள்
அனைத்துக்கும் இதில்தான் தீர்வு இருக்கிறது.
உங்களுக்குத் தொல்லைகள் இந்த உபாதைகளால்தான்.
உங்களுக்கு உள்ளே உங்களது உண்மை நிலையில்
எந்தத் தொல்லையும் இல்லை.

உங்களுக்கு உள்ளே மையம் கொண்டிருப்பது
அருள்நிலை, ஆனந்தம் அமைதி ஆகியவை ஆகும்.
அங்கு விரக்தி, அமைதியின்மை, பிரச்சனைகள் இல்லை.
உங்கள் துன்பங்களுக்கும், குறைகளுக்கும், அழகைக்கும்
காரணமானவை அங்கு இல்லை. இவையெல்லாம்
உங்களுக்கு வெளியே இருக்கின்றன. உங்களுடைய
உண்மை இயல்பில் இவை இல்லை. இவை உங்களது
வெளித் தோற்றத்தின் விளையாட்டு.

ஆகவே உங்களது துன்பங்கள் அனைத்துக்கும் காரணம் மண்ணுலகத்துடன் உங்களுக்குள்ள தொடர்பு தான் என்பதை நீங்கள் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் புரிந்து கொள்ளலாம். உங்களது அனைத்துத் துன்பங்களுக்கும் பரிகாரம், நீங்கள் இவற்றைக் கடந்து இவற்றிலிருந்து விடுபடும் வழி உங்களுக்கு உள்ளே இருக்கிறது. பிரச்னைக்குத் தீர்வு உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது என்று கேட்கும்போது அதிர்ச்சியாகவும், இனிய ஆச்சரியமாகவும் இருக்கும். மேலும், “நான் அனுபவிக்கும் துன்பங்களுக்கான தீர்வாக நானே இருக்கிறேன்” என்று திடீரென்று உணர்ந்து கொள்ளுகிறீர்கள்.

நான் நானாக இருந்து சாதனை புரிந்தால் எனது உண்மை நிலையில் நான் நிலைத்திருந்தால் நான் பிரச்னைகளைத் தீர்த்து விடுகிறேன். இந்த ஒரு சாதனை, கணப்பொழுதில் என்னை சம்ஸார பந்தத்திலிருந்து, உலக பந்தத்திலிருந்து விடுவித்து விடுகிறது.

மகிழ்ச்சியும், கவலையும், அன்பும் வெறுப்பும், சுகமும் துக்கமும், உற்சாகமும் சோர்வும், இன்பமும் துன்பமும் அனைத்து ஆசைகளும் அமைதியின்மையும் மனம், புத்தி மற்றும் மனக் கிளர்ச்சி சம்பந்தப் பட்டவையாக உள்ளன. உபாதைகளுக்கு சம்பந்தப் பட்டவையாக உள்ளன. இரட்டை நிலையில் போற்றுதலுக்குரிய பாதியாகவுள்ள உங்களை இவை தொடமுடியாது. நீங்கள் இந்த உபாதைகளின் தொடர்பில் இருக்கும்போது கூட நீங்கள் உங்களுக்குள் உங்களது உண்மை இயல்பில் விடுதலை பெற்று இருக்கிறீர்கள்.

அதற்கும் பந்தமில்லை, உங்களுக்குப் பந்தமில்லை. நீங்கள் எப்போதும் விடுதலை பெற்று இருக்கிறீர்கள். பேரானந்தம், உங்களது நிலையான, மாறாத இயல்பு

நிலை ஆகும். நீங்கள் விழிப்பு நிலையிலும் கனவு நிலையிலும் அல்லது உறக்க நிலையிலும் நீங்கள் மகா அமைதியின் வடிவில் இருக்கிறீர்கள். எப்போதும் நீங்கள் அளவிடற்கரிய மகா அமைதியில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் மாறாத தெய்வீக மகிழ்ச்சியாக, விழிப்புணர்வாக, அமைதியாக இருக்கிறீர்கள்.

உலகத்தின் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். உலகத்தை முழுமையாக மாற்றி அமைக்க உங்களால் இயலாமற் போகலாம். ஆனால் எப்போதும் நீங்கள் நீங்களாகவே இருக்கமுடியும். இதற்கு கடும் முயற்சி தேவையில்லை. இது எளிய செயல்முறை.

வானவில் வண்ணங்களுடன் இருப்பது போல, மலர் அழகுடன் இருப்பதுபோல, இசை இனிமையாக இருப்பதுபோல, தேன் இனிப்பாக இருப்பதுபோல சந்தணம் மணமாக இருப்பது போல இது இயல்பானது, எளியது, சூரியன் பிரகாசிப்பது போல, தீ எரிவது போல தண்ணீர் பாய்ந்து செல்வதுபோல, காற்று வீசுவது போல ஆகாயம் அனைத்தையும், தன் வயப்படுத்திக் கொள்ளுவதுபோல இது மிகவும் எளியது. இது உங்களது உள்ளார்ந்த இயல்பு. நீங்கள் அதுவாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள்தான் அமைதி, நீங்கள்தான் மகிழ்ச்சி, நீங்கள் தான் ஒளி.

ஆகவே, இந்த உண்மையை சிந்தித்துப் பாருங்கள். புற உலகை உங்களால் மாற்ற முடிகிறதோ இல்லையோ, உங்களுக்குள் நீங்கள் நீங்களாக இருக்கமுடியும். இது, உங்களுக்கு இயல்பானது. அனைத்துப் பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வாக அமைந்துள்ளது. இந்தத் தீர்வாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்.

நீங்கள், நீங்களாக இருங்கள். நீங்கள் உங்களது உண்மைத் தன்மையில் நிலைத்திருங்கள். இதன் விளைவை அனுபவித்து உணருங்கள். இதுதான்

மிகப்பெரிய சாதனை. இதுதான் உண்மைச் சமயம். இதுவே யோகம். இதுவே வேதாந்தம். இதுவே பொது அறிவு. இதுவே விவேகம். தீர்வு உங்களிடத்தில் இருக்கும்போது அதை வேறு இடத்தில் தேடுவது புத்திசாலித்தனம் அல்ல. நீங்கள் நீங்களாக இருந்து பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதே புத்திசாலித்தனம். ஆகவே போற்றுதலுக்குரிய அமரநிலை உடைய ஆத்மாவே புத்திசாலித்தனத்துடன் செயல்படுங்கள். நீங்கள் நீங்களாக இருக்கும்போது பேரானந்தம், அமைதி மற்றும் பூரணத்துவம் உடன் கிடைக்கிறது. ஏனெனில் நீங்கள் நிலையான, எல்லையற்ற பரம்பொருளில் நிலைத்து இருக்கிறீர்கள்.

குருதேவர் அருளால் உங்களுக்குள் இந்த அற்புதம் நிகழட்டும். அது அற்புதங்களுக்கெல்லாம் சிறந்த அற்புதமாக இருக்கட்டும். குருதேவரின் கருணையால் உங்களுக்கு உள் பார்வையும் உள்ளுணர்வும் கிடைக்கட்டும். இதன்மூலம் நீங்கள் உங்களது உண்மை இயல்பில் இருக்கவும், அனாத்மாவாக அல்லாமல் ஆத்மாவாக இருக்கவும், உபாதைகளாக இல்லாமல் தத்வமாக இருக்கவும் வழி பிறக்கட்டும்.

நீங்கள் பேரானந்தமாக இருங்கள், அமைதியாக இருங்கள், ஒளி தரும் ஜோதியாக இருங்கள். உங்களது இந்த உண்மைத் தன்மைக்கு மாறாகவுள்ள மாயையை அகற்றிவிடுங்கள், கனவைக் கலைத்துவிடுங்கள். நீங்கள் உங்களது சொந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தில் நிலைத்து இருங்கள்.

73. மகத்தான உண்மைகளை அறிந்து கொள்ளுவது எப்படி?

நீங்கள் தியானம் செய்து கடவுளைக் காண முயற்சிப்பது நல்லதுதான். கடவுளை, ஆலயம், சர்ச், மகதி, சினகாக் ஆகிய வழிபாட்டுத் தலங்களில் தரிசிக்க

முயற்சிப்பதும் நல்லதுதான். அறநூல்களைப் படிப்பதன் மூலம் ஆண்டவனை அறிந்து கொள்ள முயற்சிப்பதும் நல்லதுதான். ஆனால் இவையெல்லாம், எங்கும், எதிலும் ஒவ்வொரு நாளும் இறைவனைக் காணும் அளவுக்கு உங்களிடத்தில் இறை விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்காகத்தான். உங்களுடைய ஆன்மீகப் பயிற்சிகளால் இந்த நோக்கம் நிறைவேறுமானால் உங்கள் செயல் திட்டத்தில் இவற்றுக்கு இடம் உண்டு. இவ்வுலையெனில் இவை வெறும் சுமை தான்.

தியானம் செய்வது, அறநூல்களைப் படிப்பது, கோவிலுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்வது ஆகியவற்றுடன் உங்கள் கடமை முடிந்துவிட்டது என்று நீங்கள் கருதினால், இதன்மூலம் நீங்கள் பக்திமானாக, சமயவாதியாக, ஆன்மீகவாதியாக ஆகிவிட்டதாகவும், சரியாக சிந்தித்து சரியாக செயல்படுவதாகவும் நீங்களே நினைத்துக் கொண்டால் நிலைமை மோசமாகிவிட்டது என்று பொருள். இந்த நினைப்பிலிருந்து நீங்கள் விடுபட வேண்டும். ஏனெனில் இது சிரத்தையமிக்க, முன்னேற்றத் தரும் ஆன்மீக வாழ்க்கை அல்ல. தியானம் செய்வது, அறநூல்களைப் படிப்பது, சமயச் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பது எல்லாம் கடவுளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளத்தான்.

நான் பிரம்மம் என்ற வார்த்தையைச் சொல்ல விரும்புவதில்லை. பிரம்மம் என்று சொல்ல நமக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? பிரம்மம் அனைத்துக்கும் மேலானது. அதற்கு மேலானதாக எதுவும் இல்லை. அதை கற்பனை கடந்த ஜோதியாக இருக்கிறது. அதற்கு முன் நீங்கள் வாய்மூடி மௌனியாக இருக்கிறீர்கள்; மனம் நின்றுவிடுகிறது, வார்த்தைகள் தோற்றுப் போகின்றன. யாராவது “சிவோஹம், சிவோஹம், சச்சிதானந்தோஹம் (நான் அதுவாக இருக்கிறேன்)” என்று சொல்லும்போது நான் அதை இரும்பச்

சொல்லுவதில்லை. நான் அமைதியாக இருக்கிறேன் ஏன்? 'சிவோஹம்' என்று சொல்லக்கூடாதா? சொல்லலாம், ஆனால் அதனை முறைப்படி சொல்ல வேண்டும். குளித்து, உங்களைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு, இறைவனை வழிபட்டு உங்கள் இதயத்தையும் உணர்வுகளையும் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு தனி அறையில் அமர்ந்து இந்த வார்த்தையைச் சொல்ல வேண்டும்.

புனிதமான சொற்களை அடிக்கடி சொன்னால் நீங்கள் அதைக் குறைத்து மதிப்பிடுவீர்கள். அதன்பிறகு தொடர்ந்து அதைச் சொல்ல வேண்டுமா என்று சிந்திப்பீர்கள். பொது இடங்களில் அதைச் சொல்லும் போது அதன் அர்த்தமும், முக்கியத்துவமும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுவதில்லை; அந்த சொல் உங்களை மாற்றும் சக்தியை இழந்துவிடுகிறது. ஆனால் நீங்கள் எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள்.

நீங்கள் 'சிவோஹம்' என்று சொன்னால் அது அருமையாக, சுகமாக இருக்கிறது. ஆனால் இதைச் சொல்வதன் மூலம் உங்கள் உணர்வு மென்மேலும் ஒங்கவேண்டும். இதுதான் முக்கியம். இதை ஒரு குரு மூலம் கற்றுக் கொள்ளுவது நல்லது. அறநூல்களை படிப்பதிலும், அவற்றிலுள்ள விஷயங்களை கிரகிப்பதிலும் குருவின் வழிகாட்டுதல் பெறுவது சிறந்தது. இவற்றை இதயத்தின் அடித்தளத்தில் ரகசியமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்ள உங்களுக்கு புத்தி கூர்மை வேண்டும். நீங்கள் பக்தியுணர்வுடன் தொண்டு செய்வதன் மூலமும், கர்வத்தையும் தற்பெருமையையும் ஒதுக்கி வைப்பதன் மூலமும், உங்களுக்கு இந்த உண்மைகளை போதிக்கும் தகுதி படைத்த குருவுக்கு பணிவுடன் வணக்கம் செலுத்தி

அவரிடம் சந்தேக விளக்கம் பெறுவதன் மூலமும் ஆழ்ந்து ஊடுருவிச் செல்லும் சக்தி படைத்த சாத்வீக புத்தியை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் அறநூல்களைப் படிக்கும்போதே பிரார்த்தனை மற்றும் தியானம் மூலம் நம்மைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். கற்றறிந்த பெரியோர்களை மதித்துப் போற்ற வேண்டும். இதன்மூலம் நாம் மென்மேலும் தூய்மை அடைந்து மகத்தான உண்மைகளின் உட்பொருளை கிரகித்துக் கொள்ளும் தகுதி அடைவோம்.

இறைவன் தான் படைத்த அனைத்திலும் இருக்கிறான். இது மிக முக்கியமான உண்மை. உங்கள் வாழ்க்கையிலும் நடத்தையிலும், தினசரி பிறருடன் பழகும்போதும் இந்த உண்மை அடிப்படையாக இருக்கவேண்டும். பிறகு இதுவே ஆன்மீக சாதனையாக ஆகி உங்களது ஆன்மீக அகவாழ்க்கையை உயர்த்தும், வளப்படுத்தும்.

நமது ஆன்மீக சாதனைக்கும் புறவாழ்க்கைக்கும் ஒரு இணக்கம் இருக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் ஆன்மீக சாதனை இணக்கமும், புனிதமும் முழுமையும் உடையதாக ஆகும்.

இத்தகைய சாதனை, நீங்கள் எப்போதும் இறை உணர்வுடன் இருக்குமாறு செய்யும் சக்தி படைத்ததாக இருக்கிறது. இந்த இறை உணர்வு உங்கள் இயல்பாக இருக்க வேண்டும். இதற்காக நாம் அனைவரும் பாடுபட வேண்டும்.

74. மகத்தான உண்மையை செயலில் கடைப்பிடியுங்கள்

ஒவ்வொரு நாளும் நீங்கள் தியான அறையிலிருந்து வெளியே வரும்போது, "நமோஸ்து அனந்தாய ஸஹஸ்ர ஸூர்த்தயே ஸஹஸ்ர பாதாக்ஷி - சிரோரு

பாஹுவே; ஸஹஸ்ர நாம்னே புருஷாய சாஸ்வதே
 ஸஹஸ்ர கோடியுத தாரிணே நம: (எல்லையற்ற
 பரம்பொருளுக்கு வணக்கம்; எண்ணற்ற
 வடிவங்களையும், எண்ணற்ற கால்களையும்,
 கண்களையும், தலைகளையும், கைகளையும்,
 கொண்டிருக்கிற பரம்பொருளை வணங்கு கிறேன்.
 எண்ணற்ற பெயர்களை உடைய நிலையான
 பரம்பொருளே ஆயுரங்கோடி யுகங்களைக் கண்ட
 பரம்பொருளை வணங்குகிறேன்) என்று நீங்கள்
 சொல்லுகிறீர்கள். அனைத்து வடிவங்களும்
 இறைவனின் வடிவங்கள். அவருக்கு பெயருமில்லை,
 வடிவமுமில்லை. ஆயினும் அவருக்கு எண்ணற்ற
 பெயர்களும் வடிவங்களும் உள்ளன.

மற்றொரு ஸ்லோகம், “ஹரி: ஏவ ஜகத் ஜகத் ஏவ
 ஹரி: (இந்த உலகம் இறைவனின் வடிவம்.
 இறைவனின் வடிவம் இந்த உலகம்)” என்று
 தொடங்குகிறது. இந்தக் கருத்தில்தான், கீதோபதேசத்தின்
 போது ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா அர்ஜுனனுக்கு
 கருணையுடன் அருள்புரிந்தார். விசுவரூப தரிசனம்
 தந்தார். இந்தக் காட்சியைத் தான் தினசரி காலையில்
 தியான அறையிலிருந்து வெளிவரும் போது நீங்கள்
 போற்றுகிறீர்கள்.

• இப்படி போற்றப்படுவது உங்கள் வாழ்க்கையின்
 அகக்காட்சியாக இருக்கட்டும். இப்படி இறைவனைப்
 போற்றுவது நிரந்தரமாக உங்களுக்குள் நடைபெறும்
 ஆன்மீகப் பயிற்சியாக இருக்கட்டும். மகாஞானியான
 ஆதிசங்கரரும், “யத்யத் கர்ம கரோமி தத்தத் அகிலம்
 சம்போ தவ ஆராதனம் (சிவபெருமானே! எனது
 செயல்கள் அனைத்தும் உனக்கு நான் செய்யும்
 வழிபாடு ஆகும்)” என்று கூறியருளியிருக்கிறார். இதே
 போல, அர்ஜுனனும் இறைவனைப் பார்த்து,
 “உன்னதப் பரம்பொருளே, பரமாத்வாவே, உன்னை

நான் வணங்குகிறேன். உன்னை நான் போற்றுகிறேன். அனைத்து திசைகளிலிருந்தும் உன்னை நான் வணங்குகிறேன். எனக்கு மேலும், எனக்குக் கீழேயும் எனக்கு உள்ளும் புறமும், எனக்கு இடப்புறமும் வலப்புறமும் எனக்கு முன்னும் பின்னும் உன்னை தரிசிக்கிறேன். எங்கெங்கு நோக்கினும் உன்னைப் பார்க்கிறேன், உன்னைப் போற்றுகிறேன்” என்று கூறுகிறான்.

ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நாளையும் இத்தகைய காட்சியுடன் தொடங்க வேண்டும். நாள் முழுவதும் இந்த சத் பாவனை நிறைந்திருக்க வேண்டும்; ஆதம் பாவம் நிறைந்திருக்க வேண்டும். அப்போது நீங்கள் எதைச் செய்தாலும் அது நேரடியாக இறைவனுக்குச் சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கும். பிறகு மனதால், பேச்சால், உடலால் நீங்கள் செய்யும் அனைத்துப் பணிகளும் உயர்வு பெறும். நீங்கள் தெய்வீக நிலைக்கு உயர்த்தப்படுவீர்கள்; எங்கும் எப்போதும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளாக உங்களுடைய முன்னோர்கள் கண்டுபிடித்த இறைவனை நீங்கள் அடைவீர்கள். அவர்கள் தமது சந்ததியினர்க்கும் மனித சமுதாயத்தினருக்கும் இந்த மகத்தான பார்வையை, மகத்தான அனுபவத்தை தமது விலை மதிக்க முடியாத தமது பாரம்பரியச் சொத்தின் ஒரு பகுதியாக விட்டுச் சென்றிருக்கின்றனர்.

இறை அனுபவத்தை இங்கேயே இப்பொழுதே பெறுகிறோம். ஈசோபனிஷத்தில் இந்த அனுபவம் முழுமையாக விளக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது; எக்காலத்திலும் மனிதர்கள் பயன்பெறும் வகையில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நாம் இறை அனுபவத்தில் இருக்கும்போது ஈஸ்வரமயமாக இருக்கிறோம். நம்மில் இறைவன் நிறைந்து இருக்கிறான். இதை ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்

விளக்கியுரைக்கிறது. இது நமக்கு ஒரு பார்வையைத் தருகிறது. இந்தப் பார்வை இறைவனிடமிருந்து நாம் விலகிச் செல்லமுடியாதபடி செய்கிறது. இதன்படி வேண்டுமென்றே ஒருவர் விலகிச் சென்றால் தவிர, அவர் இயல்பாக விலகிச் செல்ல முடியாது.

உலகை மறப்பது எளிது; கடவுளை மறப்பது கடினம். ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்தை ஆழ்ந்து, சிரத்தையுடன் படித்து, சிந்தித்து, ஈசோபநிஷத் பார்வை பெற்று, இது உணர்த்தும் உண்மையை உங்கள் இதயத்தில் மனத்தில் எப்போதும் பதிய வைத்துக் கொண்டிருந்தால் இதனை சாதிக்க முடியும். நீங்கள் ஈஸ்வரமயமாக ஆவதற்கு இது உதவுகிறது. ஆகவேதான் ஈசோபநிஷத்தின் தொடக்கத்திலேயே, “ஈசாவாஸ்யமிதம் ஸர்வம் யத் கிஞ்ச ஜகத்யாம் ஜகத் இந்த உலகில் அசையும் பொருள் அசையாப் பொருள் அனைத்திலும் இறைவன் இருக்கிறான்” என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. வாழ்க்கை கடவுளில் இருக்கிறது. கடவுள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருக்கிறார். மற்ற அனைத்தும் வர்ணனை.

சத்ய சனாதன வைதிக தர்மத்தின் மகத்தான உண்மை இது. வாழ்க்கை முழுவதும், படைக்கப்பட்ட அனைத்திலும், உலகம் முழுவதும் இறைவன் இருக்கிறான். உலகம் முழுவதும் இறைவன் இருப்பதால் உலகத்தின் அங்கமாக இருக்கிற உங்களிடத்திலும் இறைவன் இருக்கிறான். இதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். உலகம் முழுவதும் இருக்கும் கடவுள் உங்களிடத்தில் இருக்கமாட்டாரா?

ஜகத்குரு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் இந்த உலகின் நுட்பமான ஆன்மீக உண்மையை, வாழ்க்கையின் மையப் புள்ளியாக உள்ள கருத்தை நமக்குப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார் : “ஸமம் ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்டந்தம் பரமேஸ்வரம் வினஸ்யதஸ்” அவினசயந்தம்

(பரம்பொருள் அனைத்து உயிர்களிலும் இருக்கிறார். அழியாப் பொருள் அழியும் பொருளில் இருக்கிறது)". இதை தெளிவாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மறைபொருளாக உள்ள பரம்பொருளை முயன்று அறிந்து கொள்ளுபவன்தான் உண்மையான சாதகன். அந்தப் பொருளைக் கண்டவர்தான் உண்மையிலேயே பார்த்தவர். மற்றவர்களின் கண்கள் திறந்திருந்தாலும், பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும் கடவுளைக் கண்டு கொள்ளுவதில்லை.

குருதேவர் தனது பிரபலமான சமரஸப் பிரார்த்தனையின் நிறைவில் "உன்னில் நாங்கள், என்றென்றும் நிலைத்திருப்போமாக" என்று கூறுகிறார். இதனை நாம் அனுபவத்தில் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், இது உங்கள் தினசரி வாழ்க்கை அனுபவமாக ஆகவேண்டுமானால் இது உங்களுக்குள் இருக்கும் உணர்வுக்கு அடிப்படையாக இருக்கவேண்டுமானால், அதற்குரிய ஒரே வழி, ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்திலும், பகவத் கீதையிலும் சொல்லியுள்ளபடி கண்ணால் கண்டு கொண்டதை நடைமுறை வாழ்க்கையின் மேன்மைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். நாம் என்றும் இறைவனில் வாழ்ந்திருக்க இது அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. இதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கண்ணால் காண வேண்டும்.

உலகத்தில் இருந்தும் இல்லாமல் இருப்பதற்கு உரிய வழிகளில் இதுவும் ஒன்று. நாம் உலகத்தில் நாம் இருந்தாலும் உலகம் நம்மை அடிமைப்படுத்திக் கொள்ளாமல் பார்த்துக்கொள்ள இதுவும் ஒரு வழி. உலக விஷயங்கள் உங்கள் இதயத்தில் இடம் பெறக்கூடாது என்று நீங்கள் விரும்பினால் கடவுளை இதயத்தில் அமர்த்துங்கள். உலக விஷயங்கள் உங்கள் இதயத்துக்குள் நுழையத் துணிவு கொள்ளாது. உங்கள் இதயத் தாமரையில் இறைவன் இருக்கட்டும். இதைச்

சிந்தியுங்கள், தியானம் செய்யுங்கள். நாம் பார்ப்பதற்கும், கேட்பதற்கும் இந்த உண்மை அடிப்படை உண்மையாக இருக்கவேண்டும். இந்தப் பார்வை கிடைக்க பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.

ஆகவேதான் குருதேவர் தமது சமரஸப் பிரார்த்தனையில் மூன்று தனித்தனி வரிகளில் பின்வருமாறு கூறினார்.

“அனைத்துப் பெயர்களிலும் உருவங்களிலும் உன்னையே காண்போமாக,

அனைத்துப் பெயர்களிலும் உருவங்களிலும் உனக்குத் தொண்டு செய்வோமாக.

என்றென்றும் உன்னிடத்தில் நாங்கள் நிலைத்து இருப்போமாக”

ஈஸாவாஸ்ய உபநிஷத்தின் ஆரம்ப ஸ்லோகத்தையும், பகவத் கீதையின் பதினோறாவது அத்தியாயத்தையும் தனது வாழ்வின் மூலமும் வாக்கின் மூலமும் நமக்கு விளக்கியுரைக்க தனது வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்டார்.

ஆகவே இதனைப் பெற்று நமது இதயங்களில் நிரப்ப வேண்டும். இந்த உண்மையின் அடிப்படையில் நாம் வாழ வேண்டும். பிறகு, நாம் இந்த உலகில் வாழ்ந்தாலும் இதன் சம்பந்தமில்லாமல் வாழ்வோம். உலகில் நாம் வாழ்ந்தாலும் உலகம் நம் இதயத்துக்குள் நுழையாது. இறைவன் நமக்கு நல்வழி காட்டுவார். நமது வாழ்க்கை அவர் விரும்புகிறபடி நடக்கும்.

இது மகத்தான உண்மை. உலகத்தில் வாழ்கிற நாம் உலகத்தால் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், மாயா பஜார் காட்சியெனத் தோன்றி மறையும் பெயர்களும் உருவங்களும் நம்மை ஆடுக்கம் செலுத்தாமல் இருக்க வேண்டுமானால், “நான் காண்பது பிரம்மம், நான் அனீடய வேண்டிய இலக்கு

அதுதான். நான் எதைப் பார்க்கிறேனோ, கேட்கிறேனோ, ருசிக்கிறேனோ, தொடுகிறேனோ, நுசுருகிறேனோ அதனை எனது சாதனை, யோகப் பயிற்சி ஜபம், தியானம், தத்துவம் மூலம் அடைய விரும்புகிறேன். அதனை நான் தினமும் பார்க்கிறேன். அதனில் நான் வாழ்கிறேன். அதில் நான் நடக்கிறேன். எனது ஜீவன் அதில் இருக்கிறது. நான் அடைய விரும்பும் அது எங்கும் இருக்கிறது, என்னைச் சுற்றிலும் இருக்கிறது. அது எப்போதும் என் இதயத்தில் இருக்கட்டும் நான் அடைய விரும்புவது என்னைச் சுற்றிலும் இருக்கிறது. இறைவன் இங்கே, இப்போது இருக்கிறான். எனக்கு உள்ளும் புறமும் இருக்கிறான். அனைத்து உயிர்களிலும் இருக்கிறான்”.

கடவுளை அனுபவத்தில் அறிந்து கொள்ளுவதற்கு முன்னதாகவே அவனை அடைய இதுவும் ஒரு வழி. “யோ மாம் பச்சதி ஸர்வத்ர ஸர்வஞ்ச மயி பச்சதி! தஸ்யாகம் ந ப்ரணச்யாமி ஸ ச மே ந ப்ரணச்யதி!! (எவனொருவன் என்னை எங்கும் பார்க்கிறானோ, அனைத்தையும் என்னில் பார்க்கிறானோ, அவன் என்னிலிருந்து ஒருபோதும் விலகிச் செல்லாமல் இருக்கிறான்; நானும் அவனிடமிருந்து விலகிச் செல்லாமல் இருக்கிறேன்)”.

இது மகத்தான உண்மை. இதனைச் சிந்தியுங்கள். நடைமுறை வாழ்க்கையில் இதனைக் கடைப்பிடியுங்கள். பிறகு நீங்கள் உலகிலேயே மிகச் சிறப்பான அருள்நிலை அடைந்தவர்களாக ஆவீர்கள்.

75. நிலையில்லாமையும் நீங்களும்

உன்னத நிலையான பரம்பொருளுக்கு வணக்கம். ஒன்றாக, பூரணமாக, கற்பனை கடந்ததாக உள்ள தெய்வீகப் பரமாத்மாவை வணங்குகிறேன். அனைத் திலும் இருக்கிற அனைத்தையும் தனக்குள்

கொண்டிருக்கிற எல்லை கடந்து நிற்கிற பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். உலகில் நாம் காணும் காட்சியெல்லாம் கடவுளின் தோற்றம்.

ஆகவே, அந்த உண்மைப் பொருள் உங்களது உண்மை நிலையாக உள்ளது. அந்த எல்லையிலா பிரபஞ்ச வாழ்க்கை உங்களது சொந்த வாழ்க்கையாக ஆகிறது. நான் இருக்கிறேன்' என்று நீங்கள் சொல்லுவது இறைவன் சொல்வதாகவே ஆகிறது.

இவ்வாறு இது பலவாய்த் தெரிவதை ஒன்றாய் இணைக்கிறது தோற்றத்தில் பலவாக இருந்தாலும் உண்மையில் இருப்பது ஒன்றுதான். “நான் இருக்கிறேன், நான் மட்டுமே இருக்கிறேன்” என்று ஒரு ஜீவன் அறிவிக்கிறது. ஆகவே இங்கு இப்போது கூடியிருப்பது பலரல்ல. தோற்றத்தில் பலராக இருந்தாலும் உண்மையில் நாமனைவரும் அந்த ஜீவனில் ஒன்றாகவே இருக்கிறோம்.

அலைகள் பல, ஆனால் சமுத்திரம் ஒன்றுதான். அவை பலவாகத் தோன்றி, ஒன்றாகக் கரைந்து விடுகின்றன. அலைகள் இருப்பது போலத் தோன்றினாலும் உண்மையில் இருப்பது சமுத்திரமே. கடவுள் மற்றும் மனிதனைப் பற்றிய உண்மை இதுதான். பரமாத்மா மற்றும் ஜீவாத்மாவின் உண்மை நிலை இதுதான். தோற்றத்தின் உண்மை நிலை இதுதான். இருப்பது ஒன்றே. இணக்கம் நிலவுகிறது. ஆழ்ந்த அமைதியே எங்கும் இருக்கிறது. எங்கும், எப்போதும் எல்லாக் காலங்களிலும் அனைத்து மாறுபட்ட சூழ்நிலைகளிலும் உன்னத மகிழ்ச்சிதான் இருக்கிறது. மாற்றம், மாறிவரும் தோற்றம். மாறாதிருப்பது உண்மை நிலை. அதுவே தெய்வ நிலை. அது, எப்போதும் இருக்கும் தெய்வீக நிலை, முழு அமைதி, நீடித்திருக்கும் பேரானந்தம். எப்போதும் இருக்கும் தோற்றம், அமைதி, பேரானந்தம்

இவற்றிலிருந்து உங்களை மாயத்திரை இலேசாக
மறைத்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுவது
உண்மையல்ல. உண்மையில் திரை இல்லை. ஏனெனில்
இரட்டை நிலை இல்லை.

உண்மைப் பொருள் உங்கள் அருகில் இருக்கிறது.
அது ஒருபோதும் இல்லாமல் இருந்ததில்லை. அது
இரண்டாக அல்லாமல் ஒன்றாக இருக்கிறது. அது
அனைவருக்கும் சொந்தமான சொத்து. அது
உங்களுக்குச் சொந்தம். நீங்கள் அதற்குச் சொந்தம்.
இதைத்தான் நமது உபநிஷத கால முன்னோர்கள் மைய
அனுபவமாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். அவர்கள்
பரம்பரைச் சொத்தாக இதனை நமக்கு விட்டுச்
சென்றுள்ளனர். இது நமக்கு உரிமையுள்ள சொத்து.

ஆகவே தான், “கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் அது
உங்களது பிறப்புரிமை” என்று சொல்லப்படுகிறது.
இந்த உலக வாழ்க்கையின் வருந்தத்தக்க நிலை
யாதெனில் இதை யாரும் கேட்பதில்லை. அவர்கள்
கண்ணில் தோன்றி மறையும் பொருட்களைத்தான்
கேட்கிறார்கள். காணமுடியாத பொருளின் மதிப்பை
யாரும் உணருவதில்லை. ஏனெனில் மிக அருகில் உள்ள
பொருளைப் பார்க்க முடிவதில்லை.

நீங்கள் தேடுவது இல்லை என்ற நிலை இல்லை.
ஆனால் நீங்கள் தேடுவதில் குறை இருக்கிறது. செல்லும்
வழியில் குழப்பம் இருக்கிறது. நீங்கள் தேடுகிற பொருள்
நீங்களாக இருக்கிறீர்கள். அது உங்களுக்குள் இருக்கிறது.
அதை வெளியில் தேடிப் பெற முடியாது.

நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த உண்மையை வாழும்
அனுபவமாக, உள்ளுணர்வாகக் கொள்ளுங்கள். இது
இப்போதே நடக்கட்டும். இந்த விழிப்புணர்வில்
எப்பொழுதும் நிலைத்திருக்கவும், உண்மையை உங்கள்
வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கவும் முயற்சி செய்யுங்கள்.

உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் சத், சித், ஆனந்தம் மற்றும் சாந்தியை அனுபவித்து வெளிப்படுத்துவதாக அமையட்டும்.

76. நீங்கள் எதுவாக இருந்து எதைச் செய்கிறீர்கள் என்பதே முக்கியம்

தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்திருக்கிற அன்பிற்கும் போற்றுதலுக்கும் உரிய குருதேவரை வணங்குகிறேன். சில வழிகளில் யாராலும் செய்ய முடியாததை அவர் செய்திருக்கிறார். தெய்வீக வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியிருக்கிறார். அவர் காட்டிய வழியில் துளியும் தவறாமல் நாம் நடந்து செல்ல வேண்டும். இப்படி நடந்து இந்த உடலில் இந்த உடல் மூலம் தெய்வீக நிலையை அடைவோம். இங்கு கூடியிருக்கும் நாம் அனைவரும் குருதேவரின் உபதேசங்களைத் நமது ஆன்மீக வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிப்போம். நாம் உபதேசங்களை அறிந்து கொண்டதை விட அதை வாழ்விலும் செயலிலும் கடைப்பிடிப்பது அதிகமாக இருக்க வேண்டும்.

கடவுள் நீங்கள் எதுவாக இருக்கிறீர்கள் என்று பார்க்கிறார். நீங்கள் பலன் பெறுவது செயல் மூலம், அறிவு மூலம் அல்ல.

தேவரிஷி நாரதரைப் பற்றிய ஒரு கதை உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். அவர் அனைத்தும் அறிந்தவர், ஆயினும் மன அமைதியில்லை. அவர் தனது பிரச்சனையை சனத்குமாரிடம் சொன்னார் : “கற்க வேண்டிய அனைத்தையும் நான் கற்றிருக்கிறேன். நான் பேரறிவாளன், ஆயினும் நான் துன்பப்படுகிறேன், எனக்கு ஒய்வில்லை, மன அமைதியில்லை”.

“நீங்கள் எதைக் கற்றுக்கொண்டீர்கள்? எந்த நூல்களைப் படித்தீர்கள்? எத்தகைய அறிவைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள்? என்று சனக்குமார் கேட்டார்.

நாரதர் அவர் காலத்தில் இருந்த அனைத்து அறநூல்களையும் படித்ததாகக் கூறினார். இதைக் கேட்ட சனக்குமார் நாரதரிடம் பின்வருமாறு கூறினார் : “நீங்கள் நிறையப் படித்திருக்கிறீர்கள். இது போற்றத்தக்க விஷயம். உங்கள் அறிவு பாராட்டத்தக்கது. ஆனால் நமது வாழ்க்கையின் மூலம் தான் இறைவனை அடையமுடியும். நூல்களைப் படிப்பதன் மூலம் அடைய முடியாது.”

ஆத்மாவை சொற்பொழிவு செய்வதன் மூலமும் அதைக் கேட்பதன் மூலமும் அறிந்து கொள்ள முடியாது : நாயம் ஆத்மா ப்ரவசணேன லப்ய. ந மேதயா ந பஹுனா ச்ருதேன (வேதத்தைப் படிப்பதன் மூலமோ, புத்திகூர்மையின் மூலமோ, அதிகமாகக் கற்பதன் மூலமோ அடைய முடியாது).

ஆகவே நாம் உண்மையிலேயே உய்ரிய தெய்வீக நிலையை, அமைதி, மகிழ்ச்சி, பேரானந்தம் தரக்கூடிய விளக்கமுடியாத உன்னத பூரண அனுபவத்தைப் பெற விரும்பினால், மகான்கள் வாழ்ந்து காட்டியபடியும் அவர்கள் உபதேசித்துள்ளபடியும் நாம் வாழ வேண்டும். அப்போது அவர்கள் அடைந்த தெய்வீக நிலையை, தெய்வீக பூரணத்துவத்தை, ஞானப்பிரகாசத்தை மற்றும் விடுதலையை நாமும் பெறமுடியும் நமக்கு இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சில நேரங்களில் இப்படி எண்ணத் தோன்றுகிறது! அதிகம் பேசுவதால் பயன் என்ன? தகஷிணாமூர்த்தி மௌனமாக இருந்தே நமக்கு உபதேசம் செய்தார். ஏகநாதர் பெருங்கூட்டங்களில் பேசியதில்லை. அவரது உபதேசங்கள் ஒரு சிறிய நூலில் அடங்கும். பகவான்

புத்தர் நீண்ட நாட்கள் வாழ்ந்தார். அவரது வாழ்க்கை மற்றும் இயக்கம் பற்றி நிறைய எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவரது உபதேசங்கள் ஒரு சிறு நூலில் அடங்கும்.

ஆனால் அவர்களது உபதேசங்கள் மக்களின் இதயங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. காலப் போக்கில் அவை புதிய சக்தியுடன் வெளிப்படுகின்றன. நாம் எதுவாக இருக்கிறோம், எதைச் செய்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்தே பலன் கிடைக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொண்டவர்கள், தமது வாழ்க்கையில் இதனைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். உபதேசங்களின்படி வாழ்பவர்கள் இன்றும் நம் மத்தியில் உள்ளனர்.

இதை நன்கு சிந்தியுங்கள். உபநிஷத்துக்கள் சிறிய நூல்கள்தான் - சிலவற்றில் பதினெட்டு ஸ்லோகங்களும் சிலவற்றில் இருபத்து நான்கு ஸ்லோகங்களும் உள்ளன. ஆனால் அவற்றில் புராதனமான, நினைவுக் கெட்டாத காலந்தொட்டு வருகிற ஞானம், இந்த நாட்டில் பிறந்துள்ள அனைவருக்கும் பரம்பரைச் சொத்தாக உள்ள ஞானம் அடங்கியிருக்கிறது.

இந்த உண்மைகளைச் சிந்திக்கும் போது அதிகம் பேசுவது மேற்போக்கானது. சிறிதளவு இதன்படி செயல்பட்டாலும் அது ஆன்மீக வாழ்க்கையின் சாரம்மாக உள்ளது என்று ஒருவருக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே கற்பது நல்லது; ஆனால் அத்துடன் நிற்பது போதாது. கற்றதை வாழ்க்கையின் அனைத்துச் செயல்களிலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

இந்தப் பார்வை மகான்களின் உபதேசங்களின்படி வாழ் நமக்கு வழிகாட்டட்டும். இதுதான் தேவை, கடவுளின் சுருணையால் நாம் உயரிய ஆன்மீக தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்ந்து உன்னதப் பரம்பொருளை அடைவோமாக.

77. அறிவு, தியானம் (ஆன்மீக வாழ்க்கை)

வாழ்க்கையின் உன்னதமான குறிக்கோள் பிரம்மஞானம் பெறுவது என்று நமது முன்னோர்கள் அறிவித்திருக்கின்றனர். பிறப்பு இறப்பு என்னும் சுக்கரத்தில் முடிவின்றி சிக்கித் தவிக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கு விடுதலை அளிக்கும் ஆன்மீக ஞானம் பெறவேண்டும்.

விவேகம் மட்டும்தான், ஆத்மஞானம் மட்டும்தான், பிரம்மஞானம் மட்டும்தான் ஒருவருக்கு விடுதலை அளிக்கமுடியும். சடங்குகள் நிறைந்த வழிபாடு, திருவிழாக்கள், பாதயாத்திரைகள், விரதங்கள், தானங்கள் ஆகியவை விடுதலை அளிக்காது. இவை அனைத்தும் செய்வது நல்லது தான். ஆனால் இதை மட்டும் செய்து ஞானம் பெறாதிருந்தால் ஆயிரம் பிறவி எடுத்தாலும் விடுதலை பெற முடியாது.

தீய செயல்களிலிருந்து நீங்கள் விடுபட இவை அவசியம்தான். அவை நம்மை நல்ல பாதையில் செலுத்துகின்றன. ஆனால் அறிவுக்கு அறிவாக உள்ள பிரம்மஞானத்தை நாம் பெற்றால்தான் பிறவாப் பெருநிலை அடையலாம்.

ஆகவே ஞானம் பெறுவது முக்கியம். வேதாந்தம் என்பது ஞானம். ஞானம் நம்மைத் தூய்மைப் படுத்துகிறது. ஞானம் பெற்றதும் முன்வினைகள் அனைத்தும் சாம்பலாகிவிடுகின்றன. பிறகு முக்தியும் சுதந்திரமும் கிடைக்கிறது. ஆழ்நிலை தியானம் அறிவொளியைத் தருகிறது.

அனைத்து யோகங்களும் தியானத்தில் நிறைவு பெறுகின்றன. அது ஐபயோகமாக இருந்தாலும், கீர்த்தனை யோகமாக இருந்தாலும், குண்டலினி யோகமாக இருந்தாலும், கர்மயோகமாக இருந்தாலும், பக்தியோகமாக இருந்தாலும், தியானயோகம் அல்லது ஞானயோகமாக இருந்தாலும் அனைத்தும் தியானத்தில்

நிறைவு பெறுகின்றன. தியானத்தில் தியானத்தின் மூலம் ஞான ஒளி கிடைக்கிறது. ஒன்பது வகையான பக்தியில் தியானம் பற்றிச் சொல்லப்படாமல் இருக்கலாம். ஆயினும் ஆத்ம நிவேதனம் (முழுமையான ஆத்ம சமர்ப்பணம்) என்று அதில் சொல்லப்பட்டிருப்பது தியானம்தான், வேறு எதுவுமில்லை. ஒருவர், ஆழ்ந்த பக்தியின் மூலம் தன்னை இழந்து பூஜ்யமாகி விடுகிறார். இதுதான் தியானம்.

ஆன்மீக வாழ்க்கையின் உயரிய குறிக்கோளை அடைய ஞானமும் தியானமும் அவசியம் தேவை. நாம் இந்த உடலோடு நம்மை சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறவரை நாம் கண்ணால் காண்பதே உண்மை. உலகியல் வாழ்க்கையில் நாம் ஈடுபடும்போது வாழ்க்கையின் முக்கிய குறிக்கோளை மறந்துவிடுகிறோம். நாம் உண்மையில் யார் என்பதை மறந்துவிடுகிறோம். விவேகமும் நற்சிந்தனையும் நம்மை விட்டு விலகிப் போகின்றன.

நாம் தியான நிலையிலும் பிரம்ம ஞான விழிப்பு நிலையிலும் இருபத்து நான்கு மணி நேரமும் இருக்க முடியாது. புற உலக விஷயங்கள் நம்மை வெளியே இழுக்கும். உலக நடவடிக்கைகளில் நம்மை ஈடுபடுத்தும் அவதாரங்கள் கூட இதிலிருந்து விடுபட முடியவில்லை.

ஆகவே, நாம் நமது வாழ்க்கையை தெய்வீக வாழ்க்கையாக மாற்றவேண்டும். நமது செயல்கள் அனைத்தையும் ஆன்மீகமயமானதாக ஆக்க வேண்டும். இந்த உலகில் நாம் நடமாடும்போது இறை உணர்வுடன் நடமாட வேண்டும். நீங்கள் உங்களை திவ்ய-ஆத்ம -ஸ்வரூபத்துடன் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள். 'எனது உள்ளம் பெருங்கோவில், ஊன் உடம்பு ஆலயம். எனது இந்த உடம்பில் இறைவன் இருக்கிறான்' என்ற விழிப்புணர்வுடன் வாழுங்கள். இதற்கு சாட்சியாக உங்கள் செயல்கள் அமையட்டும்.

‘தெய்வீகம்’ என்பது முக்கியமான சொல். கடவுளைப் பற்றிய மனிதனின் கற்பனை என்ன? அவர் கருணைக் கடல் என்று கருதுகிறான். ஆகவே ஞானம், தியானம் இவற்றின் மூலம் மனிதனின் வாழ்க்கை தெய்வீக மயமாக ஆக்கப்படுகிறது. அவன், கருணை, மன்னித்தல், பிறருக்கு தொண்டு செய்தல், நல்லவனாக இருந்து நல்லதையே செய்தல் ஆகிய தெய்வீக குணங்களைப் பெறுகிறான். ஆகவே மனிதர்களே, நீங்கள் மனித நிலையிலிருந்து செயல்படாமல் தெய்வீக நிலையிலிருந்து செயல்படுங்கள். ஏனெனில் இந்த மனித வாழ்க்கை தற்காலிகமானது.

தெய்வீகத் தன்மைதான் உங்களின் உண்மை இயல்பு. உங்களிடத்தில் தெய்வீகப் பண்புகள் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். பிறரின் சுகதுக்கங்களில் பங்கு கொள்ளுங்கள். கவலை இருக்கும் இடத்தில் நீங்கள் கருணை கொண்டு செயல்படுங்கள். கருணை, அமைதி, மகிழ்ச்சி அளிக்கும் கருவியாகச் செயல்படுங்கள். கடவுளின் பூரணத்துவம், அன்பு, கருணை, பரிவு அனைத்தும் உங்கள் மூலமாக வெளிப்படட்டும்.

இதுதான் தேவை. இதுதான் ஞானத்தையும் தியானத்தையும் பயனுள்ளவையாக்கி உங்களுக்கு விடுதலை அளிக்கிறது. பகவத்கீதையின் 12வது அத்தியாயத்தின் பிற்பகுதியில் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் இது பற்றிக் குறிப்பிடும்போது தனது அன்புக்குரியவர்கள் யார் என்பதைச் சொல்லுகிறார். நீங்கள் நிறைய தத்துவ நூல்களைப் படிக்கலாம். பல மணி நேரம் தியானம் செய்யலாம். ஆனால் நீங்கள் இதயபூர்வமாக பிறரிடம் அன்பு செலுத்தாவிட்டால், கருணை கொள்ளாவிட்டால் பயனில்லை; உங்களிடம் அனைத்தும் இருந்தாலும் ஞான ஒளி பெற முடியாது, விடுதலை அடைய முடியாது.

ஆகவே இந்த காலைப் பொழுதில் இந்த உண்மையை சிரத்தையுடன் சிந்திப்போம். ஒருவர் ஞானம், தியானம் மூலம் மட்டும் விடுதலை அடைந்துவிட முடியாது. அனைவரிடத்திலும் அன்பு கொண்டு அனைவரின் நலனையும் விரும்பும் போதுதான், அனைவருக்கும் நன்மை தரும் செயலில் ஈடுபடும்போதுதான் விடுதலை கிடைக்கிறது.

ஆன்மீக வாழ்க்கையின் மூலம் ஞானம் மற்றும் தியானத்துக்கு பலன் கிடைத்து ஞான ஒளியும் விடுதலையும் பெறுகிறோம். ஆகவே நாம் தெய்வீகத்தின் மையமாக விளங்கி சுருணை, அன்பு, நற்குணங்களுடன் செயல்பட்டு இந்த உண்மையை உணரப் பணிவுடன் பாடுபடுவோமாக.

78. உங்கள் மனநிலையை அறிந்து விழிப்புடன் இருங்கள்

இந்த உலகில் ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கையிலும் மூன்று அம்சங்கள் இருக்கின்றன. பலர், குறிப்பாக சாதகர்கள், இரண்டு அம்சங்களை உடனடியாகப் புரிந்து கொண்டு அதுபற்றி சிந்தித்துச் செயல்படத் தொடங்கிவிடுகின்றனர். மூன்றாவது அம்சம் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் யாரும் அதுபற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை, அதன் முக்கியத் துவத்தை உணர்வதில்லை.

மக்களுடன் பழகும் உலக வாழ்க்கை என்னும் முதல் அம்சம் பற்றி அனைவரும் அறிந்து கொண்டு அதில் கவனம் செலுத்துகின்றனர். நாம் உறங்கி எழுந்ததும் உலக வாழ்க்கை நம்மைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறது. இந்த உலக வாழ்க்கைக்கு நமது மனநிலை பற்றிக் கவலையில்லை. உலக மக்கள் மற்றும் உலக விஷயங்களின் உந்துதலில் நாம் செயல்படுகிறோம்.

இரண்டாவதாக நமக்கு ஆன்மீக வாழ்க்கை இருக்கிறது. இதில் நாம் இறைவனுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். இதில் நாம் ஆத்மஸ்வரூபியாக, அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மாக்களாக, பிறவாப் பெருநிலை உடையவர்களாக இருக்கிறோம். நாம் ஆயுதங்களால் காயப்படுத்த முடியாத, நெருப்பால் எரிக்க முடியாத, நீரால் நனைக்க முடியாத, காற்றால் உலரச் செய்ய முடியாத ஆத்மாவாக இருக்கிறோம். நாம் நிலையானவர்களாக, தூய்மையும் பூரணத்துவமும் உடையவர்களாக இருக்கிறோம். அழிக்க முடியாதவர்களாக (அவினாசி) இருக்கிறோம்.

ஆனால் மூன்றாவது அம்சத்தைப் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் யாரும் அது பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. உலகியல் வாழ்க்கை மற்றும் ஆன்மீக வாழ்க்கையை விட இது மிகவும் முக்கியம். நீங்கள் உலகியல் வாழ்க்கையிலும் ஆன்மீக வாழ்க்கையிலும் எவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்பதை இந்த மூன்றாவது அம்சம்தான் தீர்மானிக்கிறது.

இந்த மூன்றாவது அம்சம் உங்களது அக வாழ்க்கை, எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள், கருத்துக்கள், மனப் போக்குகள், எதிர்ச் செயல்கள், நினைவுகள், கற்பனைகள், ஆசைகள், திட்டங்கள், விருப்பங்கள், எதிர்காலக் கனவுகள் நிறைந்திருக்கும் வாழ்க்கை. உடன்பாடாகவும், எதிராகவும், நியாயமாகவும், அநியாயமாகவும், அறிவுபூர்வமாகவும், அறிவுக்குப் பொருந்தாமலும் வாழும் வாழ்க்கை. உங்களைச் சுற்றி நடைபெறும் சம்பவங்களுக்கு பிரதிக்கிரியையாகச் செயல்படும் அக வாழ்க்கை.

இந்த மூன்றாவது அம்சம் பற்றி நமக்குத் தெரியும். ஆயினும் நாம் நமது உலகியல் வாழ்க்கையிலும் சாதனையிலும் ஆன்மீக வாழ்க்கையிலும் - ஐயம்,

தியானம், ஸ்வாத்யாயம், உபாசனை, கீர்த்தனை ஆகியவற்றிலும் கவனம் செலுத்துகிறோம்.

ஆனால் நமது மனநிலையைப் பொறுத்துத் தான் நமது உலக வாழ்க்கையும் ஆன்மீக வாழ்க்கையும் அமையும். இது நம் முன்னோரின் அருள் வாக்கு. உங்கள் பந்தம் அல்லது விடுதலைக்கு உங்கள் மன நிலையே காரணமாக இருக்கிறது. "மன ஏவ மனுஷ்யானாம் காரணம் பந்த மோக்ஷ யோ: (மனிதர்களின் பந்தங்களுக்கும் விடுதலைக்கும் மனம்தான் காரணமாக இருக்கிறது). மனிதன் எதனை நினைக்கிறானோ அதுவாக ஆகிறான். மனிதனின் நம்பிக்கைக்குத் தக்கவாறு அவன் வாழ்க்கை அமைகிறது. ஆகவே இந்த மனஇயல்பு உங்கள் வாழ்வின் முக்கிய அம்சம். நீங்கள் அங்கேதான் வாழ்கிறீர்கள்.

உலக வாழ்க்கையில் நீங்கள் ஈடுபடும்போதும் நீங்கள் இந்த மன வாழ்க்கையில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கனவு நிலையில் இருக்கும்போதும் இந்த மன வாழ்க்கையில் இருக்கிறீர்கள். இந்த மன வாழ்க்கையில் நீங்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கை மற்றும் சாதனை பற்றி அறிந்துகொண்டு செயல்பட வேண்டும். உங்களுடைய புத்தி, விவேகம், மற்றும் விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் இவற்றின் அடிப்படையில் உங்களது ஆன்மீக வாழ்க்கை அமைகிறது.

ஐயம், தியானம் போன்ற உங்களது ஆன்மீக வாழ்க்கை முறைக்கு மன வாழ்க்கை ஆதரவாக அமையவில்லையெனில் அனைத்தும் வீணாகப் போய்விடும். நீங்கள் ஆண்டுக் கணக்கில் சாதனை செய்தாலும் பந்தத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருப்பீர்கள். ஒரு அடிக்கூட நீங்கள் முன்னேற முடியாதபடி பந்தம் உங்களை கீழே தள்ளும்.

ஆகவே, ரிஷி முனிவர்கள் அனைவரும் மனத்தின் பல்வேறு நிலைகளை ஆராய்ந்தனர். இந்த மன வாழ்க்கையில் புத்திசாலித்தனத்துடனும், பொது அறிவுடனும், எச்சரிக்கையுடனும் வாழ சில வழிமுறைகளை வகுத்துத் தந்தனர். ஏனெனில் உங்கள் உலகியல் வாழ்க்கையை சாதகமாகவோ பாதகமாகவோ ஆக்குவது இதுதான்.

மரணத்தை எதிர்நோக்கியுள்ள ஒருவன் அச்சப்படுகிறான். ஆனால் ஒருவனுக்கு மன உறுதி இருந்தால் இதை சவாலாக ஏற்றுக் கொள்வான். தனக்குள் துணிவையும் வீரத்தையும் வளர்த்துக் கொள்வான்.

தான் இறக்கப்போவது நிச்சயம் என்ற நிலையை உணர்ந்திருந்த மார்க்கண்டேயன் அதை ஆபத்து என்று கருதவில்லை; அச்சப்படவில்லை. மாறாக அவன், “இதை நான் எதிர்த்துப் போரிடுவேன், நான் இதை வெற்றி கொள்வேன்” என்று கூறினான். சாவித்திரி தனது கணவனை இழக்கும் நிலையில், தான் விதவையாவது உறுதி என்ற நிலையில் துணிந்து நின்றாள். சாதாரணமாக எந்த ஒரு பெண்ணுக்கும் இப்படி ஒரு சூழ்நிலை வந்தால் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு அழுது புலம்புவார்கள். ஆனால் சாவித்திரி அப்படிச் செய்யவில்லை. “நான் மரணத்தை வெல்லவும் துணிந்து நிற்பேன்” என்று அவள் சொன்னாள். இதற்கு சாவித்திரியின் ஆன்மீக அம்சம் காரணமல்ல, அவளது மன இயல்பே காரணம். அவளது மனம், இந்தச் சூழ்நிலையை சவாலாக, எதிர்கொண்டு வெல்ல வேண்டியதாக எடுத்துக் கொண்டது.

மனநிலையை ஆக்கிரத்யாகப் பயன்படுத்தினால் என்ன நன்மை விளையும் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டு. வாழ்க்கையில் முன்னேறுங்கள். உங்களுக்குள்.

இருக்கும் நற்குணங்களைப் பயன்படுத்துங்கள். உலகியல் விஷயங்களை ஆக்கரீதியாக அணுகுங்கள்.

இந்த உலகில் ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும், ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும், ஒவ்வொரு அனுபவத்திலும் உடன்பாடு, எதிர்மறை என்ற இரண்டும் உள்ளன. புத்திசாலியான ஆன்மீக சாதகன், உடன்பாடான விஷயத்தை தனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறான். “இந்தச் சூழ்நிலையை எப்படி எனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பது குறித்து யோசிக்கிறேன். கடவுள் எனது தாய், தந்தை, நண்பன், உறவினன் என்றால் அவர் நல்லதையே செய்பவர் என்றால், எனக்கு நல்லது நடக்க வேண்டும் என விரும்புகிறவர் என்றால் அவர் இந்தச் சூழ்நிலையை ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். இதனை எப்படி எனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவது என்பது பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். இதனையும் தாண்டிச் சென்று நான் கடவுளை அடைவது எப்படி என்று சிந்திக்க வேண்டும்” என்று அவன் எண்ணுகிறான்.

மனம் முழுமையாகச் செயல்பட வேண்டும். புத்திசாலித்தனமாக நினைப்பது; பகுத்தறிவது, சிந்திப்பது விவேகத்தைப் பயன்படுத்துவது ஆகிய செயல்களில் அது ஈடுபடவேண்டும். உங்கள் வாழ்வில் நடப்பதும் நடக்கப் போவதும் மனத்தின் போக்கைப் பொறுத்து இருக்கிறது. ஆத்மஞானம் பெறுகிறவரை மனிதன் உளவியல் ஜீவனாக இருக்கிறான். சாதகனின் பயிற்சிகளில் முக்கியமானது ஆத்மஞானம் பெறுவதற்கு இந்த மனத்தை தகுந்த கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவது தான்.

ஆகவே உங்கள் வாழ்க்கையில் இந்த இடைப்பட்ட மன சாம்ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று கவனித்துப் பார்க்க வேண்டியது

அவசியமாகிறது. எத்தகைய எண்ணங்களை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறீர்கள், எத்தகைய எண்ணங்களை நீங்கள் புறக்கணிக்கிறீர்கள், நீங்கள் எப்படிப் பிறருடன் பழகுகிறீர்கள் என்பது பற்றியும் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது : “இது எனக்கு நல்லது. இது எனக்குத் தொல்லை தரும். எனது மனநிலை காரணமாக எனக்குள் ஒரு பிரச்னையை உருவாக்கிக் கொள்ள நான் விரும்பவில்லை. மனத்திடம் தீர்வை எதிர்பார்க்கிறேன் பிரச்னையை அல்ல. ஆகவே, எனது மனம் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதை கவனித்துப் பார்ப்பேன். மனதில் உதித்து வெளிப்படும் எதுவும் ஆக்கரீதியானதாக, உதவிகரமானதாக, பயனுள்ளதாக இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்வேன், அவை எதிர்மறையானதாக, அழிக்கக் கூடியதாக, இழப்பைத் தருவதாக இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வேன்”.

மனத்தின் செயல்பாடுகளும், வெளிப்பாடுகளும் உணர்ச்சி வடிவில் இருந்தாலும் அல்லது எண்ணத்தின் வடிவில் இருந்தாலும் அல்லது கருத்தின் வடிவில் இருந்தாலும் அது நமக்கு சாதகமாக இருக்குமாறும் பாதகமாக இல்லாதவாறும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில் உங்களுக்குள் நிரந்தரமாக ஒரு போர் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும். பிறகு உங்கள் சக்தியெல்லாம் இதை சமாளிப்பதில் செலவாகும்.

உங்கள் ஜீவனின் முழு சக்தியும் உலகியல் வாழ்க்கையையும் ஆன்மீக வாழ்க்கையையும் அறிவுடன், பயனுள்ள வகையில் ஆக்க ரீதியான வகையில் வாழ்வதற்குத் தகுந்தவாறு சுதந்திரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஆகவே உங்களுக்குள் நடப்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். உங்களுக்குள் நிகழ்வதெல்லாம் உங்களை முன்னேறச் செய்வதாக இருக்கவேண்டும். உங்களைத் தடுப்பதாக இருக்கக்கூடாது அல்லது நிலையை மேலும் மோசமாக்கி பின்னுக்குத் தள்ளிவிடக் கூடாது. இது,

சாதகன் அல்லது பக்தன் தனது தினசரி வாழ்க்கையில் காணும் காலை மற்றும் விஞ்ஞான அனுபவமாகும். தொழில் அல்லது வியாபாரத் துறையில் இருப்பவர்களைவிட ஒரு ஆன்மீகவாதிக்கு இது மிகவும் அவசியமானதாகும்.

ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கும் உலகியல் வாழ்க்கைக்கும் இடைப்பட்டுள்ள மன வாழ்க்கை மற்ற இரு வாழ்க்கைக்கும் சாதகமாகவும் இருக்கிறது பாதகமாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே ஆன்மீக வாழ்க்கை மற்றும் உலகியல் வாழ்க்கையின் வெற்றி மனத்தில் என்ன நிகழுகிறது என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது.

நீங்கள் ஆண்டுக் கணக்கில் சாதனை புரிந்திருக்கலாம். ஆனால் அது உங்களிடத்தில் தற்பெருமையையும் அகங்காரத்தையும் வளர்த்திருந்தால் எல்லாம் வீணாகப் போய்விட்டது என்று அர்த்தம். உங்கள் சாதனையால் நற்பயன் எதுவும் ஏற்படப் போவதில்லை. இது மணல் வீடு கட்டியது போன்றதாகும். ஆன்மீக வாழ்க்கையின் நோக்கமே அகந்தையை அழிப்பதுதான். உங்கள் மனம், புத்தி, புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் மூலம் இதை கிரகித்துக் கொள்ளாவிட்டால், உங்கள் ஜபம், தியானம், விரதம், தவம் எல்லாம் அகந்தையை அழிக்காமல் அதை வளர்க்குமானால் நீங்கள் செய்வது அனைத்தும் வீணாகிப் போய்விடும்.

பூஜ்ய குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜி நூறு வகையான வழிகளில் இதனை உங்களுக்கு எடுத்துரைத்து உங்களை விழிப்புறச் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். “மனம் அதன் மர்மங்களும் கட்டுப்பாடும்” என்ற தலைப்பில் ஒரு நூல் எழுதி இதனை விளக்கினார். இதுபோல் பல நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். மன சாம்ராஜ்யத்தின் பல ரகசியங்களை அவர் வெளியிட்டார். இது பற்றிப் பல

குறிப்புகளையும் தந்தார் : “நீ பிராமணன் என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிடு. நீ சந்நியாசி என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிடு. நீ டாக்டர் என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிடு. பெயர், புகழ், ஆண் பெண் என்ற எண்ணம் 'அனைத்தையும் விட்டுவிடு'”.

ஆகவே, தொடர்ந்து உங்களை நீங்களே தற்சோதனை செய்யுங்கள். இந்தப் புறஉலகம் பிறருடையது. உங்களுடையது அல்ல. ஒவ்வொருவரும் தமது இயல்புக்கு ஏற்ப ஒரு உலகை உருவாக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த மண்டபத்தில் ஆயிரம் பேர் அமர்ந்திருந்தால் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு உலகில் வாழ்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் தனக்கென்று தனி உலகத்தைத் தோற்றுவித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இது மனத்தின் செயல்பாடு. உங்கள் விருப்பப்படி புற உலகை அமைக்கிறீர்கள். நீங்கள் உருவாக்கியது உங்களைத் திரும்பிப் பார்க்கிறது. நீங்கள் கண்ணாடி முன் நின்று சிரித்தால் அது சிரிக்கிறது. அழுதால் அது அழுகிறது.

இந்த மன இயல்பு ரகசியமானது. உண்மையில் உலகில் வேறு யாருக்கும் இது பற்றித் தெரியாது. சிலர் புறத்தோற்றங்களை வைத்து சிலவற்றை கற்பனை செய்யலாம். ஆனால் வேறு யாரும் மனத்துள் புகுந்து அதன் இயல்பை அறிய முடியாது. மைத்ரேயியின் மனதில் என்ன இருக்கிறது என்று யாக்குவல்கியரால் கூட அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர் பிரிந்து சென்ற பின் அவள் உலகியல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருப்பாள் என்று நினைத்தார். சீதை மனதில் இருந்ததை ராமன் புரிந்து கொள்ளவில்லை. தான் காட்டில் இருக்கும்போது சீதை தனது தாயாருக்குத் தொண்டு செய்து திருப்தி அடைவாள் என்று ஸ்ரீராமன் கருதினார். அவள் மனதில் இருப்பது அவருக்குத் தெரியவில்லை.

ஆகவே உங்கள் அகவாழ்க்கையில் கவனம் செலுத்துங்கள். ஏனெனில் உங்கள் வெற்றியும் தோல்வியும் பந்தமும் விடுதலையும் இதைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. உங்கள் உலகியல் வாழ்க்கையும் ஆன்மீக வாழ்க்கையும் இதைப் பொறுத்தே இருக்கிறது.

இந்த அகவாழ்க்கையாக உங்களுக்குள் இருக்கும் இறைவன், இதனை நீங்கள் புரிந்துகொண்டு ஆட்காரீதியாகப் பயன்படுத்தவும், விடுதலையும், தெய்வீக ஒளியும், பூரணத்துவமும் பெறுவதற்கான கருவியாக இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் அருள் புரியட்டும். இதுவே எனது பணிவு கலந்த பிரார்த்தனை.

79. உங்களிடம் இருப்பதை சிறப்பாகப் பயன்படுத்துங்கள்

“நம்மிடம் இருப்பது நல்லதோ கெட்டதோ அதை சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்” என்று மேற்கு நாடுகளில் சொல்லப்படுகிறது. நீங்கள் உள்ளதைக் கொண்டு நல்லதைச் செய்ய வேண்டும். இல்லாததற்கு வருத்தப்படக் கூடாது, விரும்பியது கிடைக்கும்வரை காத்திராமல் இப்போது இருப்பதை சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். காலம் வரும் வரை காத்திருக்க நினைப்பது மனத்தின் குறைபாடு.

“யாரிடம் செல்வம் இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு இறைவன் மென்மேலும் தருவான்” என்பது ஒரு பழமொழி. இதன் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால் ஏற்கனவே கடவுள் உங்களுக்குக் கொடுத்த செல்வத்தை நீங்கள் நல்லமுறையில் பயன்படுத்தினால் அவர் மென்மேலும் உங்களுக்கு செல்வத்தைத் தருகிறார் என்பதாகும். கடவுள் மென்மேலும் கொடுப்பதற்கும் நீங்கள் மென்மேலும் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கும் நீங்கள் ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள்.

ஆகவே தெய்வம் உங்களுக்கு மென்மேலும் செல்வத்தைத் தருகிறது.

நீங்கள் அலட்சியமாக இருக்கவில்லை. உங்களிடம் உள்ள செல்வத்தை மதித்து, அதனால் அதிகபட்சம் நற்பலன் ஏற்படும் வகையில் அதனைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதாவது ஏற்கனவே கடவுள் உங்களுக்குத் தந்திருக்கும் செல்வத்தின் மதிப்பைப் புரிந்து கொண்டு அதனை சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி யிருக்கிறீர்கள். இது சாதாரண விஷயம் அல்ல.

ஆகவே, இப்போது நம்மிடம் இருப்பது நல்லதோ கெட்டதோ அதைப் புனிதமானதாகக் கருதி, அதிகபட்சம் நன்மை ஏற்படும் வகையில் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். “என்னிடம் இப்போது இருப்பது இதுதான். நிலையான கடவுளின் சாம்ராஜ்யத்தில் இதுதான் எனது நிலை. நான் என்னிடம் இருப்பதை சிரத்தையுடன் ஆர்வத்துடன் ணக்கமுடன், பக்தியுடன், உற்சாகத்துடன் உயரிய, சிறப்பான முறையில் பயன்படுத்துவேனாக” என்று சொல்லுங்கள். இப்படிச் செய்தால் நீங்கள் எதைத்தான் அடைய முடியாது? நீங்கள் அடையமுடியாதது என்று எதுவும் இல்லை.

தொடக்கத்திலேயே நீங்கள் முன்னேறுவீர்கள். உங்களுக்கு முன்னால் எதையும் தேடாமல் தொடர்ந்து முன்னேறுகிறீர்கள். இதுதான் மகத்தான தேவை. இது கடவுளின் கருணையால் நிகழுகிறது. இந்திய தத்துவப்படி இதனை புருஷார்த்தம் என்று சொல்லுகிறோம்.

ஆகவே இந்த உண்மை ஒளியில், நம்மிடம் இருப்பதை நாம் எப்படிப் பார்க்க வேண்டும்? அதைப் புறக்கணிக்காமல் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். “ஆம் இதுதான் என்னிடம் இருக்கிறது.

நன்மை தீமை கலந்த வாழ்க்கையை கடவுள் எனக்குத் தந்திருக்கிறார். ஆயினும், அதை நான் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். இதை எப்படி சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நான் சிந்திக்கிறேன்” என்று நாம் சங்கல்பம் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

இப்படிச் செய்தால் விஷயங்களை நீங்கள் முற்றிலும் புதிய கோணத்தில் பார்க்கிறீர்கள் என்று பொருளாகும் : “வாழ்க்கை எனக்குத் தந்திருக்கும் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மதிப்பு உண்டு. இந்த நோக்கில் அதை இப்போது எடுத்துக் கொள்ளத் தீர்மானித்து விட்டேன். ஆகவே இனி நான் விஷயங்களை உதவிகரமானது, உதாவதது என்றோ, இது சாதனை, இது சாதனையில்லை என்றோ இது ஆன்மீகமானது, இது ஆன்மீகத்துக்கு முரணானது என்றோ வாழ்க்கையைப் பிரித்துப் பார்க்கமாட்டேன். நான் வாழ்க்கையின் நூறு சதவீதத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளுவேன். ஒவ்வொரு சதவீதத்தையும் எனக்கு சாதகமானதாக ஆக்கிக் கொள்ள முயற்சிப்பேன். இதை கடவுளை அடைவதற்கு, ஆத்மஞானம் பெறுவதற்கும் தகுந்த முறையில் எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று புதிய கோணத்தில் பார்ப்பேன். விஷயங்களை வேண்டியவை வேண்டாதவை என்று பிரித்து, சிலவற்றை உதறித் தள்ளமாட்டேன். வாழ்க்கையை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளுவேன். அதன் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் கடவுள் எனக்கு உதவி செய்வதற்காகத் தந்திருப்பதாகக் கருதுவேன்.

“நான் ஏதாவது தவறு செய்துவிட்டு அதற்கு தண்டனை அனுபவிக்க நேர்ந்தால் அதனையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவேன் : “நான் என்ன செய்திருக்கக்கூடாது என்பதையும், இந்தச் சூழ்நிலையை நாளை சந்திக்க நேர்ந்தால் நான் என்ன செய்ய

வேண்டும் என்பதையும் நான் இப்போது அறிந்து கொண்டேன்". ஆக, ஒரு தவறு, உங்கள் வாழ்க்கையில் மிதப்பிழைக்க உள்நோக்குப் பார்வையையும், புதிய அறிவையும் உங்களுக்குத் தந்திருக்கிறது. வருந்தத்தக்க, ஔதிரிஷ்டவசமான ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்துவிட்டாலும் அதன்மூலம் எதிர்காலத்துக்குப் பயன்படும் படிப்பிணையைக் கற்றுக் கொள்ளுகிறோம். நாம் இதுவரை அறியாத ஒன்றை அறிந்துகொண்டு எச்சரிக்கையாக இருக்கிறோம். ஆகவே இதன் மூலம் நமக்கு நன்மையே கிடைக்கிறது. ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு உதவி செய்கிறது. அதற்கு முரணானதாக இல்லை.

இவ்வாறாக, நீங்கள் எதுவாக இருக்கிறீர்கள் நீங்கள் எதை உணருகிறீர்கள் என்பதை ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் இந்த வாழ்க்கைக்கு மேம்பட்டவர். எனக்கு என்பதிலிருந்து நீங்கள் தனித்திருப்பவர். இந்த 'எனக்கு' 'நான்' என்பதிலிருந்து நீங்கள் தனித்திருப்பதாக அறிந்துகொண்டால் 'எனக்கு' 'நான்' என்பதன் பிடியில் நீங்கள் அகப்படுவதில்லை. இதுவும் இறைவன் தந்த பிரசாதம் என நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். "இந்த 'எனது' 'எனக்கு' என்பதை நான் எவ்வாறு பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என நீங்கள் சிந்திக்கிறீர்கள். அவை இரண்டும் உங்களது அம்சங்கள். உண்மையாக, நிலையாக உள்ள உங்களது அம்சங்கள் அவற்றை நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

"உங்கள் மனம் இருக்கிற அளவில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்" என்ற பொன்மொழியை இங்கு சிந்தித்துப் பார்க்கிறோம். ஆக உங்களுக்கு இந்த மனப்போக்கு இருந்தால், இந்தப் புதிய பார்வை இருந்தால், விஷயங்களை இந்தப் பார்வையுடன் அணுகினால், நீங்கள் எதையும் வெறுத்து ஒதுக்குவதில்லை. அனைத்தும் உங்கள் முன் ஒரு புதிய

அர்த்தத்துடன் காட்சி அளிக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் சாதகமானவையே, பாதகமானவை அல்ல. நீங்கள் இவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

இங்கு உங்கள் சிந்தனை விவேகம் மிக்கதாக இருக்கவேண்டும். சிறிதளவு சிந்தித்துப் பகுத்தறிந்தால் உபயோகமற்றதை உபயோகமுள்ளதாக ஆக்கிக் கொள்ள முடியும். “இது எனக்கு உபயோகமுள்ளது. இப்போதைக்கு இது எனக்கு உபயோகமுள்ளதாகத் தோன்றவில்லை. ஆனால் உள்ள உபயோகமான தன்மையை நான் கண்டறிந்து எனது வாழ்க்கையின் உள்ளும் புறமும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவேன்”.

புத்திசாலியான, விவேகமுள்ள சாதகர் வாழ்க்கையையும், வாழும் முறையையும் இப்படித்தான் அணுகவேண்டும். ஒவ்வொரு படியிலும் நீங்கள் மன வளம் பெற இறைவனின் கருணையும் அருளும் குருதேவரின் உபதேசங்களும் அருளாசியும் உங்களுக்கு வழிகாட்டட்டும்.

80. விடுதலை பெற மனத்தை மாற்றுவர்கள்

அன்பிற்கும் போற்றதலுக்குமுரிய பூஜ்ய குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜியை வணங்குகிறேன். குருதேவரின் கருணை என்றும் உங்களிடத்தில் இருக்கிறது. முற்பிறவியில் உங்களுக்கு குருதேவருடன் இருந்த தொடர்பு இப்பிறவியிலும் தொடர்கிறது. தனி மனிதர்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் எத்தகைய உறவுக்கும் முன்வினை காரணமாக இருக்கிறது. உறவுகளில் உயர்ந்தது, தெய்வீகமானது, அருள்நிலை உடையது இறைவனுக்கும் பக்தனுக்குமிடையில் உள்ள உறவு, ஒரு சாதகனுக்கும் ஒரு துறவிக்குமிடையிலான உறவு. ஏனெனில் இந்த ஒரு உறவு மட்டுமே மனிதனுக்கு விடுதலை அளிக்கிறது.

மற்ற உறவுகள் அனைத்தும் வருத்தத்தை அமைதியின்மையைத் தந்து பந்தத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. தற்காலிகமான, அழியக் கூடிய, தோன்றி மறையக்கூடிய பொருட்களுடனான தொடர்புகள் மூலம் ஏற்படும் அனைத்து அனுபவங்களும் வருத்தத்தையே தருகின்றன. யே ஹி ஸம்ஸ்பர்ஸஜா போகா. துக்க யோனய ஏவதே (தொடர்புகள் மூலம் ஏற்படும் சுகங்கள் அனைத்தும் வேதனையின் பிறப்பிடமாகவே உள்ளன).

இந்த உண்மையை நாம் உணரும்போது நிலையான பொருளை நாடி நமது பயணத்தைத் தொடங்குகிறோம். வருத்தத்துக்கும் ஒரு நோக்கம் இருக்கிறது. துக்கம் நம் கண்களைத் திறக்கிறது என்று குருதேவர் கூறியிருக்கிறார். அதன்மூலம் புதிய கண்டுபிடிப்பும், தவறுகள் சரிசெய்யப்படுவதும் தற்காலிகமான பொருட்களுடன் உறவு கொள்ளுவதால் வருத்தம் ஏற்படுகிறது. மனதில் தோன்றும் எண்ணம் தற்காலிகப் பொருட்களை நாடிச் செல்லுகிறது. மனிதர்களின் பந்தம், கவலை அனைத்தும் எண்ணத்தின்மூலமே ஏற்படுகின்றன. எண்ணத்தின் மூலம் ஏற்பட்ட பந்தத்திலிருந்து ஒருவர் எண்ணத்தின் மூலமே விடுபட முடியும். எண்ணங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட திசையில் போவதால் ஏற்படும் துன்பத்திலிருந்து நாம் விடுதலை பெற வேண்டுமானால், நமக்கு விடுதலை தருகிற அளவுக்கு மனதைப் பக்குவப்படுத்த அதை ஒரு குறிப்பிட்ட திசையில் துணிவுடன் திருப்பிவிட வேண்டும். பிறகு கவலை படிப்படியாகக் குறைந்து கரைந்துவிடுகிறது. இறுதியில் அமைதியும் விடுதலையும் கிடைக்கிறது.

கவலையில்லாத சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கான ரகசியம், எண்ணத்தின் போக்கை மாற்றி அமைப்பது தான். உலகியல் பொருட்களை நாடிச் செல்லும் அதனை பூரணப் பொருளை நாடிச் செல்லுமாறு திருப்பிவிட வேண்டும்; நிலையற்ற பொருளை நாடிச்

செல்லும் அதனை நிலையான பொருளை நாடிச் செல்லுமாறு திருப்பிவிட வேண்டும். இத்தகைய உறவுதான் விடுதலையைத் தருகிறது.

இதைப் புரிந்துகொண்ட புத்திசாலியான சாதகன் பின்வருமாறு சிந்திக்கிறான் : “நான் விழிப்புற்று எனது மனத்தையும் எண்ணங்களையும் கடவுளை நோக்கி, எனது ஜீவாதாரத்தை நோக்கி, எனது ஜீவனில் மையம் கொண்டுள்ள பரம்பொருளை நோக்கி எங்கும் நிறைந்திருக்கிற இறைவனை நோக்கி என் அருகில் இருக்கும் இறைவனை நோக்கி செலுத்துவதுதான் சரியான வழி என்று கண்டுகொண்டேன். புலன்கள் செல்லும் இடத்திலெல்லாம் இறைவன் இருப்பதை மனம் காணுமாறு செய்வேன்”.

இப்படி உங்கள் மனத்தை மாற்றி புதிய பார்வை கொள்ளுங்கள். பெயரிலும், உருவத்திலும் நாட்டம் கொள்ளாமல், உள்ளுறையும் இறைவனை மறக்காமல் இருங்கள். பெயரையும் உருவத்தையும் உதறித் தள்ளுங்கள். உங்கள் கவனத்தை உங்களுக்குள் வாழும் நித்யசுத்த பரம்பொருளை நோக்கிச் செலுத்துங்கள். இப்படிச் செய்வதன்மூலம் மனிதன் மனத்தளவில் இறையுணர்வு பெறுகிறான்.

இங்கு மனத்தின் போக்கு மாறுகிறது. அது பந்தத்தை நோக்கி உங்களை அழைத்துச் செல்லாமல் முக்தியை - விடுதலையை நோக்கி அழைத்துச் செல்லுகிறது. ‘மன ஏவ மனுஷ்யானாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ’ (மனிதர்களின் பந்தத்துக்கும் விடுதலைக்கும் மனமே காரணம்). “கடவுள் இங்கே இருக்கிறார், இப்பொழுது இருக்கிறார்” என்று நீங்கள் நினைத்தால் நீங்கள் கடவுளில் வாழ்கிறீர்கள் என்று அர்த்தம். “நான் சிக்கிக்கொண்ட உலகம் இதுதான்” என்று நீங்கள் உலக சிந்தனையில் ஈடுபட்டால் உலகின் பிடியில் சிக்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

உங்கள் மனம், இறைவன் வரப்ரசாதமாகத் தந்ததா? அல்லது நீங்கள் சித்தித் தவிக்க உள்ள வலையா? நீங்கள்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். அறிவுடையோர் மனதைப் பயன்படுத்தி பந்தம், இருள், கவலை ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபடுகின்றனர். அறிவிலிகள் மனம் தம்மை அடிமைப்படுத்த அனுமதித்து விடுகின்றனர். கடவுள் நமது நன்மைக்காக தந்த மனம், நமது துன்பத்துக் காரணமாகிவிடுகிறது.

மனத்தின்மூலம் நாம் நினைப்பது, உணர்வது, புகுத்தறிவது ஆகியவற்றின் மூலம் தான் நாம் யார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறோம். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் நாம் மனித நிலையிலிருந்து மிருக நிலைக்குத் தள்ளப்படுவோம். இறைவன் நமக்குத் தந்த ஒன்று நம்மை அடிமைப்படுத்த முயன்றால் அது நமக்குச் சுமை ஆகிவிடும். ஆனால் அதை நாம் நமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்து நமது விடுதலைக்கான பாதையில் நம்முடன் கொண்டு சென்றால், உண்மையில் இறைவன் அதை நமக்கு வரப்ரசாதமாகத் தந்தது வீணாகவில்லை என்ற நிலை உருவாகும்.

மனம் மற்றும் எண்ணங்கள் மூலம் நமது உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறோம். மனம் தன் விருப்பப்படி உறவுகளை உருவாக்க அனுமதிக்கப் போகிறோமா? அல்லது நாம் மனதைப் பயன்படுத்தி உன்னதமான தெய்வீக உறவை, அழியும் ஒன்றை அழியாததாக ஆக்கக்கூடிய உறவை, மனிதனுக்கு இங்கேயே இப்பொழுதே இந்த உடலுடன் விடுதலை அளிக்கும் உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளப் போகிறோமா?

இது நாம் செய்ய வேண்டிய முடிவு. நல்ல முடிவு எடுப்பவர்கள் பாக்கியவான்கள். நாம் அனைவரும் சரியான முடிவு எடுக்க இறைவன் அருள்புரியட்டும். இந்த உறவை எப்படி ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்

என்று நமக்கு உபதேசித்த குருதேவருடன் நம்மை இணைத்து வைத்திருக்கிறான். அந்த வகையில் நாம் அதிர்ஷ்டசாலிகள்.

நாம் திருவருளும் குருவருளும் பெற்றிருக்கிறோம். இதனை நாம் புரிந்து கொண்டு, பயன்படுத்தி, கவலைகளை அகற்றி பேரானந்தத்திலும், அமைதியிலும், பூரணத்துவத்திலும், விடுதலையிலும் நிலைத் திருப்போமாக.

81. அகஉலகம் மற்றும் புறஉலகத்துடன் நமது உறவு

உன்னதமான, நிலையான, பூரணமான பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். அந்த தெய்வீகம் மற்றும் பூரணத்துவத்தின் பிரிக்கப்பட முடியாத அங்கமாக நாம் இருக்கிறோம். நமக்குத் தெரிந்தாலும் தெரியாவிட்டாலும் நமக்குள் நிலவும் ஆன்மீக உறவு உண்மையானது.

நமக்குள் இருக்கும் இந்த நிலையான உறவை புற உலகத்துடன் நமக்கு உள்ள தொடர்புகள் துண்டித்துவிடாமல் நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். நாம் எச்சரிக்கையாக இல்லாவிட்டால் மனிதஇயல்பு நம்மைப் பரம்பொருளிடத்திலிருந்து பிரித்துவிடும். நமது வாழ்க்கையை வீணாக்கிவிடும்.

“அஹம் ஆதிஸ்வ மத்யம்ச பூதானாம் அந்த ஏவ ச (நான் அனைத்து உயிர்களிலும் ஆதியும் நடுவும் அந்தமுமாக இருக்கிறேன்)”. நம்மை அக உறவில் ஈடுபடுத்த இறைவனே இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார். கடவுளின் இந்தக் கருணையை, உபதேசத்தை உணராமல் மனிதன் கடவுள் மறதி, கடவுள் மறுப்பு என்னும் காட்டில் உலவிக் கொண்டிருக்கிறான்.

காரணம் இதுதான் : தன்னைத் திசை திருப்பும் விஷயங்களுக்கு மத்தியில் மனிதன் விழிப்புடன்

இருப்பதில்லை. ஆழ்ந்த சிந்தனை மற்றும் விவேகத்துடன் நாள் முழுவதும் விழிப்புடன் இருப்பதில்லை. தன்னைத் திசை திருப்பும் சக்தியை அறிவுடன், ஊக்கத்துடன், இடையறாது எதிர்த்துப் போராடுவதில்லை. தனது ஆத்ம சக்தியால் இந்த தீய சக்தியை வெல்ல முயற்சிப்பதில்லை.

உலகப் பொருட்கள், உலக மக்கள், புறச் சூழ்நிலை, வெளிஉலக அனுபவம் இவை நம்மை அங்குமிங்கும் அலைக்கழிக்கின்றன. இதில் நாம் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். தற்காலிகமான, தோன்றி மறையக் கூடிய இந்த உலகில் வெளியில் நம்மை இழுத்துச் செல்லும் சக்தியை உண்மையான சாதகன் முறியடிக்கிறான். மாறாக, ராமதீர்த்தர் சொன்னது போல, “தடைக் கல்லையும் வெற்றிப் பாதையின் படிக்கல்லாக மாற்றிவிடு”.

பவேரிய ஆன்மீகவாதி ஜேக்கப் போஹ்மி பின்வருமாறு கூறுகிறார் : “ஒவ்வொன்றும் இறைவனுக்கு சம்பந்தம் உடையது. ஒவ்வொன்றும் நிலையான பரம்பொருளின் அடையாளச் சின்னம், உங்களுக்கு உண்மையை உணர்த்த அவை இருக்கின்றன”. அவர் பாதகமான சூழ்நிலையை சாதகமானதாக ஆக்கிவிட்டார். நீங்கள் பார்ப்பது, கேட்பது, தொடுவது, ருசிப்பது, நுகர்வது அல்லது சிந்திப்பது அனைத்தும் மனத்தை இறைவனை நோக்கிச் செலுத்துவதற்காகத் தான்; உங்களுக்குள் பரம்பொருளைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தத்தான்” என்று அவர் கூறுகிறார்.

உங்களை புறத்தே எந்த சக்தியும் இழுத்துச் செல்லாத சூழ்நிலையில் நீங்கள் ஏன் தனித்திருந்து தியானம் செய்து சமாதி நிலையை அடையக் கூடாது?

இப்படி நிகழ்வதில்லை. இதற்குக் காரணம் மற்றொரு வகையான உறவு; நாம் கடந்த கால நினைவுகளுடன் உறவு கொண்டிருக்கிறோம். நாம் எதிர்காலக் கற்பனையில் மூழ்கிவிடுகிறோம். மக்களிடத்தில், உலகப் பொருட்களிடத்தில் உணர்வுபூர்வமாக ஒன்றிவிடுகிறோம். மன உணர்ச்சிகளுடன் நாம் உறவு கொண்டிருக்கிறோம். அகத்தில் நிகழும் இந்த உறவு, நாம் இறைவனுடன் நிரந்தர உறவு கொண்டிருக்கத் தடையாக உள்ளது.

இவ்வாறு நாம் இரண்டு உலகங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டும் பொய்யானவை, நம்மை முன்னேறவிடாமல் செய்பவை. வெளி உலகில் மனிதர்களிடமும், பொருட்களிடமும் எச்சரிக்கையாக இருப்பதுபோல அக உலகத்திலும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். நமது மனம், நேற்றைய, இன்றைய, நாளைய கனவுகளில் நம்மை மூழ்க வைத்து நம்மை திசை திருப்பாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நினைவுகள், கற்பனைகள், அச்சங்கள், ஆசைகள், உணர்ச்சிகள், கிளர்ச்சிகள் நிறைந்த அகஉலகில் அது நம்மைத் தள்ளாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

எண்ண ஒட்டம் மனதில் எப்போதும் இருக்கிறது என்று உபநிஷத்துக்கள் கூறுகின்றன. எண்ணம் உங்களை எந்த திசையில் இழுத்துச் செல்லுகிறது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டு விழிப்படையா விட்டால் உங்களை நீங்கள் இழந்துவிடுவீர்கள். நீங்கள் தியானம் செய்ய அமர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் உங்கள் மனம் இந்த உலகைத் தாண்டி இன்னொரு உலகத்துக்குச் செல்லும். ஆகவே நீங்கள் விழிப்புடன் இருந்து எண்ணத்தை கடவுளை நோக்கித் திருப்பிவிட வேண்டும். ஒருவர் நிலையாக கடவுளில் இருக்க சிரத்தையுடன் முயற்சிக்க வேண்டும்.

விடுதலைக்கு விலை நிரந்தர விழிப்புணர்வு என்ற கருத்து அரசியலுக்கு மட்டுமன்றி, உளவியல் வாழ்க்கைக்கும், பெயர்களும், உருவங்களும் நிறைந்த உலகியல் வாழ்க்கைக்கும் கூடப் பொருந்தும் விடுதலையின் பெருமை சிறப்பு மேன்மை மற்றும் அழகை நினைக்கும் போது நிரந்தர விழிப்புணர்வை அதற்கு விலையாகத் தருவது குறைந்த விலை தான்.

விழிப்புணர்வும் உறுதியான முயற்சியும் இன்றி எதுவும் நடக்காது. இத்தகைய முயற்சி, சாதகருக்குப் பிடித்த உணவைப் போன்றதாகும். அது, ஒரு இசைக்கலைஞருக்கு இசையாகவும், ஒரு கவிஞருக்குக் கவிதையாகவும் ஒரு ஒவியருக்கு ஒவியமாகவும் அமைகிறது. ஆன்மீக விழிப்புணர்வு உங்களிடத்தில் இருந்தால் நீங்கள் அதிக நற்பலன் அடையலாம். அது உங்கள் மூச்சுக் காற்று. அது உங்களை தொல்லைப்படுத்தாது; மாறாக, அது உங்களை மகிழ்வித்து, ஆன்மீக வாழ்வில் உங்களை உயர்த்துகிறது.

“பாடுபடாமல் பலன் கிடைக்காது” என்பது பழமொழி. உலகம் முழுவதும் இதை அறியும். ஆனால் மக்கள் இதைப் புறக்கணித்துவிடுகிறார்கள். ஆயினும் தனது உடலை அழகுபடுத்திக் கொள்ள உடற்பயிற்சி செய்யும் அன்பரை அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். அல்லது ஒரு விளையாட்டு வீரன் வருடக்கணக்கில் சிரமம் பாராமல் பயிற்சி செய்வதைப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கப் பதக்கம் வாங்கினால், சில நாட்களுக்கு அவரை எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள், பிறகு மறந்துவிடுவார்கள்.

தற்காலிக மகிழ்ச்சி பெற ஒருவர் இவ்வளவு முயற்சி மேற்கொள்ளுகிறார். அவர் நிரந்தர மகிழ்ச்சி பெற எவ்வளவு உறுதியுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் முயற்சிக்க வேண்டும். உலகியலுக்கும் உளவியலுக்குமிடையில் நடைபெறும் மோதலின் விளைவை, இடையறாத

முயற்சி மற்றும் விழிப்புணர்வு மூலம் திசை திருப்பி, அவை சாதனைக்கு இடையூறாக இருப்பதற்கு மாறாக உதவியாக இருக்குமாறு செய்யவேண்டும்.

இது திறமையை செயல்படுத்துவதாகும். ஒருவர் தனது புத்தி, விவேகம், ஆராயும் திறமை இவற்றை சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் முறை இதுதான். ஆகவே நமது உள்ளத்தில் கொழுந்துவிட்டு எரியும் ஆர்வத்துடனும் பக்தி சிரத்தையுடனும், முரண்பாடாகத் தோன்றும் பிரச்சனையை நாம் தீர்க்கவேண்டும்.

இறைவன் எங்கும் எப்பொழுதும் இருக்கிறார். அனைத்து உயிர்களிலும், உலகப் பொருட்களிலும் இருக்கிறார். கடவுள் நமக்கு அருகில் இருக்கிறார். நாம் கொண்டிருக்கும் உறவுகளிலெல்லாம் மிக நெருக்கமான உறவு இறைவனுடனான உறவுதான். இந்த உறவு நிரந்தரமானது. ஆரம்பமில்லாதது. ஆயினும் இது எளிதில் மறக்கப்படுகிறது. அக உலகத்துடனும் புறஉலகத்துடனும் கொள்ளும் தற்காலிக உறவு காரணமாக நிரந்தர உறவு மறக்கப்படுகிறது.

இந்த முரண்பாட்டை ஒருவர் தனது விவேகம், ஊக்கம், சிரத்தை, விழிப்புணர்வு, ஆன்மீக விஷயங்களை சரியாக, தெளிவாக கண்டுணர்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் தான் போக்க முடியும். வேறு எதனாலும் போக்க முடியாது. அது வெல்லப்பட முடியாததுபோல் தோன்றும். ஆனால் ஒருவர் சரியான வழிமுறையில் அதனை எதிர்கொண்டால் அதனை வெல்வது உறுதி. இந்தத் தடை அகன்று விடுகிறது. மேலும் அது உங்களுக்கு உதவி செய்வதாகவும் ஆகிவிடுகிறது.

சகோதரர் லாரன்ஸும், மகான்களும் இதைத்தான் செய்தார்கள். இதைத்தான் உபநிஷத ரிஷிகளும் செய்தனர்; சாதித்தனர்; நமக்கு உபதேசித்தனர். இந்த

உலகச் சூழ்நிலைக்கு மத்தியில் இறை உணர்வு என்றும் தம்மிடத்தில் வற்றாத ஜீவ நதி போலப் பாய்ந்து செல்லும் அளவுக்கு ஆன்மீக சாதனை புரிந்தனர். நாமும் தடைகளை நமக்கு சாதகமானவைகளாக ஆக்கிக் கொள்ளுவதற்குரிய வழி வகைகளை அறிந்து கொள்ளுவோமாக.

82. மனதைக் கடந்து நிலைத்திருங்கள்

இந்த உடல் - வீட்டை நீங்கள் சரியாகப் புரிந்துகொண்டால், அதனுடன் சரியான உறவு கொண்டிருந்தால், அதனுடன் உங்களுக்கு உள்ள உண்மையான சம்பந்தத்தைப் புரிந்துகொண்டால் இது ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கும் விடுதலைக்கும் உரிய களமாக அமைந்திருக்கும். அது உங்களுக்கு ஒரு பந்தம் அல்ல, அது உங்களுக்கு ஒரு பிரச்னை அல்ல; அது உங்களுக்கு எதிரி அல்ல. ஆனால் நீங்கள்தான் அதை உங்கள் பந்தமாகவும், பிரச்சனையாகவும், எதிரியாகவும் ஆக்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

மனிதநிலைக்குக் கீழ்ப்பட்ட நிலையில் எண்ணற்ற பிறவிகள் எடுத்து வாழ்ந்த பின்னர் தான் ஒருவருக்கு அதிர்ஷ்டவசமாக மனிதப் பிறவி கிடைக்கிறது என்று காலங்காலமாக மகான்களும் நமது வழிகாட்டிகளும் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். உண்மை இவ்வாறிருக்க, நீங்கள் பந்தப்பட்டிருப்பதாகவும் படுகுழியில் விழுந்திருப்பதாகவும் எப்படிச் கூறமுடியும்? இது பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதது. பரிணாம வளர்ச்சியின் சிகரத்தை பிரச்னை என்றும் பந்தம் என்றும் சொல்வது விவேகம் ஆகாது.

ஜீவன், சிந்திக்கும் ஆற்றலையும், விவேகத்தையும் இழந்து ஆசையின் வசப்பட்டிருப்பதால் லாபத்தை நஷ்டமாகவும், வரப்ரசாதமாகக் கிடைத்ததை பிரச்சனையாகவும், விடுதலைக்கான வழியை பந்தமாகவும் கருதுகிறது. புலன் நுகர் பொருட்கள்

நம்மைப் பிடித்துக் கொண்டு நம்மைத் துன்புறுத்த வருவதில்லை. நாம் தான் அதை நாடிச் செல்லுகிறோம். உங்களது கற்பனையும் ஆசையும்தான் நீங்கள் முட்டாள்தனமாக புலன் நுகர்பொருட்களை நாடிச் செல்லக் காரணமாக உள்ளன. நீங்கள் இப்படிச் செயல்பட அஞ்ஞானமே காரணம்.

உண்மையில் எதை நீங்கள் தேடுகிறீர்களோ அதுவாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். உலகம் முழுவதும் எதைத் தேடுகிறதோ அதுவாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஆனந்த ஸ்வரூப ஆத்ம தத்துவம். இந்த நிலையில் வேதனை இல்லை; கவலை இல்லை. அமைதியும் ஆனந்தமும் உங்களது உண்மை இயல்பு. பழங்காலத்திலிருந்து ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் இந்த உண்மை நமக்கு உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதை நாம் உணரவில்லை. ஆகவே கடவுளின் கருணையால் நமது முன்னோர்கள், “ஏன் இப்படி தேவையற்ற முறையில் நீங்களே பந்தத்தை உருவாக்கி அதில் தொடர்ந்து சிக்கிக் கொண்டு தவிக்கிறீர்கள்? எழுந்திருங்கள். விழிப்படையுங்கள். ஞான ஒளி பெறுங்கள். பேராணந்தத்தை அனுபவியுங்கள்” என்று நமக்கு அறைகூவல் விடுத்தனர்.

ஆகவே, நமது முன்னோர்களின் இந்த அறைகூவலுக்கு நாம் செவி சாய்க்காமல் அலட்சியமாக இருந்ததுதான் நமது பிரச்னைக்குக் காரணம் என்பதை நாம் வெளிப்படையாக, ஒளிவு மறைவின்றி ஒப்புக் கொள்வோம். நாம் உலகப்பொருட்களை நாடி ஓடுகிறோம். பிரச்னைகளுக்கு உலகப் பொருட்களும், உலகச் சூழ்நிலையும், உலக மக்களும் காரணம் என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். அவை உங்களைக் கவர்ந்து இழுத்து திசை திருப்புவதாகக் கூறுகிறீர்கள். ஆனால் உண்மையில் நமது காமம், பேராசை, புலனடக்கம்

இவ்வாமை, ஏக்கம், ஆசைகள் ஆகியவைதான் பிரச்னைகளுக்குக் காரணம். இரவில் நமது அறையில் விளக்குகள் அனைத்தையும் அணைத்து விட்டு நாம் இருட்டில் அமர்ந்திருக்கும்போதும் நாம் தியானம் செய்து ஸமாதி நிலையினை அடைவதில்லை. இதற்குக் காரணமானது உங்களுக்கு வெளியில் இல்லை; உங்களுக்கு உள்ளே இருக்கிறது. 'நான், எனது' என்று நாம் நமக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் பந்தம் மற்றும் ஆசைதான் இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது.

ஏன் இப்படி நடக்கிறது? உங்களுடைய அலட்சியப் போக்கே இதற்குக் காரணம். இறைவன் உங்களுக்குள் இருக்கிறார், நிரந்தரமாக இருக்கிறார். உங்கள் அந்தராத்மாவாக அவர் இருக்கிறார், புறத்தே செல்லும் புலன்களிலிருந்து அவர் மறைந்திருக்கிறார். ஆனால் நீங்கள் இந்த உண்மையை உணர்ந்துகொள்ளாமல் அலட்சியமாக இருக்கிறீர்கள். ஒரு வினாடி கூட இறைவன் உங்களிடத்தில் இல்லாமல் போகவில்லை. ஆனால், உங்களுக்குள் இருக்கும் இறைவனை உணர்ந்து கொள்ளாமல் நீங்கள் அலட்சியப்படுத்துகிறீர்கள். இதை அங்கீகரிக்க நீங்கள் ஆயத்தமாக இல்லை. இதை அங்கீகரித்தால் உங்கள் பிரச்னைகள் அனைத்தும் தீர்ந்துவிடும்.

நீங்கள் உங்கள் பார்வையை உங்களுக்குள் செலுத்தும்போது, நீங்கள் இறைவனுடன் இருக்கிறீர்கள். இறைவன் உங்களுக்கு மிகவும் அருகில் இருக்கிறார். ஆகவே பிரச்னை உள்ள இடத்தை அறிந்து அங்கே தீர்வு காணவேண்டும். நாம் இதை எப்படிச் செய்யமுடியும்? அமைதியாக இருந்து தக்ஷிணாமூர்த்தியும் ஆதிசங்கராச்சாரியாரும் நமக்கு வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். வார்த்தைகளால் பேசாமல் மௌனத்தால் நமக்கு அவர்கள் வழிகாட்டுகின்றனர்.

நீங்களும் இறைவனும் எப்போதும் இணைந்திருப்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள். இந்த உறவு இடையறாது நீடிக்கிறது. படைக்கப்பட்ட உலகப் பொருட்கள் அனைத்திலிருந்தும் நீங்கள் ஒதுங்க இறைவனுடன் இருக்கிறீர்கள். உலகப் பொருட்கள் இருமை நிலையின்படி உங்களிலிருந்து ஒதுங்கியிருக்கின்றன. ஆனால் நீங்களும் இறைவனும் எப்போதும் இணைந்திருக்கிறீர்கள். இந்த உண்மையைக் கண்டு கொள்ளாமல் கண்களை மூடிக் கொள்ளாதீர்கள். பிரச்னைக்குத் தீர்வு இங்குதான் இருக்கிறது. பிரச்னை வெளியில் இல்லை; உள்ளேதான் இருக்கிறது.

இறைவனுடன் எப்போதும் இணைந்து இருங்கள், ஒருபோதும் அவரைப் பிரிந்து இருக்காதீர்கள். உங்களை இறைவனிடமிருந்து பிரிக்க ஏதேனும் ஒரு சக்தி முயன்றால், “விலகிப்போ. நான் இந்த இறைவன் எனும் மையத்தில் எப்போதும் இருக்கிறேன்” என்று சொல்லுங்கள். உங்களுக்குள் இறைவனுடன் நீங்கள் ஒன்றியிருக்கும் நிலை நீடிக்கட்டும். நீங்கள் உள்ளக் குகையில் நிலைத்திருங்கள். அப்போது எதுவும் உங்களை திசை திருப்பமுடியாது. அந்தராத்மாவில் எப்போதும் நிலைத்திருங்கள்.

மனம் நம்மைத் திசை திருப்புகிறது. இதிலிருந்து விடுபட நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? “மனோ புத்தி அஹங்கார சித்தானி நஹம் (நான் மனம் அல்ல, புத்தி அல்ல, அகங்காரம் அல்ல, சித்தமும் அல்ல)” என்று கூறுகிறார் ஆதிசங்கரர். “எதுவும் இல்லை. எதுவும் எனக்குச் சொந்தமில்லை. நான் மனம் அல்ல. நான் உடல் அல்ல. நான் அமரநிலை உடைய ஆத்மா” என்ற சூத்திரத்தை குருதேவர் நமக்குத் தந்திருக்கிறார். இந்த சூத்திரத்தின் முதல் வரி, உலகமே இல்லை என்று கூறுகிறது. அப்படி ஏதாவது இருப்பதாக நீங்கள் நினைத்தால், ‘எதுவும் எனக்குச்

சொந்தமில்லை' என்று இரண்டாவது வரி
தெளிவுபடுத்துகிறது. மனதில் தோன்றும்
எண்ணங்களால் அனைத்து சொந்தங்களும்
உருவாக்கப்படுகின்றன. 'எனது' என்று மனம்
நினைப்பதன் மூலமும் கற்பனைகள், பந்தங்கள் மூலமும்
சொந்தங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் எதுவும்
என்னைத் துன்புறுத்த முடியாது. ஏனெனில் நான் இந்த
மனமும் இல்லை, உடலும் இல்லை.

அது உங்களைத் துன்புறுத்தினாலும் நீங்கள் ஏன்
கவலைப்பட வேண்டும்? உங்களைச் சுற்றி வாழும்
மனிதர்களின் மனங்களில் எண்ணற்ற எண்ணங்களும்
பந்தங்களும், ஆசைகளும், ஏக்கங்களும் இருக்கின்றன.
அவற்றால் நீங்கள் துன்புறுத்தப்படுகிறீர்களா? நீங்கள்
அவை பற்றிக் கவலைப்படுகிறீர்களா? இந்த மகத்தான
உண்மைபற்றி ஏன் சிந்திக்கக் கூடாது? உங்களைச்
சுற்றியுள்ளவர்களின் மனங்களில் குழப்பங்கள்
இருக்கலாம். ஆனால், நீங்கள் அவை பற்றிக் கவலைப்
படுவதில்லை. ஏனெனில் அவை உங்களைத் தொடு
வதில்லை; உங்களை பாதிப்பதில்லை; எந்த வகையிலும்
உங்களுக்குப் பிரச்னையை உருவாக்குவதில்லை.

உங்கள் மனம் மட்டும் ஏன் உங்களுக்குத் தொல்லை
தருகிறது? ஏன் பிரச்னையை உருவாக்குகிறது. பிறர்
மனங்களில் உள்ள குழப்பங்களைத் தீர்க்க நீங்கள்
அணுகியதுபோலவே உங்கள் மனத்தையும்
அணுகுங்கள். இது பிரச்னை என்று ஏன்
நினைக்கிறீர்கள்? "அது எங்கோ போகிறது. எதுவேர்
போகிறது. அதைப் பற்றி நான் ஏன் கவலைப்பட
வேண்டும்? நான் எனது நிலையில் இருக்கிறேன். நான்
ஆனந்தத்தின் அருகில் இருக்கிறேன். அமைதியின்
அருகில் இருக்கிறேன். அனைவருடைய இதயங்களிலும்
இருக்கும் அந்தப் பரம்பொருளுடன் இணைந்தி
ருக்கிறேன்" என்று சொல்லுங்கள்.

தேவையில்லாமல் ஒன்றுடன் உங்களை
சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளும்போதுதான் பிரச்னை
உருவாகிறது. “நடப்பது நடக்கட்டும். எனக்கும்
அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. லட்சக்கணக்கான
சிறுசிறு மையங்களில் இப்படி நிகழ்ந்து
கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் நான் எனது நிரந்தர
மையத்தில் நிலைத்து இருப்பேன். கானல்
நீராகவுள்ள ஒன்றைத் தேடி நான் ஏன் போக
வேண்டும்?” என்று சொல்லுங்கள்.

ஆகவே, அனைத்தையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு
ஆத்மாவில் நிலைத்திருங்கள். காலத்தையும், இடத்தையும்
கடந்து நில்லுங்கள். பெயர்களையும் உருவங்களையும்
கடந்து நில்லுங்கள். எப்போதும் இறை உணர்வுடன்
இருங்கள். நீங்கள் எதனாலும் பாதிக்கப்படாமல்,
முழுமையான தெய்வீகத் தன்மையில் இருக்கும்
உங்களது அந்தராத்மா எனும் மையத்தில் எப்போதும்
நிலைத்து இருங்கள்.

அடையவேண்டியது இதுதான். வெளியில் நாம்
ஈடுபடும் அனைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளும் உள்ளே
இந்த நிலையை அடைவதற்காகத்தான். எதிலிருந்து
பிரிந்து வழிதவறிச் சென்றீர்களோ அதில் மீண்டும்
இணைகிறீர்கள். இப்படி நீங்கள் மீண்டும்
இணைந்துவிட்டால் உங்களுக்குள் நீங்கள் சுவர்க்கத்தை
அனுபவிக்கலாம். 4

கீ. வாழும் யோகம்

எப்போதும் கடவுளில் மையம் கொண்டிருப்பது, இறையணர்வில் வேருன்றி இருப்பது, கடவுளுடன், வாழ்வதாக, கடவுளுடன் ஒன்றியிருப்பதாக விழிப்புணர்வு கொள்ளுவது ஆகியவைதான் உண்மையாக வாழ்வதாகும். இதுதான் உங்கள் ஜீவனின் மகத்தான உண்மை. கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார். பெயர்களுக்கும் உருவங்களுக்கும் பின்னால் இருக்கிறார். ஆகவே நாம் அவருடன் ஒவ்வொரு கணமும் வாழ்கிறோம்.

ஜீவாத்மா இந்த உண்மையை மறக்கும்போது துன்பப்படுகிறது. பேரானந்தத்தில் அமர்ந்து கொண்டு அழுது புலம்புகிறது. அது ஒளியில் இருக்கும்போதே இருட்டில் இருப்பதாக நினைத்து வருந்துகிறது. பிறவாப் பெருநிலையுடைய பரமாத்மாவின் அம்சமாக இருக்கும் அது பிறப்பு இறப்புடன் தன்னை சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டு தவிக்கிறது.

இப்படித் தவறாக சம்பந்தப்படுவது துன்பங்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. உலகத்தின் சூழ்நிலை எதுவாக இருந்தாலும் அதனுடன் நீங்கள் சம்பந்தப்படாதவரை அது உங்கள் அனுபவமாக ஆகாது. நீங்கள் குழப்பமான உலகின் மத்தியில் அமைதியின் வடிவமாக இருக்கமுடியும். குழப்பத்துடன் உங்களை சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டால் மறு நிமிடமே நீங்கள் அமைதி இழக்கிறீர்கள்.

பரமசாந்தியாக உள்ள பரம்பொருளில் நீங்கள் ஒன்றியிருக்காவிட்டால் இந்த நிலை உங்களுக்கு வந்து சேரும். நீங்கள் அதனுடன் ஒன்றியிருந்தால் அமைதி மட்டுமே உங்கள் அனுபவமாக இருக்கும். பிறகு நீங்கள் எதிலும் சம்பந்தப்படாமல், சாக்ஷியாக, இருந்து அமைதியாக அனைத்தையும் காண்பீர்கள்.

நீங்கள் கடவுளிடமிருந்து பிரிந்து வெளியில் சென்று உங்களுக்கு சம்பந்தமில்லாதவற்றுடன் சேரும்போதுதான் பிரச்னை தோன்றுகிறது. இந்த உடல், பிராணன், புலன்கள், மனம் அனைத்தும் உங்களுக்கு - ஆத்மாவுக்கு சம்பந்தமில்லாதவை. நீங்கள் ஆத்மா. நீங்கள் நிலையாக, மாறாமல், அழியாமல் இருக்கும் ஆத்மா. அழியக்கூடிய, மாறக்கூடிய இந்த மனிதத் தோற்றம் ஆத்மாவுக்கு சம்பந்தமில்லாதது. ஆகவே நீங்கள் இந்த மனிதத் தோற்றத்துக்கு சம்பந்தமில்லாதவர்.

நிலையற்றவைகளை நாடிச் செல்லுவது மனம் மற்றும் புலன்களின் இயல்பு. ஆனால் அவை கடவுளிலிருந்து எப்படித் தப்பிச் செல்ல முடியும்? கடவுள் எங்கும் பூரணமாக இருக்கிறார்.

ஆகவே, நீங்கள் எதைப் பார்த்தாலும் அதில் தெய்வம் இருப்பதாக நம்புங்கள். நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும் அது தெய்வத்தின் குரல் என்று நம்புங்கள். நீங்கள் எதைத் தொட்டாலும் இறைவுனைத் தொடுவதாக நம்புங்கள். ஏனெனில் இறைவன் எங்கும் இருக்கிறான், எதிலும் இருக்கிறான். 'புருஷ ஏவேதம் ஸர்வம், யத் பூதம் யச்ச பவ்யம்' - இருந்தது, இருப்பது இருக்கப்போவது அனைத்தும் மகத்தான தெய்வீகப் பரம்பொருள் ஆகும்.

நீங்கள் நுகர்வதில், ருசிப்பதில், எண்ணுவதில் நினைப்பதில் அல்லது கற்பனை செய்வதில் உங்கள் கடவுளைக் காணுங்கள். ஏனெனில் உங்கள் புலன்கள் உங்களை எங்கு அழைத்துச் சென்றாலும் அங்கு இறைவன் இருப்பார். கடவுள் மட்டுமே நிலையாக இருந்தார், நிலையாக இருக்கிறார், நிலையாக இருப்பார். இது இறுதியில் மட்டும் பெறும் அனுபவம் அல்ல, இது இறுதியில் மட்டும் உணரும் உண்மை அல்ல, இது உங்களது இன்றைய ஆன்மீகப் பயிற்சியாகவும்

உங்களது இன்றைய பிரார்த்தனையாகவும், உங்களது இன்றைய ஸாதனையாகவும், உங்கள் வாழ்க்கையை இப்போது வாழ்வதாகவும் இருக்க வேண்டும். 'யத் ச கிஞ்சித் ஜ்சத் ஸர்வம் த்ருச்யதே ஸ்ருயதே' பி வா நீங்கள் உங்கள் கண்ணால் பார்ப்பது, காதால் கேட்பது, உங்கள் அக வாழ்க்கை, புற வாழ்க்கை அனைத்திலும் உண்மையில் இறைவன் இருக்கிறான்).

உங்கள் ஜீவனை இப்படிப் பயிற்றுவித்தால், புறத்தே ஓடும் உங்களது புலன்கள் உங்களை கடவுளிடத்திலிருந்து பிரித்துக் கடத்திச் செல்லாது. புறத்தே ஓடும் புலன்கள் உங்களை திசை இருப்ப முடியாது. நீங்கள் கடவுளை நோக்கி முன்னேறுவதை அவை தடுக்க முடியாது.

இதில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்தால், இந்த உபநிஷத உண்மையை சிரத்தையுடன் செயலளவில் பின்பற்றினால், இந்த பாவனை உங்களிடத்தில் இருக்குமானால் உண்மையில் எப்பொழுதும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் அனைத்து உயிர்களுக்கு மத்தியிலும், அனைத்துப் பணிகளுக்கு மத்தியிலும் நீங்கள் யோக நிலையில் இருப்பீர்கள்.

கடவுளை நோக்கி உங்கள் கவனத்தை முழுமையாகச் செலுத்தி வாழும் வாழ்க்கையின் புனிதமான கருத்து இதுதான். நீங்கள் ஞான ஒளி பெறும்வரை, வாழ்க்கை மனதை ஒருநிலைப்படுத்தும் யோகமாக ஆகிறது. இது ஒரு வாழும் யோகம்.

ஆறு கடலுடன் கலக்கும்வரை இடையில் நிற்காமல் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதுபோல உங்கள் வாழ்க்கையும் இறைவனை நோக்கி ஒரே திசையில் போய்க் கொண்டிருக்கட்டும். இடையில் என்ன தடை வந்தாலும் அவற்றைத் தாண்டி ஒரே திசையில் முன்னேறுங்கள். உங்களின் மூலாதாரமான ஸச்சிதானந்த சமுத்திரத்தில் மீண்டும் கலந்துவிடுங்கள்.

84. பிரார்த்தனையின் மூலம் மனதை உள்முகமாகத் திருப்பதல்

மனம் கடவுளை நோக்கிச் செல்லுவதில்லை. ஏனெனில் அது வெளியில் உலகியல் பொருட்கள், பெயர்கள், உருவங்கள், அனுபவங்கள், தொடர்புகள், உணர்ச்சிகள், மக்கள், மோதல்கள் ஆகியவற்றை நோக்கிச் செல்லுகிறது. இது மனத்தின் இயல்பு.

மனம் புறத்தே ஓடிக் கொண்டு இருப்பதால், புற உலகுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் தோன்றி மறையக்கூடிய, அழியக்கூடிய, அற்பமான பொருட்களை நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால், நமது முன்னோர்கள், மனதின் போக்கை மாற்ற இடையறாது கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறினர். மனதை உள்முகமாகத் திருப்பிவிட்டு, புறக்காட்சியைக் காணும் அதனை அகத்தே தெய்வத்தை தரிசிக்குமாறு செய்ய வேண்டும் என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

புறத்தே ஓடுவது மனத்தின் இயல்பாக இருப்பதால் இப்படிச் செயல்பட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மனதின் போக்கை மாற்றும் முயற்சியில் நாம் ஈடுபடாவிட்டால், படிப்படியாக அதை பக்குவப்படுத்தி, அதன் சுபாவத்தை மாற்றிக் கொள்ளுமாறு செய்யாவிட்டால் அது எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தன் இயல்பை மாற்றிக் கொள்ளாது. இது மிகவும் தெளிவு.

மனதைப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும், கட்டுப்படுத்த வேண்டும், தூய்மைப்படுத்த வேண்டும், குறிப்பிட்ட திசையில் செலுத்த வேண்டும். இதனைச் செய்யாமல் அமைதியை எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்? நமக்கு இது சொல்லப்பட்டு நாம் இந்த முயற்சியில் ஈடுபடாவிட்டால் நாம் மகிழ்ச்சியை எப்படி எதிர்பார்க்கமுடியும்? மனம் ஒரு நிலைப்பட்டிருப்பதை, அமைதியுற்றிருப்பதை எப்படி

எதிர்பார்க்க முடியும்? செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் மன அமைதியை எப்படிப் பெறமுடியும்?

நாமனைவரும் அமைதி, மகிழ்ச்சி, ஒளி, விவேகம், ஞான ஒளி, விடுதலை ஆகியவற்றைப் பெற முயற்சிக்கிறோம். ஆனால் இதற்குத் தேவையான பயிற்சி பெற நாம் விரும்புவதில்லை. இந்த உடலின் சக்தி கைகள், கால்கள், மூட்டுகள், தசைகள், மூலம் வெளிப்படுகிறது. மனிதன் போதிய அளவுக்கு முறையாக உடற் பயிற்சி செய்யாவிட்டால் அவை மனிதனின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பது சாத்தியமில்லை. அதுபோல மனமும் ஒரு சக்தி. அதை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க ஒரு ஆற்றல் தேவைப்படுகிறது.

பொதுவாக இந்தக் கட்டுப்பாடு யோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கவலையைத் தோற்றுவிக்கும் விஷயங்களுடன் மனம் கொண்டிருக்கிற தொடர்பை எது முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறதோ அதுவே யோகம். ஆகவேதான் நமது முன்னோர்களும் நாம் துன்பங்களுக்குக் காரணமாக உள்ளவற்றுடன் நமது தொடர்பை துண்டித்துக் கொண்டு உற்சாகம், பேரானந்தம் ஆகியவற்றைத் தரக்கூடியவற்றுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர். நமக்கு முன்னே இந்தப் பேரானந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தவர்கள் கவலையைக் கடந்து செல்லும் வழி பேரானந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதுதான் என்று வலியுறுத்தியிருக்கின்றனர்.

இருளை விரட்டும் வழி ஒளினைக் கொண்டு வருவதாகும். இதை ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நமது முன்னோர்கள் கூறி வருகிறார்கள். ஆகவே கவலைகளுக்குக் காரணமாக உள்ளவற்றுடன் மனதுக்கு உள்ள தொடர்பைத் துண்டித்து உற்சாகம் மற்றும்

பேரானந்தத்தைத் தருபவற்றுடன் அது தொடர்பு கொள்ளுமாறு செய்ய வேண்டும்.

இதுவே யோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுவே ஆன்மீகப் பயிற்சி என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைத்தான் மனதுக்குப் பயிற்சி அளித்தல், மனதைக் கட்டுப்படுத்துதல் என்று சொல்லுகிறோம். இது ஒன்றே வழி. மனம் தானாகத் தனது போக்கை மாற்றிக் கொள்ளாது. நாம் தான் அதன் போக்கை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இதை நினைத்தமாதிரித்தில் செய்து முடிக்க முடியாது என்றும் படிப்படியாகத்தான் இந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்றும் பகவான் கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

நாம் உற்சாகத்தையும் ஆனந்தத்தையும் தருபவற்றுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளுவதற்கான வழிகளுள் பிரார்த்தனையும் ஒன்று. ஜபம், தியானம், ஆத்மசிந்தனை, பகவத் சிந்தனை ஆகிய பல வழிகளுக்கு மத்தியில் பிரார்த்தனை பயனுள்ள வகையில் மனம் மற்றும் இதயத்தின் மூலம் நம்மை தெய்வத்துடன் இணைக்கிறது. பிரார்த்தனையில் நியாயம் அல்லது பகுத்தறிவைப் பார்க்க முடியாது. அது உங்களது தெய்வீக உணர்ச்சி மூலமும் மனம் மற்றும் எண்ணத்தின் ஆற்றல் மூலமும் உங்களை கடவுளை நோக்கி அழைத்துச் செல்ல முயற்சிக்கிறது.

மனிதனுக்குள் பிரார்த்தனையின் சக்தி எப்படி அமைந்திருக்கிறது? அது இறைவனுடன் மனதுக்கு உள்ள தொடர்பு. இந்த வகையில் மனதை படிப்படியாகப் பக்குவப்படுத்துகிறோம். இறைவனுடன் தொடர்பு கொண்டு இறைவனுடன் ஒன்றி இருக்க பிரார்த்தனை வழிவகுக்கிறது. இறைவனுடன் நமக்குள்ள தொடர்பு சுவலையுடன் நமக்கு உள்ள தொடர்பைத் துண்டிக்க வழி வகுக்கிறது.

அஸிஸியின் புனித பிரான்சிஸ் தனது சகோதரர் ஹவிகளுக்கு உபதேசித்த பல பிரார்த்தனைகளில் ஒன்றில், “கடவுளிடம் நாம் கேட்கவேண்டிய ஒன்று, அவரை எப்போதும் நாம் மறவாதிருக்க அவர் கருணைபுரிய வேண்டும் என்பதும், ஒரு வினாடி கூட அவரை மறந்து வேறு எதனையும் நினைக்காமலிருக்க அவர் கருணைபுரிய வேண்டும் என்பதும்தான்” என்று கூறுகிறார்.

சத்ரபதி சிவாஜியின் குரு ஸமர்த்த ராமதாசர் சிவாஜியைப் பின்வருமாறு பிரார்த்தனை செய்யக் கூறினார் :

“ஸதா ஸர்வதா யோகா துஜா கதவா துஜா
கரணி தேஹ மஜா பதாவ. உபேக்ஷா நகோ
சன்வந்த அனந்த ரகுநாயக மங்கானே ஹேசி அத -

இறைவா, நான் எப்போதும் உன்னுடன் ஒன்றியிருக்கும் யோக நிலையை எனக்கு அருள்வாயாக. உடல், மனம், சொல் மூலம் நான் செய்யும் அனைத்துப் பணிகளும் உன்னுடன் இறுதிவரை நான் ஒன்றியிருப்பதற்குரிய வழியாக இருக்கட்டும். இறைவா! நீ கருணைக் கடல், நற்குணமும் அன்பும் கொண்டிருப்பவன். எனது இந்த வேண்டுகோளை அலட்சியம் செய்யாதே. எனது இதய தெய்வமே, எனது வாழ்வின் மூலாதாரமே, நான் உன்னிடம் கேட்பதெல்லாம் இதுதான், இது மட்டும்தான்”.

ஆகவே, கடவுளிடம் ஒரே ஒரு விஷயத்தைக் கேளுங்கள் : “இறைவா நான் எப்போதும் உன்னுடன் வாழ்கிறேன், உன்னுடன் இயங்குகிறேன், உன்னில் ஒன்றியிருக்கிறேன். இதனை நான் என்றும் மறவாதிருக்க நீ வரம்

தரவேண்டும். எனது வாழ்க்கையின் மையமாக உள்ள இந்த உண்மையை நான் எப்போதும் மறவாமல் விழிப்புடன் இருக்க எனக்கு அருள்புரிவாயாக. இந்த உண்மை எப்போதும் எனது கவனத்தில் இருக்கட்டும். நான் விடும் ஒவ்வொரு மூச்சும் இந்த அடிப்படையில் இருக்கட்டும். ஏனெனில் உனக்காகவே நான் இருக்கிறேன், உனக்காகவே நான் வாழ்கிறேன், உனக்காகவே நான் செயல்படுவேன், உனக்காகவே எனது வாழ்க்கையையும் செயல்களையும் அர்ப்பணிப்பேன்". இவ்வாறு நமது மனம் மற்றும் இதயபூர்வமான பிரார்த்தனை மூலம் கடவுளுடன் தொடர்ந்து தொடர்பு கொண்டிருப்போம், தொடர்ந்து யோக நிலையில் நீடித்திருப்போம்.

85. மனத்தின் போக்கை நீங்கள் முடிவு செய்யுங்கள்

நீங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் காலைப்பொழுதை ஆன்மீக வழியில், ஸாத்வீக வழியில் யோக வழியில் தொடங்கவும், அமைதியுடன் எப்பொழுதும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தெய்வத்தின் நினைப்புடன் தினசரிப் பணிகளைத் தொடங்கவும் உங்களைத் தன்னருகில் அழைத்துக்கொண்ட அன்பிற்கும் போற்றுதலுக்குமுரிய குருதேவரை வணங்குகிறேன். நீங்கள் தினசரிக்கடமைகளை பயனுள்ள வகையில் தொடங்குகிறீர்கள்.

நீங்கள் காலையில் உறக்கத்திலிருந்து விழித்தெழும்போது மனம் தனது பணியைத் தொடங்குகிறது. இந்தப் பணி எத்தகையதாக இருக்கும் என்பது உங்களைப் பொறுத்து இருக்கிறது. உங்கள் கணவுகள் மற்றும் வாசனைகளுக்குத் தக அதன் போக்கு இருக்குமா அல்லது புனிதமான, உன்னதமான பணியில் அது ஈடுபடுத்தப்படுமா? இது உங்கள் கையில்

இருக்கிறது. சுருங்கச் சொன்னால் தினமும் காலையில் நீங்கள் இங்கு அமர்ந்து இதைத்தான் செய்கிறீர்கள்.

நீங்கள் இருள் அனைத்தையும் கடந்து ஒளிக்கு ஒளியாக இருக்கிறீர்கள். மௌனசாட்சியாக அமைதியாக இருக்கிறீர்கள். உங்களது விழிப்பு நிலை, கனவுநிலை, உறக்கநிலை ஆகியவற்றை சாட்சியாக இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த மூன்று நிலைகளிலும் உங்களது உணர்வு பிரகாசிக்கிறது. இந்த மனம் எனும் சுருவி தெய்வத்தின் சக்தி. இதனை நீங்கள் பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இன்று இந்த சக்தியை எப்படி நீங்கள் பயன்படுத்தப் போகிறீர்கள் என்பதை இப்போது நீங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டும். உங்கள் விழிப்பு நிலையில் இந்த முடிவு எடுக்கப்படுகிறது.

ஆகவே, காலையில் முக்கியத்துவம் பெற்ற வகையில் அரை மணி நேர மௌனப் பிரார்த்தனை மற்றும் தியானத்திற்குப் பிறகு கண்களைத் திறந்ததும் பின்வரும் பிரார்த்தனையை வாய் திறந்து சொல்லுகிறீர்கள்: “நமோஸ்து அனந்தாய ஸஹஸ்ர - மூர்த்தயே ஸஹஸ்ர - பாதாக்ஷி - சிரோரு - பாஹவே: ஸஹஸ்ரநாமனே புருஷாய சாஸ்வதே ஸஹஸ்ர கோடி - யுக தாரிணேநம்”. முடிவற்ற பரமாத்மாவை நீங்கள் வணங்குகிறீர்கள். அது எப்போதும் இருக்கிறது. அது எண்ணற்ற வடிவங்கள் எடுக்கிறது. அதாவது அனைத்து உருவங்களும் அதன் உருவமே. நீங்கள் காலையில் கண்ணைத் திறந்து பார்க்கும்போது உங்கள் கண்ணில்படும் ஒவ்வொன்றும் தெய்வ சம்பந்த முடையதாகவும் உலக சம்பந்தமற்றதாகவும் இருக்கிறது. அது ஆத்மா, உலகப் பொருள் அல்ல.

நீங்கள் நூற்றுக்கு நூறு ஆன்மீக மயமாக உள்ள உலகத்துக்குள் நுழைகிறீர்கள். அனைத்து திசைகளிலும், அனைத்து வடிவங்களிலும், அனைத்து வடிவங்கள்

மூலமும் நீங்கள் ஒரே பரம்பொருளை நிலையான, முடிவற்ற பரம்பொருளைக் காணுகிறீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் ஒரு வினாடி கூட கடவுளுடனான தொடர்பை விட்டுவிடாதீர்கள். மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி தியானம் செய்து அவரைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். வெளியில் தரிசனம், தெய்வீக விழிப்புணர்வு, ஆகியவற்றின் மூலம் அவரை நினையுங்கள். அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள் அனைத்திலும் அவரைக் காணுங்கள். உங்களிடத்தில் இந்தப் பார்வையை, பாவனையை, அணுகுமுறையை ஏற்படுத்தவே மௌன தியானம் இந்த ஸ்லோகத்துடன் நிறைவுபெறுகிறது.

ஜீவனில் நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள். அந்த ஜீவனில் வேரூன்றி நின்று உங்கள் தினசரிக் கடமைகளைச் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள்? சமாதி மண்டபத்தில் அல்ல; இறைவனில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இந்தியாவிலா இருக்கிறீர்கள்? இல்லை, இறைவனில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இந்த பூமியிலா இருக்கிறீர்கள்? இல்லை, இறைவனில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் துரிய மண்டலத்திலா இருக்கிறீர்கள்? உங்கள் உணர்வு அந்த அளவுக்கு விரிவடைந்தாலும் நீங்கள் கடவுளிடத்தில் வேரூன்றி இருக்கிறீர்கள். கடவுள் உங்களிடத்தில் வேரூன்றி இருக்கிறார்.

இதுதான் ஆன்மீக சாதகரைப் பற்றிய உண்மை. அவர் எப்போதும் இறைவனிடத்தில் வேரூன்றி இருக்கிறார். ஏனெனில் இந்த சமாதி மண்டபம், ரிஷிகேஷ், இந்தியா, பூமி, துரிய மண்டலம் ஆகிய அனைத்தும் இறைவனிடத்தில் இருக்கின்றன. உங்கள் இதயத்தில் இந்த விழிப்புணர்வு ஏற்பட வேண்டும். இந்த நோக்கு உங்கள் பார்வையில் வெளிப்பட வேண்டும். பிறகு நீங்கள் எங்கு இருந்தாலும் என்ன செய்தாலும் கவலை இல்லை, நீங்கள் கடவுளிடத்தில் இருக்கிறீர்கள். கடவுள் உங்களிடத்தில் இருக்கிறார்.

நீங்கள் நிலவுலகில் வாழவில்லை, தெய்வீக சாம்ராஜ்யத்தில் வாழ்கிறீர்கள்.

நீங்கள் தெய்வீக சாம்ராஜ்யத்தில் வாழ்வதால் நீங்கள் தெய்வீகத் தன்மையுடன் இருப்பதும், தெய்வீக உணர்வு கொள்வதும், தெய்வீகச் செயலில் ஈடுபடுவதும் உங்களின் இயல்பாக ஆகிவிடுகிறது. இது செயற்கையான முயற்சி அல்ல. நீங்கள் உங்களுக்குள் எதையும் உருவாக்க முயற்சிக்கவில்லை. இதுதான் உண்மை என்பதையும் - உங்கள் வாழ்க்கையின் உண்மை என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுகிறீர்கள்.

ஆகவே, அரை மணி நேர தியானம் மற்றும் மௌனப்ரார்த்தனைக்குப் பின் நீங்கள் எந்த ஸ்லோகத்தைச் சொன்னாலும், அது உங்கள் இதயம், மனம், மற்றும் விழிப்புணர்வில் நிறைந்திருக்கட்டும். உங்களுடைய ஒரு நாள் பொழுது முழுவதும் இந்தப் பார்வை நிறைந்திருக்கட்டும். உடலளவில் நீங்கள் கடவுளில் இருக்கிறீர்கள். இது ஒரு பாவனை மட்டுமல்ல, முற்றிலும் உண்மை. கடவுளைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை.

அவர் உங்களுக்குள் மறைந்திருக்கும் ஆத்மாவாக மட்டும் இல்லை. அவர் நிலத்தில் இருக்கிறார், நீரில் இருக்கிறார், நெருப்பில் இருக்கிறார், காற்றில் இருக்கிறார், ஆகாயத்தில் இருக்கிறார். அதுபோல அவர் பெயர்களிலும் உருவங்களிலும் இருக்கிறார். இந்த நோக்கு இல்லாதவர் பெயர்களையும் உருவங்களையும் மறந்துவிட்டு உள்ளிருக்கும் இறைவனை தியானிக்க வேண்டும். யாருக்கு இந்த நோக்கு இருக்கிறதோ, அவருக்கு எல்லாம் இறைவன் மயம். பெயர்களும் உருவங்களும் கூட அவருக்கு இறைவனாக, இறைவனாக மட்டுமே தோன்றுகிறது. இவற்றில் இறைவன் இருப்பதாக அவர் நம்புகிறார்.

உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதையும் தெய்வீகமானதாகவும், ஆன்மீகம் நிறைந்ததாகவும் செய்வது இந்த நோக்குத் தான். நீங்கள் எங்கு சென்றாலும் நீங்கள் செய்வதெல்லாம் யோக சாதனையாக ஆகிறது. உங்கள் மனம் இறைவனை நோக்கிச் செல்லுகிறது. அது எங்கும் கடவுளைத் தொடர்பு கொள்ளுகிறது. அனைத்துப் பணிகளும் தொடர்ச்சியான யோக சாதனையாக ஆகிறது. உங்கள் இதயத்தில் எந்தப் பார்வை பதிவாகிறதோ அந்தப் பார்வையில்தான் இந்த வெளி உலகத்தைக் காண்கிறீர்கள்.

நீங்கள் இயல்பாக கடவுளிடத்தில் வாழ்வதற்கான வழி இதுதான். எங்கும் எப்போதும் நிறைந்திருக்கும் இறைவன் உங்களுக்கு தெய்வீகப் பார்வையை அளிக்கட்டும். நீங்கள் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்ந்து நிலையான அருட்பேற்றையும் பேரானந்தத்தையும் இந்த உடலிலேயே பெறுவதற்கு இறைவன் அருள்புரியட்டும்.

86. மனம் ஒரு பிரச்னையாக இருப்பதற்காகக் கொடுக்கப்படவில்லை

இந்த உலகில் ரஜோ குணம் மேலோங்கி இருக்கிறது. எப்போதும் அது இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அது செயல்படுகிறது. அது உங்கள் சுபாவம். ஆனால் அது உங்கள் நிஜஸ்வரூபம் இல்லை, அது பரிபூர்ணமாக உள்ளது. பரிபூர்ண நிலையில் அசைவில்லை, ஏனெனில் அதற்கு அவசியமில்லை. எதையும் அடைய வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஏனெனில் அது எப்போதும் அடையப்பட்டதாக, எப்போதும் பூரணமாக உள்ள பரம்பொருள். அதன் பூரணநிலை குறையாது; ஒருபோதும் மாறாது; ஏனெனில் அது உண்மைப் பொருள் - ஸத்யம்.

எறுகின்ற எதுவும் உண்மைப் பொருள் அல்ல. உண்மைப் பொருளை மாற்றமுடியாது.

மனிதன், தனது வாழ்க்கையில் செயல்படாமல் இருக்க முடியாது. இதை நன்கு அறிந்துகொண்ட சாதகன் எந்த திசையில் செயலைத் திருப்பிவிடுவது என்று ஆழ்ந்து சிந்திக்கிறான். தவிர்க்க முடியா இந்தச் செயல், முன்னேற்றமாக ஆகிடத் திட்டமிடுகிறான். ஸ்தயம், சிவம், சுந்தரம் என்ற உயரிய தெய்வீக நிலைக்குத் தன்னை உயர்த்திக் கொள்ளப் பாடுபடுகிறான்.

சாதகனின் முயற்சி இத்தகையதாக உள்ளது. இது முன்னேற்றம்தான், வீழ்ச்சி இல்லை. அல்லது மனிதன் எங்கும் சென்றடையாமல் சுற்றிச் சுற்றி வருகிற நிலையும் இல்லை. சாதகனின் செயல் பயனற்றதல்ல. சாதகனின் சொல், செயல், சிந்தனையின் மூலம் நிகழ்பவை பயனுள்ளவை. நல்ல வாழ்க்கையை நோக்கி, இறுதிக் குறிக்கோளை நோக்கி சரியான திசையில் மனிதனின் செயல் திருப்பிவிடப்படுகிறது.

பரிணாம வளர்ச்சியின் சாரம் இதுதான். இதுவே உண்மையான முன்னேற்றம், உண்மையான வாழ்க்கை. வாழ்க்கை சாதனை நிகழ்த்துவதற்காகவே வரப் பரஸாதமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. வாழ்க்கையின் சாராம்சம் பூரண நிலையை நோக்கிச் செல்வதாகும். ஏனெனில் இந்தப் பூரணத்துவம் ஒவ்வொரு ஜீவாத்மாவிலும் உள்ளது. ஜீவாத்மாவின் மூலாதாரம் தெய்வீகம். ஜீவாத்மாவின் பூரணத்துவம் ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. வரையறைகளை நீக்கி, பூரணத்துவத்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்துவதே ஆன்மீகம், யோகம், சாதனை, பயிற்சி மற்றும் உண்மையான வாழ்க்கை.

உங்களைப் பற்றிய இந்த உண்மையை பொது அறிவு உங்களுக்குச் சொல்லுகிறது. ஜீவாத்மா மாறாதது, பூரணத்வம் உடையது. இதுவே உண்மை. இது அழியாத பேரானந்தம். ஆனால் இந்தப் பேரானந்தம் உலகில் கலந்திருக்கிறது. மனிதன் உலகுக்கு அப்பால் உயர்ந்து முன்னேறி தனது சொந்த நிலையில் நிலைத்திருப்பது தேவையாகும். ஆனால் ஒரு மனிதனை உலகத்திலிருந்து விடுவிப்பதாகச் சொல்லுவது பொருத்தமற்றதாகும். இது மனித மொழியின் எல்லைக்கு உட்பட்டது. ஏனெனில், பிரம்மத்தை யாரும் கட்டிப்போட முடியாது. ஆகவே, பந்தம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

இரண்டு பொருட்கள் இருக்கும்போது ஒன்றை ஒன்று பந்தத்தில் மூழ்கவைக்கும். ஆனால் பிரம்மம் பூரணமாக, இரண்டற்றதாக, ஒன்றியிருப்பதால் பந்தம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

ஜீவாத்மா பிரம்ம தத்துவமாகவே இருக்கிறது. ஆகவே ஜீவாத்மா பந்தத்தில் சிக்கிக் கொள்ளுவது பற்றிப் பேசுவது அர்த்தமற்றது. ஜீவாத்மாவாகிய நீங்கள் எல்லைகளைக் கடந்து நிற்கும் இயல்பு உடையவராக இருக்கிறீர்கள். ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்ட உலகிலிருந்து உங்களை விடுவிக்க வேண்டும் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

நீங்கள் பிரம்ம தத்துவம். எப்போதும் விடுதலை பெற்றிருக்கிறீர்கள். எப்போதும் பூரண நிலையில் இருக்கிறீர்கள். பிரம்மதத்துவம் உங்களது நிஜஸ்வரூபம். ஆகவே உலகம் உங்களை பாதிக்காது. நான் எப்போதும் சுதந்திரமாக, பூரணமாக, தூய்மையாக இருக்கிறேன் என்ற விழிப்புணர்வு கொள்ளுங்கள். இதுவே ஜீவாத்மாவின் சாரம். இதற்கு மாறான எண்ணங்களை அகற்றுங்கள்.

இதுதான் உண்மையான சாதனை. மனம் ஒரு பிரச்சனையாக இருப்பதற்காக ஜீவாத்மாவுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. பல பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் முந்தாக மனம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றே உண்மை, சத்யம். அதை பலவாகப் பேசுவது பொய். உண்மைக்கு மாறானது. பலவாகப் பேசும் மாயையைக் கட்டப்பதற்கே மனம் தரப்பட்டிருக்கிறது. நமது அலட்சியத்தால், செயலின்மையால், நமது உணர்வில் ஸச்சிதானந்த நிலையை வெளிப்படுத்தாததால் மனம் ஒரு பிரச்சனையாக ஆக நாம் அனுமதித்துவிட்டோம். உங்கள் உடம்பில் சுவாசம் தொடர்ந்து நிகழ்வதுபோல ஸச்சிதானந்த விழிப்புணர்வு உங்களது உள் மனதில் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும். ஸச்சிதானந்த ஒளி உங்கள் மனத்திரையில் தொடர்ந்து பிரகாசிக்க வேண்டும். மனத்தில் உண்மை உணர்வு தொடர்ந்து நீடித்திருக்க இவ்வாறு செய்ய வேண்டும்.

இது தொடர்ந்து நிகழ வேண்டும், இதற்கு விசேஷ முயற்சி தேவையில்லை. இது எப்போதும் அங்கு இருக்கிறது. ஆகவே இது இயல்பாகவே நிகழும். சோம் பேறித்தனமும் மனத்தின் அலட்சியப் போக்கும் நிறைந்த தமோகுணத்தை விட்டுவிட முயற்சிக்க வேண்டும். இது தேவையான ஒன்று. ஆகவே, ரஜோகுணம் பரம்பொருள் இருக்கும் திசையை நோக்கிச் செலுத்தப்பட வேண்டும். சோம்பலையும் அலட்சியப் போக்கையும் விடுத்து ஊக்கமுடன் முன்னேறும் இயக்கமாக உங்கள் மனநிலை இருக்க வேண்டும்.

இதற்காக விழிப்புடன் பாடுபடுங்கள். இதற்காக எழுந்திருங்கள்; விழித்திருங்கள்; ஞானிகளை அடைந்து ஞான ஒளி பெறுங்கள் - 'உத்திஷ்டத ஜாக்ரத ப்ராப்ய வரான் நிபோதத்'. இது, தொடர்ந்து விடுக்கப்படும் நிரந்தர அழைப்பு. இந்த அழைப்புக்கு செவிசாயுங்கள். இதன் மூலம் அருள்நிலை அடையுங்கள். இதுதான் வாழ்க்கை. நாம் இங்கு இதற்காகவே வாழ்கிறோம்!

87. பிளவுபடாத அன்பு

நேற்று வயதான ஒரு அம்மையார் என் அருகில் வந்து, “நான் ஆத்மஞானம் பெறுவேன் என்று நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் குருதேவர் உறுதியாகச் சொன்னார். நாற்பது ஆண்டுகளாக நானும் கடுமையாக உழைக்கிறேன். ஆனால் நான் ஏன் இன்னும் ஆத்மஞானம் அடையவில்லை?” என்று கேட்டார்.

இது சம்பந்தமாக பிளவுபடாத அன்பு என்ற முக்கியமான விஷயத்தை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அம்மையாரிடம் நான் பின்வருமாறு பதிலளித்தேன் : “நீங்கள் நாற்பது ஆண்டுகளாகக் கடுமையாக உழைக்கிறீர்கள். இது உண்மை. ஆனால் அதேநேரத்தில் நீங்கள் வேறு பல விஷயங்களுக்காகவும் உழைக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஆத்மஞானம் பெறுவதற்காக, மட்டும் உழைத்தால், அதைப் பெறுவது மட்டுமே உங்கள் விருப்பம், ஏக்கம் என்றால் உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் இதுவே உங்களின் ஒரே விருப்பம் என்றால், உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதிலும் அதன் மீது அன்பு செலுத்தியிருந்தால், யார் அறிவார், இந்த நேரத்தில் இந்தக் கேள்வியை எழுப்ப அவசியமே இருந்திருக்காது”.

பிறகு நான் அந்த அம்மையாரிடம், “நீங்கள் எப்பொழுது ஆத்மஞானம் பெறுவீர்கள் என்று குருதேவர் சொன்னாரா?” என்று கேட்டேன். “இல்லை” என்று அந்த அம்மையார் சொன்னார். பிறகு நான் அந்த அம்மையாரிடம் பின்வருமாறு சுருத்துத் தெரிவித்தேன் : “பஹுனாம் ஜன்மனாம் அந்தே ஞானவான் மாம் ப்ரபத்யதே (பல பிறவிகளின் முடிவில் புத்திசாலியான மனிதன் என்னிடம் வந்து சேருகிறான்)” என்று பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கூறியிருக்கிறார். நீங்கள் பல பணிகளில்

புபட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே நீங்கள் பொறுமையுடன் வாழ்ந்துருக்க வேண்டும். நீங்கள் அடைய விரும்பும் பலவற்றுள் ஆத்ம ஞானமும் ஒன்றாக உள்ளது. நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகளை கவனிக்க வேண்டியுள்ளது; உங்கள் கணவரை கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. உங்கள் வீடு மற்றும் சொத்துக்களை கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. நீங்கள் சமுதாய வாழ்க்கையில் ஈடுபட வேண்டியுள்ளது. கனிப்பட்ட வாழ்க்கையை கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. அதில் பல விஷயங்கள் உங்களுக்கு முக்கியமான வையாக உள்ளன.

ஆகவே, நாம் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டுமானால் நாம் அடைய வேண்டிய குறிக்கோளில் மட்டும் நமது கவனம் இருக்கவேண்டும். நமது சிந்தனை பல வழிகளில் சிதறிப்போக அனுமதிக்கக் கூடாது. நமது வாழ்க்கையில் நமது ஆசைகள் பலவிதமான செயல்கள் ஆகியவற்றில் நமது ஆர்வம் குறைந்துகொண்டே வருகிறதா என்பதை கவனமுடன் பார்த்துக்கொண்டே வரவேண்டும்.

தொடக்கத்தில் உங்கள் கவனம் பல விஷயங்களில் செல்லுகிறது. உங்கள் பணிக்களம் பரந்ததாக உள்ளது. ஆனால் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் நீங்கள் முன்னேற முன்னேற அதன் அளவு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. ஆனால் இதுவும் போதாது. ஜீவாத்மா பரமாத்மாவுடன் இரண்டறக் கலக்கும் நிலையை அடைவதே நமது குறிக்கோள். அந்த நிலையை நாம் அடையும்போது புதுவாழ்வு பெறுகிறோம்.

அனைத்து மகான்களும், ரிஷி, முனிவர்களும் இதைத் தான் நமக்கு உபதேசித்திருக்கின்றனர். இதை கீதையில் அனன்ய பக்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. (அனன்ய - இரண்டாவதாக ஒன்று இல்லாத நிலை). “கட்டளைகள் அனைத்திலும் சிறந்த கட்டளை எது?” என்று ஏகநாதரிடம் சிலர் கேட்டனர். அதற்கு

பதிலளித்த அவர், “நமது தேவன் ஒருவரே. நீங்கள்தேவனிடம் இதயபூர்வமாக, ஆத்மார்த்தமாக, மனப்பூர்வமாக, உங்களது முழு சக்தியுடனும் அன்பு செலுத்துங்கள்” என்று கூறினார். பகவான் கிருஷ்ணர், “தம் ஏவ சரணம் கச்ச ஸர்வபாவேன பாரத (அர்ஜுனா, இறைவனிடம் முழுமையாக சரணடைந்துவிடு)” என்று கூறினார்.

இந்தப் பிளவுபடாத அன்பு பற்றி நமது சாஸ்திரங்கள் பல வழிகளில் விளக்குகின்றன. உங்கள் மனம் எதனை நோக்கிச் செல்லுகிறதோ, நீங்கள் எதனிடம் அன்பு செலுத்துகிறீர்களோ அதனை நோக்கி நீங்கள் முன்னேறுகிறீர்கள். இதுதான் இயற்கையின் நியதி. உங்கள் இதயமும், மனமும் எதை நோக்கிச் செல்லுகிறதோ அதை நோக்கி உங்கள் வாழ்க்கை செல்லுகிறது.

மனம் பல திசைகளில் செல்லுவதைத் தடுக்கவும், மனம் அமைதியின்றி அலைவதைத் தடுக்கவும் பிளவுபடாத அன்பு தேவைப்படுகிறது. சாதாரண வாழ்க்கையில் நீங்கள் எதையாவது விரும்பினால் உங்கள் இதயம் அதை மையம் கொண்டிருக்கிறது. பிறகு அதில் நீங்கள் ஈடுபடுகிறீர்கள். அதனை நோக்கி நீங்கள் இழுக்கப்படுகிறீர்கள். பிறகு அதில் கரைந்து விடுகிறீர்கள். நேரம் போவது கூட உங்களுக்குத் தெரிவதில்லை. நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்களோ எதனிடம் அன்பு செலுத்துகிறீர்களோ அதனுடன் நீங்கள் இயல்பாக, எளிதாக முயற்சியின்றி ஈடுபாடு கொள்ளுகிறீர்கள், அங்கு போராட்டம் இல்லை.

பிரம்மஞானம் பெற இப்படியொரு ஈடுபாடு உங்களிடம் இருக்கிறதா? சாதனையில் இதே ஈடுபாடு இருக்கிறதா? தெய்வ நாமத்தில், இறுதியாகப் பெறும் ஞானஒளியிடம் இதே ஈடுபாடு உள்ளதா? அப்படியானால் உங்களுக்கு பிரம்மஞானம் கிடைக்கும்.

ஆனால் நமக்குப் பல விஷயங்களில் ஆசைகளும், ஏக்கங்களும், ருசியும் இருக்கின்றன. நம்மிடம் பிளவுபடாத அன்பு இல்லை.

“காந்தா அவரோதனா ஸமயே ஸ்மரணம் சூதஸ்தே” என்று ஒரு கவிதை வரி உள்ளது. “வாழ்நாள் முழுவதும் உலகப் பொருட்களில் வாழ்ந்து கொண்டு அதனையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தால், திடீரென்று நீங்கள் பக்தனாக மாறி, கடவுளை நினைத்து அவரது பெயரை ஜபம் செய்யலாம் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா? முடியாது. ஆகவே தொடர்ந்து இறை சிந்தனையில் இருங்கள்” என்று கவிஞர் கூறுகிறார்.

அதுபோல நமது இதயத்தில் பிளவுபடாத அன்பு பெருகுமாறு செய்ய வேண்டும். “இதை நான் கடவுளுக்காகச் செய்கிறேன். கடவுளின் அன்பைப் பெறுவதற்காக இதனைச் செய்கிறேன். நான் உட்கார்ந் திருப்பது, உண்பது, தண்ணீர் குடிப்பது, உறங்குவது, வேலை செய்வது, பேசுவது, நடப்பது எல்லாம் எனக்குள் இருக்கிற, என் அருகில் இருக்கிற, எனக்கு எப்போதும் தரிசனம் தந்து கொண்டிருக்கிற இறைவனின் அன்பைப் பெறுவதற்காகத்தான். நான் இறைவனிடத்தில் வாழ்கிறேன். நான் இறைவனுடன் செயல்படுகிறேன். நான் இறைவனுடன் ஒன்றியிருக்கிறேன். எனது வாழ்வின் ஒவ்வொரு செயலும் இறையன்புடன் செய்யப்படும். அனைத்தும் இறைவனுக் காகவே செய்யப்படும். “காயேன வாசா மனஸேந்த்ரியைர் வா புத்யாத்மனாவா ப்ரக்ருதேர் ஸ்வபாவாத் கரோமி யத் யத் ஸகலம் பரஸ்மை நாராயணாயேதி ஸமர்ப்பயாமி இறைவா, எனது உடல், பேச்சு, மனம், புலன்கள், புத்தி, ஆத்மா மூலம் நான் செய்யும் அனைத்தையும் உணர்வற்ற நிலையில் நான் செய்வதையும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொரு

ளாகிய உனது திருவடிகளில் சமர்ப்பிக்கிறேன்) என்று இதயப்பூர்வமாகச் சொல்லுங்கள். இறையன்பை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஆகவே இறைவனிடம் பேரன்பு செலுத்தி வாழ்க்கையில் நீங்கள் உடலால், மனத்தால், வாக்கால், சுவாசத்தால், விழிப்பால், உறக்கத்தால் செய்யும் அனைத்தையும் அவரிடம் அர்ப்பணம் செய்துவிடுங்கள். இப்படி நீங்கள் அர்ப்பணம் செய்யும்போது அலட்சியமாகச் செய்யமுடியாது, அன்புடன் தான் செய்ய வேண்டும். பக்தியுடன் தான் செய்ய வேண்டும்.

ஆகவே, நீங்கள் அன்பின் கேந்திரமாக இருங்கள். தொடர்ந்து பாய்ந்து வரும் அன்பு எனும் நீரோடையாக இருங்கள். உங்களின் அனைத்துச் செயல்களிலும் அன்பு வெளிப்படட்டும். அப்போது அது இறைவன் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதாக இருக்கும். பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு விதுரர் வாழைப்பழத்தைக் கொடுப்பதற்கு பதிலாக வாழைப் பழத்தோலைக் கொடுத்தான். ஆனால் அதை அன்புடன் கொடுத்தான். இப்படி ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, நான்கு பழங்களின் தோலைக் கொடுத்தான். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அவற்றை வாங்கி ருசித்துத் தின்றார். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் உண்டது பழத்தோலை அல்ல விதுரரின் அன்பை.

நீங்கள் ஈடுபடும் சிறிய செயலிலும் கூட இத்தகைய அன்பை வெளிப்படுத்தினால், இறைவன் உங்கள் அருகில் இருப்பதை உணர்ந்து, அவர் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதிலும் எங்கும் இருப்பதை உணர்ந்து இத்தகைய அன்பை வெளிப்படுத்தினால் பிறகு நீங்கள் அன்புடன் வாழவும், அன்புடன் செயல்படவும், அன்புடன் பேசவும், அனைத்துப் பணிகளையும் - மிகச்சிறிய பணியைக்கூட அன்புடன் செய்யவும் இயலும்.

இது பிளவுபடாத அன்பாகப் பெருகும். நீங்கள் பிளவுபடாத அன்பின் வடிவமாக ஆகிவிடுவீர்கள். பிறகு உன்னத அருள்நிலையின் கதவு உங்களுக்காகத் திறக்கப்படும். நீங்கள் இறைவனை நாடிச் செல்ல வேண்டியதில்லை, இறைவன் உங்களை நாடி வருகிறார்.

அவர் ஏற்கனவே உங்கள் உள்ளும் புறமும் இருக்கிறார். “நான் அனைவரின் இதயத்திலும் இருக்கிறேன். நான் எப்போதும் உன் அருகில் இருக்கிறேன்” என்று இறைவன் கூறுகிறார். பகவான் பகவத்கீதையை அர்ஜுனுக்கு உபதேசித்ததன் மூலம் அரை டஜன் வழிகளிலாவது இந்த உண்மையை நமக்குச் சொல்ல முயற்சிக்கிறார்.

ஆகவே, நீங்கள் செய்யும் அனைத்துச் செயல்களையும் பிளவுபடாத அன்புடன் செய்யுங்கள். கடவுள் இங்கே இருக்கிறார், இப்போது இருக்கிறார் என்ற உணர்வு பெறுவது பிளவுபடாத அன்பை வளர்த்துக் கொள்ளும் வழியாகும். அந்த அன்பே கடவுள். அவர் இங்கு இருக்கிறார். இப்போது இருக்கிறார். அவரது ஸந்நிதியில் தான் நாம் இங்கு அமர்ந்திருக்கிறோம். அவரது கருணை உங்கள் அனைவரும் கிட்டுவதாக.

88. விடுதலை தரும் பக்தி

இரண்டற்ற ஒன்றாக, பிரபஞ்ச விழிப்புணர்வாக, எங்கும் எப்பொழுதும் நிலைத்திருக்கும் பரம்பொருளை வணங்குகிறேன். அந்தப் பரம்பொருளை வாழ்நாள் முழுவதும் வழிபட விரும்புவோமாக. கண்ணனுக்குத் தெரியாததால் அது இருப்பது உண்மையில்லை என்று எண்ண வேண்டாம். கண்ணனுக்குத் தெரியும் பொருள்களைவிட அதுதான் உண்மையில் இருக்கிறது. அதை அடையமுடியாது என்று எண்ண வேண்டாம். நிச்சயமாக அதை அடைய முடியும். அந்த இறைவனின் கருணை உங்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்கட்டும்.

பக்தி இருவகைப்படும். பொதுவாக மக்கள் பின்பற்றும் பக்தி விழாக்களும், சடங்குகளும் நிறைந்தது. இது புற வழிபாட்டின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் பக்தி ஆகம சாஸ்திரங்களில் சொல்லப் பட்டுள்ளபடி முறையாக பூஜை செய்வதன் மூலம் வெளிப்படுத்தும் பக்தி. இந்த வகையில் பக்தி செலுத்தி நாம் இறைவனை வழிபடும்போது, “இறைவன் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கட்டும். எனக்கு வளம், ஆரோக்கியம், நல்வாழ்வு, வீட்டிலும், சமுதாயத்திலும், தொழிலிலும் பொருளாதாரத்திலும் - அனைத்துத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை எனக்கு இறைவன் அளிக்கட்டும். ஆகவே, இந்த வகை பக்தி, ஒன்றைத் தந்து மற்றொன்றைப் பெறுகிற பக்தி.

ஆனால், நமக்கு விடுதலையை, ஞான ஒளியைத் தருகிற பக்தி, சுயநலம் விரும்பாத பக்தி, இந்த வகை பக்தி இறைவனிடம் அன்பு செலுத்தும் பேற்றைத் தவிர வேறு எதையும் விரும்பாத பக்தி. இந்த வகையிலான பக்தி கடவுளையே அடைய விரும்புகிறது. கடவுளைத் தவிர வேறு எதையும் விரும்பாத பக்தி. கடவுளைத் தவிர வேறு எதையாவது கொடுத்தாலும் ஏற்க மறுக்கும்

பக்தி; “வரான் ந யச ரகுநந்தனா; யுவம்மத் - பாதாப்ஜ
- ப்ரேம - பக்திஹரி ஸததம் மம அஸ்து” - ஒரு
நிலைப்பட்ட பக்தியால் நான் உன் திருவடிகளை
வணங்கவேண்டும். இதையே விரும்புகிறேன், வேறு
எந்த வரமும் எனக்கு வேண்டாம்”. நீங்கள் உங்களது
வாழ்க்கையை உன்னதக் குறிக்கோளை அடைந்து
அருள்நிலையில் நீடிப்பதற்கான கருவியாக ஆக்கிக்
கொள்ள விரும்பினால், இந்த வகையான பக்தியை
வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

படைக்கப்பட்ட பொருட்களில் உள்ள குறைகளை
பக்தன் பார்க்கிறான்: ‘யத் த்ருஸ்யம் தன்நஸ்யம்
(கண்ணால் பார்க்கப்படும் உலகப் பொருட்கள் அழியக்
கூடியவை). படைக்கப்பட்ட பொருட்கள் அனைத்தும்
தற்காலிகமானவை, இடம் பெயரக் கூடியவை,
அழியக்கூடியவை, குறையுடையவை என்று அவன்
அறிந்துகொள்ளுகிறான். அவை அழியக்கூடியவை,
குறையுடையவை. அவை பயனுள்ளவை, ஆனால்
நம்மை திசை திருப்பக் கூடியவை; பந்தத்தின் வலையில்
சிக்க வைக்கக்கூடியவை; அவை தொல்லை தரக்
கூடியவை, கவலை ஏற்படக் காரணமாக இருப்பவை.

ஆகவே, பக்தன் அவற்றின் பின்னால்
ஒடுவதில்லை. “நான் புத்திசாலியாக இருப்பேன்.
முட்டாளாக இருக்கமாட்டேன். அற்பமான பொருள்கள்
எனக்குத் தேவையில்லை. படைக்கப்பட்டவை
அனைத்தும் அற்பமானவை. படைத்தவன் முதல் ஒரு
புல்வரை எல்லாம் மாயை. அழியக்கூடிய பெயர்கள்
மற்றும் உருவங்களிலிருந்து அழியாத திருப்தியையும்
மகிழ்ச்சியையும் நான் பெறமுடியாது” என்று பக்தன்
கூறுகிறான். ஆகவே, பக்தன் அவற்றைப்
புறக்கணிக்கிறான்.

ஒரு சாதகன் இவ்வகையான பக்தியை வளர்த்துக்
கொள்ள வேண்டும். விவேகத்தை உருவாக்க, சிந்தனை

செய்ய புத்தியை பயன்படுத்தினால் இத்தகைய பக்தி கொள்ளுவது சாத்தியமாகிறது. சிந்தனையும் விவேகமும் வைராக்கியத்தை உருவாக்கும். வைராக்கியம் உண்மையானது, நீடித்திருக்கக்கூடியது. பக்தி, தியானம் ஆத்மஞானம் ஆகியவற்றில் முன்னேற வைராக்கியம் அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது.

பகவத்கீதையின் ஆறாவது அத்தியாயத்தில் பகவான் கிருஷ்ணர் இதை நமக்கு வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருக்கிறார். பக்தி, ஞானம் மற்றும் தியானத்திற்கு வைராக்கியத்தின் துணை தேவை. இதன்மூலம் ஒருவர் ஆத்மஞானம் பெறுகிறார். பக்தி, ஞானம் மற்றும் வைராக்கியம் ஆகிய மூன்றும் இணைந்து நமது ஆன்மீக வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக, தரிவேணி சங்கமமாகப் பெருக்கெடுத்துப் பாய்ந்து செல்ல வேண்டும்.

எப்போதும் இதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இதைப் போற்றி வளர்க்கவேண்டும். இதை நடைமுறையில் கடைப்பிடித்துப் பூரணமாக்க வேண்டும். இந்த வாழ்க்கையில், இந்த உடலில், இங்கேயே, இப்பொழுதே ஆன்மீகக் குறிக்கோளை அடையவும், ஞானஒளி பெறவும், விடுதலை அடையவும், தெய்வீகப் பூரணத்துவம் பெறவும் இது உத்தரவாதம் தருகிறது.

இதை மனதில் கொண்டு, சரியான சிந்தனை மற்றும் விவேகத்தின் மூலம் சிரத்தையுடன் புத்தியை பயன்படுத்துங்கள். உறுதியுடன் இதை நடைமுறையில் கடைப்பிடியுங்கள். எந்த நோக்கமும் ஆசையமின்றி தெய்வீக அன்பை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு முன்னேறுங்கள். சிந்தனை மற்றும் விவேகத்தை நிரந்தர வைராக்கியத்தால் ஆதரிக்க வேண்டும். நம் வணக்கத்துக்குரிய பரம்பொருள் இந்த மூன்றையும் உங்களுக்குத் தந்து அருள்புரியட்டும். நீங்கள் பக்தி, ஞானம் மற்றும் வைராக்கியத்தின் உருவமாக ஆகுவீர்களாக!

89. நம்பிக்கை வாழ்க்கையாக வேண்டும்

உன்னதமான, நிலையான, எங்கும் பரந்திருக்கும் பரம்பொருளுக்கு, முதலும் முடிவுமற்ற பரமாத்மாவுக்கு, நமக்கு உள்ளும் புறமும், மேலும் கீழும், நம்மைச் சுற்றியும் நமது ஜீவனின் ஒவ்வொரு உயிரணுவுக்குள்ளும் இருக்கிற இறைவனுக்கு வணக்கம்.

உங்கள் ஜீவனின் ஒவ்வொரு அணுவினாலும் பரம்பொருள் இருப்பதை நீங்கள் உணருகிறீர்களா? அந்தப் பரம்பொருள் உங்களுக்கு இடதுபுறத்திலும், வலதுபுறத்திலும், உங்களுக்கு முன்புறமும் பின்புறமும் மேலும், கீழும், உங்களைச் சுற்றியும் அந்தப் பரம்பொருள் இருப்பதை உணருகிறீர்களா? உங்களைச் சுற்றி வாழும் ஒவ்வொரு உயிரிலும் இறைவன் இருப்பதை உணருகிறீர்களா? ஒவ்வொரு செடியிலும் மரத்திலும் இறைவன் இருப்பதைப் பார்க்கிறீர்களா? நீங்கள் காலை முதல் மாலை வரை பார்க்கிற சிறிய பெரிய உயிரினங்களில் இறைவன் இருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா?

கோடி தூரியப் பிரகாசமாகத் திகழும் பரம்பொருள் இங்கேயே, இப்பொழுதே, உங்களில் ஒவ்வொருவரது தலைக்கு மேலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஒளியில் நீங்கள் கலந்து இருப்பதை உணருகிறீர்களா? நீங்கள் இந்த ஒளியில் வாழ்கிறீர்களா? நீங்கள் இந்த ஒளியில் நடக்கிறீர்களா? இல்லையெனில், உங்கள் நம்பிக்கையை எப்படி வர்ணிப்பது?

உண்மையிலேயே உங்களுக்குள் இந்த உணர்வை வளர்க்க முயற்சி செய்கிறீர்களா? நமது முன்னோர்கள் இத்தகைய வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்கள். பிறகு மற்றவர்களுக்கு உபதேசம் செய்தார்கள். இவர்கள் காட்டிய பாதையில் நடக்க நீங்கள் முயற்சி செய்கிறீர்கள்? 'நமோஸ்து அனந்தாய ஸஹஸ்ர -

மூர்த்தியே ஸஹஸ்ர - பாதாக்ஷி - சிரோரு - பாஹவே
(ஆயிரம் உருவங்களை, ஆயிரம் பாதங்களை,
கண்களை, தலைகளை, கைகளை உடைய எல்லையற்ற
இறைவனை வணங்குகிறேன்).

இவை வெறுமனே நாம் படிக்கும் சொற்கள்தானா? அல்லது அதற்கு ஏதேனும் உங்கள் வாழ்க்கையில் அர்த்தம் இருக்கிறதா? நீங்கள் உட்கார்ந்திருக்கும்போதும், நிற்கும்போதும், உண்ணும்போதும் உறங்கும்போதும், நடக்கும் போதும் பேசும்போதும் நீங்கள் தனியாக இருக்கும்போதும் நூறு பேருக்கு மத்தியில் இருக்கும் போதும் ஒவ்வொரு நாளும் இந்தச் சொற்களின் பொருளை நீங்கள் உணருகிறீர்களா? நமது முன்னோர்களான ரிஷி, முனிவர்களைப் போல நீங்களும் வாழ்ந்து அவர்கள் பெற்ற அனுபவத்தைப் பெற முயற்சிக்கிறீர்களா?

இதைச் செய்யாவிட்டால் உங்களது ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கிறது? அந்த அனுபவத்தைப் பெற ஆர்வமில்லாத உயிரற்ற வாழ்க்கையாகவே அது கருதப்படும். நமது ரிஷி முனிவர்கள் போற்றத்தக்க நிலையை அடைந்தார்கள். நமது நிலை என்ன?

யாக்ஞவல்க்யர் விடுதலைபெற்ற ஆத்மா. ஆனால் நாம் புலன்களுக்கும் ஆசைகளுக்கும், ஏக்கங்களுக்கும், உணர்ச்சிகளுக்கும், மனக் கிளர்ச்சிகளுக்கும் கற்பனைகளுக்கும் நினைவுகளுக்கும் அடிமைப் பட்டிருந்தால் யாக்ஞவல்க்யரின் வாழ்க்கை நமக்கு எந்த அளவில் பயன்படப் போகிறது? கீழான உணர்வுகளுக்கு நாம் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தால் நாம் மேலான உணர்வுகளை எப்படிப் பெற முடியும்?

நீங்கள் இதை நம்பலாம், ஆனால் அந்த நம்பிக்கை உங்கள் வாழ்க்கையில் வெளிப்பட வேண்டும்.

நம்பிக்கை உங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றியமைக்காது. நம்பிக்கையே வாழ்ந்து காட்டுவதன் முக்கியத் தேவை. நீ கொழுந்துவிட்டு எரிவது போல ஒரு ஒவியத்தை வரையலாம். ஆனால் அந்த ஒவியம் உங்களுக்கு வெப்பத்தைத் தருமா? தராது. உங்களது ஈரத்துணியை அதனால் உலர்த்த முடியாது. அதனால் ஒரு தீக்குச்சியை எரிய வைக்கக்கூட முடியாது. உங்களது ஆன்மீக வாழ்க்கை எத்தகையதாக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள்? அது உண்மையான நெருப்பைப் போல இருக்குமா? அல்லது ஒவியத்தில் உள்ள நெருப்பைப்போல இருக்குமா?

இவை சிந்திக்க வேண்டிய விஷயங்கள். ஒவ்வொரு நாளும் இதுபற்றி நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் நாம் பாராயணம் செய்யும் இந்தக் கருத்துக்களை கவனத்தில் கொள்ளுங்கள் : “எண்ணற்ற உருவங்களைக் கொண்ட எல்லையற்ற பரம்பொருளை நான் வணங்குகிறேன்”. “எனக்கு எல்லாம் நீயே” “அவர் நமக்கு உள்ளேயும் இருக்கிறார்; வெளியேயும் இருக்கிறார்”. இந்த ஸ்லோகத்தை பாராயணம் செய்வது நல்லது. ஆனால் அதைவிடச் சிறந்தது அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டு, உணர்ந்துகொண்டு அந்த நம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிப்பதுதான். இதுதான் தேவைப்படுகிறது.

பாராயணம் செய்யும் ஸ்லோகத்தின் கருத்தை நீங்கள் கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும். அது உங்களுக்குப் புதிய பார்வையைத் தரவேண்டும். அது தெய்வீகப் பார்வையாக இருக்கவேண்டும். இந்தக் கருத்தை உங்கள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் இந்த ஆன்மீகக் கருத்துக் களடங்கிய ஸ்லோகங்களை பாராயணம் செய்வதன் நோக்கம் இதுதான்.

இந்தக் கருத்துக்கள் உங்கள் உடம்பில் புகுந்து உங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இவை உங்கள் வாழ்க்கையை முன்னேற்றும் சக்தியாக ஆக வேண்டும்; உங்களை, இறைவனை நோக்கி, ஆத்ம ஞானத்தை நோக்கி, விடுதலையை நோக்கி அழைத்துச் செல்வதாக இருக்கவேண்டும்.

இதை உடனே செய்யுங்கள். காலம் நமக்காகக் காத்திருக்காது. காலம் கடந்து செல்லுகிறது. இறுதி இலக்கை நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த காலம் திரும்ப வராது. இதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். இன்றையப் பொழுதை நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டு எதிர்காலத்தின் வளமான வாழ்க்கைக்கு அடித்தளம் அமையுங்கள்.

90. இறைவன் திருவடியில் நாம் எப்படி பக்தி செலுத்த வேண்டும்?

ராமர், லக்ஷ்மணன், சீதை, ஹனுமான் ஆகிய நால்வரும் உள்ள படங்களை உங்களில் பலர் பார்த்திருக்கலாம். அதில் ஹனுமான் ராமரின் திருவடியில் அமர்ந்திருப்பார் : “நான் இறைவன் திருவடியில் அமர்ந்திருக்கிறேன். நான் இறைவனின் திருவடியில் அமர்ந்து அந்தத் திருவடிக்குத் தொண்டு செய்பவன்” என்று அவர் சொல்லுவதுபோல நமக்குத் தோன்றும்.

அனுமன் இலங்கையில் நிகழ்த்திய வீரச் செயல்களை நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அவர் சக்திமிக்க அசுரர்களை அழித்து எமனுலகுக்கு அனுப்பினார். இப்படிப்பட்ட அசாதாரணமான அவரது வீரம் பற்றியும், வீரச் செயல்கள் பற்றியும் நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட வீரஆஞ்ச நேயர் இராமபிரான் திருவடிகளில் கூப்பிய கைகளுடன், தாழ்த்திய தலையுடன் பணிவுகலந்த

பக்தியுடன் அமர்ந்திருப்பதை நாம் காணலாம். இறைவனின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அவர் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அனுமனின் வாழ்க்கை நமக்கு வழிகாட்டுகிறது. இறைவன் முன்பு வழிபடத்தான் முடியும். பணிவுதான் மனிதனை உயர்த்தும். அகந்தை கொள்ளுவது முறையல்ல. கடவுள் முன் தற்பெருமை பேசுவதோ, தன்முனைப்பாகச் செயல்படுவதோ அகந்தையை வெளிப்படுத்துவதோ அழகல்ல; முறையல்ல.

அனுமனின் இந்தப் படம் உங்கள் மனத்திரையில் எப்போதும் இருக்கட்டும். அனுமன் மாவீரன், பலசாலி, நம்பிக்கைக்குரியவன், யாரும் வெல்லப்பட முடியாதவன், துணிவுமிக்கவன், வீராதிவீரன் அத்தகைய அனுமன், இறைவன் திருவடிகளில் பணிவுடன் அமர்ந்திருக்கும்போது, இறைவனின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, நாம் எத்தகைய பணிவுகலந்த பக்தியுடன் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்ய ஆயத்தமாக வேண்டும்! அனுமனுடன் நம்மை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நமது பக்தி எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பது நமக்குப் புலப்படும்.

உங்கள் வாழ்க்கையின் இந்த அம்சத்தை எண்ணிப் பாருங்கள். “இறைவன் எங்கும் இருக்கிறான்; அவன் ஸர்வ சக்தி வாய்ந்தவன்; அவனுக்கு எல்லாம் தெரியும்” என்று நாம் நம்புகிறோம். இது வறட்டு நம்பிக்கையாக இருக்கக்கூடாது. “இந்த அனைத்துப் பெயர்களிலும் உருவங்களிலும் நாங்கள் உன்னையே காண்போமாக. இந்த அனைத்துப் பெயர்கள் மூலமும் உருவங்கள் மூலமும் உனக்குத் தொண்டு செய்வோமாக” என்று நாம் சொல்வது உதட்டளவா? உள்ளத்தளவிலா? இது நமது நம்பிக்கை என்றால், இறைவன் முன்னால் அகங்காரமாக, தன்முனைப்புடன், சுயநலத்துடன், கடுமையாக,

மனப்பான்மையுடன் செயல்பட நம்மால் முடியுமா? இது சாத்தியமா?

இறைவன் எங்கும் இருக்கிறான். நம்பிக்கையுடன் நாம் வாழ்வது உண்மை என்றால் தெய்வீகத்துக்கு மாறானவற்றை சிந்திக்கமாட்டோம், கனவிலும் நினைக்கமாட்டோம்; தெய்வீகத்துக்கு முரணான செயல்களில் ஈடுபடமாட்டோம். மாறாக, இயல்பாகவே, தவிர்க்க முடியாத அளவில் உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக அமைகிறது. உங்கள் வாழ்க்கையில் நற்பண்புகள், பணிவு, எளிமை, தொண்டு உணர்வு, ஆகியவை நிறைந்திருக்கும். உங்களுக்கு உள்ளும் புறமும் இறைவன் இருப்பதை உணர்ந்து பணி செய்வீர்கள். அப்போது உங்கள் வாழ்க்கை, பிறர் பின்பற்றத்தக்க லட்சிய வாழ்க்கையாக, புனிதமான, உயர்ந்த வாழ்க்கையாக, உங்களுக்கு அமைதியையும் அறிவாற்றலையும் அளிக்கக்கூடிய வாழ்க்கையாக அமையும்.

நமது முன்னோர்கள் பரம்பரைச் சொத்தாகத் தந்துள்ள இந்த மகத்தான உண்மைகளைப் பற்றி நாம் சிந்திப்பது நல்லது. நமது தினசரி வாழ்க்கையில் இந்த உண்மைகளை கடைப்பிடித்தால் எத்தகைய அற்புதமான விளைவுகள் ஏற்படும்? இவை நமது குறிக் கோளுக்கு விரோதமான, பக்திக்கு, ஆன்மீகத்துக்கு விரோதமான எதுவும் நம்மை அணுகாதபடி செய்யும்.

இந்த உண்மைகளை நாம் புறக்கணிக்கக் கூடாது, அலட்சியம் செய்யக்கூடாது. இந்த உண்மைகளை ஆழ்ந்து சிந்தித்து சிரத்தையுடன் நம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இந்த உண்மைகளை நமது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு படியிலும், ஒவ்வொரு கணமும் எப்போதும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பிறகு, இந்த உண்மைகள் நம்மை விடுவிக்கின்றன, நம்மை மாற்றியமைக்கின்றன, நமது வாழ்க்கையை தெய்வீக வாழ்க்கையாக ஆக்குகின்றன. இந்த உண்மைகள் நமது

வாழ்க்கையை உயர்த்தும், நமது உழைப்பை அர்த்தமுள்ளவையாக ஆக்கும், நமது ஆன்மீக சாதனையின் மூலம் இறையனுபவம் பெற வகை செய்யும். இதில் ஐயமில்லை.

91. நிலைநிறுத்தும் நம்பிக்கை

இந்தப் பிறவியில் ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ள நீங்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகள். நீங்கள் நிலையான பரம்பொருளை நோக்கி ஈர்க்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நல்ல நோக்கம், நல்ல சிந்தனை, விவேகம், உண்மை எது, பொய் எது, நிலையானது எது, நிலையற்றது எது என்று பகுத்தறியும் ஆற்றல் ஆகியவற்றைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். விவேகத்துடன் வைராக்கியத்தையும் அருட்பிரசாதமாகப் பெற்றிருக்கிறீர்கள்.

நீங்கள் பரம்பொருளை நோக்கி வாழ்நாள் முழுவதும் பயணம் செய்து வாய்ப்பு உருவாக்கித் தரப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் ஆன்மீக வளர்ச்சி பெறத் தேவையான அனைத்து வசதிகளும் செய்து தரப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் அசௌகரியம், தடைகள், துன்பங்கள் மற்றும் பிரச்சனைகளையும் எதிர் நோக்குகிறீர்கள். இவற்றை எப்படி சமாளிப்பது என்பதைக் கற்றுக் கொள்ளுகிறீர்கள். இதன் மூலம் நீங்கள் ஆன்மீக வளர்ச்சியும் விழிப்புணர்வும் பெறுகிறீர்கள்.

ஆகவே அனைத்து வசதிகளையும் பெற்ற நீங்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகள். சில பிரச்சனைகளை நீங்கள் எதிர்நோக்கும் சூழ்நிலை உருவானாலும் அதன் மூலம் நீங்கள் ஆன்மீக உயர்வு பெறுகிறீர்கள். இவை, பொறுமை, பொது அறிவு, தடைக்கற்களையும் வெற்றிப் படிக்கட்டுகளாக மாற்றும் விவேகம், பிரச்சனைகளை ஒரு வித்தியாசமான கோணத்தில் பார்க்கும்

அறிவாற்றல் ஆகியவற்றை உங்களிடத்தில் தோற்று விக்கின்றன. ஆகவே, நீங்கள் எல்லா வகையிலும் தெய்வீகப் பூரணத்துவம் என்ற உங்களது குறிக்கோளை அடைவதற்குத் தேவையான அனைத்தும் உங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

கடவுளின் கருணையை நீங்கள் பெற்றிருப்பது சிறப்பானது; கடவுளின் ஆசி பெற்றிருப்பது அதனிலும் சிறப்பானது. தடைகளைத் தகர்த்து குறிக்கோளை நோக்கி முன்னேறும் உறுதிப்பாடு கொண்டிருப்பது மிகமிகச் சிறப்பானது.

“இவை அனைத்தும் எனக்காக இறைவன் தீட்டியிருக்கும் திட்டத்தின் ஒரு பகுதி. இறைவன் தந்ததை அப்படியே முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். விவேகத்துடனும், விஷயங்களை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையுடனும், பொறுமை, விடாமுயற்சியுடனும் செயலாற்றுவேன். நமது முன்னோர்களான உண்மையான சாதகர்கள் விடாமுயற்சியுடன் பாடுபட்டுப் பலன் அடைந்ததுபோல நானும் செய்வேன்.

“தெய்வத்திடம் எனக்கு முழு நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு கடவுள் என்னை அழைத்திருக்கிறார். அவர் என்னைக் கைவிடமாட்டார். அவர் என்னை இப்பொழுது எதில் ஈடுபடுத்தினாலும் அதற்கு ஒரு நோக்கம் இருக்கும். இவை அனைத்திலும் அவர் என்னுடன் இருப்பதை நான் உணருகிறேன். தெய்வம் ஒரு போதும் நம்மைக் கைவிடுவதில்லை. கடவுளை நம்பினோர் கெடுவதில்லை. ஒருவர் தமது கையை இறைவன் கையுடன் இணைத்துவிட்டால் அவர் குறிக்கோளை அடைவது உறுதி. இந்த வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு இறைவன் என்னை அழைத்திருப்பதன் மூலம் இறுதிக் குறிக்கோளை அடையும் வரை வாழவேண்டும் என்று அவர்

எனக்கு உணர்த்துகிறார். நான் ஏரில் கைவைத்துவிட்டேன். இனி மறுசிந்தனை இல்லை. உழுது, பயிரிட்டு அறுவடை செய்வது வரை நான் ஓய்ந்திருக்கப் போவதில்லை”.

ஒரு சாதகன் எப்படி உயரிய, எடுத்துக்காட்டான வாழ்க்கை வாழவேண்டும்; எப்படி சாதிக்க வேண்டும் என்பவையெல்லாம் உபநிஷத்துக்களில் விளக்கப் பட்டுள்ளன. ஆகவே உறுதியுடன், விடாமுயற்சியுடன் பாடுபடுங்கள். திரும்பிப் பார்க்காதீர்கள். முன்னேறிச் செல்லுங்கள்! தெய்வீக வாழ்க்கை வாழுங்கள். தெய்வீக விழிப்புணர்வு கொள்ளுங்கள். உங்கள் சிந்தனை தெய்வீக சிந்தனையாக இருக்கட்டும்.

நீங்கள் பிரிக்கப்பட முடியாத அளவில் இறைவனுடன் இணைந்திருக்கிறீர்கள். அந்த இறைவனுடன் உங்கள் மனம், புத்தி, இதயம் மற்றும் ஜீவன் முழுவதையும் இணைத்துவிடுங்கள். உங்களது பிறப்புரிமையாகிய போற்றத்தக்க இலக்கில் உங்களது ஜீவனை நிலைத்திருக்கச் செய்யுங்கள். அது தெய்வீக விழிப்புணர்வு; அது குறையுணர்வை, காலத்தை, இடத்தை, பெயரை, உருவத்தை கடந்து நிற்கிறது. அது சிறுமதியுடைய, அற்பமான தவறான, குறையுடைய மனித சம்பந்தத்தைக் கடந்து நிற்கிறது.

மனித ஈடுபாடு தடைகளுக்கெல்லாம் தடையாக உள்ளது. இறுதியாகக் கடக்க வேண்டிய தடை அதுதான். உண்மையாகச் சொன்னால் அது ஒன்றே தடையாகவுள்ளது. மற்ற அனைத்துத் தடைகளும் ‘நான்’ என்ற பெருந் தடையிலிருந்து தோன்றியவை. “நான்” இல்லாமற் போனபின் நான் சுதந்திரமாக இருப்பேன். எனது பிரச்சனை நான்தான். என்னைக் கட்டும் சங்கிலி நான்தான். ஸம்ஸாரம் நான்தான், பிரபஞ்சம் நான்தான், மாயை நான்தான், எனது பந்தம் நானேதான்.

“ ‘நான்’ இல்லை என்றால் நான் சுதந்திரமாக இருக்கிறேன். நான் ஒருபோதும் பந்தத்தில் மூழ்கியிருக்கவில்லை. நான் எப்போதும் தூய்மையாக இருக்கிறேன், விழிப்புற்று இருக்கிறேன், தெய்வீக பூரணத்துவத்துடன் இருக்கிறேன். எனக்குப் பிறப்பில்லை, இறப்பில்லை; மூப்பு இல்லை, நோய் இல்லை. இதுதான் எனது நிலை. ஆனால் நான் எனது உண்மை நிலையில் இருப்பதற்குத் தடையாக ‘நான்’ இருக்கிறது. ‘மனோ புத்தி அஹங்கார சித்தானி நஹம், சிதானந்த ரூப. சிவோஹம் சிவோஹம்’ (நான் மனம் அல்ல, புத்தி அல்ல, அகங்காரம் அல்ல, சித்தமும் அல்ல. நான் தூய விழிப்புணர்வு மற்றும் பேரானந்தத்தின் வடிவமாக இருக்கிறேன். நான் தெய்வீகம் மற்றும் பேரானந்த நிலையில் இருக்கிறேன்). நான் நானென்று எதனை நினைக்கிறேனோ, நான் கட்டுப்பட்டிருப்பதாக எதைக் கருதுகிறேனோ, அது நானல்ல”.

நீங்கள் பிறந்தது முதல் உங்களுக்குக் கருணைபுரிந்துவரும் தெய்வம் உங்களுக்குத் தொடர்ந்து கருணையைப் பொழியட்டும். நீங்கள் பிறந்தது முதல் படிப்படியாக வளர்ந்து, புனிதமான, உன்னதமான வாழ்க்கை வாழ உங்களுக்குத் தெரியாமலேயே இறைவன் உங்களை உருவாக்குகிறார். அவர் பணி செய்கிறார், உங்களை இயக்குகிறார், உருவாக்குகிறார். இதற்காகப் பல வாய்ப்புகளை உங்களுக்குத் தருகிறார். உங்களுக்குப் பல தடைகளையும் கசப்பான அனுபவங்களையும் தருகிறார். வாழ்க்கை என்றால் என்ன என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளவும், புனிதமான அனுபவம் பெறவும், கடவுளின் தெய்வீகப் பண்புகளிலும் மனிதனின் நற்பண்புகளிலும் நீங்கள் நம்பிக்கை கொள்ளவும் இறைவன் இந்தத் தடைகளையும் கசப்பான அனுபவங்களையும் தருகிறார்.

குழந்தைக்கு வேண்டியதை தாயார் தருவதுபோல உங்களுக்கு வேண்டியதை இறைவன் தருகிறார். மகத்தான துறவு நிலைக்கு (நிவ்ருத்தி மார்க்கம்) உங்களைத் தயார் செய்கிறார். இந்த வழி, நிலையான உண்மையில் நீங்கள் நீடித்து இருக்க வகை செய்கிறது.

நீங்கள் திரும்பிப் பார்த்தால், நீங்கள் புரிந்து கொள்ளாத பல விஷயங்களை புரிந்து கொள்வீர்கள். இறைவன் சூரியஒளி, சுற்றுலா, இனிய அனுபவங்கள் மூலம் நிகழ்த்தும் அற்புதங்களை விட வேதனை தரும் கசப்பான அனுபவங்கள் மூலம் அதிக அற்புதங்களை நிகழ்த்துகிறார். உண்மைநிலையைப் புரிந்துகொண்டதும் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம். இதுவரை ஏன் இதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று ஆச்சரியப் படுகிறோம். இன்றைய உலகத்தை நீங்கள் பார்த்தால் போதும், நீங்கள் எந்த அளவுக்கு விடுதலை பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளுவீர்கள். ஆகவே, கடவுள் தொடர்ந்து நம்மீது பொழிந்து வரும் கருணைக்காகவும் அருளாசிக்காகவும் அவருக்கு நாம் பணிவுடனும் உணர்வு பூர்வமாகவும் நன்றி தெரிவிக்கிறோம்.

உண்மையில், தெய்வம் உங்களை உண்மைக்கு மாறுபட்ட நிலையிலிருந்து உண்மை நிலைக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது. உண்மையில் இறைவன் உங்களை இருளிலிருந்து ஒளிக்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார். இதை உறுதியாகச் சொல்லுவேன். இது மும்முறை உண்மை (த்ரி வர ஸத்ய). உண்மையில் இறைவன் நம்மை ஆன்மீக மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றி அமரத்துவத்தை நோக்கி உயர்ந்து செல்ல வழிகாட்டுகிறார். நாம் பிரம்மம் என்று சொல்லும் தெய்வீக உணர்வில் நிலைத்திருக்கச் செய்கிறார். இந்த பிரம்மத்தை, அது அல்லது அல்லா அல்லது நிர்வாண நிலை அல்லது பரலோக சாம்ராஜ்யம், பரிபூரண நிலை

என்றெல்லாம் வர்ணிக்கிறோம். இறைவன், உங்களை உண்மைக்கு மாறுபட்ட நிலையிலிருந்து உண்மை நிலைக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்; இருளிலிருந்து ஒளிக்கும், மரணத்திலிருந்து நிலையர்ன வாழ்க்கைக்கும் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்.

மகிழ்ச்சியாக இருங்கள். பணிவாக இருங்கள். குறிக்கோளை அடையும்வரை ஒய்ந்து நிற்காதீர்கள். வேறு எந்த திசையிலும் செல்லாதீர்கள். எந்த வாய்ப்பையும் இழக்காதீர்கள். ஜீவன் தனது சொந்த இடத்துக்கு, நிலையான இயல்பான சூழ்நிலைக்கு, சச்சிதானந்த உணர்வு நிலைக்கு உயர்ந்து செல்லுமாறு செய்யவேண்டும். இதைத்தவிர வேறு எந்த வழியிலும் ஒரு கணப்பொழுதுகூட வீணாகிட அனுமதிக்கக் கூடாது. சச்சிதானந்த நிலையே உண்மை நிலை, இதில்தான் அது எப்போதும் நிலைத்திருக்கிறது.

கடவுள் இங்கே இருக்கிறார், இப்பொழுது இருக்கிறார் என்ற விழிப்புணர்வுடன் வாழுங்கள். கடவுள் உங்களிடத்தில் நிலைத்திருக்கிறார். நீங்கள் கடவுளிடத்தில் நிலைத்திருக்கிறீர்கள். இதுதான் ஒரே உண்மை. மற்றவையெல்லாம் கட்டுக்கதை; கற்பனை. இந்த உண்மையில் வாழுங்கள். உங்களுக்கு இப்படி கருணை புரிந்திருக்கிற இறைவனைப் போற்றி வணங்குவோமாக!

92. இறைவனின் அழைப்புக்குத் தகுந்தவாறு இயங்குங்கள்

எல்லையற்ற, சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்ட, பிரபஞ்ச உண்மைப் பொருளை, கற்பனை கடந்த ஜோதியாக உள்ள பூரணனை, அருகிலும், தொலைவிலும் இருக்கும் இறைவனை வணங்குகிறேன். இறைவன், மனதைக் கடந்து நிற்கிறான். உங்களைவிட உங்களுக்கு அருகில் இருக்கிறான். இறைவன் இந்த ஊனக் கண்ணுக்கு தெரிவதில்லை. ஆனால் அளவிலா வகைப்பட்ட பெயர்களிலும் உருவங்களிலும் தோற்றம் அளிக்கிறார். அனைத்துக்கும் பின்னால் ஒரே சக்தியாக இருக்கிறார். அனைத்தையும் செய்பவராகவும் அனைத்தையும் செயல்களையும் இயக்குபவராகவும் இருக்கிறார். அந்த இறைவனைத்தான் நீங்கள் அடைய வேண்டும். அந்தப் பரம்பொருளை அடைந்து அனுபவித்துவிட்டால் நீங்கள் பூரண திருப்தி அடைவீர்கள். எப்போதும் எல்லாக் காலத்திலும் அமைதி அடைவீர்கள். அனைத்து உற்சாகம், மகிழ்ச்சி, பேரானந்தத்தைவிட இந்த அமைதி உயர்ந்தது.

தெய்வத்தின் கருணை உங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும். உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் இந்தக் கருணை நிறைவாக இருக்கட்டும். உங்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ இந்தக் கருணை உங்களைச் சுற்றி இருக்கிறது; சரியான வழியில் உங்களை அழைத்துச் செல்லுகிறது. இருளில் ஒளியாக உள்ள உன்னத வாழ்க்கைக்கு, நல்ல வாழ்க்கைக்கு, தெய்வீக வாழ்க்கைக்கு அது உங்களை அழைத்துச் செல்லுகிறது.

நீங்கள் அதன் செயல்பாடுகளை அது உங்களை பார்த்திருக்கிறீர்களோ இல்லையோ, அது உங்களை சரியான திசையில் செலுத்துகிறது. அது உங்களை சரியான முடிவு எடுக்கவைக்கிறது. அது உங்களை

சிக்கல்களிலிருந்தும் ஐயங்களிலிருந்தும் காப்பாற்றுகிறது. சோதனை மிகுந்த சூழ்நிலையில் அழைத்துச் செல்லுகிறது. ஆயினும் அது இறுதியில் அமைதி, மகத்தான நன்மை, உன்னத நல்வாழ்வு ஆகியவற்றை உங்களுக்குத் தருகிறது. எதை அடைந்துவிட்டால் வேறு எதையும் அடையத் தேவையில்லையோ அதை நீங்கள் அடைய வழிகாட்டுகிறது.

கடவுளின் கருணை, சிரத்தைமிக்க ஜீவனைப் பின்தொடர்ந்து வருகிறது. கருணை எப்போதும் அருமையாகவும் அழகாகவும் இருப்பதில்லை. இது பற்றி ஒரு கவிஞர் பின்வருமாறு கருத்துத் தெரிவிக்கிறார் : “சில நேரங்களில் கருணையை சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாத ஜீவன் தப்பியோட முயற்சிக்கிறது. இது இறைவனின் விருப்பம். ஆகவே மனிதன் தப்பி ஓட முடியாது. தப்பி ஓடும் ஜீவன் இறுதியில் அச்சத்துடன், களைத்துப்போய் தன்னைப் பின்தொடர்ந்த கருணை வடிவான இறைவனின் திருவடியில் சரணடைகின்றது.

தெய்வீகக் கருணை உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்து தெய்வத்தை நோக்கி உங்களை அழைத்துச் செல்லுகிறது. இதற்கு உள்நோக்கம் எதுவும் இல்லை. உங்கள் மீது அன்பு, கருணை, நல்லெண்ணம் கொண்டு உங்களுக்கு உயரிய நன்மை கிடைக்க அது இவ்வாறு செய்கிறது. அது கடவுளை நோக்கி உங்களை அழைத்துச் செல்லுகிறது. இது ஒன்றே நன்மை. தாய் நல்லவர், தந்தை நல்லவர், உங்கள் உறவினரும் நல்லவர்கள். ஆனால் கடவுள் உங்களுக்குத் தாயாகவும் தந்தையாகவும், உறவினராகவும், நண்பராகவும் இருக்கிறார். அவர் இவையனைத்துமாக இருக்கிறார். இதற்கு மேலான உறவும் கொண்டிருக்கிறார். உங்கள் வாழ்க்கை அனுபவம் இனிதாக இருந்தாலும் கசப்பாக இருந்தாலும், மென்மையாக இருந்தாலும், கடுமையாக இருந்தாலும் உண்மை இதுதான்.

உங்களுடைய உயரிய நல்வாழ்வை நோக்கி இறைவன் எப்போதும் உங்களை அழைத்துச் செல்லுகிறான். இதற்காக நாம் இறைவனுக்கு எந்த அளவுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்! இதை நாம் புரிந்துகொண்டால், நம்மையும் மீறி இறைவன் சில நேரங்களில் நம்மீது கருணையைப் பொழிகிறார்.

ஆகவே, பணிவுடனும் நன்றியுணர்வுடனும் இந்தக் கருணையுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இந்தக் கருணையுடன் செல்லுங்கள், அதனுடன் கைகோர்த்துக் கொள்ளுங்கள். அது எந்த திசையில் நம்மை அழைத்துச் செல்லுகிறதோ அந்த திசையில் விருப்பமுடன் செல்லுங்கள்.

இதுவே புத்திசாலித்தனம். இது கடவுள் நமக்காகச் செய்யும் நன்மைகளுக்கு நன்றி பாராட்டுவதாகும். இது, இறைவனின் அழைப்புக்குத் தகுந்தவாறு இயங்குவதாகும்; கடவுளின் கருணையுடன் ஒத்துழைத்து கடவுள் நமக்கு உதவ அனுமதிப்பதாகும்.

93. உறுதியான தீர்வு

உன்னதமான பிரபஞ்ச தெய்வீக ஆத்மாவை, நிலையான, முதலும் முடிவுமற்ற பரம்பொருளை, எங்கும் எப்போதும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளை, ஒவ்வொரு பெயரையும் வடிவத்தையும் நடமாடும் ஆலயமாக மாற்றுகிற பரமாத்மாவை வணங்குகிறேன்.

இறைவன் மிக அருகிலும் இருக்கிறார், மிகத் தொலைவிலும் இருக்கிறார். அவர் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார். ஆகவே, அவர் நம்மைச் சுற்றி இருக்கிறார். நம்மை அரவணைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார். இறைவனில் நாம் இருக்கிறோம், இறைவனுடன் நடமாடுகிறோம். ஆயினும் இறைவன் நமக்குள் நமது ஜீவனில் மையம் கொண்டு இருக்கிறான். இறைவன் இப்படித்தான் இருப்பார், இப்படி

இருக்கமாட்டார் என்று சொல்லமுடியாது. இறைவன் எப்படியும் இருப்பார். நமக்கு உள்ளேயும் இருப்பார், வெளியேயும் இருப்பார். இவற்றைக் கடந்தும் இருப்பார்.

ஆகவே, நீங்கள் தியானம் செய்ய விரும்பினால் கண்களை மூடிக்கொண்டு அவரைக் காணுங்கள். மேலும், நீங்கள் கண்களைத் திறந்து கொண்டும் அவரை எங்கும் காணலாம். தியானம் என்பது பரம்பொருளுடன் ஒன்றியிருப்பது என்றால், உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதையும் இடையறாது தியானம் செய்வதாக ஆக்கிக்கொள்ளுங்கள். இறைவனைக் கண்ணால் பார்ப்பது, காதால் கேட்பது, கையால் தொடுவது, மூக்கால் சுவாசிப்பது ஆகியவையும் தியானம் ஆகும். இப்படி நாம் பார்த்து, கேட்டு, ருசித்து, நுகர்ந்து அனுபவிக்கும் பரம்பொருளும் யோகிகள் குகையிலும் காடுகளிலும் அமர்ந்து கண்களை மூடி தமக்குள் பார்வையைச் செலுத்தி தியானித்துக் காணும் பரம்பொருளும் ஒன்றுதான்.

மனம் இதுவரை நினைத்தது இறைவனைத்தான், இப்போது நினைப்பதும் இறைவனைத்தான். இனி நினைக்கப் போவதும் இறைவனைத்தான்; வேறு எதுவும் இல்லை. யத் பூதம் யச்ச பவ்யம் (எது இருந்ததோ, எது இருக்குமோ அதுதான் இறைவன்). இறைவன் நம் கண்ணுக்குத் தெரிகிறான்; அவன் நமது கண்களுக்குத் தெரியாமலும் இருக்கிறான். அர்ஜுனன் தனக்கு வெளியிலும் இறைவனை தரிசித்தான். ஆகவே, இறைவன் இல்லாத இடமில்லை, நமக்கு உள்ளும் புறமும் இறைவன் இருக்கிறான், இறைவன் மட்டுமே இருக்கிறான்.

ஸர்வம் ப்ரம்மமயம் (அனைத்திலும் பிரம்மம் நிறைந்திருக்கிறது) ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரம்மம் (அனைத்தும் பிரம்ம மயம்). தேஹ நானஸ்தி கிஞ்சன இங்கு பலவாறாக எதுவும் இல்லை). நீங்கள்

இப்படித்தான் சிந்திக்கு வேண்டுமென்று உபநிஷத்
 துக்கள் விரும்புகின்றன. கீதையும் மற்ற ஞான
 உபதேசங்களும் நீங்கள் இப்படித்தான் சிந்திக்கு
 வேண்டுமென்று விரும்புகின்றன. அவை படிப்பதற்காக
 மட்டுமில்லை. அவை அறிந்து கொள்வதற்காக
 மட்டுமில்லை. அவை, வாழ்விலும், செயலிலும்
 கடைப்பிடிப்பதற்காக உள்ளவை. நீங்கள் சிரத்தையுடன்
 இப்படி உண்மையான பார்வை கொண்டிருந்தால்,
 உண்மைத்தன்மையைப் புரிந்து கொண்டிருந்தால்,
 கடவுளிடமிருந்து பிரிந்து வாழும் பிரச்சினைகட்கும்,
 கடவுளை நினைக்காமலிருக்கும் பிரச்சினைகட்கும்,
 கடவுளை மறந்திருக்கும் பிரச்சினைகட்கும் அது தீர்வாக
 இருக்கும். நமக்கு உள்ளும் புறமும் கடவுள் மட்டுமே
 இருப்பதை நாம் கண்டுகொண்டால் அனைத்தையும்
 இறைவனுடைய கைகளில் ஒப்படைத்துவிட்டு இறைவன்
 திருவடிகளில் சரணாகதி அடைவதைத் தவிர வேறு
 வழியில்லை. இறைவனிடம் சரணாகதி அடையுங்கள்.
 அனைத்தையும் இறைவனிடம் ஒப்படைத்துவிடுங்கள்.
 அந்த நிலையில் பிரச்சினை தீரவில்லையே என்ற
 கவலை மறைந்துவிடுகிறது. ஏனெனில், நீங்கள்
 பிரச்சினைக்குரிய தீர்வைக் கண்டுபிடித்துவிட்டீர்கள்.
 அனைத்தையும் இறைவனிடம் சமர்ப்பணம் செய்து
 விடுவது பிரச்சினைகளுக்கான மிகச்சிறந்த தீர்வாக
 உள்ளது. பிறகு, நீங்கள் பிரச்சினைகளிலிருந்து
 விடுபடுகிறீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கையில் பிரச்சினை
 என்பதே இல்லாமற் போகிறது. பிரச்சினையைத்
 தீர்ப்பது இறைவனுடைய பொறுப்பாக ஆகிவிடுகிறது.

நீங்கள் ஒரு முடிச்சை அவிழப்பதற்கு
 முயற்சிக்குகிறீர்கள். அதற்காக மிகவும் பேராறாகிறீர்கள்.
 இறுதியில் வெற்றி பெறுகிறீர்கள். இந்த வெற்றியின்
 மூலம் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் வழியைக் கண்டு
 பிடித்துவிடுகிறீர்கள். உங்களால் முடிச்சை அவிழக்க

முடியாவிட்டால் அதை வேறு யாரிடமாவது கொடுத்து முடிச்சை அவிழ்க்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறீர்கள். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் மிகவும் சிறந்த ஒருவரிடம் அதாவது, இறைவனிடம் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறீர்கள்!

சில நேரங்களில் உங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குத் தகுந்தவொரு அன்பர் கிடைக்காமல் போகலாம். பிரச்சினையைத் தீர்த்து உங்களைப் பிரச்சினையிலிருந்து விடுவிக்கத்தக்க ஒரு நபர் கிடைக்காமல் போகலாம். ஆனால், இறைவன் உங்களுக்கு உதவி செய்ய உங்கள் அழைப்பை எதிர்பார்த்து எப்போதும் எல்லா நேரங்களிலும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இறைவனை நாம் முழுமையாக நம்பி இருக்கலாம். இறைவனிடம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற ஒருவர் அவர் உதவியை நாடி இருக்கிற ஒருவர் ஒருபோதும் கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை. நீங்கள் அழைப்பதற்கு முன்னாலேயே உங்களுக்கு உதவ அவர் வந்து நிற்கிறார். ஆகவே, பிரச்சினைக்கான தீர்வு இறுதித்தீர்வு இறைவன்தான். ஒவ்வொருவரும் தான் நினைத்தமாத்திரத்தில் இறைவனை அணுகி அவரது உதவியைப் பெறலாம். நீங்கள் ஒரு ஆற்றைக் கடக்கப் படகில் அமர்ந்திருக்கும் போது கவலை எதுவும் கொள்ளுவதில்லை. படகில், படகோட்டி இருக்கிறார். படகை பத்திரமாகக் கொண்டு சேர்க்கும் பொறுப்பு அவருடையது. பொறுப்பு இன்னொருவருடையதாக ஆகிவிடுகிறபோது நீங்கள் கவலையின்றி இருக்கிறீர்கள். குறிப்பிட்ட காலத்துக்கும் இடத்துக்கும் கட்டுப்பட்ட வாழ்க்கையெனும் சமுத்திரத்தைக் கடப்பதற்கு இறைவன் படகோட்டியாக இருக்கிறான். இதுதான் உண்மை.

“பவ ஸமுத்ர ஸுகத நவ ஏக ராம நாம். (இந்த உலக வாழ்க்கையெனும் சமுத்திரத்தை நாம் எளிதாகக்

உட்ப்பதற்கு இறைவனின் திருநாமம் படகாக நமக்குப் பயன்படுகிறது)” என்று ஒரு ஹிந்தி பஜனைப் பாடலில் கூறப்படுகிறது. இறைவனின் திருநாமமே வாழ்க்கை எனும் சமுத்திரத்தைக் கடப்பதற்கு உதவுமானால் இறைவனின் பெருமையைப் பற்றி என்ன சொல்ல!

இறைவனின் விருப்பத்துக்கு மாறாக பக்தன் செயல்படக்கூடும். ஆனால் பக்தனின் விருப்பத்துக்கு மாறாக இறைவன் ஒருபோதும் நடந்துகொண்டதில்லை. தென்னிந்தியத்துறவி ஒருவர் கன்னடமொழியில் பேசுகையில் பின்வருமாறு கூறினார் : “உலகம் படைக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து, மனித குலம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து ஒரு பக்தன் கடவுளை நம்பியதால் துன்பப்பட்டான், அழிவுற்றான் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி ஒரு சம்பவம் கூட நடந்தது இல்லை”.

ஏனெனில், உலகம் முழுவதிலும் கடவுளைத் தவிர வேறு யாரும் உங்களுக்கு சொந்தமில்லை. நமக்கு கடவுளுடன் உள்ள உறவுதான் உண்மையான உறவு. மற்ற அனைத்து உறவுகளும் முறிந்துபோகின்றன, காலத்தாலும் இடத்தாலும் உலகில் மற்ற உறவுகள் கட்டுப்பட்ட இந்த உறவுகள் முன்பும் இல்லை, தற்காலிகமானவை. அந்த உறவுகள் முன்பும் இல்லை. இனியும் இருக்காது. ஆகவே அவை தற்காலிகமானவை. ஆனால் நமக்கு அனைத்துமாக உள்ள ஆண்டவனுடன் நாம் கொண்டிருக்கும் உறவு நிலையான உறவாகும்.

இதை ஆழ்ந்து சிந்திப்பவர் அமைதியும் ஆனந்தமும் அடைகிறார். ஜீவனின் அனைத்துத் துன்பங்களும் அகலுகின்றன. கடவுள் ஸ்வர்க்கத்தில் இல்லை, உங்கள் வாழ்க்கை மையத்தில் இருக்கிறார். இறைவனைச் சுற்றி உங்கள் வாழ்க்கை அமைந்திருக்கிறது.

கடவுள் இங்கே இருக்கிறார், இப்போது இருக்கிறார். கடவுள் உங்கள் அருகில் இருக்கிறார். மீராவுக்கும், சூர்தாசருக்கும், நாமதேவருக்கும் அருள் புரிந்த அதே கடவுள் உங்கள் அருகில் இருக்கிறார். உண்மையில் இதுவே சாதனையின் நோக்கம். உண்மையில் இதுதான் சாதனையின் குறிக்கோள். உண்மையில் இதுதான் சாதனையின் பலன்.

94. உண்மையாக சரணடைதலும் வழிபடுதலும்

ஆன்மீக வாழ்க்கையின் சாரம், சாதனையின் சாரம் இறுதியில் உங்களுக்கு இறைவனை நேரடியாக அறிந்து கொள்ளும் அனுபவத்தைத் (ஸாக்ஷாத்காரம்) தருகிறது. இது உங்களுக்குள் நிலையான பரம்பொருளுடன் ஆன்மீக உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறது. உங்களுக்குள் ஆன்மீக உறவை விரும்பி ஏற்படுத்திக் கொண்ட பின்னர், அதை வளர்க்க வேண்டும். அதன் மூலம் இந்த உலகத்துடன் உங்களை நீங்கள் இணைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையை மாற்றி, தெய்வத்துடன் கற்பனை கடந்து நிற்கும் பிரபஞ்ச உண்மைப் பொருளுடன் உங்களை இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“நான் இறைவனின் அங்கம். நான் அதிலிருந்து வேறுபட்டிருக்கவில்லை. எனக்குத் தெய்வீக ஓளி பிரகாசிக்கிறது. எனக்குத் ஆத்மா துடிப்புடன் இருக்கிறது. அதுவே நான். அதுதான் எனது உண்மைத் தன்மை. எனது ஜீவனின் உண்மைநிலை இதுதான். நான் தெய்வ தத்துவம்”- இந்த மாற்றம் உங்களுக்குள் நிகழுகிறது.

இந்தப் புதிய விழிப்புணர்வை இடையறாது வளர்த்துக் கொள்ளுவதன் மூலம் இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதால் உங்களது இயல்பில்

தெய்வீகத்தன்மை இருக்கிறது. உங்களது சொல், செயல், எண்ணத்தில் தெய்வீகத்தன்மை இருக்கிறது. உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் வாழ்க்கையாக ஆகிறது.

இத்தகைய வாழ்க்கையே உண்மையான வாழ்க்கை என்று மகான்கள் கூறியிருக்கின்றனர். இந்த வாழ்க்கை, இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் வாழ்க்கை, இறைவனில் வேருன்றியிருக்கும் வாழ்க்கை, கடவுள் நிறைந்திருக்கும் வாழ்க்கை. இந்த வாழ்க்கையின் மூலம் நிச்சயமாக இறைவனை அடைய முடியும். அவர்கள் இதை சாதனை, அப்யாசம், யோகம் என்று கூறுகின்றனர். அவர்கள் இதை தியாகம், சரணடைதல், வழிபடுதல், தொண்டு, பத்தி, பூஜை என்று கூறுகின்றனர்.

வழிபாட்டில், பூஜையில் கடவுளுக்குப் பொருட்களை அர்ப்பணிக்கிறோம். நாம் இவற்றை இறைவனுக்கு அர்ப்பணிப்பதால் இறைவன் மகிழ்ச்சி அடைவதாக நாம் உணருகிறோம். இறைவனின் அருளை வேண்டிக் கொண்டு ஆடு மாடுகளைக் கூட இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கிறோம். மனிதனும் ஆன்மீக ரீதியாகப் பெருமளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. ஆயினும் கடவுளைத் திருப்திப்படுத்தும் இந்தப் பழக்கம் இன்னும் இருக்கிறது.

இறைவனை பிரதிபலிப்பது உண்மையான வழிபாடு. இறைவனைப் போற்றி அவனது பூரணத் துவத்துக்கு சாட்சியாக இருப்பது உண்மையான வழிபாடு. “இறைவா, என்னை உன்னிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கிறேன். நானே அர்ப்பணம் ஆகி உன்னைப் போற்றுகிறேன்” என்று சொல்லி அர்ப்பணிப்பது மிகச் சிறந்த அர்ப்பணம் ஆகும்.

மேலும் ஒருவன் தன்னை இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்க விரும்பினால், அதற்குத் தகுதியுள்ளவனாகத் தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு ஒருவர் புனிதமானவராக, ஆன்மீகத் தன்மையும் தெய்வீகத் தன்மையும் உடையவராக ஆகவேண்டும். ஒழுக்கம், சிரத்தைமிக்க உழைப்பு, தொடர்ச்சியான பயிற்சி ஆகியவை இதற்குத் தேவை.

வழிபாட்டின்போது இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கச் சிறந்தது உங்களது வாழ்க்கை. நீங்கள் புனிதரானால் உங்கள் வாழ்க்கை புனிதமானதாக ஆகிறது. உங்கள் வாழ்க்கை இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கத் தகுதியுடையதாக ஆகிறது. நீங்கள் மென்மேலும் ஆன்மீகத் தன்மையும் தெய்வீகத் தன்மையும் உடையவராக ஆகிறீர்கள். உங்கள் ஜீவன் முழுவதையும் ஒளியால் நிரப்புகிறீர்கள். உங்களது அர்ப்பணிப்பு தகுதியுடையதாகிறது. உங்களது வழிபாடு போற்றத்தக்கதாக ஆகிறது.

நீங்கள் உங்களை இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்வதன்மூலம் உங்களை நீங்களே பூரணத்துவமும், புனிதத்துவமும் உண்மையும் அன்பும் உடையவராக ஆக்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள். தன்னலத்தைக் கருதாமல் 'நான்' என்பதை விட்டுவிட்டு வாழ்கிறீர்கள். இறைவனையும் உங்களையும் பிரிக்கும் செயல்களில் ஈடுபடாமல் இருப்பதே ஆன்மீகப் பயிற்சி (அப்யாசம்) ஆகும்.

உங்கள் சாதனை உள்முகமாகத் திரும்புகிறது. இதற்கு விசேஷமாக நேரம், இடம் அல்லது சூழ்நிலை தேவையில்லை. இந்த சாதனையை நீங்கள் விழித்திருக்கும் நேரம் முழுவதும் செய்யலாம். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதும் ஆன்மீகத்துறையில் உங்களை மென்மேலும் தகுதி உடையவராக ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

இது ஆன்மீக வாழ்க்கையையும் சாதனையையும் ஒரு புதிய கோணத்தில் புரிந்து கொள்ளுவதாகும். இந்த சாதனை உள்ளிருந்து வெளியே நிகழ்த்தப்படுவதில்லை. வெளியிலிருந்து உள்ளே நிகழ்த்தப்படுவதாகும். உங்கள் ஜீவனின் மையத்தை நோக்கிச் செல்லுகிறீர்கள். அங்கு உங்களை இறைவனுக்கு சமர்ப்பணம் செய்யத் தகுதி உடையவராக ஆக்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

உங்களுக்குள் ஒரு விழிப்புணர்வு தோன்றியிருந்தால்தான் இது சாத்தியமாகிறது. அந்த விழிப்புணர்வை இறைவன் உங்களுக்குத் தரட்டும். உங்கள் வாழ்க்கையை ஆன்மீகத் தன்மையும் தெய்வீகத் தன்மையும் உடையதாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டியதும், எக்காலத்தும் பூரணமாக உள்ள பரம் பொருளின் திருவடிகளில் அர்ப்பணமாகத் தகுதியுடையவராக உங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளுவதும் மிகவும் அவசியமாகும்.

அத்தகைய வழிபாடு இடையறாது நடக்க வேண்டும். இத்தகைய வழிபாடு ஒரு புதிய கோணத்தில் நடக்கிறது. அது நிரந்தரமாக நமக்கு தெய்வீக விழிப்புணர்வைத் தருகிறது. நமது வாழ்க்கையின் எந்தப் பகுதியும் அதற்கு சம்பந்தப்படாமல் இருந்ததில்லை. ஒரு கணப்பொழுது கூட இறைவழிபாடு நிகழாமல் இருந்ததில்லை. உங்கள் ஜீவனுக்கு மூலாதாரமாகவுள்ள பரம்பொருளை முழுமையாக வழிபடுவதில் நீங்கள் ஈடுபடுகிறீர்கள்.

95. தெய்வீகத் தன்மை நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும்

தெய்வீகத் தன்மை, உங்களுடன் இருப்பதும் விலகி இருப்பதும் அதனிடம் நீங்கள் கொள்ளும் உணர்வைப் பொறுத்து இருக்கிறது.

அனைத்தும் பரம்பொருளில் இருக்கிறது, பரம்பொருளுடன் நடமாடுகிறது, பரம்பொருளுடன் ஒன்றியிருக்கிறது. இதுதான் உண்மை. கடல் மணல் போலவும், சமுத்திர நீர்த் துளிபோலவும் எண்ணற்ற பிரபஞ்சங்கள் இறைவனிடம் இருக்கின்றன. ஆயினும் அவர் நம் அருகில் இருக்கிறார், இங்கே இருக்கிறார், இப்பொழுது இருக்கிறார்.

நீங்கள் பரம்பொருளுடன் இருக்கிறீர்கள். நிலையான உண்மைப் பொருளுக்கும் உங்களுக்கும் இடைவெளி இல்லை. மறதி, பிற பொருட்களை நினைத்தல், தவறான ஞானம் ஆகியவற்றால் இந்த இடைவெளி தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. உங்கள் மனம் வெளியில் செல்லுவதால் உங்கள் அருகில் இருக்கும் இறைவனை உங்களால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று கடோபநிஷத் கூறுகிறது. ஆகவே வெளியில் ஓடும் மனதை உள்ளே இழுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

வெளியில் மனம் ஓடுகிறது என்றால் எதைத் தேடி ஓடுகிறது? எங்கும் இறைவன் இருக்கும் போது மனம் வேறு எதைத் தேடி ஓடுகிறது? இங்குதான் தவறான ஞானத்தால் இடைவெளி உருவாக்கப்படுகிறது. ஐம்புலன்கள் மூலம் மனம் காண்பவை கடவுள் அல்ல என்று கருதப்படுகிறது. இது தவறான ஞானம். இதன்மூலம் எப்போதும் இருக்கும் இறைவனை அனுபவிக்கும் வாய்ப்பை நீங்கள் இழந்துவிடுகிறீர்கள். தவறான ஞானத்தால் உங்களுக்கு முன்னால் இருக்கும் இறைவனை இல்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

கண்ணனுக்கு முன்னால் இருக்கும் இறைவனைக் காணத் தவறுகிறீர்கள். காதால் இறைவனைப் பற்றிக் கேட்டும் கேளாமல் இருக்கிறீர்கள். இறைவனைத் தொடுகிறீர்கள், ஆனால் உணராமல் இருக்கிறீர்கள். இப்படி ஒவ்வொரு கணப்பொழுதும் இறைவனை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் நீங்கள் பார்ப்பதை, கேட்பதை, தொடுவதை பிரம்மம் என்று உணராமல் அது வேறு ஏதோ ஒன்று என நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். மறதியும் தவறான ஞானமும் நீங்கள் இறைவனை அனுபவிக்க முடியாமல் செய்துவிடுகின்றன.

நேஹ நானாஸ்தி கிஞ்சன (இங்கு இந்தப் படைப்பில் சிறிதளவு கூட வேற்றுமை இல்லை). இங்கு இருப்பது ஒன்றுதான். இரண்டாவதாக எதுவும் இல்லை (ஏகமேவ அத்விதியம்). நாம் பிறபொருட்களைப் பற்றி நினைக்கும்போது, பிரம்மத்தைப் பற்றிய சிந்தனையில் மட்டும் நிலைத்திருப்பதில் தடை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த பிரம்ம உணர்வைத் தோற்றுவிக்க மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்து பயிற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தினசரி நாம் பின்வருமாறு இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறோம் : “எனது தாயும் நீயே, தந்தையும் நீயே, உறவினரும் நீயே, நண்பனும் நீயே, செல்வமும் நீயே ஞானமும் நீயே”. இந்தப் பிரார்த்தனையின் நிறைவில், “எனக்கு எல்லாம் நீயே, எனது அனைத்தும் நீயே” என்று சொல்லுகிறோம். “நான் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள அனைத்தையும் தவிர, நீ எனக்கு அனைத்துமாக, எல்லாமாக இருக்கிறாய்” என்று சொல்லுகிறோம். இது ஒரு வகை விளக்கம்.

இந்தக் கட்டி வரியை மற்றொரு வகையிலும் விளக்கிச் சொல்லுவது உண்டு: “நீ என முன்னால் அனைத்துமாக இருக்கிறாய். ஆகவே எனது உணவு,

உடை, உறைவிடம் எல்லாம் நீயே. ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு கணப்பொழுதிலும் நான் காணும் அனைத்தும் நீயே". இந்த நோக்கும் உணர்வும் விழிப்புடன் நமது இதயங்களில் தோற்றுவிக்கப்பட்டால், பிறகு நாம் அனைத்தையும் சரியான கோணத்தில் பார்ப்போம். ஆதம்பாவத்துடன், பிரம்மபாவத்துடன் பார்ப்போம்.

கவாமி விவேகானந்தர் உபதேசித்த நடைமுறை உலகியல் குறிக்கோளுக்கு இந்த உணர்வுதான் உற்சாகம் தந்தது. "நீங்கள் செய்யும் அனைத்துக்கும் இறைவனுடன் தொடர்பு உண்டு. அந்தத் தொடர்பு இல்லாமல் எதுவும் இல்லை. நீங்கள் செய்யும் தொழில் அனைத்தும் இறைவனுக்குச் செய்யும் வழிபாடு. அதைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை" என்று அவர் சொன்னார். ஏழைகள், நோயாளிகள், துன்பப்படுவோர், வருத்தப்படுவோர் ஆகியோரைப் பற்றி அவர் பேசும்போது இறைவனைப் பற்றிப் பேசினார், "செல்லுங்கள், அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். பலருக்குத் தொண்டு செய்தாலும் உண்மையில் ஒருவருக்கே தொண்டு செய்கிறீர்கள்", என்று அவர் மக்களுக்கு அறிவுரை கூறினார்.

இந்த உணர்வு உங்களிடத்தில் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும். இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போது உங்கள் மனத்திலும் இதயத்திலும் இந்த பாவம் இருக்கும். ஆனால் உங்கள் அறைக்கு நீங்கள் சென்றதும் எல்லாம் மாறிவிடும். உலகியல் சிந்தனையும் 'நான்' எனும் அகங்காரமும் தலைதூக்கிவிடும். ஏனெனில் இந்த மனம் உயர்ந்த விஷயங்களில், உயரிய உணர்வில் நிலைத்திருக்காது. அது சீழிறங்கி வரத்தான் விரும்பும். ஆகவே இந்த உணர்வும், நோக்கும் உங்களிடத்தில் இறை நீடித்திருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இவை

மங்கும்போது மீண்டும் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஓடும் மனத்தை உள்ளே இழுத்துவர வேண்டும். அப்போதுதான் நீங்கள் உயரிய ஞானக்கோணை அடைய முடியும்.

தினசரி உங்கள் இதயத்திலும் மனத்திலும் இந்த உணர்வை இடம்பெறச் செய்யுங்கள். நீங்கள் உயர்நிலை அடைவதற்கு இதுதான் உத்திரவாதம். உங்களிடத்தில் வட்சிய உணர்வு தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும். ஆன்மீகப் பார்வை நீடித்து இருக்க வேண்டும். ஆன்மீக அனுபவமுறை நீடித்து இருக்கவேண்டும். உங்களைப் பற்றிய எண்ணமும் உணர்வும் நீடித்து இருக்க வேண்டும்.

உங்கள் வாழ்க்கையை தெய்வீக வாழ்க்கையாக மாற்றுவதற்குத் தேவையான அனைத்து ஆன்மீக விஷயங்களும் உங்களிடத்தில் நீடித்திருக்க வேண்டும். தெய்வீக உணர்வு உங்களிடத்தில் நீடித்திருக்கச் செய்ய வேண்டும். இதுவே சரியான வழி! இதுவே தெய்வீக வாழ்க்கை.

96. மகத்தான இலக்கை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லுங்கள்

இந்த நிலவுலகில் நிரந்தரமாக இருப்பதற்காக நீங்கள் பிறக்கவில்லை. இது ஒரு குறுகிய காலப் பயணம். இது உங்களது உண்மையான நிலையான வாழ்க்கை அல்ல. இது உங்கள் சொந்த இடம் அல்ல. நீங்கள் பிறவாப் பெருநிலையுடைய நிலையான பரமாத்மா.

இந்த உண்மையை கண்டவர்கள், அறிந்தவர்கள், அனுபவித்தவர்கள், இதை ஐயத்துக்கு இடமின்றி நம்புகிறவர்கள் இவ்வாறு அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே மகான்கள், யாத்திரை செய்யும் ஆத்மாவைப் பார்த்து பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார்கள்

: “இந்த நிலவுலகில் பயணம் செய்பவர்களே! பெயரும் உருவமும் இல்லாத காலத்தையும் இடத்தையும் கடந்து நிற்கிற ஆத்மாவே! ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்ட ஜடப் பொருட்களின் பிடியில் சிக்காதவர்களே! நீங்கள் தூய, நிலையான, பிறவாத, அழியாத ஆத்மா; கரடுமுரடான, எப்போதும் மாறுகிற, தற்காலிகமான, பெயர், மற்றும் உருவம் நிறைந்த உலகியல் வாழ்க்கையுடன் நீங்கள் சம்பந்தப்படுவதில்லை. இவை இரண்டும் ஒன்றாகப் போவதில்லை. அழிவற்ற தன்மை கால அளவைக் கடந்து நிற்பது. ஆத்மா உலகப் பொருட்களின் எல்லையைக் கடந்து நிற்கிறது. நீங்கள் உலகப் பொருட்களின் எல்லையைக் கடந்து நிற்கிறீர்கள்”.

நீங்கள் இலக்கை அடையவேண்டும் நடுவழியில் உறங்கிவிடக் கூடாது. நீங்கள் பாதையில் நடந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும். வாழ்க்கையே பாதை, மற்றவையெல்லாம் குறுக்குவழிகள். ஆகவே நீங்கள் பாதையில் விழிப்புடன் நடக்க வேண்டும். அற்பமான விஷயங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளக்கூடாது; சுகம் தேடி அலையக் கூடாது. சுகம் தேடி அலையும்போது மாயையின் வலையில் சிக்கக்கூடாது.

குறுக்குப் பாதை எவ்வளவு அழகாக இருந்தாலும் சரி - நீங்கள் பெரிய விஞ்ஞானியாக இருக்கலாம், அற்புதமான சினிமா நடிகராக இருக்கலாம். கோடீஸ்வரராக இருக்கலாம் - நீங்கள் வழி தவறிச் சென்றுவிட்டால் நீங்கள் பூஜ்யமாகிவிடுவீர்கள். ஏனெனில் குறுக்குப் பாதைகள் உங்களை திசை திருப்புகின்றன. உலகம், உங்களைப் பாராட்டி கைதட்டினால் நீங்கள் அழவேண்டும். ஏனெனில் குறிக்கோளை அடைய இந்தப் பாராட்டுக்கள் பயன்படப் போவதில்லை.

சரியான வழியில் தொடர்ந்து நடப்பதே வாழ்க்கை. மற்ற அனைத்தும் மரணம், ஆன்மீக மரணம். நீங்கள்

பெயர், புகழ், பாராட்டு, அங்கீகாரம், உலகம் முழுவதும் உள்ள செல்வம் அனைத்தையும் பெற்று இருந்தாலும், நீங்கள் சரியான வழியில் தொடர்ந்து நடந்து இலக்கை அடையாவிட்டால் நீங்கள் ஆன்மீக வறுமையில் வாழ்ந்ததாகவே கொள்ள வேண்டும்.

குறுக்குப் பாதைகளை சரியான வழி என ஒருபோதும் எண்ணாதீர்கள். அறியாமை, ஆசை, ஏக்கம், பேராசை, உடலுடன் தம்மை இணைத்துக் கொள்ளுதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுகிறவர்கள் வழிதவறிப் போகிறார்கள். இறுதியில் கதறி அழுகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் வழிதவறிப் போய்விட்டார்கள். குறிக்கோளிலிருந்து விலகிச் சென்றுவிட்டனர்.

உங்கள் வாழ்க்கை அப்படிப்பட்டதாக அமைய வேண்டாம். உங்கள் வாழ்க்கையில் ஞானமும் தெளிவான பார்வையும் நிறைந்திருக்கட்டும். அற்பப் பொருட்கள், அற்ப சந்தோஷம், புலன் இன்பங்கள் ஆகியவை வாழ்க்கை ஆகாது. வாழ்க்கை என்பது ஒன்று, மற்ற பொருட்கள் வாழ்க்கைக்கு சம்பந்தமில்லாதவை. இதை நீங்கள் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். நாம் அற்ப சுகங்களை நாடிச் சென்றால் நமது வாழ்க்கையையே இழந்துவிடுவோம்.

வாழ்க்கை ஒரு வழி. அந்த வழியின் மூலம் நாம் கடவுளை அடைய விரும்புகிறோம். நமது குறிக்கோள், உன்னத நல்வாழ்வு, தற்காலிக திருப்தி அல்ல. நீங்கள் இந்த உலகில் ஒரு பயணி, யாத்ரீகன், வழிப்போக்கன். பயணம் செய்பவன் தான், சென்று அடையவேண்டிய இடத்தைப் பற்றித் தெளிவாகத் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டியதும், அந்த இடத்தை அடைய சரியான பாதையில் நடக்க வேண்டியதும் அவசியம்.

வாழ்க்கையை சரியான முறையில் வாழ்வதே சரியான வழி. மற்ற அனைத்தும் பொறிகள் ஆகும்.

அவை மனிதனை திசை திருப்புகின்றன. உலகம், ஆத்ம மறதி எனும் மாயையில், ஆழ்ந்த உறக்கத்தில், காரிருளில், பலமான பந்தத்தில் இருக்கிறது. உங்களுக்கு விரோதமான இந்தச் சூழ்நிலையைத் தவிர்த்துவிடுங்கள். நீங்கள் யார்? நீங்கள் ஏன் இங்கு இருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள உங்களுக்கு விழிப்புணர்வு தரப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் உங்களது குறிக்கோளையும் வாழ்க்கையின் சாரத்தையும் அறிந்துகொள்ள உங்களுக்கு விழிப்புணர்வு தரப்பட்டிருக்கிறது.

வாழ்க்கையின் சாரம் நீங்கள் புலன் இன்பத்தை நாடாமல் உங்கள் வாழ்க்கையை வாழ்வதாகும். ஆகவே சரியான பாதையில் நடந்து செல்லுங்கள். நீங்கள் யாதீர்கள் என்பதை மறவாதீர்கள். எச்சரிக்கையாக இருங்கள். அற்பமான குறுக்கு வழிகள் எவ்வளவு சுகம் தந்தாலும் அவற்றை விரும்பாதீர்கள். அவை உங்களை திசை திருப்பிவிடும்.

இதுதான் மகத்தான தேவை. வாழ்நாள் மிகவும் குறைவானது. காலம் வேகமாக ஓடுகிறது. ஆகவே விழிப்புடன் செயல்பட்டு குறிக்கோளை நோக்கி முன்னேற வேண்டும். அந்தக் குறிக்கோளை அடைந்தவர்கள் உயரிய அருட்பேறு பெறுகின்றனர். நீங்கள் விழிப்பு நிலையில் நீடித்திருக்க குருதேவரின் கருணை உதவி புரியட்டும். நீங்கள் சரியான பாதையில் தொடர்ந்து நடந்து முன்னேறி குறிக்கோளை அடையவும் குருதேவரின் கருணை துணையாக இருக்கட்டும்.

97. வினைபற்றிய உண்மை

நமது பிராரப்த கர்மத்தைக் கழிக்க நாமனைவரும் இங்கு வந்திருக்கிறோம். வினையின்படி நாம் உடலளவிலும் மனத்தளவிலும் பலவற்றை அனுபவித்தாக வேண்டியிருக்கிறது. இதில் மர்மமானதாகவோ, தவிர்க்க முடியாததாகவோ எதுவும் இல்லை. இணங்க வைக்க முடியாதது எதுவுமில்லை, ஏனெனில் எல்லாம் நாம் உருவாக்கியவை.

ஆகவே, பிராரப்த வினையை உருவாக்கியதும் எதிர்கால இலக்கை நிர்ணயிப்பதும் நாம்தான். இருவகையிலும் நாமே பொறுப்பாளி; சாவி நம்மிடம் இருக்கிறது. ஆகவே நமது நிலை மேலோங்கி இருக்கிறது. இதை சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நமது முன்வினைப் பயன் காரணமாக நாம் இங்கு சிவானந்த ஆசிரமத்தில் இருக்கிறோம். நமது வினையை நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது மகத்தான விஷயம் அல்ல. ஆனால் வினையின் மூலகாரணம், அதன் உண்மையான தாத்திரியம், அதன் இயல்பு ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்வதுதான் மகத்தான விஷயம்.

வினை நம்மீது யாராலும் துணிக்கப்படவில்லை. நாம் தான் அதை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் நாம் பாதிக்கப்படாமலிருக்க வேண்டுமானால் உயரிய தத்துவத்தைப் பயன்படுத்தி அதை செயலிழக்கச் செய்யவேண்டும்.

வினை, உடலையும் நரம்பு மண்டலத்தையும் மனம், புத்தி, எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள், கிளர்ச்சிகள் சுருத்துக்கள் ஆகியவற்றையும் பாதிக்கிறது. “நான் இவையனைத்திலிருந்தும் வேறுபட்டவன். நான் மகத்தானவன். கற்பனை கடந்து நிற்கும் தெய்வீக ஆத்மா. எதனாலும் எப்போதும் நான் பாதிக்கப்

படுவதில்லை. நான் சிரிக்கவும் தேவை இல்லை. அழுது புலம்பவும் தேவையில்லை. நான் பூரணன். பேரானந்த ஸ்வரூபம் உடையவன். நான் அமைதியின் வடிவம். நான் இருள் முழுவதையும் தாண்டி பிரகாசிக்கும் ஜோதி. வினை என்னைத் தொடமுடியாது. உடல், மனம் ஆகியவற்றின் மாறிவரும் நிலைகளை அவற்றில் சம்பந்தப்படாத ஸாக்ஷியாக இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்”.

குருதேவர் அனைவருக்கும் அளித்த இரகசிய தீக்ஷையின் மையம் இதுதான். இதுதான் தங்கத் திறவுகோல். வினை அதன் வேலையைச் செய்கிறது. ஆத்மா அதனால் பாதிக்கப்படாமல் அமைதியாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஆத்மா சாக்ஷியாக இருந்து நம்மைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒருவர் இந்த உறுதிப்பாட்டுடன் இருந்தால் வினையின் முயற்சி பலிப்பதில்லை. அனுபவங்கள் வந்து போகின்றன. ஆனால் அவர் அப்படியே இருக்கிறார். இதுதான் நமக்குத் தேவை.

வினையை செயலிழக்கச் செய்வது விடுதலைக்கு, ஆத்மஞானம் பெறுவதற்கு வழி வகுக்கிறது. இதற்காக நாம் அப்யாசம், யோகம், சாதனை ஆகியவற்றில் ஈடுபடலாம். இதற்காக முயற்சி செய்யலாம். நற்பணிகளைச் செய்து உங்கள் எதிர்காலத்தை வளமானதாக ஆக்கிக் கொள்ளலாம்.

“உன்னை நீ அறிந்துகொண்டு சுதந்திரமாக இரு” என்று சொன்னது வீண் பேச்சு அல்ல. அவை சக்திமிக்க சொற்கள். பூரணத்துவம் மற்றும் விடுதலை பெறுவதற்காக விடுக்கப்பட்ட அழைப்பு. இதற்கு செவிசாய்த்து நாம் தீவிரமாகச் செயல்பட வேண்டும். இப்படிச் செயல்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள். மத்திய கிழக்கு நாட்டில் தோன்றிய மகான் பின்வருமாறு

கூறினார் : “கண்கள் இருப்பவர்கள் பார்க்கட்டும், காதுகள் இருப்பவர்கள் கேட்கட்டும். கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள், தரப்படும்; தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்”.

ஆகவே உங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் இத்தகைய பார்வை கிடைக்கட்டும்; விஷயங்களை சரியாகப் பார்த்து, கேட்டு புரிந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் விடுதலைபெறும் வழியைத் தேடுங்கள். விடுதலைக்கான கதவுகளைத் தட்டுங்கள். இதற்காகப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள், தியானம் செய்யுங்கள். உங்களது பிறப்புரிமையான பரம்பரைச் சொத்தைப் பெறுவதற்கு வாழ்க்கை முழுவதும் பாடுபடுங்கள்; கேளுங்கள். இந்த மண்ணுலகில் வாழும் ஒரு தந்தைகூட தனது மகன் உணவுகேட்டால் கல்லைக் கொடுப்பதில்லை. தேவ பிதா உங்களுக்கு தெய்வீக வாழ்க்கை என்னும் அறுசுவை உணவைத் தருகிறார்.

நீதிக் கதைகள் எல்லாம் பொழுதுபோக்குவதற்காகச் சொல்லப்படும் கதைகள் அல்ல. அவை அர்த்தம் உள்ளவை. அதை விழிப்புடன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதன் முக்கியத்துவத்தை உணரவேண்டும். கதையின் நீதிகளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஆகவே இவ்வாறு உங்கள் வாழ்க்கையில் உயரிய குறிக்கோளை நோக்கி முன்னேறுங்கள். இதுதான் உண்மையான வாழ்க்கை. இதற்காகத்தான் நாம் அனைவரும் இங்கே இருக்கிறோம். இதைப் புரிந்துகொண்டு வாழ்ந்தால் நீங்கள் அருள் நலம் பெறுவது உறுதி. இதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்! போற்றத்தக்க வாழ்க்கையைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்!

98. பந்தத்தில் பிணைக்கும் செயலில் சிக்காமல் இருப்பது எப்படி?

“உனக்கு முன்பாக நான் இந்த உலகமாகக் காட்சி அளிக்கிறேன். அனைத்துப் பொருட்களும் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன” என்று கீதையில் பகவான் கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குச் சொல்லுகிறார். மேலும் கீதையின் பத்தாவது அத்தியாயத்தில், மரங்களில் தான் ஒரு குறிப்பிட்ட மரமாக இருப்பதாகவும், நதிகளில் தான் ஒரு குறிப்பிட்ட நதியாக இருப்பதாகவும், யானைகளில் தான் ஒரு குறிப்பிட்ட யானையாக இருப்பதாகவும், பருவகாலங்களில் தான் ஒரு குறிப்பிட்ட பருவகாலமாக இருப்பதாகவும் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கூறுகிறார். மேலும், “உயிர்கள் புகழுடன், வளமுடன் சக்தியுடன் வாழ்ந்தால் அதை எனது சக்தியின் வெளிப்பாடு என அறிந்துகொள். ஏனெனில் நான் அனைத்துக்கும் மேலாக இருக்கிறேன்; எனது சக்தியின் ஒரு பகுதியால் உலகைக் காப்பாற்றி வருகிறேன்” என்றும் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

பிறகு அர்ஜுனன் பின்வருமாறு சிந்திக்கிறான் : “நான் எப்படிப்பட்டவன்! கடவுள் என்னிடமிருந்து தனித்திருப்பவர் என்று நினைத்தேன். அவர் தொலைவில் இருப்பதாகவும் நினைக்கவும் அடையவும் அரியவர் என்றும் நினைத்தேன். இப்போது அவர் எங்கும் இருப்பதாகவும், எல்லா திசைகளிலும் இருப்பதாகவும் என் முன் உள்ள அனைத்துப் பொருட்களிலும் இருப்பதாகவும் எனக்குச் சொல்லப்பட்டது”. கடவுள் வர்ணித்ததை தனது கண்களால் பார்க்க அர்ஜுனன் விரும்பினான். “கிருஷ்ணா, நீ சொன்னதை நான் கண்ணால் பார்க்கும்படி செய்வாயா?” என்று கேட்டான். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அதற்கு சம்மதித்தார். ஆனால் அர்ஜுனன் தனது ஊனக் கண்ணால் அந்தக் காட்சியைக் காணமுடியாது எனவும் தான் தெய்வீகக்

கண் தருவதாகவும் அதன்மூலம் பார்க்கலாம் என்றும் பகவான் கூறுகிறார்.

நாமும் இதுபோல் சிறப்புப் பார்வை பெற்றிருக்க வேண்டும். கடவுளைக் காண்பது கடினம் என நினைக்கிறோம். ஆனால் நாம் நமது பார்வையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். கடவுள் நமது அருகில் இருப்பதையும் நம்மீது அன்பு செலுத்துவதையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். “நீ எனது தாய். நீ எனது தந்தை. நீ எனது உறவினன். நீ எனது தோழன்” என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் இறைவன் நம் அருகில் இருப்பதை, நம்மிடம் உறவு கொண்டிருப்பதை நம்மால் உணரமுடியவில்லை.

நாம் எந்த அளவுக்கு இந்த உணர்வு கொள்ளுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் யோக நிலையில் உயர்வு பெறுகிறோம்; இறைவனுடன் நெருங்கிய உறவு கொள்ளுகிறோம். “இறைவன் தொலைவில் இல்லை, அவர் எனக்கு அறிமுகம் ஆகாதவர் இல்லை, அவர் என்னிடமிருந்து பிரிந்து தொலைவில் இருக்கவில்லை” என்ற எண்ணத்தை நாம் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அவர் நம் அருகில் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் சொந்தமானவர். வேறு இருக்கிறார். அவர் நமக்குச் சொந்தமானவர். வேறு யாரையும்விட, எதையும்விட அவர் நமக்கு நன்கு அறிமுகமானவர்.

அவர் உங்கள் அருகில் இருக்கிறார் என்ற உணர்வு உங்கள் இதயத்தில் வளரவேண்டும். இந்த உணர்வு இருந்தால் யோகப் பயிற்சியில் நீங்கள் சிறப்பாக ஈடுபடலாம். இந்த உணர்வு யோகப் பயிற்சியை பலனுள்ளதாக ஆக்குகிறது. பயிற்சியில் ஈடுபட இது மத்தியிலும் நீங்கள் யோகப் பயிற்சியில் ஈடுபட இது உதவுகிறது.

இறைவனுடன் உங்களுக்கு நெருக்கமும் பழக்கமும் இருக்கும்போது இறைவனுடன் உறவு வைத்துக் கொண்டு உங்கள் பணிகளையும் செய்கிறீர்கள். இதனால் செயல் உங்களை பந்தப்படுத்த முடியாது. உலகம் உங்களை கட்டிப்போடாது. ஏனெனில் நீங்கள் இறைவனுடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருக்கிறீர்கள். அன்பு கொண்டிருக்கிறீர்கள். உலக வாழ்க்கைக்கு மத்தியில் இறைவனில் வாழ்ந்திருப்பதற்கான ரகசியம் இதுதான். இறைவன் தொலைவில் இல்லை, அருகில் இருக்கிறார். உலகில் இருக்கிறார், உலக நடவடிக்கைகளில் இருக்கிறார், உலக வாழ்க்கையில் இருக்கிறார்.

உங்களுக்குள் யோகத்தில் நிலைத்திருப்பதற்கான ரகசியம் இதுதான். இதை உங்கள் இதயத்தில் பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு கணமும் இதை நீங்கள் உணரவேண்டும். உங்கள் சாதனை இந்த வகையில் முன்னேற வேண்டும். இந்த ஆன்மீக உண்மையை உங்கள் அறிவாற்றலால் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உங்கள் மனம் எப்போதும் இந்த ஆன்மீக உண்மையில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். உங்கள் இதயத்தில் எப்போதும் இந்த ஆன்மீக விழிப்புணர்வு இருக்க வேண்டும். ஆன்மீக வாழ்க்கையில். வெற்றிபெற்று குறிக்கோளை அடைவதற்கான வழி இதுதான்.

99. விடுதலை அளிக்கும் பணி

இந்த உலகத்தில் வாழும் கோடிக்கணக்கான மக்களில் பெரும்பாலோர் ஏதேனும் ஒரு பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பலர் அவசியத்தையொட்டி வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் மனைவி, மக்களையும், வயதான தாய் தந்தையரையும் காப்பாற்றுவதற்காக வேலை செய்கிறார்கள். சிலருக்கு வேலை செய்வதில் ஒரு திருப்தி ஏற்படுகிறது. அதற்காக அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் உலக

முன்னேற்றத்திற்காக நடைபெறும் இயக்கத்திற்குத் தம்மால் இயன்ற பங்கினை அளிக்கிறார்கள். வேறு சிலர், கட்டாயமாக வேலை செய்கின்றனர். அவர்கள் அமைதியிழந்து இருக்கின்றனர். ஒய்வின்றி உழைக்கின்றனர். சிலர் அன்னை தெரசாபோல வேலை செய்கின்றனர். மற்றவர்கள், துன்பப்படுவதைக் கண்டு இரக்கப்பட்டு அவர்கள் இவ்வாறு தொண்டு செய்கின்றனர். அன்னை ஆனந்தமாயி போன்ற ஒரு சிலர் மட்டுமே தாம் பெற்ற இன்பத்தை இவ்வையகம் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இடையறாது சுற்றுப்பயணம் செய்து மக்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய்கின்றனர்.

ஆனால், சிலர் ஆன்மீக வளர்ச்சி பெறும் நோக்கில் பணி செய்கின்றனர். அவர்கள் தமது பார்வைக் கோணத்தை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றியும், தனது தோற்றப் பொலிவை சரிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றியும் தன்னிடம் உள்ள குறைகளைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றியும், தனது தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றியும், சரியான நோக்கத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றியும், கர்ம யோகத்தினை நடைமுறையில் கடைப்பிடித்து, ஆசை மற்றும் சுயநலத்தைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டும் என்பது பற்றியும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பணியின் மூலம் அடைய விரும்புவது இறைவனைத்தான், வேறு எதையும் அல்ல. அவர்களது பணியின் நோக்கம் இந்த உலகப் பொருட்களுடன் சம்பந்தப்படுவதோ அல்லது அவற்றை அனுபவிப்பதோ அல்ல. அவர்களது பணி கண்ணுக்குத் தெரியாமல் பரம்பொருளுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது.

அவர்களது பணி வித்தியாசமானது. அது உலக சம்பந்தம் உடையதல்ல. அதில் ஒரு ஆசை இல்லை. ஆனால் உயரிய நோக்கம் இருக்கிறது. அது அவர்கள் படிப்படியாக உயர்ந்து செல்ல மேற்கொள்ளும் முயற்சியின் ஒரு பகுதி. அது அவர்களது ஆன்மீக சாதனையின் ஒரு பகுதி. தமது பணியில் குறைகள் இருக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் விரும்புகின்றனர். விரும்பத்தகாத, ஆன்மீகத்துக்கு முரணான, தெய்வீகத்துக்கு முரணான எதுவும் தமது பணியில் குறுக்கீடாக வரக்கூடாது என்பதில் அவர்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் பணியின் மூலம் உயர விரும்பும் பணியாளர்கள். ஆகவே, அவர்கள் தற்சோதனை செய்து கொள்ளுகிறார்கள். இத்தகைய பணி, மனித வாழ்க்கையின் உயரிய குறிக்கோளாகிய இறைவனை நோக்கி ஜீவனை அழைத்துச் செல்லுகிறது; ஜீவனை விடுதலை செய்கிறது. இந்தப் பணிக்குப் பின்னணியில் ஆசையில்லை, பேராசை இல்லை. ஆகவே, அது விடுதலை அளிக்கிறது. வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக இறைவன் கருதப்பட்டு இறைவனுக்கு பூஜை செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, அது விடுதலை அளிக்கிறது. “கடவுள் இங்கே இருக்கிறார், இப்போது இருக்கிறார். நான் செய்யும் பணி, இறைவனுக்குச் செய்யும் புறவழிபாடு” என்று கருதி அவர்கள் பணி செய்கின்றனர். ஆகவே அவர்களது பணி கடவுளை மையமாகக் கொண்ட ஆன்மீகப் பணியாக இருக்கிறது. இத்தகைய பணியின் மூலம் மனிதனிடத்தில் குறிப்பிட்டதொரு ஞானமும் பாவமும் ஏற்படுகிறது.

மேலும், தவிர்க்கமுடியாத மற்றும் சில பணிகள் உள்ளன. அவை பசியை அடக்க உண்பது, தாகம் தணிக்க தண்ணீர் குடிப்பது, உடல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய பணி செய்வது, துணி துவைப்பது,

குளிப்பது, சமையல் செய்வது ஆகியவை ஆகும். ஆத்மஞானம் பெற்ற மகான்கள் கூட இந்த வேலைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். ரமண மகரிஷி சமையலறையில் அமர்ந்து காய்கறி நறுக்க உதவி செய்வது வழக்கம். குருதேவர் அனைத்துவிதமான அலுவலகப் பணிகளையும் செய்வது வழக்கம்.

இந்தப் பணிகள் ஆசையின் அடிப்படையில் செய்யப்படுபவை அல்ல. இவை தவிர்க்க முடியாத வேலைகள். பந்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஜீவனும் இந்தப் பணி செய்கிறது. ஜீவன் முக்தி பெற்ற மகான்களும், ஞானிகளும் துறவிகளும் கூட இந்தப் பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். ஏனெனில் இது தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால் இந்தப் பணிகளை, உடலளவிலிருந்து உலக அளவிலிருந்து ஆன்மீக நிலைக்கு உயர்த்துவதன் மூலம் இவற்றை யோகமாக மாற்றமுடியும். “இறைவா, நான் பேசுவதெல்லாம் உந்தன் புகழ் பாடுவதாகும். உறங்கும்போதும் உன் நினைவில் ஆழ்ந்து சமாதி நிலை அடைகிறேன். எனது புலன்களைத் திருப்திப்படுத்த நான் என்ன செய்தாலும் அது உனக்குச் செய்யப்படும் வழிபாடு. என் இதயத்தில் இருக்கும் உனக்கு அவை அர்ப்பணம் செய்யப்படுகின்றன” என்ற பாவத்துடன் நீங்கள் பணி செய்ய வேண்டும்.

ஆகவே, தவிர்க்கமுடியாத வகையில் உடலளவில் செய்யப்படும் பணிகள் கூட இறைவனை நோக்கிச் செல்லுவதற்கான ஆன்மீக விழிப்புணர்வுக்கும் இயக்கத்துக்கும் பயன்படுபவையாக மாற்றப்படுகின்றன. கர்மயோகி மற்றும் பக்தனின் குறிக்கோள் இத்தகையதாக இருக்க வேண்டும்.

அறியாமையுடன் பணியில் ஈடுபடுகிறவர்கள் சில நேரங்களில் உற்சாகமாக இருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் உற்சாகம் இழந்து காணப்படுகிறார்கள்.

சில நேரங்களில் ஒன்றுக்கொன்று முரணான உணர்ச்சிகளும், மனக்கிளர்ச்சிகளும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனம் புறச் செயல்களில் சிக்கலான வகையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது.

மனிதனுக்குள், புயலுக்கு மத்தியில் நிலவும் ஒரு அமைதியான சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒரு மனிதன் வெளியில் எத்தனை பணிகளில் ஈடுபட்டாலும் தனக்குள் ஆத்மாவில் ஒன்றியிருக்கிறான். மனிதனுக்குள் அமைதியும் உற்சாகமும் இருக்கின்றன. அவன் ஆத்மாவில் சீராக மனிதனுக்குள் வெல்லப்படமுடியாத ஒரு சீரான மனநிலை இருக்கிறது. வெளியில் எவ்வளவு கடுமையாகப் பணிகள் நடைபெற்றாலும் இத்தகைய மனச்சமநிலை பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆக, வெளியில் பணியும் நடக்கிறது; மனதில் அமைதியும் இருக்கிறது.

பகவான் கிருஷ்ணர் இத்தகைய செயலை வலியுறுத்தி பின்வருமாறு கூறுகிறார் : “என்னை நினைத்துக் கொண்டு உனது பணிகளைச் செய்”. “எல்லாப் பணிகளிலும் உன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்; அதே நேரத்தில் என்னிடத்தில் நிலைத்து இரு; என்னிடத்தில் வேருன்றி உறுதியாக இரு”. “உன் மனதுக்குள்ளே சீரான ஒரு சமநிலை இருக்கட்டும்”. இந்த வகையில் பல்வேறு பணிகளுக்கு மத்தியில் மனிதன் அமைதியாக இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணர் பல இடங்களில் வலியுறுத்தி நமது கண்களைத் திறக்கிறார். மனதுக்குள் கிளர்ச்சி இல்லை. அமைதியின்மை இல்லை. சுவலை இல்லை. மனம் உயரிய நிலையின் செல்வாக்கில் உள்ளது. ஆகவே, பல்வேறு புறப்பணிகளுக்கு மத்தியிலும் மனதில் அமைதி நிலவுகிறது.

அனைத்து சாதகர்களும், யோகிகளும் இதை நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். எந்தவிதமான புறச் செயல்களும் மன அமைதியைக் கெடுத்து

விடாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எத்தகைய அவசரமான, அவசியமான பணியும் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவுடன் ஒன்றியிருக்கும் நிலையைப் பாதித்து விட அனுமதிக்கக் கூடாது. இதை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு தினசரி வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். செயலில் ஈடுபடுவது தவிர்க்கமுடியாதது. ஆனால், அந்த செயலால் நாமும் பாதிக்கப்படக் கூடாது. மற்றவர்கள் பாதிக்கப்படுவதையும் தவிர்க்க வேண்டும்.

“உனது கடமையை மனக்காய்ச்சலின்றிச் செய்வாயாக” மனதில் அமைதியும், சமநிலையும் இருக்கட்டும். இதுவே குறிக்கோளாக இருக்கட்டும். அப்போது பணி யோகமாக மாறுகிறது. அது உங்களைத் திசை திருப்புவதில்லை. சரியான கோணத்தில் பார்த்தோமானால் வேலை, உண்மையில் வேலையில்லை. அது பக்தி, ஞானம், வைராக்கியம் மற்றும் யோகத்தின் ஒரு பகுதியாகும். அது அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக நிற்கிறது.

அத்தகைய செயலின் கலை மற்றும் விஞ்ஞானத் திறனை நாம் பெறுவோமாக (கர்ம கௌசலம்) வேகமாகச் சுழலும் சக்கரத்தின் மையப்புள்ளி அசையாமல் நிற்கிறது. ஆகவே, பணியின் இயல்பு இத்தகையது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நமது சாதனையின் மூலம் இறைவனை அடைந்து ஆத்மஞானம் பெறுவதற்கு இது அவசியம் தேவைப்படுகிறது.

ஆகவே, இதுபற்றி நாம் ஆழ்ந்து சிந்திப்போமாக. நமது ஆன்மீக வாழ்க்கை, நமது குறிக்கோள், தவிர்க்க முடியாத வகையில் குறைந்தபட்சமாக நாம் செய்யவேண்டிய பணி ஆகியவை பற்றிச் சிந்திப்போமாக. இதுபற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் நாம் நற்பயன் அடையலாம். எப்படி வாழ்வது, எப்படி

பணி செய்வது என்பது பற்றிய ஞானத்தைப் படிப்படியாக நம்மால் பெற முடியும். இத்தகைய பணிகளிலும், இத்தகைய பணிகள் மூலமும் நாம் யோக நிலையில் சீராக முன்னேற முடியும்.

நாம் வேலை செய்ய வேண்டிய இடத்தையும், நமது வாழ்க்கைப் பணியின் குறிக்கோளையும், நமது வாழ்க்கைப் பணியில் ஈடுபட வேண்டிய செயல்முறையையும், நாம் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள இறைவன் அருள்புரியட்டும்.

100. பிறருடைய சுக, துக்கங்களில் பங்கு கொள்ளுங்கள்

நமது உடலை, இறைவனின் நடமாடும் ஆலயமாக நாம் கருதவேண்டும். நாம் நமது உடலை எனது உடல் என்று சொந்தம் கொண்டாடுகிறோம். இறைவனும் கூட இந்த உடலை எனது ஆலயம் என்று இறைவன் சொந்தம் கொண்டாட முடியும். இந்த உடல் நம்மை விட இறைவனுக்கு அதிக உரிமையுள்ளதாக ஆகிறது. இந்த உடல் நம்முடையது என்று நினைப்பது எவ்வளவு எளிதாக இருக்கிறது! இந்த உடல் இறைவனுக்குச் சொந்தமானது என்று நினைக்கும் போது எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது!

இதுபற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அப்போது, பல உண்மைகள் நம்க்குப் புலப்படும். நாம் நம்மைப் பற்றி நினைப்பது எளிது. நாம் நம்மை ஒரு போதும் மறப்பதில்லை. ஒவ்வொரு நிமிடமும், நமது தேவைகள், நமது நிகழ்ச்சிகள், நமது குறிக்கோள்கள், நமது உடைகள், நமது உணவு ஆகியவை பற்றிச் சிந்திப்பது எளிதாக இருக்கிறது. அது இயல்பாகவும் இருக்கிறது. ஆனால், மற்றவர்களைப் பற்றியும், அவர்களுடைய தேவைகளைப் பற்றியும், அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியைப் பற்றியும் நினைப்பது கடினமாக இருக்கிறது.

நம்மைப் பற்றி நினைப்பது எளிதாகவும், பிறரைப் பற்றி நினைப்பது கடினமாகவும் இருப்பதற்குக் காரணமென்ன? நாம் எதில் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிறோமோ அதைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே, நாம் நம் உடலைப் பற்றியும், அதன் தேவைகள், வசதிகள், சௌகர்யங்கள் ஆகியவை பற்றியும், நிமிடக் கணக்கில் அதன் தேவைகள் பற்றியும் நம்மால் இயல்பாக எளிதாக சிந்திக்க முடிகிறது. அது உடனடியாக நம் மனதில் தோன்றுகிறது. அந்த சிந்தனை எப்போதும் நம் மனதில் இருக்கிறது. இந்த சிந்தனையை விடுத்து வேறு ஒன்றைச் சிந்திப்பது நமக்குக் கடினமாக இருக்கிறது. இதைப் புரிந்துகொண்டால், பிறரைப் பற்றிச் சிந்திப்பது ஏன் நமக்குக் கடினமாக இருக்கிறது என்பது நமக்குப் புரியும். காரணமென்னவென்றால், நாம் பிறரைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றியோ, அவர்களுடைய தேவைகளைப் பற்றியோ நாம் கவலைப்படுவதில்லை. நமக்கு எதில் ஈடுபாடு இருக்கிறதோ, அதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதும் எளிதாகவும், சிந்திப்பதும் இயல்பாகவும் இருக்கிறது. ஈடுபாடு இல்லாத இடத்தில் இவ்வாறு கவலை கொள்வதும், சிந்திப்பதும் கடினமாக இருக்கிறது.

சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் உலகம் முழுதும் உள்ள மக்களின் நலனில் அவர்கள் அக்கறை கொள்கிறார்கள். ஏதாவது ஓரிடத்தில் பேரழிவு ஏற்பட்டாலும், ஏதாவது ஓரிடத்தில் மக்கள் அவதிப்பட்டோடுக் கொண்டிருந்தாலும் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் உடனடியாக அவர்களைப் பற்றிச் சிந்தித்து உதவி செய்வதற்கு விரைந்து செல்கிறது. என்ன அற்புதம்! இது எவ்வளவு செயற்கையாக இருக்கிறது! செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் எப்போதும் விழிப்புடன்

இருக்கின்றனர். பிறருக்கு உதவ வேண்டும் என்ற சிந்தனையுடன் இருக்கின்றனர். இதை அவர்கள் ஒரு குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பதால், உதவி தேவைப்படும்போது, இயல்பாக உடனடியாக உதவி செய்கின்றனர். அதற்காக, அவர்கள் விசேஷ முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளத் தேவை ஏற்படுவதில்லை. அவர்கள் வாழ்வதே பிறருக்கு உதவி செய்வதற்காகத்தான். பிறர் நலனில் அக்கறை கொள்ளும் மனப்பான்மையை அவர்கள் தமக்குள் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிறருடைய துன்பம் தங்களுடைய துன்பமென்றும், அதில் பங்கு கொள்வது தங்களுடைய கடமை என்றும் அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

இந்த ஸம்ஸார வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ள ஜீவனின், மனம் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளுக்கு செஞ்சிலுவைச் சங்கம் தன்னையுமறியாமல் ஒரு தீர்வு கண்டிருக்கிறது. செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் தத்துவவாதிகள் அல்ல, ஆனால் மனிதாபிமானிகள். சிறுமதி படைத்த, ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்ட, குறுகிய வட்டம் உடைய, வரையறுக்கப்பட்ட, தற்காலிகமான, தவறான தனி மனிதனுடன் நம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாமல், அறியாமையிலிருந்து விடுபட்டு விழிப்படைய வேண்டும் என்று வேதம் அறிவித்ததற்கு இதுவே திறவு கோல்.

முதலில் மனிதாபிமானம், அன்பு, கருணை ஆகியவற்றின் மூலம் வேதாந்தத்தைப் பயிலத் தொடங்குங்கள். விடுதலையை அனுபவிக்கத் தொடங்குங்கள். எங்கும் பரந்து, உயர்ந்து, கற்பனையைக் கடந்து நிற்கிற பரம் பொருளுடன் உங்களை இணைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆக, 'நான், எனது' என்னும் பந்தத்தை முறித்துக் கொள்ளுவதற்கான முதல்படி மற்றவர்களைப் பற்றி சிந்திப்பதும்,

அவர்களின் சகதுக்கங்களில் பங்குகொண்டு
அவர்களுக்கு உதவுவதும் ஆகும்.

நீங்கள் ஜீவாத்மாவின் பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுபட முடியவில்லை என்றால், உங்களைப் பற்றிய எண்ணத்தை விடுத்து பரம்பொருளை நினைக்க முடியவில்லையென்றால் உங்கள் அருகிலிருக்கும் மனிதர்களை, உயிரினங்களை, புழுப் பூச்சிகளை, செடி கொடிகளைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இது கடினமல்ல. இவற்றைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும்; இவற்றை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள், இவை உங்கள் அருகில் இருக்கின்றன. குறிக்கோளை அடையும் முயற்சியை இப்படித் தொடங்குங்கள். இது உங்களை, உடனடியாக, கடவுளிடம் அழைத்துச் செல்லாவிட்டாலும் நான், எனது என்ற எண்ணச் சிறையிலிருந்து விடுவிக்க முடியும். இது சாதாரண விஷயமல்ல, மகத்தான சாதனை.

நீங்கள் திடீரென்று கடவுளை சிந்திக்க முடியாவிட்டால், உங்கள் பக்கத்து வீட்டுக்காரரிடம் அன்பு செலுத்துங்கள். நீங்கள் எங்கு, எந்த நேரத்தில் இருந்தாலும் அங்கு அப்போது அருகில் இருப்பவர்களுடன் அன்பு செலுத்துங்கள். அவர்கள் உங்களுக்கு அறிமுகம் இல்லாதவராக இருக்கலாம். ஆயினும் அந்தக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவர் உங்கள் அருகில் இருப்பவர். இப்படி பிறரை நினைத்து, அவர்களுடன் பழகி, அவர்களிடம் அன்பு செலுத்தினால் நீங்கள் குறிக்கோளில் வெற்றி பெறுகிறீர்கள். ஏனெனில் எலும்பும், சதையும் உடைய சிறைக்கூடமாக உள்ள உங்களிடமிருந்து, நான் எனது என்னும் வேண்டாத எண்ணங்களை விரட்டி அடிக்கிறீர்கள். இது உங்களது ஆதரவான அம்சம். இதுபேரன்ற விடுதலைக்கு நீங்கள் உங்களிடத்தில் வளர்த்துக் கொண்டால் நீங்கள் பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டு.

உங்களை நீங்களே விடுவித்துக் கொள்ளுவதில் வெற்றி பெறுவீர்கள்.

இதனால்தான் “நல்லவனாக இரு, நல்லதையே செய். அன்பாக இரு, கருணை காட்டு” என்றும் “பரோபகாரார்த்தம் இதம் சரீரம்” (பிறருக்குத் தொண்டு செய்வதே இந்த உடலுக்கு இதமானதாகும்) என்றும் நமது முன்னோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் போலும். ஜீவன் உடனடியாக கடவுளை அடைய முடியாமல் கஷ்டப்படுகிற போது அது (குறிக்கோளை நோக்கிச் செல்லும் இடைக்கால ஏற்பாடாக) நமது முன்னோர்கள் குறிக்கோள், தர்மம், பொதுநலத் தொண்டு, பிறரிடம் அன்பு கொள்ளுதல், கருணை காட்டுதல், ‘நான்’ எனும் எண்ணத்தை விட்டு பிறர் பற்றிச் சிந்தித்தல் என்பதையெல்லாம் நமக்கு வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். தனிமனிதனைப் படிப்படியாக உயர்த்த எவ்வளவு அற்புதமான வழிமுறையை நமது முன்னோர்கள் வகுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்!

ஆகவே, கடினமானதை சுலபமானதாக ஆக்க வேண்டுமானால் நீங்கள் உங்களை இறைவனுடன் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். எனக்குச் சொந்தமான மற்ற பொருள்களைப் போல் இறைவனும் எனக்குச் சொந்தம் என உணருங்கள். கடவுள் என்னுடையவர் என்ற சிந்தனை உங்களிடம் இருந்தால் நீங்கள் அவரைப் பற்றி நினைப்பது எளிதாகும்.

இது ‘என்னுடையது’ என்று மனிதன் எண்ணுவது ஒரு பிரச்னை. ஆனால் இந்த பிரச்னைக்கான தீர்வும் அதிலேயே இருக்கிறது. “தர்மம் மோக்ஷத்தின் வாசல். பொதுநலத் தொண்டு மிகச் சிறந்த சாதனை; அருள்நிலையடையும் வழி. அறநெறியின்படி முழுமையாக வாழாதவன் இறைஞானம் பெறமுடியாது” என்று குருதேவர் கூறினார். கடினமானதை எளிமையானதாக்கி, உங்களைத் துன்புறுத்தும் உலகியல்

பிரச்சனைகளிலிருந்து உங்களை விடுவிக்கும் கருவியைக் கண்டுகொள்ளுங்கள். இதற்கு இறைவன் உங்களுக்கு அருள்புரியட்டும்.

101. சக்திவாய்ந்த சுயநலமின்மை

அனைத்து உயிர்களுக்கும் தொண்டு செய்யும் சாதனையில் ஈடுபடுவதுதான் விடுதலை பெறுவதற்கான முதற்படி. சாதாரணமாக மனிதன் தன்னுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே அவன் அனைத்து உயிர்களின் நன்மைக்காகவும் பாடுபடுவது என்பது இயலாத செயலாக உள்ளது. மற்ற உயிர்களைவிட தன்னை அதிகமாக நேசிக்கும் மனிதனின் வாழ்க்கை முழுவதும் சுயநலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. மனிதன் இந்த நிலையிலிருந்து மாறுபட்டு உலக மக்கள் அனைவரிடத்திலும் அன்பு செலுத்தி, இறைவனால் படைக்கப்பட்ட விலங்குகள், புழுப் பூச்சிகள், புல் பூண்டுகள், மரம் செடி கொடிகள் போன்ற அனைத்திலும் அன்பு செலுத்தி அவற்றின் நன்மைக்காகப் பாடுபடும்போதுதான் விடுதலை பெறமுடியும். இதை நாம் உணரவேண்டும்.

நாம் நல்லெண்ண மையமாக ஆக விரும்புகிறோம். அனைவரும் நலம் பெற விரும்புகிறோம். நாம் சுவனிக்கத் தேவையில்லாதவை என்று எதையும் நாம் கருதவில்லை. அனைத்தும் மகத்தானவை. ஏனெனில் சிறியதோ, பெரியதோ அனைத்தையும் மகத்து இறைவன் படைத்திருக்கிறான். சுயநலத்தை மற்றது பொதுநலத்தை விரும்பும்போது தான் ஆன்மீக வாழ்க்கை தொடங்குகிறது. சுயநலத்தை விடாத வரையில் நான் எனும் அகந்தையை அழித்து விடுதலை பெற முடியாது. சுயநலத்துக்கு எதிரான பொதுநலத்தை நமது சக்திமிக்க தொண்டின்மூலம் பேணுகிறோம்.

சுயநல நோக்கு இல்லாமல், எதையும் விரும்பாமல், எதையும் எதிர்பார்க்காமல், பணி செய்ததற்காக நன்றியைக் கூட எதிர்பார்க்காமல் செய்கிற தொண்டு தான் தன்னலமற்ற தொண்டு. உண்மையான தன்னலமற்ற தொண்டு, வினம்பரமின்றி, ஆத்மார்த்தமாகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்று மகான்கள் கூறுகிறார்கள். ஒருவர், பிறருக்குத் தொண்டு செய்யும்போது, அவர் அறியாமல் செய்யவேண்டும் என்றும் மகான்கள் கூறுகின்றனர். வலது கை செய்யும் தொண்டு இடது கைக்குத் தெரியாமல் தொண்டு செய்ய வேண்டும். இதுவே உண்மையான தொண்டு; உயரிய, தன்னலமற்ற தொண்டு.

ஒருவர் சுயநலம் விரும்பாமல் பொது நலத்தை விரும்பும் போதுதான் இது சாத்தியமாகிறது. படைக்கப்பட்ட உயிர்கள் அனைத்தையும் நேசித்து அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும். மனிதர்களுக்குத் தொண்டு செய்தாலும் உண்மையில் அது தெய்வத் தொண்டாக ஆகிறது. இப்படிச் செய்யும் தொண்டில் உள்நோக்கமோ, ஆசையோ இல்லை. இது பல அற்புதங்களை நிகழ்த்த முடியும். இது நமது உள்ளுணர்வை முழுமையாக மாற்றிச் சீராக்கமுடியும்.

அனைத்தையும் இறைவன் படைத்திருக்கிறான் என்ற எண்ணத்துடன், இதயம் மூலம், மனத்தின் மூலம், பார்வையின் மூலம் இறைத்தன்மையை வெளிப்படுத்த வேண்டும். அனைத்தையும் தெய்வீகக் கண்ணால் பார்க்க வேண்டும். அதாவது அனைத்தையும் அன்பு நிறைந்த கண்ணால் காண வேண்டும்.

ஆகவே, அன்பு என்பது சாதாரண மனித உணர்வுக்கு அப்பாற்பட்டது. அது நம்மிடம் இருக்கிறது. ஆனால் மனித இயல்புக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் உண்மையில் நாம் மனிதர்

அல்ல. பரமாத்மாவின் அம்சமாக நாம் இருக்கிறோம். தெய்வாம்சம் உடையவராக இருக்கிறோம். இறைவன் அன்பின் வடிவம், கருணைக் கடல். இந்த தெய்வீக அன்பை, பிறரிடம் செலுத்தி அவர்களிடம் கருணைகாட்டி அவர்கள் நற்பயன்பெறும் வகையில் தொண்டு செய்வதே விடுதலை பெறுவதற்கான முதற்படியாகும்.

102. சிக்கலின்மையே விடுதலை

ஆன்மீக வாழ்க்கையின் நிறைவு நிலை நமக்குள் ஏற்படும் இணக்கம். அதாவது சிக்கல்களையெல்லாம் தீர்த்துவிட்டு இறைவனுடன் இணங்கியிருத்தல். நீங்கள் அடையும் நிறைவு நிலையில் கடவுளைத் தவிர வேறு எதிலும் நீங்கள் பற்றுக் கொள்ளுவதில்லை. மனம் கடவுளைத் தவிர வேறு எதையும் சிந்திப்பதில்லை - ஏகாக்ரதே. ஆரவாரம் செய்யும் அனைத்தும் புறத்தே தள்ளப்பட்டு நீங்கள் இறைவனுடன் ஒன்றியிருக்கிறீர்கள்.

இறுதியில் நீங்களும் உங்கள் உணர்விலிருந்து வெளியேறி விடுகிறீர்கள். அங்கே கடவுள் மட்டுமே இருக்கிறார். ஒருங்கிணைந்த உணர்வு, சிக்கல் இல்லாத தெளிவு, எளிமை, அத்தை உணர்வே, இறைவன். அதுவே விடுதலை. உங்களுடைய பந்தத்துக்கும் அமைதியின்மைக்கும் காரணமாக இருந்த உங்களிடமிருந்து உங்களை இறுதியாக விடுவித்துக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

நான் எனும் அகந்தை இருக்கும்வரை கவலையும் இருக்கும். அகந்தையை அகற்றினால்தான் இறைவன் உங்கள் இதயத்தில் அமர்கிறான். அந்தக் கணமே நீங்கள் அமைதி அடைகிறீர்கள். இனிமேலும் மன அமைதியைக் கெடுக்கும் குழப்பங்கள் எதுவும் இல்லை.

இப்போது தெய்வீகம் மட்டுமே இருக்கிறது. அமைதி மட்டுமே இருக்கிறது. அமைதியே கடவுள். அமைதி

என்பது ஒலி அல்லது சப்தம் இல்லாத நிலை இல்லை. அது அனைத்தையும் கடந்து நிலையான உண்மைப் பொருளாக உள்ள பரம்பொருளுடன் ஒன்றியிருப்பதாகும். இதுதான் இறுதித் தெளிவு, எளிமை. இது உன்னத எளிமை. இந்த நிலையில் உங்களை திசை திருப்பவோ அச்சுறுத்தவோ இரண்டாவதாக எதுவும் இல்லை.

இறுதித் தெளிவாகவும், எளிமையாகவும் உள்ள இறைவனை அடையும் வழி, வாழ்க்கை முழுவதும் எளிய வாழ்க்கை, தூய சிந்தனை, எளிய உணர்வு, எளிய இயல்பு ஆகியவற்றுடன் வாழ்வதாகும்; குழப்பமின்றி இருப்பதாகும்; உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் எளிமையாக இருப்பதாகும்; உங்கள் வாழ்க்கையின் அனைத்து நிலைகளிலும் எளிமையாக இருப்பதாகும். குழந்தைகள் எளிமையாக, தெளிவாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கவலையின்றி இருக்கிறார்கள். “குழந்தைகளை என்னை நோக்கி வரச் செய்யுங்கள். அவர்களுக்கே இறைவனின் சாம்ராஜ்யம் சொந்தமானது”.

அனைத்துச் சிக்கல்களுக்கும் காரணம் அகங்காரம் தான். அனைத்து மோதல்களுக்கும், சண்டைகளுக்கும் அமைதியின்மைக்கும், மனஸ்தாபங்களுக்கும் அகங்காரம் தான் காரணம். இது ஒரு தீமை, ஆயினும் அது தேவைப்படுகிறது. ஆகவே ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க வேண்டும். ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் இதை அழகாக சுருக்கமாகப் பின்வருமாறு கூறினார் : “அகந்தையை சாத்வீகமான அகந்தையாக, தீய விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்காத அகந்தையாக மாற்றுவர்கள். இறைபக்தி, இறைஞானம் எனும் தத்துவவாதியின் அற்புதக் கல்லின் ஸ்பரிசம் அதன்மேல் படட்டும்”. அகந்தையை ஆன்மீக மயமாக ஆக்க வேண்டும். அதிலிருக்கும் தீய குணத்தை அகற்றிவிட

வேண்டும். அதிலிருக்கும் ஆபத்தைப் போக்கிவிட வேண்டும். அகந்தையை முற்றிலும் அகற்றுவது சாத்தியமில்லை; அதனால் தீமை ஏற்படாத அளவுக்கு அதை மாற்றியமைப்பது சாத்தியமானது.

ஒரு பாம்பாட்டி ஒரு நாளில் இருபத்து நான்கு மணி நேரமும் பாம்பை தன் தோளில் போட்டுக் கொண்டு அலைகிறான். அவன் அதைத் தன் கையில் பிடித்து பார்வையாளர்களுக்குக் காட்டுகிறான். பாம்பின் விஷத்தை அவன் முன்னதாக அகற்றிவிட்டதால் இது சாத்தியமாகிறது. மற்றவர்கள் பார்வைக்கு பாம்பு எப்போதும் போல காட்சியளிக்கிறது. அது சேடுகிறது. ஆனால் அதன் விஷத்தை அகற்றிவிட்டதால் அதனால் துன்பம் ஏற்படாது என்பது பாம்பாட்டிக்குத் தெரியும்.

நீங்கள் தமோகுண, அல்லது ரஜோகுண அகந்தைக் குழப்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு சாத்வீக நிலையில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். இந்த நிலையில் 'நான்' என்பது இருக்கிறது. ஆனால் அது, "நான் இறைவனின் தொண்டன், இறைவனின் தொண்டர் களுக்குத் தொண்டன். நான் தொண்டு செய்வதற்காகவே வாழ்கிறேன். ஆகவே, அனைவரையும் எனது எஜமானர்களாக, என்னில் உயர்ந்தவர்களாகப் பார்க்கிறேன். அனைத்து உயிர்களையும் மதித்துப் போற்ற நான் வாழ்கிறேன்" என்பதாகும்.

இது தீமை விளைவிக்கும் 'நான்' அல்ல; இது ஆன்மீகத்துக்கு முரணான 'நான்' அல்ல. ஏனெனில் அது சாத்வீகத் தன்மை உடையதாக மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குழந்தை கூட 'நான்' என்று சொல்லுகிறது. ஆனால் அந்த 'நான்' நீரில் எழுதியதற்குச் சமம். அதை அடையாளம் காண முடியாது; ஏனெனில் அதில் அகந்தை இல்லை; ஆணவம் இல்லை. அது தெளிவானது, எளிமையானது, கள்ளங் கபடமற்றது.

இந்தத் தெளிவான, எளிமையான அக இயல்பையே இறைவன் விரும்புகிறான். ஆகவேதான் “குழந்தையைப் போல இருங்கள்” என்று நமக்கு அறிவுரை சொல்லப்படுகிறது. குருதேவர் ஒரு இடத்தில் பின்வருமாறு கூறினார் : “சிறுபிள்ளைத்தனமாகச் செயல்படாதீர்கள். ஆனால் குழந்தையைப் போல் கன்னங் கபடம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். இது அவசியம். இறைவனுடைய கருணையையும் அருளாகியையும் பெற இதுவே ரகசியம்”.

ஆகவே எந்த அளவுக்கு நமது அக வாழ்க்கையையும் புறவாழ்க்கையையும் எளிமையாக வைத்திருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் திசை மாறிச் செல்லாதிருப்போம். நமது மனம் இறைவனிடம் ஒன்றியிருக்கிறது. யோசத்தின் மையமான அம்சம் இதுதான். நமது அகவாழ்க்கை இப்படித்தான் அமைய வேண்டும். சிந்தனையைச் சிதறவிடாமல், குழப்பம் அடையாமல், பல்வேறு திசைகளில் சிந்தனையைச் செலுத்தாமல் தெய்வீக நோக்கம், பத்தி, மன ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றின் மூலம் ஒரே திசையில் நீங்கள் முன்னேறினால் நீங்கள் எளிமையின் இருப்பிடத்தை அடைந்து ஒரே இறைவனாக உள்ள பரம்பொருளுடன் ஒன்றிவிடுகிறீர்கள்.

இது உங்கள் சாதனையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கட்டும். இது உங்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கை மற்றும் அறநெறி வாழ்க்கைக் கட்டுப்பாட்டின் ஒரு அம்சமாக இருக்கட்டும். மனிதவாழ்க்கையின் தத்துவம் இதுதான். நீங்கள் இந்த நிலையில் வாழ்ந்தால், இங்கு, இப்பொழுது எல்லாம் நிறைவேறும்.

நீங்கள் இந்த இடத்தில் இந்த நேரத்தில் விடுதலை பெறப் போகிறீர்கள். நீங்கள் விடுதலை உணர்வு பெறப் போகிறீர்கள். இதை இங்கேயே, இப்பொழுதே பெறாவிட்டால் அதைப் பெற வேறு இடம் இல்லை.

நீங்கள் எங்கு இருந்தாலும் உங்களில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். விடுதலை பெறுவதற்கான முயற்சி உங்களுக்குள்ளேதான் முற்றுப் பெறுகிறது. விடுதலையை அடைவதற்கான இலக்கு உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. விடுதலையை உங்களுக்குள்ளேதான் அனுபவிக்க வேண்டும். இதுதான் உண்மை.

நமக்கு முன்னால் இருக்கும் இந்த உண்மையை நாம் புரிந்துகொள்ள கடவுள் நமக்கு உதவி புரியட்டும். மனத்தின் ஏமாற்றும் தன்மையையும் தந்திரங்களையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள இறைவன் நமக்கு ஞானத்தையும் பலத்தையும் தரட்டும். மனம் கற்பனையில் மிதந்து, நம்மை எளிமை என்னும் சாதனையிலிருந்து விலகுமாறு செய்கிறது. எளிமையும் தெளிவும் இருக்கும் இடத்தில் மனம் குழப்பத்தை உண்டாக்க முயலுகிறது. இந்த மனத்திடம் எச்சரிக்கையாக இருங்கள்.

ஆகவே, நாம் நமக்குள் விழிப்புடன் இருந்து நமது இயல்பான எளிமை நிலையிலிருந்து விலக மறுக்க வேண்டும். நாம் விழிப்பு நிலையில் இருந்தால் நமது இயல்பான எளிமை நிலையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளமுடியும். கடவுளுடன் நேரடியாக உறவு வைத்துக்கொள்ள முடியும். இறைவனிடம் எப்போதும் நிலைத்திருங்கள்.

103. நல்லதை நாடிச் செயல்படுக

பகவான் கிருஷ்ணர் பகவத் கீதையின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில், “க்ருபணா. பலஹேதவ. (பலனை எதிர்பார்த்துச் செயல்படுபவன் இழிவானவன்)” என்று கூறுகிறார். பேராசையும் கருமித்தனமும் உடையவர்கள் எப்போதும் பணிசெய்யும்போது பலனாக ஏதாவது ஒன்றை எதிர்பார்க்கின்றனர் என்று அவர் கூறுகிறார். இது இழிவான நோக்கு என்றும் போற்றத்தக்க, உயரிய அல்லது அழகிய நோக்கு அல்ல என்றும் கூறுகிறார்.

ஏன் ஒருவர் எப்போதும் ஏதாவது ஒன்றைப் பலனாகப் பெறக் கருதிச் செயல்படவேண்டும்? செய்யும் பணி, புனிதமானது, நல்லது, பிறருக்கு நன்மை தரக்கூடியது என்று கருதி ஏன் செயல்படக்கூடாது? ஒரு பணியின் மூலம் உங்களுக்கு ஏதாவது கிடைத்தால்தான் அது உபயோகமானது என்று ஏன் நீங்கள் கருதவேண்டும்? அதனால் பிறருக்கு எந்த அளவுக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்று ஏன் சிந்திக்கக் கூடாது? ‘நான்’ என்ற எண்ணத்துடன் ஏன் செயல்பட வேண்டும்? ‘எனக்கு ஏதாவது வேண்டும்’ என்ற எண்ணத்துடன் ஏன் செயல்பட வேண்டும்?

பகவான் மேலும் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

“இது போற்றத்தக்கதல்ல, என்னால் உன்னைப் பாராட்டமுடியாது. நீ என் குழந்தை. இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் உன்னுடையது. நான் உனக்குச் சொந்தம். இதற்கு மேல் உனக்கு என்ன வேண்டும்? நான் உனக்குள் இருக்கிறேன். ஆகவே நீ மகத்தானவன் நீ அதிர்ஷ்டசாலி, நீ அருளாசி பெற்றவன், எல்லா வகையிலும் உனது வாழ்க்கை பூரணமானது. இதை ஏன் நீ எண்ணிப் பார்க்கக் கூடாது? இதனிலும் சிறந்தது ஏதாவது உண்டா? இதனிலும் மகத்தானது

ஏதாவது உண்டா? நீ என்னை அடைந்திருக்கிறாய். இதற்கு மேல் உனக்கு என்ன வேண்டும்? 'இந்தப் பணியைச் செய்தால் எனக்கு என்ன கிடைக்கும்? நான் இதைச் செய்கிறேன், இதற்காக எதையாவது ஏதிர்பார்க்கிறேன்' என்ற அற்பத்தனமான எண்ணத்தால் ஏன் உங்கள் வாழ்க்கையை ஒரு கமையாக ஆக்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

“இந்தச் சிந்தனையிலிருந்து உன்னை விடுவித்துக் கொள். உயரிய பண்பு உடையவனாக இரு பரந்த மனம் உடையவனாக இரு குறுகிய மனம் உடையவனாக இருக்காதே. உனக்காக எதையாவது ஏதிர்பார்க்கும் எண்ணத்தை உதறித் தள்ளு. ஏனெனில் அது தவறானது. அது தவறானது மட்டுமல்ல, உனது பிரச்சனையாகவும் உருவெடுக்கிறது. இது உங்களுக்குப் பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவிக்கிறது என்று உங்களுக்குப் புரியவில்லையா? புரிந்து கொண்டால் ஏன் அதை மேலும் வளர்த்துக் கொள்ளுகிறாய்? அது உன்னை இழுத்துச் செல்லுகிறது. உன் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. 'நான்', 'எனது', 'எனக்கு என்ன கிடைக்கும்' என்ற எண்ணங்களை அது உற்பத்தி செய்கிறது”.

நீங்கள் ஏன் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழவேண்டும்? ஏனெனில் அது உயர்ந்தது; நல்லது. அதனால் உலகம் முழுவதற்கும் நன்மை கிடைக்கும். அதனால் உனக்குச் சில பிரச்சனைகள், கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டால் என்ன? அது பற்றிக் கவலைப்படாதே.

ஆகவே, பகவான் சொல்லியிருக்கும் இந்தக் கருத்தை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். ஏன் ஏதாவது ஒன்றை உங்களுக்குத் தரவேண்டும்? செய்கிற பணி, நற்பணி என்றால் ஏன் அதைச் செய்யக் கூடாது? “நல்ல பண்பு சிறந்த பயன்” என்று மேலைநாடுகளில் ஒரு பழமொழி உண்டு.

நற்பண்புகளைப் போற்றுங்கள், உங்கள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடியுங்கள், எதையும் எதிர்பார்க்காமல், அது நல்லது, அழகானது என்பதற்காகவே அதைக் கடைப்பிடியுங்கள். ஒவ்வொருவரும் இத்தகைய சரியான, ஆரோக்கியமான சிந்தனையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

“நல்ல எண்ணங்கள் அனைத்துத் திசைகளிலிருந்தும் வரட்டும்”. வேதகாலத்து ரிஷி ஒருவர் இவ்வாறு கூறுகிறார். “இதன்மூலம் நாமெல்லாம் நன்மைக் கேந்திரங்களாக ஆவோம்” என்றும் அவர் கூறுகிறார். இதுபோதும். நற்குணங்களை வளர்த்துக்கொண்டு, நல்லவர்களாக ஆகி, நல்லதையே செய்து வேறு எதையும் பெற்றிட விரும்ப வேண்டாம். எதையாவது எதிர்பார்ப்பது, உயர்ந்த நிலையிலிருந்து வியாபார நிலைக்குத் தாழ்ந்து விடுவதாகும். நீங்கள் ஒன்றைச் செய்கிறீர்கள். அதற்குப் பலனாக எதையேனும் எதிர்பார்க்கிறீர்கள். இதைத்தான் ஒவ்வொரு கடைக்காரரும் செய்கிறார். இது ஆன்மீக மனப்பான்மை அல்ல.

“எனக்கு தரிசனம் கிடைக்க வேண்டும். நான் பரவச நிலையை அடைய வேண்டும்” என்று நீங்கள் எதிர்பார்த்தால் உங்கள் சாதனை இந்த அளவுக்குத் தாழ்ந்துவிடுகிறது. சாதனை செய்தால் மகிழ்ச்சி கிடைக்கும். உயர்நலம் விளையும் என்று எதிர்பார்த்து அதில் ஈடுபடுகிறீர்கள். இதற்காகவா நீங்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டீர்கள்? இதற்காகவா மிலரேபா கடுந்துன்பங்களை அனுபவித்தார்?

இது, ஒரு விதையை இன்று ஊன்றி வைத்துவிட்டு அது எந்த அளவுக்கு முளைத்திருக்கிறதென்று அடுத்த நாள் தோண்டிப் பார்ப்பது போல என்று இராமகிருஷ்ணர் கூறியிருக்கிறார்? என்ன நடந்தது என நீங்கள் ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்? நீங்கள் உங்கள்

கடமையை மட்டும் செய்யுங்கள். “நான் எனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த இந்த மனிதப் பிறவியில் நான் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்கிறேன். கடவுளின் எண்ணத்தை நான் செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த வாழ்க்கையில் ஈடுபட இது போதும். வேறு எந்தக் காரணமும் தேவையில்லை.

“இறைவன் எனக்கு இதைத் தரவேண்டும். அதைத் தரவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்து நான் பணிசெய்யவில்லை. அவர் எனக்குப் பலன் தர வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இது நற்பணி. ஆகவே இதை நான் செய்கிறேன். எனது இந்த மனித வாழ்க்கையின் நோக்கம் இதுதான். இந்தப் பணியை என்னால் தொடர்ந்து செய்ய முடிந்தால், அதுவே எனக்கு திருப்தி தரும். கடவுள் எனக்குத் தந்த இந்த வாழ்க்கையை நான் வீணாக்கிவிடவில்லை என்று அறிந்து நான் திருப்தி அடைகிறேன். இதை நான் மிகச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். எனக்கு இதுபோதும். நான் எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறேன், எனக்கு என்ன கிடைத்தது என்று நான் எண்ணிப் பார்க்கத் தேவையில்லை. எனது வாழ்க்கை முழுவதையும் தெய்வீகமானதாக ஆக்க வேண்டும். இறுதிக் குறிக்கோளை அடையப் பாடுபடுவது எனது கடமை. கடவுள் விரும்புகிறபடி அருள்புரியட்டும்”.

உண்மையான பக்தனின் உணர்வு இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். எதையாவது எதிர்பார்த்துப் பணி செய்யும் எண்ணத்தை விட்டு, உங்கள் வாழ்க்கையை தெய்வீகமானதாக ஆக்கிக் கொள்ளும் உயரிய முயற்சியில் ஈடுபடுங்கள், இந்த உயரிய நிலையை நீங்கள் அடைவதற்காகத்தான் உங்களுக்கு இந்த வாழ்க்கை தரப்பட்டிருக்கிறது.

தாராள மனதுடன் செயல்படுங்கள். உங்களிடம் இந்த உயரிய சிந்தனை இருக்கட்டும். அனைத்தும் புனிதமானது, அனைத்தும் நல்லது, அனைத்தும் அழகானது, அனைத்தும் தெய்வீகமானது, அனைத்தும் ஆன்மீகத் தன்மை கொண்டது, அனைத்தும் உயர்ந்தது என்ற எண்ணத்தை இறைவன் உங்களுக்குத் தந்து அருள்புரியட்டும். உங்கள் பணியால் பிறருக்கு நன்மை ஏற்படலாம். அது இறைவன் விருப்பம். ஆனால் நீங்கள் இந்தப் பணி நற்பணி, உயர்ந்த பணி, வாழத் தகுந்த வாழ்க்கை என்ற எண்ணத்துடன் வாழ்க்கையை நடத்துங்கள். இதற்கு வேறு எந்தக் காரணமும் தேவையில்லை.

104. நீங்கள் வாழத் தகுந்த வாழ்க்கை

கிறித்தவ இறையியல் அறிஞரும் சர்ச் பிரமுகருமான ஒருவரிடம் ஏசுநாதரின் குணநலன்களை விளக்குமாறு கேட்கப்பட்டது. அவர் பின்வருமாறு பதிலளித்தார் : “சிலர் அவரை யூதர்களில் சீர்திருத்தவாதி என்று சொல்லுகின்றனர். சிலர் அவரை தேவகுமாரன் என்று அழைக்கின்றனர். சிலர் அவரை அவதார புருஷர் என்று அழைக்கின்றனர். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் . ஏசுநாதர் உயர்ந்தவர், சிறந்த பண்பாளர்; அவர் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் நல்லதையே செய்தார். மனிதர்களுக்கு நன்மை செய்ய அவர் மனிதர்களுடன் பழகினார். அவர் மனிதர்களின் நோயை குணப்படுத்தினார். மனிதர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தந்தார். மனிதர்களுக்கு ஆறுதல் சொன்னார். அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி உயர்த்தினார்”.

பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் வாழ்க்கையைப் பார்த்தோமானால் அவர் பிறந்தது முதல் இந்த பூமியில் தனது திருவிளையாடலை முடித்துக்கொண்டு திரும்பியதுவரை அவரது வாழ்க்கையில் நிறைய

சம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. அவர் ஒருபோதும்
 ஒய்ந்து இருந்ததில்லை. அவர் மனிதர்களிடையே
 நடமாடிக்கொண்டேயிருந்தார். ஏதேனும் ஒரு செயலில்
 ஈடுபட்டு வந்தார். அவர் பிறந்தது முதல் அவரது
 வாழ்க்கை முழுவதும் மக்களுக்கு உதவினார்;
 தவறுகளைத் திருத்தினார். மகிழ்ச்சியை இழந்தவர்களுக்கு
 மகிழ்ச்சி தந்தார். பலவகைப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதேனும்
 ஒரு வகையில் உதவினார். அவர் நல்லவராக இருந்தார்
 நல்லதையே செய்தார். பிறருக்கு உதவினார். பிறர்
 துன்பத்தைப் போக்கினார். இதுதான் நாம் காணும்
 காட்சி. அவர் ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசிவரை
 தொடர்ந்து நல்லவராக இருந்து, தொடர்ச்சியாகப்
 பிறருக்கு உதவி செய்து தியாகமயமான வாழ்க்கை
 வாழ்ந்தார். அவர் எப்போதும் தன்னைப்பற்றி
 நினைக்காமல் பிறரைப் பற்றியே நினைத்தார். தனது
 வாழ்க்கை முழுவதும் பிறரை மகிழ்வித்தார். ஏழை,
 பணக்காரர் அனைவரிடத்திலும் பகவான் இருப்பதால்
 உலகம் பயன்பெற்றது.

இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தெய்வமாக மட்டுமின்றி
 பிறர் நலம் நாடும் மகத்தான தொண்டராகவும்
 விளங்கினார். ஸ்ரீராமர் ஒரு மனிதன் எப்படி
 வாழவேண்டும் என்பதை வாழ்ந்து காட்டிய ஷட்சிய
 மனிதனாக விளங்கினார். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் மனிதன்
 எப்படி பிறருக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டும் என்பதை
 விளக்குவதுபோல சிறந்த
 (பரோபகாரியாக) வாழ்ந்து காட்டினார்.

மனிதனுக்கு சிந்திப்பதற்கும், உணரவதற்கும்,
 விஷயங்களை பகுத்தறிவதற்கும் ஆற்றல் இருக்கிறது.
 உயர்ந்தது எது, மட்டமானது எது என்று பகுத்தறியும்
 ஆற்றல் இருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்திக்
 கொள்ளாமல் ஒருவன் சுயநலத்தில் மூழ்கி,
 தன்னைப்பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தால் அவன்

வாழ்கிறான் என்று சொல்வதைவிட நடைப்பிணமாக நடமாடுகிறான் என்றே சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்கும். தன்னுடைய நலனில் அக்கறை செலுத்திக் கொண்டு, இடையறாது மற்றவர்களுடைய நன்மைக் காகவும், மகிழ்ச்சிக்காகவும் பாடுபடுபவன்தான் உண்மையில் வாழ்வதாகச் சொல்லமுடியும்.

ஒரு மனிதன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள மனிதர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் வகையில் வாழ்வதுடன் இறைவனுக்காக வாழ்ந்து, இறைவனுக்காக ஒவ்வொரு கணமும் சுவாசித்து, இறைவனை நினைத்து, சிந்தித்து இறைவன் மீது பக்தி செலுத்தி வாழ்ந்தால் அதை உண்மையான வாழ்க்கை எனச் சொல்லலாம். இத்தகைய வாழ்க்கைக்கு மரணம் இல்லை. இந்த வாழ்க்கை எப்போதும் நீடித்திருக்கும் வாழ்க்கையுடன் ஒன்றிவிடுகிறது. அது நிலையான வாழ்க்கை, தெய்வீக வாழ்க்கை, கடவுளில் வாழும் வாழ்க்கை, மனிதன் கடவுளின் அங்கமாக இருப்பதை அறிந்துகொள்ளும் வாழ்க்கை.

ஆகவே, இந்த உலகில் நீங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் மனித வாழ்க்கை வாழாமல் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்கிறீர்கள். என்றும் நீடித்திருக்கும் இறைவாழ்க்கை வாழ்கிறீர்கள். இறைவனின் அம்சமாக நீங்கள் இருப்பதை அறிந்து வாழ்கிறீர்கள். நீங்கள் அதுவாக வாழ்கிறீர்கள். தெய்வீக ஒளியுடன் பிரகாசிக்கிறீர்கள். உங்களது வாழ்க்கையின் அனைத்துப் பணிகளிலும் சொல்லிலும், செயலிலும், எண்ணத்திலும் - தெய்வீகப் பண்பை வெளிப்படுத்துகிறீர்கள்.

இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே விரும்ப வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை, வாழ்வதற்கே முயற்சிக்க வேண்டும். அத்தகைய வாழ்க்கைதான் தெய்வீக வாழ்க்கை, உயரிய வாழ்க்கை. அத்தகைய

வாழ்க்கையே நிலையான வாழ்க்கை; கடவுள் நிலவுலகில் வாழும் வாழ்க்கை.

அன்புக்குரிய குருதேவர் இத்தகைய ஒளிமயமான உதாரணமான வாழ்க்கையை இக்கால மக்கள் முன் வைத்திருக்கிறார். ஏனெனில் இது உங்கள் பிறப்புரிமை. இத்தகைய வாழ்க்கை வாழ நீங்கள் தகுதி உடையவர். துக்கமும் மரணமும் நிறைந்த இந்த உலகில் பிறந்துள்ள நீங்கள் இத்தகைய வாழ்க்கை வாழ்ந்தால் உங்களது தெய்வீக லட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டதாக ஆகும். இது இந்த உடலுடன் வாழும் நிலையான வாழ்க்கை. இது அமரத்துவம் நிறைந்த வாழ்க்கை இது தெய்வீக வாழ்க்கை. இத்தகைய வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். திருவருள் பெறுங்கள்.

105. கடவுளுக்காக வாழ்வதே வாழ்க்கை

பரம்பொருள் என்னும் செல்வத்தைவிட உயரிய மதிப்புடைய செல்வம் எதுவும் இல்லை. எப்போதும் அந்தப் பரம்பொருளுடன் ஒன்றியிருப்பதே உண்மையான வாழ்க்கை. உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வசம்பந்தம் இல்லாத வாழ்க்கையாக இருந்தால் அது வறுமை நிறைந்த வாழ்க்கை. நீங்கள் எவ்வளவு பெரிய பணக்காரராக இருந்தாலும், அறிவுஜீவியாக இருந்தாலும், புத்திசாலியாக இருந்தாலும், உளவியல் அறிஞராக இருந்தாலும் உங்கள் வாழ்க்கை வறுமை நிறைந்த வாழ்க்கையாகவே அமையும். “ஒருவன் ஆத்மாவை இழந்து, உலகத்தையே பெற்றுக் கொண்டாலும், அதனால் அவன் அடையும் பயன் என்ன?” இந்த வார்த்தைகள் மூலம் நமக்கு உண்மை தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு சாதகனிடம் இந்தச் செல்வம் இருப்பதை அறிவது எப்படி? இந்த ஆன்மீகச் செல்வம் நம்மிடம் இல்லை என்பதை அறிவது எப்படி?

நமது வாழ்க்கை முழுவதும் அதைப் பெற முயற்சிக்க வேண்டும். நமது ஜீவனின் எந்த ஒரு பகுதியும் இதற்கு நேர்மாறான திசையில் செல்ல அனுமதிக்கக் கூடாது; இதைத் தவிர வேறு எதையும் விரும்ப அனுமதிக்கக் கூடாது. “எனது ஜீவன் முழுமையாக உன்னிடத்தில் இருக்கட்டும். எனது எந்த ஒரு அங்கமும் உன்னை நோக்கி வராமல் விலகிப் போகாதிருக்கட்டும்” என்று இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்.

நீங்கள் பிறவி எடுத்தது இதற்காகத்தான். இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை வாழத்தான். உங்களுக்கு மனிதப் பிறவி தரப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் முழுமையாக இறைவனில் வாழ முயற்சி செய்யுங்கள். இப்படி வாழும் வாழ்க்கைதான் அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையாகிறது. பரம்பொருளுடன் நீங்கள் ஒன்றியிருக்கும்போதுதான் உண்மையில் நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள். நீங்கள் எப்போதும் பரம்பொருளைப் பற்றி நினைத்திருக்கும்போது உங்கள் வாழ்க்கை அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையாக ஆகிறது. நீங்கள் இறைவனில் வாழ்ந்து, இறைவனுடன் உரையாடி, நடமாடி இருப்பதாக உணர்ந்திருக்கும்போது உங்கள் வாழ்க்கை அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையாக ஆகிறது.

“பரமாத்மாவில் நான் இருக்கிறேன். எனக்குள் பரமாத்மா இருக்கிறார். இறைவனுக்காகவே நான் வாழ்கிறேன். எனக்குச் சொந்தமான அதனிடம் என்னை முழுமையாக ஒப்படைக்கவே நான் வாழ்கிறேன்” என்ற உணர்வுடன் இரண்டற்ற ஒரே பரம்பொருளாக உள்ள இறைவனிடம் உங்களை முழுமையாக ஆத்ம சமர்ப்பணம் செய்ய உங்களுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு, பெரும் பேறாகும், நல்ல அதிர்ஷ்டமாகும்.

இதைவிட உயர்ந்தது எதுவும் இல்லை. நீங்கள் எப்போதும் இறைவனை சிந்தித்திருக்க வேண்டும்.

ஆத்மசிந்தனை, விவேகம், புலனாய்வு, வேட்கை ஆகியவற்றுடன் இறைவனை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். அதனுடன் ஒன்றுபட்டிருப்பதை உணர வேண்டும். நீங்கள் இறைவனில் வாழ வேண்டும். இறைவனை நோக்கி முன்னேற வேண்டும். இந்த மகத்தான குறிக்கோள் வணக்கத்துக்குரிய குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜி மகராஜ் அவர்களால் நம்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

நமது வாழ்க்கையில் தெய்வீகத்தன்மை இருக்கவேண்டும். எல்லா இடங்களிலும், எல்லாப் பொருட்களிலும், எல்லா நேரங்களிலும் பல்வேறு வேலைகளுக்கு மத்தியிலும் இறைவன் இருப்பதைக் காணவேண்டும். நம்மிடத்தில் தெய்வீக உணர்வு நிறைந்திருக்க வேண்டும். இருப்பது இறைவன் மட்டுமே; மற்ற பொருட்களெல்லாம் இருப்பதாகத் தோன்றுவது மாயை; இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாக நாம் கற்பனை செய்துகொள்ளுகிறோம். உங்களுக்கு அனைத்துமாக ஆண்டவன் இருக்கிறான். முதலும், நடுவும், முடிவுமாக அவன் இருக்கிறான். உங்களுக்கு மூலாதாரமான, ஆதரவான சக்தியாக, நீங்கள் நிறைவில் அடையும் குறிக்கோளாக இறைவன் இருக்கிறான்.

அந்தக் குறிக்கோளை அடைய நாம் வாழ்வோமாக. நாம் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்வோமாக. நமது உயிரின் ஒவ்வொரு அணுவிலும், நாம் சுவாசிக்கிற ஒவ்வொரு மூச்சிலும், ஒவ்வொரு கணப் பொழுதிலும், வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு படியிலும் தெய்வீகம் நிறைந்திருக்கட்டும். நமது வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக இருக்கட்டும். உண்மையான வாழ்க்கையாக இருப்பது இறைவன் பரம்பொருள். அதுமட்டும்தான். இறைவன் மற்றவை இறைவனுக்காக வாழ்வதே வாழ்க்கை. அவை அனைத்தும் அதற்கு முரணானவை.

போலியானவை, அவற்றில் உண்மைத் தன்மையில்லை. அவற்றிற்கு ஒரு அர்த்தமும் இல்லை.

நாம் இதை உணர்ந்துகொண்டு சுறுசுறுப்புடன் இறைவனை நோக்கி முன்னேற வேண்டும். நமது வாழ்க்கை முழுவதும் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதிலும் இவ்வாறு முன்னேற வேண்டும். உண்மையில் இது மிகச் சிறந்த வரப்ரசாதமாகும்.

106. இறைவன் இருப்பதற்கு நீங்களே சாட்சி

மதிப்பிற்கும் அன்பிற்குமுரிய குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜி மகராஜ் அவர்களை வணங்குகிறேன். அவரது ஆன்மீக ஸாந்நித்யத்தில் நாம் திருவருள் பெறுகிறோம்; நாளுக்கு நாள் நமது மனம் இறைவனுடன் ஒன்றியிருக்கிறது; நிலையிலா வாழ்க்கை, வரையறுக்கப்பட்ட காலம், இடம், பந்தப்பட்டிருக்கும் உடல், மனம் இவற்றிலிருந்து நம்மை நிரந்தரமாக விடுவிக்கும் ஆத்மஞானம் பெறுவதற்கான போற்றத்தக்க பயணத்தில் முன்னேறுகிறோம்.

இரண்டற்ற ஒன்றாக எல்லைகளைக் கடந்து உள்ள மூலாதார சக்தியில் தாம் ஒன்றியிருப்பதை பலர் கண்டு கொள்ளுகின்றனர். பெயர்களும், உருவங்களும், தோற்றங்களும் பிரபஞ்ச மூலாதார சக்தியுடன் கரைந்து மறைந்துவிடுகிறபோது பலர் தாம் இறைவனுடன் ஒன்றியிருப்பதை உணருகின்றனர்.

கண்ணுக்குப் பலவாகக் காட்சியளிக்கும் பரம்பொருள் உண்மையில் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. பிரிவுகள், வேற்றுமைகளை வலியுறுத்தும் வெளிப் பாடுகளும் இயக்கங்களும் உன்னத பிரபஞ்ச உண்மைக்கு மாறானவை.

நாம் வேற்றுமையைப் பார்க்கும் போது, வேற்றுமையுடன் செயல்படும் போதும், தவறான இந்த

வேற்றுமை உணர்வு கொண்டிருக்கும்போதும் மகத்தான ஆன்மீக உண்மையை மறுக்கிறோம். உயர்ந்தவன் - தாழ்ந்தவன், பெரியவர் - சிறியவர், நான் - நீ, என்ற உணர்வு இருக்கும் இடத்தில் இந்த ஆன்மீக உண்மைக்கு எதிரான சூழ்நிலை உருவாகிறது. இதனால் நல்லிணக்கமின்மை, மனஸ்தாபம், மோதல், எதிர்மறையான உணர்ச்சிகள் மற்றும் அனுபவங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது தனிமனிதனின் அனுபவம் மட்டுமல்ல, அந்த மனிதனைச் சுற்றியிருக்கும் சூழ்நிலையும் இப்படிப்பட்டதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் செல்வாக்கின் மையமாக இருக்கிறான். இது சூழ்நிலையை பாதிக்கிறது.

ஆகவே நீங்கள் புத்திசாலித்தனமாகச் செயல்படாதிருப்பதோ, நல்லிணக்கமின்மை மற்றும் மனஸ்தாபத்தின் மையமாக இருப்பதோ, புத்திசாலியாக செயல்படுவதோ, இந்த மகத்தான ஆன்மீக உண்மையை உணர்ந்து அதன்படி வாழ்வதோ, அஸிஸியின் புனித பிரான்சிஸ் விரும்பியதுபோல நாம் அறிவாற்றல், ஆறுதல் சொல்லுதல், இரக்கப்படுதல், அன்பு, ஒற்றுமை, நல்லிணக்கம் போன்ற உடன்பாடான தெய்வீகப் பண்புகளைப் பெற்றுவாழ்வதோ உங்கள் கைகளில் இருக்கிறது. இப்படி வாழ்வது நல்லன எல்லாம் தரும். நீங்கள், உடன்பாடான, தெய்வீகமான, அழகான, அருள்நிலையான பண்புகளின் கேந்திரமாக இருப்பதைவிட - சுருங்கச் சொன்னால் ஒரு தெய்வீகக் கேந்திரமாக இருப்பதைவிட உயரிய பேரானந்த நிலையும், அதிர்ஷ்டமும் எங்கே இருக்கிறது?

சுருங்கச் சொன்னால், வணக்கத்துக்குரிய குருதேவரின் வாழ்க்கை நோக்கு இப்படிப்பட்டதாக இருக்கிறது. இத்தகைய லட்சிய வாழ்க்கையை நாம் ஒவ்வொருவரும் பின்பற்ற வேண்டும் என்றும் இந்த மகத்தான ஆன்மீக உண்மையை மறுக்காமல்,

வாழவேண்டும் என்றும் குருதேவர் விரும்புவார். அழகுக்கு விரோதமானவை இந்த உலகில் நிறைய உள்ளன. ஆகவே நாம் பிறந்ததன் நோக்கம் இந்த உலகை அழகுபடுத்தத்தான். நாம் தெய்வீகப் பூரணத்துவம், விடுதலை மற்றும் ஆத்மஞானம் என்னும் இலக்கைநோக்கி அற்புதமாகப் பயணம் செய்யும்போது, மணம் பரப்பும் மலர்களைத் தரும் செடிகளுக்கான விதையினை ஊன்றவேண்டும். இது நமது கடமை.

இந்த உலகத்தை இறைவனின் நந்தவனமாக, மலர்த் தோட்டமாக ஆக்கும் பொறுப்பு நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் தரப்பட்டிருக்கிறது. நாம் ஊன்றும் விதைகள் மூலம் இந்த நந்தவனத்தில் அழகிய, இனிய மணமுள்ள மலர்கள் பூத்து சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையில் இனிய மணத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் பரப்பும். அதைக் காண்பவர்களுக்கு உற்சாகத்தைத் தரும்.

ஒவ்வொரு நாளும் இத்தகைய அழகையும், மணத்தையும், ஆனந்தத்தையும் தரும் மலர்ச் செடிகளுக்கு விதை ஊன்றும் நாளாக நமக்கு அமையட்டும். உங்கள் மனத்திலிருந்து தோன்றும் ஒவ்வொரு எண்ணமும் அந்த மலர்ச் செடிக்கான விதையாகிறது. உங்கள் இதயத்தில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு உணர்ச்சியும் அந்த மலர்ச் செடிக்கு விதையாகிறது. அந்த உணர்ச்சி உயர்ந்ததாக, உண்மையானதாக இருந்தால் அதை விதையாகக் கொண்டு வளரும் மலர்ச் செடி நல்ல மணம் வீசும் மலர்களைத் தரும்.

இறைவனின் குழந்தைகள் அனைவரும், சுவாமி சிவானந்தாஜி குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் தமது வாழ்க்கைப் பயணத்தில் இந்த உலகை அழகிய நந்தவனமாக்கி நறுமணம் பரப்பும் அழகிய இனிய மலர்களைத் தரும் வகையில் நல்ல எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள் ஆகியவற்றை விதையாக ஊன்ற வேண்டும். இதுதான் வாழ்க்கையின் அழகு. நாம் இங்கு

வாழ்வதன் சிறப்பும் நோக்கமும் இதுதான் உண்மையான தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்வதும், ஸத்யம், சிவம், சுந்தரம் எனும் தத்துவத்தை புறத்தே வெளிப்படுத்தி வாழ்வதும், நம்மிடம் நிலையான, மாறாத அவசியமான இயல்பாக உள்ள உண்மை, தெய்வீகம், அழகு ஆகிய பண்புகளை வெளிப்படுத்தி வாழ்வதும் நமது வாழ்க்கை லட்சியமாகும்.

நமக்கு அதிர்ஷ்டவசமாகக் கிடைத்த இந்த அரிய வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி, இறைவனின், நந்தவனத்தில் இனிமை, மணம், அழகு, வண்ணம், மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றைத் தோற்றுவிப்போம். நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் இதுவே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்.

கீழான வாழ்க்கை வாழ்வது எவ்வளவு எளிதாக இருக்கிறது! உயரிய வாழ்க்கை வாழ்வது எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது! கீழான, அற்பமான வாழ்க்கை வாழ்ந்து நல்ல வாய்ப்பை நழுவ விடுவதைவிட தெய்வீகமான, அழகான வாழ்க்கையை - அது எவ்வளவு கடினமாக இருந்தாலும் தேர்ந்தெடுப்பதே புத்திசாலித்தனம்.

ஆகவே நீங்கள் ஒவ்வொருமும் பலமும் உறுதியும், அறிவாற்றலும் பெற்றிருங்கள். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் தெய்வீக ஒளியில் பிரகாசித்து, தெய்வீக ஒளியைப் பரப்பி, தெய்வீகத்தை மட்டுமே வெளிப்படுத்தி தெய்வீகக் குறிக்கோளை அடையுங்கள். எங்கும் எப்போதும் பரம்பொருள் நிறைந்து நிலைத்திருப்பதற்கு சாட்சியாக நீங்கள் முன்னேறிச் செல்லுங்கள். பலத்துடன் ஞானத்துடனும் முன்னேறிச் செல்லுங்கள். நீங்கள் கடந்து செல்லும் இந்த உலகில், அருள்வளம், ஒற்றுமை மற்றும் நல்லிணக்கத்துக்கு மூலாதாரமாக உங்கள் வாழ்க்கை அமையும் வகையில் முன்னேறிச் செல்லுங்கள்.

நம்மில் ஒவ்வொருவர் முன்பாகவும் உள்ள, உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய கடமை இதுதான். நமது வாழ்க்கைக்கு மகத்தான, போற்றத்தக்க பொருள்தரக்கூடியது இதுதான். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கணமும் வாழ்க்கையை வாழத் தகுந்ததாக ஆக்கிக்கொள்ளும் வகையை அறிவிப்பது இதுதான்.

நாம் இப்படி வாழ்வதுதான் இறைவனுக்குச் செய்யும் மிகச் சிறந்த வழிபாடு. நீங்கள் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையை, இறைவனுக்கும் குருவுக்கும் அர்ப்பணித்து வழிபடக் கிடைத்த பொன்னான வாய்ப்பாகக் கருத ஆனந்தம் அடையுங்கள். உங்கள் அனைவருக்கும் திருவருள் கிடைக்கட்டும்!

107. நீங்கள் நல்லவராக மாறிக் கொண்டிருக்கிறீர்களா?

ஆன்மீகமும் தெய்வீகமும் பூரணமாக இருக்கும் இடத்தில் அறநெறி பூரணமாக இருக்கிறது. தர்மம் இருக்கும் இடத்தில் ஆன்மீகம் இருக்கிறது. ஆன்மீகம் இருக்கும் இடத்தில் நிச்சயமாக தர்மம் இருக்கும். ஆன்மீகம் இருக்கும் இடத்தில் அறநெறி இல்லை என்றால், ஆன்மீகத்தில் நிறைவு இல்லை; அது குறையாக இருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

இந்த உண்மைகளை தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவை நமது ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும். தர்மம் அஸ்திவாரம், ஆன்மீக சாதனை கட்டிடம், ஆன்மீகம் முழுமைத் தோற்றம். கட்டிடம் கட்டப்பட்டு மேல்தளம் போடப்படாவிட்டால் அதில் யாரும் வாழ முடியாது. ஆகவே, ஆன்மீகம்தான் வாழ்க்கையை நிறைவானதாக ஆக்குகிறது. ஆனால் ஆன்மீகப் பயிற்சி என்ற

கட்டிடமும் ஆன்மீகத்தின் மேல்தளமும் தர்மத்தின் அடிப்படையில் தான் எழுப்பப்பட வேண்டும்.

இறைவன் மட்டுமே பூரணத்துவம் பெற்றிருக்கிறார். நிலையாக பூரணத்துவம் பெற்றிருக்கிறார். இந்த உலகில் யாரும் பூரணத்துவம் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால் மனிதர்கள் அந்த நிலையை அடையத் தேவையான தகுதியும் திறமையும் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. குறையுடைய தன்மைகளைப் போக்கி பூரண நிலை அடைவதற்கே வாழ்க்கை ஒரு வாய்ப்பாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆன்மீகப் பயிற்சி இதற்கான வழிமுறை. செயல் நுட்பம், பூரணநிலை அடைவதற்குத் தேவையான அறிவியல் ரீதியான செயல்நுட்பம் நிறைந்தது ஆன்மீகப் பயிற்சி.

தோட்டத்தில் முழுமையாகப் பழுக்காத பழத்தின் சுவை பூரணமாக இருக்காது. அது இனிக்காது; நமக்கு பழம் தின்ற திருப்தியும் இருக்காது. அது கனிந்து இருக்காது; புளிக்கும்; சில நேரங்களில் கசப்பாகவும் இருக்கும். அது முழுமையாகப் பழுக்காததால் யாரும் இருக்கும். அது முழுமையாகப் பழுக்காததால் யாரும் அதை ருசித்துச் சாப்பிட முடியாது. பழம், முழுமையாகப் பழுக்கவேண்டுமானால், இனிய சுவை உடையதாக இருக்க வேண்டுமானால், சாறு பிழியும் அளவுக்குப் பழுக்க வேண்டுமானால், பழத்தைத் தின்பவருக்கு திருப்தி ஏற்பட வேண்டுமானால் அது சத்தான பழமாக இருக்கவேண்டும், பறவைகள், விலங்குகள், மனிதர்கள் அனைவரும் அதை ருசித்துத் தின்று மகிழ வேண்டும்.

ஆகவே இந்தச் செயல்முறையில் மாற்றம் படிப்படியாக ஏற்படுகிறது. குறையுடையது நிறைவுடையதாக ஆகிறது. நிறைவு பெறாமல் இருப்பது நிறைவு பெறுகிறது. குறையுடைய மனித இயல்பு அழகிய, பரிபூரண, தெய்வீக இயல்பாக மாறுகிறது. கடவுள் அனைத்து உயிர்களிலும் இருக்கிறார். ஆனால் இறைவன் தமக்குள் இருப்பதை அனைத்து உயிர்களும்

உணர்ந்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. இந்த மாற்றத்தைக் கொண்டு வரும் ஆற்றல் ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் இருக்கிறது. இதுபற்றி நினைக்கவும் அறிந்து கொள்ளவும், சிந்திக்கவும், தற்சோதனை செய்துகொள்ளவும், படிக்கவும், கேட்கவும், புரிந்து கொள்ளவும், ஞானம் பெறவும், தன்னைப் பற்றிய உண்மைகளை மென்மேலும் புரிந்துகொள்ளவும் மனிதனுக்குத்தான் வாய்ப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறது. லட்சியத்தைப் புரிந்து கொண்டு அதனை அடைவதற்கு சிரத்தையுடன் முயற்சி மேற்கொண்டு பூரணத்துவம் பெறுவதற்கான வாய்ப்பும், திறமையும் மனிதர்களுக்கு மட்டுமே தரப்பட்டிருக்கிறது.

“எனது ஆன்மீக சாதனையால் எனக்கு என்ன லாபம்? எனது ஆன்மீக வாழ்க்கையால் நான் பெற்ற பயன் என்ன?”, என்று தற்சோதனை செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். நாம் ஆன்மீக சாதனை மற்றும் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் ஈடுபடும்போது, கடவுள் அல்லது நிலையான பரம்பொருளுடன் ஒன்றிப் போகிறோம். இத்துடன், இறைவன் படைத்த மற்ற உயிர்களுடன் நாம் எந்த அளவுக்கு உறவு கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆன்மீக வாழ்க்கையில் நீங்கள் படிப்படியாக முன்னேறும்போது இறைவன் படைத்த மற்ற உயிரினங்களிடத்தில் நீங்கள் செலுத்தும் அன்பும் கருணையும் படிப்படியாக அதிகரிக்கிறது அல்லவா? மற்றவர்களுடன் பழகும்போது மென்மேலும் உண்மையாக நடந்துகொள்ளுகிறீர்களா? நீங்கள் உங்களிடத்தில் உயரிய, புனிதமான, தூய எண்ணங் களையும், உணர்ச்சிகளையும், நோக்கங்களையும் செயல் களையும் படிப்படியாக அதிகரித்துக் கொள்ளுகிறீ ர்களா? இது நடக்கிறதா? பக்குவப்படாத மனித இயல்பு

பக்குவப்படுகிறதா? இறுதியில் ஜீவனின் பயணம் தெய்வீகப் பூரணத்துவத்தை நோக்கி தெய்வீகமான முறையில் மேற்கொள்ளப்படுகிறதா?

தினசரி ஒருவர் தன்னை சோதித்துப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். “எனது ஆன்மீக சாதனையும் எனது ஆன்மீக வாழ்க்கையும் எனக்கு என்ன நன்மை செய்திருக்கிறது? எனது மனத்தில், இதயத்தில், பார்வையில், பழக்கவழக்கத்தில், வாழ்க்கையை அணுகும் முறையில் என்ன நடக்கிறது? இதை எனக்குள் இருக்கும் இறைவனே அறிவார்”.

இதுவே உரைகல். நீங்கள் உங்கள் பக்கத்து வீட்டுக்காரருக்கு முன்பு இருந்ததைவிடச் சிறந்தவராகக் காட்சி அளிக்கிறீர்களா? உங்கள் குருவுக்கு முன்பைவிடச் சிறந்த செஷ்யனாக ஆகியிருக்கிறீர்களா? உங்களுடன் சாதனை புரியும் சாதகர்களைவிடச் சிறந்து விளங்குகிறீர்களா? இந்த மனித சமுதாயத்தில் உற்சாகந்தரும் வகையில் போற்றத்தக்க வகையில் ஆக்கரீதியாகப் பணியாற்றும் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறீர்கள்?

நீங்கள் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறீர்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது மிகமிக முக்கியம். ஏனெனில் சாதனை என்பது ஒருவரை இரசவாதம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த இரசவாதத்தில் ஒரு இரசசியம் இருக்கிறது. இது சாதாரண உலோகத்தைத் தங்கமாக மாற்றும். இந்த இரசவாத மாற்றம் உங்கள் எண்ணத்தில், உணர்வில், நோக்கில், செயலில், நடத்தையில், ஒழுக்கத்தில் ஏற்பட வேண்டும். உண்மையான, சரியான ஆன்மீக சாதனையும் ஆன்மீக வாழ்க்கையும் தவறாமல் இந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்.

ருசியான பழங்கள் இருந்தால் பழத்தோட்டம் மதிப்புப் பெறுகிறது. சரியாகப் பழுக்காத புளிப்பான பழங்கள் உள்ள தோட்டத்தின் அருகில் யாரும் போகமாட்டார்கள். சரியாக நிகழ்த்தப்பட்ட அனைத்து ஆன்மீக சாதனைகளுக்கும் பின்னால், ஒருவர் தனது வாழ்க்கையில் தனது இயல்புக்கு ஏற்ற வகையில், தனது தனித்தன்மைக்கு ஏற்றவகையில் எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்பதை நன்கு, ஆழமாகப் புரிந்துகொண்டு நிகழ்த்திய ஆன்மீக சாதனைகளுக்குப் பின்னால் ஆன்மீக வாழ்க்கை என்னும் தோட்டத்தில் மனம் பக்குவம் அடைவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

ஆகவே, உங்கள் சாதனையின் இயல்பை, விளைவை உரைகல் மூலம் சோதித்து அறிவது சாதனை சரியான திசையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறதா, சரியாகப் புரிந்துகொண்டு செய்யப்படுகிறதா, அது உங்களுக்குள் மாற்றம் எதையேனும் ஏற்படுத்தி உள்ளதா என அறிந்து கொள்ளுவதற்காகத்தான். கடவுள் இங்கே இருக்கிறார், இப்போது இருக்கிறார் என்று உணர்வது பிரம்மஞானம் பெறும் அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பிரம்மஞானம் பெறுவதை விடவும் இது சிறந்தது; முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இது உங்களுக்கு பிரம்மஞானம், புரணத்துவம், இறை அனுபவம் கிடைக்கச் செய்யும். இது கிடைக்கவில்லை யெனில் நீங்கள் வெகுகாலம் காத்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில் உங்களுக்குள் மாற்றம் ஏற்பட முடியாதபடி ஏதோ ஒன்று தடையாக இருக்கிறது.

ஆன்மீக சாதனை ஒரு மனிதனை நல்ல மனிதனாக ஆக்குகிறது. ஆன்மீக சாதனை ஒரு மனிதனை உண்மையானவனாக, சகிப்புத்தன்மையும் கருணையும் உடையவனாக ஆக்குகிறது. ஆன்மீக சாதனை ஒரு மனிதனுக்கு உன்னதமான பண்பை, தூய ஒழுக்கத்தை, புனிதமான வாழ்க்கையைத் தருகிறது; அவன் செய்யும்

அனைத்துப் பணிகளையும் புனிதமானவையாக ஆக்குகிறது.

ஜீவாத்மா இவ்வாறு படிப்படியாக உயர்ந்து முன்னேறி பரமாத்மாவுடன் ஒன்றிவிடுகிறது.

குறைகள் நம்மிடம் நீடித்திருக்க அனுமதிக்கக் கூடாது. நாம் பிறக்கும்போது குறையுடையவர்களாக இருந்திருக்கலாம், ஆனால் அதை சகித்துக் கொள்ளக் கூடாது. குறைகளைப் போக்க வேண்டும், நாம் அதிலிருந்து விடுபட வேண்டும், அதைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். குறைகளை அகற்றி அதனிடத்தில் நிறைவை - பூரணத்துவத்தை அமர்த்த வேண்டும். இதுதான் வாழ்க்கை. வாழ்க்கையின் அர்த்தம் இதுதான். வாழ்க்கையின் மதிப்பு இதுதான்.

ஆகவே, இந்தக் குறிக்கோளை கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு மனிதனும் பணி செய்ய வேண்டும். நாளுக்கு நாள் முன்னேற வேண்டும். தன்மையை, பூரண நிலையை அடையும்வரை ஒருவர் கடவுள் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும். இது உண்மையில், ஒவ்வொருவருடைய பொறுப்பாகும், உண்மையில், வருடைய வாழ்க்கையின் லட்சியமாகும். ஒவ்வொரு வருடைய மகத்தான கடமை ஆகும்.

108. உங்களிடத்தில் தெய்வீக இயல்பு வளருகிறதா?

பூரணத்துவம் ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் இருக்கிறது. இதை பல்வேறு பரம்பரையினர் பல்வேறு வகைகளில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றனர். இதைச் சிலர் “ஈஸ்வர அம்சம்” என்று கூறுகின்றனர், மற்றும் சிலர் இதை இருள் அனைத்துக்கும் அப்பால் ஒளிக்கு ஒளியாக இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். கடவுள் தனது உருவில் மனிதனைப் படைத்தார் என்று பழைய வாசகம் கூறுகிறது. ஆகவே, மனிதனிடம் கடவுளின் அம்சம் இருக்கிறது; கடவுள் ஆதாமைப் படைத்தார். தனது சுவாசத்தின் மூலம் அவனுக்குள் தனது ஆவியைச் செலுத்தினார் என்று அது கூறுகிறது. உள்ளே இருக்கும் இறைவனின் ஒளியால் மனிதன் தோற்றுவிக்கப்பட்டான் என்று இஸ்லாமிய மதம் கூறுகிறது.

ஆகவே, உங்களுக்குள் தெய்வீக ஒளி இருக்கிறது. அது அஞ்ஞானம் அல்லது அறியாமை எனும் இருளுக்கு மத்தியில் ஒளி பரப்பி இருக்கிறது. இருள் இருக்க வழியில்லை. அது எப்போதும் ஒளி பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறது.

உங்களுக்குள் இருக்கும் இந்த ஒளி, உங்கள் ஜீவனுக்குள் முழுமையாகப் பரவும் நிலையே யோகசாஸ்திரம் ஆகும். இதுவே ஆன்மீக செயல்முறை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுவே வேதாந்தம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. “நான் ஒளியாக இருக்கிறேன். ஒளியை மறைக்கும் பொருட்களாக நான் இல்லை. மையத்தில் இருந்து ஒளிபரப்பும் அதுவாக நான் இருக்கிறேன்”.

நாம் மண்ணெண்ணெய் விளக்கைப் பார்த்திருக்கிறோம். விளக்கின் கண்ணாடி, ஒளியல்ல,

மண்ணெண்ணையும் ஒளியும் அல்ல, கண்ணாடி சிம்னியும் ஒளியல்ல; திரியும் ஒளியல்ல. இவையனைத்துக்கும் மத்தியில் ஒரு தத்துவம் எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுதான் விளக்கை விளக்காக ஆக்குகிறது. இது இல்லையென்றால் விளக்கு, விளக்காக இருக்காது. இருட்டை அகற்றி வெளிச்சம் தருவதே ஒளியாகும். விளக்குக்கு மற்ற அனைத்தும் தேவைதான், ஆனால் மத்தியில் எரிந்து ஒளி தருவதுதான் அனைத்திலும் முக்கியமானது. அதுவே விளக்கை, விளக்காக ஆக்குகிறது.

ஆகவே மனிதனுக்கு உள்ளிருக்கும் ஒளி, ஜீவனின் மையமாக இருக்கிறது. அது இல்லையென்றால் வாழ்க்கை வாழ்க்கையாக இருக்காது. உங்களிடத்தில் தெய்வீக இயல்பு வளர் வளர் உள்ளொளி பெருகுகிறது. ஜீவன் முழுவதும் பரவுகிறது, உங்களுக்குள் துடிப்புடன் செயல்படுகிறது. நீங்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறீர்களோ அந்த அளவுக்கு இறையனுபவம் பெறும் நோக்கில் முன்னேற்றம் பெறுவீர்கள். இதுதான் உரைகல்.

தெய்வீக இயல்பை மனிதன் எப்படிப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறான்? ஒரு ஹிந்திப் பாடலில், “மனிதன் எதை மிகவும் மென்மையானதாகக் கருதுகிறான்? ஒரு துறவி எதை மிகவும் மென்மையானதாகக் கருதுகிறார்? இவையிரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?” என்ற வரிகள் உள்ளன. மனிதன் வெண்ணெயை மென்மையானதாகக் கருதுகிறான். அது மிகவும் மென்மையானது. சிறிதளவு தூட்டில் அது உருகிவிடுகிறது. ஆனால் அந்தப் பாடலில் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது : “வெண்ணெயைவிட மென்மையானது துறவியின் இதயம். ஏனெனில் அவரது இதயம் தூடாக்கப்படும்போது உருகுவதில்லை, ஆனால் நெருப்பின் உஷ்ணம் பிறரைத் தாக்கும்போது

அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் துறவியின் இதயம் உருகுகிறது". பிறர் தீயின் வெப்பத்தால் துன்பப்படுவதை அவரால் சகித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. இதுதான் வேறுபாடு.

ஆகவே, பிறரது சுவலையைத் தனது சுவலையாகவும், பிறருடைய வேதனையை தனது வேதனையாகவும், பிறருடைய துன்பத்தைத் தனது துன்பமாகவும் நினைப்பவன் இறைவனின் அன்புக்கு உரியவன் என்று பகவான் பூசிகருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறுகிறார். அத்தகைய மனிதன் இறைவனால் படைக்கப்பட்ட அனைத்து உயிர்களின் துன்பங்களையும் போக்குகிறான். இது செயற்கையாகச் செய்யப்படுவதல்ல. இயல்பாகவே அவன் எங்கும் எல்லோரிடத்திலும் ஒன்றியிருக்கிறான். பிறரைத் தன்னைப்போல் எண்ணி அவர்களுக்கு நன்மை செய்கிறான்.

எது எப்படி நடக்கிறது? ஏனெனில் அந்த மனிதனிடத்தில் தெய்வீக இயல்பு மேலோங்கி இருக்கிறது. கடவுள் சுருணையின் வடிவம், இரக்கத்தின் இருப்பிடம் என்ற எண்ணம் மனிதனின் இதயத்திலும் மனத்திலும் இருக்கிறது. கடவுள் சுருணைமயமானவர். ஒரு மனிதன் ஒருமுறை பிறரிடம் சுருணை செலுத்தினால் அவன் செய்த நூறு ஆயிரம் தவறுகளை கடவுள் மறந்துவிடுகிறார் என்று ஒரு கவிஞர் கூறுகிறார்.

கடவுள் சுருணைக் கடல் என்பதும் எல்லையில்லா இரக்கத்தின் வடிவம் என்பதும் மனிதனின் சுருத்து. இரக்கத்தின் தெய்வத்தின் வடிவம். ஆகவே சுருணையும் மனிதன் இயல்பாகவே இருக்கிறது. நாம் இரக்கமும் அவனிடம் இயல்பாகவே இருக்கிறது. நாம் எந்த அளவுக்கு அதிகமாக அந்த நற்குணங்களைப் பயன்படுத்து கிறோமோ, வெளிப்படுத்துகிறோமோ, நமது உண்மை இயல்பில், இறை இயல்பில் எந்த

அளவுக்கு அதிகமாக வளர்ச்சி பெறுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமாக இறை அனுபவம் பெறும் நிலையை நெருங்கிச் செல்லுகிறோம். நம்மிடம் இறை இயல்பு முழுமையாக நிறைந்திருக்கும்போது பூரணமாக இறை அனுபவம் பெறுகிறோம்.

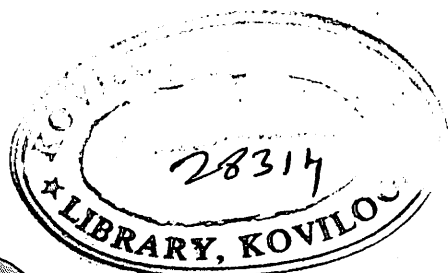
இவ்வாறு, மனிதனிடத்தில் அளவற்ற நன்மை, அன்பு, கருணை, இரக்கம் ஆகியவை உள்ளன. காரணம் இந்த தெய்வீகப் பண்புகளின் அளவிலாத வற்றாத சமுத்திரமாக நாம் இருக்கிறோம்.

இது நமது உண்மை இயல்பு. இந்த உண்மை இயல்பு வளர்ச்சி பெறும் போது நம்மிடம் அன்பு, கருணை, இரக்கம் ஆகிய பண்புகள் வளர்ச்சி பெறுகின்றன. இதுவே ஆன்மீக வாழ்க்கை. இதுவே ஆன்மீக முன்னேற்றத்தின் உரைகல். இது, நமது நிஜ ஸ்வரூபமான, நமது ஜீவனின் மையமான இறை இயல்பை நோக்கி நம்மை உயர்த்தும் படிக்கட்டு ஆகும். ஏனெனில் நாம் இறைவனின் அம்சமாக, இறைவனின் வடிவமாக நாம் இருக்கிறோம். நமக்குள்ளே இறைவனின் தன்மைகள் உள்ளன.

இவ்வாறு மனிதன் இந்த உலகில் தெய்வமாக வாழவேண்டும். துன்பப்படுவோரின் துயர் துடைக்க விரைந்து செல்லவேண்டும். அஸிஸியின் துறவி புனித பிரான்சிஸ் செய்த எளிய பிரார்த்தனையின் சாரம் இதுதான். இரக்கத்தின் தேவதையாக இருங்கள். பிறரிடம் கருணை கொள்பவர்களை மனிதரால் மறக்காமல் நினைவில் வைத்திருக்கும். பிளாரன்ஸ் நைட்டிங்கேல் இன்றும் நினைவில் இருக்கிறார். ஃபாதர் டேமியன் இன்றும் கூட நினைவுகொள்ளப்படுகிறார். அறநூல்களில், கருணை காட்டியதாக நாம் படிக்கும் அனைவரையும் நாம் நினைவில் வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் அமரத்துவம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலவுலகில் தெய்வீகத்தன்மை, மனித இயல்பின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இது உங்கள் சிறப்புரிமை. கடவுளைப் போல செயல்படவும் கடவுளைப் போல வாழவும், பூமியில் தெய்வமாக இருக்கவும், ஆறுதல் அளிக்கும் ஆதார சக்தியாக இருக்கவும் வாய்ப்புப் பெற்றுள்ள நீங்கள் பாக்கியவான். இந்த சிறப்புரிமையை, அதிர்ஷ்டத்தைப் பயன்படுத்தி தெய்வீகத் தன்மையுடன் பிரகாசிக்க மாட்டீர்களா? இந்த உலகில் தெய்வமாக வாழ்வதை விடச் சிறந்த கிருபை, அதிர்ஷ்டம், கௌரவம், சிறப்புரிமை எங்கே இருக்கிறது?

இதை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இந்த உலகில் நாம் நமது உண்மைத்தன்மையில் தெய்வங்களாக வாழ வேண்டும்; நாம் நமது உண்மைத் தன்மையில் தெய்வீக இயல்புடன் வாழவேண்டும். உண்மையில் இதுதான் வாழத் தகுந்த வாழ்க்கை. இறைவன் வரப் பிரசாதமாக நமக்குத் தந்த இந்த வாழ்க்கையை நல்லமுறையில் மிகச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தி வாழ்வதே சிறப்பாக வாழ்ந்ததாக ஆகும். இப்படி வாழ்வோர் எப்போதும் இறையருள் பெற்றிருக்கின்றனர். இதுதான் நமது மகத்தான இலக்கு இதுதான் நமது மகத்தான வாழ்க்கை, இது தான் நமது மகத்தான லட்சியம்.

சுவாமி சிவானந்தர் தமிழ் நூல்கள்

சிவானந்தர் அன்றாடம் அருளிய அருள்மொழிகள்	...	80-00
(3 பாகம்) ஒவ்வொன்றும்	...	50-00
இயற்கை மருத்துவம்	...	40-00
மஹாபாரதக் கதைகள்	...	40-00
மனமும் அதன் இரகசியமும்	...	40-00
ஆன்மீக சாதனைப் பயிற்சிகள்	...	35-00
ஞானியர் வரலாறு	...	35-00
ஆன்மீக அனுபவங்கள்	...	30-00
வாழ்விலும் ஆத்மானுபூதியிலும்	...	30-00
வெற்றிக்கு நிச்சயமான வழிகள்	...	30-00
நீதி நெறிக்கதைகள்	...	30-00
உடல் நலமும் ஆரோக்கிய நல்வாழ்வும்	...	30-00
ஞானோபதேசம்	...	30-00
இந்து தர்மம்	...	30-00
சிதானந்தர் வாழ்க்கை வரலாறு	...	30-00
பிரம்மச்சரியத்தின் இரகசியம்	...	30-00
இறைவனின் தூதர்கள்	...	25-00
குண்டலினி யோகம்	...	25-00
பேரின்பம் பெற இதோ வழி	...	25-00
எண்ணத்தின் ஆற்றல்	...	25-00
ஐபயோகம்	...	25-00
ஞான யோகம்	...	20-00
சிவானந்தர் வாழ்க்கை வரலாறு	...	20-00
யோக சாரம்	...	20-00
சிவானந்தரின் நீதிக்கதைகள்	...	20-00
பகவத்கீதை (ஸ்லோகமும் அர்த்தமும்)	...	20-00
சிவானந்தரின் சித்தி விளையாடல்கள்	...	20-00
சிறுவர் சிறுமியர்க்கு தெய்வீக வாழ்க்கை	...	20-00
எளிய யோக சாதனை	...	20-00
முருகனின் திருவிளையாடல்	...	15-00
ஓம் தியானமும் மாண்டூக்கிய உபநிடதமும்	...	15-00
100 ஆண்டுகள் வாழ்வது எப்படி?	...	15-00
யோகப் பயிற்சி வழிகாட்டி	...	15-00
சாதன சதுஷ்டயம்	...	15-00
அன்னை பராசக்தி	...	10-00
வீட்டு வைத்தியம்	...	10-00
சர்வரோக நிவாரணி (சுவாமி பூமானந்தா)	...	10-00